

சிவ மயம். F 13/2
திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்தகுளாமணி.

இஃது.

வடமொழியிலமைந்தவுத்தரமீமாஞ்சையிலுள்ளபிரமகாண்டப்பொரு
குச்சற்றுமுரணுரு துவரசமமையத் தென்மொழியாப்பினுல்மூலமாகத்
துறைமங்கலம்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகளா

லியற்றப்பட்டு.

இராமநாதபுரம்.

மகா-ரா-புரி

முத்துவிஜயரகுநாதசேதுபதி

மகாராஜாவின் கோரிக்கைப்படி

திருத்துருத்தி

இந்திரபீடங்கரபாத்திர சுவாமிகளாதினத்திற்குரிய
பிறைசை.

அருணாசலசுவாமிகளாற்

பதவுணாயியற்றப்பட்டு

இரண்டாம்பதிப்பாக

இவரதுமானுக்கர்

ஈசுர்-கணக்கு

சச்சிதானந்தப்பிள்வனாயால்

பொழிப்புணையாக்கப்பட்டு

த-கோவிந்தாச்சாரியாரவர்களாற்

சிவநந்தநிலய அச்சகத்திற்

சிவமயம்.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

இஃது.

இந்நூலுரையாசிரியா மாணுக்கராகிய

பாரிபபாக்கம்

முனிய்ப்பழுத்தலியாரியற்றியது.

மணிவளருத்திருமு மாரிலமதனி - லணிபெறவிளங்குருல லான்மகோடி
கடம் - முறுவினமறந்தறி யாமையோருருவாய - மருளீனிற்கழன்று வருந்தி
டுங்காலையிற் - நன்னேமறவாத் தன்மையானமாயையின் - மன்னியோ னரு
ளான் மகிழவுடனோக்கிக - காலமாதியதத் துவங்களு மிலகு- ஞாலமாரபுவன
போகமு நல்கித் - தனுக்கரணங்களுந் தந்தனுபவிக்கு - மினமவகுத் ததனவிதந்
தனை யுணர்வித் - துணனும்போததி லுறுசுகதுக - நணனுறுமதன னலிவுறு
மவறறை-நீக்குவான்கருதி நெறியுணர்ந்துய்ய - லுக்கமாயமுனமே யுளதாமோ
த்திற - சிலவெடுத்திருக்கா தியபதினன்கா- நிலவிடவைத்த நிமலமாம்வித்தை
யுட் - சிறந்த மீமாஞ்சையுட் செப்புமுத்தரத்தி - னுறைந்திடும்பிரம காண்டத்
துளோதும் - பொருளதுவிளங்கப் புத்தேளவியாத - னருளொடுகுத்திர ரூப
மாயமைப்ப - விளங்குறுஞ்சாம வேதத்துச்சியிற - றுளங்குமாவாக்கியத் தாய்
மையினமைந்த - பிரமகூடத்தரின் பேதநீங்கின்மெய - யுரமதேயுணமையெ
ன் றோந்தலருயயச - சங்கராசாரிய சாமிதன்னருளாற - றுங்கமாறுவலுமத்
துவிதபாடியமே - யுண்மைப்பொருளென வுணர்வுடையோக - ணன்னுறு
மிஃதை யாவருணுக - கருதினாரியமொழி கற்றுவுல்லாக்கே - யுரியதாமே
னையோர்க் குரியதன்றாதலிற் - சிவப்பிரகாச தேசிகனமகிழ்தே - சிவத்தினு
க்கார்வமார் தென்மெழியதனி - னுரைத்தவேதாந்த ஞானமணியொண்கவித்
துணாவிரித்துவகோ ருய்யத்தருகெஞ்ச-சப்பிரமணியருந் தொல்கடன்முது
அற்புதமுந்திரா விடவமுதனைத்தும் - வாரிவிழுங்கிய மாமுனியுறையுங் கா

லாம்பொகியைக் ககனமளாவிய - சிரந்தினி னின்றனா சீருலகும்பட்டி பரந்தி
 மும் வானதிபாரினிற் போநது - சந்தனமுதித தருக்களின்குழுவஞ்-சந்தரமான
 வமணிகளுந்தொடரது - தலைவினைநோக்கிச் சார்ந்திடுவெயைசூழ் - நிலமகடில
 சமாய் நிலவிடுவகன்னி - நாட்டிற்சிறந்த மென்னந்தைமாநகரிற் - பாட்டிற்புக
 ழ்தரு பலவளம்பெருகும் - பூவசியன்றொழின் மேவுதனன்கெனத்-தாவினல்
 ழுழவரைக கூடியத்தனதிடஞ் - சோததுவனபூவினைப் பார்த்துத்திருத்தி-நீர்த்
 தடையின்றிப் பூததியாயப்பாயச்சிச - செந்நெலுமிகுவுன் கன்னலசோகக
 முகாய்-மன்னியகமுருநற நென்னைநறநருவெனச - செலலுறைசோலையு மி
 லலுறைவோராயு - நலலுறைவகஞ்சாடு புலலுறைவத்தவிர - துறவியுநலரு வ
 றுபவாயாராயு - மறத்துடன்வளாகருஞ் சிறப்பினமறவாகோன் - முததுச்
 சாமிவே னுததமதவததிற - சித்தியாநான்முகன் புத்தியினுதித்த - செயயாமு
 னிவரி னையாச்சாமிமால-வையகமபுகழுங் கடம்பவனேநதிரன் - வடிவேண்
 முதது வயிரவகருகிசின் - முடியெனவநதோக கடியெனுமிளவல - தேவுலக
 த்திற் சீருளதான - பூவுலகத்திற பொற்புறவிளங்கு - மேருவின்றென்பால் வி
 ளங்கு நன்னதிகளிற - சீருயாகங்கையிற் சிறந்தவிற்கோடியு - மததிகைதன்னி
 லமர்நற்றலங்களின் - முததித்தலம்வா ராணசிதனின்முதிர - முராரியாசசித்து
 முற்பவந்தொலைதீ - விராயீச்சுரமெனு மிருஞ்சிவதலமும் - பாதுகாசும ப
 ண்பிலுயர்ந்த - சேதுபதியெனுஞ் சோததியையுடையோன் - மணஞ்செயவான்
 கருதி மாந்முதலமரா - கணம்வரவரவக கயிலைதாழாமற - சமஞ்செயகருமு
 னிதனித்தவீற்றிருக்கு-நிலலஞானிகளக நிலையெனநிற்கும்ப புதுமலரவாசப
 பொதியமால்வரையோன் - றுதைமலரகருநநதிற றாயவனருளா-மதுரவா
 ரியின்வாய் மடுத்தருள்பொழியு - முதியமானிககவா சகனறுயாமுனிய - வரு
 குமெய்யன்பிற கொளித்தமாநதியைப் - பெருகவிடுக்கப படிமிசைபெருந்-யன்
 பிற்தேக மாகியககாக்க- விற்புருவாய்வரு மியலபெனமுத்தின் - குழுவையுந்
 துப்பின் கொடியையுமீர்த்து- வழுவுறச்செல்லும் வையைமாநதியோன் - பனை
 யொடுமலயத் துவசனோற்றால்வருந - தனையளங்கயறகணி தனிமுடிகவித்துப்
 பூவேந்தனைவரும் போற்றரியணைமிசைத - தேவேந்தாகித் திகழ்வதைவானோ
 ர் - செந்நெலுங்கன்னல மரம்பையுநதெங்கு - மன்னுசோபானமாய் வந்தடிப
 ணியும் - பைந்தமிழ்விளங்கும் பாண்டிநன்னாடன்- மைந்துறுமெயிலு மாகண
 முடிமேற் - நங்குரேகமுந் தனித்தனிசூழத்- திங்கள்வநதுலவுஞ் சேனுயாமே
 டையின் - பளிக்கிடுவமைந்த பலகணிவாயி -னொளித்தினோக்கியமின் னொள்
 னியமுகமல - ராட்வராந மருக்கனாய்மலரக -கூடியானந்தங் குளித்ததற்பின்

வா - ஸ்ராவணத்துயில்வோ னருள்பெறுபதியா - மிராமநாத புரமெனுநக
ரோ - னறிவின்மையமிருட் கறிவுெனுநகதிரோன் - செறிவுற்றலெதைச் செ
யித்துநிற்பதுபோற - பகைவர்வல்லமையைப் ஸாநிடத்தூர்த்துந் - தகையுள
ன்றளவத் தாமமாலிகையான் - மனமெனும்புரவியான் மாயாபுரத்தைத்-தனி
யனுய்த்தானெஞ் சதிரினைப்போலக் - கருதலரரணைக் கடந்தனைகளை-மருவி
டச்செய்யு மாதேசியுடையா - னனகமாமுணர்வையடைந்திடுமித்த-முனம
கமெனவுரை மூன்றின்முதன்மையாம் -பரமாங்காரமாப் பகாமதக்களிற்றி-னு
ரமுறப்பவப்பகை யோடததூரத்தலி - னிகலவாவலிகெட வெவ்வெவகையுந்
தகவுநடாத்துந் தந்தாவளத்தான் - நன்னைத்தான்காண்பதுவே சத்தியம்
பின்னமாககாண்பது பெட்டென்றெங்கு - மவனியோகாண வேதங்களதிர்த்
தலி - னிவனெமன்னவ னென்பதுமெய்யென - முன்றிலிலென்று முழங்கு
மாழைசோன் - மன்றில்வாழ சிறதம்பலவ னென்மனமே - கோயிலாககொண்
டான் கொடியகாமங்கள் - வாயிலவிட்டோடின வகையுலகறியக் - காலிதிரித்
த்த கருத்தைக்காட்டலின் - பூவிறகாச பொருந்தினிவற்கு-வந்திறை கொடு
த்து வளமைபெற்றிருக்கச் - சந்ததவகவுந் தாளாண்மையினைக் - காணவாடுங்
காலிகொடியோன் - பேணுதற்கரிய பிரமபதம்பெறச் - சிவரைச் செலுத்துஞ்
சிட்சை ரட்சைகளாற - பாவபுண்ணியவினைப் பற்றறவிளங்கு - நடுநிலையாக
நடிகு மீசனைப்போற் - குடிமுழுதானவ கொள்கையாலிவறி-றுட்டலாக்கா
யநது சிட்டலாத்தாய்மையிற் - றட்டறக்காத்துத் தானவைசாரா - மனுநெறி
யதனை வழாதுநடாத்துங் - கனமுறவுலகைக் காத்தசென்கோலான் - சக்கிரவா
ளத் தன்மையாறகாக்கு - மிககசத்துவமாநி வெண்கொற்றகருடையான் - கட்
டுதவறாக் கவரிபோன்மனுவின் - சட்டநதவறாத் தன்மையானெதின் - சிக
ழியையிருபுறஞ் செல்வியிரட்டும் -புகழ்தருகவரி புடைபொலிவுடையான்-மூ
டியானடியே முடியானதனாற் - படிமீதெவர்க்கும் பணியாமுடியான்- திரிபுண்
டரநீற் றழகுந்திலகமு - மருவிவிளங்கு மதிமுகத்துதலான் - ஞாலமாருயிர்க ளி
யாவையுநயப்புறச் -சிலமார்தன்போற நேர்கருணைக்களை - வச்சிரத்தோடு
மரகத்தத்தொங்கு - முச்சமதாயொளி ரும்பலவணியுந் - தவமெலாமுதிர்ந்த சத்
குருமொழியே - நவநவமாகக் கேட்குநற்செவியான் - சதுமறைமுடிவின் றற்ப
ரம்பொருளை - மதுரமாயடைந்துமெய் வழங்குறுவாக்கோன் - மணிமுத்தர்
மு மகரகண்டிகையு-ஹனிபரமேச னருட்கண்ணாரமு- நாதாதீதமாய் நவிறும்
பொருளை - நாதமாக்காண நவிலகண்டத்தா-னங்கதங்கடக மொழிகண்முதலா
த் - துங்கமாநவமணி குயின்றபல்லணியுமார் - மாயவலையை மணவெனதூறு

ந் - தூயமேருவினம் றுணையெனுநதோளான் - நிருவுங்கவுததுவஞ் சோநது
விளங்கலி - னுருமதாணி யுமாரமாதிகளு - மிருபுறமுஞ்சாரா வேகமாமுரத்
தி - னெருபுறஞ்சாரா வுளமுமுடையா - னுலகமனைத்தையு முதரத்தில
வைத்து - நலமுறக்காகரு நாரணன் றனைப்போற் - நனதரகிற்குட் சாருயிரனை
த்தையுங் - கனமுறக்காகருங் கருப்பமுடையான் - சிட்டாளனைவரு முரமுடன்
றிகழவுந் - துட்டாடங்ருணந தூரப்போகவு - மன்னவாயாவரு மகிழநததிகயி
க்கவு - நன்னலமொலிகருந கமூலணியடியா - னரசருக்கற்குறி யாகுமாகத
தா னுரந்தனைககாட்டா வொளியெனும்பொறியா - னாககமழியா தருளொடுமலி
ளங்க - லுக்கமாஞ்சிரசி வொளிர்பிராணததான் - நனக்கொரு சலனஞ் சாரா
நெறியின் - கனததகிவசசெயற கருதிடுமனததான் - நன்மனிநிறைந்த சத்து
வருணததான் - மன்னரில்லீமனை மதித்திடும்வீலியா - னிநியிறசங்கம் பதுமநீ
ள்வானோ - பதியிறகற்பக பாதபங்காம- தேனுவலுஞ்சுநதா மணியினுஞ்சுந்து
நாளிலந்தன்னின் ஞானஞ்சிரியன் - நனைக கொடுத்தலபோற நகுமபெருங்
கொடையான் - பன்னியவருளு மன்பும்பாச-வொழிவும்பிரமத துணமையுண
ரதலும் - வழாதுநிறைந்த மனனுணாவுடையான் - சுருதிநடாததுந் தொல்லறி
ஞரைப்போன் - மிருதிநடாத்தும் விருப்புளநீதியான் - சமயமனைத்ததுந் தற்பர
ன்றினையே - யமாநீரத்துதிககு மன்பினின்றுலக - மனைத்துமகிழவுற வாதரி
ப்பதனன் - மனத்துநதுதிககு மன்னியபுகழான் - சீமதிநணிய கருப்பயாசி யே
மரவிருல முத்துவிஜய - ரகுநாதராம சாமிசேதுபதிககு - மிகமுளோபுகழு
மிராணிசேதுபதி - பருவதவாததனிப பங்கயாசனிககுந் - திருவெனும்புதகிரி
யாகுமிராணி-சேதுபதித்துளாயிராஜநாசசியா - காதலனமுத்து விஜயரகுநா
த - சேதுபதித்துரை சிற்சுகமாமனு - பூதிவிளங்கப் புகன்நனகை - சையகி
ரியிற் றங்கியதமிழுனி - செயயகமண்டலத திருந்தசெலவியை முனந் - தந
திமுகககொடி சாயக்கநீருருவாயச - சநதனஞ்சங்கந தரளநதமனிய - மாதிய
வீச மலையொபெரந்து - நீதியாஞ்செந்நென் முதலியபைங்கழ-பலமுதலாகிய
சோலைகன்படரப - புலப்படக்காகரும் பொன்னிநாடதனிற் - சந்திரகாநதத் த
கசொந்தந்தோய் - சுந்தரமாகவின் டோய்த்துயர்மாளிகை - மலிதிருத்தருந்
தி மாநகர்தனில்வா - பிலகுமுத்தரவே தீசகரன்சநிதி - தன்னின்மறையவர்
சதுமறையறைய - மன்னரும்வசியரு மரபுடனோத - ருத்திரர்க்கப்பொரு டேய்
மையாய்விளங்கப் - பார்த்திருநதவாக்கெலாம் பவப்பிணியகலச் - சமயிகண
றியெலாந் தட்டழிந்திரிய - வமையும்வன்ஞச கிரமங்ககலத் - துவதிவசி
ட்டாத் துவதிதம்வீட்டோடத் - துவதிதமின்றியபொரு டேய்மையாய்க்காணச-ச

ங்கராசாரிய சாமிகளமைத்த - துங்கமாரிந்திர பீடத்தொருமுதற் - கரபாத்திர
 நெனக்காணுஞ் சதாசிவப் - பிரமேந்திரயோகி வரியர்பெருமான் - முத்தியுல்
 கிற் கரசனும்முடிவில் - பத்தியுளோங்கருள் பண்பினனாகி - யரியாசனத்திரு
 ந் தாக்கினுசக்கர - மரியாப்பிறவா மாண்புயிரொகி - நடாத்துநாளி னூடரும்ப
 தத்தை - விடாதுபற்றும் விமலத்தாத்ரய - சேதனாக்கருளவச் செம்மல்செ
 றகமலபொற் - பாதாககருளவப் பான்மையோனாகைவாழ - மறையவரரசாவ
 சியாருத்திரருக் - கறைதரும்பொருளெலா மாராயந்ததனின், களங்கமனைத்
 தையுங் கருவொடுகளைது - வளம்பெற்றிறைந்த மாசிலாமணிபோற் - நிகழ்த
 ருபிரமமே சேடமென்றுணர்த்தும் - புகழருணசுலப் புங்கவாக்கருளத் - திங்க
 ளவுந்துலவுஞ் சேனுவாமாளிகை - துங்கவாநதுவசத் தோகைவிளிகக-வரம்பை
 கள்வரவிவ வரணமனைமாதா - பரிநதுபசரித்துப் பண்புடன் நிறுவென-வுலவு
 மேன்மேடையு மொளிாமணிவிளிகும்-பலமணித்தோரணம் பைநதாரரம்பை
 யும் - பூரணகும்பமும் புட்பமாலிகையுந் - தோரணநிலையாய்த் துலங்கு மாவ
 ணமு-மாதியவளமலி யமலைவாழ்பிறைசை - யூதியுவுயிராகட் குளமகிழ்வெழுத்
 வெமககன்பாகிய விநதுவுநதியுஞ் - சமப்படவிளங்குந் தன்மையானமைக்குச்-
 சிரமெனத்தமனியத் திருமதிலஞ்ஞப - பருப்பதமென்னப் பரந்தகோபுரமுஞ்
 சூழநற்கோயிலே தொல்லுமககயிலையின்-வாழுதற்கிடமென வளாவிசாலா
 ட்சி - தன்னுடன்மகிழ்விச வேசன்றானமா-பொன்னுறைபீறையாற் நின்வள
 ர்புகவவன் - நனககவனருளத் தானனுபவிக்கத் - தின்னருருபரன்மொழி சிந்
 தித்ததற்கோ-சான்றாவிளங்குஞ் சதுமறைமுடிவை - யூன்றி விசாரித்தொளி
 ராமாவாககியத் - ததுரியாயின வெனும்பதப்பொருளை-கதவுதலதனற் கண்ட
 கூடததன் - பிரமமாயதுவும் பேரானந்த - வருவமாயாவு முணாந்ததுவதுவா
 யிலங்குமனுபவத் தியுறகையுந்தழீஇப்-பலநூற்பொருளின் பான்மையுந்தழீஇ
 க - குருவாககொருமொழி கொண்டதனிலைதழீஇ - யருமையாததர்கண்மொ
 ழி யனுபவமுந்தழீஇ - யனுபவரதகினுகரமெனுநாமம் - புனைந்தருளினன்முந்
 புகழுமாநகரி-னருளிறைநாம மமைந்த-பொருவருமருண சலபுகவனே.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காஞ்சீபுரம் - இராமசாமிநாயகரியற்றியது.

திருவளர்கமலமருமலர்நாப்பட் - சுயலமாந்தறநெறி யியலுறநடாத்தி-மு
 ச்சகவகாக்கு முழுமுடிமன்னர்கை - மச்சவிரேகையை மாணுந்திருத்தகு - த
 ண்றெறவாவிழு தருதுறைமங்கலத் - தெண்டிசைப்பழிச்ச விறைகொளுந் தவ
 த்தோன் - பவப்பிணிப்புறறுப் பரிதவித்துழு-முயிரகட்கிரங்கியல் வுணமைப்
 பொருளின்-நிறமதையெளிதிற் றெள்ளிதிறமெளிககு-மல்லமதேவ னமலலீலை-
 தோந்துணர்பொருட் சித்தாந்தகிகாமணி-யாதியநூல்க ளலகிலவருளினோன்-
 பவப்பிரகாசப் பறறுததிலகுஞ் - சிவப்பிரகாச தேசிகப்பெயரோன் - மறைப்
 பொருணமுழுதுந் திறப்படச்செறித்துப்-பெருமைசோநாமம் பிறங்குவேதாநத-
 குடாமணியெனத் தோற்றியோமுதுநூ - னுடாப்புணந்து நலமுநறல்கின-
 னனையதுமிகுதெரு ளாளாகக் கன்றி-மறறையாககெண்மையின் மதிதகவுணா
 த - லொல்லாதாகலிற் றெல்லோநூலவழிப் - புரைதபவொளிரு முனாயொ
 ன்றியறறி - யளித்திகென்னு வணியிழைமடவார-புனல்குடைந்தாடி. வரும்
 வளனோக்கா - மென்னடைககஞ்சிய பொன்சிறையெகினஞ் - செநதீப்பாயுஞ்
 செயலினைப்பொருவ - வொளிலிரிகமலத் துகளவொரி-வாட்டகட் டகட்டிள
 வாணகன்வெடிபோய்ப் - பைந்தாறறுககமுகின் பழுகருலையுருதது - விணம
 னியெனுமவ் வெங்ககிசசசெலவ - னிரதத்தார்த்தவேழ துரகதமருட்டி - மீன
 றெந்தடகினா யீணடியபணைகுழ - நலகிறையிராம நாடபுரத்திற-கோதுபதிந்
 திடாச் சேதுபதிமரபில்-வருபுகழப்பருப்பத வாத்தனிநாச்சியா - லொனும்பெய
 ர்வலம்புரி தருநதிருமுததுறழ - துரைராஜநாச்சியா துணையெனவந்தோன்-
 பவக்கடலுவாக்கடல் பரவாதருக்கிய-தவககடலுறைதிருச சந்தமால்வரையா-
 னினதொறுமணாத நெஞ்சுபறைகொட்ட - வனைதிகொழிககும் வையைய
 மாநகியா - னருமறைப்பொருளவனை யாடல்பயின்ற-பரவருஞ்சிறப்பமை பா
 ணடிநன்னாட்டா - னமராவதித்துணை யரிதெனலரிதெனச் - சமையுமென்ன
 ன்தைத் தனிரகருடையா - னைந்தவித்தடங்கிய வாற்றல்சான்முனிவரா - சொல
 லின்வினாந்து செல்லுவாம்பரியான்-குலங்கெழுதிசைக்கயங் கூடியுருத்தென-
 விலங்குவெணமருப்பி னேழுயர்களிறுன்-வருமாதலாகரு வரையாவள்எல
 போ - லொருவாப்பான்செய துறுவண்டினங்கட்-கிருந்தேனளிக்கும் பெருந்
 தளவமாலையா - னுறுபருவதது மகலாதாத்து-வீறுமெழிலி யுளதெனினொரு
 வா - றுமிணையெனவநிச் சேமமும்முரசா - னைங்கணையாளியிதருந்தவாகுறி

யெனாக - கணமேனம்வெருடங் காவிப்பதாகையா - னாவலந்திவென நற்பெயர்மருவி - 'மவுறுமிடனெலா மேவுறுகோணையா-னிக்ஞடையோன்கவி கைக்கிருங்கதிர்தரு - மக்கதிராகிர்கா விக்குடையாளன் - கருதலாவனங்கக் காய்ப்புறுதாளான் - மருவளாகமல மாதுறைதோளா-னுண்மையுடையா னும்பரானன்ன - வணமையுடையான் மதன் நிகைத்தேங்கு-முருவுடையானிறை திருவுடையானுறு-பொறையுடையானிரு நிறையுடையானுயா - வெற்றியார்முத்து விஜயரகுநாதன் - சொற்றனனாக முறநுநன்காராயர் - தவதாரிகைமுதலாமுறுப்பமைத்துச - சொல்வளம்பொருள்வளஞ் சுவைவளமின்னன் - பல்வளந்தழுவிப் பயிலவகுத்தன்-னிலகுருநாம மிடமெனுமூன்று - மேவாப்பொருளவை மேவிவந்தென்ன-மூவாப்பொழில்குழுமுதுதிருத்துருத்தியில - வந்துறபவித்த விந்திரபீடத்-தெனதையாங்கரபாத திரனமரபோங்க-வீண்டவதரித்தவாண்டகைநறுஞ்செந்தாதிவரம்புயிப் போதுதண்புனலிடை-வைகுதன்மங்கையா வாணமுகமதனை-நேரவோர்தாளினின் நருந்தவம்புரி - தன்மையாமென்னத் தழைதருபாசடைப-பனமலா துதைதடம் பலபலசுலவிய-பிறைசைவாழுவந்த பீறுபெரியோ -னமலராமாயண மாதியநூல்கட் - கமரரும்வியீப்பவரும்பொருள்விரித்தோன் - காயடைதின்றுமைந தியீடைநின்றும் - வாயுமறித்தும்போயமுழைபுகும் - பறபலரருந்தவம் பயின்னுமறிந்திடாச - செம்பொருடன்னைச செறியுளங்கையி-னகத்தாமலகம தாமெனவறிந்தோன்-றுக கமுஞ்சுகமு மொககநாடற்குச -சரீனறெனசசநதினூர் தழலினுமீரடி - வதிதரவைததிவ வையமபுரந்த-மதிமிஞ்சனக மன்னவனென்ன-விலலறந்தாங்கியிருந்தாறுதவெனும் - வலலறந்தாங்கியோர் வழுததவீற்றிருப்போன் - நன்னடைந்தோரைத் தகப்பரிசித்தன் - முன்னுதனோககலென் மூவகைத்திகையாற - நவலருமலத்தையுந னுப்போதத்தையு-மவலமுறககெடுத தனிலமுலவாதவிடததுக்கறங்கா விளக்கமுந்தினாதிர-தடததுபுனலுந தகைபெறக்கோட்டிய - சித்திரமுமவிசை திரந்தபம்பரமு - மொத்திடவைப்போன் மெய்த்தவார்விமைய - மருணாசலதேன்கொன்ன-வொருநாமம்புனைந்தொளிருமாதவனே.

முறநிறுறு

உ

இஃது.

வருதிபுரமவேலுசீவாமிசுறியற்றியது

அருளவடிவா யிலகுசிவப பிரகாசதேசிகனனாகனமத்
திருளவடிவ நீங்கிமருள வடிவிலுழலுயிரகளோ வடிவமெயதத்
(தெருளவடிவாயபுகன்றருளவேதாந்தஞ்ஞாமணிககின்னுரைசெய்தான்மெய்ப்
பொருளவடிவாம் பிறைசையரு ண்சலசற குருராயன புலவளோறே

இஃது.

சீசலஞ்ஞில்லாசீவிலகோட்டு-வகசீல

ம - ரா - ரா - அப்பாசுவாமிபிள்ளையவாக ளியற்றியது.

மூவடிவாய முழுதுமாபலலவாகு
முழுமுதலாஞ் சிவத்தியலபு முழுதுந்தோநிங்
கேர்வடிவாஞ்சிவப்பிரகா சையனசொலவே
தாந்தஞ்ஞாமணிக கின்னுரைபுகன்றான
கோவடிவா யெழுந்தருளி யன்பாக்கெல்லாங்
குலவுமொரு நொடியிப்பர ஞானமோனச
சேவடிவாய்த திடவளிகும பிறைசைமேவுரு
செமமலரு ண்சலதேசிக னெங்கோனே

இஃது

இந்நூலுரையாசிரியாமாணுக்கராகிய

ராகுர்கணகரு - சச்சிதானந்தப்பிள்ளையியற்றியது.

சேநதனவெறமுறைமுனிவன் நனைநிகருஞ் சிவப்பிரகாசைய னேதுஞ்
செந்தமிழ் வேதாந்த ஞ்ஞாமணிககின் னுரைபுகன்றானசிறியனெனுட்
பந்தமற வீட்டிமலாப பதஞ்சூட்டியொருமொழிப்பா லாட்டியானட
ந்தலில்லோக குருபரனற பிறைசையருண்சல மெய்ஞ்ஞானவேந்தே

இஃது.

இந்நூலுரை யாசிரியாமாணுக்கரும் ஆயுள் வதபண்டி
தருமாகிய-செ-வெங்கடாசலமுதலியா யற்றியது

மட்டரூவிதழியிள மகிமௌலியோனென மதிகட ளு சிவப்பிரகாச, வன்
ளறிருவாய்வினட வேதாந்தஞ்ஞாமணிகரு நவநவமதா, விட்டரசு சொன்ன
யம் பொருணயம் விளங்கிடவிரித்தாரை செய்தசசிவிட்ட ன், வினையோட்டியடி
யிணையென் முடிசூட்டி மலவிருளை வீட்டியுயா தொம்ப, ததின், முட்டரூப்பந்
தமற் நருளாதன் முடிவென்று முன்னருந்நறபதத்தின் மூன்னதிட் டானமா
முதலென்று மசிபதநன்முதல்சிவததங்கமாதல, சிட்ட ரு முடிவென்று மாக
மஞ்சுருதிபுப டிடதீமாவாகியத்தாற், நெருட்டியெறகரு ாசெய்ப்பிறை யாற்றின
ருண்சல சிவாதித்தனன்புகூர்ந்தே

இஃது.

புரசை-முருகப்பவுபாத்தியாயரியற்றியது

அருண்மலிதில்லை பொதுசுட்டொறிவே தாந்தகுளாமணி யதற்கோர்,
பொருண்மலியுணர்செய தெழுதருமச்சிற பொலிவுறப்பதித்தனன் புதிதா, யிரு
ண்மலிமலம்போய மும்முதலொன்றாயியற்பிறையாற்றினின்றுலகுந், தெருண்
மலியருளுசலனெனு ஞானதேசிகன் கருணையினுமால

இஃது - தென்பயறு.

இராமசுவாமியநாயகரியற்றியது

அருமைசோநான்காஞ் சாதனத்தோரகட கமைத்ததிற சுகந்தருவாழ்வி
ன், மருவிடவியற்றும் வேதாந்தகுளா மணிககரும்பத மதபவமுந், தரவுனாபு
னைநதா னிநதிரபீடத தனிமரபினிலவரு நாகைக, குருபரணன்பு கொண்டெழி
றபிறைசைக் குலவருஞ்சலகுருவே

இஃது - வளவநலவூர்குமரபுரி

நீலம-வீராகவாமிப்பிளையியற்றியது.

வெண்பா.

ஆசாபாசங்க ளனைத்துமற வேகெடுக்குந்

தேசாசகங்குகொடுக்குந் தென்பிறைசை - நேசானு

பூதியருளுசலந் புனிதனிநததூலதனுக்

கோதியமா நன்கா ருனா

இஃது - விககிரபாணடி.

காளத்திடொடியாரியற்றியது

நலநதிகழுவ கவினதுறைமங்கலத்தின்மேவு ஞானசிவப்பிரகாசநாதனெ
ங்கோ, னிலநதிகழ் விருமிருந்தகலவிஞான நிறைவறிஞருணரீ மாஞ்சைத
னனைப், பொலநதிகழத் தமிழ்பபாவாற புகன்றானிநத புரிததூலரும்பொரு
ளைப் புலியிலியாரும், வலநதிகழுகொண்டெண்ணரவுனாயிட்டானல வளமலிதெ
ன பிறைசையினகணவருமெங்கோனே

இஃது

வளவநலவூர குமரபுரி

செங்காமி - கிருஷ்ணப்பசெட்டியாரியற்றியது.

அருமலியிநதிர பீடநன்மரபிற் நிகழுகரபாதிர தேசிகன்மன், நேசுருள்
பெற்று நாகையின்மருவுந் தெளிவருளுச லேந்திரனமன், நருமலிபுனாபேரரு
ளனைப்பெற்ற தன்பொழிற்சூழநற்பிறைசை, தன்கனேங்கருணா சீலசிவசொ
ருபன் நருகுதுறைமங்கலத்துறையும், வரமலிவீரசைவமெய்ஞ்ஞான வாழ்வரு
ள்சிவப்பிரகாசன், வகுத்தமீமாஞ்சையுத்தரபாக மருவறிவாஞ்சிந்தாமணிக்ருக்
கரமலிநெல்லி யங்கனிபோலக் கருதுவருயிபாரமமைபுங், கானலினீராய்க்குண்
டுலகுய்யக்கனபொருளதைவிரித்தனனே.

இஃது.

ஹ்யூர்.

கஞ்சம் - சீனிவாச வுபாத்தியாயரியற்றியது.

உலகுபுகழ் துறைமங்கலத்தில்வரு மெய்ஞ்ஞான வருவுகொண்டினிதே
முந்த, வுயாசிவப்பிரகாசதேசிகனுரைத்த வேதாந்தஞ்ஞாமின்க்கிங், கலகில்
சொன் முடிபுபொருள முடிபுதமததுபவமதிற் றேன்றவேவைத்ததி, னரிய
பொருணிலவுபண்டிதபாமராணுணர் தரணந்தமருவிவாழக, விலகுமவதாரிகை
பதப்பொருட் பதசாரமெண்ணரியதாற்பரியமைந, திலககணமொடதிவிசேட
மதாகவருள சுரந்தினிதினலலுளையருளின, னலமலிசெயமலாவாவிபூமபொ
ழில்குலாவுவள நணனுபிறைசையின்மருவுமெய்ஞ், ஞானவருளேவடிவமான
வருணசலவதிதகிவருருநாதனே

இஃது - ஹ்யூர் - பொய்கைப்பாககம்

அப்பாசுவாமி யுபாத்தியாயரியற்றியது

மலமறப்பே ரருடருமவேதாந்தஞ்ஞா மணியெனவே யொள்சிறந்தமாசி
ஹாரு, நலமுறுமெயஞ்ஞானியா சுவானுபூதிநண்ணவு மென்போலியருநசை
யற்றினபம், பலமுறுவுஞ்ஞாவிநிததா னமராயாருமபரவு மிநதிரபீடமரபின்வந்
த, பொலமுறுநற பிறைசையின்கணருளாஞ்ஞான போதவருணசலமெயப புனி
தன்மாதேர்

இஃது - புதுவை-செந்தமிழ்புலவா

வெ - பொன்னியா ரியற்றியது.

வேதவேதாந்தங்க டமைவிளகும் வியாதனென விலலஞ்ஞான, போத
முல்கடைநதுயய வுத்தரமீமாஞ்சையினென பொருளையோந்தே, யேதமில்
சோச சிவப்பிரகாசன புகலஞ்ஞாமினியினில்கடோன்ற, வாதரவாற பிறை
சையரு ணசலனசெயபுகாககீணவேறறையறபாறேரு

இஃது.

வளவஹா சினனுதுசெட்டியா - குமாரரும்

செ.க.காமி-கிருஷ்ணப்பசெட்டியா- மாணக்கருமாகிய

வீரபத்திர செட்டியாரியற்றியது.

மனபுவியோ ளொளிதுணாநது பவநீங்கமெயயறிலின் மயமாம்வண்ண, மி
ன்புறுவேதாந்த ஞ்ஞாமினியினுரைதெளிவாயெடுத்துரைத்தா, னின்மலமாம
பரப்பிரம வருளொளியே படிவமென நோந்துவநத, சொன்மறையோர மகம்
வளர்க்கும் பிறைசையருணசல தேசிகத்துயோனே

திருக்கிறம்பலம்

முற்றிறறு.

ஃ

ஓம்.

சிவமயம்.

வேதாந்தகுளாமணி.

மூலமுமூராயும்.

சிவமெனத்துதிசெயப்

பவம்பொழிபடுமே.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

விநாயகஸ்துதி.

விருத்தம்.

நாதாந்தப் பேரொளியாய் நவையற் றெங்கு
 நண்ணுபரி பூரணமாய நடுவாய் நினற
 போதாந்தம் பெற்றவருண் மதத்தை வீசும்
 பொற்களிற்றி னடிவழுத்திப் புலன்க டம்மின்
 பேதாந்த மகற்றிரிச திசையா நந்தப
 பெற்றியுல கடைந்துய்யப் பெருமை யோங்கும்
 வேதாந்த மரபினிலை விளக்கு மொண்வே
 தாந்தகு ளாமணியை விரித்தல் செய்வாம்.

இதுவுமது-வேறு.

மோனபூரண வாரியின் மூழ்குமெயஞ்
 ஞானயோகிய ருளமுந் தில்லையு
 மானகற்பகத்தானை பதாம்புயத்
 தேனையுணடுகொ செபபுது மொப்பவே.

சபாபதிதுதிகட்டினக் கலித்துறை.

திருவளர் தில்லைச்சிற் றம்பல மேவிய சிற்சுடரை
மருவள ராநந்த மஞ்சரிசூட்டி வணங்குது மால்
கருவளாதுன்பக் கடக்கவே தாந்தரு ளாமணிக்கட்
டெருள்வள ரப்பொருள பூரித்துலகுய்யச் செப்புதற்கே.

இதுவுமது.

பொன்னம் பலவனங் கம்முகம் கண்முகம் புண்டரிகப்
பொன்னம் பலவன மாயமைந் தாலெனப் பொங்குதில்லைப்
பொன்னம்பலவனமோடு சடாடவிப்பொழி மிசும்
பொன்னம் பலவனென் றன்னுள மாயுனா பூரிப்பனே
அருளிழைவணக்கம்.

விருத்தம்.

சததியவிர்திர பீடத்தலைமையாக் கரபாத்திரசத்தாமாத்திர
வித்தகனாதினமா பினினிலகும்புகடமை விடாதமோன
சித்தகுணசிவோகமாய்த் திருநாகைப்பதியுளமு சிவக்குன்றாய
நித்தியவருணசல தேசிகனையுளத்திருத்தி யுரைநிறுத்துவாமால்
அவையடக்கம்

வேதமுபநிடதமுத லாகவொருதொன்னூலின் விளங்குநான
நீதமாபுணரவேதாந்த ஞ்ஞாமணிக்கு நிலைநின்றோங்க [ர
வோதுமுரைநவமணியைக்குரவா புனையினுமெள்ளா துலகின்வேந்த
சோதிமுடிக்கணிவதற காசிப்பதுபோற் றெல்லறிஞர்குழுவாரால்.

திருச்சிறற்றம்பலம்.

முற்றிறறு

பிழைதிருத்தம்.

பிழை.	திருத்தம்	பக்கம்	வரி.
தந்	தந்தந்நோம்	க	ந
முனி	மினி	ச	கஅ
தேவ	குவே	தே	உந
முனி	மினி	அ	க
தே	தே	தே	கக
தே	தே	தே	உ௦
தே	தே	க௦	அ
னை	னை	கஎ	உ
மந்தா	மந்திர	க௦	க
மால	மா	தே	நச
கோட்வினனும்	கோடலினனும்	கக	உக
மாலே	மாலேக	கஉ	கடு
குணமுடை	குணமுடைச	உக	உக
சைமுனிவன்	சைமினியின்	சந	உ௦
பேதமரன	பேதமான	சடு	கஉ
உருக்கிற	இருக்கிற	தே	உஎ
நின்றாளா	நீண்டாளா	சஅ	க
ஆனவையும்	ஆயினவும்	தே	ந
அததுவிகளா	அததுவிதிகள்	நுந	கடு
மனைத்தினம்	மனத்தினம்	நுக	நஉ
டமு	டயமு	கஉ	டு
சைன்னிய	சைதன்னிய	கந	உந
ங	ம்	கச	கச
தகைத்தென	தகைத்தென	எக	க
விழ	கூழ	தே	கந
வி	மி	கக	க௦
பே	போ	க௦உ	உஉ
விலலை	விலல	க௦ந	க
றன்மை	றினமை	க௦டு	நஉ
முதலிய	முதலிய	ககக	ந௦
விடும்	யிடும்	ககக	கக
பொருத்தல	பொறுத்தல	தே	கக
பொரு	பொறு	தே	கக
முதலனவா	முதலனவா	கஉச	ச
விரிஞ்சுனிடம்	விரிஞ்சுனிடம்	கநஎ	உந
நடுங்க	நடுங்கு	கஉஉ	ச
முப்பரம	முப்புரம	கநஅ	உடு
நாககு	நராககு	கச௦	ந௦
முன்	முண	கடு௦	கக
கனவென	கனவென	கடுஉ	எ
னீங்கு	னீங்கு	கச௦	கச
கூடஸ்தா	கூடஸ்தர்	ககக	உ
பொருள்க	பொருள்	ககஎ	க௦
மொரு	மொழி	ககஅ	க௦

பிழை	திருத்தம்.	பக்கம்.	வரி.
கூடஸ்தன்	கூடஸ்தன்	௧௭௨	௨௨
யாதலினனும்	யாதலினனும்	௧௭௫	௧௮
கூறலி	கூறலி	௧௭௬	௧௧
பிரமமுடயினக்கம்	பிரமமுடனயிக்கம்	௧௮௧	௧௦
சுவகதாதிமுன்று	சுவகதாதிமுன்று	௧௮௧	௧௧
ஞாயத்தாற்	நியாயத்தால்	௧௮௪	௧௪
விடத்தி	விடயத்தி	௨௦௩	௩௦
உணத்	உணாத்	௨௦௪	௭
யிவை	விவை	௨௦௭	௩
றம்	விகற்பம்	௨௦௯	௨௫
திருத்	கிருத்	௨௧௫	௮
பாலதா	பாலவநீ	௨௨௩	௨௪

பிழைதிருத்தம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்தகுளாமணி.

முகவுரை.

இந்நூலாசிரியாதனதுசுவாதுபூதிப்பிரதயட்சமெவாகரு மென் திலவுளங் குமாறுகருதி யிநநூலியற்றினரேனும் ஒருத்திதன்சிறுவனது பிணிதணிப்பா ன்வேணும்த தீம்பண்டங் காட்டி யவுடதந் தந்நோய் தணிகுமாறுபோன்று ஞானகாண்டுகள்ன்றி யேனையோரு மிதனையேறக வியற்றமிழ்த்திறத்தைக் காட்டி யதனோ டேகமேவாதவைதம் பிரமமேக மென்பதையுஞ் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைத்தனா. இதனைவேனெவா பாஷைவலியையுந் தனதே தாத்தநிலைமை வலியையுந் தரற்பாலதாதலின் இதனை வரையாதேறறுத்தெளி யககடவர் பாஷையாவது; எழுத்து - சொல் - பொருள்-யாப்பு-அலங்காரம்- தாக்கம் - என்னுமிம்முகத்தாலியைவது. இஃதின்றியக்காலிந்நூலாசிரியாது முக்கியகருத்து சற்றும் விளங்காது. இவரதுமுககியகருத்தாவது; அறிவறியா மைப்பகுப்பைப்பற்றிப் பிரிதிவாதிகும்பேதாபேதவிலக்கணங்கள் இவ்விலக்க ணங்கள் தானேதானுத்தகியைநதநெறித்தாதலின்-அறிவுடையோரிதனை வரையாதுகொளவா தன்னிலக்கணமாதலினெனக் விரிககிற்பெருகுமாதலிந்கருக்கி யுபாததாம்

(கவி - க அவதாரிகை)

கணேசவணக்கமுணர்த்துகின்றது.

தருணமா துமைமுகத் தாமரைக கெழு
மருணன மெனவுதித் தடியா பாறபுரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலா தலையிற் கொள்ளுவாம்.

[பொழிப்புரை.]

தருணமா துமைமுகத்தாமரைககெழுமருணனமெனவுதித்து, எ-து, தருணங் கண்டடியருக கருப்புரிபவளாகிய வுமாதேவியின்முகமென்னுந் தாமரைவிக் கிதமாதற் குகிகும பூதருரியனபோல வடியாசிறுதையிலுதித்து, “அடியாபுந்

புரிகருணாமாமதமெனக்காட்டுமா முகன்' எ - து அவ்வடியவரிடத்துப் புரியும்
ருணையே மிக்கமதம்போலக்காட்டும யானைமுகக்கடவுளின் “சரணவாரிசமலர்
தலையிறகொள்ளுவாம்” எ-து பாதமென்னுந்தாமமாமலலாயெமதுசிரசிற கு
ழககொள்ளுதும். எ - று. தருணை-அவசரம். முகத்தாமரை - சரணவாரிசமலா-
'உருவகம். அருணைமெனவென்பது - உவமை கருணையை மாமதம்போலக்காட்
டல் - ஆரோபம். உதித்தவிடத்தான்மகனைக்க கேட்டுழி - அகமகிழ்தலோடு
முகமலர்ச்சியுமெழல் பெற்றவட் கியலபாதலின் “தருணமாதமை முகத்தாம
ரைக்கெனவும், தாமமாமலாதற்குச் சூரியோதயம் வேணடுமாறுபோன்று-சன
றள்முகமலாதற காணமகனுதித்தல வேணடுதலின் “முகத்தாமரைக்கெழுமரு
ணைமெனவுதித்தெனவுங்கு. றினா பின்னுளோவழிபடுத்தி மதந்தழுவிமாமு
கனைனறா தாமமாமலாத தாமமாயென்று, ஆகுபெயா மாமுகன்-நிராத
தேசம் சரணம் - வாழ்த்து தலையிறகொள்ளுதல் - வணக்கம் இவற்றைவடநூ
லார் - மங்களாசரணையெனவும், தென்னூலார்-கடவுள்வாழ்த்தெனவுங்கு. றுப
பொதுப்பாயிரமாதலின் பொருளுகை கோடொடாபாவினங்கருப் பொழிப
புளையாக்கினும் என்னை “பொழிப்பெனப்படுவது பொருந்தியபொருளைப்பிண
டமாகக் கொண்டுபாபதுவே” என்றாரறினா சத்தியெனக்காண்டறகு மாது
மையென்றதனால், சிலுத்தைச்சத்தனாகவும்; உதித்தென்றதனால், கணைசனைம
கனாகவுங்கொள்க இதுசைவமத மரபாதலினாலும் - அம்மதத்திறுநுதித்தலி
னாலும் மிங்ஙனங்கோடறகியைந்தது என்றாலும், அறிவுசத்தன் அறியாமைசத்தி
இவ்விரண்டுமி நர்வ்விடமானந்தமென்பதிவாகருத்தது ஆகவே - சச்சிதானந்த
வொருமையெனப்பெற்றும் இவ்வொருமையே - இவரதுவணக்கமெனக்கண்
டாம்

(க)

சிறப்புப்பாயிரம்.

(கவி. - உ - அ - கைவேறு)

முன்கவியிறகடவுளவணக்கங்கூறியிக்கவியிலதனதருளாற ஞானியறறப்
புகுநாறபெயரும் அதுவந்தவரலாறு மினையவெனவுணாததுகின்றது
சீரகொண்ட வருமறையின் முடிமணியைத் தெய்வ
சிகாமணியை யடிபவாதங் கண்மணியை மாயைப்
பேர்கொண்ட விருளிரிககுந தினமணியை முக்கட்
பெருமணியை யகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி
யோகொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனுநா லதனு
னெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சேதப் பொருளை
நோடுகொண்ட தமிழ்விருத்த யாப்பதனுற் றெரிய
நிகழ்த்துவன்வே தாந்தஞ்ஞாமிணியென் றென்றே.

[பொழிப்புரை.]

சீர்கொண்டவருமறையின் முடிமுனியைத் தெய்வசிகாமணியை யழியவா தங்கணமணியை "எ-து சான்றோராற்புகழமையப்பெற்ற அரியநான்றுவேதங் களின் முடியில்விளங்குமணிபோல்வதை-தெய்வங்களுக்கெல்லாஞ் சிகாமணி போல்வதை-அடியவர்களுக்குக்கண்மணிபோல்வதை "மாயைப்போகொண்ட விருளிரிகருநதின்மணியைமுககட் பெருமணியையகத்தினுககோர் விளக்காகவி ருததி" எ-து மாயையெனப்பெயாக்கொண்டவிருளைக்கெடுக்கும் ஞானசூரியன் போலவதை-முககட்பெருமானாகிய சிறந்தமணிபோலவதை - எமதகத்தினுக்கெ ன்று மோர்விளக்காக விளங்குமாறிருத்தி "ஏகொண்டவிவேகசிந்தாமணியெ னுதூலதனுளெடுத்தியமபும வேதாந்த பரிசுசேதப்பொருளை" எ-து சத்துக்க ளால மகிமைபெற்றவிவேகசிந்தாமணி யென்னுமாரிய நூலினகணசததுக்கள்த மதி சுவாதுபூதியில விளைந்தவா றெடுத்தியம்பியவேதாந்த பரிசுசேதமென்னுஞ் சருக்கத்தினாதததை "நோக்கொண்டதமிழ்விருத்தயாபதறை றெரியநிகழ்த் துவன வேதாந்தஞ்ஞாமணியென்றென்று" எ-து முரணுதமைந்ததமிழ்க்க வி சம்பந்தத்தாலெவாக்குந தெளியவிளங்குமாறு வேதாந்த ஞாமணியென்று பெயாக்கொடுத்தோ நூலியற்றுவன எ-று எ- அசை இங்கேமணியெனக் கூ றியவைநதும்-உவமையாகுபெயா சைவமதத்திற நனகருணமைவிளங்கிய தெ ன்பதைக்கருதிக - முககட்பெருமணியென்றா தெய்வசிகாமணி யென்றது- மேலகிழொப்பின்மையைப்பற்றி இங்கே கண்மணியென்றது-கண்ணெய்யை மாயைப் போகொண்டவிருளிரிகருமென்றதனால் - தினமணியை ஞானசூரிய னென்றும் அருமறையின்மணியென்னாது முடியென்றவிதப்பால் - இலக்கியா ரததமெனக்கண்டாம் சொப்பிரகாசமெனக்கருதிக - அகத்தினுககோர் விளக் காகவிருத்தி யெனப்பட்டது விருத்தங்களுற றெடுக்கப்படுவது யாப்பாதலால் விருத்தயாப்பெனப்பட்டது பெயாதநதென்பது-சொல்லெச்சம் ஓநூலையாத லால-ஒன்றெனல, அளவையாகுபெயா, சூடாமணியெனினுஞ்ஞாமணியெனி னுமொக்கும் சூட-சிகை-எனவே, சிகாமணியென்றாயிற்று மாயையிருள்-உ ருவகம், தேகாதிப்பிரபஞ்ச மணுகழுமுசையோகமெனற்கியைய வதனையோரா துதமக்கியைந்தவாறெவருமதிஷ்டானமெனக்கருதி, உறவு-அயல - சத்துரு-மி ததுருவெனக்கற்பித் தவலமாத லாரோபமன்றோ, இங்ஙனமாதல புத்திவிதர்ப மன்றோ; இந்நபபுத்திவிதர்பமே மாயையென்றாகு முரணெனின. இந்நாமாயை யிருளென றுருவகிக்கலாகாதோ, ஆகாதெனின, தனதெதார்த்த நவநவு வனுபூதி நிலைகளை மறைத்தது மாயையாதலி னிதனையிருளெனல பொருந்தும்.

(கவி - ந. அ - கை.)

முன்னாகியவேதாந்த மினையதெனத தெரிவிப்பான்வேண்டி. தைதளித்துணையெனவும்-அவற்றுள்ளுந்நிரு கூறத் ததுணைத்தாது யின்னபெயாத்தாமெனவு மிருப்பதை புணர்த்துகின்றது.

வேதமொரு நான்குமாறங்கமுநன்னியாய மீமாஞ்சையொடுமிருதி புராணமும் ரேழா
மீமாஞ்சை யொடுமிருதி புராணமும் ரேழா
வேதவழுவும் வித்தைகளா மிவற்றுண்மீ மாஞ்சை
யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத் தியாயமா யருதத
பேதமுற விருகூற மவறறுண்முதம் கூறே
பிறங்குமருட் சைமினிசூத் திரருப மாகிப
போதுமீ ராறத்தி யாயமாயக கருமப்
பொருளுணர்த்திப் பூருவமீ மாஞ்சையெனப் படுமால்.

[பொழிப்புரை.]

வேதமொரு நான்குமாறங்கமுநன்னியாய மீமாஞ்சையொடுமிருதி புராணமும் ரேழாவோதவழுவும்வித்தைகளாம்”எ-து நான்குவேதங்களும்-ஆறங்கங்களும்-நல்லஞாயமும்-மீமாஞ்சையும்-பததொன்பது ஸ்மிருதிகளும்-பதினெண்புராணங்களு மென்பதினான்காகச் சொல்லப்பட்டிருப்பவை வித்தைகளெனப்படுமெ” இவற்றுள் மீமாஞ்சை யுயர்ந்ததா யைந்நான்கத்தியாயமாயருததபேதமுறவிருகூறும்,” எ-து இப்பதினான்கனுள் மீமாஞ்சையெனப்படுவது எப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயும்- இருபத்ததியாயமாயும்-கனமம் ஞானமென அருத்தபேதத்தோன்ற விரண்பொருபாடதாயுநிற்கும் “அவற்றுள்முதற்கூறேபிறங்குமருட்சைமினிசூத்திரருபமாகிப் போதுமீராறத்தியாயமாய” எ-து அநதகனம் ஞானமென்னுமிரண்டினுள்;முதற்கூறேசிறந்தவருளையுடையசைமுனியெனப் பவராம் சொல்லப்பட்ட சூத்திரருபமாயும்-அதற்குத்தக்கவாறுசெல்லும் பன்னிரண்டத்தியாயமாயுநின்று கருமப்பொருளுணர்த்திப்பூருவமீமாஞ்சையெனப்படுமெ” எ-து கனமத்தைப்பற்றிப் பிரதிவாதிக்குமபொருள்நையதெனவுணர்த்திப் பூவமீமாஞ்சையெனற்றிஞராலிப்பெயரேற்கப்படும எ -று

ஆல- அசை நான்கேவதங்களாவன, ஸ்வாயம்புலெனவு மீசுரனுண டானதெனவுஞ் சொல்லாரின்ற - இருக்கு - யசா - சாமம் - அதாவனமென பனவாம் இவைகள் - விதிவாதம் அததவாதம் மந்திரவாதம் நாமதேயமென நான்குவிதமாய்ச் சமஸ்ததனங்களையும் போதிக்கும்

இவற்றுள்-இராசாகக்ஷிணையப்போலப் புருஷனா நிஷேதகனமங்களைச் செய்யாமற் சற்கனம்மேசெய்ய விதிப்பதே விதிவாதமெனவும், பட்டுக்கிணைப் போல வேதாத்தத்தின் மகமையைததுதிப்பதே - அர்த்தவாத மெனவும், ஆசிரியனைப்போலச் செய்யத்தக்க திதுவெனக்காணப்பிப்பதே - மந்திரவாதமெனவும், ஹேநீஜேநகிணைப்போல யாகாதிகளுக்குப் பெயரிடுகிறதே நாமதேய நினைவுஞ் சொல்லும் இந்நான்குங் கனமகாணடப் பிரதிபாதிக்காமம்

மேல் - பூருத்திரம் பிரகதாரண்ணியம் சுவேதாசுவதரம் கைவல்யியம் காநாக்ஷினி கடம்வல்லி தாத்தியாயனம் பிரமம்நாராயணம் அங்கிசம் பரமாவ

கிசம புாலகரம் பிரமபிந்து ஆருணியமிர்தபிந்து பருவபஞ்சம் பிரமசாபாலம் தேசோபிந்து வாரஸ்யாரீயம் போதாயரீயம் ஆஸ்வலாயரீயம் சாங்க்யாயரீயம் வாஸ்ராயரீயம் செளனக்யமீசிவசங்கற்பம் சிரவணம் பராகம் கீம்பு ரோடியம் மாணகேம் முண்டரம் மெனண்டரீம் தைத்திரியமென்ச் சொல்லு மிம்முப்பத்திரண பெரிஷத்துக்களும், ஞானாங்கமான பஸ்மவுருத்திராக்ஷரீக ளளும் ஞானதாண்டப பிரதிபாதிசுமாம்.

உ-பவேதங்களாவன, ஆயுவேதம் அாததவேதம் தனுர்வேதம் காந்தர்வ வேதமென நான்காம் இவற்றுள் - வியாதிரிதானமும் வியாதிச்சின்னமும் றிந்து மந்திராவுஷ்தாதியான சிகிச்சையினு லாயுராரோக்கியாதிகளைச் சொல் லுவதே - ஆயு வேதமும்; தெட்சணை ஆசசிய சரு உபகாராதிகளை நிண்ண யம் பண்ணுவததுத் தருமாதி சதுவதபுருஷநாத்தததிற்ஞு சாதனாயிருப் பதே - அாததவேதமும்; சததுருஜையாத்தமாயி மந்திராதிப்பிரயோகங்க ளைச் சொல்லுவதே தனுர்வேதமும், சாமவேதாதிகளால - ச - ரி - க - ம - ப - த - ரி - யென்னுஞ் சதத சுரதேப பிரபந்தங்களை விவகரிப்பதே - காந்தர்வவே தமுமாம்

அ-றங்கங்களாவன ; இவவேதங்கட்குப்-பாத *அஸ்த முக ஆக்கிராண நேதிர சுரோததிரங்கன்போலச் - சந்தசு கற்பவியாகரண சிட்சை சோதிஷ நிருத்தமென்ச்சொலபவை இவற்றுள் மந்திராதிகளுக்குச் சீருத்தீமுதலா ன வட்சரகணிதங்கள் சொல்லுவதே - சந்தசும், ஆஸ்வலாயரீய போதாய ரீய ஆபஸ்தம்ப ரீயாதி ரூதகிரருபத்தி லெனஞப்பிரயோகாதிகளுக்குக் கிர மஞ்சொலலுவதே கற்பமும், வைதீக சப்தாததசித்தி சமாப்பிப்பதே வியாக ரணமும், உதாதத அனுதாதத சுவரிதபிரசயங்களென்னுஞ் சதுவதஸ்வர கரண பூருவமான பதசகிரம வேதாததியாயனாதிகள் சொல்லுவதே - சிட்சை யும்; லககினம் திதி நட்சத்திரம் யோகம் கரணம் இவைகளினால் வைதீககண் மங்களுக்குக் காலந்தெளிவித்துக்கொண்டிருப்பதே -சோதிஷமும் ; வைதீக சததத்திறகு நாவசன நேமிப்பதே நிருத்தமுமாம் இனி மீமாஞ்சை ரீயாய பு ராண ஸ்மிருதிகளென்பவை நான்குவேதங்களி னுபாங்கங்களாம்.

இவற்றுள் - நியாயமென்பது; பிரமாண பிரமேய சம்சய பிரயோஜன திருஷ்டாந்த சித்தாந்த வைதாக்க நிரணயவாத செற்ப விதன்டை எத்துவா பாசசல் சாதி நிககிரகஸ்தானங்க ளென்னுஞ் சோடசபதார்த்தங்களுஞ் சொல் லப்பட்டுப் பிரபஞ்சத்திற் கீசுரனே கர்த்திருத்தவ மென்று நிச்சயஞ்செய்வதே தர்க்கமாம் இனி மீமாஞ்சையென்பது ; உபக்கிரம முதலான ஷ்டிவிதநிங்க தாற்பரியத்தில் வேதவாக்கிய விசாரபூருவமாகச் சோதிஷ்டோம யாஜுரி கம் விதியுத்தமாகச் சொல்லப்படுவதே பூருவமீமாஞ்சையெனவும், இனி பித தாஸுட்சொல்லப்படுவ துத்தரமீமாஞ்சை யெனவுமாம். இனி ஸ்மிருதிகளென பது - அஷ்டாந்தசமாம்.

அவையாவன; அத்திரி அவிர்தம் ஷிஷ்டனு யாக்ஷியவர்க்கியம் உசனச
நூந்ரேச யமம் ஆபஸ்தம்பம் சம்வர்த்தமீ காத்தியாயம் பிரகஸ்பதி பராசரம்
வியாசம் சங்கலிதம் தட்சம் கௌதமம் சாதாதபம் வசிட்டமென்பன ஸ்மிரு
திக்குக்குக்காரணமான மனுஸ்மிருதியுட னந்தந்த நாமதேயமுள்ளவராத
சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பதுந் தருமசாத்திரங்களாம்.

இவற்றுள் - கிரோதாயுகத்தில் மனுஸ்மிருதிதருமமும் திரோதாயுகத்திற்
கௌதமஸ்மிருதிதருமமும், துவாபரயுகத்திற் சங்கலிதஸ்மிருதிதருமமும், கலி
யுகத்திற் பராசர ஸ்மிருதிதருமமுமே முககியமாயிருக்கும் இனி யிந்தஸ்மி
ருதிகள் மூன்று காண்டமாகச் சொல்லும், அவையாவன , சாதிவருணசசிரம
முதலியவைகளைச் சொல்வது காம காண்டமும், வழக்கு ஒழுக்கந் தண்டந
தாயாதிவிபாக முதலிய பதினெண்பேதங்களைச் சொல்வது விவகாரகாண்டமும்,
பிரம்மவததி பஞ்சமாபாதகமுதலிய மகாபாதகங்களுக்குச் சித்சைசொல்லு
வது பிராயச்சித்த காண்டமுமாம்

இவற்றுட் சாதியாவன; கம்மிய கன்னட ஆந்திர திராவிடமென நான
காம் வருணமாவன, பிரம கூத்ததிரிய வைசிய சூத்திரரொனநானகாம் இவ
ற்றுள்-காப்பாதான புருசுவனம் சீமந்தம் உன்னயநம் சாதகனமம் நாமகரணம்
உபநிஷ்காமனம் அன்னப்பிராசனம் சவுளம் உபநயனம் மகாநாமியம் மகாவிர
தம் உபநிஷத்து சோபனம் உத்துவாகனம் மிருகதியென்னும் ஷோடசகனம்
ங்களும், யசன யாசனீ அததியாயன அததியாபக தான பிரதிகேரக மென்னுஞ்
சட்கருமங்களும், சிவபத்தியாதிய சற்குணங்களுங் கூடினவென்பிராமணனும்,
பிரசாபாலன யஜன அததியாயன தூசசன துஷ்ட மிருக படசி சததுருசங்
காரமும், அன்னதான வஸ்திரதான பூதான கன்னிகாதான இரணியதான
கோதான உபயமுடிகோதான மக்ஷிதான வருடைதான அசுவதான கவேதா
சுவதான கஜதான காளாமுகிதான மஹாமேருதான கற்பகவிருட்சதான வித்
தியாதானமாதிய சோடச மகாதானங்களும், தேசகாலபாததிரபர்டனச வ்ஷ
னுபத்தியாதிகன்மமுமுடையவனே கூத்ததிரியனும், பிரதமஸ்தான துவிதஸ
தான திரிதியஸ்தான சதூத்தஸ்தான பஞ்சமஸ்தானமென் நிங்ஙனமுள்ள மு
ப்பத்தாறு ஸ்தானப்பரியந்தகிரமத்தில் யகக தச சத சகத்திர தசசகத்திர ல
ட்ச தசஸடச கோடி தசகோடி சதகோடி அறுபுத நிறபுத காவ மகாகாவ பறப
மகாபறப குரோணி மகாகுரோணி சங்க மகாசங்க கூபிதி மகாகூபிதி சோப
மகாசோப நிதி மகாநிதி சாகர மகாசாகர அரி மஹாவரி சங்கை மகாசங்கை
பணி மகாபணி கிருது மகாகிரு தென்றவிந்தவிலக்கங்களடங்கின

பின்னும் யகக ஏகரூப பூமிசவுனா சநகிரசவுனா இது முதலானதொ
ன்றிற்கும்; துவா தொந்துவா துவித துவீய யுக்கும் யுகள யுந் உபய வாகு பாத
பட்சியுபய விந்திலுக்கமெல்லா மிரண்டிற்கும்; திரி திரய திரிதிய அரநயன
அக்ஷிரி புர வர ரதிகுதி முதலான இலக்கம்முன்றிற்கும்; சவுச தூத்ததி-கஷிதா
ய - ஷேத - வருண - ஆசிரம - சமுத்திர - சவுனா முதலானவை நான்கிற்கும்,

பஞ்ச - அரவந்திர - விரத - இந்திரிய - பாண - விஷய - பாண்டவ - பூதாதி
கள் - ஐந்திற்கும் , சபி - திரவிய - ருது-ரச - கந்தமுக-வேதாங்க - தாம் வர்
ன - தரிசன - அத்தாதிக்கள் ஆற்றிற்கும் , சத்த - முனி - கிரி - ராசியாங்க-
துரக - தாது - சபாங்க - சுர - சாகர-சவுகா - முதலானவையெழிற்கும்; அஷ-
டவசு திக்-கஜ - மறத காம - முதலானவைகளுடிற்கும்; நவ-ரந்திர - ரிதி-
ரச-கிரக - ரத்தின - பரவாதிகளொன்பதிற்கும் ; வந்து - சூனிய-நாஸ்தி-அ
னுசார-ககன - சவுகா - முதலானவை பத்திற்கும்பெயராம் சகல சங்கை சவு
காபுறந்த - அதிகமான துரீக்கிக் கனிதா திகளெண்ணிக் கிறமுகாதி-சமஸ்தவ
ஸ்துக்களைப் பிரமாணித் திலககஞ் செய்து - சிறைய - வட்டி வட்டம்-சின்னத்
தின்வண்ணம் - பவளத்தின்களஞ்சு-மணிகளின்சவ்வு - ரத்தினத்தின் சூத்திர
பரீட்சை - வச்சிரத்தின்மஞ்சாடி - பச்சையின் ரதி முதலானவை வேறுவேறி
லககஞ்செய்து, பின்னும் - பத்துப்பணத்தூற்றை - களஞ்சு - களஞ்சுரலுக்கடி
னதொருகருஷம் - கருஷநாலுக்கடினதொருபலம் - பலமிருபது கூடினதொரு
வீசை - வீசை யஞ்சுக்கடின இதாரு துலாம் - துலாமிருபது கூடின இதாருபா
ரம் - பாரம் பத்துக்கூடினத்திதாமென்றும், கற்பூராதி தூககலககம் பிரமா
ணித்துப், பின்னுமொருகிட்டியே - நிகுஞ்சம் - இதுநாலுக்கடினதொருகூடிவம்-
இது நாலுக்கடினதொரு பிரஸதம் - இதுவிரண்டுகூடின தொருவாக்கம் - இது
விரண்டுகூடின தொருவாடகம் - இதுநாலுக்கடின தொருதுரோணம்-இதுவஞ்
சுக்கடினதொருகாரியாகுமென்றும்பிறந்து, தானியாதிகளானதறிந்துசெய்கிறவா
ணிபதில்-கிரிஷி - கோபாலிகஞ் சூரியாதிபததி கன்மயத்தானவனே வசிய
னும், பிராமணி வருணத்திரய சேவைசேத்திரரட்சா சகலதேவதாபுத்தியாதி ,
கன்ம யுத்தானவனேசூத்திரனுமாம் ஆஸரமாவது;பிரமசாரி - கிரகஸ்தன்-
வானபிரஸ்தன் - சநியாசி - யென்பன ஒவ்வொன்றிற்கும் நந்நான்காகக்கூ
றிய சோடசமுங் கருமகாண்டமாம் ஏனையகாண்டமிரண்டும் விரிவாகலின்
அநுதாவிற்காணக் புராணமாவன; சிவபிரசாதத்தினால், வியாசபகவான் சொ
ன்ன-வேத - நிஷ்டசாகாரத்தப் பிரதிபாதிக்கதையும் - சாகக - பிரதிசர்க்க -
வமச - மனவநதர - வமசானு சரித்திரங்களுள்ளும் பஞ்சஸட்சணங்களைபுஞ்
சமஸத - வைதீகதாநதிரிக் கர்மங்களைபுந்-தேவதா தாரதம்மியங்களைபுஞ் சொ
லலாநின்ற நாலுடசங்கிரந்தஞ் சங்கையுள்ளபதினெண்பூர புராணங்களாம்.
இவற்றுள் , சைவம் - ஸகாரதம் - இலைங்கம் கூடம்-வாமனம்-வராகம்-பௌ
ஷிகம் - மச்சியம் - மாககண்டேயம் - பிரமாண்ட மென்னுமிவைபத்துஞ் . சி
வபுராணமும்; நாரதீயம் - பாகவதம் - காருடம் - வைஷ்ணவமென்னு மிலை .
நான்கும் விஷ்ணுபுராணமும்; பிரமம் - பதமமென்னு மிலையிசண்டும் பிரம
புராணமும், பிரமகைவாதத் தமென்பது சூரியபுராணமும் , ஆக்கினையுமென்
பதக்கினிபுராணமுமாம் அன்றியு முப்புராண மஷ்டாட்சமாம்.

அவையாவன; சனற்குமாரம் - உசனம் - நாரசங்கம் - நந்தி-சிந்தாமம்-
தாருவாசம் - நாரதீயம் - கபிலம்-மாணவம் - ஆங்கீசம் - வீரபுரம் - காமரூப
சிட்டலைங்கம் சாம்பவம் - சவுரம்-பராசரம் - மாசீசம் - பரங்கலமென்றன.

அ

வேதாந்தஞானாமணி.

இவை யந்த நாமதேயமுள்ளவாகனானிருழிககப்பட்டன இனி லியாதபகவா
ன் வான்மீகரானிருமிதமானவை சத்துவாதிகுணபேதங்களுந் ; தேவத்திரய
லட்சணங்களும் ; தேவதானவராதிகள் ஜெநக்கிரமங்களும் ; யுகிஷ்டிர - ராமச
கந்திராதி ராஜாககள் சரித்திரங்களும் ; வைதிகாதி நன்மங்களும் ; குரோடிக
கீர்த்துச் சொல்லும் பாரதராமாயணங்க ளென்னு மிதிகாசங்களுமாம்

இனி மற்றுமுள்ள சகலசமயங்களும் அவற்றினிலககணங்களு மவற்றி
ன்பேதங்களு மவற்றால்வரும் பதமுத்திகளுமினையவென விவேகசுந்தாமணி
யென்னுங்கிரந்தப்படி மேற சிலதெரிவிக்கப்படும் (ங)

(கவி - ச. அ - கை.)

முற்கூறிய சைமுனிசூத்திரத்திற்கு மூன்றுவியாககியானி வியாககியா
னங்களினுமங்களுணாத்துகின்றது

சாற்றியவச் சைமினிசூத திரததிற்கு மிக்க
சாபரமென் றொருபாடி யம்புரியப் பட்ட
தூற்றமீ மாஞ்சைக்கு மதம்பாட்ட மென்ன
வொன்றுபட்டா சாரியனா லுணாத்திடவந் தென்றும்
போற்றுமவன் சீடனா கியபிரபா கரனாற்
புகழ்பிரபா கரமெனவோர் மதாந்தரநன் கமைய
வாற்றியவச் சாபரபா டியமதற்கு விளங்க
வாக்கப்பட் டிலகமெலா மறிந்திடநின் றதுவே.

[பொழிப்புரை]

சாற்றியவச் சைமுனிசூதகிரததிற்கு மிக்கசாபர மென்றொருபாடியம பு
ரியப்பட்டது” எ - து முற்கூறிய அநதசைமுனிசூதகிர ரூபமானபூவமீமா
ம்சைக்கு மேலாய சாபரமென் றப்பெயருடையோரால் ஒருபாடியஞ்செய்யபப
ட்டது. “ஊற்றமீமாஞ்சைக்கு மதம்பாட்ட மென்னவொன்று பட்டாசாரியனா
லுணாத்திடவந்” எ - து புகழ்பெற்றவநத மீமாம்சைக்குப்பாட்டமெனகூறு
மோ மதாந்தரம் பட்டாசாரியனாற்சொல்லப்போந்து. “என்றும் போற்றுமவ
ன்சீடனாகிய பிரபாகரனாற் புகழ் பிரபாகரமெனவோர் மதாந்தரநன்கமையவா
ற்றிய” எ - து. யாவராலுமெப்போதுந் துதிக்கத்தக அந்தப்பட்டாசாரியனது
மாணுக்கனாகிய பிரபாகரனென்பவனால் நன்கமைந்த பிரபாகரமென்றோ மத
மானது பழுதின்றியமையுமாறு முன்னரியற்றிய “அச்சாபரபாடியமதற்கு வி
ளங்கவாக்கப்பட்டிலகமெலாமறிந்திடநின்றது” எ-து அநதச் சாபரவியாககி
யானத்திற்குப் பொருளெளிதில் விளங்கச்செய்யப்பட்டியாந்தோரனைவரு மறி
யுமாறுநின்றது எ-து ஏ-அசைவியாககியானிகள்;சாபரமுனி-பட்டாசாரி-பர
புகரன்.வியாககியானங்கள்;சாபரபாடியம்-பாட்டமதம்-பரபாகரமதம், இங்ங

னமாய் விலையினைதது மீமாஞ்சையேனுங் கருமப்பொரு ளுணாத்தநின்ற ன். ஆதலின், பூவமீமாம்சை யெனப்பட்டது அறிவயலையனுபவிக மு யலுதல, கன்மம் அறிவு தன்னைத்தா னனுபவிக முயலுதல - ஞானம், இங் வுநின்றவின் பொதுப்பட மீமாஞ்சையெனப்பட்டது பிரத்தியட்சத்திற்கு ப பாவமயாதுககு. ஆதலின்யோகததையுங் கிரியாயோக மென்பரறிஞர். இதனை வேதமெனற கிழககென்னை வகையினறி யயலைமாத்திரமுணர்த்த ல - வேதமோ ? வகையோடயலையுந் தன்னையு மையநதிரிபின்றி யுணர்த்த ல வேதமோ ? இருமையுமுணர்த்துவதாதலி னிந்துவேதமே வேதமென ததரும் மறுததலவலம் மனநாசம் விவகாரத்திலும் வாய்க்கச்செய்யும் வ லியின்மையின் யோகததை யமுககிய மாகவும் - ஞானத்தை முககியமாகவு னு கொண்டதெனக் இருமையும் விளக்குவதுபற்றி மீமாச்சத்தை வித்தை களனைத்திலு மிகக்கென்றா இதனையேலாரா - பகாமுகநாட்டத்தார. (ச)

(கவி - ௫. அ - கை.)

மீமாம்சை யிருகூறனுள் முதற்கூற்றையதென முன்னிரண்டு கவிக ளாறகூறிப் - பிறகூ றிரண்டிகாண்டமாநிறழை யுணர்த்துகின்றது

உரைத்தவிரண்டாங்கூறு பிரமமுரைப் பதன

லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்டருள்கூ வியாதன்.

றெரித்தருத் திரவடிவ மாகியிரு னான்கத

தியாயமா மவற்றுண்முத னுன்கத்தி யாயம்

விரித்தலுறு தேவதா காண்டமெனப் பட்டு

விளங்குறுதெய வதவிலக்க ணம்பலபத திரன

னிரைத்துரைசெய் யப்படுமே னுன்கத்தி யாய

நிகழ்பிரம காண்டமென வேநிகழ்த்தப் படுமால்

[பொழிப்புரை.]

உரைத்தவிரண்டாங்கூறு பிரமமுரைப்பதன லுத்தரமீமாஞ்சை யெ னப்பட்டருள்கூ வியாதன்றெரித்த ருத்திரவடிவமாகி யிருநான்கத்தியாய மாம்” எ - து மேற்கூறிய விரண்டாங்கூறு பிரமத்தைச் சொல்வதா லுத் தரமீமாம்சை யெனச் சொல்லப்பட்டு, மிகவருணையுடைய வியாச முனியி னுற் றெரிவித்த ருத்திரரூபமாகி யெட்டத்தியாய மாக நிற்கும். “அவற்றுண் முதனான்கத்தியாயம் விரித்தலுறு தேவதாகாண்ட மெனப்பட்டு” எ - து. அந்த வெட்டத்தியாயத்தாள் முதலிலுள்ள நான்கத்தியாயம் விரிவாகச்சொ லலியுள்ள தேவதாகாண்டமென்று சொல்லப்பட்டு “விளங்குறு தெய்வத் த விலக்கணம் பலபததிரன னிரைத்துரை செயப்படும்” எ - து. விளங்கு

நின்ற மந்தரவாதத்தைப்போ லமைநதிருக்கின்ற தேவவிலக்கணங்களைப் பலபத்திரராமனாற் கிரமமாகச் சொல்லப்படும் “மேனான் கத்தியாயம் நிகழ் பிரமகாண்டமெனவே நிகழத்தபப்டும்” எ - து பின்னருள்ள நான்கத்தியாயம் விளங்காநின்ற பிரமகாண்டமென்று சொல்லப்படும் எ - று ஆஸ-
 “ஆசை இரண்டாங்கூறு - மீமாம்சை யெனப்பட்டு - சூத்திரவடிவமாகி யிருந்
 நான்கத்தியாயமாமெனவும், முதனானகத்தியாயம் - தேவதாகாண்டமெனப்பட்டு -
 நிராததுனா செய்யப்படுமெனவும், மேனான்கத்தியாயம் - நிகழத்தபப்டுமெனவுமுடிக்க
 மீமாம்சை, சைமுனி ரிஷியினாலும் - வியாச முனிவராலுஞ் சூத்திரரூபமாகப்
 பட்டதெனவே - முன்னா வசனரூபமாக நின்றதெனப்பெற்றும் பூர்வம் - கணியதக்கது உத்தரம் - ஏறகத்தக்கது எனவே -
 கண்மங் கணியதக்கத்தெனவும், ஞான மேறகத்தக்கத்தெனவு மதுபவமிருக்கக்கண்டாம்
 இரண்டாங்கூறு பிரமத்தை யுரைப்பதாக விருப்பினும், தேவதாகாண்டம் பிரமகாண்டமென
 வகுத்தது - ஒன்றாநித்ததற்கும், ஒன்று விசாரித்துத் தெளிதற்கு மிடம்பெறலினென்க
 பிரமமெனினுங் கடவுளெனினு மொக்கும் பிரமத்தையாராயவாரா - எங்கணுமிலா ஆராதிப்பாரா -
 எங்கணுமுனா இவவீரனடி நிலைமையையும் பிரிதிவாதிப்பது ஈஸ்வரவாககியமோ ?
 ஏனையோ வாக்கியமோ ? ஏனையோ வாககியமெனின் - ஆராய்ச்சிக்கிடம் பெறுததென்னை ?
 மீமாம்சை யிடம்பெறுவதால் - ஈஸ்வரவாககியமெனக்கண்டாம் ஈஸ்வரவாககிய
 மிதுவானதால் - வேதமென்ற கையுறுவதென்னை ? ஏனையோர் வேதங்களோ -
 ஆராய்ச்சியைச் சற்றுமுனாததாததா லீஸ்வரவாககியமென நேற்றற்கு
 ஞாயமெனனை ? இனரூதலால் - இநதுவேதமே வேதமெனப்படும்
 ஏனையவேதமனைததும் - போலி இதற்குயாதுமுரண இதனைவாசிப்பாரா -
 நனகுன்னவேனெனும் அறிவு - தனக்கயலை யாராதித்தல் - தேவதாகாண்டமெனவும்,
 அறிவு - தன்னைததா ஞாநித்தல் - பிரமகாண்டமெனவுங் கோடற்கியைநத
 நயநதரநின்ற திரண்டாங்கூறென்க ஆதலின் - ஈஸ்வரவாககிய மெனப்பதே -
 தினனம் (ரு)

(கவி - சு. ஆ - கை.)

முன்னா பிரமகாண்ட மிருவகை யெனப்பட்டவற்றுள் முதகூறைச்சொல்லியதால் -
 பிறகூற்றினையதென்றுணாததுகின்றது

அப்பிரம காண்டத்துட சிவமொடியி ரயிக்க

மறைதலாற் சங்கரா சாரியனாங் குருவா

லொப்பரிய பாடியமென் றென்றுரைக்கப் பட்ட

துரைத்ததற்கு விவரனா சாரியனென் பவனா

செப்பரிய விவரணமாக்கூறப்பட்டதுவே

தெரியின்வே தாநதது லென்றுரைக்கப் படுமால்.

சிப்பெரிய வேதாந்த நூற்பொருளி னகல

மெங்ஙனமென் நிடினாத்தது மியம்பியதான் முறையே

[பொழிப்புரை.]

அபிரம காண்டத்துச் சிவமொயிரயிகக மறைதலாற் சங்கராசா
ரியனாங் குருவா லொப்பரிய பாடியமென்றென றுணைக்கப்பட்டது” எ - து.
மேற்கூறிய வநதப் பிரமகாண்டத்திற் சீவேஸ்வர வைக்கியஞ் சொல்லப் படு
வதால், சங்கராசாரிய னென்னுஞ் சிறந்தகுருவினு லுயமித்தற்கரிய சங்கர
பாஷியமென் றோபிரபந்த மேற்படுத்தப்பட்டது “உரைத்ததற்கு விவரண
சாரியனென்பவறை செப்பரிய விவரணமாக கூறப்பட்டதுவே தெரியின்
வேதாந்தநூலென றுணைக்கப் படுமால்” எ - து அவாகூறிய சங்கரபாஷிய
த்திற்கு விவரண சாரியனென்னும் டெயருடையோன லெவராணுஞ் சொல
லற்கரிய விவரண வியாக்யான மென்பதாக வோ பிரபந்த மேற்படுத்தப்
பட்டது அந்தவிவரண வியாக்யான மென்னு மோபிரபந்தத்தை யூன்றியா
ராயநது பாகருங்கா லந்த வியாக்யானமே வேதாந்த நூலென்று சொல்ல
ப்பட்டிருப்பதால் “இப்பெரியவேதாந்த நூற்பொருளி னகல மெங்ஙனமெ
ன்றிடி னுணைத்தது மியம்பிய நூனமுறையே” எ - து இந்நமகத்தான வே
தாந்த நூற்பொருளின் கடலபோன்ற விரி வெத்தகையதெனக் கேட்கின்,
சானரோரார் சொல்லப்பட்ட முதனூலி னெறித்தாகவே யாமுஞ்சொல்ல
பபுகுதும் எ - று சிவமொயிரைக்கமெனலில் - சிவமெனல - அறிவு, உயி
ரெனல - அறியாமை யாதினாலெனின, அறிவு - பொருளைப் பொருளாகக்
கோடவினனும், அறியாமை - பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக் கோட
வினனமெனக் சீவனறியாமை யென்றகு - தக்கவுதாரணங் காட்டுதும் அ
தாவது, சூனியமென றெவராணு மாகாயம் வரையப்பட்டதேனும் - ஐனைய
நானகு பூத்ததைப்பற்றிச் சற்றுவிசாரிக்குதும் மணமுதலிய நான்குபூத்
மும் - பொருளா - குணமா ? பொருளெனின-ஒவ்வொருபூதமு மனுமகத்தெ
னல - விகாரமாகிய குணமன்றோ? அனரெனின, எதனது - மகத்தது, எ
தனது - அணு, என்றவினவராது காக்கவேண்டும் கூடாதெனின, 'ஓசுய
மபாகவும - ஓமுதலாகவு நிற்பதியாது? கணிக்கப் படாதெனின், விகாரங்
கைச் சுயம்பாக்ககண்டு - பூதபௌதிகமெனக் கொண்டு - உறவகொண்டலைந்
திழப்பது - அறிவேனும், அல்லவற்றை யாமெனக் கோடலால், அறியாமை
யெனறகேயியையும் ஆதலின, உயிரை யறியாமை யென்றும், இங்ஙனமா
ய அரியநிலையைக் கண்டு பிடித்தது, எவாக்கும் விளங்க வைத்தவா சங்கர
ராதலின, ஆசாரியனென்னது - மிகைப்படக் குருவென்றது; இம்மகிமைபற்
றியென்க அது வென்றுவருவித்தது - பொருளமைதிபற்றி அதுவே யென்
பதிலேகாரம் - பிரிநிலை யெனினுமமையும், அங்கலிங்கலிலுக்கணம் - வேதா
ந்தப் பெருங்கடலில் விளங்கத்தோன்றுமென் றிருப்பதால் - வேதாந்த நூல்

ற்பொருளி னகலமென்றா இயம்பிய நூலெனறது - விவேகசிந்தாமணி யென்னு நூலினெறியை ஆயின், ஐக்கியமெனலயாது? பொன்னையன்றிப் பணியும், மண்ணையன்றிக்கடமும், நூலையன்றிப்படமு மிருக்குமெனின், அறிவையன்றி அறியாமையிருக்கலாம் இல்லையெனின், ஐக்கியமெனறகு முரணுறுவதென்னை? இதனைச் - சொலலாற்றலாற செல்லாது - சோதனைஞாயம் பொருததங்களா லமையக்கொள்ளி னெவாக்குமுரணுறதென்க இயம்பிய நூன்முறையே வுரைத்துமெனறது, எனதிஷ்டப்பிரகார முரைப்பனெனலை மறுக்க (க)

(கவி - எ அ - கை வேறு.)

இக்கவியி லிநநூலாசிரியரநுமையு மவரதுநாமமும் விளங்கவுணர்த்துகின்றது

அருமறையின் பொருடெரிதத விவேகசிந்தா மணியதனு
ளறைவே தாநதப்

பொருளினைமுந நீர்வரைப்பி னுலகறியச செந்தமிழாற்
புனைதல் செய்தான்

பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல ராற்புனைபாப்
பெருநதன மாலை

கருமிடற்று வானவற்கே சாத்துசிவப பிரகாசன்
கவிஞா வேந்தே

[பொழிப்புரை.]

அருமறையின் பொருடெரிதத விவேகசிந்தா மணியதனு ளறைவேதாந்தப் பொருளினை முநநீர்வரைப்பி னுலகறியச செந்தமிழாற் புனைதலசெய்தான்” எ - து அரியவேதங்களின் பேதாபேதங்கடந்த பொரு ளிததகையதெனத தெரிவித்த விவேகசிந்தாமணி யென்னு நூலினுட் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வேதாந்தப் பரிசேத்ததிற கூறிய பரமாதம வைக்கியப்பொருளைக் கடல்கூழந்த வுலகிலறிவுடையோ ருணருமாறுஞ் செந்தமிழப்பாணவியிலதற்குரிய விலககணங்கட கமையுமாறு மலங்கரித்துப் பாடினன் “பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ்சொன் மலராற் புனைபாப் பெருநதனமாலை கருமிடற்று வானவற்கே சாத்துசிவப பிரகாசன் கவிஞாவேநது” எ-து (அவனானின்) மிகநவரச மென்னுந் தேனமலிந்தொழுகு மியற்ற மிழக்குரிய வினிய சொல்லாகளாற றொடுக்கப்பட்ட கவிகளென்னுஞ் சிறந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலைபை நீலகண்டத்தை யுடைய பரமசிவனுக்கே தரிக்கத்தக்க சிவப்பிரகாசனென்னு நாமதேயத்தையுடைய கலைவ

லலோருக்கரசன் என்று ஏ-அசை செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தானெனவே, விவேகசிந்தாமணி யென்னு நூல் - வீடமொழியி லமைந்திருந்த தென்றாயிற்று. இங்கே வுலகென்றது - ஆகுபெயா பெருகு சுவை நறவொழுக்குஞ் செஞ் சொலாவது; எழுத்துச்சொல் முதலிய பஞ்ச விலக்கணங்களு மிதுவேயென த தோன்றுமாறு விளக்குஞ் சொற்களை சொலமலர் - பாமாயியென்பன - உருவகம் இஃதிந்நூலாசிரியரை-இவரது மாணாககன் வியந்து புகழ்ந்த தெனக சுவை - நவரசமெனினு மமையும் வானவறகே யென்பதிலுள்ளயே காரம-ஏனையோககனறென்ப பிரித்தலின்-பிரிநில யெனினு மமையும் (எ)

சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றிற்று. .

பொதுப்பாயிரம்.

(கவி - அ. அ - கை வேறு)

மங்களா சரணமுதல - அதுபந்த சதுஷ்டய மீருக்கிடந்த விநநான்கு மெல்லாநூனமுகதது முகாகக வேணடுவ தாதலின், இந்நூன்முகததம் பொதுப்பட வுணாததுகின்றது

வாயததநூன் முகததுகாக்கு மங்களா சரணே

வாழ்த்துவணக கொடுவதது நிராததேச மெனமூன

நூாததபதம் பதப்பொருளே வாக்கியயோ சனையே

யறிவினா விடையிவையைய துளையினிலக கணமான

கோத்துளாசெய விசேடவிசே டியங்கருததா கருமங

கொளகிரியை யிவையையந்தன் னுவயவிலக கணமாஞ்

சாறறுமனு பந்தசதுட் டயநூற்கு விடயஞ்

சம்பந்தம் பயனதுகா ரிகளெனநான் கற்பே.

[பொழிப்புரை.]

வாயததநூன் முகததுகாக்கு மங்களாசரணே வாழ்த்து வணக்கொடு வத்துநிராததேச மெனமூன்று” எ - து அறிவுடையோரால் வாய்க்கப் பெற்ற வெல்லாநூற்கு முதலி லுணாககப்படு மங்களாசரணையெனல்; வாழ்த்து - வ த்துவணக்கம் - நிர்ந்தேசம் - எனமூன்றும் “ஆாததபதம் பதப்பொருளேவா க்கிய யோசனையே யறிவினாவிடை யிவையைய துளையினிலக்கணமாம்” எ - து எழுத்துக்கியைந்த விலக்கணங்கள் வழுவின்றி யமையப்பெற்ற பத

மும் - பதப்பொருளும் - பதசாரமும் - அநிநதுகொளவான் வேணடிவிலை
தனும், அதற்குத்தக்க விடைகொடுத்தலுமாகிய விலையைநதம் வியாக்கியா
னங்களி னிலக்கணமாம். “கோததுநாசேய விசேட விசேடியங் கருத்தாகரு
மங் கொள்கிரியை யிலையைந் தன்னுவய விலக்கணமாம்” எ - து இல்லா
தவிடத்துக் கோவையாகச் சொல்லப்படும விசேடனமும்-விசேடியமும்-கரு
ததாவும் - கருமமும் - கோடற்கியைநத கிரியையுமாகிய - இவையைநது மன
னுவய விலக்கண மென்பபடும் “சாற்றமுனுபந்த சதுட்டயநூற்கு விடயஞ்
சம்பந்தம் பய னதிகாரிகளென நானகறியே” எ - து அறிஞரார கூறத்தகு
மனுபந்த சதுட்டயமெனல, ஓர் நூலுக்கியைநத விஷயமும் - சம்பந்தமும்-
பயனும் - அதிகாரிகளுமென நானகாக நீயறிதி எ - று எல்லாநூனமு
கத்து முனாககப்படுவது , மங்களிசரணை - உரையிலக்கணம் - அன்னு வய
விலக்கணம் - அனுபந்த சதுஷ்டயம் - எனநானகாதலின்-பொதுப்பாயிரமெ
ன்றும் இஃதுமோநூலாதலின் - இந்நான க்மைநதிருசுரு மென்பதைசுரு
க்க இந்நூனமுகத்துக்கூறினா வாயத்த - ஆர்த்த - எனபவை - ஆசெதுகை
என்றே, “யரலழுவெனனு மீரணடொறறும் - வரனமுறை பிறழாது வநநி
டையுயிர்ப்பி னஃதாசினிடையெதுகை யெனறறைதல வேணடும் சாற்றமெ
ன்ப பாடங் கோடல் “தக்காராதலில ரென்ப தவரவரசெத்தாற காணப்படு
ம், எனபதுபோல - இனவெதுகை யெனக்கொள்க”சாததுமனுபந்த மென்ப
பாடங்கொள்ளின் - சாததல - பதிததல - அமைதல - அப்பல - என்றறாயி
ருப்பதால - அநந்த நூற்கமைநத - அனுபந்தசதுஷ்டய மெனறறாகொள
க ஆசரிததல - ஆசரணை யென்றறியிற்று மங்களம் - சுபம் ஆசரணை-நடத்
தை எனவே - துன்பத்துக்கியையாத நடக்கை யென்றறியிற்று இடைநிலை
ததீபமாகிய வத்துவெனலை - மூன்றிடத்துமோடகே நிராதேசம் - காட்டல்
எண்ணும்கள மூன்றும்-எஞ்சிசினறன காததா காமக் கிரியையெனல-எ
ழுவாய - செயப்படுபொருள் - பயனிலைகளை இந்நூலில விசேஷண விசேஷி
யமாவது; சச்சிதானந்த முதலிய விலக்கணங்க ளமைதற் கியைநத விலக்கி
யம், எனவே - இலக்கியத்தி னமைதி யிலக்கண மென்றறியிற்று இங்கே யில
க்கியமெனல் - பரவஸதுவை மோதிரத்திற்கு விரலென்றறபோல - சச்சிதா
னந்த முதலிய விலக்கணங்கட்குப் பரவஸது விலக்கிய மெனக்கோடல்-மதத்
தாச் சம்மதம் விரலுக்கு மோதிரமென்றற போல-பரவஸதுவாகிய விலக்கிய
ங்கண் டதற்கியைநத விலக்கணங்கோடல் - வேதாந்த சம்மதம் அனுபந்தமெ
னல்; அனு - உபசாகம் பந்தம் - கூடிநிறறல் எனவே - விடயமுதலிய
நான்றும் கூடிநிற்பதென்றறியிற்று, இக்கவியிற் கூறிய மங்களாசரணை - விதி
பற்றியும், தருணமாதென்னுங் கவியிற் கூறிய மங்களாசரணை - இடையூறெய
தாமைபற்றியு மென்க. இந்நூல வேதாந்தத்தைப் பிரிதி வாதித்தலால் - மங்
களாசரணை முதலிய நான்கையு மிதற்கியைந்த நெறித் தாகவே பொருளமை
த்துக் கொள்க. அன்றேல், பேதவாதமாமுடியும். முடியின் - ஐக்கிய மென
ல் உயனின் நியமையும், ஆதலின் - இந்நூலாசிரியர் கருத்தறிந்துகொள்க.

(கவி - கூ. அ - கை.)

முன்னாகூறிய வனுபநத சதுஷ்டயத்தி னிலககண மிணையதெனவும் -
சாதன சதுட்டய மிணையதெனவு முனாதது தீன்றது

விடயமது சிவசீவா தமதேகத துவமாம்

விமலனெடு நூற்கறையப படலறையுந தனமை

யடைதலுறு சம்பநதம பயன்றுயொ லாரீத்

தாநந்த பதம்பெறுதல சாதனநான் கிணையு

முடையவனே யதிகாரி யென்றறைவ ரறிஞ

ருரைத்தசா தனசதுட்டயநித்த ல்லரித்தப

படுபொருளின் விவேகமிக பரபோக விராகம்

பழிப்பரிய சமைமுழுட் சுதவமெனப் படுமால்.

[பொழிப்புரை]

விடயமது சிவசீவா தமதேகததுவமாம் விமலனெடு நூற்கறையபபடீல
றையுந தன்மை யடைதலுறு சம்பநதம்” எ - து விடயுமாவது, சீவேஸ்வரா
தேகததுவமாம் எய்தற்குரிய சம்பநதமாவது, பரமசிவத்தோடு வேதாந்தநூ
ற்கு முரணுறு தறையப்படுதலை கூறுந தனமையாம் “பயன்றுயொலா ரீத்
தாநந்த பதம்பெறுதல” எ - து பயனுவது; சகல துன்பங்களை யு மொருங்
கொழிக்குமா றெழித்தது நத்தியானந்த பதத்தை யடைதலாம் “சாதனநான்
கிணையு முடையவனே யதிகாரியென றறைவரறிஞ” எ - து. அதிகாரியாவ
து, நான்கு சாதனங்களை யு முடையோன யாவனே வவனே யாமென்று சத்
துககள் கூறுவா “உரைத்த சாதன சதுட்டய நித்தவநித்தப படுபொருளின்
விவேக மிக பரபோக விராகம் பழிப்பரிய சமைமுழுட் சுதவமெனப்படும”
எ - து அதிகாரியெனலபற்றிக கூறிய சாதன சதுஷ்டயமாவது; நித்தியாநி
த்திய வஸது விவேகமெனவும், இகமுத்திராதத பலபோகவிராகமெனவும்,
குறற்றறசமாதி சடகசம்பத்தியெனவும், முழுட்சதவ மெனவுஞ் சொல்லப்
படும் எ - று ஆல - அசை விடயம் - ஏகததுவமாம் சம்பநதம் - அறையுந்
தன்மையாம் பயன - பதம்பெறுதலாம் அதிகாரி - உடையவனே யாமெனமு
டிக்க இநநான்குளை - ‘அதிகாரிகுரிய சாதனநான்கையு மிங்கேபொதுவாக
ககூறியது - இனி வகுத்தற்கென்க விமலனெடு நூற்கறையப்படலும்-அறை
யுநதன்மையுமெனறது; இநநூ லேகமேவாதவைதத்தையு மதற்கியைந்த சொ
ல்லாற்றலையு முடையது பற்றியென்க சமையெனத் தனியே கூறுது பழிப்
பரியவென்க கூறியமிகையால - சமாதிடக சம்பத்தியென்றும், வடநூலாக,
அறையப்படல - பிரிதிபாத்தியமெனவும், அறையுந்தன்மை - பிரதிபாதிக்கமெ
னவும், மோகதும் - இச்சா - யஸ்ய - தஸ்ய - பாவா - எணஸ் - முழுட்சதவ
மெனவுங் கூறுப வாகலி னிம்மொழிகளை யுபததுணர்ந்துகொள்ள. (க)

(கவி - டி. ஆ - கை)

மேற்சாதன சதுஷ்டய மெனலை ஷகையாக வுணாத்துவான் ரெட்டங்க
யிக்கவியில் மூன்றினிலக்கண மிணையவென வுணர்ந்துகின்றது

நித்தியமான் மாவேபொய் விடயமெலா மெனத்தோ

நிலைநருநித் தியாநித்திய வத்துவிவே கம்பின்

மெத்திவரு மிகமுடனுத தரத்திலவரு போக

விராகமிமை மறுமையுள் விடயநுகா வனைத்தும

பொய்த்தழியு மிடம்பையென மனம்விடுத லாகும்

புகழ்சமையே முதலாய்சட்டுணங்குள் பெறுதல்

வைததசமை யியல்பாய முததிவிருப் பதுவே

வயங்குமுழுட் சுததுவமென் றறிந்திகு மதித்தே.

[பொழிப்பரை.]

நித்தியமான்மாவே பொய்விடயமெலா மெனத்தோ நிலைநரு நித்தியா நி
த்திய வத்துவிவேகம்” எ - து நித்தியா நித்திய வத்துவிவேகமெனல் ; ஆன்
மாவே நித்தியமெனவும்-அவ்வான்மாவா லறியப்பட்ட தேகமுதலிய விடயம
னைத்து மநித்தியமெனவுந தெனியத்தகக நிலைமையினைத்தரும் “பின்மெத்திவ
ருமிகமுட னுதநிரத்தில வருபோகவிராக மிம்மைமறுமையுள் விடயநுகாவ
னைத்தும் பொய்த்தழியு மிடம்பையென மனம்விடுதலாகும்” எ - து பின்னா
வியந்துவரத்தகு மிகமுத்திராத்த பலபோக விராகமெனல் ; இம்மைககண
னு மறுமைககணனு மெய்தற்பாலவா நின்றுள்ள விடயபோகமனைத்ததுங் க
ணத்தினிலலா தழியுமென்றும், அவைதுன்பங்கட் கியைவன வென்றுங் கண்
டு மனம்பற்றறவிடுத லெனப்படுவதாகும் “புகழ்சமையேமுதலாய சட்டுணங்
கள் பெறுதல்வைத்தசமை” எ - து இவ்விரண்டின்பின் னினாயே வைத்தச
மையெனல் ; யாவராலு மதித்தற்கியைந்த சமைதமைமுதலிய சட்டுணங்களை
யு மெய்தற்பாலதாம் “இயல்பாய முத்திவிருப்பதுவே வயங்கு முழுட்சுத்துவ
மென்றறிந்திகு மதித்து” எ - து. பின்னாநடாத்து முழுட்சுததுவமெனல்,
இயல்பாக வெழு முததி விருப்பேயென்று திரமாகமதித்தறிந்திடுதி எ - று
ஏ-அசை.ஆன்மாவே யென்பதிலேகாரம்-தேறம் முததிவிருப்பமென்னாது-இ
யல்பாயவென்றடை கொடுத்தது ; கற்பணகடந்த முத்தியென்றற்கு. அதாவது ;
அறிவு - அயலையடைவதன்று, அறிவு தண்ணீர்த்தானடைவது. வயங்கென்னு
மிலேசானே-முழுட்சுத்வ மிரண்டெனப் பெற்றும். ஒன்று பதவி முத்திபற்றி
யதும்-ஒன்றயிகமுத்திபற்றியதுமென்க இங்கேமதித் தென்றது- ஆராய்தலை
இனிவருங்கவியில் சமாதி சட்கசம்பத்தியினிலக்கணங்களை - வகையாகச் சொ
ல்லப்படுவதால், அஃதொழிந்த மூன்று குணங்களையுணர்ந்ததுகின்ற தென்றும்.

(கவி - கடி அ - கை.)

சுமைமுதலிய வாறு குணங்களினுமங்களு மவற்றி னிலககணங்களு மி
னையவென வுணாத்துகின்றது

சுமைதமையே திதிக்கையுப ரதிரததை சமாதி

சுமைமுதலா மறுகுணங்க ளுடகரண மடக்கல்

சுமைதமைதான் புறக்கரண மடக்குதல்கா மாதி

தணித்திடுத நிதிக்கைகரு மங்களனைத் தினையுஞ்

சுமையெனவே விடுதலுப ரதிரததை குருவைத்

துணிவினா னம்புமதே சிரத்தைகுரு மொழிநெஞ்

சுமைவுறவே திட்பமுறல் சமாதியிச்சா தனஞ்சே

ரதிகாரி செயுகுருசே வையினையெடுத தியம்பில்.

[பொழிப்புரை.]

சுமைதமையே திதிக்கையுப ரதிரததைசமாதி சுமைமுதலாக மறுகுணங்
கள்” எ - து சுமை முதலிய வாறுகுணங்களாவன , சகீம - தமை - திதிக்கை - உபரதி - சிரததை - சமாதி - எனபனவாம் “உடகரணமடக்கல்சுமை
தமைதான் புறக்கரணமடக்குதல் காமாதி தணித்திடுத நிதிக்கை” எ - து.
அவற்றுட் சுமையெனல் - மனமாதிய வக்ககரணங்களை யடக்குதலும், தமையெனல் - இருவகை யிரதிரததிகளையும் விடயப் பராககிற செலலாதடக்கு
தலும், திதிக்கையெனல் - காமக்குரோதாதிகளை மேலெழுவொட்டாது தணிய
ச்செய்தலும் “கருமங்களினைத்தினையுஞ் சுமையெனவே விடுத லுபரதிரததை
குருவைத் துணிவினா னம்புமதே சிரத்தை” எ - து உபரதியெனல் - சரியை
கிரியை யோகங்களுக்கெய்யந்த சகல சேஷ்டைகளையுஞ் சுமையாகவே
கண்டவிடுதலும், சிரததையெனல் - சுருதியையும் - குருவையும் - உண்மை
மொழித் துணிவினால் மெய்யாக நம்புதலும் “குருமொழி நெஞ் சுமைவுற
வே திட்பமுறல் சமாதி யிச்சாதனஞ்சே ரதிகாரிசெயுங் குருசேவையினை
யெடுத்தியம்பில்” எ - து. சமாதியெனல் - குரு வுபதேசத்தை மனதில்
பொருந்த வைநதிரிபறக கோடலுமாம் இரதநாலவகைச சாதனங்களு ம
மைநத வதிகாரி செயயுங் குருசேவையினை முறையே யெடுத்துச் சொல்லு
மிடதலை. எ - து. உடகரண மடக்கலாவது - காமக்குரோதாதிகளுக்கிடமின்றிச்
செயலை. புறக்கரண மடக்குதலாவது - அக்காமாதிக ளினிடுதல்
வெறுட்டா தாராயச்சியாற் தணித்தலை. திட்பம் - உறுதி. அதாவது யினை
ன்றிய வுலகமெனத் தெனிகை.

கஅ

வேதாந்தஞானாமணி.

(கவி - கடவு - கை.)

குருசேவைக கியைந்த வதிகாரிகளி னிலைமை நான்கெனவும், அவற
றி னிலககணங்க ளினையவெனவு, மினிக கூறப்புகுங் காண்டங்களின் பெ
ய ரினையவெனவு, மிவறமுலதிகாரிகள் வெவ்வேறுவாரெனவு முணாதது
கின்றது

ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற பாவ

மாமவற்றுட் குருபரனு கனுக்கூல விருத்தி

யாத்தமுயா குருபரன்குற மேவலே யங்க

மருடகுரவற் குரியமனை நிலமுதலா மவம்மைக்

காத்தலது தானமாஞ் சற்குருவே மெய்யாக்

கண்டசிவ மெனநம்பு மதுவேசற் பாவ

மேததுகரு மம்பத்தி மிகுஞான காண்ட

மெனுமிவற்றூன மூவதிகா ரிகளவேறு முளரால

[பொழிப்புரை]

ஆத்தமுட னங்கமே தானஞ்சற பாவமாம்” எ - து மாணுக்கன நன
தாசிரியருக கனபுசெய்யுநிலைமை , ஆத்தம - அங்கம - தானம் - சற்பாவம்-
எனரான்காம் “அவறறுட் குருபரனு கனுக்கூல விருத்தி யாதத முயா குரு
பரன் குறமேவலே யங்கம்” எ - து மேற்கூறிய நான்கனுள், ஆத்தமென
ல், ஆசிரியனு கவரிடப்பட செய்யுங் காத்தியங்களாம் அங்கமெனல ; மே
லாயகுருபரனது பாத சிகருவைச்செய்தலாம் “அருட்குரவற் குரியமனை நில
முதலாமவறறைக் காத்தலது-தானமாம்” எ - து. தானமெனல; மிக்கவருளை
யுடைய குருபரனு குரித்தாயுள்ள - வீடு - நிலம் - முதலியவற்றை விககின
ம் வராது காத்தலாம் “சற்குருவே மெய்யாக கண்ட சிவமென நம்புமதுவே
சற்பாவம்” எ - து. சற்பாவமெனல , உண்மையாகக்கண்ட சிவவடிவமென்
று திடமாக நம்புவதாம் “ஏததுகருமம் பத்தி மிகுஞானகாண்டமெனு மிவ
ற்றூன் மூவதிகாரிகள் வேறுமுளா” எ - து எவருமதிகததக்க கருமகாண
டம் - பத்திகாண்டம் - மேலாய ஞானகாண்டமெனக் கூறு மிமமூவகையா
ங், அதிகாரிகளு மூவகையாவா. இவரன்றி, வேறதிகாரிகளு முளா எ - று
முதல் - அசை. ஆபதம் - வடமொழி ஆத்தம் - அதுதிரிந்ததெனமொழி மனை
முதலியவற்றைக் காத்தறகுத் தான்பீடமா நின்றலின், தானமென்ற
ா. சிவம் - எதிரில்வந்தா லெத்தகைத்தோ - அத்தகைத்தாக குருகாண்டலின்,

சற்குருவே மெய்யாக்கணட சிவமென நம்புமதென்றா சிவததிற கையந
திரிபெங்ஙன மின்றே வதுபோலக, குருவினிடத் தையந திரிபின்மையின்,
சிவமே குருவென்னது - குருவே சிவமென்றா இங்ஙனங் கோடற கையமி
ன்மையின், நம்புமதுவே சற்பாவமெனப்பட்டது துககநிவாதிக கேளைய
காணட மிடம்பெருமையின், மிகுவென்றடை கொடுத்த மிகுஞான கா,
ண்டமென்றா மூவதிகாரிகளாக வேறுமுளா - என்றுகோகோடல கிறப்பு
ஆத்தமுதலிய நான்கிடத்துங் கூறிய வாசிரியாக என்ன வருணசிரமத்த ரெ
ன விதிறகணியாததால், ஞாயளு சோதனை பொருத்தம் - என்னு மிமமூன்று
முகத்தா லையநதிரிபுகற்ற வலியிலலாதா - தமைத்தாமே யாசிரியனாக கொ
ள்ளுத லெவ்வருணசிரமத்தாருக்கும் நீதியன்றெனக்காட்டக - குருபரனென
வும், உயாகுருபரனெனவும், அருடகுருவனெனவும் - சற்குருவெனவுங் கூறி
ஞா மெய்யாக காணக்கூடாத சிவததை - மெய்யாகக்கணட சிவமென்றது,
குருவினருமைதோன்றறகு (கஉ)

(கவி - கஉ அ - கை)

முன்னா காணட மூனென்றா - அவற்றிறஞரிய வதிகாரிக எலகக
ணங்களு மினனும் வேறுகவுளள - ஐவரினமங்களு மினையவென வுணாத
துகின்றது

உடம்பினையும் வருகுமபந் தனையுமியா நெனதென்
றுளனகரும காண்டியெலாக் கிரியையுமீ சற்கே
திடம்பெற்றின் றுக்குமவ னேபத்தி காணடி
செயுங்கரும மனைத்தினுகருங் கரிதானென் றிருப்போன்
மடந்தவிறு நன்னான காண்டியென லாகு
மற்றுமுள லாவரொரு வாக்கொருவ ருயாவா
யடைந்தவதி காரிகளாக கருமிமுமூட கவினே
டறையுமப்பி யாசியனு பவியுடன ருடன்

[பொழிப்புரை.]

உடம்பினையும் வருகுமபந்தனையு மியானெனதென் றுளன் கரும
காண்டி” எ - து. உடம்பையு-மதுகாரணமாகவருங் குடும்பத்தையும் - யானெ
ன தென்னு மபக்கமுள்ளோன் கருமகாண்டியெனப் படுவதாம். “எவரக்கி
யையு மீசற்கே திடம்பெற நின்றாகுமவனே பத்திகாண்டி” எ - து. தனது

சந்தருமங் காரணமாக வியற்றப்படுகிறியைகளினைத்துந் தனதெனக்கொள்ளாது - ஸதிரமாகநின் மீஸவராற்பிணஞ் செய்பவனே பத்திகாணடி. யெனப்படுவதாம் "செயுங்கரும மனைத்தினூக்குங் கரிதானென் நிருப்போன் மடந்தவரு நன்னாணகாணடியெனலாகும்" எ - து. தனது திரிகரணத்தாலு மியற்றப்படுங் கருமனைத்தினுக்கு முடன்படாம வவற்றிறஞ்ச் சாட்சி தானென் நிருப்பவனே - அறியாமைகடந்த நலல ஞானகாணடி யெனப்படுவதாம் "மற்றுமுள னாவரொருவாக கொருவ ருயாவாயடைந்த வதிகாரிகளாங் கருமமுமூட்சுவினே" டறையு மப்பியாசி யனுபவியுட னாருடன்" எ - து. முன்னா வேறுமுள ரென்றோமே - அவாகள தத்தமக்குள ஒருவருக்கொருவா தாரதம்மியததித்ததராய்க் - கருமி - முமூட்சு-எவருஞ் சொல்லத்தக்க வப்பியாசி - அனுபவி - ஆருடன்- எனனு நாமத்தையடைந்த வதிகாரிக ளெனப் படுவராவா எ - து எவ்வகைமாந்தரு மிம்மூவகைத் திறத்தராயிருப்பதுபற்றிக் - காணடிமுனறென்றா எவ்வகை மத்ததரு மொப்புமைபற்றியிம்முன்றினு ளடங்குவராதலால், ஒப்பின்முடித்த லென்னுமுத்தி இஃ தெவ்வகை மத்ததரு முடன்படற்கியைதலின், இது வுடம்படலென்னுமதம் அன்றேல் - இம்முத்திறக்காணடிக ளலவராகவேணடும். அங்ஙனமின்றே, இல்லராதலினதுவழு. எல்லாக்கிரியையு மீஸவராற்பணஞ்செய்தல - யாதுபற்றியெனின், எல்லாக்கிரியைகளையுந் தனக்கெனச் சொரூப மொன்றிலலாத தன துடலுக்கும, பிறவிதோறு நூதன நூதனமாக வருங் குடும்பமாகிய வறியவுடலகளுக்குந் தத்தஞ்செய்தலின், பயனின்றியமையும் ஆதலின், பிறவிதோறும் நின்றாகாத லீசனாதலி னவனுக்கே தத்தஞ்செய்த லறிஞருக்குடன்பாடுபற்றியென்க அனைத்தினுக்குங் கரிதானெனல், அறிவையனறிச சகலசேட்டைகட்கும வினைமுதல வேறின்கையினும, உண்டேல - ஆயதலின்க ணயலபோற்றோற்றி மறைதலினும பொருநதுமென்க ஆயலினறித் தான்மாத்திரமா விளங்கலின், மடந்தவரு நன்னாணகாணடியெனப்பட்டு இங்கேமறறெனல - பிறிதெனலை காட்டநின்றது (கங)

(கவி - கசு. அ - கை.)

மேற்கூறிய வைந்ததிகாரிகளில் - நாலவரிசைகளை முணாததுகின்றது

முடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி

முத்தன மவனுறு பிறப்பினி லொண் கருமி

நீலெக முண்மையென நினைந்துபுறக் கரும

நிட்டனாய் முப்பிறப்பின் முத்தன மவனே

நாடரிய முமூட்சலகங் கனவெனக்கண் மிள்ள

நத்தருமஞ் சேர்த்துபிறப் பிரண்டினிலப் பியாசி

வீடுலக விவகார நினையாமல் விவேக

மேவியோர் பிறப்பினு முத்தன்னு பவியே

[பொழிப்புரை]

மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி முத்தன மவனாறு பிறப்பினிலொ
ணகருமி ” எ - து மூடத்தோடு தன்சாதிக்குரிய காமானுஷ்டானத்தை
யே விடாதுபற்றி யினிவரும் தூறுபிறப்பினுள்; சீவன முததனாகத்தக
வனே - ஒள்ளியகருமி யெனப்படுவான் “நீடுலகமுணமையென நினைந்து
புறக்கரும நிட்டனாய் முப்பிறப்பின் முத்தனமவனே நாடரியமுமூட்சு”
எ - து இரதப்பெரிதாகிய வுலகஞ்சுததியமெனக் கருதி யியற்றும் புறக்
கருமங்களுக்கு மாறாய்கிரதையுடையவனாய் - இனி மூன்று செனனத்திற்
சீவன்முத்தனாகத் தகவனே மீதித்தற்கரிய முமூட்செனப்படுவான் “உலக
ங் கனவெனக்கண ளென நகருமஞ்சோந்து பிறப்பிரண்டினி லப்பியாசி”
எ - து உலகங் கனவெனக்கண ளென தனதுள்ள மீதமானுஷ்டானத்திற் சீர்
ந்து - இனி வருமிரண்டு சென்மத்திற் சீவன் முததனாகத் தகவனே யப்பி
யாசி யெனப்படுவான் “வீடுலகவிவகார நினையாமல் விவேக மேவியோர்
பிறப்பினு முத்தன்னுபவியே” எ - து. தனது வீட்டைப்பற்றியும் - உலகத்
தைப் பற்றியு மியற்றும் விவகாரஞ் சற்றுந் தனது நினைவீற்றாகாது சுயம்
பிரகாச நாட்ட மேலிடத்தக விவேகத்தையே யடைந்து, ஓர் பிறப்பிற்றா
னே சீவன்முத்தியாகத் தகவன னனுபவியெனப்படுவான் எ - து ஏ - அ
சை. தததம் வருணநெறிபற்றியொழுகல் மூடங் காரணமாகவாதலின், மூ
டமொடுதன்சாதி கருமமெனப்பட்டது புறக்கருமங்களுக்கு வெநிரத்தசே
ட்டை; உலகமயாதெனவும் - அதற்கதிஷ்டானம் யாதெனவும் - உயிரக்குப்
பேதமோ வபேதமோ வெனவும் - பேதமெனின், உடற்சம்பந்த மின்றிய
வுயிராக வேணடுமெனவும் - அபேதமெனின், உயிருலகமாகவேணடுமெ
னவும் - வருநிலைமைகளைச் சிந்தித்தலை நகருமஞ்சோதல்; உலகம் யாதினது
பிரிதிபலனம் - எங்கேதோன்றி யெங்கேயொடுங்கலென் நகநாட்டங்கொண்
டுகிறதலை வீடுலகவிவகார நினையாமல் விவேகமேவல்; வியாபகவிளக்க நா
ட்டத்தில், நனவாகவும் - நினைவாகவும் - கனவாகவும் - சேட்டையிழப்பாகவு
ம் - அவ்வவற்றிற்குரிய காட்சிகள் பற்பலவாகவும் - அவஸ்தைகள் பற்பல
வாகவும் - அனந்த சென்மங்களாக வழங்குவந்த தெங்கேயென நாடிக்கா
ணும் லதுவாககிறதலை பிறப்பிருவகைப்படும்; வினைவயத் தெய்துவதும் - வி
வயத்தெய்துவதுமென. வினைவயத்தெய்தல், காமியத்தவங் காரணமாதலை. வி
னைவயத்தெய்தல்; நிட்காமியத்தவங் காரணமாதலை இங்கேபிறவி வாய்
பைகாட்டியது, மாணிடஜென்மத்தைக் குறிக்க. எனவே இடையிலே
யு பிறவிதெய்தினு மெய்துமென்பது பெற்றும், ஒவ்வோ ராண்மையும்;

மானிடராகின் நியமசியமாகிகளி ஷெவ்வொன நதவ்ஷ்டித்திருக்குங்கால்,
பிராரத்வத்தா லெய்திய வுடனீங்கும். இடையில் வேறு சென்மங்களன
ந்தம் வாய்க்கினும், குறைவாகவிட்ட வுறுஷ்டான நிலையப்பற்றவும் - அ
துகாரணமாக மேலேறவும் உ மானிடசெனம் வேண்டிமாதலா லிங்நனம்
வேண்டிகோளின் முறைமைபற்றிப் பிறப்பெல்லை வருத்தாரொனினு மமை
யும் மறுக்கில், சாதனஞ சற்றுமில்லாதாக் கந்தந்த நிலைவாய்ப்பானேன்?
வாய்ப்பதால், மறுத்தறகிடமின்றென்க இதனைமறுப்பா - வெறும்வாயை
மெல்லல்போலும். யாவனொருவ னெவற்றிறகும் முரணாகின்று யாதோ பிர
யோசனத்தையற்றியேனும் விதிவாக்கியததிறகுக் கட்டுப்படின, வினாவி
ற் சிலசென்மததிற கணிக்கப்படாத பலபிறவிகளினின் நகல்வன் என்ப
து துணிபெனக்காட்ட - நூறுபிறப்பினிலெனவும்; அவ்வா பருவத்திறசி
யைந்தவாறு மூன்றுபிறப்பிலெனவும்; பிறப்பிரணடினி லெனவும், ஓாபிற
ப்பிலெனவுங் கூறியவாறு காண்க (கச)

(கவி - கரு. அ - கை.)

ஏனை யாரூட னிலக்கணமும் - இவரொழிந்த மூன்றகிகாரிகளி னி
லக்கணமு ழினையவென வுணாததுகின்றது

உலகநிலை தோன்றாமற் நன்றிகழ்ஞா னததா
லுண்மைமுத்த னுமவனே யாரூடன் மற்று
முலகமுத லியாதெனத்தோ வொடுகுருவை யடைந்து
முடம்பாதி பொய்யெனக்கண் டருட்குருவை யடைந்து
முலகிலொரு குரவன்மன் மகற்குபதே சஞ்செய்
துறக்கேட்டு முயாதருஞா னிகளாகி முத்தி
யுலகுதொழு விவேகமொடு விரததிதெய்வ கதியா
லுற்றிடுவ ரிவர்வேறு மூவதிகா ரிகளாம்.

[பொழிப்புரை.]

உலகநிலை தோன்றாமற் நன்றிகழ் ஞானத்தாலுண்மை முததனமவனே
யாரூடன்" ஏ - து. உலகிருப்பு சற்றுநதோன்றாது துன்பால்விளங்கு மெ
ய்ஞ்ஞானத்தா லுண்மை முத்தனவிளங்குபவன் யாவனோ வவனே யாரூட
னென்பவொன். "மற்றுமுலகமுதல் யாதெனத்தேர்வொடு குருவையடை
ந்தும்" ஏ - து. பின்னுமுலகத்திற்கு முதல் யாதுபொருளென விசாரணைத்

தெளிவோ, டாசிரியரைச் சரணாகதியடைந்தும், “உடம்பாதி பொம்பெனக் கண் டருட்குருவையடைந்தும்” எ - து தேகமுதலியவனைத்தும் தனக் கெனச் சொரூப மொன்றின்மையின் மித்தையெனக்கண் மீய்வான் வே ணடி யருட்குருவையடைந்தும் “உலகிலொரு குரவன்மன் மகற்குபதேசஞ் செய்துறக்கேட்டும்” எ - து. உலகத்தின்கண் - ஓராசிரியன் நனதுமாணக்க னுகுபதேசஞ் செய்ய வதனைக்கேட்டும் “உயாதருளுனிகளாகி முததியுல கு தொழு விவேகமொடு விரத்தியெயவ கதியாஹற்றிவ ரிவாவேறு மூவ திகாரிகளாம்” எ - து. அதனாற்சிற்ற த் ஞானவான்களாகிச் சான்றோரற் கொண்டாடததக விவேகமொடு விரத்தியாலேனுத் தெய்வகதியாலேனு மு ததியடைவோ வேறுசிலருள, ரிவாகளு மூவதிகாரிகளெனப்படுவா. எ-று. அறிவேவடிவாயின னெனக்காட்ட - ஆளுநிலையினைய தெனக் கூறப்பட்ட தெனக் முததியெனலே மூன்றிடத்துமொட்டிக இம்மூவகையு மைக்கிய முததி யெய்தற கியைதற பாலுவாதலின் - இதுகாரணமாக, “மூவதிகாரிகள் வேறுமுளரென்றா” இம்மூவகையோடாகும் ஞானதுபூதி வாய்ததல - இ ன்னகாரணத்தாலெனக் கணித்தற கரிதாதலின் “விவேகமொடு விரத்தி தெய்வகதியாலென்றா” உடன் கொடுத்தமையின், விவேகத்தை விரத்தி தெய்வகதியோடு சோதது மூன்றாகுக அனறேல, உடனிகழ்ச்சிப் பொ ருடருவானேன ? தருவதால் மறுக்கறக் யாதோமுன்னிலை குருவின்றி ய றிவுக்கறிவாவிளங்கலை - தெய்வகதியெனவும்; விரத்திமேலுற்றுழி யாசிரி ய னுபதேசித்த வகணத்திற நனதெதாததம் விளங்கலை - விரத்தியெனவு ம், சோதனை - ஞாயம பொருத்தமெனனு மிம்மூன்றுமுகத்தா லையந் திரி பறச சுருதியுத்தி தெளிந்தவிடத் தாசிரியனருட்கணபடத் தனதெதாத் தம் விளங்கலை - விவேகத்துட னெனவுங் கொளளக்கிடந்தமை காணக். அ டைந்தும் - அடைந்தும் - கேட்டும் - முததியுற்றிவொனக் கூட்டி. முடிக் க இவகையுலகத்திறகு முதலெனல - இனி யுபாதேயத்தக கிடம்பெறாத வு பாதானத்தை அறிபடு பொருள்களினதது மெனக்குறிக - உடம்பாதி யெ ன்றா இவற்றைப் பொய்யெனல - விகாரத்தை யன்றித் தனக்கெனச் சுய ம்பாக வோமுதலின்றிக் காண்டலைப் பற்றியெனக் இந்த மூன்றும்மைகளு ம்-எண்ணும்மை விவேகம் - விரத்தி - தெய்வகதி - என்பவற்றை முன்னே மூன்றோடுகூட்டி நிரனிறை யாகக்கவேண்டிவதா லிது - நிரனிறையணி. இக் கவியில் - உலகென்னு நான்கனுள் மூன்று பஞ்சபூத மயமெனவும், ஒன்றறி வுடையோரெனவுங் கொளக் தெய்வகதியா லென்றதனால், ஏனையவிரண் டையு மேதுப்பொருளாகுக இங்கே மூவரெனலே - மூன்றுவீனையெச்சங் களாற நெரிந்திக.

(கரு)

(கவி - கசு. அ - கை.)

மாணக னதிகாரபேத்தால் வரு மாசிரியபேத மெண்வனக் கா மெனக் கூறுவான் ரொடங்கி யிக்கவியில் போதகர் முதலிது நால்வரிசைக்கண் மினையவென வுணர்த்துகின்றது

வேதாந்தகுஞ்சரமணி.

ஸாத்தகர் ளாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்
 தாமும்போ தகருருவே முதலாக விருநாற்
 பேதமடை குவரவிறிற் போதகன்மூன் னூலிற்
 பெரும்பொருள்கூ றிடுபவன்மற் துவந்திகழ்த்து பவனே
 வேதகனல் வசியாதி யாலிம்மை யின்பம்
 வெந்துயரங் குதவுமவு னிகிதகுரு வறத்தைப்
 போதகஞ்செய் திருமையினு மின்டமருள் பவனே
 புகழ்தருகா மியகுருவென் றறைகுவர்மு தறிஞர்.

[பொழிப்புரை.]

சாத்தகாளாஞ் சீடர் பேதத்தாற் குரவர்தாமும் போதகருருவே முதலாக விருநாற் பேதமடைகுவா” எ - து அப்பியாகிகளாயுள்ள சீடபேதங்களாக வலரவாக கணுககிரகிகு மாசிரியாகளும் போதகாசிரியர்முதலாக வெண்வகையினராவர் “அவரிற்போதகன் முன்னூலிற பெரும்பொருள் கூறிடுபவன் மற் துவந்திகழ்த்துபனே வேதகன்” எ - து அவர்களுக்குட் போதகனெனல்; முதலூலான மகாவாககியதிலுள்ள சிறந்தவாததங்களை யையந்திரிபுறது கூறுபவனும் வேதகனெனல்; உண்மை ஞானத்தை விளக்கி விப்பவனும் “நலவசியாதியா லிம்மையின்பம் வெந்துயரங் குதவுமவனிகிதகுரு” எ - து. நிகிதகுருவெனல்; நல்லவசியமுதலிய வஷ்டகருமங்களா லிம்மைக்கி யைந்த வின்பமு மறுமைக்கியைந்த துன்பமுங் கொடுப்பவனும். “அறத்தைப் போதகஞ்செய் திருமையினு மின்பமருள்பவனே புகழ்தரு காமியகுருவென்றறைகுவர் மூதறிஞர்” எ - து. புகழ்தகக்க காமிய குருவெனல்; காமியார் தத்தத்துக் கியைந்த வறநெறியை யதினின்றனு சற்றும்வழுவுறது நிற்கப்போதித்து, இம்மைமறுமை யிரண்டிடத்துஞ் சுகபோகங் குறையா தருள்பவனும் என்றறிவின்மிக்கோர் கூறுவா எ - று இங்ஙனமாணுககரா லாசிரியபேதங் கோட லெவாக்கு முரணுறுதென்க. பெரும்பொருள் கூறுதலாவது - முன்பின் முரணுறுது விளக்கலும்; தத்துவ நிகழ்த்தலாவது - தத்துவங்களினத்தையுங் களைத் துண்மையை விளக்கலும்; இம்மையிலின்பமு மறுமையிற்றுன்பமும் வரச்செய்தல் - இம்சை - மைதுளைகளுக் கிடம் பெற்றிற்றலும்; இருமையினுமின்பந் தருதலாவது - இலலறம்வழுவுறது நிற்கப்போதித்தலுமாம். நிகிதமெனல் - நிகிதமென்றாயிற்று வசியாதியென லெட்டாம். அவை; வசியம் - மோகனம் - தம்பனம் - ஆகருஷ்ணம் - உச்சாடனம் - விஷ்ணுவேஷ்ணம் - பேதனம் - மாரணம் - என. அவற்றுள்; ராஜவசியம் - சனவசியம் - ஸ்வரூபவசியம் - முதலியவற்றை வசியமெனவும்; சுழுத்தி - விடம் - மூதறிஞர் - மூதறிஞர் செய்தல் மோகனமெனவும்; அக்கினிஸ்தம்பம் -

ஜஸ்தம்பம் - சிம்ஸ்தம்பம் - இத்திரியஸ்தம்பம் - கட்கஸ்தம்பம் - கதி
ஸ்தம்பம் - ரூபஸ்தம்பம் - முதலியவைகளைச் செய்வது ஸ்தம்பனமெனவும்; வ
ஸ்த்ராபரண வாகன வனிதாதிவஸ்துக்களை நிசஸ்தானத்திலிருந்து வரச்செ
ய்வது - ஆகருஷ்ணமெனவும்; பூர்வசகாசரிதா நிசஸ்தானமகஞ்செய்தல் - உச்
சாடனமெனவும்; பிராணசினேக நீங்க அன்னியோன்னிய விரோதகரணஞ்
செய்தல் - விததுவேஷணமெனவும், பாதுகாசித்தி - யஞ்சனசித்தி - குளிகா
சித்தி - மூலிகாசித்தி - ரஸவாதமுதலிய சித்திகளைச் செய்தல் - பேதனமென
வும், அபிசாரகன்ம - ஜனினதவியாதி யாதிகளி லிருந்தகால மிருததுவரசெய்
வது - மாரண மெனவுங்கொள்க (கக)

(கவி - கள. அ - கை.)

மேனிமுதத முறையானே சூசகனமுதலிய நாலவரிலககணமு மதிதி
வரண நிலககணமு மினையவென வுணாததுகின்றது

சூசகனம் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங் குணங்க

டொகுப்பவன்பொய விடயமென வான்மவிருப் பருளவோன்

வாசகனஞ் சிவசீவ ரயிக்கியுநா னத்தை

வழங்குமவன் காரகனை யநதவிர்த்து நிலைதத

வாசகனு முததியருள் பவனவிகித குருவா

மதிகாரி யிவராகு மெனமுன்னாக் கூறு

நேசமுறு சீடாதம்மு னொருவன்முத தாப

நெருப்பினல் வெந்துசுந்தா குலமுடைய னுகி.

[பொழிப்புரை.]

சூசகனம் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங் குணங்கடொகுப்பவன்” எ-து
தனது விவேகத்தினுற் சமைதமைமுதலிய சடகுணங்களைப் மொருங்கே வர
ச்செய்பவன் சூசகாசரியனும் “பொயவிடயமென வான்மவிருப்பருள்வோ
ன் வாசகனம்” எ-து. கருத்துப்பொருள் காட்சிப்பொருளா நின்றன வி
டய மனைத்து மதிஷ்டான மன்றதலால மித்தையே யெனக்காட்டி யாரோ
பமெனற கெவ்விதத்துஞ் சறமுமுடனபடாத வான்ம சைதன்யத்தில் - நேரோ
பிரியம் வினாயச் செய்வோன் வாசகா சிரியனும் “சிவசீவனாகிய ஞான
த்தை வழங்குமவன் காரகன்” எ-து. இயையுமாறு நிலைஸ்வர வைக்கிய
ஞான மினையதென விளக்கிவிட்போன் காரகாசிரியனும். “ஜயந்தவிர்த்து”

இந்த வாசகங்கு முத்தியருள்பவன் விதிக்குருவாம்” எ - து. குறமமற்றதாயும் - என்றும் நிலைபேறுடையதாயு மிருக்கின்ற முத்தியருளாததக்கவன் விதிதாசிரியனும், “அதிகாரியவராகு மெனமுன்னர்க கூறு நேசமுறு சீடர்தம்முளொருவன் முத்தாப நெருப்பினால்வந்து சிந்தாகுலமுடையனாகு” எ - து இவர்களுே யதிகாரிகளாவொன முன்னர்கூறிய வன்புள்ள சீடாகருக்குள் அதிதீவரனாகிய வொருவன் தாபத்திரயாக்கினியினூற்றுபட்டதனால் மனோதுக்கமேலிட்டி. எ - து சமைமுதலாங் குணங்களென்றதனால் - சட்குணங்களை யும் வருவிக்க ஆன்மவிருப்பருள்வோ னென்றதனால் - விடயவெறுப பெஞ்சிநின்றது சிவசேவாக்கியமென்னாது ஞானத்தை மிகைபடக்கூறியது - ஞானத்தை யன்றிச் சிவசேவரின்றென்றகு ஐயநதவித்தெனறதனால் - திரிபையு மவருவிக்க சீடாதம்முளொருவனென்றதனால் - அதிதீவரனெனப் பெற்றும் மிகையித்ததைச் செய்தலின் - விதிதெனப்பபட்டது காரகள் - கொடுப்பவன் எனவே, ஐக்கியஞானத்தைக் கொடுப்பவனென்றாயிற்று தாபத்திரயாக்கினியாவன; ஆதியாதமீகம் - ஆதிதெயவீகம் - ஆதிபௌதீகமென மூன்றாம் முததாபநெருப்பெனல் - உருவகம் சிந்தை - ஆகுலமெனல், சிந்தாகுலமென்றாயது தீரக்கசந்தியாலெனக் இங்கேகூறியவாசிரியாகள - அவவவவவசர நிலைகளாலன்றி, ஏகமாகாரெனக் குருவென்றதும் - அநநதநிலைகளை விளக்கறகெனக் இதனால் - உத்தமமத்திமமதமமென லைமநதிருப்பதைய நந்தந்தநூல்களாறகாணக் இக்கவி குளகம் (கங்)

(கவி - கஅ அ - கை.)

முன்னாகூறிய தாபத்திரயாக்கினியால வெந்தவதிதீவரன நனதுகுறை தவிர்க்கத்தக்க வாசிரியனைக் கண்டடைந்தது, வணங்கவேண்டியவாறுவணங்கித், தனதுகுறையிரததலை யுணர்த்துகின்றது

நானாயிப் பவமெனக்கு வந்தவா நென்கொ

னசிப்பதெவ ராலெனவாயந தலாகரங்கொண டேகி

யானூநற் கல்வியறி வடக்கம்வை ராக

மாதியாங் குணமுடைசற குருலையடைந தெதிமலர்

ஊனூரப் பணிந்தெழுந்தன் பாற்கரங்கள் குவித்தா

வுறவமுத்தி யருட்குருவே யென்பாசத் தமிழ்

நானுமெத திறத்தினை ஸௌவினவல்சீடன்

தனதுவிதி வந்துபசன் னத்துவமா மன்றே.

[பொழிப்புரை.]

நானூரிப் பவமெனக்கு வந்தவாறென்கொ னசிப்ப தெவராலெனவாயந
தலாகரங்கொண டேகி” எ - து. எல்லாரிடத்தும் வழங்கப்படு நானென்பவ
ன்யாவன் - இன்னாதுகிப்பவம் வந்தவாறெனவனம் - யாதுகாரணத்தானசி
ப்பது - என்றாராய்ச்சி யுடையோனாய்த தனதுகையிற் றாயமலாகொண்டு
சென்று “ஆளுந்கலவியறிவடக்கம் வைராகமாதியாங் குணமுடை சற்குரு
வையடைந்த” எ - து என்றும் நசிவுறாத பூரணகலவியு முயர்ந்தவிவேகமு
ம் யாவரிடத்து மடக்கமுடைமையும் அசுத்தத்திற சித்தம்வையாத வை
ராகமு முதலாகநின்றனள வுயர்ந்தகுணங்களைத் தமக்கியலபாகவுடைய சற்
குரு வினையென்க கண்டடைந்து “எதிர்மண னூராரப்பணர் தெழுந்தன்
பாறகரங்களுக்குவிதே யுறவழுத்தியருடகுருவே யென்பாசத்தழிவுதான மெ
த்திறத்தினாலென வினவல்” எ - து அவரது சன்னிதியிற் றனதுதேசமு
முது நிலத்திறப்பிமாறுபணிந்து, எழுந்துநின்று, தனது மிக்கவன்பா லுபயகர
ங்களையுங்குவித்து, நாவாத்ததித்து அருளேவடிவாரின்றுள்ள குருவே! யென
து பாசநாசமெவ்வனமெய்துமென விரந்துகேட்டல். “சீடன்றனது விதிவுத்
துபசன்னததுவமாம்” எ - து மாணக்கனது நெறியாநின்றுள்ள வுபசன்ன
ததுவமென்பபடுவதாம் எ - று அன்று - ஏ - அசைக்கீர் அலலதைநானென
லால் - நானொனவும்; எப்பவமு மெவவுயிரக்குஞ் சுதந்தரமன்றாதலால்-இப்
பவமெனக்கு வந்தவாறென்கொலெனவும், பத்திகாண்டத்திறப்பவநாசம் - சதா
சிவனாலெனவும், ஞானகாண்டத்தில - ஆன்மாவாலெனவுங்கூறிய தொருத
லேதுணிபாகவேணவு நசிப்பதெவராலெனவுங் கூறியவாறுகாண்க ஆதியாங்
குணமென்றதனால், இரக்கம் - அருளுடைமை - கிருபாநோக்கமுதலியவற்றை
க்கொள்க குணமுடையவென்பது, குணமுடையென்றாயது - கடைக்கு
றை ஊராரப்பணிந்தெனறதனால் - அஷ்டாங்க நமஸ்காரமெனக்கொள்க. அ
வை, பாதமிரண்டு - கரமிரண்டு - புயமிரண்டு - லலாடமொன்று - வட்சமொ
ன்று-என்க வழுத்தல் - அஷ்டமந்திரங்களை இவற்றைக்குருகிதையில் - சைத்
ன்யஞ்சாஸவிதமென்னுஞ் சுலோகத்திறகாண்க உபசன்னதவமென்பது; உப்-
சமீபம் சன்னதவம் - இருத்தலென்றாயிற்று எனவே - குருசமீபத்திலிருந்து
பரவஸ்துவைக் கேட்கவெண்ணியவாறுகேட்டுத் தெளிதலெனப்பெற்றும், நாவு
றவழுத்தியென்பது, உறவழுத்தியென்றாயது - முதற்குறை இங்கேவீதிவத்
துவென்பது - நெறிப்படி பரவஸ்துவையெனக்கொள்க இங்கேயுனைப்பது-
காரணவாக்குபெயர் ஆய்ந்து - கொண்டு - ஏகி - அடைந்து - பணிந்து - எழுந்
து - உயத்து - வழுத்தி - வினவலெனமுடிக்க இங்கேகொல்லென்பது-ஐயம்.

(கவி - கக. அ - கை.)

அதனைக்கேட்டருவன் - முன்னருணாத்தவேண்டிய தினைபெண்ணு
மற்றித்தனைவகைத்தாமெனவு யிக்கவியலுணாத்துகின்றது.,)

அணையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா னேக்கி
யஞ்சலோம் பெனறபய கரஞ்சிரத்தி விருத்தி
புணையவருஞ் சுருதியுத்தி யாலவன னான்ம
புத்தியினை யொழிததுதனை தான்மியவாக் கிபத்தா
னினையிரிய வொருபிரம நீயேயென னுள்ள
நிலையையுணாத் துதலருவ னுபதேச மாரு
மினையவுப தேசமுறை யுத்தேச முடனே
யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமுன் றினையுமுடைத தாமால்

[பொழிப்புரை.]

அணையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா னேக்கி யுஞ்சலோம் பெனறபயக ரஞ் சிரத்திலிருத்தி” எ - து அவங்மனமினாவிய மாணக்கனது பகருவநிலை மையுணாநது மிக்கவருளாநேக்கி நீயாதொன்றிறகு மஞ்சாதே யாம்விலக குவதைக கடைப்பிடியென்று தனதபயாலத்ததை யவனது சிரசிலைவது “புணையவருஞ் சுருதியுத்தியாலவனனம் புத்தியினையொழிதது” எ-து. யாவராலுமினையதென வலங்கரித்ததுசொல்லற கரிய சுருதியினாலும் - யுத்தி யினாலும் - அவனுக்கனந்த செனமமானின்றன வநாதமபுத்தியை யொருங் கேயொழித்து “தாதானமிய வாககியத்தானினையிரிய வொருபிரம நீயேயெ ன்றுள்ள நிலையையுணாததுதல குரவனுபதேசமாகும்” எ - து தாதானமி யமெனப்பபும் வாககியத்தினு வினையதென றெட்டி யறிதற்கரிய தத்தவக குமாங்களுள் யாதொன்றும் நீயலலை பிரமசொருபுமே நீயென்று - ஏதாத தநிலையை வினங்கவுணாதத லாசிரியன துபதேசமெனப்படுவதாம் “இணைய வுபதேசமுறை யுத்தேசமுடனே யிலக்கணஞ்சோதனையெனு மூன்றினையு முடைத்தாம்” எ - து இத்தகையா நின்றனவுபதேசத்தின் முறைமை-உத் தேசம் - இலக்கணம் - சோதனை - என்கின்றமூன்றினையுமுடையதாம் எ-று ஆல - அசை நோக்கி - இருத்தி - என்றமையா லினநோக்கிக் கருதலையும் வருவிக்க. அனான்மபுத்தியாவது, தானலாததைத் தானெனக்கொள்ளுமயக்க புத்தியை. தாதானமியவாககியமாவது; அறிவையன்றிச சிவனுமீசனுமின் மையென விளக்குவதை “நீயேயென்பதிலேகாரம் - “தத்துவங்களலையென ப் பிரித்துக்காட்டலால் - பிரிவிலையென்பபும் உள்ளநிலையாவது; கற்பனைய ற்றதை. நோக்கல்முதலியமூன்றும் - தீட்சாசமஸ்காரத்திற கையாதது அத் தீட்சை; அகம்புறமெனவிரண்டா மவைகளு மிவற்றுளங்கும். நோக்கி-இரு த்தி - ஒழித்து - என்னும்வினையெச்சங்களை - உணாததுதலென்பதில் முதனி கற்பகுதியொருகூறுக: அஞ்சல் - ஒம்பு - இவ்விரண்டும் - முன்னிலையெவ ன் இவ்வேயுடனென்பது - என்னும்மையைக் காட்டின்றது (கக)

(கவி - ௨௦ - அ - கை.)

முன்னாகூறிய வுததேசமுதலியவற்றின் வகையும், அஷ்டவ்யதப்பிரமாணத்தின் றொகையு மினையவென வுணுகுதுகின்றது.

அறியவுணாத் துறுபொருளை நாமமாத் தினாயா
வதைநதிடுத் லுத்தேச மாங்களகம பளமாங்
குறியுடைய தானெனல்போ லப்பொருளிற சிறந்த
குறியுரைதத லிலக்கணமவ விலக்கியமாம் பொருளிற
செறிவுறுமல் விலக்கணமுண் டோவிலையோ வென்னத்
தெரிந்திடுதல் பரிட்சையோரா பொருளறிந்து பெறற்குப்
பொறியுறல்செய் காட்சியரீ மளவைமுத லாகப்
பொருந்துபிர மாணங்க ளொடிகளவா மன்றே.

[பொழிப்புரை.]

அறியவுணாத் துறுபொருளை நாமமாத் தினாயாவன்றதிடுத் லுத்தேச
மாம்” எ - து தக்கோரறியுமா றுணாதததக்க பொருளை - அறியரன்முதலி
யபெயாமாததிரமாகச் சொல்லுத லுத்தேச மெனப்படுவதாம். “எளகம்பளமா
வகுறியுடையதானெனல்போ லப்பொருளிற சிறந்த குறியுரைததலிலக்கணம்”
எ - து அலைதாடியென்னு வ குறியையுடையது பசுவென்றபோல - அந்
தபபரவஸதுவிறகியைந்த சிறந்தகுறியினையதென றுரைத்தலிலக்கணமெனப்
படுவதாம் “அவலிலக்கியமாம் பொருளிறசெறிவுறு மவலிலக்கணமுண்டோ
விலையோவென்னத் தெரிந்திடுதல் பரிட்சை” எ - து அநதவிலக்கியார்த்தமெ
னப்படும் பரவஸதுவி லதற்கியைந்த முக்கியவிலக்கணங் ஞ்ளவோவிலவோ
வென் றொத்துததெளிந்திடுதல் - பரிட்சையெனப்படுவதாம் “ஓர்பொருளறிந்
து பெறற்குப் பொறியுறல்செய் காட்சியாமளவை முதலாகப்பொருளது பிர
மாணங்களொடிகளவாம்” எ - து அந்நாமமாய்வொப்பறற்பரம்பொருளை யுண்
ர்ந்தடைதற்குப் பிரத்தியட்சமாரின்றுள்ள காட்சிப்பிரமாணமாதி யைநிகழி
வாக்கிடந்த பிரமாணங்களொடிகளவாம் எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள்.
களம் - கணடம் - கம்பளம் - கம்பினிபோற்றொங்குமலைதாடி. ஆசிரியர் - பி
ரமமென லுத்தேசமெனவும், அதற்குரியநிலைகளைச்சொல்லல் - இலக்கணமென
வும்; அப்பிரமரியெனவிளக்கி யவ்லிலக்கணங்களை யு மொக்ககாட்டல் - பரி
ட்சையெனவுக்கொள்க பிரமாணங்களொட்டாவன; பிரத்தியட்சம் - அந்நாம
மம் - ஆகமம் - உவமானம் - அருந்தாபத்தி - அபரவம் - சம்பளம் - அந்நாமம்

வேதாத்தஞ்ஞானமணி.

ஆன்மாவை, சுதரிசனத்தை - பிரத்யட்சமெனவும்; அனுமித்தலை - அனுமான-
மெனவும்; வேதத்தை - ஆகமமெனவும்; உவமித்தலை - உவமானமெனவும்;
அருத்தத்துக்காபத்து நேரிடலை - அருத்தாபத்தியெனவும்; இன்மையை - அ-
பாவமெனவும்; உண்மையை - சம்பவமெனவும்; தொன்றுதொட்டு வழங்கிவ-
ருதலை - ஐதீகமெனவுங்கொள்க இங்கே - இகம் - இயதி - எனல், ஐதீகமெ-
ன்றாயது; வடமொழிச்சந்தி பரிட்சை - சத்தாவததையிலுமென்க கிறந்-
தருறியாவது; சச்சிதானந்தவொருமையை அன்றேல - முரணும் ஒருமை
யாகருதலென்கனுமரிது. (20)

(கவி - உக. அ - கை.)

முன்னாகூறிய வளவையெட்டனுள - காட்சிமுதலிய மூன்றினிலக்க
ண மினையவெனவுணாத்துகின்றது

கடமுதலா மவற்றினது காண்கையது தானே

காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமனு மானா

திடமருவு மவ்வனுமா னம்பதினா யேது

திட்டாந்தமெனுமங்க முடைதவற்றுட்பதினா

யிடமலைவெவ் வழலுடைததென் பதுபுகையுண் மையின

லெனலேது மடைப்பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த

முடைமையுள ராததனுரை யானதிதி ராதி

யுறுகனியா திகளுண்மை ஞானமா கமமாம்.

[பொழிப்புரை.]

கடமுதலா மவற்றினது காண்கையது தானே காட்சிபுகை யாலங்கி ஞா-
னமனு மானம்” எ - து. கடமுதலிய வஸ்துக்களின் நெரிசனமே-பிரத்தியட்-
சப்பிரமாண மெனப்படுவதாம். புகைகாரணமாக வக்கினியுண்டென வுண-
கும்வீவேகமே - அனுமானப்பிரமாண மெனப்படுவதாம் “திடமருவுமவ்வனு-
மானம்பதினாயேது திட்டாந்தமெனுமங்கமுடைதது” எ - து இங்ஙனநதி-
டமாகக், கொள்ளப்பெற்ற வவ்வனுமானமெனப்படுவது, பிரதினா - எ-
து - திட்டாந்தம் - என்னுமூன்றுறுபுகளை யு முடையது. “அவற்றுட்பதி-
-மலை வெவ்வழலுடைததென்பது” எ - து. அம்மூன்றுறுப்பினுள் பிர-
மாணம் திட்டாந்தம் பதவர்கொடியவக்கினியையுடைத்தென்பது “புகை-
யுறு” எ - து. புகையுண்டாயிருப்பதின வக்கினியுண்

டெனக்கோட லேதுவெண்ப்பெவது. “மடைப்பளிபோலென்பது திட்டாந்தம்” எ-து. பாகசாலையைப்போலிருக்குமெனக் கொளவது திட்டாந்தமெனப்படுவதாம். “உடைமையுணராத னுரையானதிதிராகியுறுகனியாதிகளுண்மைஞானமாகமமாம்” எ - து உண்மைப்பொருளின யுணர்ந்தவாப்தனதுவசனத்தினுனதிககரை முதலிய வற்றிலுள்ள கனி முதலியவற்றை யுணர்ந்தவுண்மையறிவே யாகமப்பிரமாண மெனப்பெவதாம் எ - று கடமுதலாமவற்றி னென்றது; காட்சிப்பொருள கருத்துப் பொருளை யெனக் காண்கையாவது; விடயகதப் பிரத்தியட்சம் ஞானகதப் பிரத்தியட்சங்களை. விடயகதப்பிரத்தியட்சம், அவலிருவகைப் பொருள்களையும் விஸ்மரணை யாகக்காண்டலும், ஞானகதப் பிரத்தியட்சம் தஸ்மரணையாகக் காண்டலுமாம் புகையின்றேல் - அக்கினியுண்டெனக்கோடல் கூடாமையின், புகையாலங்கி ஞானமனுமான மெனப்பட்டது. அவவனுமானமும்; பிரிதிகளை - ஏது - திஷ்டாந்தம் - என மூன்றும் அவற்றை ஞாயமானம் - இம்மலை யககினியுடைத் தென்றாற்போல, உபமேயம் - இவ்வுலகமறிவாகிய சததுடைத்தென்பது பிரிதிகளை யெனவும், உபமானம் - புகையிருப்பதினாலென்றாற்போல - உபமேயம் - ஞெப்திப்பிரிய மிருப்பதினாலென்றறித லேதெனவும்; உபமானம் - ஐயமுறுமேலதனைத் தணித்தற்குப் பாகசாலையென்றாற்போல் உபமேயம் - உயிரகளைக் காட்டல் திஷ்டாந்த மெனவுங் கொள்க உடைமையுணராததென்றதனால் - உடைமையுணராத வாத்தனு முளனெனப் பெற்றும். உடைமையுணராததனால் லேறகப்பெற்றது - பிரபலசுருதி யெனவும்; உடைமையுணராத வாத்தனாலேறகப் பெற்றது - அறபசுருதியெனவுங் கொள்க. நதிதீராதி யென்றதனால் - ஏரி - குளம் முதலியவைகளையும், கனியாதி யென்றதனால் - நிழலாரோக்கிய முதலியவற்றையுங் கொள்க. நதிதீராதி யுறுகனியாதிகளுண்மை ஞான மென்றதனால் - போலிஞானமு முளதெனப்பெற்றும். கங்கை முதலிய தீரங்களு மக்களையிலுள்ள கனியாதிகளு முண்மையானாற்போல - பிரபல சுருதியினெலையு மதிர்கூறுந் துக்காபாவஞ் - சாவகாமாபதிகமுதலிய பயன்களு முண்மையா மெனவும்; கானவு முதலிய நதி தீரங்களு மக்களையிலுள்ள கனியாதிகணிறைந்த தோப்புகளும் பொய்யானாற்போல - அற்பசுருதியி னெலையு மதிர்கூறுந் சுகப்போலி ஆளுததுயா முதலிய பயன்களும் பொய்யாமெனவு மறிய வாகமமெனப் பொதுப்படக்கூறினொள்க. ஆமெனவாக்கவிலையை யேனை யிரண்டிடத்தது மொட்டிக் ஆப்தன் - இஷ்டன்

(உக)

(கவி - உஉ. அ - கை.)

அருத்தாபததியு முவமானமுமாகிய பிரமாணங்க ளிதையெவ்வண்ணத்திலுந் துகின்றது.

பகற்பொழுதுண்ணொருவ னினையாமை கண்டு
 பரிந்திரவுண் கற்பித்தல் காணருத்தா பத்தி
 யகத்தினிலை யுறுதேவ தத்தனெனி லிருப்ப
 னவன்வேறே ரிடத்திலெனத் தெரிந்தறித றன்னைத
 தகப்பெரியர் கேள்வியருத் தாபத்தி யென்பர்
 தகுபசுவோ டொக்குமரை யெனுமொழிகேட் டிருந்தோன்
 புகப்படரும் வனததிறன் விடயஞா னத்தாற
 பொருநதுதலே யுவமானப் பிரமாண மாகும்.

[பொழிப்புரை]

பகற் பொழுதுண்ணொருவ னினையாமைகண்டு பரிந்திர வுண்கற்பித்
 தல் காணருத்தாபத்தி” எ - து பகற்காலத்திற் சற்று முணவுண்ணுத நித்திய
 வுபவாசி யெனப்படுவோ னொருவனது தேகஞ் சுருங்காமற் பாரித்திருப்பதை
 க்கணடிவ னிராக்காலத்தில் மிக்க விருப்பத்தோடு கரவிலுணவுண்கினறாநெ
 னக கற்பித்தல் திருஷ்டாருத்தாபத்தி யெனவும் “அகத்தினிலையுறுதேவ தத்த
 னெனிலிருப்பனவன் வேறேரிடத்தி லெனத்தெரிந்தறித றனனைத் தகப்பெ
 ரியா கேள்வியருத்தாபத்தி யென்பா” எ - து, இங்கேயிருந்த தேவதத்தனெ
 ன்போ னிப்போது வீட்டிலிலை யென்றொருவன் சொன்ன லவனை வெறே
 ரிடத்தி லிருப்பனனக் குறிப்பிற் றெரிந்து கொள்ளுதலைத் தகப்பெரியோ
 கள் கிரவணருத்தாபத்தி யெனவுங் கூறுவா “தகுபசுவோ டொக்குமரையெ
 னு மொழிகேட்டிருந்தோன் புகப்படரும் வனததிறன் விடயஞானத்தாற்
 பொருந்துதலேயுவமானப் பிரமாணமாகும்” எ - து மரை யென்னுமோமி
 ருக்ந் தக்க பசுவோடொக்குமென் றுலகர் கூறும் வசனத்தைக் கேட்டிருந்தோ
 னொருவன்போகப்போகப் படாந்துசெல்லு மாரணயத்திற் றனது விஷயகஞா
 னங்காரணமாக வதன்பாலடைதலே யுவமானப் பிரமாண மெனப்படுவதாம்
 எ-று. நித்தியவுபவாசி யெனப் பெயர்கொண்டாநொருவனுடலினையாமைகண்டி
 ரவின் கரந்துண்பானெனக்கோடல் திஷ்டாருத்தாபத்தி யெனவும், ஒருவன்
 னது வீட்டிலிலையெனக் கேட்டுழிப புறம்பிற் சென்றிருப்பா னெனக்கோ
 டல் கிரவணருத்தாபத்தியெனவும், நிற்பற் கிடம்பெறலினி தனை யருத்தாப
 த்திப் பிரமாண மெனக்கொள்க பசுவோடொக்குமரை யென்னது தருவென
 மிகைப்படக்கூறலால் - அலையாடியின்றிய பசுவெனக் குறிப்பித்ததாகக் கண்
 டாம். காணவே, ஏனை யுறுப்பிற்சற்று மினையாமை பெற்றும், என்னு மொழி
 பென்றதனால், உலகவைவருவித்தாம், இங்கேவிடய ஞானமாவது - கண்ணற
 காண்டலை, தக்கபெரிய ரெனல்-தகப்பெரிய ஞானரூப தெதுகைபற்றியாதலா
 னித்திடைக்குறை, கற்பித்தல்-குறிப்பாற் கோடலை, உறுவென்றவிலேசானே-

முன்னிருநத தேவதத்தனென்றும் ஏனவே, கணப்பொழுதிறகுமுன வீட்டி
லிருநத தேவததத னிப்போதில்லையெனக் குறிக்கப் பெற்றும், பகற்பொழு
துணை நெருவனென்றதனால், நீத்தியவுபவாசியென் றுனாகொண்டாம்.
இல்லையெனல் - இல்லையென்றாய் திடைக்குறை* (௨௨)

(கவி - ௨௩. ஆ - கை.)

ஏனைய மூன்று பிரமாணங்க ளினைய வெனவு மிவ்வெனவகையிற் சம
யவானகளுக்குடன்பாடு தனித்தனியினையவென்பின்னா கூறுவான் வேண
டிப் பொதுப்பட வினையதெனவு முணாதது கின்றது

இந்நிலனிற் கடமில்லை யென்பதனாற் றேன்று
மின்மையுணர் வபாவமா மாயிரமா கியவெண்
டன்னிலொரு நூற்றெனுமென ணுண்டெனுநா னந்தான்
சம்பவமா மிம்மரத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ்
சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க விடயவுணர் வதனைச்
சொற்றிடுவ ரறிஞாதி கமதாக வாவை*
யென்னவெண் டொருததுரைத் த காட்சிமுத லாய
வெண்வகையிற் சமயாகொள லின்னவென வுரைப்பாம்.

[பொழிப்புரை.]

இந்நிலனிற கடமில்லை யென்பதனாற் றேன்று மின்மையுணர்வபா
வமா” எ - து இச்சக்கரத்தி லப்பியமணனிற கடோபாதி நான்கு காலத்து
மில்லையென்ப பிரிதிவாதித்தற கியையுமென்று கூறப்படுவதா லதுகாரணமா
கத் தோன்றுங் கடாபாவஞானமே யபாவப்பிரமாண மெனப்படுவதாம் “ஆ
யிரமாகிய வெண்டன்னி லொருநா றெனுமெண்ணுண்டெனு ஞானந்தான்
சம்பவமாம்” எ - து ஆயிரமென்னுந் தொகையி லொருநாற்றென னுந் தொ
கையிருக்கின்றதெனக் கொளநும் விவேகமே சம்பவப்பிரமாண மெனப்படு
வதாம் “இம்மரத்தினியக்கனுள னென்னுஞ் சொன்னிகழ்வில் வருமியக்க
விடையவுணர்வதனைச் சொற்றிடுவ ரறிஞாதி கமதாக” எ - து இம்மரத்தின்
கண யக்கூனிருக்கிறு னென்னுஞ்சொல வழக்கத்தில வருகின்ற யக்கூவிடய
ஞானத்தை யைதிகப்பிரமாண மெனப்படுவதாமென றறிவுடையோர் சொல
லுவா, “அளவை யுயனன விவண்டொருததுரைத்த காட்சி முதலாய் வெண்
வகையிற் சமயாகொள லின்னவென வுரைப்பாம்” எ - து பிரமாணமென்
றிங்கே தொருததுச் சொல்லிய பிரத்தியட்ச முதலியவெனவகையிற் சமய
வான்கள் தனித்தனி கோடற் கியைந்தவை யினனின்னவாடமென்றினியுணர்

வேதாந்தஞானாமணி.

'கூதம்.' எ - று. இலலை யெனல குறிப்பு வினமுற்றதலால் நான்கு காலத்
 தையுங் கொள்க. அவை ; பிராகபாவம் - பிரத்தொம்சாபாவம் - அன்னியோ,
 ன்னியாபாவம் - அந்தியந்தாபாவ மென்பன இவை தமிழில் - முன் - பின் -
 இடை - ஒரு காலத்து மென்பபீடம். பற்பலபாததிர பேதங்களைக்குறிக்கப் பொ
 துபபடக் கடமென்றா இந்நிலனைச சுட்டியதால் - சககரத்தை வருவித
 தாம். வேறிடதது மண்ணைக்குறிக்கின - இவ்வளவு நயங்கருதிப் பிரிதிவாதித
 தல் கூடாதென்க தோன்று மின்மை யபாவமாமென்னை துணாவையிடை
 யில் வருவித்தது - அபாவமுணாவுக்கே யன்றிக் கடோபாதிக் கன்றென்றற்கு
 எங்ஙனமெனில் ; இந்நூலாகிய ரிக்கவியில் - அபாவத்தையும் - சம்பவத்தை
 யும் - ஐதீகத்தையும் - உணாவின்தாகக் கூறியதாலென்க கடம - நூறு - இ
 யக்கன் - என்பவை - திஷ்டாந்தம் இம்மூன்றிடத்தது மறிவெனல் - தாஷ்டா
 ந்தமெனக் கொள்க மண்ணையன்றிக் கடமெனல நான்கு காலத்து மின்று
 தல்போல - அறிவையன்றிச் சகத்தெனல - நான்கு காலத்து மினுதலின்,
 தோன்றுமின்மை யுணாவபாவமா மெனவும், ஆயிரமென்னுந் தொகையி
 லொரு நூறென லெங்ஙன முணமையோ வதுபோலச் - சராசர பற்பலபேத
 பல்லாயிரகோடி யுயிரத்தொகையினு ளோருயிராகிய வுணாவிருத்தலின், ஆ
 யிரமாகிய வெண்டன்னி லொருநூறெனு ஞானநதான சம்பவமா மெனவும்
 நூறென்னு மெண்ணிக்கைத் தொகையன்றி யாயிரமென்னும் பிண்டத்தொ
 கையின்றித்தலுபோல - ஒவ்வோருயிரெனல், சொல்லும், அறிவெனல, பொரு
 ளுமாநிறமவினனும், இங்ஙன மோருயினைச் சோதிக்குங் கால முடிவில் சிற
 பிரகாசமா விளங்குதலினனும், இவ்வாறெருவன் நன்னித் தான் காணில்
 சமஸ்தமு மிவனுக்குச் சிறபிரகாசமா விளங்குதலினனும், நூறெனலைபிண
 டித்த பொருளெனவும் ; ஆயிர மெனலைப் பிண்டப்பொருளெனவு முவமானி
 த்த தென்க இம்மரத்தின்கண பேயாகிய யட்சனுள்ளனெனச் சொன்மாததிர
 மா வழங்குமாறுபோன்று - நானென்னு மகநதை யெவ்வுயிர்பாலுஞ் சொன
 மாததிரமாவழங்கலின "இம்மரத்தினியக்கனுள நென்னுஞ் சொன்னிகழ
 வில் வருமியக்க விடயவுணாவதனைச் சொற்றறிவெற்றி னாதிகமாகுமென்
 னார். அருத்தாபத்திக்கும் - உபமானப் பிரமாணத்துக்குந் தாஷ்டாந்தம் யாதெ
 னின், உடலபாரிததிரூபத்தினு னிததியவுபவாசி யெனல பொய்ப்படுமாறு
 போன்று - உலகம் பிரியமயமாயிருத்தலின் - நாஸ்தி நபாதியெனல பொய்ப்ப
 டுதற்குப்" பகற் பொழுதுணை னெருவனினையாமை கண்டு பரிநதிரஜுண்கற
 பித்தலகாணருத்தாபத்தி யெனவும் ; தன்னுல தேடப்புகுந்த வோப்புருடன
 கத்தின்க ணிலலை யெனினும் புறத்திலிருப்பனென் றெண்ணுமாறுபோன்று -
 தன்னுல் - தேடப்புகுந்த வோபரவஸது - விருத்திபேதத்தினுற் றனபாறகா
 ணப்படுதலின் றேனும் - விருத்தி நிகரகத்தாற காணப்படுதலுண்மையாதலின்
 அகத்தினிலை யுறுதேவதத்தனெனி லிருப்பனவன் வேறோரிடத்திலெனத்
 திவித்தறித் தன்னித் தகப்பெரியா கேள்வியருத்தாபத்தி யெனவும், அலெதா
 யினையின்றி யேனைய வவயவங்களுாடு விளங்கும் பசுவொன்றுளதேல்-

அதனை யொகரு மொயென்னு மிருக்கென்றாற்போல - அநாதாதிருறியின்றி ய வாகாய மொன்றுளதேல - அதனை யொக்குஞ் சிதாகாசமென லுபமானப பிரமாண மெனவுங் கொள்க. பசுவைப்போல மொயை விளக்கல - திட்டவுப மான மெனவும்; புருடனைப்போலச சாயாபுருடனை விளக்கல - அதிட்டவுப மான மெனவுங் கூறுப

மேற் பிரதியட்சப் பிரமாணமாவது; ஞானகதப் பிரததியட்ச மெனவும் - விஷயகதப் பிரத்தியட்ச மெனவு மிரண்டாம் அவற்றுள், ஞானகதப்பிரத் தியட்சத்தை நிருவிகற்பப் பிரத்தியட்ச மெனவும், விஷயகதப் பிரததியட்சத் தைச் சவவிகற்பப் பிரத்தியட்ச மெனவுங் கூறுவாரு முளர் இவற்றுள், ஞா னகதப் பிரததியட்சமாவது; அபரோட்ச ஞானமாம் விஷயகதப் பிரத்திய ட்சமாவது; விஷயப் பிரத்தியட்ச மெனவும், இந்நிரியப் பிரததியட்ச மென வும், மானதப் பிரததியட்சமெனவும், வேதரூப் பிரததியட்ச மெனவும், யோகப்பிரத்தியட்சமெனவு மைந்தாம் இவற்றுள், வேதாந்த முடியினுள் ள மகாவாகியப்படி - பரமாத்மாயிக்கியமான வததுவித் வேதாந்தி கட்டு ஞானகதப் பிரத்தியட்ச மொன்றுமேயாம் ஏனையவுலகாயிதன்முதற் பா ட்ட வேதாந்தி யீரூன சமயவாதிகட கைந்தவிதமான விஷயகதப்பிரததி ய ட்சங்களி லவரவர்க்குத் தருந்தவைகளே யாம் இன்னும் - பிரததியட்சப்பிர மாணமாவது மூன்று விதமாயிருக்கும் அவையாவன, விபரீதப் பிரததியட்ச மெனவும் - சந்தேகப் பிரததியட்ச மெனவும் - யதார்த்தப் பிரததியட்ச மென வுமாம். இவற்றுள்; உஷக்காலாந்தகார விமோசன பூருவங் கண்ணிருந்துங் கட்டையைக் கள்வனாகக்கண்டு பயகம்பனாதிகளை யடைவதுபோல-அஞ்ஞா னாதகார விமோசன பூருவஞ் சித்திருந்துஞ் சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான பிர மத்தை யநிதாசடதுக்க ரூபமான சகததாகக் காண்பதே விபரீதப் பிரததியட் சமும், அருணோதய பூருவம் - நாம் - கண்டது களவனாக விருந்தாற் சரிகக் வேணுமே யங்ஙனஞ் சரியாமையினா - கடடையோ கள்ளனோவென் றை யுறுதல் போல - அஞ்ஞான விமோசன விவேக பூருவமியாங்கண்டது சகத் தாக விருந்தாற் பிரியமன்றியிற் றோற்ற வேணுமே, யங்ஙனந் தோற்ற மையாற் சச்சிதாந்தமோ - சகத்தோ வென்றையுறுதல் - சந்தேகப் பிரததிய ட்சமும், சூரியோதயகாலத்திற் கண்ணொளியுஞ் சூரியனொளியு மேகோபித் து யாங்கண்டது நிச்சலமா யசைவற்றிருத்தலிற் களவனன்று கட்டையே யென றறிக் தாநந்திப்பதுபோல - ஞானோதயகாலத்திற் கிறற்றிவும் பேர றிவு மேகோபிதது யாங்கண்டது தற்பிரியமாகத் தோற்றியிருத்தலி னனிர்த் தசடதுக்க ரூபமான சகத்தலல, இருப்பது சச்சிதாந்த ஸ்வரூபமாகிய சித்தே யெனக் காண்பது - உதார்த்தப் பிரத்தியட்சமுமாம்.

வினா. இங்ஙனம் ஸ்வரூபப் பிரத்தியட்சமான வனுபவமுண்டானால் மே, லனுமானப் பிரமாண மியாதுக் கெனின்?

வேதாந்தஞ்ஞானாமணி.

விடை கதஞ்செய்த றிடகாம புண்ணிய பரிபாகத்தினு லிவ் வனுபவங் கிடைப்ப ததிதீவரபகருவாககேயன்றி யேனையோர்க்கின்மையி னவாகளை மூன்றிட் டககாரணமான சிததைக காரியமான திரிஸ்யத்தினுல் வெளிப்படுத திப் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பிகு நிமித்த மிப்பிரமாணமும் வந்ததென்க

வினா அறறேல - அஃதெவ்வன மெனின் ?

விடை. அவ்வனுமானப் பிரமாணமு மைந்துவிதமாயிருக்கும் அவை யாவன ; பிரதிஞான - ஏது - திட்டாந்தம் - உபநயம்-நிகமனம் - என்பனவா ம் இவற்றுள், பிரதிஞான மூன்று விதமாம் அவையாவன ; பிரதிஞான- ஸப்பிரதிஞான - விப்பிரதிஞான யென்பனவாம் ஏது - மூன்றுவிதமாம் அவையாவன ; இயலபேது - காரியவேது - அனுபலத்தியேது - எனபனவாம் திட்டாந்த மிரண்டுவிதமாம் அவையாவன ; அன்னுவயம் - வியதினோக மெ ன்பனவாம் உபநயம் - நிகமனம் - இவற்றிலீடங்கி யிருக்கின்றன இவ்வை ந்தங்கங்கையுடைய வனுமானம், பூருவப் பித்ததியடசானுமான மெனவும் - அ னுமானானுமான மெனவும் - ஆகமானுமான மெனவும் - மூன்றும் முற்கூறி யவற்றுள், இப்பருப்பத்தில - வேயாதி விருடசங்கருங் - கார்த்தமாதிய கற்க ளு மிருப்பதனால், அததருக்க ளொன்றோடொன் றிழைந தவற்றுள் வி யாபித் திருந்த வக்கினியுங், கதிரினுடடணங் காரந்த கலவிறுக்க வவற்றுள் வியாபித்திருந்த வக்கினியும், வெளிப்படுதலி னிம்மலையின்கண ணக்கினியு ணடென நிச்சயீப்பதுபோல - இச்சகத்தினக ணுள்ள சராசர வுயிரக ளொ வ்வொரு போகங்களை யனுபவிக்ருமிடத் தவற்றுள் வியாபித்திருந்த தற் பிரீதி வெளிப்படுதலி னிவ்வுயிரக ளிடத்திற பிரமசித துணடென நிச்சயிப் பதே - 'பிரதிஞான யெனவும் , அததருவினகணுள்ள வக்கினி வெளிப்படுத தற் கதன் காரியமான புகை முன வெளிப்படுதலபோல - இவ்வுயிரகளிடத் துள்ள வாண்மப்பிரியம் வெளிப் படுததற் கதன்காரியமான வித்யானந்தம் வெ ளிப்படுதலி னிஃதே யேது வெனவும் , சலமாதியவற்றிலுள்ள தூமம்போலன றிப் - பாக்காலையின்கணுள்ள - தூமத்தாலக்கினியைப் பிரத்தியட்சமாகக் கா ண்பதுபோலக் காலவரம்பைக் காட்டுங் கடியாரமாதியவற்றின் சித்துப்போல ன்றி யஃதின்ன விதமாகச் செய்யி னினனவிதமாகக் காலவரம்பைக் காண பிக்கு மென்றறிந் ததுசெய்யுஞ் சத்தியைக்கொண டச்சத்தனை யறிவதுபோல_ இச்சகத்துற்பத்தி லய மிவ்விதமாய்ச் செய்யி னிவ்விதமாய் நடந்து வருமென் றறிந்து செய்யுஞ் சிற் சத்தியைக்கொண டதனாதாரமான சுயஞ்சிததைப் பிரத தியட்சமாகக் காண்பதே திட்டாந்த மெனவுமாம்

வினா இங்ஙன மிவ்விதமு பிரமாணத்தால ஞானகதப் பிரத்தியட்ச மானால் மேலாகமப் பிரமாண மியாதுக் கெனின்?

விடை. இவ்வனுபவத்தை யடைவோக ளதை யடைந்தவாப்தர்கள் வச ன்மூக்கியமாகக்கொள்ளவேண்டுமதாகலி னிப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க

வினா அறநேல - அஃதெங்ஙன மெனின்?

விடை இவ்வாகமமுஞ்சாத்திரம் - அசாத்திரமென விரண்டாம். இன்னுமிவையே மூன்றுகலையாகும். அவையாவன, தந்திரகலை - மந்திரகலை - யுபதேசகலையென்பனவாம். இன்னுமிவையே யிரண்டு சுருதிகளாம். அவையாவன ; அறபசுருதி - பிரபலசுருதி யென்பனவாம் அவற்றுள் - கானலாற்றின் களையிற கனி யிருக்கின்ற தென்னும் - அநாப்தன் வசனத்தைக் கேட்டுச் செலவதுபோலத், தேவாமுதற் றுவரமீரவுள்ள வுலகங்களிற் சொக்காதி விடயாநந்தங்க ளிருக்கின்ற தென்னும் பாமராள வசனத்தை நம்பச்சொல்வ தசாத்திர மெனவும், கருகையாதிய நதிதிரங்களில் முக்கனி முதலியவைகளிருக்கின்ற தென்னு மாபதன் வசனத்தைக் கேட்டுச்சென நவநறை யடைவதுபோல - மனுடாநந்தமுத லிரணியகருப்பாநந்த மீரூன வாநந்தங்களினை ததும் விளங்குதற்கு ஸதானமான நிரகிசயாநந்த மிருக்கின்றதென்ற வாப்தன் வசனத்தைக்கேட டவ்விசைசென நச்சயஞ்சிதைத் பிரத்தியட்சமாகக் காணச்சொல்வதே சாத்திர மெனவுமாம்

வினா இங்ஙன மூன்றுபிரமாணத்தால அசுசயஞ் சைதன்னியம் பிரத்தியட்சமானால் மேலுமமானப் பிரமாண மியாதுக கெனின்?

விடை இவ்வனுபவ மறிவினிடத்திற்கண டத்திமாதவேண்டுதலா லிப் பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க

வினா அறநேல - அஃதெங்ஙனமெனின்?

விடை அதிட்டம் - திட்டமெனவிரண்டாம் அவற்றுள்; புருடனைப் போலச் - சாயாபுருட னிருப்பானெனக் காணுதலின், சுத்தாவத்தையிற்றே ன்றுமனுபவ மாநந்தாதீதமாயிருக்குமென்பது அதிட்டமும்; பசுவைப்போல மனா யலைதாடியினறி யிருக்குமென்றபடி யதைத்தேடிக்கண்டவிடத் தஃதா யதிலதீதப்பட்டி நிறநலபோலச் - சமாதியின்கண தத்தெரிசனமான - வாத்தா நந்தத்தைப் போலச் - சிவாநந்தம் போதமின்றி யிருக்குமென்றபடி சிந்தித்தவிடத் துதயமானபோ தவ்விரண்டுமின்றி யதிதானுபவம் பிரத்தியட்சமாயக்காண்பது - திட்டமுமாம்

வினா இங்ஙனமிந்நான்கு பிரமாணத்தாற் சுவானுபவம் பிரத்தியட்சமுாயிருக்க, மேலருத்தா பத்திப் பிரமாண மியாதுககெனின்?

விடை அவ்வனுபவி யெவ்விதமாயிருக்கினு மவ்வானந்தா தீதமுக்கவே யிருப்பனென் றறிதற்காக விப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க.

வினா. அறநேல் - அஃதெங்ஙனமெனின்?

வேதாந்தஞானாமணி.

விடை. சிவனம்-திட்டமெனவிரண்டாம் அவற்றுள் ; சிவிதமான புருடன் வீட்டின்கணிலையென்றால்-மற்றோரிடத்தி விருப்பானென்றறிவதுபோல, அவ்வறிவி னிடத் தக்தினுபவ மில்லையென்றால், ஆநந்தத்தி விருக்குமென்பது-சிவனு ருத்தாபத்தியெனவும் ; பகவிலுணுத புருடன்றேகம் பருத்திருபதைப் பாத் திரவிற் கரவிலொளித்துண்பா னெனக காண்பது போலப்-புறம்பினுள்ள விடயங்களைக்கூடி யாநநியாதவன் முகத்திற் பிரமதேஜஸ்-ஜோலிக்கின்றதைப்பாாத் தகத்திற் பிரமாநந்தத்தைப் பிரத்தியட்சமா யடைநதிருககின்ற னெனக காண்பது திட்டாருத்தாபத்தியெனவுமாம்

வினா இங்ஙனமியவைந்து பிரமாணத்தாற் சமாதியனுபவம் பிரத்தியட்சமானால் மேல் அபாவப் பிரமாண மியாதுககெனின்?

விடை இவ்வனுபவஞ் சகசதகில விளங்குநிமித்த மிப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க

வினா அற்றேல - அஃதெங்ஙனமெனின்?

விடை பிராகபாவம் - பிரததொம்ஸாபாவம் - அன்னியோன்னியாபாவம் - அத்தியந்தாபாவமெனப்பட்டு - முன்பின்னிடையொருகாலத்து மிலையெனநிற்பனவாம். அவற்றுள், உற்பதிகுமுன் மிருத்திகையைத் தவிரக கடமின்மையோல் - சிருட்டிகுமுன் சததைத்தவிரச சகத்திலலாமையால் - பிராகபாவமெனவும்; வயத்திற்குப்பினமிருத்திகையைத் தவிரக கடமின்மை போல-வயத்திற்குப் பின்னுஞ் சததைத்தவிரச சகத்திலலாமையால்-பிரததொம்ஸாபாவமெனவும்; இடையில் - கடத்திற் படமும் படத்திற்கடமுமில்லையென்பதனால் - மிருத்திகையுநநதுவுமே யிருக்கின்றதுபோல - இடையிலறிதவி லறிபொருளு மறிபொருளி லறிதலுமின்றி யறிவாகிய சததேயதுவது வாய்விளங்குதலிற் நிரிபுடி ரூபமாகிய சகத்திலலாமையால், அன்னியோன்னியா பாவ மெனவும் ; இந்தமூன்றிடத்து மிருத்திகையைத் தவிரக கடமிலலாததுபோல-ஏப்போதுஞ் சத்தே பிரத்தியட்சமா யிருத்தலி னென்போதுஞ் சகத்திலலாமையால் - அத்தியந்தர் பாவமெனவுமாம் .

வினா இங்ஙன மிவ்வாறு பிரமாணத்தாற் சதேதயமான சததே பிரத்தியட்சமானால் - மேற்சம்பவப்பிரமாண மியாதுககெனின்?

விடை இவ்வனுபவ மெககாலத்திலு மியலபாய் விளங்குகின்ற தென்பதையறிவிக்குநிமித்த மிப்பிரமாணமும் வேண்டிற்றென்க

வினா. அற்றேல - அஃதெங்ஙனமெனின்?

விடை. சகஸ்நிரத்திற் சதமிருக்கு மென்னுமிடத்திற் சகஸ்நிரத்திற்குஞ் சதத்திற்கும் - அபேதந் தோன்றல் போலப் - பிரமத்திற் கூடத்தனிருக்கு மெ

ன்னுமிடத் தக்கூடத்தனே பிரமம்-பிரமமேகூடத்தனென வபேதம் பிரத்திய
யட்சமாகத் தோன்றுவதே சம்பவப்பிரமாணமெனவு மாம்

வினா. இவ்வேழு பிரமாணங்களா லததுவழி எவருபம் பிரத்தியட்சமானா
ல் - மேல் ஐதீகப்பிரமாண மியாதுக்கெனின்?

விடை இவ்வனுபவந தொன்றுதொட்டு விளங்குகின்றதென்பதை யறிவி
ககுநிமித்த மிப்பிரமாணமும் வேண்டிறறென்க

வினா அறறேல் - அஃதெவ்வனமெனின்?

விடை இம்மரத்திலியக்க னுளதென்ப தநாதி சித்தமாயிருப்பதென்னு
மிடத் திம்மரமேபேயாயக காண்பதுபோல்-விச்சகத்திற சித்துளதென்ப தநா
திசித்தமாயிருப்பதென்னுமிடத் திச்சகமே சித்தாயவிளங்குதல் பிரத்தியட்ச
மாதலின் - ஐதீகப்பிரமாணமெனபதாம்

வினா இவைகட்குச் சத்தானுபவமியாதெனின்?

விடை சுவானுபவாதீதசயம்பிரகாச எவருபமே பிரத்தியட்சமும், அதன
துஸவப்பிரபையானஸபுரணமே அனுமானமும், அநதஸ்புரணரூபமான சங்க
றபம் - அதிதமான தத்தெரிசுனாத்தமாய வநத்தேயனறி வேறினறெனரிச்சயி
பபது - சதநமும், இப்பூரணமான சங்கறபத்தைப்போ லவவறி விருப்பினு ம
றிதலமாதிரங்கனாநதுநிறல உவமானமும், இச்சங்கறபம் பகாமுகத்தி ல
திசயமான விடயானந்தங்களான மொத்துண டதுவே யகத்தினிரதிசயாநந
தத்தைக்காட்டுதலில், அருத்தாபத்தியும், அச்சங்கறப முன்பின் னிடையொரு
காலத்துமின்றி யெப்போதுந்தானாகப் பிரகாசித்தலின்-அபாவமும், இச்சங்க
றபஞ் சத்தின்சுபாவமா யுண்டென்பதனா சம்பவமும், இச்சங்கறபத்தையதி
தம் வியாபித்த நிறறலின், ஐதீகமுமாம். இஃது சுருதிக்குருகுவானுபவ ரீதியாற்
குருவாகியப்பட்டியனுபவத்திறகாணக இன்னும் பிரமாணங்களின்விரிவைத்
தாக்கசாததிரத்திற் கண்டுக்கொள்க (உங்)

(கவி - உச அ - கை)

மேறகூறிய வாறெண்ணளவைகளுள்; உலகாயிதன் முதற் புராணிக ரீ
றாயுள்ள சமயவான்கள் தனித்தனி யேற்றுகொண்ட வன்னைவக எவ்வெய
ன வுணாதது கின்றது

புகலுலகா யிதனுக்குக் காட்சியொன்றே சயின்

புத்தவைபா ிடிகர்கடமக் கிரண்டனுமா னத்தோ

டுகளுறுசாங் கியற்குமூன் றுறையொடுமான் குவமை

யோடுநியா யற்கருத்தா பத்தியொடைந் தாரு

மிகுபிரபா கரங்காறு மபாவமொடுபாட்ட

வேதாந்தி கட்காகு மெனவறிகு தெரிவுற்
திகலருமொண் புராணிகாக டமக்களவை யெட்டா
மென்றுரைப்பர் சம்பவவை திகங்களுட னுனமே.

[பொழிப்புரை.]

புகலுகா யிதனுக்குக் காட்சியொன்றே சயினபுத்தவைபாடிகாகடமக
கிரண்டனுமானத்தோடு” எ - து. சொல்லப்பட்ட வுலகாயித னென்னுஞ் ச
மயவாதிகுப் பிரததியட்சப் பிரமாண மொன்றேயாம் சைனன் - பவுத்தன் -
வைபாடிகன் - என்னு மிம்மூன்று சமயவாதிகளுக்கும் பிரததியட்சப் பிரமா
ணமு மனுமானப்பிரமாணமு மெனவிரண்டாம் “உகளுறு சாங்கியறகு மூன்
றுறா யொடு நான்குவமையோடு நியாயறகு” எ - து நிலையாது பாயததக
சாங்கிய னென்னுஞ் சமயவானுக்குப் பிரததியட்சம் - அனுமானம் - ஆகமம் -
எனப்பிரமாண மூன்றாம் தாகக சமயவானுக்கு - பிரத்தியட்சம் - அனுமான
ம் - ஆகமம் - உவமை - என்னு நான்கு பிரமாணங்களாம் “அருத்தாபத்தி
யொடைந்தாகு மிகுபிரபாகர காரமபாவ மொடுபாட்ட வேதாந்திகட் காகு
மெனவறிகு தெரிவுற்று” எ - து மேற்கூறிய நான்கு பிரமாணத்தோ டருத்
தாபத்தியுங் கூட்டி மிக்கபிரபாகர சமயத்தானுக் கைந்துபிரமாண மெனப்ப
டுவதாகும் மேற்கூறிய வைந்துடனபாவபிரமாணமுங்கூட்டிப் பாட்டவே
தாந்த சமயிகளுக்குப் பிரமாண மாறெனப்படுவதாகுமென வாராய்ச்சியாற
மேர்ந்தறிந்திகு “இகலரு மொண்புராணிகடமக்களவை யெட்டா மெ
ன்றுரைப்பா சம்பவவைதிகங்களுடன்” எ - து மேற்கூறியவாறினோடு சம்ப
வத்தையு மைதீகத்தையுங்கூட்டி முரணுதலின்றிய வொள்ளிய புராணிகரென்
னுஞ் சமயவான்களுக்குப் பிரமாணமெட்டாமென் றறிஞாகூறுவா எ - று
அன்று - ஏ - அசைகள் காட்சிப்பிரமாண மூலகாயிதனுக்கும், காட்சியுமனு
மானமும் - சைனன் - புத்தன் - வைபாடிகன் - ஆகியமூவாகும், காட்சி - அனு
மானம் - ஆகமம் - என்னுமிம்மூன்றும் - சாங்கியசமயத்தானுக்கும், பிரததிய
ட்சம் - அனுமானம் - ஆகமம் - உவமை - என்னுநான்கும் - தாககசமயவானுக்
கும், மேற்கூறிய நான்கோ டருத்தாபத்தியுங்கூட்டிப் - பிரபாகரனுக்குப் பிர
மாண மைந்தாகும். மேற்கூறியவைந்தோ டபாவமுங்கூட்டி - பாட்டவேதாந்தி
கட்டுப் பிரமாணமாறாகும் மேற்கூறியவாறோடு சம்பவத்தையு மைதீகத்தை
யுங்கூட்டி - புராணிகராகிய சமயவான் களுக்குப் பிரமாணமெட்டாமென
வறிகு இந்நூலாகிரியா - இப்பெரிய வேதாந்தநூற்பொருளி னகலமெவங்
னமென்றிடி னுரைத்துமியம்பிய நூன்முறையே யென்றமையானும், இந்
நூற்கு வேதாந்தஞ்ஞானமணியெனப் பெயர்த்தந்தமையானும், இடையில்வரும்
வெவ்வேறுவிஷயங்களாகிய பதினான்குவித்தகளைவிளக்காமல் - மீமாம்ஸத
தைமாத்திரமேற்கொண்ட திலடங்கிய விரண்டுகாண்டத்தி லைகியகாண்டத

தைமாததிரம் பிரிதிவாதிக்கப் புருதலுமயானும், எவ்வனஞ்சமயவாதிகளுடைய நிலைகளைத் தனித்தனி விரித்துரைக்கப்படுவா இவருக்குடன்பாடன்றாமையின் - ஓகவியிற் சுருக்கியுரைத்தனர் ஆதலின், யாமெங்ஙனம் விரித்துரை செய்யப்புகுதும் இதன்கலம்வேண்டுமோ - அநதநீதசமயநூல்களிற்காண்க எறித்துக்கொண்ட விடயமாகிய வேதாந்தப்பெருங்கட லெலலைவிளக்க விடம்போதாமையால், நூலாசிரியாகருத்தினவண்ண மிக்கவிக்குச் சுருக்கியுரைசெய்தனம் ஆகமம் - சததம் - உரை - எனபன வொருபொருட்களவி மதநிச்சயங்களை வேண்டுமோ - தன்மதநாட்டறகாதலி னிதுவு மங்ஙனமாமென்க கருதினுமமையும் அமையினு மேனைய மதத்துணிவுபோ னாடைய வதிவ்தானம்-ஆரோபமாதற்கியையாது, இங்ஙனமாய வேதாந்தத்தைச் சமயவாதத்திலொன்றாகக் கூறுதலடாது அறிவையே - பிரிதிவாதிப்பதாலென்க

பிரகஸ்பதியிற்ற சொல்லப்பட்ட வுலகாயிதமென்னும் - அவைதீக சாதிரப் பிரபஞ்சத்திற் சாருவாகனூதிய மூன்றுபேதமாய்நின்று கந்தமுதலிய நான்கு குணங்களை யுடைய பிருதிவியாதி சதூபபூதமே-சுகத்தெனவும். அதனேகதேச விகாரமாயப் பரிணமித்த தேகத்தி லப்பூதங்கள்ன கூட்டரவிற்றைச்சென்னியமென் றெருதருமபிறக்கு - மதைச்சாருவாகனதேகமெனவும், சாருவாக வேகதேசிக எரிநதிரியமெனவும், இரணியகருப்ப சாருவாக வேகதேசிக எரிபிராணனெனவும், இவற்றையே யாத்மாவெனவு, மிவற்றாலுண்டாய சுகதுக்கங்களை சொக்க நரகமெனவு, மிவற்றினெருமையாய மகாரிமுதலிய லிஷத்யானுபவமுந் தேகநசிப்புமே - முத்தியெனவுகூறுப இவாகடக்குக்கண்ட தேகாட்சி கொண்டதே கோலமெனப் துறுதியாகலிற், புகலுலகாயிதனுக்குக் காட்சியொன்றையெனவும்;

அரகதமுனிவனாற் சொல்லப்பட்ட சயினமென்னும் - அவைதீகசாதிரப் பிரபஞ்சத்தி னிகண்டவாதி ஆசீவகனென்னுமிரண்டு பேதமாய்க் காரணகாரியரூபத்தா லாதமாக்களின் - சனமானுரூபமான சரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தைத் தனக்குப் பரிமாணமாகக் கொண்டிருக்கின்ற சுகத்து, பின்னபின்னமும் - நித்தியாநித்தியமுஞ் - சத்தியாசத்தியமுமா யிருத்தலின சமுசார மநாதியெனவும்,

இன்னும், ஊனகேச - திகமபர - பாணிபாதிர - மயூரபிஞ்ச - பஞ்சமலதாரணதிகளையும், பொய் - களவு - பரத்துவராவதி - காங்கைச - இமிசை - யிலலாநிருக்கிற பஞ்சானுவிரதங்களையும், மதுபலாண்டு முதலிய நிடேத திரவியங்களையும்விட்டுத் தபத்சிலா சயனதிகள், னுககீரதவ மாசரிககிற முனிவித்தைகளையும், ஏமச்சாநிராதிய விருபதநானகுதீரத்தகா - சரித்திரங்களையும், வியாதஸ்தி - வியாநாஸ்தி - யென்னுமிவைமுதலான சபதபங்குகளையுஞ், சீவ-சறஜீவ-நிற்றீவ-நிறசர-ஆசீரவ-பந்த-மோட்சமென்னுஞ் சபீதபதார்த்தங்களையும், ஞானமுதலிய வெண்குணங்களையும் மடைந்து, ஞானாவர்ணியமாதியவெ

என்றும் நவகனையும் - பசித்தன்முதலிய பதினென்றும் நவகனையுங், கடிநதுகொண்டது காலம் - சிவன் - தன்மாத்திகாயம் - அதன்மாத்திகாயம் - புண்ணியம் - பாவம் - விசும்பு - புட்கலம் - பநதம் - வீடு - என்கின்ற பதார்த்தங்கள் - பத்தும் - அனுகியெனவுந் ; தேகாதிலிட்சணனாய்த் தேகபரிமிதனாகி மதகிமபரினாமத்தின் சங்கோசவிகாசகன்மயுத்தனுமே - ஆதமனெனவும் ;

பலதாரணிகளாலு - மாத்தமனானததாலும் - பிரகிருதி - நிரம்முத்தனாயுடாதகதியி லுத்திரோத்தர கமனமே மோட்சமென்னுஞ் சயினனாகும், சுகதராத்சொல்லப்பட்ட பௌததமென்னும் அவைதீகசாததிரப் பிரபஞ்சத்திற சவுந்திரார்த்தகன் - யோகாசாரன் - மாத்திகிகள் - வைபாழிகளென்னும் - நான் குபேதமாய்ப்பூமியாதிபுததிகடையாகவுள்ள விருபத்துமூன்று ததவாத்மகமே பிரபஞ்சம் - அஃது தீபச்சுவாலையைப் போல கூணிகமாததிரமாம் ஞாதுரு - ஞான - ஞேயமென்னும் - பதார்த்தங்கட்கு - உரு - அரு - வீடு வழகுகென நான்காம். அவற்றிற பூத முபாதானமெனவுருவுத்திற கிரணடுகு - சித்தங்கன்மமென வருவத்திற கிரணடுங் - குறநவகந்தமென வீட்டிறகிரணடும் - உள்ளதில்லதென வழக்கிறகிரணடுமாக வெட்டாம். இதின் - உருவம் - வேதனை - குறிப்பு - பாவனை - விருஞானமென்றவைநது கந்தத்தா லுண்டானது சகத்தெனவும் ,

இம்முறைபுபடி கெடலபநதம். முறறுங்கெடல வீடுனவும் ; உயிர - ஆகாயம் - காலம் - திசை - ஈசன் - இவவைந்துமில்லையென்ற சவுந்திராநதிகனுக்கும், ஞாதுரு ஞேயங்களின் மயககஞானமே - கனவைப்போலவது சகத்து. அதுவும் கூணிகமென் றறிவதே முததியென்னும் யோகாசாரனுக்கும், தேகமேசகத்து பிரமாணப்பிரமேய - பிரமாதா வுண்டென்பது மயககம் - சூனியத்தாலே இததேகஞ் சூனியமென்றறிகை முததியென்ற மாத்திகனுக்கும், மஞ்சுஞ்சுண்ணமுங் கூடினவிடத் துண்டான சிவப்பைப்போலப் பரமானுசங்காதமாயது விடயமும் - தத விஷயாககியானமும் கூடினவிடததுப் பிரசித்தசித்தமா யிருப்பது சகத்து - அதையறியும்புததியேயான்மா - அதிற்றிர புத்தியேபந்த மிதிற்சுகதுககாதிமயககமடாத சூததபுததிகசந்ததியே மோட்சமென்னும் வைபாடியனுக்கும், இன்னும் - காயாநிகள் - சவுகருதனென்பவருக்கும், புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டென்று நிசசயிபபதுபோலத - ததவிஷயமாகிய வனுமானத்தைக்கொண்டு புத்தியேயாத்மாவெனவும் ; இன்னுஞ் சூனியமேயாத்மாவெனவும் ; இவைபிரதகியட்சமாக வறிதற்கவ்வனுமானமும் வேண்டதலி னிரஃதும் வேண்டுமென்பார - சயின்புததவைபாடிக்கடமக கிரண்டனுமானத்தோடெனவும் ,

கூபிலராத் சொல்லப்பட்ட சாங்கிய மென்னு மத்தியாதமீக சாத்திரததில - அச்சங்க சின்மாதீதிரமான வாந்ம் சந்நிதானத்திற குணததிரய மாத்தமகபு பிரகிருதியைச் சந்திரிரமாகக் கொண்டு பஞ்சவீம்சதிதத்துவாத்மக ஜகதாகார

மாயிற்று. அந்தப் பிரகிருதியோ டங்க்மாவுக் குண்டான வநாதிகம்பந்தமே சம்சாரம் - பிரகிருதி புருடவிவேகத்தினால் - அவித்தையா நாசமானதே மோட்சமென்பாரா - அதனால் புருடனைப் பிரத்தியட்சமாக வறிதறகு விவேகபுத்தியாகிய வனுமானமும் - பிரகிருதி யாரோபிதமாய் யொன்றுண்டென்னு மாகமப் பிரமாணமும் வேண்டுமென்பாரா - சாங்கியறகு மூன்றுனாயோ டெனவும் ;

அக்ஷபாதராத் சொல்லப்பட்ட வைதிக சாத்திரப் பிரபஞ்சத்திற பிரமாணம் - பிரமேயம் - சுவசயம் - பிரயோசனம் - திஷ்டாந்தம் - சித்தாந்தம் - அவயவம் - வைதாக்கம் - நிரணயம் - வாதம் - ஜலபம் - விதணடை - எத்துவா பாசசல் - சாதி - நிக்கிரகம் - ஸ்தானமென்னுஞ் சோடச பதார்த்தங்களுஞ் சொல்லப்பட்ட இதனால் பரமானுசமுகமே சகததிக் குபாதானகாரண மெனவும் ; அனுமானிகேசரனே நிமித்தகாரண மெனவும் ; விபுவாயும அனேகமாயுஞ் சைதன்னிய யுத்தனயு மிருப்பவனே யாத்மாவெனவும், ஆகாயங்-காலந்- திக்கு-ஆதமா-பரமாத்மா-இவ்வைந்தும் நித்தியமெனவுஞ் ; சம்சார மநாதி யெனவு மீசரோபாஸ்தியாற நேக முதலாய விருபத்தொரு விதமான சுகதுக்க ஞானைசிக்கையே மோட்சமெனவுங் கூறும் இவ்வாதமா வியாபகப் பிரத்தியட்சத்தை யடைதற்குப் புத்தியாகிய வனுமானமும் - சமசார மனதியென்பதற் காகமமும்-எசரோபாஸ்திக கவ னின்னவிதமா யிருப்பனென் றுபாசித்தற்குரிமத்தமும் - உவமானமும் வேண்டுமென்பாரா - நான்குவமையொடு நியாயற்கெனவும் ,

சைமுனிவனாற் சூத்திரரூபமாகச் சொல்லப்பட்ட பூருவ மீமாஞ்சை பேதமான பிரபாகர மென்னும் - வைதிக சாத்திரத்தி லநாதிகன்மத்திதாற் றானே யுண்டாகியழிவதே சகம் - மந்திரரூபமே தேவாகன - வேதமநாதி - நித்தியராய்ச் சுவேதப் பிரமாணமான ஞானஸ்வரூபனே யாத்மா - கன்மமானது ; நித்தியம் - நைமித்தியம் - காமியம் - விலகஞ்-பிராயசசித்தமென வைந்தாம் சீவகோடிகளுக்குள்ள பிராரதத வாகாமிய சஞ்சிதங்களால் - அபூருவததுவாரா சொக்க வின்பத்தைக் கொடுத்தல முததியென்னும் பிரபாகரத்திற்குத் தேவாந்தப் பிரத்தியட்சத்தை யடைய அதையறியு மறிவென்னு மனுமானமு-மச்சகத்தைப் போதகஞ்செய்யும் வேதமு-மச்சக மிவ்வன மிருக்கு மென்னு முவமானமும் - யாதாதிகளிவலாகிய வருத்தமான தகத்திலின் புறறுச்சகத்தை விளக்குதலின், அருத்தாபத்தியும் வேண்டுமென்பாரா - அருத்தாபத்தி யொடைந்தாகு மிரு பிரபாகரற் கெனவும் ,

வியாசரா லுபரிடதார்த்தப் பிரகிபாதிகமான வேதாந்த மென்னு மத்தியாதீகசாத்திரம் ; பீஸ்கரியம் - மாயாவாதம் - யாதவப்பிரகாசம் - யோகாயனம் - சத்தப் பிரமவாதம் - கிரீடப்பிரமவாதமென - ஆறு பேதமாயிருக்கும்-அவற்றுள் ; பிரமநானே சத்தியோபாதி மிசிரமாய்க் கொண்டு பிரமிக்கையே சமுசாரமும் வருணச்சிரம தர்மோசிதமாய்,வாககிய சென்னிய ஞானம்.

ஞானமாயுள்ள வுபாசனாதமக ஞானத்தினு லுபாதிநசிக்கையே - மோட்சமென்ற, பாஸ்கரியமும், கிராவிசேஷ - கின்மாத்திரமே - மாயாசபளமாகக் கொண்டு-பிரமிகளையே - சமசாரமும், மகர்வாககிய சென்னிய ஞானத்தினுலந்தப் பிரமைபோகையே - மேரீட்ச மென்னு மாயாவாதமும், அந்தப் பிரமந்தானே - சதவியமான சித்த சித்தீசுராதமகமான பிரபஞ்சமாகக்கொண்டு பிரமிககிற்று-அதற்குண்டான பேதஞானமே சம்சாரமும், ஞானகன்மச சமுசியத்தினுலே பேத ஞானமபோகையே - மோட்சமென்னும் யாதவப்பிரகாசமும், பிரமஞ் சகதகாரணம்-அப்பிரமத்துக் கடுபயசத்திவிசிட்ட மென்னுமவை திக சித்தாநதத்தையுடைய - யோகாயனமும், அப்பிரமம் நாதாதீத மென்னுஞ் - சத்தப் பிரமவாதமும், தத்சொருபமே யாவுமா யானநதித்துக் கொண்டிருக்கும் லீலையே கீரீடப் பிரமவாதமுமாம்

இன்னு மித்தியதத்துவமே சகத்து பநுமாதமா யிககததுவம் வன்னிக கப்பட்ட ஞெபதிமாததிரமே யாதமா பரமாதமாயிககததுவம் விபகாராதிச முசாரபந்த நிவிாதியே மோட்சமென்னும் வேதாநதத்திற்குப் பரமாதமாயிககியமான - ஞானகதப் பிரததியடசத்தை யறிதற்கேதுவான விசாராதிகியானமாகிய வனுமானமும், அஃதே - வஸ்துவென நிசசயிப்பதற்கு வேதமும்-அஃதத்திமாதலா லஃகின்பரியாயநாமங்களறிதற் குவமானமும், ஒருசெயலுமின்றி சித்தியகிருததியடைந் திருததற்கருததாபத்தியும், அஃதே சதோதயமான சித்தியமாய் விஸங்குதற் கபாவப்பிரமாணமும் வேண்டுமென்பா - ஆரம்பாவமொடு வேதாநதிகட்கெனவும் ,

முற்கூறியமுனிவா - சிவப்பிரகாசத்தாற் சொல்லப்பட்ட - வெத்த - நட - சாகர - அததப்பிரதிபாதிக்கமான - நாலுலட்சங்கிரதமுள்ள புராணங்களிற-சாகக - பிரதிசாகக - வமச - மனமநதிர (வம்சானுசரித்திரங்க ளென்னும் பஞ்சலட்சணங்களும், சமஸ்த - வைதீகதாநதிரீக - கன்மங்களுஞ் சொல்லப்பட்ட) .புராணங்கட்கு.- முற்கூறிய ஞானகதப்பிரததியடசத்தை யறிதற்குப் புராநதத்துள்ள சததுக்களறிநதுதாதத் வனுமானமும், அதுவேநிச்சயமென் றறிவிகுமாகமமும், அதற்கு-ஆபதாள்ளடைநதிருந்த வனுபவவுலாசத்தைக் காணபதற் குவமானமும், மவாகணிராசையாற் றிருத்தியடைதற் கருததாபத்தியும்,அத்திருததி மாறாதிருகருந்துககநிவாதியாதற்கபாவுமு,மிகருணங்களிற் றுன பிரிவுபடாம லொன்றாயிருததற்குச் சம்பவமு, ம்வவனுபவந்தொன்றுதொட்டுப் பண்டிதபாமர சாதாரணமா யுளதெனபதற் கைதிகமும் வேண்டுமென்பா -புராணிகாடகமககளவை யெட்டாமெனவுங்கூறினா.

இவற்றுள் - கணதராரற்சொல்லப்பட்டவைகசாநுதிரப்பிரபஞ்சத்திற்-நிரவியம் - குணம் - கன்மம்-சாமானியம் - விசேடம் - சமவாயமென்னுஞ் சப்ததாந்தங்களுஞ் ; கிரவியத்திற்குப் - பூதமுதலிய வொன்பதும் - குணத்திற்-குருமுதலிய விருபத்துநான்கும் - கன்மத்திற்குக் - குவிதல முதலியவைந்

தும் - சாமானியத்திற்குச் சாதிமுதலிய விரண்டும் - விசேடத்திற்கொன்றும் - சமவாயத்திற்கு கொன்றும் - இவ்வாறு பதார்த்தங்களுடைய விசேடவிவேக ஞானத்தாலே யறியத்தக்கவைகளான - ககனாதி பூதபஞ்சக சீவாத்மா பரமாதமாகளாகிய வேமும் - நித்தியம் - பாஞ்சீ பூதிகமான பிரபஞ்சம் - சகாத்நிரிகம் - சீவாதமாக ளநேகராயும் - விபுக்களாயுஞ் சுகாம்பல் போக்த்தா ளாயுங் காத்துருபரா தீனாளாயுஞ் சாபேக்ஷாளாயும் அனுமானீசுரனே யுடைத்தாயுந் - தாககத்தி லேகதேசமாயும் இச்சட்பதார்த்த விவேகஞானத்துவாரா சுகதுக்க நிவாததியே மோட்சமாயும் பிரதிபாதிக்கின்ற வைசேடி யனைத் தாக்கேனோடும் - உபகசிரமமுதலான சிவீதலிங்க தாரபரியத்தில் வேதவாக் கிய விசார பூருவகமாய் - ஜோதிஷ்டோமயாகாதிகம் விதியுத்தமாகச் சொல்லியும் - ஆதமசுவதப்பிரமாணமே ஞானஸ்வரூபனெனவும் சொல்லும் பூாவமீ மாஞ்சை பேதமரன பாட்டனைப் பிரபாகரனோடு கூட்டுக

இன்னுஞ் சில மதங்களுள் அவை யாவன ; சாக்தேயம் பாஞ்ச ராதிரம் - லௌகீகம் - பாதஞ்சலம் - பாசுபதம் - காபாலியம் - மகாவிரதம் - சித்தாந்தமென வெணவகையாம் இவற்றுள் - சத்திதத்துவ வாசியிறை சொல்லப்பட்ட வாமசாதிரங்களிற் - சத்தியின்பரிணமமே - சடாசடப் பிரபஞ்சம் - ஆநந்தமேயாதமா - வாநந்தப்பிராபதியே முத்தியென வாதிமதவிஸ்தாரஞ் செய்வதே சாக்தேயமெனவும், வாசுதேவனாசொல்லப்பட்ட பாஞ்சராதிர மென்னுஞ் சாதிரங்களிற் பிருவிவியாதி மனசாநதமான சூர்வமஸித்தத்துவத்திற்குமே குண ததவாதமக வாசுதேவனி லிருந்து - கிருஷ்ண அனிருத்தமகாதவக - ளௌகீனேய றென்னு நாலவாகளாலுஞ் சுகததுயதார்த்தமாயுந் பத்தியாதி கிருத்தியமும் - நாடிமத்தியகதனாயாதமாவணுப்பிரமாணமெனவும், வாசுதேவாதமகப் பிரகிருகியின்றி சொரூபவானியிலலாதங்குவதே மோட்சமென்றது - பாஞ்சராதிர மெனவும், தன்வந்திரியிறை சொல்லப்பட்ட லௌகீக சாதிரத்தில - ஆயுள்வேதந - தண்ட - நீதி - முதலான நிஷ்டபலன்களையுமுள்ள தேகபுத்திராதிருபமே யாதமாவெனவும், இகபரங்களிற் புத்திரபாரியா திகளுடனே கூடி வியாதியாதிய துக்கமிலலாமற் சுகத்திலுருக்கிறது மோட்சமென்பதே லௌகீகமெனவும்,

பதஞ்சலியிறை சொல்லப்பட்ட - அதியாத்மீக சாதிரத்திலியமாதிய ஷ்டாங்கயோகத்தினுள் மனோநிச்சலசித்தியும் - அசங்கசின்மாத்நிரமே யாத்மாவெனவும், மனோலயததுவாரா அஞ்ஞானவழிவே மோட்சமென்பது பாதஞ்சலமெனவும், மாயாதத்துவ வாசியான ருத்திரனாசொல்லப்பட்ட அத்நியாத்மீக சாதிரத்தில - மாயை - கன்மமென்னும் பாசுததொயதரிசயத்தினால் - நித்தியவியாபக சைதன்ஸியனே யாத்மனெனவும் - பிரபாகேசுரத்தினு லீசுரத்துவ மன்னியருக்குக் கொடுத்த ஆத்மன் றென்ப்திமாத்திரமாயிருப்பது மோட்சமென்பதே பாசுபத மெனவும், முற்கூறிய, தத்துவ வாசியான ருத்திரனாசொல்லப்பட்ட - அதியாத்மீக சாதிரத்தி னரகபால பிட்சாடனாதிக்களும் - நித்திய

வேதாந்தஞானாமணி.

வியாபக சைதன்யனே - யாத்மனெனவும், கத்துருத்துவமே - சமுசாரம். அதைவிட்டு - ஞெப்திமாத்திரமாயிருப்பதே மோட்சமென்பது காபாலி யுமெனவும், வித்தியாதத்துவவாசியான ருத்திரனா சொல்லப்பட்ட - அத்தியாத்மீக சாத்திரத்தி லஸ்திதாரணிகளைச் சொல்வதனால்வித்தியவியாபக சைதன்னியமே யாத்மனெனவும், கத்துருத்துவமே சமுசாரமெனவும் - அதை விட்டு ஞெப்திமாத்திரமா யிருப்பதே மோட்சமாதலின் மஹாவிரதமெனவும்;

பரமசிவனாற் சொல்லப்பட்ட மந்திரசவுக்ஞ சாத்திரத்தில் மோட்சாங்கமான - சரிதைகிரியையோக ஞானதிகளையு நித்தியவியாபக கிரியாநுபனே யாத்மா - சடததுவாதீத சிவசமானததுவம மோட்சமென்பதே - மந்திரசவுக்ஞ சித்தாந்திகளெனவுமாம் இலாகளில் - உலகாயித - சயின - பௌத - பூருவமீமாஞ்ச - சாங்கியொன்னு மிவாகளை - நிரீசுவாதிகளெனவும், மற்றவாகளெல்லாஞ் - சயீசுவாதிகளெனவும், இம்மஹாவாதிகளுக்கென - சாருவாகளையாவரும் - பேதவாதிகளெனவும் - வேதாந்தியொருவனே யபேதவாதியெனவுங்கொள்க இவைகளோடு முற கூறியசமயங்கள் பதினெட்டு மவற்றின் கருத்தாக்கள் பதினெட்டு மவர்களாற் கூறப்பட்ட சாத்திரபேதமேழமாம். இன்னுமதூங்கனேகமுள - அவைகளைக் காணவேண்டி. னவை கட்டுரிய பல நூல்களினாற் காண்க

(உச)

பொதுப்பாயிரமுற்றிற்று.

உ.

ஸ்ரீசங்கிருவேந்தர்.

திருக்குவிவேகம்.

(கவி - ௨௫. ௮ - கை.)

முன்னாவேதாந்தநாற்பொருளி னகலம் விரித்துணாத்துமென்ற முறை
யாற் கூறப்புகின் ; அது - அறிவு - அறிபடுபொருள் - எனக்கோடற்கியையதி
ற்கும், அங்ஙனங்கோடற்கியைய நிற்குமறிவு - திருக்கெனவும்; அறிபடுபொரு
ள் - திரிசியமெனவும் ; ஆரியதீகிலவழங்கிறறவின, இவ்வதிகாரமுகத்துத் தி
ருக்குவைக்கூறப்புகுநதா - அதற்குமுரணுள்ள சசாதிகமுதலிய மூன்றி னீல
கருண மினையவென விககவியி லுணாததுகின்றது

[பொழிப்புரை.]

திருந்தியவே தாந்தநா லியம்புறுவ திருக்கு
திரிசியமென் திருபொருள் கவறநின்முதற் திருக்கின்
வரைந்திடுவ சுவகதந்தன் சாதிவிசா திகளா
மற்றவைமூன் றினுக்குமுதா ரணமுறையே மொழியின்
விரிந்தரிழ றருநெடுமபூம பணைமரமொன் றிற்கு
மிஞ்றினங்குள் புகுக்குமுகத் துழுதுபெரு குறுதே
னருந்தாறு மலர்முதலா யினவும்கே லுள்ள
வணிமரமும் கன்முதலா யினவும்கே லாமால.

திருந்தியவே தாந்தநா லியம்புறுவ திருக்கு திரிசியமென் திருபொருள்”
எ - து ஐயந்திரிபினின்று திருந்திய வேதாந்தசாததிரங்களாற் சொல்லப்படு
பொருள்கள் - திருக்கு - திரிசியமெனவிரண்டாம் “அங்கவறநின் முதற் திரு
க்கின் வரைந்திடுவ சுவகதந்தன் சாதிவிசாதிகளாம்” எ - து அங்கேகூறிய வ
வவிரண்டினுள் - முதலிற் கூறப்பட்டுள்ள திருக்குவிரின்று தள்ளப்படுபவை;
சுவகதேபேதம் - சசாதிகம் - விசாதிகமெனமூன்றாம் “மற்றவைமூன் றினுக்கு”
முதாரணமுறையே மொழியின்” எ-து. இந்தக் கூதபேதமுதலிய மூன்றிற்
குமுதாரண முறைப்படிசொல்லுமிடத்து “விரிந்தரிழ றருநெடுமபூம பணைம
ரமொன் றிற்கு மிஞ்றினங்குள் புகுக்குமுகத் துழுதுபெரு குறுதே னருந்தாறு
மலர்முதலா யினவும்” எ - து. கூதபேதமெனல; விரிந்தரிழைத்தரு முழுகா

வேதாந்தஞானாமணி.

கின்றன சர்க்கையுடைய வோவிரூட்சத்திற்கு வண்டிக்கூட்டங்கள் சென்று முகத்தாற்கிண்பு, அதறைபெருகியோடுந்தேனை யருந்தற்கிடமாயுள்ள மலர்முதலானவைகள் போலவும். “வேதாந்த ஷுனிமரமும் கன்முதலானவையும் போலாம்” எ - து. சுசாதிகமெனல் ; மரம்போல வெவவேறாநின்றன வழகியமரங்கள் போல்வனவும், விசாதிகமெனல் ; மரங்களுக்குவெதிருத்தமான கலமுதலானவைகளைப் போலவுமாம் எ - று ஆல - அசை ஞாயஞ - சோதனை பொருத்தமுகத்தாற் திருந்தியது வேதாந்தநூலொன்றே யாதலின், திருந்தியவேதாந்த நூலெனரா. திருக்கணென்பது - ஐந்தாமவெறுமை நீங்கற பொருடாகின்றது சுவகதபேதமுதலியமூன்றும் - அதற்குரியவுதாரண முதலியமூன்றும் - நோகிரனிறையணி மலாமுதலாயின வென்றதனால், இலை - தளிர் - காய் - களி - முதலியவற்றையும், கலமுதலாயின வென்றதனால், மண - ரீ - அனல் - காற்று - முதலியவற்றையுங் கொள்க சுவகதம் ; சுவ - தனனி - டத்தில - கதம் - நீங்காதுபற்றல எனவே, ஒன்றிறேழுன்றியதினின்றி நீங்காது பல தன்மையாநிற்பதென்றாயிற்று தன்சாதி - சுசாதியமென்றாயது, தன்னைப்போல - மற்றொன்றிருத்தலபற்றியெனக் வீ - நீக்கம் சாதி - அம்சம் எனற்பாலது - விசாதியென்றாயது ; தனக்குமாறாக நிறற்பபற்றியெனக் திருக்குவினின்றி சுசாதிகமுதலிய மூன்றையு நீக்கியது, மதஸதாகன்கூறும் பரவஸதுவினிலை யதாரததமனநெனற்கு மிஞ்நெனல - ஞிமிநென்றாயது - விகாரம்

(உரு)

(கவி - உசு. அ - கை.)

சுசாதிக முதலிய மூன்றும் பரவஸ்துவிற குடன்பாடன்றெனற கேது ணாதது கின்றது

நிரவயவ மாதலின னுஞ்சத்து வேறு

நிகழாமையானுமிறை தனக்குமுத னடுவின

றொருவுறுக விவ்வுலக காரணமா மாயை

யுண்மையினு லீறுதியதி லென்பதென்கொ லென்னில்

வனாவுதரு சித்திரிகன் சித்திரசுத தியைப்போன்

மாயையுஞ்சின் மாத்திரமாம் பிரமத்தின் வேறாத

தெரிவதிலா மையினென்றுஞ் சச்சிதா னந்த

சிவத்தினுக்கு விசாதியிலை யென்றுணர்க தெரிந்தே.

[பொழிப்புரை.]

நிரவயவ மாதலினுஞ் சத்துவேறு நிகழாமையானு மிறைதனக்கு முத்தனடுவின் றொருவுறுக” எ - து. திருக்குவாகிய பரவஸ்து - தன்பார் சகி

வபரமென்னு மவயவரு சறறுமில்வரமல விளங்குவதினும், இங்ஙனம்விளங்கும் பரவஸ்துவைப்போல வேறோ பரவஸ்துனடாய விளங்காமையானும், அப்பரவஸ்துவிற்கு முதலாகியது சுவகீத்பேதமும்; நடுவாகியது சுசாதிகமு மெங்ஙன முளவாம் கோடறகிடம் பெருமையி னீவறறை நீக்கிக் “இவ்வுலக காரணமாமாயை யுண்மையினு லிறுதியதி லெனபதென்கொ லெனனில” எ-து இவ்வுலகத்திற் குபாதானமாநின்றதுள்ள மாயையெனலினறோ - நெரோயி ருப்பதின லிறுதியாகிய விசாகிகம் பரவஸ்துவிற் கிலையெனச்சாதித்த லெங்ஙனமேற்கப்படு மெனக்கேட்கில “வரைவுதருகித்திரிகன சித்திரசத்தியைப் போன் மாயையுஞ்சின மாதிரிமாம பிரமத்தின்வேறாத தெரிவதிலாமையின” எ - து சித்திரத்தைப் படத்திலவாயுஞ் சித்திரிகனினின்று வேறுபடாத சித்திரசத்தி யெங்ஙனமோ வதுபோல, மாயையெனலுஞ் - சினமாத்திரமாவி ளங்கும் பிரமத்தினின்று வேறாகத் தெரிந்தகோடற் குடனபடுதற் கிடமபெ ருமையின் “எனதுஞ் சச்சிதானந்த சிவத்தினுக்கு விசாதியிலே யெனதுணாக தெரிந்து” எ - து நான்குநாலத்துஞ் சச்சிதாநந்தவொருமையாக விளங்குஞ்சிவத்திற்கு - விசாதி யெனல் சறறுமில்லையென நற்பூதிப்பிரத்தியட்சத்திநை நெரிந்தறிந்திகெ எ - று எ - அசை அவயவமெனலால் - சகசீவபரத்தை வருவித்தாம் சுயம்பிரகாசமாவிளங்குவதால் - நிரவயவமெனவும், சுயம்பிரகாசத்திற் கெலிலே வேறினமையின் - சததுவேறுநிகழானம் யெனவும்; அறிவே யுறியாமையெனப்படுவதன்றி - வேறாகக்கோடற் கிடமபெருமையின், மாயையும் பிரமத்தின்வேறாத தெரிவதிலாமை யெனென்றுஞ் சச்சிதாநந்தசிவத்தினுக்கு விசாதியிலையெனவுங் கூறியவாறுகாண்க அறிவைப்பிரமமெனவும் - அறியாமையை மாயையெனவுங் கோடறகு முரணெனின? உளதேல-அறிவையன்றி யுறியாமையிருக்கவேண்டும் அங்ஙனமேற்கில - அனைத்துந தன்மயமாக விளங்காதிருக்கவேண்டும் அங்ஙனமனுபவித்ததலின்றே - ஆதலிற் பொருந்தாதெனக் முனக்வியிற் சுசாதிகமுதலியவறறைக்குறித்து - திஷ்டாநதமென்றகும், இகக்வியிலவற்றை யிலக்கியாதத்ததில விளக்கியது - தாஷ்டாநதமென்றகு மியையநிறந்தைகாண்க புடைபெயாச்சியைச் சத்தியெனவும்- வினைமுதலேச சததெனெனவுங்கொள்க அதுபோல - சைதன்யமுநதானுகிற் சிதாகாயத்திலிலலாத சகசீவபரங்களைவரைந்து மெய்யாகக்கண்டும்குழலைமாயையெனவும், விஸ்மரணையெனவும், அமமயக்கந்தென்து தற்பிரகாசத்தைக் கண டிவவிபரீதமின்றித் தானாவிளங்கலைப் பிரமமெனவும், தஸமரணையெனவுங் கொள்ளினுமையும் வேறாததெரிவதிலாமை - அதுபூதியிலன்றிக்கூடாதென்க இறை - பிரமம் - சிவமெனல - ஒருபொருட்குளவி. மாயைக்கும், பிரமத்திற்கு மிருக்கும் பேதாபேதத்தைத் தெரிவிக்கச் சித்திரிகனையுஞ் சித்திரசத்தியையுங் கூறவந்ததுவமை. சுகத்பேத முதலிய மூன்றையுங்குறிக்க, மூதல - நடு - இறுதி - என்றது; தற்குறிப்பணி இவ்வுலககாரணமாமாயை யெனல் பொருந்தும் எங்ஙனமெனின் - இவ்வுலகமாகிற் சாலத்தேடி வந்துக்களைத் துணிக்கனி விசாரிப்புறி, அதிஷ்டாநனமாகவும் - உபாதானமாகவும் - நிரவிகாதி

வேதாத்தஞ்ஞானமணி.

மாக்கவும் - முடியாது, ஆரோபமாகவும் - ஓபாதேயமாகவும் - விகாரமாகவுமுடிவதா லென்க இங்ஙனமாய தோப்பைஞாயஞ் சோதனை பொருத்தமுகத்தால் மறுக்கி னேற்குதும் அன்றேல் - தடுக்கீதும். இவ்வலிகுருப் பின்னிடுதமன்று. இங்ஙனமாய நிலையநாட்டறகு - யாமேயுத்தரவாதி மாயையும் - என்பதிலும்மை, ஏதிரம்மறையெனினும், இழிவு சிறப்பெனினுமமையும். ' (உசு)

(கவி - உள. அ - கை.)

இன்னும் யசுவேதமகாவாககியார்த்தத்தினுன மேற்கூறிய பரவஸது விரகுச சுவகதாதிபேதமினறெனலை யுணாததுகின்றது

கருதியினு ளேகமே வாததுவித மென்னுஞ்
சொற்கிடையு ளேகமெனுஞ் சொல்லதனுக் கயிகக
மரிதிலுண ரேவவெனு மிடைச்சொற்குத் தேற்ற
மத்துவித மெனுமொழிக்குத துவிதவிலக் காகக்
கருதுபொருள் வருதலினு லிம்முறையே மாயா
கற்பனைகள் கடந்துநிர வயமாகி யென்றுந்
திரிதலில்கின் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத
தெரிததசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலையே.

[பொழிப்புரை]

“கருதியினு ளேகமே வாததுவித மென்னுஞ் சொற்கிடையுள்” எ-து யசுவேதத்திற் கூறிய வேகமேவாதவைதமென்னுமொழியில். “ஏகமெனுஞ்சொல்லதனுக் கயிகக மரிதிலுண ரேவவெனு மிடைச்சொற்குத்தேற்றம்” எ - து ஏகமென்னும் பதத்திற்கயிககியமும் - அரிதிலுணரப்பட்ட ஏவவென்னு மிடைச்சொல்லுக்குத் தேற்றமும் “அததுவித மெனுமொழிக்குத் துவிதவிலக்காக் கருதுபொருள் வருதலினு” எ - து அததுவிதமென்னுமொழிக்குத் துவிதத்திற்குமாறாகக் கருதற்கியைநதபொருளு முறையேவருவதினல “இம்முறையே மாயாகற்பனைகள் கடந்து நிரவயமாகி” எ - து இம்முறைநெறித்தாக மாயாகற்பிதங்களை யியலபாகவேகடந்து - அவயவமெனல் சறமுமின்றி. “என்றுந் திரிதலில்கின் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத் தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்றுமில்” எ-து தன்னிலையினின்று மாரு தென்று மொருதகைத்தாவள வுஞ் சின்மாததிரமாரின்றுள்ள வொப்பறப்பிரமத்திற்கு முன்னர்தெரிவித்த சுவகதமுதலியமூன்றுபேதமு மிலையென்றுணாக. எ - று ஏ - அசை. ஏகத துவமுருவிடத்துத் து அவைதமெனல் விவாத்தமாமுடியுமாறுபற்றி ஏவவென்னுமிடைச்சொ லிடையிற்றந்ததென்க, ஏவவெனல் - ஏகாரத்தை. எனவே, ஏக

மாதற்கியைதலே யத்துவிதமென்றாயிற்று ஆகவே, ஏகாரம நிலைமொழிவரு மொழிக்கிடையினின்று தேற்றப்பொருட்ககண்டாம். இவாகருத்து மதவாத லின், ஏகமெனுஞ்சொல்லதனுக் கயிக்கியமும் - ஏவவெனுமிடைச்சொற் குத்தேற்றமும் - அத்துவிதமெனுமொழிகருத் துவிதவிலக்காகக் கருதுபொரு ளும் - வருதலினாலென்றா. இம்மூன்றிடத்து மெண்ணும்மைகள்-எஞ்சிநின்ற ன இவ்வாககியநெறித்தாகவேயென்பார - இம்முறையேயென்றா மாயாசுற பனைகள்கடந்தென்றதனால் - விசாதிகத்தையும், நிரவயவமாகியென்றதால்-சுவகத்பேததையும் ; எனறுநதிரிதலிலசின்மயமாகுமென்றதால் - சுசாதிகத தையுங்கொள்கு கொள்ளவே - இம்மூன்றுமின்றிய பிரமமென்றாயிற்று

மரததிற்ரோன்றிய பததிரபுடப்பலாதிகட்கு வெவ்வேறுதன்மை யிருததல் போலச சததிற்ரோன்றிய சகசீவபரங்கட்கு வெவ்வேறுதன்மை யின்மையிற் சுவகதமும்,மரததிற்கினமாய மரமிருததல்போலச சததிற்கினமாகச சகசீவபர ம்வேறின்மையிற் சுசாதியும், மரததிற்குக் கலமாறாயிருததல்போலச சததிற்கு மாறாகச சகசீவபரம் வேறின்மையின விசாதியுமாகிய விமமூன்று பேதங்களு ம் பிரமததிற கின்றென்க

வினா அறநேல - சததிற்ரோன்றிய சகசீவபரங்கட்குச் சடததுவ கிஞ்சி கருததுவ- சாவகருததுவாதி பேதததன்மைகளிருக்கச சுவகதமின்றென்பதெ ன்னையெனின் ?

விடை சகமாதிகட்குச் சடததுவாதித தன்மை நுண்ணியவறிவுளோர கூறா அஃதையாதின லென்னிற, சடமாயிருப்பதுசகம், கிஞ்சிகளு லு யிரு ப்பதுசீவன், சாவகளு லு யிருப்பது பரனென்னுமிடத்தி லிம்மூன்றினு மிருப் பது சததேயாதலின,இவற்றிற் சததுததன்மையைக் காணபதேயன்றி வேறு தன்மையைக் காணகிலராதலிற் சுவகதபேதமினறென்க

வினா. அறநேல - முறகூறிய சததைப்போல விசசகசீவபரங்களினுஞ் ச ததிற்ககச் சுசாதியின் றென்ப தென்னையெனின் ?

விடை. அசசததைப்போல வேறோர சததென்பதின்றி - அசசத்தேயிரு த்தலிற் சுசாதிபேத மின்றென்க

வினா. அறநேல - மாயாவிகாரமான சகசீவபரங் டொன்றுதொட்டிரு கக - விசாதியின்றென்ப தென்னையெனின் ?

விடை. அவையாவஞ் சத்தாயிருந்து விளங்குதலின், விசாதிபேதமின் றென்க.

வேதாந்தஞானம்.

வினா அறநேல - பிரமத்திற சச்சிநானந்தமென்னும் பேதம் விளங்கு
சுவகதமின்றென்ப தெனனையெனின்?

விடை சூரியனதழகேரிகாசம். அபபிரகாசமே சூரியனாதல்போலச சத்
தினது தேஜசே 'சித்தம்' - அததேஜஸானசித்தே சத்து-மவவிருமையி னெரு
மையே யாநந்தமுமாய், வேறுபாடித்தலின் சுவகதபேத மின்றெனக

வினா அறநேல - சததைப்போல வியாவகாரிகம் - பிராதிபாதிசம் - பார
மார்த்திகமென மூன்று சத்திருக்கச சாகியின்றெனப தெனனையெனின்?

விடை அங்ஙனமிருதல - சத்தொளியின பிரதிபலினமேயன்றிச சத்
தன்றாதலிற், சாகிபேதமினறெனக

வினா அறநேல - அதீதப்பிரமத்தி னுந்தானுபவம் - நவநவமாயனுபவி
ததலில, விசாகிபேத மினறெனப தெனனையெனின்?

விடை அஃது - சச்சிநானந்த வொருமையே சுவானுபவமெனத தோ
ன்றத பேதவாதிகட் கங்ஙனந தோன்றுவதன்றி யவவனுபவமுள்ள வபேத
வாதிகட் கங்ஙனந்தேர் னுந்தாதலின் விசாகிபேதமினறெனக

வினா அறநேல - இவைகட்குப் பிரமாணமுண்டோவெனின்?

விடை அறிஞாக குலகானந்தமய மெனபதனனும் ; விளக்குமிரவி
யு மலருமுண்டா முண்டாம் - வீசொளியும் பகற்பொழுதும் விளையும்போ
லத், துளக்கமில் சித்துண்டாகி லுண்டாம் ஞாலந - தோற்றரவு மாததிர
மே சொருபமாகுங், கிளாதத பரமாததததா லிலையெனபதனனும் ;
பொருகடலிற் றிராமுதலாப பிறந்தவெலலாம் - புனலாகிவிளங்காமற் புழு
தியாமோ - வொருபொருளாம் பிரமமாததிரமே யலலா லுபய்மெனாங் க
ற்பண்பபே - ரொன்றா தாகுமெனவு மெருளிய வசிடடசுமமிதையினனும் ; ச
த்தேசித்தாரு மயவெனி லசத்தா மசத்தானா சாகுதியெங்கே, சித்தேசத்தா
ரு மயவெனி லசித்தா மசித்தானா சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, யொத்தே
தோன்றிய சத்துஞ்சித்து நலலசுமொரு மெனற், கைவலய நவரீதத்தினனும்,
ஏகமென்னும் பதத்தினற் சுவகதமும-ஏவவெனனும் பதத்தினற் சாகியும்-
அத்துவித மென்றபதத்தினுல விசாகியு மினறெனாரு சுருதியினனும் , சாவம்
பிரமமய மெனற் பிரமோபதேசத்தினனும் ; கசனாசாமாதிரீங்கி - பென்றக
வியினனும் ; மேனியற் புறத்தினுள்ளின் மேலொடு கீழிறற்கில், வானில
வையகத்திலெங்கு மியானன்றி மற்றொன்றிலலை, யானிலாவிடமுமில்லையெ
னநிடத்தியாது மில்லை - தானிகழ் பொருள் வேறிலலை சச்சிநானந்தமென
னொன்ற - கசமுனி சுவானுபவத்தினனும் ; யாவுந் தன்மயமாய் விளங்குத
வா லெப்போதுஞ் சுவகதாதிபேதம் பிரமத்திற் கின்றென்க.

வினா. அறநேல் - பரவியாபகிததுள் - சகசீவபரம் - தத்தவகுணங்களோடு விளங்கினதாக விஸ்வரூப தரிசனத்திற் கிருஷ்ணசுவாமி காண்பித்த தென்னெய்னென?

விடை. முன்பு பாகியதகிற பேதமாகக்கண்ட - விசயனுக்கவை நீங்கு நிமித்தமகத்திற் பேதாபேதமாயிருப்பதைக் காண்பித்ததற்குமே லபேதமான பிரமஸ்வரூபத்தைக் காண்பிப்பதற்கே யன்றி வேறின் றென்க

வினா. அறநேல் - அங்ஙனமயிக்க ஸஸ்துவை மேற் றரிசிப்பித்ததற்குப் பிரமாண முண்டோ வெனின்?

விடை. அநதூவிறுளுனே—பிரமம!னோ பிரம நெருப்பிடைப, பிரமமாகிய மந்திரநன்னினா, பிரமமாய சருவுடன் பெயதுபின், பிரமமேயடைவா ரவா பினனுங்கெனன்ற *கவியினுநுங் காண்க

வினா. அறநேல் - இச்சுவகதாதிபேத மொருவரு மொப்ப விலையோவெனின்?

விடை. பரவியாபகத்திற் சீவாகள பின்னாபின்னமாயிருக்கின்ற ற விசிட்டாததுவிகள் சுவகதமும், பரசிவசமான மாதமாவென்ற விசிட்டாததுவித பக்ஷங் கிஞ்சித்தொப்புக் கொண்டவாகள் சுசாதியும், பரமவேறு - சீவாகள் வேறு - அப்பரத்தின தருளா லிச்சீவாக டத்தவகுணங்களோடுரு சுகித்திருக்கின்றாக ளென்ற துவிதிகள் விசாதியு முண்டென விப்பேதவாதிக ளொப்புவ ளென்க

வினா. அறநேல் - அவார்களனுபவந்தா னியாதெனின்?

விடை. நிஷ்களஸ்வரூபமான பரவாசுதேவசமுகத்திற் சீவாக ளவ்வடிவமாயிருந தவந்தருளாற் பரமாநந்தமனுபவிப்பொன்ற விசிட்டாததுவிதிக ளனுபவமும், நிஷ்களஸ்வரூபமான பரசிவத்தினது பேராநந்தத்தை நிஷ்க ளஸ்வரூபமான வாத்தமாக ளனுபவிப்பொன்ற சிவசமானதுவ மென்னும் விசிட்டாததுவித வேகதேசிகளனுபவமும், நிஷ்கள ஸ்வரூபமான பரவாசுதேவசமுகத்தி லாத்மாக்க ளெவ்வொவ டொத்தன்மையரோ - அவரவ ரத்தனமையி லேற்றவகுறைவின்றி யுபாசிப்பதனு லவாக்கொடுத்த வாநந்தத்தை யனுபவிப்ப ளென்ற துவிதிகளனுபவமுமா மென்க

வினா. அறநேல் - இவார்களுக் கிவ்வனுபவததால முத்தியின்றே லெனின்?

விடை. பரமாத்ம பேதமான பதமுத்தியெய்ன்றி யுழைவுகளெகமென்னு மபேதமான வயிககியமுத்தி யின்றென்க.

வேதாந்தஞானாமணி.

(கவி - உயு. அ - கை.)

மேற்கூறிய பிரமத்தி லவாந்தரமரீகத் தோற்றலை - அத்தியாரோபமெனவும்; அதினிவிர்த்தியை - அபிவாதமெனவு மவ்வவற்றிற்குரிய விலக்கணங்களால்விளக்கி - அதத்துவாவிருத்திமுதலிய மூன்றினிலக்கண மினையவென விரித்தொலிப்பானவேண்டியவற்றினாமங்களினையவென வுணர்த்துகின்றது

அத்தியா ரோபமப வாதமென விரண்டா

யறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்ள

சுத்தியூ டிலாதவிர சிதம்விளைத்தல் போலச்

சொற்பிரம சத்தினிலா விலகதுகற் பித்த

லெத்திதுதான் வெள்ளியதின் நிப்பியெனல் போலோர்ந

திறைமெய்பொய் யுலகமெனத் தெளிதலப வாத

மெய்த்தபொரு ளறியுமிலக் கணமூன்ற மவைதாம்

விளங்கதத்து வாவிருத்தி தடத்தமொடு சொருபம்.

[பொழிப்புரை.]

அத்தியாரோப மபவாதமென விரண்டா யறைகுவா” எ - து அத்தியாரோபமெனவும் - அபவாதமெனவுஞ் சத்துக்கள் யுத்தியிரணடெனக்கூறுவர். “கற்பித மத்தியாரோப முள்ள சுத்தியூடிலாதவிரசிதம் விளைதல்போலச் சொற்பிரமசத்தி னிலாவுலகது கற்பிததல்” எ - து கற்பிதமான வத்தியாரோபமெனப்படுவது - உள்ளகினிஞ்சலி லிலலாதவெள்ளி யுள்ளதாகக்கற்பித்தல்போல-அதிஷ்டானமாகக்கூறும் பிரமசைதன்யத்தி லில்லாதவுலகத்தை யுள்ளதாகக்கற்பித்துக் கூறுதலாம் “எத்திதுதான் வெள்ளியதின் நிப்பியெனல்போ லோர்நதிறைமெய பொய்யுலகமெனத் தெளிதலபவாதம்” எ - து இஃ தெத்தன்மைத்தாமென விசாரிப்புழி வெள்ளியெனல் சறுமின்றிக்கினிஞ்சலேயுள்ளதெனத் தெளிந்தாற்போலச் - சுருதியுத்தியறுபவங் காரணமாகவோர்ந்து சைதன்யம்மெய் - உலகம்பொய் - என்றையநதிரிபறத்தெளிதலே யபவாதமெனப்படுவதாம். “மெய்த்தபொரு ளறியுமிலக் கணமூன்ற மவைதாம்விளங்க தத்துவா விருத்தி தடத்தமொடு சொருபம்” எ - து. இங்ஙனமெய்யாக விளங்கப்பெற்ற சைதன்யப்பொருளையறியத்தக்க விலக்கணமூன்றும். அவையாவன; விளங்கத்தக்க வதத்துவாவிருத்தியும் - தடத்தமும் - சொருபமுமாம். எ - து. நான் - தாம் - அசைகள். அதிகதம் - ஆரோபமெனற்பாலது - அத்தியாரோபமெனவும்; அபகதம் - வாதம் - எனற்பாலது - அபவாதமெனவுமாயது. உடமொழிச்சத்தியாவென்க. கற்பிதமத்தியாரோபமெனல் - இருபொருளாய்நிப் பண்புத்தொகை, இங்கேவிளைத்தெனல் - கற்பித்தலை. கற்

பித்தலாவது - ஒன்றையொன்றாகக் கோடலையென்க. இலாதவென்பது - கடை
ககுறை. இருப்பதெனல் - இசையெச்சம் அறிவு - தன்னைச்சகசிவ பரமாகக்
கோட ஸறியாமைபறறியாதலால் - 'அத்தியாரோபமெனவும்; இங்ஙனங்கொ
ண்ட சகசிவபரத்தை யதோமுகமாதி - ஊர்த்தீமுகமிறுவாவிசாரிப்புழித் தா
ன்மாத்திரம்விளங்கல விசாரத்தெளிவுபறறியாதலால் - அபவாதமெனவுங்கொ
ள்க நான்குகாலத்துமுள்ளது கிளிஞ்சலபோலப்-பிரமமு நான்குகாலத்து மு
ள்ளதென்புழி, யிடையில்மூடமும் - தெளிவும் - எய்தியதால் வந்தபயன் வி
வாத்தமெனக்காட்டத் - தாஷ்டாந்திரத்தைத் திஷ்டாந்திரத்தால் விளக்கிய
தென்க (உஅ)

(கவி - உகூ. அ - கை.)

அத்ததுவாவிருத்தி யிலக்கணமூன்றையும் விளங்கக்கூறிச்சத்து சித்து
ஆனநதமுதலிய பஞ்சவிலக்கணங்களினுமங்களை யினையவென வுணர்த்துகி
ன்றது

ஆகமுத லணநேதி யதுசெய்து நின்ற

வாருயினா யறிவித்த லதத்துவா விருத்தி.

சாகைநுனி மதியுளதென றுணர்த்தலிழ்நூ தாதி

சகமாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்த றடத்த.

மாகனலி விளங்குகதிர் சொருபனைனல் போலான்

மாவினிச சொருபமிது வெனவுணர்த்தல் சொருப

நீகடவுள் சொருபநிசஞ சச்சிதா நந்த

ரித்தியம்மூ ரணமாக நீரினைந்து கொளளே.

[பொழிப்புரை.]

ஆகமுத லணநேதி யதுசெய்து நின்ற வாருயினா யறிவித்த லதத்துவா
விருத்தி" எ - து தூலதேகமுதற் பிரகிருதியிறுவாகத் தத்துவங்களை யொவ்
வொன்றாக நியதிசெய்துகொணடுபோய - அவ்வநநியதிசெய்தற் குடன்படா
துநின்ற வாதமாவினையதெனவிளக்குவித்தல் - அத்தத்துவா விருத்தியெனப்ப
டுவதாம் "சாகைநுனி மதியுளதென றுணர்த்தலிழ்நூ தாதி சகமாய காரணங்
கொண் டறிவுணர்த்த றடத்தம்" எ - து இம்மரத்தினதுயர்வான கிணையினுச்
சியில்-மூன்றும்பிறை யிருக்கின்றதெனக் காட்மொறுபோன்று பூதமுதற்
கமிறுவாக்கிடந்துள்ள நிலைகளைக் காரணமாகக்கொண்ட டறிவுவிளக்கக்காட்ட
ல் - நடத்தமெனப்படுவதாம் "மாகனலி விளங்குகதிர் சொருபனைனல் போ
லான்மாவி நிசொருப மிதுவென வுணர்த்தல் சொருபம்" எ - து சிற்றநு
ரியன்பிரகாசகிரணவடிவெனன்றற்போல-ஆன்மாவினிசவடிவஞ்சொப்பிரகா

வேதாந்தஞானாமணி.

சமாதிய விந்நிலையதென விளக்கிககாட்டல் சொருபமெனப்படுவதாம். “நீகடவுள் சொருபநிசஞ் சக்கிதானந்த நித்தியம்பூ ரணமாக நீ நினைந்து கொள்” எ-து. ஆதலி னீ பிரமசொருபமேயாம். உன்துநிசவடிவம் - சதது - சிதது - ஆனந்தம் - நித்தியம் - பூரணமாக விளங்குவதா ல்நனை நீ சமாதியிடமாகச் சிந்தித்தறிந்துகொள்ளுதி எ - று. ஏ - அசை தாலதேகமுதலிய தத்துவங்கனையாதலால் - ஆகமுதலனவெனல - வினையாலணியும்பெயா. முதலனவென்றமையால், பிரகிருதியிறுவாயென்றும் நேதிசெய்தல் - அலவலலவெனக களைதலை, உயினாயென்னது - ஆருயினாயென்றதனா லான்மாவை யென்றுகொண்டாம். பிரிதிவுத்துவமுத னாதததுவமிறுவாககிடந்தது செகமாதலானும், இஃதெவாகரும் பிரததியட்சமாகக காணப்படுதலினும், புகையைக்காரணமாகக்கொண்டக்கினியையுணராததுமாறுபோன்று - பூதாதிசெகத்தைக காரணமாகக்கொண்டலது - அறிவைவிளக்கலகூடாமையின் - பூதாதிசெகமாய காரணங்கொண்டறிவுணர்த்த நடத்தமென்றோனினுமமையும் ஏனையவண்டங்களைச் சூரியனென்னது - இயற்கைப்பிரகாசவடிவ மன்றதலபற்றியாதலால், மாகனவிவிளங்கு கதிசசொருபெனப்பட்டது அதுபோல - சொப்பிரகாசமாகவிளங்குதல - ஆன்மாவையன்றி யெங்கணுவேறின்றாதலால் - ஆன்மாவினிசொருப மிதுவெனவுணர்த்தல், சொருபமெனப்பட்டது ஆகமெனக்காட்டி யாருயிரென்றதனால - கூடல்தெனவும்; பூதாதிசெகமெனக்காட்டி - அறிவென்றதனால - பிரமமெனவும்; பிரகாசவடிவமே சூரியனெனக்காட்டி யான்மாவின்சவடிவை யுணர்த்தலால், ஐக்கியமெனவுங்கொள்க ஆருயினாயும் பிரமத்தையும் விளக்கியது நிச்சயத்தாலும்; ஆன்மாவைவிளக்கியது பிரததியட்சத்தாலுமென்க கடவுளாயென்னது - நீகடவுளெனல - பிரகடவுபதேசமென்க அதத்துவியாவெனற்பாலது - அதத்துவாவென்றாயது - விகாரத்தாலென்க தது - பிரமம் அதது - சகதது. வியாவிருத்தி - நீக்கமெனக்கொள்க

(2க)

(கவி - ௩௦, அ - கை)

ஆன்மா; சததுமுதலிய வைநதிலக்கணங்கனையு முடையதெனலை யிக்க வியலுணர்த்துகின்றது

மதித்தன்மதி யாமைநன வாழிகளிற் றனக்கோ

வாதையிலா துண்டெனல்சத் தவத்தையனைத் தினுமே
யுகித்தவிட யங்களைநின் றறிந்திடுதல சித்தா

முலப்பினுக்கு விடயமாந் தன்மையா நந்தந்
நிதித்தசேதா திதரித்த மனைத்தினஞ்சா தகமாந்

நித்தத்தின லனைத்தினுஞ்சம் பந்தநிறை வெனலே
விதித்திடுக வுழிச்சச்சி தாநந்த மயமேல்

விளங்கியதி லவற்றுளா நந்தமெங்கு மெனினே.

[பொறிப்புரை.]

மதித்தனமதி யாமைநன் வாகிகூற்ற நனக்கோர வாதையிலா துண்டெ
னலசத்து” எ - து அறிவறியாமை பேதங்களிலும் - நனவுமுதலியவவத்தை
களிலுஞ் சைதனனிய பமாகிய தனக்கோரவாதையு மிலலாம லிருந்தபடியிருக்கி
னறதெனல, சதநெனப்படுவதாம் ‘அவததை யனைத்தினுமே யுதித்த விடயங்
களைகின் றற்றித்திடுதல சித்தாம்” எ - து ‘எல்லாவவத்தைகளிலு மவவவற்றிற்
கையநதவாறு தோன்றியாடுவதும்விடயங்களை சின்றற்றித்திடு மவசரமபற்றி
ச சித்தெனப்படுவதாம் “உவப்பினுகரு விடயமாந தன்மை யானந்த சித்தி
ததச்சோதித் தித்தம்” எ - து பிரியத்திற்குப் பயனற்றிரு மவசரமபற்றியநிலை
யானந்தமெனப்படுவதாம் நிலையுள்ள வெனறஞ் சதோடியமாகவெனங்கும்
வசரமபற்றி நிறையமெனப்படுவதாம் “மீனத்தி னஞ்சாரகமாந திறத்தினு
லனைத்தினுஞ் சம்பந்த நிறைவெனவே வித்திடுக” எ - து நமதமனத்தில
வினமரணைகாரணமாகப் பிரிதிப்பித்ததுகொண்டுவருஞ் சாதகத்திறத்தினுஞ் ச
மஸ்தததையுஞ் சம்பந்தித்ததுகொண்டுவரு மவசரமபற்றிப் பரிபூரணமெனப்ப
டுவதாமென்று சிசுசயிப்பாயாக ‘உயிர ச்சித்தானந்தமயமேல வினங்கியதுகூ
வற்று ளானந்த மெங்குமெனின” எ - து ஆனமர் ச்சித்தானந்தமுதலிய வில
ககணமயமெனக்கூறுதியேல, அவவிலக்கணங்களுள் - ஆனந்தமென லெவ்வு
யிரச்சகணனுமவிளங்காததற் கேதெனநெயெனின எ - து எ - அனச அறி
வறியாமைப்பகுதியெனக்கவடுககா மேலுங்கீழு நிறப்பினுளும் , கனவு - நினை
வு - கனவு - சுழுத்தி - மூச்சை - மரணமுதலியவை யிருப்பதுபற்றி நனவா
திகொன்றமையானும் , இவை தததமகருளமாறினு மிவற்றற்கெலலா மதி
ஷ்டானமாகினதுள்ள சைதனனிய மிருத்தபடியிருப்பதாற் சததெனவும் , ஐ
யகாங்குவினையுங் சுறபினைபேதங்களை யதுவதுவானதுபோலாகாது, சின்றறியு
நதகைமைததாற் சித்தெனவும், சமஸ்தகற்பிதங்களுந் தனதுபிரதிபலனமாகிற
க அவவவற்றிலெழுமபிரிய மன்னியமெனக்கருதி லெங்கனமேற்கப்படு - கூ
டாமையாற் றற்பிரியமேயெனப்படு - படுதலபற்றியானந்தமெனவும், இங்ங
னநிகழ்தலுக்குக் காலவரையறை சுற்றுமினமயி னித்தமெனவும் , ஆகாயம
போ லெவையுந் தன னெஞ்சிசம்பந்திக்கினுந் தனதுசிரத்தததனைமைக் கெடையூறி
ளறித் தாககற்றுசிறைவாயிருத்தலிற் பரிபூரணமெனவுங்கோடற்கு மாற்றென
னை? இன்றுதலா விங்ஙனங்குறினானக அனைத்தின் மெனப்பாடங்கொண
நிராகுறினுமமையும் ஆமெனனுமாகக்கவீனமுநறை யேனையநானகிடத்து
மொட்டிசு எங்குமெனலை - எவவுயிராடானுமெனக்கொள்க உயிரச்சித்தானந்
தமெனல் ஞாயம்பற்றியாதலா விவாககுமுடனபாடாயிற்று இதுபற்றிப் பி
னனாகுறப்படு மேதுக்களாமகாணக

(கரு)

(கவி - கூ. அ - கை.)

உயிர சததுகித்தெனும்-ஆனந்த நிகழாததெனனையென விலுவிற்கு
டையுணர்த்துகின்றது

வெம்மையொளி யுருவாய வழலவிளக்கி லொளியே
விளங்கியிடம் புனலிடத்திலீ வெம்மையே விரியும்
வெம்மையொளி யிரண்டுமெழும் விறகினிலவ வகைபோல்
விமலசத்தொன் றேரிகழுங் கன்முதலா மவற்றின்
மென்மைதவிா புத்தியது தமோகுணத்தின் மூட
விருத்தியினு மிராசத்தின் கோரவிருத் தியினு
மெம்மையொடு சித்தாகுளு சததுவத்திற் சாந்த
விருத்தியினிற் சச்சிதா நந்தநக டோன்றும்.

[பொழிப்புரை]

வெம்மையொளி யுருவாய வழலவிளக்கி லொளியே விளங்கியிடம் புன
லிடத்தில வெம்மையே விரியும்” எ - து வெப்பமும் பிரகாசமும் வடிவாயு
ள்ள வகையினானது, விளக்கினகண் பிரகாசமொன்றே மெலிதடிருக்க விள
ங்காநிற்கும் அவ்வகையினியேவெநநீர்நகண் ணுடட ணமொன்றேமெலிதடிரு
க்கவியாபித்திருக்கும் ‘வெம்மையொளி யிரண்டு மெழும் விறகினி லவ்வகை
போல’எ - து விறகினகண்வெப்பமும்பிரகாசமுமாகியவிரண்டுமெலிட்டுநிற்கும்
இங்ஙனமாய்கிலைமைபோல “விமல சத்தொன்றே நிகழுங் கன்முதலாமவற்
றில்” எ - து பிரகதமானசத்தெனலொன்றுமே கன்முதலானவசன்ல
விளங்காநிற்கும் “மென்மைதவிா புத்தியது தமோகுணத்தின் மூடவிருத்தியி
னும்” எ - து சடினமாயுள்ள புத்தியாகிய தாமதகுணத்தின் மூடவிருத்தியி
னகண்ணும் ‘இராசத்ததின் கோரவிருத்தியினு மெய்மையொடு சித்தாகும்”
எ - து ராசத்தகுணத்தினகோரவிருத்தியினகண்ணுஞ் சத்துக்குசித்தமாகிய வி
ரண்டிமெ விளங்கும் “சததுவத்திற் சாந்தவிருத்தியினிற் சச்சிதானந்தநகடோ
ன்றும்” எ - து சாததுவிருணத்தின் சாந்தவிருத்தியினகண் - சதது - சித்
து - ஆனந்தமாகியமூன்றுமே விளங்கும் எ - து அக்கினியானது தற்கிழ
மையாஃ வெப்பத்தை யு மொளியையுந் தன்பாலுடையதேனும், விளக்கினகண்
னும் புனலினகண்ணு மொளியையேனும் வெப்பத்தையேனும் தனித்தனியு
டைத்தாயிருந்து விறகினகண் வெம்மையொளியிரண்டையுங் காட்டுமாறுபோ
ன்று-ஆன்மாவானது, தற்கிழமையாகச் சதது சித் தானந்தத்தைத் தன்பாலிய
லபாகவுடையதேனும்-மூடவிருத்தியிற் சத்தொன்றையும்-கோரவிருத்தியிற்சத்
துசித்திரண்டையும்-சாந்த விருத்தியிற் சததுசித்தானந்தமென்னு மூன்றையுங்
காட்டுமெனவறிச் அக்கினியானது, தனது வெப்பத்தையும்-ஒளியையும் விற
கைப்போல விளக்கினகண்ணும் புனலினகண்ணு மொருங்குவிளக்கமுமாயின-
ஆன்மாவந் தனது சச்சிதானந்தமென்னு மூன்றுகுணங்களையும் - சாந்தவிருத்
தியைப்போல - மூடவிருத்தியின்கண்ணுங் கோரவிருத்தியினகண்ணு மொரு
ங்குவிளக்கும், விளக்கினகண்ணும் புனலி - கண்ணும் வெம்மையொளி ஒருங்

கு விளங்காததால் - அக்கினியின் குற்றமாகுமா? அதுபோலக்-கோரவ்ருத்தியின் கண்ணும் - மூடவிருத்தியின் கண்ணுஞ் சச்சிதானந்த மொருங்கு விளங்காததால் - ஆனமாவின் குற்றமாகுமா? அல்லவோ, விருத்திப்பதத்தால் மூடாக்கத் தோன்றுவதேயன்றி, ஆன்மாவாலன்றெனவுணாக இங்கு கலனென்றது - மலையை வளருந்தனமையிருத்தலினனும் - ஓரந்வுயிராகிய புல பூண்டு மரங்களைப்போற் சரித்தலினமையானும் - விமலசத்தொன்றே நிகழுநகன முதலாமவற்றி னென்றா முதலாமெனத்தனல - புலபூண்டு வ்ருட்ச முதலியவற்றைக் கொள்க அசுரவுயிரொன வெவாகருந் தோன்றமைபற்றிச் சத்தொன்றே நிகழுமென்றா ராற்றவுமுதல - ஐயர்விறுவாயுள்ளவை சரிக்குந்தனமைத்தென்றால் - சரிக்குந்தனமையிலலாத மலை புல முதலியவற்றை யோரறிவுயி னொன்னலாகாதோ? அவற்றை மூடமெனத்தது - இப்பி-சங்கு-எனும்பு-கறையான-தும்பி-வண்டு - முடலியவைகளைப்பற்றியும், இவற்றைக் கோரவிருத்தியெனத்தது - தலமரணம் சற்றுமின்றிய - வானவா-மக்கள்-பரகா-கிலங்கு-புள- முதலியவற்றைப்பற்றியும், இவற்றைச் சாத்த விருத்தியெனத்தது - சிவனமுத்தா - வித்தகமுத்தா எனப்பற்றியு மென

(நக்)

(கவி - ௩௨. அ - கை) .

முறகூறிய சததுமுதலிய வைவந்திலக்கணமடோல உண்பபடுமெதிலககணமிருத்தலின, உயிரகள மபவராகிரு சகுமாறு பொவிசுத்த மூனென விக்கவியிலுணாதது சிறந்து

ஆதலின லானந்த மயமாமான் மாவே

யவைவந்தினுகு முபாதியுள வவைமுறையே மொழியிற்

பேதமுறு சத்துமூன் றுமவிவகா ரிகம்பின

பிராதிபா திகம்பார மாததிகசத் தெனவே

முதுணாவிற சுழுத்தியிறேரன் ருதுநன வுற்று

முத்தியுறு மளவுமுறுங் கடாதிமுத் ததுவாம

போதுகன வினிறேரன்றி யழிவதிடை யதுவாம

பொன்றாத பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே.

[பொழிப்புரை.]

ஆதலின லானந்த மயமா மானமா” எ-து ஆகையா லானமா வானந்தமய மெனப்படும் “அவைவந்தினுகு முபாதியுள வவை முறையே மொழியின்” எ - து. மேற்கூறிய சதது சிதது முதலிய வவ்வைந்திலக்கணத்திற்கு முரணாகத் தோன்றுவன சிலவுள அவற்றை முறையே மொழியுங்கால் “பேதமுறு சத்து மூன்றும் விவகாரிகம் பின்பிராதிபாதிகம் பாரமாத்திக சத்தென ”

வேதாந்தஞ்ஞாமினி.

எ - து மேற்கூறிய சத்துக்குமுரணுள்ள - சத்து; வியாவகாரிகம் - பிராதிபாதி-
கம் - பாரமார்த்திகம் - என மூன்றாம். "மூதணாவில கமுததியிற றேன்றது
நனவுற்று முத்தியுறுமளவுமுறுங் கடாதிமுதலதுவாம்" எ - து பகுததுணா
வெனல சற்றுமின்றிய கமுததையவததையபபோல, நித்தியாநித்திய வஸ்து
முதலிய நிலைகள் சற்றுந்தோன்றது மூடநனவுகொண டைக்கியமுததி யெய்
துபரியநதம் நேரிடுங் கடாதி முதலியவைகளை யுண்மையெனக்கோடல வியா
வகாரிகசத்தெனப்படுவதாம் "போதுகனவின்றேறேன்றி யழிவதிடையதுவா
ம் பொன்றதபிரமசத்தே யிறுகியதாம்" எ - து வந்துபோதலையியலபாகவு
டைய சொற்பனததைப்போலப் பிரிதிபலித்தழிவதை யுண்மையாகக்கோடல் -
பிராதிபாதிசத்தெனப்படுவதாம் காரியப்பட்ட விடத்தூந தனக்கெனக்கே
டொன்றிலாத மண்ணுலைப்போல, மாற்றினறிவிளங்க முணாவுமயமா நிறற
லே பாரமார்த்திக சத்தெனப்படுவதாம் எ - று அன்று - ஏ - அசைகள் அவ
வைநதினுக்கு மெனப்பதில் - வகரமிடைக்குறை' விவகரிகப்படுதலை - வியாவ
காரிகமெனவும், பிரிதிபலித்ததாக்க காணடலை - பிராதிபாதிசத்தெனவும், விருத
திசம்பநத நீங்கித்திறலை - பாரமார்த்திகமெனவுங் கொள்க கடாதிமெனனல -
சத்தமுதலியவைகளை முதலது - இடையது - இறுதியதெனப்பவை - விவகா
ரிகமுதலிய மூன்றையுங் குறிக்கவந்த நோக்கிற குறிப்பணி சுமுததியில - க
னவிலெனப்பவற்றை - ஐந்தாமவேற்றமை யுவமையுருபுகளாகக்கு. அன்றேல -
முரணும் எவையிரு முததியுறுபரியந்தஞ் சுமுத்திபோற்றேன்றது நனவுற்று
க் கடாதிவிடயங்கீட்குமூல - தனதெதாதத ஸவருபமினையதெனத் தோன்
றமைமினும், உணாததினுங் கேட்குநதகைமை யின்மையினுமென்க பி
றவிகடோறுங் காணப்படுதேகாதிபிரபஞ்சமனைத்ததுங் கனவுபோற்றேன்றி
யழிவதெனல, கனவுதோறுங் காணப்பட்டு மறைப்பவைக ளெங்ஙனமோ வது
போல - நனவுதோறுங் காணப்பட்டு மறைப்பவைகள் சொனமாதகிரமுந் தோ
றனமாதகிரமுமா யிருப்பனவன்றி யதிஷ்டானமென்றகு முபாதானமென்ற
குஞ் சற்றுமுடன படாமையானு, மவற்றிலெழுஞ் சுக் மப்போது மெய்போற
காணப்பட்டுப் பயனின்றி யமைதலானுமென்க (௩௨)

(கவி - ௩௩ அ - கை.)

போலிசெத்து நான்கினிலககண மினையவெனக்கூறி மேலானந்தவிலக
கணங் கூறுவான வேண்டி, யவற்றி னுமங்களை யினையவென வுணாத்து கிள்
றது.

சீவனெனச் சன்கூடத் தன்பிரம மென்னச்

சித்துநான காவகடநீர் கதுவுறும்வெண மீன்வான்

ஊவுப்பனி நீர்விடப் வனுமிதா காசஞ்

சொல்கடா விச்சின்னு காசமொடு மாவான்

மேவுமிவை யவற்றினுக்குத் திட்டாந்த முறையாம்
விடயமொடு பிரமம்வா சனைமுக்கியம்பின்
னேவுநிச மான்மாவோ டத்துவிதம் வித்துத
பெயனுவிவற்றின் பெயராலென் வன்கபபடுமா நந்தம்.

[பொழிப்புரை]

சீவனொரு சனகூடத் தன்பிரமமென்னச் சிததுநானகாம்” எ-து சீவன்-
சன் - கூடஸ்தன் - பிரமம் - என்று சிததுநால்வகையாம் ‘கடநீர்கதுவுறு
ம் வெணயின் வான் றுவு பனிரீ வம்பவனுமிதாகாசம்”எ-து கடநீரிற்றேன்
றும் வெணமையான நட்சத்திரங்கனையுடைய வாகாயமும் - மோதானீன்றருள்
நத மேகஜலத்திற்காட்டும் பிரிதிவிம்பமாகிய வனுமானத்தாலறியுமேகாகாய
மும்” சொலகடா விசகினனா காசமொடு மாவான்மேவுமிவையவற்றினுக்குத்
திட்டாந்த முறையாம்” எ - து தாசகோகனாற சொல்லப்பட்ட கடாகாயமு
ம - மகாகாயமுமாகப் பொருந்திய விவைநான்கும் மேகூறிய சீவாதி நான்
கினுக்குத் திட்டாந்த கிரமமாம் “விடய மொடு பிரமம் வாசனைமுக்கியம்பின்
னேவு நிசமான்மாவோ டத்துவிதம் விததையெனு மீவற்றன்பெயரா லெண்
வகைப்படு மானந்தம்” எ - து மேகூறியவானந்தப் போலிகள் - விடயம் -
பிரமம்-வாசனை-முக்கியம்-நிசம்-ஆன்மா-அததுவிதம்-விததைனக்கூறப்படுமி
வற்றின் பெயர்களா லெணவகைப்படும எ-து கடநீரொன்றதலை-இனம்பற்றப்
பனிரீனா மேகநீரொன்றும் கதுவுறல - நீங்காதுபற்றல எனவே, ஆகாயநீங்
காது பற்றலென்றாயிற்று அனுமிதாகாச மெனததற பிம்பத்தைப் பிரதிபி
ம்பமென்றும் கட-கடத்துள் அவிசகின்னம் - பின்னமின்றி நிறநென்ப
பொருடரலால் - கடாவிசகின்ன மென்றாயிற்று நானகாகாயமுந் திட்டாந்
தமெனவே, நான்குசைதன்யமுந் தாட்டாந்த மென்றாயிற்று சீவன முதலி
ய நான்கும் - கடசலப் பிரதிபிம்பாகாயமுதலிய நான்கும் நிரனிறையா நிறந்
லின், நோ நிரனிறையணி என விதத்தோடு மொட்டவேண்டிய தானந்தமா
தலாலிதனைக் கடைநிலைத்தீப் மெனக் அவிததையைக் கடமெனவும், அவித
தா சம்பந்த கரணத்தைக் கட்சலமெனவும், மாயையை - மேகமெனவும், மா
யா சம்பந்தகரணத்தை மேகசலமெனவும், சலசம்பந்தவாகாய மிரண்டுபோ
ல - அநதக்கரண பிரதிபலன சம்பந்தசிதாகாய மிரண்டையுரு சீவேசொனவு
ம், சலசம்பந்தமின்றி நிறைந்த வாகாய மிரண்டுபோல - அநதக்கரண சம்பந்த
மின்றி நிறைந்த சிதாகாயமிரண்டையுங் கூடஸ்த பிரமமெனவும், இவற்றிற்
கெல்லா மதிஷ்டானமாரின்றது ஏகாகாயம்போல-நான்குசைதன்னியததிற்
மதிஷ்டானமாரின்றது - ஏகசிதாகாயமெனவுங் கொள்க தன்னையெனுமாய்
லையெனு மறியுந்தனமை சற்றுமிலலாமையானும், ஐயங்கிரிபெய்தத் கிதுவி
ணைமுத லாகாமையானுந் துலவுடையோபொருளாக வுலாதிபெணக்கோல்
றக். கொள்ளி னனாத்தமாக முடியும். கடத்தைப்போல்வது துவதேகமென்றி

வேதாந்தஞானாமணி.

ன், கடமாய்ந்தவிடத்து - கடாகாயமும் - கடசலமும் - கடசலப் பிரதிவிம்பா
 கச்யமும் - எங்ஙனமில்லையோ - அதுபோல - தூலதேகமாய்ந்தவிடத்து - கூ
 டஸ்தனு மந்தக்கரணமும் - சிதாபாசனும் - மாயவேண்டும் மாயுமெனின், தூ
 லதேகமாயவே முத்தியாகவேண்டும். இஃதுதன்பாடெனின், சாதனசதுட்
 டமுதலிய நான்கும் - இயமமுதலியவெட்டும் - சரியைமுதலிய நான்கும் - சிர்வ
 னாமுதலியவைந்தும் - மீக்கொண்டு முயலவதால் - யாதுபயன். இதற்குமானி
 டசென்மத்திறுள் முததியெனக்கூறுவதென்னை? மானிடசென்மத்திலும் -
 மூடவிருத்தியிலும் - கோரவிருத்தியிலுமல்லாது - சாரத விருத்தியிற்று லீனக்கிய
 முததி பெய்துவதெனக்கூறுவதென்னை? பொருந்தாமையால் - கடத்தைப
 போலத் தூலவுடலென வியையுமெனக்கொள்ளின், பண்பு-தொழில்-பயனெ
 னப்படுஞ் சாதாரண தருமங்கட் டையயாது முரணுவதென்னை? ஆதலின்,
 பொருந்தாதென்ச (நங்)

(கவி - ஈச அ - கை)

இனி யான்ந்ததைப்போற காணப்படு மஷ்டவிதானந்த விலக்கணங்கூ
 றுவான்வேண்டி யிக்கவியில - சடவிதானந்தவிலக்கண மினையவெனவுணாத்
 துகின்றது

மாதுமுதல் விடயஜூ தியங்கடமிற றேன்றி
 வரலவிடயீ வானந்தங் கண்படைபிற றேன்ற

லோதுபிர மாநந்தந துயிறெளிவிற றேற்ற
 முடையதுதான் வாசனா நந்தங்கே டோடே

யாதலுமி னொதுமென்மதி தோன்றுதல்முக் கியமா
 மாநந்த ம்னோஸயயோ கத்தினில்வந் துதித்த

சேதன்று ந்சாநந்தம் பிரியவிட யத்து
 னியான்பிரிய னென்னத்தோன் றுதலான்மா நந்தம்.

[பொழிப்புரை.]

மாதுமுதல் விடய ஜூதியங்கடமிறேன்றிவரலவிடயவானந்தம்” எ-
 து. ஸதிரீமுதலிய விடயப் பிரயோசனங்களி லியல்பாகத்தோன்றிவரும் பிரி
 யமே விடயானந்த மெனப்படுவதாம் “கண்படையிறேன்ற லோது பிர
 மானந்தம்” எ - து. மிக்க நித்திரையிலெழும் பிரியமே சொல்லாநின்ற பிர
 மானந்த மெனப்படுவதாம். “துயிறெளிவிற றேற்றமுடையதுதான் வாச
 னானந்தம்” எ - து. நித்திரைத்தெளிவி லெழும்பிரியமே வாசனானந்தமெனப்
 படுவதாம். “கேடோடேயாதலுமி னொதுமென்மதி தோன்றுதல்முக் கியமா
 மாநந்தம்” எ - து. விருப்பவாழிதலும் விருப்பமுதலுமில்லாத வுபேட்சை

யென்னு நிலைமைக் கையெந்த மதியிலும்பிரியமே முக்கியானந்த மெனப்ப
வெதாம். “மனோலயயோகத்தினில் வந்துதித்த லேதமறு நிராந்தம் பிரியவி
டயத்து ளியான்பிரிய நென்னத்தோன் றுதலான்மாநந்தம்” எ - து. மனோ
நாசத்திற்கையெந்த யோகாப்பியாசத்தில் வந்துதிக்கும்பிரியமே குற்றமற்ற நிரா
னந்த மெனப்பவெதாம் பிரியமயமா நின்றுள்ள வெவ்வெவ் விடயங்களி
னும் யானே பிரியவடிவெனெத தோன்று மயவிறந்தவினபமே யாத்மாநந்
தமெனப்பவெதாம் எ - று ஆமெனனு மாககவினமுறறை - யேனையவைந்
திடததுமொட்டுக டொ-துனபுறலும், து - இனபுறலுமாதலா லுபேடசையெ
னப்பட்டது என்னையன்றி யனனியமில்லை யெனக்கணடுழிப பிரியமுமங்ங
னம்மனரோ ? இகிலையமுறுவதென்னே ? (௩௪)

(கவி - ௩௩ ஆ - கை)

ஏனைய விரண்டானந்தங்களையும் - நித்தியமபொற்காண்டபடு மபாவான்
கினையு மினையவென வுணாததுகின்றது

விரியுமுல கனைததுமபொய் மெய்மமைதா நென்னும்

விவேகத்திற் றேன்றுவதே யத்துவிதா னந்த

மரியமறை முடிவாகும் வாககியஞா னத்தா

லாதலது விததைபா னந்தமென வறிக

வுரியனமுன் னின்மையொடு பின்னின்மை யன்றி

யொன்றினிலொன் றின்மையென்று மின்மையென நான்காந்

திரியுமபா வங்களிவை நித்தியததுட் புகாத

திருத்தனவாம் பூரணத்து முறாதனமுன் றுகும்.

[பொழிப்பரை.]

விரியுமுல கனைததுமபொய் மெய்மமைதா நென்னும் விவேகத்திறே
ன்றுவதே யத்துவிதா னந்தம்” எ-து வேறிடமின்றி யெங்கனும்விரிநதுள்ள
வுலகமாகக் காணப்பட்ட வுனைத்தும் பொய்யெனவும், சைன்னியமாகவிளங்
குந்தானே மெய்மமையெனவு மனுபவத்திற றிரமாகக்கொண்ட விவேகத்திற்
றேன்றுமினபமே யத்துவிதா னந்த மெனப்பவெதாம். “அரியமறை முடிவாகு
ம் வாககியஞா னத்தா லாதலது விததைபா னந்தமெனவறிக” எ - து. யாவ
ராலுங் கணித்தற்கரிய வேதமுடிவாயுள்ள மகாவாககியங் காரணமாகச் செனி
தத ஞானத்தாலுண்டாகு மாணந்தமே வித்தையானந்த மெனப்பவெதாமென்
வறிதி. “உரியனமுன் னின்மையொடு பின்னின்மையன்றி யொன்றினி
லொன் றின்மையென்று மின்மையென நான்காம்” எ - து. மகான்களேற்ற
மருரியனவாகிய - பிராகபாவம் - பிரத்வம்சரபாவம் - அன்னியோன்னியந்

வேதாந்தஞானாமணி.

வம் - அத்தியந்தாபாவம் - எனநித்தியப்போலி நான்குவகைப்படும “நிரியும்பா வங்களிவை நித்தியத்துட்புகாத நிறந்தனவாம் பூரணத்து முருதனமூன்றும்” எ - து இங்ஙன மாறுந்தகையினவாகிய விரதவபாவங்கள்-நித்தியமென பபடுவதோடு சோதற்கையயாத தன்மையுடையனவாய - பூரணநிலைமைக்கி யையாத பூரணப்போலிகள் மூன்றும் எ - று அனைத்து மெனறமிகையால் - அயலாகின்றனள்ள பதவிகளனைததையுங் கொள்க அவைகள் பொய்யெனல - காரணகாரிய மிறவாததாவெனக் மெய்மமைதானெனல - எவையுநதானுமுடி வதானும், அவை தன்னிலெழுவதானு மென்க

எனறும் பிரியவடிவாயிருததலி னொந்தமும், ஒருகாற்பிரியமு மெருகா ற பிரியமின்மையுமா யிருததலி னிவ்வெணவகையும், ஆநந்தப்போலியென வும், சதோதயமாய விளங்குவதே நித்தியமெனவு , முன்னினமையாசிய நர ன்கிடத்தாக தோற்றுத நித்தியப்போலியெனவுங் கொள்க

நனவிலுள்ள வேர விடயக்கூட்டரவிற கூடுவோனாகிய வியாகரணிக சேவனையுங் அவனாற் கூடப்படும பொருளாகிய விடய வஸதுக்களையு மழித்ததுக் கொண் டெழாநின்ற பயனெதுவோ வது விடயத்தை முன்னிட்டு வருதலா ல விடயாநந்த மெனவும் ,

சுமுத்தி நித்தினாயிலுள்ள சூனியமான விடயக்கூட்டரவிற கூடுவோ னாகிய பாரமார்த்திக சேவனுங் கூடப்படுமபொருளாகிய சூனியமுங் கலாநதவி டத தெழாநின்ற பயனெதுவோ வது நித்தினையை முன்னிட்டு வருதலாற் பரமாரந்த மெனவும் ,

நித்தினாதெளிந்தந தெளியாவிடத்துச சூனியமுமவிடயமுங் கூடுங்கூட் டரவி னவற்றைக் கலாததுக்கொண் டெழாநின்ற பயனெதுவோ வது வாச னையைமுன்னிட்டு வருதலால் வாசனாநந்த மெனவும் ,

சுகலவஸதுக்களிலுங் கூடுமபோது பிரியாப்பிரிய மின்றிய வுபேக்ஷாபுத சியிறேனாறும் பயனெதுவோ வது சமத்துவத்தை முன்னிட்டு வருதலான முக்கியாநந்த மெனவும் ,

யோகத்திற காஹியாகியகுறியைக் காண்பானாகிய மனஞ்சோநதொடுங் கியவிடத் தவ்விரண்டிமின்றி வருமபயனெதுவோ வது நிசத்தை முன்னிட்டு வருதலா னிசாநந்த மெனவும் ,

சேவனுனவன றன்பிரியத்தைத் தனாகிவிடயங்களினை மேலவைத் தனை ன் யின்பமா யனுபவிக்குமிடத் தனுபவிப்பானு மனுபவமுமாகிய வீரனடி மின்றி யுதிக்கும் பயனெதுவோ வது சேவனமுன்னிட்டுவருதலா லாத்மானந த மெனவும் ;

முன்றெனவு மிரண்டெனவு மறிந்தனுபவிக்கும்புடத் தவவிரண்டெனவு
வறிவினிடத் துதிக்கும் பயனெதுவே வது துவிறீக்கத்தைமுன்னிட்டெ வரு
தலா லத்திவிதாந்த மெனவும்;

மகாவாக்கியார்த்த நிச்சயமறிந்தவிடத் தச்சொற் பொருளின்றி யுதிக்கும்
பயனெதுவோ வது விசாரஞானத்தை முன்னிட்டெவருதலால் வித்தையாந்த
மெனவுமாம்

நிசாந்த மென்பது, சுவடியாந்தம். அஃதாவது; தன்னுடையதான
வாந்தம் எனவே, யிவருமனைதப்பற்றி வரலால் - மானதாந்த மென்ப
தே நிசாந்த மென்பதாயிற்று இவ்வனங்கூறிய வானந்தங்க ளொன்றற்
கொன்று தாரதம்மியமாகியு மொன்றைமுன்னிட்டி டிப்பதாகியு மவ்வனமு
தித்தவிடத் தவ்வஸ்துக்க ளின்மையாயினும் பின்னுந் தானுதித்த விடத் தவ்
வஸ்துக்களாகவே காணகையா லவை ஸ்வயாந்த மாகாவென்க.

வினா. இவ்வனமாயின் - உலகாயிதன் விடயாந்தமே யாந்தமெனக்
கூறிய தென்னை?

விடை. ஆகாயத்திலுள்ள வாதிதனை யூர்த்தமுகமாயப்பாக்கச சததி
யில்லாதவனுக்குச் சலாகாயத்திறேற்றிய கற்பனாகூரியினையதோமுகத்திற
காட்டி யதுகாரணமாக லூததமுகத்திலுள்ள யதாரதம் வெளிப்படுத்துவது
போல, விடயகாட்சியிறந்த பேரின்பமுதியாத வபகருவனுக் கிவவிடயாந்
தமே பொருளெனக்கூறியதுகாரணமாக யதாரதமான ஸ்வரூபாந்தம் வெ
ளிப்படுமென்பது நோக்கியென்க.

வினா இனிச் சாமளாதிமதம் பிரமாந்தமே யாந்தமெனக் கூறியதெ
ன்னை?

விடை யாவுஞ் சூனியமாயவிடத் துள்ள போதையே சுகமாநிறலி
னதனையடையுரிமித்த மியாவுஞ் சூனியமாயவிடத்துள்ள சுழுத்தியாந்த
மேபொருளெனக் கவுணமாகக் கூறியதென்க

வினா அற்றேல் - இவ்வாந்த மாபாசமாய தென்னை?

விடை. சகலாவத்தையிற் றேன்று மாந்தஞ் சகலமேயாதல்போலக்
கேவலாவத்தையிற் றேன்று மாந்தமுங் கேவலமேயாதலினு லென்க.

வினா. அற்றேல் - அதனைப் பிரமாந்த மென்றதென்னை?

விடை. பொய்யானதேகத்தில் மெய்யிருப்பதுகொண் டதற்கு மெய்
யெனத் தானியாகுபெயராய் வந்ததுபோலச், சர்வசூனிய, மயானத்திலுள்ள

பிரமாணத்தம்போல், இத்தத்துவங்களடங்கியிருக்கின்றன. இத்தத்துவங்களும் நித்திராமயக்கத் திரு மிருத்தலி நிச்சுத்தியாநந்தத்திற்கு மந்நாமம்வந்த தென்க.

வினா. அச்சர்வருளியதைப்போல் விச்சுளியமிருக்க விதிதள்ள வான நத்தத்திற்குத் தோஷம்வந்த தென்னை?

விடை. அச்சுளியம் - (அண்டமெண் டிக்கெங்கண்ணு மடங்கச் சூனிய மதாகக், கண்டுகொண் டிருக்கக்கண்ட கருத்தையு மறவெவிட்டா, லண்டமெ ண்டிக் கெங்கண்ணு மாய்சின்ற வானநத்ததைக், கண்டுகொண் டிருக்கும்வண ணங் கணத்திலவந்துதிக்குமன்றே; என்றகவிப்படி யானந்தமேலிட்டிருக்கு மிச்சுளியம் அவித்தையான் மலறப்புண்டிருக்குமாதலா லிங்நனமாயிற் றெ ன்க

வினா. இனிச் சுத்தவாசனையாற சுத்துவாசனையு மிதனும் சித்துவாசனையு மிதன லாநநவாசனையு மிதன லாநநாதீதமுமாயிருத்தலின் வாசனாநந தமே யாநந்தமெனச் சிலநூல்களிற கூறியதென்னை?

விடை. அசுத்தவாசனையாக இத்தனும் சுத்தவாசனையு மிதனலுண்டான வாத்மவிசாரணையாற சித்துவாசனையு மிதனலுண்டான சமாதியி னனுபவ சமஸ்காரமு மிதன விபாவு மாநநதமயமுமாமெனக்கருதிச் சாதனமாககூறி யதேயன்றி யதனாத்த மன்றென்க

வினா. இனி யிராகத்துவேஷ மின்றியவுபேக்ஷாபுத்தியிற் றேற்றுகின்ற முக்கியாநந்தமே யாநந்தமெனச் சிலநூல்களிற கூறியதென்னை?

விடை. காமகருரோதாதிக ணசுத்தவிடத் துண்டாய வின்பமே பேராந ந்தமெனக் காட்டற்கென்க

வினா. அங்நனமாயின் - இஃதாபாசமென்ற தென்னை?

விடை. இராகத்துவேஷ நீங்கியவிடந் தானாகத்தோன்றா திவைகளை முன்னிட்டித தோற்றலி னிங்நனமாயிற் றென்க.

வினா. இனி மனமொடுங்கிய யோகத்திலுண்டான ிசாநந்தமே யானந் தமென யோகநூல்களிற கூறியதென்னை?

விடை. சங்கற்ப விகற்பங்கலாநத சுத்தத்திலெழும் பேராநந்த மிஃதெ னத் தெரிவிப்பாண்கருதிக கூறியதென்க.

வினா. ஆயின் - அஃது மனோலயமான விடமன்றோ?

விடை. மனந் தனக்குப் பிரியவஸ்துவெதுவோ விதி லடங்கு மது பொரு ளாகா தென்க.

வினா. அஃதெங்ஙனம்?

விடை. அம்மனம் விடயத்தி லீடங்கினுமடங்கும். பிரமத்திலடங்கினு மடங்குமாதலின்; தானுதித்தவிடத் தொடுங்க வேண்டிதலி னஃதன் றென்க.

வினா. அற்றேல் - யோகத்தில் மனமொடுங்கியதென்றமையாற குற்ற மென்னை?

விடை. ஞானபாதத்திற்குக் கீழ்ப்படி யோகமாதலினானு, மஃதோரூ குறியிலடங்கி நிற்குமாதலினானு, மக்குறி யேகதேச வஸ்துவாதலினானு மஃது மஃதேயா மென்க.

வினா. இனி யாத்மஞான சாத்திரங்களி லாதமாநந்தமே யாநந்தமெனக் கூறிய தென்னை?

விடை. ஆதமா தனது பிரியத்தை விடயத்தினதென் றனுபவியாது தன தாகக்கண் டனுபவித்தலினு னென்க

வினா. அங்ஙனமாயின் இஃதாபாசமென்ற தென்னை?

விடை. பிரியவிடயத்து ளியான் பிரியனெனக் கண்டும் பிள்ளுமவ்விட யங்களை முன்னிட்டு வருதலி னங்ஙனமாயிற் றென்க

வினா. அற்றேல் - தனதுவிடயங்கள் பிரியமாய நிற்கின்ற தென்னை?

விடை. தனது பிரியத்தை யவைகண்மேல் வைத்தபோ தவை பிரியமா கவும், வெறுத்தபோ தவை வெறுப்பாகவு மொன்றும் வையாதபோ துதாசின மாகவு மிருத்தலிற் றனதுபிரியமவைகட் கிருததல்போலத் தோற்றிற் றென்க.

வினா. இனிச் சுருதிகளிற் றுவிதநீக்கத்தி லுதயமான தத்துவிதாநந்த மென்றதென்னை?

விடை. கூடஸ்த பிரமமென்ற நாமமு மவைகளின் வியாப்பியம் வியாப கமென்ற ரூபமுமாகிய வித்துவித நீங்கியவிடத் துண்டாதலி னஃதாமென் றறிவித்தற்கென்க.

வினா. அங்ஙனமாயின் - இஃதுமாபாசமென்ற தென்னை?

விடை. பொருமெய்யெனக் கண்டவிவேகத்திற் றேன்ற லாரோபிதசம் பந்தமாதலா லங்ஙனமாயிற் றென்க.

வினா. அற்றேல் - இச்சுடசித்துநீக்கத் துவித நீத்தமன்றோ

விடை. இச்சுத்திருஷ்டியின்றிக் கீத்தான கூடஸ்தபிரமாயிக் கியமே து விதரீகமாயிருத்தலி னவையாகாவென்க.

வினா. இனி வேதாந்தசீர்த் திரங்க ளீணத்து மஹாவாக் கியத்திற்குள் றிய வித்தியாநந்தமே யாநந்தமெனக் கூறியதென்னை ?

விடை. அதுரீயானுயென்னும் பதத்தினருத்தமாகிய சுயஞ்சித்திலுதய மான நிராக்ஷியாநந்தமே யஃதென வனுபவித்தற்கென்க.

வினா. அங்ஙனமாயி னிஃது மாபாசமென்றதென்னை ?

விடை. வாக்கியாதத விசாரணையெய்யும்போ துதயமு மஃதின்றிய போ தின்மையுமாயிருத்தலி னங்ஙனமாயிற்றென்க

வினா அறநேல - இவ்வாநந்தங்களாற பிரயோசனமின்றோ ?

விடை ஆடியிறுளேன்றிய வாபாசமுகத்தால் யதார்த்தமுகம் வெளிப் படுவதுபோல, இவ்வாநந்தங்களாற் சுயாநந்த வேத்தியம் வருதலிற் பிரயோச னமாமென்க

வினா அறநேல - யாவாகு மிங்ஙனந்தானே ?

விடை ஆடியிற் சாயாமுகத்தைக் கண்ட பாலா ளஃதேபொருளெனக் கரத்தாற பற்றித் துன்புறும் ; குமாரா ளச்சாயையைக் கண்டவுடனே தனது யதார்த்தமுகத்தி லிருக்கின்ற மீசைமேற் கரம்பற்றி யின்புறுவ ரிவைபோல, இவ்வாநந்தங் ளுதித்தபோ திவையே பொருளெனக்கண்ட அபகருவன் றுன் புறுவன் பகருவ னிவைமுன்னிலையாகத் தனது சுயாநந்தத்தைக்கண் டின் புறுவென்க மேல நித்தியம்போலத்தோற்றுஞ் சுகமறிதற்கு முன்னுமின் னு மிடையினு மெப்போது மினமையென்கின்ற விந்நான்குத்தியினு னந்நித் தியத்துட்புகாத வநித்தியமாமென்க

வினா. இச்சக மிந்நான்குத்து மபாவமாயின் மேலிருக்கின்றதியாதோ?

விடை. இந்நான்குத்து மபாவமாயிருப்பது நித்தியமான பிரமமேயா தலி னஃதே யிருக்கின்ற தென்க

வினா. அறநேல - இச்சகம் நித்தியமாகத் தோற்றுவதென்னை ?

விடை. தனதுசாயை சலத்தி லதோமுகத்தி லபாவமாயிருந்துஞ் சபாவ னுபத்தோற்றப்போல, நித்திபுச்சாயையான சுகமும் கந்தியமாகத் தோற்றும் தோற்ற நித்தியமே அருந்தென்க.

வினா. விம்பருபமாகப் பிரதிவிம்பத் தோற்றம்போலச் சித்தருபமாகச் சுகந்தோற்றது பலவாகத் தோற்றுவதென்னை?

விடை. ஆழயின்பேதத்தினு லாநமும் வேறுகத்தோற்றதம்போல மாயாபேதத்தினு லகிலமு மனேகமாகத்தோற்றும். அவைநிங்கி னியாவந்தன் மயமாகவிளங்குமென்க (௩௩)

(கவி - ஈ.சு. அ - கை.)

ஈரணமெனற்கு முரணுள்ள காலபரிச்சேதமுதலிய மூன்றினிலக்கண மினையவென வுணர்ததுகின்றது.

உணர்த்தவைதா மியாவையெனி னொருகாலத் துண்டின்

றொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்சேத முடனே தெரித்தவொரு தேயத்துண் டொருதேயத் திலையென்

றேயபரிச் சேதமுமொன் றுமாகா தென்னுங் கருத்தில்வரு வத்துபரிச் சேதமுமா மென்னக்

கருதிடுக வினிச்சித்தின் விரிவாகு மெனமுன் விரித்திடுமச் சீவாதி கட்டுநா மாதி

விவகார கற்பனையின் டெடுத்துமொழி குதுமால்.

[பொழிப்புரை.]

உணர்த்தவைதா மியாவையெனி னொருகாலத் துண்டின் றொருகாலத் தெனுங்கால பரிச்சேதமுடன்” எ-து முறையிய பூரணத்திற்கு முரணுள்ள வையாவையெனின், ஒருகாலத்துண்டு - ஒரு காலத்திலையென்கிற காலபரிச்சேதமும் “தெரித்தவொரு தேயத்துண் டொருதேயத் திலையென் றேயபரிச்சேதமும்” எ - து. இப்போது நான்தெரிவித்த பொருள்கள், ஓரிடத்துண்டு ஓரிடத்திலையென்கிற தேசபரிச்சேதமும் “ஒன்று மாகாதென்னக் கருத்தில்வரு வத்துபரிச் சேதமுமா மென்னக் கருதிடுக” எ - து. ஒன்றருமெனவும்-ஒன்றாகாதெனவும் - தன்மனதுக்கியையவரும் வஸ்துபரிச்சேதமுமாமென்று நினைத்திடுக. “இனிச்சித்தின் விரிவாகுமென முன்விரித்திடுமச் சீவாதி கட்டுநாமாதி விவகார கற்பனையின் டெடுத்துமொழிகுதும்” எ - து. இனிமேல் சித்தினது விரிவாகுமென்று முன்னர்விரித்துக்கூறிய அந்தச் சிவேஸ்வரர் முதலியவைகளுக்குப் பெயர்முதலிய விவகார-கற்பனைகளை யிவ்விடத்தெடுத்துச் சொல்லுதும். எ - று. ஆல் - அசை.

தொருபுமுதல் கதம்பபரியந்த மிடைவிடாம னிறைந்திருப்பதே மெனவும்; அவைபோலத் தோன்றுங் காலபரிச்சேதமுன் னும்

பேர்தந்தையார்.

வினாவும் கொஞ்ச ஓர்நென்பதை யுடன்தென்பதோடு கூட்டாகும், நாமா நியென்றமையின் ரூபமும் கொள்க. எனவே, நாம ரூபத்திரியையாயிற்று. விபுவைப்போலத் தோற்றுவின்ற காலமும் தேசமும் வஸ்துவமாயி இம்மூன்று ம் பரிச்சேதமேயன்றிப் பரிபூரணமாகா வென்க.

வினா. அற்றேல் - காலம் விபுவா யசஞ்சலமா யிருப்பதும்ன்றி யதனிடத்தியாவுத்தோன்றி விளங்கியழிவதனா லதுவே பிரமமெனக் காலப்பிரமவா திகள் கூறியதென்க?

விடை. அமைச்சை யரசனெனக்கண் டவனா லவ்வரசனைக் காண்பது போலக் காலத்தை விபுவெனக்கண் டதனா லதற்கதீதமான பூரணத்தைக் காண்பதற் கென்க

வினா. அற்றேல் - காலத்திற்கு விபுவாதிருணங்க ளின்றோ?

விடை. தன்மாத்தினாயினின் நேகதேசத்தி லாகாய முதித்ததுபோல, அதித்தனினின் நேகதேசத்தி லுதித்த னெடுங்கு முன்பின் னிப்போதென்கின்ற காலமூன்றாதலினனும், ஒன்றினென் றில்லையென்கின்ற பருவங்களாறுதலினனா, மொருபருவத்திற் றோன்றியபொருண் மற்றோப்பருவத்திற் றோன்றி மையானு மதற்குப் பரிச்சின்னமேயன்றி விபுத்துவ மெவ்வனமா மென்க.

வினா. அற்றேல் - இனித் தேயத்திற்கும், விபுத்துவமின்றோ?

விடை. யானைகண்ட குருடரைப்போலத் தான்கண்ட பூமியெங்குமிருக்கின்ற தென்பதேயன்றி மேலாகாயமிருக்க வெவ்வனம் விபுத்துவம்வரும். அஃதன்றியு மொருதேயத்தன்மைபோல வொருதேயத்தினு மொருதேயத்தி லுண்டாத வொருதேயத்தினுமின்மையி னிதற்கு மவ்வனமேயாமென்க.

வினா. அற்றேல்-வஸ்துவக்கும் விபுத்துவ மின்றோவெனின்?

விடை. அதற்குஞ் சமுதாயத்தில் விபுத்துவங்கூறியதேயன்றிப் பலவா விருத்தற் கெவ்வனம் விபுத்துவம்வரும். அஃதன்றியும் ஈமத்தினும்ருபத்தினும் மதரத்தினும் பரிச்சின்னமே யிருத்தலி னிதற்குமவ்வனமேயாமென்க.

வினா. அற்றேல் - இவைகட்கு விபுத்துவங் கற்பிப்பானேன்?

விடை. தனிவஸ்துவிற்குப் பலவஸ்துக்களு மில்வஸ்துக்களுண்டாத் தாதாரமான தேயங்களு யித்தேயங்களுண்டாத் தாதாரமான காலங்களு மாகிய விலங்கட் கொன்றற்கொன்று விசேடமானதையே விபுவாமெனக்கூறி விலங்கட் காதாரமான பூரணமே விபுவாமெனக்கூறுமித் தன்மே விம்மூன் றும்பரிச்சின்னமெனக்கூறியிருக்கின்றன.

வினா. அற்றேல் - அசத்தாசுடிக் துக்கம் கிழித்தல் கண்டமெனக்கூறிய வவ்வைந்திற்கு மாதாரமாய் சத்து இத்து ஆரந்தம் நித்தியம் பூரணமென்ற வவ்வைந்துதன்மையுடைய வாத்தமாவக் கத்துவித மெவ்வனங்கூடும்?

விடை. அசத்தாதி யைந்துதன்மையுடைய திச்சகமெனத் தள்ளற்பொருட் டிச்சத்தாதிருணங்களைக் கற்பித்ததே யன்றி யிதற்குச் சுபாவமன்றென்க. அஃதன்றியுஞ் சத்தினித்தியமுஞ் சித்திப்பூரணமு மடங்கச் சச்சிதாரந்தமாம். இவற்றில் - சத்துசித்திலடங்கச் சிதானந்தமும், சித்து ஆரந்தத்திலடங்க ஆரந்தமொன்றுமே சேடிக்கும். இவ்வாரந்தமுஞ் சுயம்பிரகாசமாய்த் தானே யதிதனானமாதிரும். அங்ஙனமானவிடஞ் சுத்தப்பிரமமாதலா லத்துவிதமே யாமென்க

வினா அற்றேல் - இப்பிரமத்திற் கவ்வைந்துதன்மையு மின்றோ?

விடை. இன்றென்பது முண்டென்பதுங் கற்பித்துக்கூறுதலேயன்றியி வை யவாங்கமனாகோசரமாதலிற் குருவாக்கியப்படி தன்னனுபவத்திற் காண்க.

(இதனதுகருத்து.)

பரிபூரணத்தைப்போல விளங்குங் காலாதி மூன்றினிலக்கணங்களு மவைபூரணத்தினுபாச மென்பதுந் தெரிவித்துச் சுயஞ்சத்தாதியைந்தின தொருமையாகிய வாத்தமஸ்வரூப மிஃதெனக் குறிப்பாற் றெரிவித்ததென்பது ()

(கவி - ஈ. எ. அ - கை.)

மேற்கூறிய சிவனமுதலிய நான்கு சைதன்னியத்தி னபிமான பரியாய நாமங் கூறுவான் வேண்டிச் சிவனுக்குக் கற்பிதமாக வெய்திய விசுவபரியாய நாமங்கள், பதினொன்றையு மிக்கவியிலுணர்த்து கின்றது

சாற்றரிய சிவபே தங்கண்முறை விசுவன்

ஈறசதன்பின் பிராஞ்ஞனெனப் பகர்ந்திடுவ ரவருள்
வேற்றுமைசெய் தூலவுடல் வியட்டியபி மானி

விவகாரி கன்புத்தி கதுவுறுசை தன்யன்

மாற்றரிய தொடாசன் விட்சேப ரூபன்

வருபிரமாத் திருநவல்கத் திருவொடுபோத் திருவே

தோற்றியிடம் திருஞான மயன்ருநிம்பி சாரி

தொப்பதமுக் கியன்முதல சிவவிசுவ நுண்

பேதங்கண்ணுமை.

[பொழிப்புரை.]

சாற்றரிய சேவ பேதங்கண்ணுமை விசுவன் னைசதன்பின் பிராஞ்ஞனெ னப்பகர்ந்திவார்” எ - து. சோல்வுற்கரிய சேவபேதங்களை யவ்வவற்றிற்குரிய காரணநெறிப்படி - விசுவன் - நைசதன் - பிராஞ்ஞன் - எனப்பெயரீதற் தறி ஞர்கூறுநீற்பர். “அவருள் வேற்றுமைசெய் துலவுடல் வியட்டியபி மானி வி வகாரி கன்புத்தி கதுவுறுசை தன்பன் மாற்றரியசொதாபாசன் விட்சேபருபன்” எ - து. அம்முவருள் வெவ்வேறுதன்மைகளைச் செய்கின்ற வியட்டியதுலவுட லபிமானியாகிய - சேவனது வியவகாரிகள் - புத்திகதுவுறுசைதன்பன் - மா ற்றற்கரியசொதாபாசன் - விட்சேபருபன். “வருபிரமாத் திருதுவல்கத் திருவொ டிபோத் திருவே தோற்றியிடும் விஞ்ஞான மயன்குடும்பி சரீரி தொம்பதமுக் கியன்முதலாயின விசுவ னுமம்” எ - து. வழங்குவருகின்ற - பிரமாத்திரு - சொ ல்லப்பட்டகத்திரு - போத்திரு - தோற்றுகின்ற விஞ்ஞானமயன் - குடும்பி - சரீரி - தொம்பதமுகுகியன் - முதலாகவருபவைகள் விசுவபரியாயநாமங்களா ம். எ - து. ஏ - அசை. வியவகாரிகன்முதலிய பதினொருநாமங்களும், இவை போல்வனபிறவும் வில்வனெனற்குப் பரியாயநாமங்களெனப்படும். எல்லாத் தத்துவங்களோடும் விவகரித்தலின் - வியவகாரிகளெனவும், அந்தக்கரணபிரிதி பன்னதாதலின் - புத்திகதுவுறுசைதன்யனெனவும், கூடஸ்தசாயையாதலின் - சொதாபாசனெனவும், விடயமாகப்பரிணமித்தலின் - விட்சேபனெனவும், கரண ங்களோடுகூடியதலின் - பிரமாத்திருவெனவும், இவைக்கெல்லாவ காத்தா வாயிருத்தலின் - கத்திருவெனவும், எவற்றையுந்தானனுபவித்தலின் - போத் திருவெனவும், எவற்றையுந்தானறிதலின் - விஞ்ஞானமயனெனவும், தேகமு தலியவற்றிற்கும்பந்தித்திருத்தலின் - குடும்பியெனவும், சரீரமேதானென்றிரு த்தலின் - சரீரியெனவும், நியென்னும்பதத்திறகு வாச்சியப்பொருளாதலின் - தொம்பதமுகுகியனெனவுங் கூறியவாறுகாண்க. வில்லியென்றற்போலத் து லவுடல் வியட்டியபிமானியெனல் சேவனுக்காயிற்று. விசுவன் - நைசதன் - பி ராஞ்ஞனெனல் - மூன்றவஸ்தையிலுஞ் சேவனுக்குரிய வபிமானநாமங்களாதலா ளும், இக்கவியில்விசுவனெனற்குப் பரியாயநாமங்கள் கூறுதலாலும், அபிமா னியெனலை யிவற்றுளொன்றாகக்கற்க. முதலாயினவென்றதனால், சேஷத்திரி - விஷயி - முதலியபிறவுங்கொள்க. வியாபித்திருக்குந்தன்மை விசுவமெனவும்; தேஜஸ்வம்பந்தமுடைமை - நைசதமெனவும்; பிரஞ்ஞாசம்பந்தமுடைமை - பி ராஞ்ஞமெனவும்; காரணவிடுகுறியாகப் பெயர்வந்தமைகாண்க. இங்கேதே ஜசெனல் - அந்தக்கரணத்தை.

(கௌ)

(கவி - க. அ. அ - கை.)

விசுவ வபிமானிநாமங்களுக்குப் பரியாயநாமங்களும், ஆன்மாவின்மூன் . கவியம் பெயர்களு மிவ்வெனவுரைத்தனென்றது.

பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மானி
 பிராதிபா திக்சீவன் சொப்பனகற் பிதனே
 மறறிவைதா முதலாய தைசதன்மன் பெய்ராய்
 வழங்குறுவ காரண்மெய் வியட்டியபி மானி
 யுற்றவிரு மவித்தையோ பாதிகன்கா ரியமா
 முபாதிசனென பனமுதலாம் பிராஞ்ஞன மங்கள்
 பற்றிவரு சீவான்மா வந்தரான் மாமேற
 பரமான்மா வெனப்படுமான் மாவிதமுன் றாகும்

[பொழிப்புரை.]

பெற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டியபி மானி. பிராதிபா திக்சீவன் சொப்பனகற் பிதனே மறறிவைதா முதலாய தைசதன்மன் பெய்ராய் வழங்குறுவ” எ - து தனக்குவாயத்த வோருக்குமவுடல வியட்டியபிமானியாகிய சீவனது - பிராதிபாதிகள் - சொப்பனகற்பிதன் - இவைபோலவனபிறவும் - தைசதபரியாயநாமங்களென வழங்கப்படுவனவாம் “காரண்மெய் வியட்டியபி மானி யுற்றவிரு மவித்தையோ பாதிகன்கா ரியமா முபாதிசனென்பனமுதலாம் பிராஞ்ஞனங்கள்” எ - து காரணவுடல வியட்டியபிமானியாகிய சீவனது - வாயத்தமேலாய - அவித்தையோபாதிகள் - காரியோபாதிகள் - எனக் கூறப்படுவன முதலியவைகள் பிராகஞ் பரியாயநாமங்களாம் “பற்றிவரு சீவான்மா வந்தரான் மாமேற பரமான்மா வெனப்படுமான் மாவிதமுன்றாகும்” எ - து இவைகாரணமாகவருகின்ற - சீவான்மா - அந்தரான்மா - மேலாகிய பரமான்மா-எனப்படுவனவாகியவானமா இவ்வாறு மூன்றுவிதப்படும எ-று. அவித்தையா - உபாதிகள் - எனல, அவித்தையோபாதிக னென்றாயது - வடமொழி குணசந்தியாலென்க இக்கவியில் - தைசதனென்றகுப் பரியாயநாமமிரண்டும் - பிராகஞ்னென்றகுப் பரியாயநாமமிரண்டும் வந்தவாறுகண்கொள்க சாககிரவாசனை பிரிதிபலித்தலின் - பிராதிபாதிக்சீவனெனவும் , நனைவக் கற்பித்தலபோலச் சொற்பனத்தைக் கற்பித்தலின்-சொற்பனகற்பித னெனவும் , சுழுத்தியிலொன்றுந் தோற்றவிலலையெனத் தெரிநது பின்னுணாத்தற் கங்கே தெரிவாயிருத்தலின்-பிராகஞ்னெனவு மாயிற்று சுழுத்தியில் பிரக்னைதனித்துநின்ற தன்னைத்தானுணாதற்பால தன்றாமையானும், அவ்நனமுணராமை தூலசூக்குமப் பிரவாகத்திற்கு - வித்தாயிருப்பதினும், காரண்மெய் வியட்டியபிமானியெனவும் ; அப்போது வித்தாசம்பநதம்ன்றதலால் - அவித்தையோபாதிசனெனவும் ; அவித்தையினின்று தானேகாரியப்படுதற்கு விடா திவைந்துநிறுநீலின் - காரியோபாதிசனெனவுங் காரணவீடுகுறியாய்ப் பெயர் வந்தமைபுண்க. சொற்பனவதையில் - சொமஞ்சிவசக்கினி யின்றித் தா

வேதாந்தஞானாமணி.

சீவபிரகாசரூபமாயிருத்தலின் - தைச்சதின்னன்றும் ; அங்கே தூலதேகத்தை
ப்போற் காண்பதை யானென் றபிமானித்தலின்-சூக்குமமெய்வியட்டியபிமா
னியென்றும் பெயாவந்தமைகாணக
(நக்)

(க்வி - ஈகூ ஆ - கை. வேறு)

மேற்கூறிய வாத்தந்திரயவிலககண மினையவெனவுணாததுகின்றது

காயத்துள விரும்பு போலுடம் பாதி

கலந்துறு குடும்பமென வழக்கிற்

சாராதுளன் சீவான் மாவெனபு படுவான்

ஈமரை யிலையினீர் போலத்

தோய்த்துள குடும்பப் பெருவிவ காரா

தோய்வில னந்தரான் மாவாம்

போந்துலகிற்குப் பரிதிபோற் சான்றாயப

பொருந்தினேன் ஈன்பர மான்மா.

[பொழிப்புரை]

காயத்துள விரும்பு போலுடம்பாதி கலந்துறு குடும்பமென வழக்கிற் சா
ந்துளன் சீவான் மாவெனப்படுவான்” எ - து உலகங்களதறிற் காயாடுகொ
ணடிருக்கின்ற விரும்பைப்போலத் தூலதேகமுதலியவற்றோடு கலந்துள கு
டும்பமென்னுமூலகவழக்கில சோந்திருப்பவனயாவனோ வவனே சீவான்மா
வெனப் படுபவனவன் “தாமரையிலையினீர்போலத் தோயத்துள குடும்பப்
பெருவிவகாராதோய்வில னந்தரான்மாவாம்” எ - து, தாமரையிலையினகண
ள்ள நீராப்போலத் தானசம்பந்திததுள்ள குடும்பமாகிய பெரியவிவகாரத்திலி
ருந்து மவற்றோடுசம்பந்தமுறாதவன் யாவனோ வவனே யந்தரான்மா வெனப்
படுபவனவன், “போந்துலகிற்குப் பரிதிபோற் சான்றாயப் பொருந்தினேன்
ஈன்பரமான்மா” எ - து உலகத்திற்குச் சூரிய னெனவனமோ - அதுபோல
வுலகத்திலவந்து - எவற்றிற்குஞ் சாட்சியாய விளங்குபவன்யாவனோ வவனே
பரமான்மாவெனப்படுபவனவன் எ - று, இரும்பைக் காய்ச்சியடிக்குமிடத்
து; தெப்பை யக்கினிக்குமாமாறுபோலத் தேகமுதலியகுடும்பத்தோடுகூடி வி
வகரிக்குமிடத்து விளையுஞ்சுதுக்க மவற்றோடுசாராத வான்மாவுக்குமாதலா
ல, அந்தவவசரஞ் சீவான்மாவெனவும் ; தாமரையிலையோடு சம்பந்தமுற்றுந்
தனக்குத்திஞ்சிதது மில்லாதநீர்போலத் - தேகமுதலிய பெரியகுடும்பத்தோடு
சம்பந்தமுற்றுந் - அதுகாரணமாகவெயதும் விவகாரத்தாக் கவ்வாறாகிற் கு மா
ன்மாவுக்குச் சற்றியின்றாதுலா லந்தவவசரம்; அந்தரான்மாவெனவும் ; அந்த
ரத்திலின்றித் தனக்கி ளுலகமென்றும், பரவச்செய்யினு மவ்வுலகத்தாலெயதும்

நயநட்டந் தனக்குச்சற்றுமின்றி யதிதூரமாகவுஞ் சாட்சியாகவும் விளங்குஞ் சூரியன்போலச் சிதாகாயத்தினின்று தினந்தக்கரண மூலகெங்கும் விவகரிக்கச்செய்யினு மவ்வுலகத்தாலெய்தும் நயநட்டந் தனக்குச்சற்றுமின்றி யுபாதித்திரியங்கட் கதிதூரமாகவுஞ் சாட்சியாகவும் விளங்குவ தான்மாவாதலா லந்தவவசரம் பரமான்மாவெனவுங் கோடற்கியைதலி னிங்ஙனங்கூறியதென்க. ஆன்மாவொன்றேனு மிங்ஙன மூவிதமாகநிற்போற் காணப்படுதலி னிதனைவிளக்கமுவிதவுவமைகூறியதென்க சீவான்மாவெனல - யோகிகாறும். அந்தரான்மாவெனல் - முழுட்சகாறும் பரமான்மாவெனல - விதேகமுத்திகாறுமெனக்கொள்க. இதனையேலாதா - ஆன்மதரிசனமில்லாதா எனவே இஃதனுபூதிகாரணமாக விளக்கியதெனப்பெற்றும் ய - ர - இவ்விரண்டும் - ஆசெதுகை ஆதியெனறதனால் - பெண்புள்ளினை முதலியவைகளைக்கொள்க உபாதியைநானெனல-சீவான்மா எய்கியுஞ்சைதன்னியம் நானுகாமை-அந்தரான்மா ஆன்விட-ததயலினமை - பரமானமாவெனினு மமையும் இங்கேயான்மாவெனல - வியாபகவிளக்கமாநின்ற ஞொபதியை. போலசாராதுளன்னெவும், போலத்தோயவிலன்னெவும், போல பொருநதினோன்னெவுமுழக்க. அக்கினிமயமாயிரும்பென்பா - காயநதுள விரும்பென்றா உளவெனல - செயவென்னும் வாயபாட்டுவினை யெச்சம்பற்றி குடும்பப் பெருவிலகாரந் தோயவிலன்னெற்றதனால் துறவறமென்னறக கொள்ளின தாமமாயிலை நீனானு முவமை சாதாரண தாமததால முரணும் முரணுதலா விலலறமென்னலே பெரும்பாலுமமையும் இம்மூன்றுகவியினதுகருத்து தொம்புதவிலக்கியாரத்தந் தோனறுமித்த மதனமுககியாரத்தத்தை விரித்துக் கூறியதென்பது (௩௧)

(கவி - ௪௦. அ - கை)

ஆன்மா நலவினை தீவினையாற் பிறவிகடோறு மொததுணைகூற நென்றும்; விடாது பிறவிகடோறும் விரைந்துவிரைந்து நுழைந்து நுழைந்து செல்லுகிறனென்றும் வழங்கும் வழக்கத்தையுடைய வுமமான பூவகமாகக் கூறுதலையுணர்த்து கின்றது

நீர்விழும் தொருவெங் கதாதடு மாறி
நின்றதென் றுணர்ப்பது போலுங்
கார்வினார் தோட வோடுகின் றதுதன்
கலைமதி யென்பது போலு
மோர்வருந் திரிவில போதவான் மானிற்
குடன்புத் லாகிய வுபாதிப்
பேர்பெறுஞ் சீவ பாவனை யுலகம் ,
பெருவிவ காரமென் றறியே.

நீர்விழுந் தொருவெங் சதிர்தடு மூறி நின்றதென் றுரைப்பது போலும்”
 எ - து வெப்பமுள்ளவோ சூரிய னாகாயததினின்று நீரில்விழுந்து தத்தளி
 த்துக்கொண் டிருக்கிறானென் றுலகத்தா சொல்வதுபோலவும், “காவினா
 ன்தோட வோடுகின்றது தன கலைமதி யென்பதுபோலும்” எ - து மேகம் வி
 னாவிலோட குளிரந்த கலைகையுடைய சந்திரன் வினாவிலோடுகின்றானென்க
 கூறுதல்போலவும் இருக்கும் “ஓவருந் திரிவில் போதவான மாவிற குட்
 ன் முதலாகிய புபாதிப் போபெறுஞ் சேவ பாவனை” எ - து ஓதியுமுணாதற்கரிய
 வென்று மொருதகைததா நின்றுள்ள ஞானாதமாவிற்குத் தூலதேகமுதலிய பு
 பாதிதிரியங் காரணமாக வபிமானிப் பரியாயநாமங்களை யேற்ற சேவபாவனை
 யெய்கியது. “உலகப் பெருவீவ காரமென்றறி” எ - து ஆதலால், பிரியவடிவ
 மென்று கருதிய வுலகப் பெருவிவகாரப் பேற்றினு லிமமயக்க மெய்திய தென்
 றறிதி எ - று எ - அசை என்று மொருதகைத்தாநின்று விளங்குமான்மா
 வுக் குபாதிதிரியங் காரணமாகச் சேவபாவ மெய்தியதெவ்விகை இவ்விரண்டு
 வமை கூறினானென்க பிரதிவிம்பத்தை விமபமெனக்கோடலபோல - அனாத
 மாவை யாதமாவெனக்கோடலும், ஒன்றின்புடை பெயாச்சியை வேறென்
 றதாகக் கோடலபோல - அனாதமாவின் புடைபெயாச்சியை யாதமாவினதா
 கக் கோடலும்; மயக்கமோ? தெளிவோ? தெளிவெனின், விம்பசூரிய னீர்
 விழுந்தலையும், சந்திரன் மேகத்தி னுழைந்தோடலு மெய்யாகவேண்டும் கூ
 டாதெனின், மயக்கமெனல வேண்டும் இவ்வையந்தெளிதற்குப் பிரிதிவிம்பத்
 தையும், மேகவினாவையும், நாடாதிருக்கவேண்டும் அதுபோல - அனாதமா
 வாகிய புபாதிதிரியத்தை நாடாதிருக்கவேண்டும் நாடின, இவ்விரண்டுபமா
 னமும் பொருந்தும். எனவே, அதோமுகத்தெவிட்டு - ஊராதமுகத்தெக்கை
 ப்பிடி யென்றாயிற்று இதனாலான்மா வென்று மிருந்தபடியிருக்கின்ற தென
 லைக் காணுதும் போலுமெனலிரண்டையும் - வினைமுறாகுகினுமமையும் இங்
 கே வோடவெனல - செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் திரிவிலென்
 றதலை - என்று மொருதகைத்தா நிறற்றென வுனாகொண்டாம் ஆன்மாவி
 னியற்றவைவடிவம் வேறன்றாதலின் - போதவான்மாவென்றா இங்கேபோத
 மெனல் - தன்னையுமயலையு முணருந்தகையதை சேவபாவனையெனல் - அயலை
 மாத்திர முணருந்தகையதை யென்க உலகப்பெருவிவகார மென்றது - அய
 லைப் பிரியவடிவமாகக் கோடலபற்றி யாதலாலொக்கும் விழுந்தென்ற மிகை
 யால் - வேறிடத்து நின்றெனக் கோடற்கியைதலின், ஆகாயத்தை வருவித்
 தாம் இதனதுகருத்து தொம்பதத்தின்வாச்சியார்த்த விலக்கணமில்லக்கியார்த்
 தமான கூடத்தனுகருவந்ததாகத்தோற்றுங் கற்பனையையுணர்த்தியதென்பது

1 - சுக. அ - கை.)

நீசனுக்குப் பிரியாயதும் மபிமானத்தியத்தா லெய்தியதித்தனைய வெ
 னக் கூறுவான்வேண்டி மிக்ஷியி லபிமானத்திரய நாமங்களையும், அவற்று

ன் - விராட்டிதரு ஒன்றையும், இரணியகருப்பந் கிரணடி லொன்றையும் விளங்கவுணாதது கின்றது

அருவிராட புருட னிரணிய கருப்ப

னந்தரி யாமியென் றீசன்

நிரிவித டவருட லேவா கததுச்

சமட்டியா கியவபி மானி

விரிவுறும் வைசுவா னரனெனன் முதலாம

விராட்புரு டன்பெய ராகு

மருவுறு மிலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி,

மானிமாப் பிராணனே யன்றி

[பொழிப்புரை.]

அருவிராட புருட னிரணிய கருப்ப னந்தரி யாமியென் றீசன் நிரிவித ம” எ - து ஈசனதபிமான நாமம், அரியவிராட்புருடன-இரணியகருப்பன் - அந்தரியாமியென் மூவகையா நிற்கும் “ அவருட லேவா கததுச் சமட்டியா கிய வபிமானி விரிவுறும் வைசுவா னரனெனன் முதலாம விராட்புருடன்பெயராகும்” எ - து அபிமானத்தால் மூவராகக் காணப்பட்டவருள் - சமஷ்டி தூலதேக வபிமானியாகிய வீசனது விராட்புருட பரியாயநீரம் வியாபித்த வைசுவானரனெனல் முதலியவையாம் “ மருவுறு மிலிங்க மெனுமுடற் சமட்டி மானிமாப் பிராணனே யன்றி” எ - து பொருந்திய சூட்சுமதேகச் சமஷ்டி யபிமானியாகிய வீசனது மாப்பிராணனும் - இஃதன்றி. எ - று பிரிதிவுமுதலிய வனைததையுந் தனதுருவாக்கோடலை - விராட்புருடனெனவும்; துலககமாகப் பிரகாசிக்கின்ற வனைததையுந் தனதுதரத்தது ளடக்கிக்கோடலை - இரணியகருப்பனெனவும்; ஆகாயமபோல கமப்புறமற்ற நிலைகோடலை - அந்தரியாமி யெனவுங் காரணவீடுகுறியாகக் கூறினமைகாணக் பிரிதிவுமுதலிய வெனல் - அஷ்டமூர்த்தங்களை அபிமானியெனல் - அபிமானித்தலாலெனக். திரிவிதமாமென்பதி லாக்கவீணமுற் றெஞ்சியது. அவருளெனல் பலாபாற் கூட்டாதலின், திரிவிதமெனலை - மூலிதமாவொன் முடிக்கினும்மையும். விரிவுறுமென்ற மிகையால் சீவனதுவியாபகத்திற்கு வியாபகமா நிறைப்பெற்றும். பெறவே, விசுவத்திற்கு விசுவமென்றாயிற்று சமஷ்டிபற்றிவந்தாதலின், சமஷ்டியாகிய வபிமானியென்றார் இலிங்கவுடல் - சூகருமவுடல் இவையொரு பொருட்கிளவி அன்றியெனலாற் குளகம் (சக)

(கவி - சஉ. அ - கை)

முன்னிருத்திய வேணைய லொன்றையும் - அந்தரியாமிக்கு ஆறையு மி, னையவென விக்கவியில் விளங்கவுணர்த்துகின்றது.

சூத்திரான் மகனென் பெயர்முத லாகச்.

சொற்றன நிரணிய கருப்பம்

கேத்துகா ரணமா முடம்புறு சமட்டி.

யெனுமபி மானியவ வியததன்

வாய்த்தகா ரணமா முபாதிக னநநத

மயன்பா தேவதை பரம

னாதததம் பதமுக கியாராததனென பெயாமு

னநதரி யாமிபெற் றிடுமே

[பொழிப்புரை]

சூத்திரான் மகனென் பெயாமுத லாகச் சொற்றன நிரணிய கருப்பற்கு”

எ - து சூத்திரான்மகனுமெனக் கூறப்படும் பெயாமுதலானவை யிரணியக்
ருப் பனுகருப் பரியாயு நாமங்களெனக் கூறுவரறிஞா. ‘ஏத்துகாரணமாமுடம்
புறு சமட்டி யெனுமபி மானியவ வியததன் வாய்த்தகாரணமா முபாதிகள்”

எ - து. துதிக்கத்தக்க காரணசரீர சமஷ்டியபிமானியாகிய வீசனது அவவிய
த்தன்-பொருந்திய காரணமாமுபாதிகள் “அநந்தமயன் பரதேவதை பரமனா
நந்ததற்பதமுககியார்த்த னென் பெயாமு னநதரி யாமிபெற்றிடுமே” எ - து.

அநந்தமயன் - பரதேவதை - பரன் - பொருந்தியதற்பத முககியார்த்தன்-என்
கின்றபெயா முதலானவைகளை யந்தரியாமியெனனு மபிமானிநாமம் பரியாய

நாமங்களாகப் பெறும். எ - று. ஏ - அசை யகரமும் - ரகரமும் - ஆசெதுகை
கள். எனவே, இவ்வாறு மீசன தந்தரியாமியென்னு மபிமானியின் பரியாய

நாமங்களாம் அவ்வியத்தனெனல் - இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகா தடங்கிநி
ற்றல்பற்றியும், காரணமாமுபாதிகளெனல் - செகத்சென்மாதி காரணத்வமே

யுபாதியாக வுடைமைபற்றியும், அநந்தமயனெனல் - முடிவின்றி வியாபித்தி
ருத்தல்பற்றியும், பரதேவதையெனல் - தேவுக்கெல்லா மகாதேவாயிருத்தலப

ற்றியும், பரமனெனல் - மேலுக்கெல்லா மேலாயிருத்தல்பற்றியும், தற்பதமுக
கியார்த்தனெனல் - அது வென்னும்பதத்திற்கு வாசகியார்த்தமா யிருத்தல்பற்

றியும் காரணவிஞெறியாய்வந்தன வென்க. இலிங்கமென்னு முடற்சமட்டியபி
மனையெனல் - சமட்டி. சூக்ருமசரீரத்தை யபிமானித்திருத்தலையும், மாப்பி

ரணை னெனல் - மகாமாருதமே மூச்சாயிருத்தலையும், சூத்திரான்மகனெனல் -
சுவற்றிற்குஞ் சூத்திரதாரியாரின் நவற்றையசைப்பித்தலையும், காரணமா மு

முட்புறு சமட்டியபிமானி யெனல் - சமட்டிகாரணதேகத்தை யபிமானித்திரு
த்தலையும், வினத்தலுதால் வந்தமைகாண்க. ஆந்தவெனல் - ஆந்தவென்றாய

இவ்வைப்பற்றிவந்த விவரம். (சஉ)

(கவி - சூ. ௮ கை.)

மேற்கூறியவீசை தபிமானங்களை யித்தகைதென் விளக்கத் திஷ்டார்
த முணர்த்துகின்றது.

சித்திரப் படமோர் பொருளொடுங் கூடாத்
திசுழ்வினிற் றவுதமே யெனவு
நெய்த்தசுழ் வருடக் கடிதமே யெனவு
நீனிறத் திலாஞ்சனை யெனவும்
பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும்
படுதல்போற் பிரமமு மாயை
வைத்தகா ரியங்கள் கடநது நில்லையில்
வயங்குசித் தெனும்பெயர் புனைந்தே.

[பொழிப்புரை.]

சித்திரப் படமோர் பொருளொடுங் கூடாத் திசுழ்வினிற் றவுதமேயென
வும்” எ - து சித்திரப்படமானது சித்திரமாக வோலிகாரப்பொருளொடு ம
மையாது தனித்து விளங்குமிடத்துத் தவுதபடமெனவும் “நெய்த்தவிழ் வரு
டக் கடிதமே யெனவு நீனிறத் திலாஞ்சனை யெனவும்” எ - து பசைக்கூழ்து
வ வதனா கடிதபட மெனவும், நீலநிறத்தைத்தவ வதனாலொருசை பட
மெனவும், “பத்தியோ வியஞ்சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும் படுதல்போல” எ-து.
வரிசைவரிசையாகச் சித்திரம்வரையப்பட்டு, அதனாலிரஞ்சிதபட மெனவும்,
பெயாபெறு மாறுபோன்று “பிரமமு மாயை வைத்தகா ரியங்கள் கடநது
நில்லையில் வயங்குசித் தெனும்பெயர் புனைநது” எ - து. பிரமசைதன்னியமும்-
மாயையைக் காரணமாகக் கொள்வதனா சான்றோர்களா லமைத்துவைத்த கா
ரியமாகிய பாஞ்சபூத பௌஷ்டிகங்களைச் சமூக தனபாலிலலாது கடநது நிற்கும்
வசநிலையிற் சித்தென்னு நாமந்தரிகப்பெற்றுச் சதோதயமாகவிளங்கும், எ-று.
எ - அசை. இலாஞ்சனையெனல் - உருவமமைத்தற் றியைந வடையாள்சி
ன்ன மெனவும், இரஞ்சிதமெனல் - சித்திரங்களை நிறையவனாந்து மகிழ்தலெ
னவுங் கொங்க. கொள்ளவே, சித்திற்குபடமும்; ஈசனுக்கு வெளுத்தபடமு
ம்; அநநரியாமிக்குக் - கடிதபடமும்; இரணியகருப்பனுக்கு-இலாஞ்சனபட
மும், விராட்டுக்கு -இரஞ்சிதபடமென வவமித்ததாகப் பெற்றும், படமா
னது வெளுத்தவிடத்து - தவுதமெனவும், துவரிட்டுக் கொட்டியவிடத்து-கடித
மெனவும், ஓவார்ணத்திறுருக்கோன்ற வச்சககட்டினவிடத்து - இலாஞ்ச
னையெனவும், மனரம்மிதமர்க்ப் பலவிதவர்ணங்க ளிடமின்றிநமைத்தவிடத்து-

இரஞ்சிதமெனவும் பெயர்பெறுமாறு கண்ணக. இந்நால்வித கற்பிதங்கட் காதா
ரஞ் சபாவபட மெங்ஙனமோ வதுபோல, விராட்டாகிய நால்வித கற்பிதங்
கட்கு மாதாரஞ் சுயம்பிரமமெனக்காண்க படுதல்போல் - புணைநெனமுடிக
க றெய்த்த - உரிச்சொல்லழியாகப் பிறந்த பெயசொச்சம் அதிலயகரவொற்று-
ஆசெதுகை. மாயைகாரியங்க ளென்றதனால் - பாஞ்ச பூதபௌதிகங்க ளென்
றும் பிரமமுமென்பதிலும்மை - உயாவுசிறப்பு எந்தெந்தப்பிறவிக ளெங்ஙன
மெங்ஙனமாக வந்ததுமறினும், எந்தெந்த சுகதுக்கங்க ளெங்ஙன மெங்ஙனம்
வந்துமறினும், தானங்ஙன மங்ஙன மாவதுபோற் காணப்படினும் தனபாற்
போக்குவரத்தாகிய சலனந நிலைததுணையு மின்மையால, பிரமமு மாயை
வைத்தகாரியங்க ளகடநது நில்லியல் சித்தெனும்பெயா புனைந்து வயங்குமெ
ன்றா (சங்)

(கவி - சச அ - கை.)

அங்ஙனம் வயங்கும பிரம மினனினைவேதுக்களால் - இனனினை
பெயா புனைந்துநிற்கு மெனலேத தாஷ்டாந்தமாக வுணாததுகின்றது

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி

யந்தரி யாமியாய் மாயை

சகலகா ரியமாஞ் சூகசும் வுடம்பு

சாரந்துபொன் கருப்பெனன் றுகி

விகலமி றூல வுடம்பினை மேவி

விராட்டென நிற்குமென் றறிவாய்

திசுமுறு பிரமஞ் சித்திரப் படமேற்

சித்திர மியாதென வினவில.

[பொழிப்புரை]

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி யந்தரி யாமியாய்" எ - து சமஸ
தத்திற்குங் காரணமாகின்றன மாயையோடுசம்பந்திதது, அந்தரியாமியென்
னும் பெயரையுடையதாயும் "மாயைசகலகா ரியமாஞ் சூக்ஷ்ம வுடம்பு சா
ந்துபொன் கருப்பெனன்றாகி" எ - து மாயையினதுகாரியமாகப் பலவாறா
கின்றனன சூக்ஷ்மவுடலோடுசார்ந்து, இரணியகருப்பென்னும் பெயரை
யுடையதாயும், "விகலமி றூல வுடம்பினை மேவி விராட்டென நிற்குமென்
றறிவாய்" எ - து குறைவில்லாத தூலசரீரத்தைச் சார்ந்து விராட்டென்னும்
பெயரையுடையதாயும் நிற்குமென்றுரியநிதி "திசுமுறு பிரமஞ் சித்திரப் பட
மேற் சித்திரம் யாதென வினவில" எ - து, சதோதயமாக விளங்குகின்ற பிர

மகைதன்யஞ் சித்திரப்படம்போ விநீக்ருமாயி னப்போது சித்திரமெணப்படு
ஒது யாதென்று மாணுக்கனே நீ கேட்டபயாயின். எ - று. அந்தரியாமிமுத
விய மூன்றபியானி நாமங்களைக் கூறித்தால், மாயை - சூக்குமவுடம்பு - தூல
வுடம்பாகியவிறறைச் சமட்டியெனக்கண்டாம். ஏனையவிரண்டுமே பிணைய
வெணச்சிறப்பித்தவதனால், மாயையைக் காரணவுடம்பெனக்கொள்க. விகல
மென்றவிதப்பாணும் - சமட்டியெனறகையையும். இங்கேசமட்டிசூக்குமவுடலெ
னால், அபஞ்சிடிருதபஞ்சமகாபூதத்தை. காரியமெனலாத் தூலவுடலுக்குமொட்
டுக. பிரமமுஞ் சித்தெனும்பெயாபுனைந்து - அந்தரியாமியாய் - பொன்கருப்ப
னென்றாகி - விராட்டாயநிற்குமென முடிக்கினுமமையும் (சச)

(கவி - சநு. அ - கை.)

மேறசித்திரம் யாதென்றவினாவிற குததரமினையவென வுணாததுகிள
றது

விரிஞ்சனே முதலாளு சேதன மோடு

வெற்பெழு வாயசே தனமாயப்

பரந்துள வுலகஞ் சித்திர மென்பா

பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத

திருஞ்சடா சடமா மூலகது தோற்ற

மெவ்வண மெனிற்படந் தன்னில

வரைந்தபன் னிறமாக் குளிர்முதன் மாற்ற

வல்லன வலதுகிற் போலி

[பொழிப்புரை.]

விரிஞ்சனே முதலாளு சேதன மோடு வெற்பெழு வாயசே தனமாய்ப் ப
ரந்துள வுலகஞ் சித்திர மென்பா” எ - று. பிரமன்முதலிய சித்திப்பொருள்க
ளும் - பர்வதமுதல பெரியவுலக மிறுவாக்கிடந்த சடப்பொருள்களுஞ் சித்திர
மெணப்படுமென் றறிஞாகூறாநிற்பா “பரம்பொரு ளாமொரு பிரமத திருஞ்ச
டா சடமா மூலகது தோற்ற மெவ்வண மெனில்” எ - று பரம்பொருளானின்
றுள்ள வொருபிரமத்தில் - சடசித்திசுசம்பந்தமாயுள்ள பெரியவுலகங்காணப்ப
டுகாட்சி யெவ்வாறிருக்கின்ற தெனக்கேடில், “படநதன்னில் வரைந்த ப
ன்னிறமாக் குளிர்முதன் மாற்ற வலலன வலதுகிறபோலி” எ - று சித்திரப்
படத்திற் பலவேறுவகை நிறத்ததா வராயப் பெற்ற வஸ்திரப்போலியானது
குளிர் முதலியவற்றை நீக்கற்குவலியுள்ளனவல்ல. எ - று. விரிஞ்சன்முதலெ
ன்றையின் - சராசரவுயிர்களையும், வெற்பெழுவாயென்றமையின் - பாஞ்ச
பூதபௌதிகங்களுக்கொள்க. சித்திரம்போலவகிற் - சித்திரமென்றார். குளிர்

நிருத்தலென்னல் - வினையாலணையும்பெயர். துகில்போன்றிருத்தலின்-துகிற்போலியென்றார். இதனைப் பஞ்சதசப்பிரகாரணத்திற் சித்திரரீபில்கயிற் காண்க. சட்முஞ் சித்து மிகிரிம்பித்திருத்தலின் - சடாசடமாமூல கெனப்பட்டது. உலகைத் தோற்றமென்றது - தனக்கெனச் சொரூபமொன் நின்மைபற்றி. துகிற்போலி பயன்படுமேல் - சராசரத் தோற்றம்பயன்படும். படத்தையன்றித்துகிற்போலியுள்ளதேல்-சைதன்னிய வியாபகத்தையன்றி யுலகத்தோற்ற மெனலுளதாம். என்று மின்மையின் - இவ்வுவமை பொருந்துமென்ற கையமென்னை? இன்றாதலா லேற்றற்பாலதென்க படநாட்டத்திற் சித்திரமின்றாதல்போல - ஞெப்கிராட்டத்தில் - உலகமெவ்வனத் தோன்றும் சித்திரத்திற்குப்படமாதாரமாயிருப்பதுபோல - செகத்துக்கு ஞெப்கியாதாரமா யிருத்தலின், வேறு பொருளெனக் கோடற்க, கொளரின் - துககாபாவததுக கிடமின்று உலகத் தோற்றந் துகிற்போலியென முடிக்கனுமமையும் (சடு)

(கவி - சக. அ - கை.)

மேற்கூறிய சைதன்யத்தில - சடாசடமயமாயுள்ள செகமிவ்வனமாயிருக்கின்றதென னுணர்த்துகின்றது.

ஓர்வடிவாகிக் குளிரமுதன் மாற்று
முண்மையாஞ் சித்திரப் படம்போன்
ஞராவம தொருங்கே யகற்றிடற் கியைந்திக
கணிபெற நிற்பதோர் பிரம
மேற்பெற வரைந்த சித்திர மென்ன
விருக்குமப் பரத்திலிவ் வுலகந்
தோவுறற் மன்னைத் திரிபற வெங்குந்
திகழுமிந் நிலையது பின்னும.

[பொழிப்புரை.]

ஓர்வடிவாகிக் குளிரமுதன் மாற்று முண்மையாஞ் சித்திரப் படம்போன்று" எ - து. ஓர்வடிவாகக் காணப்படுகின்ற குளிரமுதலானவைகளை நீக்கத்தக மெய்யான வழுதியவஸ்திரத்தைப்போல, "ஆர்வம தொருங்கே யகற்றிடற் கியைந்திக் கணிபெற நிற்பதோர் பிரமம்" எ - து. அவாககளிணத்தையு மொருங்கே யகற்றற் கியைந்து இவ்வேகதது முதலிய பஞ்சவிவக்கணமும் மழுகுபிபுறமாதலிற்கு மியல்பினதாயி வோர்பிரமமான திருக்கும், "ஏர்யெறவரைந்த சித்திரமென்ன விருக்குமப் பரத்திலிவ் வுலகம்" எ - து. அதற்கையெந்த விவரிக்க மனையுமிது ஓர்வரைந்தசித்திர மெவ்வனமோ - அதுபோல, அந்தப் பி

ரஹ்தி லிவவுலகமிருகரும். “தேர்வுநீற நன்னைத் திரிபற வெவருந் திகழுமிந்நி
ஷையது பின்னும்” எ - து. எவ்விடத்திலுந் தன்னைததா னையந்நிரிபற விசாரி
த்துத் தெனியி னிந்நனமாயநிலை யெயிர்க்கும் வினங்கா நிற்கும், இஃதன்றியு
ம். ஏ - து. பிரமத்திற்குஞ் சகத்திற்குமுள்ள நிலையினையதெனக்காட்ட - இவ்
வுவமை கூறியது வேறிடத்தன்று தன்னிடத்திலு மென்பரா -தோவுற்றறன்
னைத் திரிபறவெவருந் திகழுமிந் நிலையதென்றா. வகாந்தது தன்னில்தானே
யன்றி பிறராலன்றெனற கபவாத நாட்டத்தாற மெனிக. அஃதின்றே லெவா
கருமிது அதனால மதத்தரை யானைகண்ட குருடொன்பரா, மாற்றறி நிற்ப
தா லோவடிவாகி யென்றா (சக)

(கவி - ச.எ அ - கை.)

மேறகூறிய வீசனது சடலிதகுணங்களுஞ் - சாமாததியத்திறங்கரும் -
பஞ்சகாததிய நாமங்களு மினையவென வுணாததுகின்றது

இத்திறத் தீசன் முககிய குணங்க

ளொலாமறி தன்முத லனவாங்

கத்திருத துவமோ டகத்திருத் துவம்பி

னநிதா கத்திருத் துவமே

யததன்மெயப பிரபுத் துவவலி யாகக

லளிததலபோக குதல்சம னந்தா

னெயத்திட லகற்று மனுப்பிர வேச

மென்பன வீசனைந் தொழிலே.

[பொழிப்புரை.]

இத்திறத் தீசன் முககிய குணங்க ளொலாமறி தன்முத லனவாங் கத்தி
ருத்துவமோ டகத்திருத் துவம்பி னநிதா கத்திருத்துவம்” எ - து. இத்தகை
ததாய நிலையினையுடைய வீசனது முககியகுணங்களாவன , சாவகளுத்துவ
முதலியனவாம். அவை, காததிருத்துவமும் - அகாத்திருத்துவமும் - பின்னா
நிதா காத்திருத்துவமும். “அததன் மெயப்பிரபுத் துவவலி” எ-து. ஈசனது
மெயம்மையான பிரபுத்துவ வலிகளாம். “ஆக லளிததல் போக்குதல் சமனந்
தா னெயத்திட லகற்று மனுப்பிர வேசமென்பன வீசனைந் தொழில்” எ-து.
செருட்டி - திதி - சங்காரம் - திரோபாவம் - அனுக்கிரகம் - எனப்படுபவை வீச
னது பஞ்சகர்த்தியங்களாம். எ - து. ஏ - அசை. ளொமறிதல முதலியனவென
றதனால, சர்வக்ருத்துவம் - சர்வேஸ்வரத்துவம் - சர்வரியந்நரத்துவம் - சர்வாத்
மகத்துவம் - சர்வசத்தியத்துவ முதலியவைகளைக் கொள்க. சர்வக்ருத்துவமெ
னல் + சர்வாத்மாத்களநிலை யறிதல்பற்றியும், சர்வேஸ்வரத்துவம் மெனல்

வேதாந்தநெய்தல்.

எவற்றிற்கு மேலாவிருத்தல்பற்றியும், அவையந்தரத்துவமெனல் - எவற்றினு
 ன்னுஞ் சமத்துவமா யிருத்தல்பற்றியும், சர்வாந்நிரியாமித்துவ மெனல் - எவ
 ற்றிற்கு முள்ளீடாவிருத்தல் பற்றியும், சர்வாத்மகத்துவமெனல் - சர்வசீவாக
 னாயிருத்தல் பற்றியும், சர்வீசத்தியத்துவ மெனல் - எல்லாச்சத்தியையுந் தன்
 பாலுடைமைபற்றியும் வந்தனவென்க. காத்திருத்துவமென்பது - ஒன்றினுபா
 தான விச்சாஞானக் கிரியையுடையவன் தன்மை, அகாத்திருத்துவமென்பது -
 அத்தன்மை நீங்கிநின்றல் அந்நிதாகர்த்திருத்துவமென்பது - ஒன்றை யொன்
 ருக்குபவன்நன்மை பிரபுத்துவமென்பது - பிரபுவின் நன்மையெனக்கொள்
 க. இதில்யகரம் - ஆசனத்தை, சமனம் - திரோபாவம், எயத்திலகற்று மனு
 ப்பிரவேசம் - பிறவிதோறு மெய்க்கி மினைப்பையாற்று மனுககிரகம், எனப
 பதப் பொருள்கொள்க. ஐந்து - ஊன்பதி லீறுகெட்டது

அவித்தியா சம்பந்தமான வாதமாககளை யதின்னின்றுநீக்கி முத்தியை ய
 டைவிப்பிகரு நிமித்தத் தனுசுரணபுவனபோகங்களைக் கற்பிதமாக வுண்டாககி
 யச்சீவாகளி னிருவினைகளை ருசிப்பித்துப் புசிப்பித்து நசிப்பிகரு நிமித்தஞ் சி
 ருட்டி முதன் முதற்பிரியந்த முயிர்க்குயிராயிருந் தசைப்பித்துக்கொண்டிருந்
 துத் தனது சாமர்த்தியமே - காத்திருத்துவமும், இவைகளிற்சூழிக கன்மானு
 சாரப்பிரகார மாத்மாகள பிரோரிக்கும்படி பிரேரகஞ்செய்து மவற்றிறபற்றி
 ன்றித் தனியே தானிருத்தலே - அகர்த்திருத்துவமும், சிற்சத்தியினியமப்படி
 வமுவாமற்செய்ய முறைமையின்றிக் கடத்தைப படமாகச் செய்வதுபோல,
 வொன்றை மறறென்றாகச் செய்யுஞ் சாமர்த்தியமே-அந்நியதாகாதிருத்துவ
 முமென்க.

அந்மாககளுக்குத் தனுவாதிகொடுப்பது - சிருட்டியும், அவற்றினுள்ள
 சுகதுக்கபோகங்களைப் புசிப்பிப்பது - இதியும், அப்போகானுபவங்களை நசிப்பி
 ப்பது-சங்காரமும், அவ்வன நசிப்பித்த போகவாசனைகளை ருசிப்பிப்பது-திரோ
 பாவமும், அவ்வாசனையை நீக்கித் தெளிவிப்பது - அனுகிரகமுமா மென்க

அந்நிலையுண்டாக்குதல் - சிருட்டியும், அதுமறைபடாது வளர்த்தல் -
 இதியும், அதைமறைக்கு மாயையைக்கெடுத்தல் - சங்காரமும், அம்மாயாவாச
 னை தோன்றாதுமறைத்தல் - திரோபாவமும், அவ்வறிவே பூரணமாக விளக்கு
 ந ல்லுக்கொழுகா மெனினுமையம்.

வினா. இக்கருவியினை நுணங்கா துண்டாரு *யிருவினைகள் எவ்விச
 னைப்போடு?

விடை. இவ்வினாக்களுக்கு விருவினைகள் எவ்வினாக்காராவது
 வினைதான் செய்து செய்யாதவனுதவி வினையுஞ்சாராவென்க.

(கவி - சங்க. அ - கை.)

நிரவயவமான பிரமம் பஞ்சகிர்த்திய மியற்றலைத் திஷ்டாந்தபூவகமாக
வுணர்த்துகின்றது.

நீங்கிய விகாரப் பிரமமா மீச
னிகழ்த்துமோ தொழில்பல வென்னிற்
பூங்கதி ரிச்சை யின்றியே வாரிப்
பொழிமழைக் கதிரினும் பொழிந்தே
யாங்கதி னிழலாயப் பொருந்தியந் நிழலை
யலாழுகி லான்மறைத தளித்துத்
தூங்கிம கரத்தால் வெங்கதி ரானீர்
தொலைத்ததைத் தன்னொடாக் குதல்போல்.

(பொழிபபுரை.)

நீங்கிய விகாரப் பிரமமா மீச எனிகழ்த்துமோ தொழில்பல வென்னில்”
எ - து அவயவமெனல சற்றுமின்றிய பிரமமெனப்பட்ட வீசுரன் பஞ்சகிர்
த்தியங்க னெங்ஙன மியற்றுவனெனக் கேட்கில “பூங்கதி ரிச்சை யின்றியே
வாரிப் பொழிமழைக் கதிரினும் பொழிந்து” எ - து அழகியருரியன் தானி
யற்றவேண்டுமென்னு மிச்சை சற்றுமின்றியே பொழியத்தக்க தனதுவருஷ
கிரணத்தினு லாங்காங்கே சலத்தைவாரி மழைபெய்து “ஆங்கதி னிழலாயப்
பொருந்தியந் நிழலை யலாழுகி லான்மறைத்து” எ - து அங்கனம் பெய்தசல
ததில் தன்னைப்போலத் தானே சாயையாகப் பிரதிபலித்து, அவனும் பிரதிப
லித்த தனதுசாயையை விரிவுற்ற தனதுமேககிரணத்தால் மறைத்து. “அளித்
துத் தூங்கிம கரத்தால் வெங்கதி ரானீர் தொலைத்ததைத் தன்னொடாக் குதல்
போல்” எ - து. பொழிகின்ற தனது பனிக்கிரணத்தாற் பாதுகாத்து, அங்கன
ம் பாதுகாத்தநிழலைத் தனதுஷ்டண கிரணத்தா லங்குள்ள ரீனா யனுவனு
வாகக் கிரகித்து வடியச்செய்து, தன்னோ டிரண்டறக் கலத்தல்செய்யுமாறு
போன்று. எ - து. பூங்கதிர் - வாரி - பொழிந்து - பொருந்தி - மறைத்து - அ
ளித்து - தொலைத்து - ஆக்குதல் போலென முடிக்க, இங்கே மீசனெனல் - மா
யாரசுதினை. ஐந்தெனலைப் பலவென்றது, ஒன்றல் லனபல தமிழ்நடை வடநா
லிரண்டல் லனபல வென்றிசினோரோ யென்னுமிலக்கன மிருத்தலாலென்க.க
டபடமுளவேனும் மீசனோலையன்றியில்லாவாறுபோலச், சங்கீவபரமுளவே
னும் ஞெப்பிளையயன்றி யில்லாமையா னீங்கிய விகாரப் பிரமா மீசனென்றார்.
இங்ஙனமாய சோதனையிலாதார் மத்தத்தாதலி னிதனை யேற்படுத்தினும்.
ஏலாமையா லிதுதள்ளற்பாற்றோர் அங்கிஷ்டான வாரோயந்தற்கு ஞ்சினுதலி,
னேற்றற்பாற்றே.

வேதத்தொடர்பு.

(கவி - சக. 12 - கை.)

. அதனைத் தாஷ்டாந்த பூர்வகமாக வுணர்த்துகின்றது.

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப்

பொலிந்தகிர பிரதானமா மதனும்

சாற்றரு நிமித்த காரணனாகித்

தருசடப் பிரதானமா மதனும்

லாற்றுபா தான காரண னெனநின்

ளுக்கிய புத்தியா திகளிற்

ஜேற்றுபு சீவ ரூபமாய வினையாற்

சொற்றபோத திருவென நின்றே.

[பொழிப்புரை.]

போற்றிறை மாயா சத்தியோ டொன்றிப் பொலிந்தகிர பிரதானமா மதனும் சாற்றரு நிமித்த காரணனாகி' எ - து. யாவராலும் துக்கிகததக வப்பிரமந தனது கற்பிதசத்தியாகிய மாயையோடுசம்பந்தித்து, விளங்காநின்றதான ஞானவடிவாதவானும், அந்தஞானமே யெவற்றிற்கு மேலாயிருப்பதான மிதுபற்றிச் சொல்லற்கரிய நிமித்தகாரணனென்னும் பெயாபெற்று. "தருசடப் பிரதானமா மதனும் லாற்றுபா தான காரண னெனநின் றுக்கியபுத்தியா திகளிற் ஜேற்றுபு சீவ ரூபமாய்" எ - து. பின்னா மூடமே தகமுக்கியகாரணமாயிருக்கும்வசரமாதலா லதனோடு சம்பந்தித்துச் செய்தற்கெய்யந்த வுபாதானகாரணனைப் பெயாபெற்றுநின்று, அங்ஙனநின்ற தன்னலாககப்பெற்ற புத்திமுதலியவைகளில் தானே சீவரூபமாகப் பிரதிபலித்து "வினையிறை சொற்ற போத்திரு வெனநின்று" எ - து. அங்ஙனம் பிரதிபலித்த காரணமாகநின்ற யற்றுமவினையிரண்டாம் சொல்லப்பட்ட போத்திருவென நாமமபெற்றுநின்று. எ - து. இறை - ஒன்றி - நிமித்தகாரணனாகி - நின்று - தோற்றுபு - நின் மெனமுடிக்க. சிறப்பிரதானமா மென்றதனால, மாயாசத்தியெனலைச் சிறுசத்தியெனக்கொள்க. கொள்ளவே, சடப்பிரதானமாமென்றதனாலதுபற்றி யதனை மூடசத்தியெனப்பெற்றும். பெறவே, ஞானசத்தியா நிமித்தகாரணனைனவும்; மூடசத்தியா லுபாதானகாரண னெனவும், பிரதிபலிப்பால் போத்திருவெனவும் காரணவிகுறியாகப் பெயர்வந்தமைகண்டாம். உபாதானகாரணமெனல் - முதற்கருவியை. புத்தியெனல் - பேதபுத்தியை, ஆதிபென்றதனால் - அவித்தை-மாயையென்பவற்றைக் கொள்க. தோன்றிமுதலிய விறந்தகாலவினை யெச்சமெனத்திரும் வினைமுதலிறையெனக்கொள்க. பிரமநிம், யிவ்வவந்து நினைவினதாமென்பது கருத்து.

(சக)

(அவி - ஐ ௮ - கை.)

இங்ஙனமாகநின்ற பிரமம் பஞ்சீகருத்திய மியற்றுமுறை யிங்ஙனமென வுணர்த்துகின்றது.

நியமசத் தியினம் போகபோத் திருவை

நியமஞ்செய் துருத்திர வருவான்

மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து

வந்தரு ளாரிய வருவா

யயாவுறு சீவன் தன்னையே தன்னே

டயிக்கமாக் குவனென வறிக

வயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென் பவற்றா

லுயிரிறை கட்டுறும் பேதம்.

[பொழிப்புரை.]

நியமசத் தியினம் போகபோத் திருவை நியமஞ்செய்து” எ - து. நிய” மசத்தியினம் போகத்திற்குரிய சீவர்களை நியமப்படி படைத்தளித்தது. “உருத்திர வருவான் மயமுறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து” எ - து. உருத்திரசொருபத் திலை மாயாமயமானின்றிள்ள வதனது காரியங்களையழித்தது “வந்தரு ளாரிய வருவா யயாவுறு சீவன் தன்னையே தன்னே டயிக்க மாக்குவனெனவறிக” எ - து பின்னா குருமுகூர்த்தமாக வெழுந்தருளீவந் தனந்தபிறவிகளா லெய் ப்புற்ற மாணக்கனதுயினாத் தனதெதார்த்த வடிவத்தோ டேகமாக்கும்படி செயவனென்றறிதி “உயர்வுறு சமட்டிவியட்டியென்பவற்றா லுயிரிறைகட்டுறு பேதம்” எ - து இங்ஙனங் கூறிய வுயிர்கட்கும் பரனாகும் வந்தபேதம் மே லாகிய சமட்டிவியட்டி யென்பவைகளா லெனவறிதி எ - று செய்து-சிதை த்து-வந்து - ஐக்கியமாக்குவனெனமுடிக்க, சோதனை-ஞாயங்களா லாராயுமி டத் தெவற்றிற்குந் தனக்கெனச் சொருபமின்றாய் முடிதலானும், மெய்போல க காணப்படுவனவனைத்து மொன்றன்கூட்டம் - பலவனீட்டம் - திரிபினாகக் மாதலி லொன்றா நின்றலானும் மயமுறுமாயா காரியமென்றொன்க, ஐனையு யிர்களை யன்றெனமறுக்க - அயாவுறென்றடைகொடுத் தொருமையிற்கூறப்ப ட்டது நியமசத்தியின்றியவிடத் தரலொ நகர்போல்வகினனும், அவரவாவி னைக்களவாத் தனுவாகிகளைக் கொடுப்பீத்துப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்தல் செய்தலினனு மிக்கருத்துநோக்கி நியமசத்தியென்றா

பிரமத்திற்குச் சூரியனையும், மாயைக்கு வருஷகிரணசலத்தையும், சீவோச ராளுக்குப் பிரதிவிம்பத்தையும், இரட்சித்தலுக்கு இமகிரணத்தையும், சங்கரித்

தலுக்கு ஊஷ்ணகிரணத்தையும், திரோபஸ்தந்தற்கு மேககிரணத்தையும், அனுகிரகித்தலுக்குப் பிரதிவிம்பத்தைத் தன்னிடத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளுதலையுமுவமித்ததென்க.

வினா. இவ்வுவமைப்படி பஞ்சகிருத்தியததிற் குவமேயமியாது?

விடை. போற்றிறை யென்பது பிரமமெனவும், மாயாசத்தியோ டொன்றியென்பது மாயாப்பிரதிபலனான வீசனெனவும், சிறபிரதானமதனாலென்பது தனது காரணமறைவுபடாம லறிவுமேலிட்டிருந்தலெனவும், கிமித்தகாரணென்பது தனது காரணத்தைமறந்த சேவர்கட் கதுவெளிப்படுகிறிமித்தத் தனுக்காரணங்களைக் கொடுப்பதற் பொருட்டு நோக்கிச் சிருஷ்டிக்கும் பிரமனெனவும், சடப்பிரதானமென்பது தானுண்டாதற் கேதுவாயிருந்த மாயை மேலிட்டிருந்தலெனவும், ஆறறுபாதான காரணமென்பது அம்மாயாசம்பந்தத்தினுற் றானே யுபாதானகாரணமெனவும், புத்தியாதிசுளிற் றோற்றுபு சேவரூபமென்பது அவித்தியாபுத்தியிற் றோற்றிய சேவர்களெனவும், நியமசத்தியினுற் போகபோத்திருவை நியமஞ்செய்தென்பது நியமப்படி சேவர்களை விஷ்ணுரூபமா நின்றிரட்சித்தலெனவும், உருத்திரவுருவான் மாயாகாரியஞ்சிதைத்தென்பது விததை யவித்தைமுதலிய தோற்றங்களை யுருத்திரரூபமாய்க் கெடுத்தல் சங்கரித்தலெனவும், இவைகளொன்றுந்தோன்றா தடங்கிநிற்கல் மயேசுரரூபமாய் மறைப்பித்தலெனவும், வந்தருளாரியவுருவென்பது கற்பினையிறந்தவிடத் துண்டாகிய சுகபோதமெனவும், சேவன் நன்னையே தன்னோடயிகக மாக்குவனென்பது பிரமத்தோடு தன்னுடன் கூடச் சதாசிவவுருவா யயிககியமாக்குவ னெனவுங் கொள்க சேவேசுராளுக்குத் ததுவாதியதோற்றம்-சிருட்டி, அவற்றையிரட்சித்தல்-திதி, அவற்றைககெடுத்தல் - சங்காரம், அவ்விஷயநீக்கம் - திரோபாவம், அவர்களுக்குத் தத்சொரூபம்வெளிப்படுத்தல்-அனுகிரகம். இவற்றின் மூன்று தேகத்திற்கும், இரண்டுதேகக்கு மாகவைந்தும் - பஞ்சகிருத்தியமெனக் கொள்க.

வினா. அற்றேல் - இச்சிவசேவாக ரூபாதியோடு கூடினவொன முறகூறி, யிங்நனந் தன்னோடயிக்கிய மாக்கிக்கொளவனென்ற தென்னை?

விடை. அவ்வீசனுக் கதிஷ்டானமான பிரமமுஞ், சேவனுக்கதிஷ்டானமான கூடஸ்தனு மேகமாய்க் கலத்தலினாலென்க.

வினா. அற்றேல்-அவையே சுயஞ்சித்தாகவோ?

விடை. அங்நனந் கலப்பதோ ரூபாதியாதலி னாகவென்க.

பிரமசக்திஜ்யில் மாயாப்பிரதிவிம்பமான வீசரன், அவித்தியாப்பிரதிபலனான சேவர்களைமுன்னிட் டவர்க டமதுயதார்த்த ஸ்வரூபத்தை யடையும்பொ

நூட்டிர், தாம மங்ஙனமே விளங்கும் பொருட்டும் பஞ்சகிருததியஞ் செயயுகி
ரம முணாத்தியதென்க (இ0)

(கவி - இக. ௮ - கை.)

முன்னா சீவேசபேதஞ் சமட்டிவியட்டியாலெனஞ் ரதனையுவமான
பூவகமாக விளங்க வுணாததுகின்றது

மிகுமரப பன்மை தண்டலை யெனலபோன்

மிகுமுயி லொலாமுநா னெனுமோ

தகுமபி மான மிறைசமட டியதார

தனிகதனி மரபபெயர் கொள்ளப்போற

பகுமுட றேறும் வேறுவே ருகப

படுமபி மானமோர் துரைப்பிற

றொகுமுயி வியட்டி யுருவமென் றுமேற

றொம்பத விலக்கிய முரைப்பாரம்.

[பொழிப்புரை]

மிகுமரப பன்மை தண்டலை யெனலபோன் மிகுமுயி லொலாமுநா னெ
னுமோ தகுமபி மான மிறைசமட டியதாம்” எ - து மிகத்தொகையுள்ள
மரக்கூட்டங்களைத் தோப்பெனக் கூறுமாறுபோன்று, மிகத்தொகையுள்ள
பலவேறுவிகற்ப வுயிர்வகையனைத்த நானேயென்னுந் தக்கவழிமானமே யீச
னது சமட்டிவடிவமாம் “தனிகதனி மரபபெயர் கொள்ளப்போல” எ - து தனி
தனியே யொவ்வோராமரமும் வெவ்வேறு பெயர்கொள்ளுமாறுபோன்று. “ப
குமுட றேறும் வேறுவே ருகப படுமபி மானமோர் துரைப்பிற றொகுமுயி
வியட்டி யுருவமென்றும்” எ - து. வெவ்வேறாகின்றனவாக வுடலக்கடோறும்
வெவ்வேறு சேதனமாகக் கர்ணப்படு மபிமானமே யாதென வுணர்தலாககு
மிடத்து, மிகவுயிர்களின் வியட்டிவடிவ மெனப்படுவதாம் “மேற றொம்பத
விலக்கிய முரைப்பாரம்” எ - து இனித தொம்பத விலக்கியார்த்த மினையவெ
ன வெடுத்துச்சொல்லுதம் எ - து. சமட்டி - இடுகுறிபொதுப்பெயர். வியட்
டி - இடுகுறிசிறப்புப்பெயர் தண்டலை - தனிகதனி மரபபெயர் உவமான
ம். சமட்டி - வியட்டி - உவமேயம் தண்டலையெனல்போல் - சமட்டியதா
மெனவும், மரப்பெயர்கொள்ளப்போல - வியட்டியுருவமென் றுமெனவுமுடிக்க,
சர்வாத்மரவு மாரோபம் - அதற்கதிஷ்டானமீசன

வேதாந்தக் களாமணி.

“சீவர்களைத் தினுள்ளு மிருப்பவ னீசுரன்னவும், தனித்தனியேயிரு ப்பவன் சீவனெனவு மிவையே சமஷ்டிவியஷ்டி பேதமெனக்கொள்க

வினா. இங்ஙனமாயின் மிகவும் பேதமாமே?

விடை யானுநதானுந தனிபொய்யென்ற கவிப்படி சாலத்தைத்தவிரச சோலையுஞ், சோலையைத்தவிரச சாலமு மெங்ஙனமின்றோ வங்ஙனம் ஜீவனை த்தவிர னீசனு மீசனைத்தவிரச சீவனு மினமையிற, பேதம்போலத் தோற்று வதன்றிச் சுபாவமா யெதின்றெனக (ருக)

(கவி - ரூஉ. அ - கை.)

இதுகாறு மிருவரது வாசகியாராததங்கூறி, மிகக்வியில தொம்பத் விலக கியாராதமாய கூட்டஸ்தனது பதினொருவிதபரியாயநாமங்க ளினையவென வுணாததுகின்றது

சீவனென் றிடுமூ வகையதிட டானன்

சேதன னந்தரி யாமி

யாவலி னனுசந் தாததிரு சுயஞ்சத்

தாராததனோ டவிச்சின்ன சீவன்

றாவரும பார மார்த்திகன் துரியன்

சான்றினன் பிரத்திகான் மாவோ

டேவமி றொம்ப தததிலக கியாராத

னெனபகூ டத்தன மங்கன.

[பொழிப்புரை.]

“சீவனென் றிடுமூ வகையதிட டானன் சேதன னந்தரி யாமி” எ - து சீவன் மூன்றவஸ்தையிலுந் தனக்குவாய்த்த மூவகை யதிஷ்டானன்-சேதன ன் - அந்தரியாமி. “ஆவலி னனுசந் தாததிரு சுயஞ்சத் தாராததனோ டவிச்சி ன்ன சீவன் றாவரும பார மார்த்திகன் துரியன்” எ - து. விருப்பினறிய - அ னுசந்தாததிரு - சுயஞ்சத்தாராததன் - அவிச்சின்ன சீவன்- எட்டறகரிய பார மார்த்திகன் - துரியன் “சான்றினன் பிரத்திகான் மாவோ டேவமி றொம் பத்த திலக்கியாராத நென்ப கூட்டத்தன மங்கன்” எ - து. சான்றினன்- பிர த்திகான்மா - குற்றமற்ற தொம்பதலட்சியாராததன் - மூதலியவை கூட்டத்தன னுபரியாய நாமங்கனெனக் கததுக்கன் கூறுவா. எ - து. விஸ்வாதி மூன்றினு க்குமுதிட்டானமா யிருத்தலின் - மூவகையதிட்டானனைனவும்; அறிவேவ

டிவாயிருத்தலின் - சேதனனெனவும், அகத்தினிழைந்திருத்தலின் - அநதரி-
யாயிடுவனவும், அவாவின்றி யெவற்றினு மனுசந்திருத்தலின் - ஆவலி-
ன்னு சந்தாத்திருவெனவும்; தானே யுணமைப்பொருளா யிருத்தலின் - சுயஞ்-
சத்தார்த்த னெனவும்; கடாகாயம்போல தேகத்தால வளைபட்டிருத்தலின் -
அவிச்சின்ன சிவனெனவும்; யதார்த்தமா விளங்கலின் - பாரமார்த்திகனென-
வும், தானே சுயஞ்சித்தாவிளங்கலின் - துரியனெனவும், எவற்றிற்குஞ் சாட்-
சியா விளங்கலின் - சான்றினனெனவும், உபாதித்திரியங்கட்கு விலட்சன-
மாநிறறலின் - பிரத்திகாணமாவெனவும்; நீயென்னும்பத்தின நிசசயப்பொ-
ருளாதலின் - தொம்பத விலக்கியாராததெனவுங் கூறியவாறுகாணக சத்து-
குகள - தோன்றாவெழுமாய உபாதித்திரியங்குள மாறினாந தான்மாறாதிருத்-
தலின் - மூவகையெனலே யுபாதித்திரியம்கூன்றாம (ருஉ)

(கவி - ருஉ அ - கை)

இது தற்பதவிலக்கியாராததமான பிரமத்தாறுவித பரியாய நாமக்க ளின்ன-
யவென வுணாததுகின்றது

ஈசனென் றிடுமூ வகையதிட டான
னியமபரு மொருபரப் பிரமம்
பாசமில் பரதத் துவம்பர மான்மா
படியிலா விசுத்தசித் தன்றிப்
பேசுதற பதலக கியாராததென் பனமுற
பெறுமபரி யாயநா மங்க
டேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பா
திருந்துநா றெரிதரும புலவா

[பொழிப்புரை.]

ஈசனென றிடுமூ வகையதிட டான னியமபரு மொருபரப் பிரமம்'
எ-து ஈசன் - மூன்றவதையிலுநதனக்குவாயதத மூவகையதிஷ்டானனசொ-
லலங்கரிய ஒப்பற்ற பரப்பிரமம். "பாசமில் பரதத் துவம்பர மான்மா படியி-
லா விசுத்தசித் தன்றி" எ - து. பாசமிறந்த பரதத்துவம் - பரமானமா - குண-
திதமான விசுத்தசித்து - இவையனறியும் - "பேசுதற பதலக கியாராததென்
பனமுற பெறுமபரி யாயநா மங்க டேசுறு பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர் திரு-
ந்துநாறெரிதரும புலவா" எ - து. வேதமுடிவிற் கூறுந் தற்பதவுட்சியார்த்த
-ன் - எனக்கூறப்பட்ட இவைபோல்வுள பிறவுஞ் சதோதயமாகவினங்கும் பிர-
மத்திற்குத் தொன்றுதொட்டுவழங்கும் பரியாயநாமங்களுண்டு திருத்தமந்

கலை ள்னைததையுந்தோந்த வறிவுடைப்போ கூறுவர், 'எ-று, விராட்டாதிமூ
ன்றினுக்கு மதிஷ்டானமாயிருத்தலின் - ஈசனென்றிடும வகையகிட் டான
னெனவும், ஒப்பற்றபிரமமாதலின் - ஒருபரப்பிரமமெனவும்; மாயாதிதமா
தலின் - பாசமில்பரத்ததுவமெனவும்; மாட்சிமையான வான்மாவாதலின் - ப
ரமான்மாவெனவும்; தாரதம்மியமிற்றத பரிசுத்தசித்தாதலின் - படியிலாவிக
த்த சித்தெனவும், அதுவென்னும்புத்ததி னிச்சியப்பொருளாய வினங்கலின் -
தற்பதவிலக்கியாத்தெனனவும் கூறியவாறுகாண்க, உபாதித்திரியங்கள்மாறி
னுந் தான்மாறாதிருத்தலின் - மூவகையெனலையுபாதித்திரியமென்றும். என்
பன - இடைச்சொலவழியாகப் பிறந்த வினையாலணையும்பெயா (ருக)

(கவி - ரூ. அ - கை)

முறகூறிய கூடஸதபிரமமென்னுந் துவிதநாச மினையதென, வுணாத
துகின்றது.

வடிவுறு பெயராத ருடமுதலாக
மண்பல வகைப்படு மதுபோல்
சுடுபசும் பொன்னே செய்கையாற் பலவாஞ்
சுடரிமை யுருவுகொள் வதுபோற்
படியறுஞ் சித்தே முன்சொல்சீ வாதி
பலவுமா மெனமுதலாக
விடலரு மறிஞா நூல்பல திருக்கு
விவேகமென் றியம்புது மன்றே.

[பொழிப்புரை.]

வடிவுறு பெயராத ருடமுதலாக மண்பல வகைப்படுமதுபோல்" எ-து
பலவேறுவகைப்பட்ட வடிவங்களுக்கேயுந்த பெயர்கொண்டு பாணை சட்டி
முதலியவாக மண்ணுது பலவகைப்பட்டு நிறப்பெறுகின்றமோ - அதுபோலவு
ம் "சுடுபசும் பொன்னே செய்கையாற் பலவாஞ் சுடரிமை யுருவுகொள் வது
போல்" எ - து புடம்போட்ட பசியபொன்னென்றே வேலைத் திறத்தாற் ப
லவேறுவகைப்பட்ட பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரண வடிவங்களாறுபோன்
றும் "படியறுஞ் சித்தே முன்சொல்சீ வாதி பலவுமா மெனமுதலாக விடல
ரு மறிஞா நூல்பல திருக்கு விவேகமென் றியம்புதும்". எ - து. இத்
தகையதெனக் கணித்தந்தியைந்த கருணமனைத்திற்குமுடையடிகிறந்துகின்ற
சுயஞ்சைதன்யமென்றே முன்னர்கூறிய சிவன்முதலிய பலவேறு விசேஷங்
களாகப் பரிணமித்ததெனத் தொன்முதொட்டு நீங்கத்தரிய, ஆன்மஞானிகள்

கணிததிரியற்றிய ஞானநூலனைததுந் திருக்குவிவேகமெனக் கூறுநிற்கும். எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள் கடமுதலியவிநாரங்கன் மண்ணையன்றியும் - கடக மகூடாதிரிய விகாரங்கன் பொண்ணையன்றியு மெங்ஙனமின்றோ, அதுபோலச்- சக்சிவபர விகற்பவழிவங்கன ஞெப்தியையன்றித் தினைததுணையு மிலையெனக் கூறியது புடைபெயாச்சி காரணநோக்கியெனின், காததா-கர்மக்- கிரியை யகலா அகலாவிடததுத திரிபுழியகலா. அகலாவிடத்துப் பிறவிப்பெருக்கக லா அகலாவிடத்து - மனநாசமெங்ஙனம் வாய்க்கும் வாய்த்தற்கிடஞ் சற்று மின்மையி னதனைமறுத்தே கமேவாத்துவைதம வாய்த்தற குபாதான வுபா தேய காரணநோக்கியெனக் செகததுககஞ்சி யியற்றுவதாதலின், யோகநெறி ததுமன்று அறிவே காரணகாரியமா முடிதலின, ஞானநெறிததாமென்க (கூச)

திருக்குவிவேகமுற்றிற்று,

இனி

திரிசியவிவேகம்

(கவி - ௫௫. அ - கை. வேறு)

அறிவொன்றே யுபாதான வுபாதேயமெனற கியைதற்பாலதானும், சத துககணையன்றி யதனைப்பாருபடுத்தித் திருக்குதிரிசியமெனப் பெயாதந் தவவவ றற்றிருரியவிலக்கிய விலக்கணங்களை விளங்கக்கூறி யேகமேவாததுவைதமெ ன்னு மொழிக்கியையச சுருதியுத்தியனுபவமுக்கத்தா லையந்திரிபறக் காட்டுபவரி ன்மையானும், இந்நூலாசிரிய ரிங்ஙன மேலாககின்றன்ன நெறியை யெவர்க் குந் தெரிவிப்பான்வேணடி யிரண்டியலாகவகுத்து, முன்னா திருக்குவிவேக மெனவும், இதனைத் திரிசியவிவேகமெனவும் பெயாதந் திககவியில் திருக்குவி னின்ற நிரிசியந்தோன்றற் கேதுவாயு மாயாசத்தியி னிலக்கணம்மீனையவெ ன வுமமான பூர்வகமாக வுணர்த்துகின்றது.

இந்துவினை யநாதியடைந் ததைமுழுது மறையாம் லிந்து தன்னு, லந்திறனை யொளிராவித்துக் கொள்களங்க மெனவெனையா னறியே னென்னுமூந்துலக விவகாசந் தனிநூலிஊ யடைந்ததனை மூடா தெ ன்று, மந்தவுதி-சாலறியப் பட்டுமென நம்பிக்கு மந்தி ரம்போல்.

வேதாந்தஞானம்.

[பொழிப்புரை.]

இந்தவினை யநாகியடைந் ததைமுழுது மறையாம லிந்துதன்ஞ ல்ந்திற் றை யொளிர்வித்துக் கொள்களங்கமென” எ - து பூரணச்சந்திரனை யநாகி தொட்டு விடாதடைந் தந்தச்சந்திரனை முழுதுமறைக்க வலியின்றி யந்தச்சந்தி ரனற் றனதழகியநிலமையினை விளக்குவித்துக்கொள்ளுங் களங்கமெங்ஙன மோ வதுபோல. “எனையா னறியேனென்னு முத்துலக விவகாரந் தனிலுயி ரை யடைந்ததனை மூடாது” எ - து. என்னையானறிந்திலனெனக் கூறற்கி யைந்த பிரத்தியட்சமாரின்றுள்ள வுலகவிவகாரத்தினு லநாகிதொட் டியினாய டைந்து, அதனைமறைத்தற்குச் சுற்றும்வலியின்றி “என்றுமறந வுயிரா லறி யப்பட்டு மனறமபிக்கு மந்திரம்போல்” எ - து எப்போது மறநவுயிராகிய வு ணர்வாலறியப்பெறும், அக்கணியின துஷணத்தைத் தம்பிக்கச்செய்யு மந்திர சத்தி யெங்ஙனமோ வதுபோலநின்று எ - று. அடைந்து - மூடாது - அறியப் பட்டு - மந்திரசத்திபோல - நின்று - எனமுடிக்க இக்கவி யினிவருங் கவி கொண்டு முடிவுபெறுமாதலால மந்திரம்போலென வினையெச்சமாமுடித்தா மறையாமெனல, தன்வினையாதலாலதனைப் பிறவினையாகற்கு - மறைக்கா மெனலினுமமையும். இங்கே யிருதுபோலவ தான்மாவாதலால - உயிரென லை யான்மாவென்க. அவ்வான்மா சச்சிதானந்தமெனற கியையுமாதலின - அதனைப் பிரமமெனலொக்கும். இந்து - அனல - இவ்விரண்டும் பிரமத்திறகு ம், களங்கம் - மந்திரம் - இவ்விரண்டும் - மாயாசத்திக்கு முவமை கூறியவா றுகான்க.

(ருரு)

(கவி - ருசு. அ - கை - இ - து.)

விளங்குதுமான் மாவுருவு மல்லாம லான்மாவின் வேறுத தோன்று, துளங்கொளவியோ மாதிகா ரியங்கடமைத் தோன்றுவா ரெடுக்கி நி ன்று, துளங்கலக டுதகடனா சாமர்த்தி யாகியுமே தோன்று நின்ற, வளங்கடரு காரணமா மதுவாகுந் திரிசியமா மாயா சத்தி.

விளங்குதுமான் மாவுருவு மல்லாம லான்மாவின் வேறுத் தோன்று து ளங்கொள் வியோமாதி காரியங்கடமைத் தோன்றுவா ரெடுக்கின்று” எ - து சுதோதயமாகவிளங்கு மாதமொருப் மல்லாமலு மல்வான்மாவிற்கு வேறு பொருளாககின்று தோற்றமலு முள்ளத்திற் கோடறகியைந்த வாகாயமுதலிய தனதுகாரியங்களை வேறுகத தோன்றவொட்டாது தன்பாலடக்ககின்று. “து ளங்கு ல்கடந் தகடனா சாமர்த்தி யாகியுமே தோன்றுகின்ற வளங்கடரு காரண மா மதுவாகுந் திரிசியமா மாயாசத்தி” எ - து. எவர்க்கும் விளக்கமாநின்றுள் ள் தகடனா டுதகடனா சாமர்த்தியமுடையளாயுங் காணப்பட்டு நிற்குகின்றனாநின்றுள் ள் வளங்களைத்தருதற்குத் தருணமாநின்பது யாதோ வதுவே திரிசியமெனத்த

க்க மாயாசத்தி யெனப்படுவதாம். ஏ - று. அல்லாமல் - தோன்றாது - ஒகெகி-
நின்று - தோன்றுகாரணமாகது - மய்யாசத்தியெனமுடிக்க. சத்தனெனறகு
வெநிருத்தம் ; சாமாத்தி - சத்தி - என்றிருத்தலால் மாயையைப் பெண்பாலா
ககிலும். ஆகியென்றதனால், ஏனைய நான்குபூதத்தையு மண்டபிண்டங்களையு
ங் கொள்க.

மந்திரசத்தி - யககிளியினுஷ்டணத்தை முழுதும் - ஸ்தம்பனஞ்செய்யி
னக்கினி யோராதாரத்தையபற்றிப் பிரகாசிப்பதுகூடாது ; அவங்னமின்றிப்
பிரகாசித்தலின், அச்சத்தியையுடைய மாந்திரிகனுக்கு மாதிரிங் கற்பனையா
கக் கிஞ்சிதது தோற்றினதேயன்றி வேறின்ற - அஃது சபாவமாய்ப் பிரகாசி
த்துக்கொண் டிருப்பதுபோல, மாயாசத்தி பிரமசபாவமான சிற்சத்தியை-மு
ழுதுமறைக்கின், பிரமஞானம் பிரகாசிப்பது கூடாமையின, அவங்னமின்றி
ச சொருபமுதல - ஸ்தம்பமீராய் யாவினிடத்தும் பூரணமாய்ப் பிரகாசித்த
லின், அம்மாயாசத்தியையுடையவனுக்கே கிஞ்சிதது கற்பிதமாய்மறைந்தது
போலத் தோற்றினதேயன்றிப் பிரமம் சபாவமாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிரு
க்குமெனக்கொள்க.

புச்சாயையானது, சொப்பிரகாசமாய விளங்குஞ் சந்திரனிடத்திறோ
ற்றி யதனை மறையாமற் றுளவிளங்குவதுபோலப் பிரமப்பிரகாசத்திற் சங்கற்
பருபமான மாயையானது, அதனை மறைக்காம லதனிடமாய் விளங்குகொண
டிருக்குமென்பார் - இஃதுவினை யநாகியடைந் ததைமுழுது மறையாமலிஃதுத
ன்ன லநதிறனை யொளிராவித்துக் கொள்களங்க மெனவும் ; கண்ணைப்போல
வனைததையு மறிகின்ற சித்தாகிய அறிவுதனைத்தானென வறியாததே யறி
யாமையென்பார்-ஏனையானறியேனென்னு முநதுலக விவகாரமெனவும், அவ
வறியாமை யறிவினிடத்திருந் ததனை மறையாம லதனற றுள்விளங்குகின்ற
தென்பார்-உயிரையடைந் ததனை மூடாதென்று மந்தவுயிரா லறியப்பட்டென
வும் ; அககினியினதுஷ்டணத்தை மந்திரசத்தியினு லதனுளடக்குவதுபோலப்
பிரமசபாவமான சிற்சத்தியை யதனுளடக்கிறென்பார் - அனறம்பிக்கு மந்
திரம்போலெனவும், அம்மாயை, யப்பிரமமாகவு மதற்குவேறாகவு மிராதென்
பார் - விளங்குறுமான்மா வருவுமலலாம் லான்மாவின் வேறாததோன்றா தெ
னவும், பிரமத்திற் கெதிரிட்ட சங்கற்பமாகிய கண்ணடி யி லியல்பாயத் தோற்
றுகின்ற வப்பிரமச்சாயை கண்ணடியா லுண்டாக்கித் தோற்றுகின்ற தென்ற
துபோல மாயையாற் சகலமுந் தோற்றுகின்றதென்பார் - உளங்கொள் வியோ
மாகி காரியங்கடமைத் தோன்றாவெனவும் ; இங்ஙனங் கூடாதகாரியங்களைக்
கூட்டுவிப்பதாகக் கரடும் வல்லப முண்டயதென்பார் - அகடித் தடனா சர்மா
த்தியெனவும் ; சாரணாத்தங்களுக்கும் காரணமென்பார் - அவ்வுளங்கடன்கார
ணமாமெனவும் ; இவ்வல்லப முன்னதே மாயாசத்தியென்பார் - அதுவே திரி
சிபமா மாயாசத்தி யெனவுங் கூறினார்.

வினா. அநிர்ஸ்யமான மாயாசத்தியைத் திரிஸ்யமென்ற தென்னை ?

விடை. வித்துவானதுத்தி, பவன விததைசெய்யுங் காரியத்திற றெரிவ துபோல் பிரமத்தினது மாயாசத்தி, பிரபஞ்சருபத்திற காட்டுகிமித்தந் திரிசு யமா மாயாசத்தி யென்றொன்க. இன்னும் பூசசாயா களங்கமானது, கலாநிதி யினிடத்தி லிருத்தல்போலத் தோற்றி யதனைமறையாம லதனாற்றான் விளங் குவதுபோ லதீதப்பிரம ஸ்புரண மவவதீதமாகவே விளங்க வதையறியேனெ ன்ற வறிவினறியாமை யவ்வறிவுமாகாம லதற்கு வேறுமாகாம லவவறிவினி டத் திருப்பதுபோலத் தோற்றி யவ்வறிவைமறையாம லதனாற் றான்விளங்கு வதன்றியுந் தான்வெளிப்படாது தனக்காதாரமான திருக்குவின சத்தியைக் கொண டாகமுதலிய திரிசியங்களைன்னும் பொயப்பொருள்களை மெய்போல த் தோற்றுவதற்கு மாயாசத்தி யொன்றுண்டென் றவாநதரமாகச் சுருதி யங்கீக ரித்ததென்க

வினா அறநேல-முன் சுத்தபிரமத்திற்குச் சுவகதாதிபேத மினறென்ற சு ருதி யிவணிவன மவகேரித்த தென்னை ?

விடை இம்மாயாகாரியங்களி னிறபவாக ளவற்றினின்று நீங்குமித்த மஃதை விசாரித் தென்றுமின்றென்பது தோன்றற்கென்க

வினா அங்ஙனமாயின் - வேதாந்தியொருவனிறக வேளையோரியாவரு மிம்மாயையை நிகழியமென்க கூறுவதென்னை ?

விடை இம்மாயையின் யதாரததம் வெளிப்படாமையினா லென்க

வினா அறநேல-இம்மாயையி னுணமைதானியாதோ ?

விடை. தனக்கென வோருருவ மிலலாமையேயாமென்க.

வினா அறநேல் - மாயையினுணமை தெரியாத மதங்க ளதற்கதீதமான முத்தியினிலக்கணங் கூறுவதென்னை ?

விடை. மதங்கள் மாயைக்குட்பட்ட பதமுத்தியைக் கூறுவதேயன்றி இத்தற்கதீதமான பரமுத்தியைக் கூறுவதென்றென்க

வினா. அற்றேல்-மதங்களறப்ப் பிரயோசனமான பதமுத்திகளை முக்கிய மாகக் கூறுதற்கு வேதஞ் சம்மதித்த தென்னை ?

விடை. யாதுயின்றிய வாதுலர்க் கியாதேனு முள்ளவன், ஆக்கவானெ ன்பது லவுகேசம்தமாதல்போலச், சுகமென்பதொன்று மின்றிய பேதைகட்

ருக் கிஞ்சித் சுதத்தைக் கொடுக்கும் பதமுத்திகளைக் கூறுதலும், சக்கிரவாத்திச் செல்வமுள்ள பெருமன்னனுக் கோர்நேசாதிபதியான குறுமன்னன், தாரித் திரனென்பதுபோலப் பரமுத்தியான மோக்ஷசூம்பிராச்சியம்பெற்ற மகதை ஸ்வரியவானுக் கிப்பதமுத்தியான சொற்பவைவஸீயவான் தாரித்திரனெனக் கூறுதலும் வேதசம்மதமே யாமென்க

அக்கினி, பிரகாசத்தோடு கூடியிருக்க வதன்ருணமான வுஷணத்தைத் தன்வயமாக்கிக்கொள்ளு மநதிரசத்தியைப்போலப், பிரமம் தனதருளோடும் பிரகாசித்திருக்க வதனுலலாசமான சித்துவிலாசத்தைத் தன் வசமாகக்க கொ ண்டிருத்தலும், பிரமத்தைத்தவிரத் தானொருபொருளுந் தனக்கோர் சுதந்தர முயின்றி யதன்பிரதிபலனச் சாயையாகிய சிவேசுரசகதிறுருக காரணமாயு மிருக்கின்ற மாயாசத்தியினியல்பை விளங்கக் கூறியதென்க (௫௬)

கவி - '௫௭. அ - கை.)

முன்னா சத்துமுதலிய பஞ்சவிலககணங்களால் திருக்குவை விளக்கிய வாறுபோன்று - இக்கவியி லசத்துமுதலிய பஞ்சவிலககணங்களால் மாயாசத் தி யினையதெனவுணர்த்துகின்றது

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்துசடந்துக்க மரித்தங் கண்ட மெனுமிவற்றுண் முயற்கோடு முதலசத்து சடவுருக்கல் லெழுவாய் புத்தி, தனையடையுங் கோரமொடு மூடவிருத் திகமிககந் தபுமெய் யாதி, முனமுனாசெய யரித்தங்கண்டங்கால பரிச்சேதமுதலவாகும்.

[பொழிப்புரை.]

அனையதொரு மாயையிலககண மசத்து சடந் துக மரித்தங் கண்டமெ னு மிவற்றன முயற்கோடுமுத லசத்து” எ - து அத்தகையதாகிய வோமா யாசத்தியி னிலககணமாவன ; அசத்து - சடம் - துகம் - அரித்தம் - கண்ட ம் - என்னுமிவையைந்தாம். இவற்று, எசத்தெனல் - முயற்கோடுமுதலியவை போல்வதாம் “சடவுருக்கல் லெழுவாய் புத்திதனை யடையுங் கோரமொடு மூ விடருத்திக டிக்கம்” எ - து. சடமெனல் - உருவாரின்னுள்ள கலமுதலியவை போல்வதாம் துகமெனல் - புத்தியைவந்தடையுங் கோரவிருத்தி மூடவிருத் திகளின் நன்மையாம் “தபுமெய்யாதி முன்முனாசெய் யரித்தங் கண்டங் காலை பரிச் சேத முதலவாகும்” எ - து. அரித்தமெனல் - முன்னாகூறிய மெய்யல் லாத பிராகபாவ முதலியவைபோல்வதாம். கண்டமெனல் - காலபரிச்சேத மு தலியவற்றை யேற்பதுபோலவதாம் எ-து ஆகுமென்னு மாக்கவினைமுற்றை- ஏனைய நான்கிடத்துமொட்டிக். ஆதலின் - இதுகடைநிலைத்திபம். அசத்துமுத லிய வைந்தையுங்கூறியவற்றினிலக்கணங்களை நிரூபிக்கும்படி - இ துநேர்நிரனிறையணி.

இத்திரிசிய முன்மையாய்ப் பார்க்குமிடத் தில்லாமையாலசத்தும், தனக்கென வோரறிவின்மையிற் சடமும்? இன்பம்போலத் தோற்றி யழிதவிற் றுக்கமும், இருப்பதுபோலத் தோற்றியழிதவி னறித்தமும், பின்னமையாயிருத்த விற் கண்டமுமாமென்க.

வினா. இவ்வைந்து தன்மையு மாயைக்கேயென்றால், அதன் காரியமாய சகத்திற்கின்றோ?

விடை. காரணதந்தியுக்காரியமென்ற நியாயத்தாற் காரணத்திலுள்ளது காரியத்திற்கு முனடெனக்கொள்க

இம்மாயை யநாதியே மித்தையென்பது தோன்ற வசத்தாதி யைந்தினி லக்கண முணாத்திய தென்பதுகருத்து. (௫௭)

(கவி - ௫௮. ௮ - கை.)

இவையன்றியும், மாயைக்குரிய 'வொன்பதுவித தன்மைகளையும், மூன்றுவித ஞானங்களையு மிக்கவியி லுணாத்துகின்றது

பின்னமோ டுசத்துசா வயமுமெதிா மறையுமவை பிரிந்துதம்மின் மன்னியவு மொழிந்தநிர்வாச் சியமாகு நவவிதமம் மாயை யெய்து முன்னலருஞ் சுருதிசம் பந்தமுத்தி சம்பந்த முலோக பந்த மென்னவரு ஞானங்கண் முறையேயம் மாயைபடு மியல்பு கூறின்.

[பொழிப்புரை.]

பின்னமோ டுசத்து சாவயமு மெதிாமறையு மவைபிரிந்து தம்மின் மன்னியவு மொழிந் தநிர்வாச்சியமாகு நவவிதமம்மாயையெய்தும்" எ - து. பின்னமும் - அசத்தும் - சாவயமும் - இவற்றிற் கெதிர்மறையாய வபின்னமும் சத்தும்-நிரவயவமும் - அவைகள் வெவ்வேறாகப் பிரிந்து தம்முள் கலப்பனவாய பின்னபின்னமும் - சதசத்தும்-சாவயவ நிரவயவமுமாகக் கூறிய வொன்பது ளித குணத்தைப் பரிவாச்சியமா நின்றுள்ள மாயையானது தனக்கியல்பாக ப்பெறும். "உன்னலருஞ் சுருதி சம்பந்த முத்திசம்பந்த முலோகபந்த்மென்ன வரு ஞானங்கண் முறையே யம்மாயை படுமியல்புகூறின்" எ - து. கணித்தற்கரிய சுருதிசம்பந்தம் - யுத்திசம்பந்தம் - உலோகசம்பந்தமென வழங்குவரு ஞானங்கள் முறையே யம்மாயைக் குண்டாருமியல்பைக் கூறுமிடத்து, எ-று. இம்மூன்றுமையும் - என்னும்மை. ஞானமெனிலைத் தணித்தனிச் சுருதிமுதலிய மூன்றோடு மொட்டுக.

சாவயவமென்பது சாவயமெனக்கடைக்குறையும், சம்பந்தமென்பது பந்தமெனத் தலைக்குறையுமாய் வந்தன. ஞானங்க ளென்றபன்மை சுருதியாதி மூன்றிற்குங் கூட்டுக.

பிரமவிசரத்தின்கண் ணாத்மதரிசனரிமித்த மநாத்மரியதி களையும்போது திரிசியமனைத்தும் வேறுபட்டிருந்தலிற பின்னமும்—அஃது சமாதியினில் லாமையி னசத்தும்—அஃது முன்னவயவமாகத் தோற்றலிற் சாவயவமும்—சமாதியின்கண் ணின்றெழுந்த தனதறிவிற கத்திரிஸ்யங்களின துருவாக விளங்கலி னபின்னமும்—அவ்விடத் தத்திரிஸ்யங்க ளறிவாய்நின்றலிற் சத்தும்—அங்ஙன மதற்கோ ருருவமின்மையி னிரவயவமும்—சாதனத்தில் வேறாகவுஞ் சாத்தியத்தி லொன்றாகவு விருத்தலிற் பின்னபின்னமும்—அங்ஙனமே கற்பனையிற சததும் யதார்த்தத்தி லசததுமாக விருத்தலிற் சதசத்தும்—சகசத்திற் கண்டே கல்லானதுபோலப் பிரமமே யாவுமாகவிளங்கலிற் சாவயவ நிரவயவமுமாகிய விவைக ளாமென்று மலலவென்றும் வசனிககப்படாதாதலி னிம்மாயை யநிர்வசனீய நவப்பிரகாரமெனவுங் கூற்றா

இம்மாயை யசத்தியமாயினுஞ் சத்தியமான பிரமசந்தானத்து லுண்டா குந்தன்மை யிவையெனத் தெரிவித்ததென்க (௫௮)

(கவி - ௫௯. ௮ - கை.)

மேல் சம்பந்தஞான மூன்றென்ற ரவற்றின் னன்மைகளையும் - தமமாதிய பஞ்சநாமங்களையு மினையவெனவுணர்த்து கின்றது

விண்ணின்மல றொனத்துச்ச மேயெனவு மிப்பிவரு வெள்ளி போல வெண்ணுமநிர் வாச்சியமா மெனவுமுயிர் போனித்த மெனவு நிற்கு முண்ணிலவு தமமாயை மோகமுட னவித்தைபொய்ம் மையுருவி யென்றே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகு மெனவறிஞர் நவில்ல ரன்றே.

[பொழிப்புரை.]

விண்ணின்மல றொனத்துச்ச மேயெனவு மிப்பிவரு வெள்ளிபோல வெண்ணுமநிர் வாச்சியமா மெனவுமுயிர் போனித்த மெனவு நிற்கும்”எ - து. மாயாசத்தியானது - ஆதாயதாமரைபோல்வதின், துச்சமெனவும்; சுத்திகா நதி, தம்போல்வதின், சத்துக்களால் மதிக்கத்தக்க வநிர்வாச்சியமெனவும்; ஆன்மாவைப்போ னிநந்தாமாகக் காணப்படுதலிற், நித்தமெனவும் பெயர்பெற்று நிற்கும். “உண்ணிலவு தமமாயை மோகமுட னவித்தை பொய்ம்மையுருவியெ

வேதாத்தஞ்சாரமணி.

என்றே கண்ணுமலை மாயா பஞ்சகமாருமென வறிஞர் நவில்வர்.” எ - து. இங்
 னுனமாகவன்றியும் யாவரதுள்ளத்தினுந் தங்கியிருப்பதால், தமம் - மாயை -
 மோகம் - அவித்தை - பொய்யுருவியெனப் பெயாபெற்று நிற்கும். இவ்வே
 துக்களாலிவ்வைந்து மாயாபஞ்சகமாருமென வறிஞர்கூறாநிற்பா. எ - து. அன்று
 - ஏ - அசைகள், என்றேயென்பதிலேகாரம் - தேற்றம்.

பொய்யம்மையுருவி யென்பதை வடநூலார் - அநாதாதமிகையெனக்கூ
 றுவர்.

(பதசாரம்)

மாயை சுருதி சம்பந்தமாய் விசாரிக்கிற் ககனஞ்சுமம்போல வின்மையா
 தலிற் றுசசமெனவும்—உத்திசம்பந்தமாய் விசாரிக்கிற சுததிகாரசிதம்போல
 வுண்டின்மென்றோ தாதலி னனிராவாச்சியமெனவும்—உலகசம்பந்தமாய் விசாரி
 க்கி னுத்தாவைப்போல உள்ளதாகத் தோற்றலி னித்தியமெனவுங் கூறினார் ()

(கவி - சு. ௦. ௮ - கை.)

முன்னா தொகுத்துக்கூறிய மாயாபஞ்சக விலககணங்களை யிணைய வெ
 ன வருத்துணாத்துகின்றது

ஈவசே தனமறைத்துத் தமமயலாகிய வுலகத் திறத்திற் கெல்லா,மே
 வுகா ரணமாகி மாயைவிப ரிதஞானம் விளைத்து மோக, மோவவுண
 ர் வழித்தவித்தை சத்தின்வே ருகிப்பொய் யுருவி யாகும், வீவிலா
 மாயையிதற் கிருதருமஞ் சங்கோச விகாச மென்றும்.

[பொழிப்புரை.]

ஈவசே தனமறைத்துத் தமமயலாகிய வுலகத் திறத்திற்கெல்லா மேவுகார
 ணமாகி மாயை விபரிதஞானம் விளைத்துமோகம்”எ-து. மாயாசத்தியானது, ஆ
 ன்மஞானத்தை மறைத்து - தமமெனவும் , ஆன்மாவுக்கயலாநின்ற உள்ள செக
 மாதிலுன்றி நிலைமைகளுக கெல்லாந் தானியைந்தகாரணமானின்று - மாயை
 யெனவும் ; ஒன்றையொன்றாக வுணரும் விபரிதஞானத்தைவிளைத்து - மோக
 மெனவும் “ஓவவுணா வழித்தவித்தை சத்தின்வேராகிப் பொய்யுருவியாகும்”
 எ - து. ஒழியுமாறுணர்வையழித்து - அவித்தையெனவும் ; உணமைக்குமாறு
 கின்று-பொய்யுருவியெனவும் பெயர்பெற்றுநிற்கும். “வீவிலா மாயையிதற்கி
 ருதருமஞ் சங்கோசவிகாசமென்றும்”எ-து. அழியாது நித்தியம்போற் காணு மி
 ந்தமாயாசத்திக்குச் சங்கோசமெனவும் ; விகாசமெனவும் ; இரண்டிதரும் மு
 ணவாகக்கண்ணும். எ - து. மறைத்து - காரணமாகி - விளைத்து - அழித்து-பொ
 ய்யுருவியாகி ; தமம் - மாயை - மோகம் - அவித்தை - பொய்யுருவி எனப் பெ
 யர் பெயர்நிற்குமெனமுடிக்கிறது - நேர்நிரணிமையணி.

சங்கோசம், குவிதல். விகாசம், விரிதல். அசத்து - பொய்யுருவி - துச்ச
மென்பன பொருபொருட்களவியாயினுங் கிஞ்சித்து தாரதம்மியமிருத்தலி
னவைதோன்றவாங்காங்குகூற்றினர்.

(பதசாரம்.)

இம்மாயை பிரவியை யெழிலி மறைத்ததுபோல, வாத்மஞானத்தை யே
கதேசத்தின் மறைத்ததுபோலத் தோற்றுவிக்கு மந்தகாரமாதலிற் றமசெனவு
ம்—தன்னைமறந்தவிடத்துப்பிரபஞ்சமாகத் தோற்றுவித்தற கேதுவாகலின்
மாயையெனவும்—சூற்றியை மகனென்றதுபோலச் சிவத்தைச் சகமாகத் தோ
ற்றுவித்தலின் மோகமெனவும்—தன்னையறியேனென்ற தன்மையறிவாயிருந்
து மதனைத்தோற்றாமற் கெடுத்தலின் அவிததையெனவும்—இங்ஙனஞ்செய்வ
தற் கேதுவான வருவந் தனக்கென வொன்றின்மையிற் பொய்யுருவியெனவு
ங் கூற்றினா.

வினா இந்துவினையென்ற கவியில் மறையாதென்ற மாயையிங்ஙன மறை
த்ததென்ற தென்னை?

விடை. சந்திரனுருவங் களங்கத்தினள வெவ்வளவோ வவ்வளவு மறை
பட்டதாகத் தோற்றல்போல, ஆதமஞானவியாபகத்தி லேகதேசமான மாயை
யெவ்வளவோ வவ்வளவு மறைபட்ட துபோலத் தோன்றினதேயன்றி வேறி
ன்றென்க (கூடு)

(கவி - ஈக. அ - கை.)

மேற்கூறிய சங்கோச விகாசதர்மங்க ளிலக்கண மினையவெனவும் - மா
யைக்கு வேறிரண்டு குணங்களினும மினையவெனவு முணாததுகின்றது.

விரிந்துபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக் குவிந்தொடுக்கும் வித
மே போல, வரந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்தினு லகிலங்
காட்டிப், பரந்தவைகளா சங்கோச தருமத்தர லடக்குமெனப் பகர்வ
ர் மாயைக், கிருந்தகுண மிரண்டிளவில் சுதந்திரமுஞ் சுதந்திரமு
மென்ன வன்றே.

[பொழிப்புரை.]

விரிந்துபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த்திக் குவிந்தொடுக்கும் விதமேபோ
ல” என - து. படமானது தான்விரிந்து தன்பாலடங்கிய பல்வேறுவிகழ்ப்பு நித்
திரங்களை வினங்கக்காட்டி. மீண்டுங் குவிந்தொடுக்கக்காட்டும்விதமெங்ஙனமோ
வதுபோல. “அரந்தைதரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்தினு லகிலங்காட்டிப்.

வேதாந்தஞானம்.

பார்த்தவன் சங்கோச தருமத்தா லடக்குமெனப் பகர்வர்” எ - து. இன்ப நிலைபாவத் துன்பத்தைத் தர்ப்பாலதாவிழ் மேற்கூறிய மாயாசத்தியும் - தனது விசேஷதருமத்தினால் விரிந்து தூமஸ்தவுலகங்களை யும் காட்டி - அங்ஙனங் காட்டி யதாற் காணப்படும் விரிவாயவுலகங்களைத் தனது சங்கோச தருமத்தினு லொ டுக்கிக் கட்டிமெனச் சத்துக்கள்கூறுகிற்பர். “மாயைக் கிருந்தருண மிரண்டின வில் சுதந்திரமுஞ் சுதந்திரமு மென்ன” எ - து - இவையன்றியும், மாயைக் கீயல்பாரின் றுள்ள ருணங்கள் - சுதந்திரத்துவவீனமெனவும், சுதந்திரத்து வமெனவு மிரண்டுள்ளனவாம். எ-று. அன்று-எ-அசைகள். மாயையும் - என் பதிலும்மை - இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. படமானது - திகழ்த்தி யொடுக ிக் காட்டுமாறுபோன்று, மாயையும் - விரித்துக்காட்டி - அடக்கிக்காட்டுமெ ன முடிக்க.

யதார்த்தமான படத்தில் வன்னகனாற் கற்பிதமாயமைத்த சித்திரங்க ளே விகசிதமாய் விளங்கல்போலச் சுயஞ்சித்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சராசரங்க ளே விகசித்தலின், ஈண்டு மாயைக்கிச சித்திரப்படத்தை யுவமிததாரொன்க.

இச்சகமாகிய காரியந்தோற்றற் கீம்மாயை யொரு சார்பு காரணமாதலி னதன் விரிவொடுக்கமே சகததினுதிப்பு மொடுக்கமு மாமென்க (கக)

(கவி - கூஉ. அ - கை.)

முன்னர்மாயைக் கிரண்டருணம் வேறுளவென்பதை விளங்க வுணாத் துகின்றது.

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்வே ருகியொரு பொருளாய்த் தோற்றல், செய்யாமை யாலுளதில் சுதந்திரஞ்சான் றுயவொரு சே த னன்பா, லுய்யாத சிவாதி யாக்குதலாற் சுதந்திரமு முளது மாயை, மெய்யான தலதென்றல் விசம்பலர்பே வில்லைபென விளம்பலன்றே.

[பொழிப்புரை.]

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின் வேறாகி யொருபொருளாய்த் தோ ற்றல் செய்யாமையா லுளதில் சுதந்திரம்” எ - து. தனக்கெனச் சொருபமொ ன்றின்றாய் - மெய்ப்பொருளாகிய பிரமத்தினின்றும் வேறாகித் தானொருமுத லாகித் தோற்றல் செய்யாமையால் சுதந்தரவீனத்துவமும். “சான்றாய் வொ ருசேதனான்பா லுய்யாத சிவாதி யாக்குதலாற் சுதந்திரமுமுளதுமாயை”எ-து. சாட்சியாத கின்றான். பொய்ப்பற்ற பரமாத்மாவின்விடத்தி ல்றியாமையினி ன்றியாதபொருத நிலை. முதலியவைகளை விவரித்தலாற் சுதந்தரத் து லாகிய விவரிக்கப்படா யுமுளவது மாயையாம். “மெய்யான தலதென்

றல் விசும்பலர்போ வில்லையென விளம்பல்” எ - து. அம்மாயையென்பது - மித்தையெனச் சொல்லப்படுதல் ககராவிர்த்தம்போல்வதின் - இல்லையென்றே சொல்லப்படுவதாம். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். எனவே - செகமாதிபை நோக்குங்கா லுளதாயும்; யாது சொருபமென நோக்குங்கால் - இலதாயுங்கா ணப்படுதலின், இவ்விருதாமத்தையு மாயாசத்தி யேற்றற்கு முரணின்றென்க, இல்குதந்திரமென்பதில் - எண்ணும்மையெஞ்சியது.

பிரமத்தைத்தவிரத் தனககென வோசெயலில்லாமையாற் சுதந்திரமின் மையும், அப்பிரமசத்தையைக்கொண் டியாவையுங்கற்பித்தலிற் சுதந்திரமுமு ளவென்க. (கஉ)

(கவி - சு.க. அ - கை.)

முனபொய்யென்ற மாயையின் விருத்தித்திரிய மினையெவன் றுணர்த்துகின்றது

புலனில்களுக் கரியாதி போற்றேன்றி விசாரிக்கும் பொன்று மெய்யா, நிலவுதல்செய் சுத்தசத்து வடிவமா மாயையொடு நிகழ்த்துகின்ற, மலினசத்து வடிவமா மவித்தைதமப் பிரதான வடிவ மாரு, நலமில்பிர கிருதியென விருத்திமூன் றுடையதுமுன் னவின்ற மாயை.

[பொழிப்புரை.]

புலனில்களுக் கரியாதி போற்றேன்றி விசாரிக்கும் பொன்றும்” எ-து. ஐம்புலவுணர்வின்றிய கனலின்கட்டோன்றிய யானைமுதலியவைக ளெங்ஙன மோ வதுபோலச் செககிவ பரமுதலியவைகள் மாயையின்கட் டோன்றி யங்ஙனந் தோன்றியவைகளை யையநதிரிபற் விசாரிக்கும் சற்றுமில் தாக வழியும். ‘மெய்யா நிலவுதல்செய் சுத்தசத்து வடிவமாமாயையொடு நிகழ்த்துகின்ற மலினசத்து வடிவமாமவித்தை” எ - து. மெய்போல வெவர்க்கும் விளக்குவர்கு ஞ் சுத்தசத்துவ வடிவமான மாயையு மதனோடொன்றாகச் சொல்லப்பட்ட வ சுத்தசத்துவ வடிவமான வவித்தையும். “தமப்பிரதான வடிவமாரு நலமில்பிர கிருதியென விருத்தி மூன்றுடையது முன்னவன்ற மாயை” எ - து. தமப் பிரதானவடிவமாய நலமிழந்த மூலப்பிரகிருதியுமெனக் கூறப்படு மிம்மூன்று விருத்திகளையு முன்னர்கூறிய மாயாசத்தியானது தன்பாறுடையதாகக் காணப்படும். எ - று. கரியாதியென்றமையால் - புலமுதலியவைகளைக் கொஞ்சு, மாயை - அவித்தை - பிரகிருதி - இம்மூன்றையும்-விருத்தித்திரயமெனக் கொள்க. தன்மரணக் கிடும்பெருமைவின் - நலமிலென்றனையொடுத்தார். விசாரிக்கும் பொய்யாமுதலின் - மெய்யாநிலவுதல்செய்யென்றார்.

வேதத்தொடர்பு.

விருத்தியென்பதைச் சத்தசத்துவாதி மூன்றிடத்துங் கூட்டுக. எனவே, சத்தசத்துவவடிவ மாயாவிருத்தியெனவும், மலின சத்துவவடிவ விர்த்தியாவிருத்தியெனவும், தமப்பிரதானவடிவு விருத்தியெனவும் கொள்க. மாயையின் சத்துவத்தில் மூன்றும் - ரஜசில்மூன்றும் - தமசில்மூன்று மாகவொன்பதாய்விரிந்தது விருத்தியென்க. (கந)

(கவி - சுச. ௮ - கை.)

மாயையின் சத்துவாதி குணங்களிற் சுகசீவபரங்களி னுற்பத்தி கூறுவாண்வேண்டிச் சத்தசத்துவ மாயையி லீசன்தோன்றுமியல் பிணயதென வுணர்த்துகின்றது.

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாசயிக்க மாயிற் றுண்மையாய பிரமத்தினன வொடுபடைப்பி னிதுபேத வவத்தை யெய்து, மேயவதிற் பிரமசைத னியம்விம்பித் திட்டதுவே விளங்கு ஞானந், தூயசைதன்னியமே பதியிறையென் றிடநிற்குந் துணிவி தாமே.

[பொழிப்புரை.]

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி யாசயிக்க மாயிற்று" எ - து. மாயையானது ; "இடைவிடாது மாறிமாறிவருகின்ற சுழுத்தியவத்தையிலும், சாவசங்காரகாலங்களிலு மயிககமானதுபோ லத்தியாசமாகக் காண்பதெவ்வனமோ அதுபோல, "உண்மையாய பிரமத்தி னனவொடு படைப்பி னிதுபேதவவத்தையெய்தும்" எ - து. உண்மையானின்றள்ள சைதன்யத்திற் சாக்ராவத்தையிலும் படைப்புக்காலத்திலு மிர்தமாயையானது - இங்ஙனமாய பேதவவத்தைகளை யடைந்ததாகக் காணும். "மேயவதிற் பிரம சைதனியம் விம்பித்திட்டதுவே விளங்கு ஞானந் தூய சைதன்னியமே பதியிறையென் றிடநிற்குந் துணிவிதாமே" எ - து. இந்நிலையதாக வாய்த்த - அந்தமாயையிற் பிரமசைதன்யமானது பிரதிவிம்பிக்க - அங்ஙனம் பிரதிபிம்பித்த சாயையே ஞானவடிவாகவிளங்கும். பரிசுத்தசைதன்யமே பதியெனவும் - இறையெனவு மெவருங் கூறும்படியாக - சிற்கும், இதுவே துணிவெனப்படுவதாம். எ - று. ஆகாயவியாபகத்தி லுணுத்துவ வேகதேசவிடத்திற் காற்றெழும் தெங்கணும் வியாபித்துமோதி யடங்குவதுபோல்வதின், பிரமத்தில் மாயை பேதவவத்தை யெய்தி யநிக்ஷயயிற்றென்றோர். சுழுத்தி - லயம். னனவு - படைப்பு. இவை நேர்நிரனிற்ற சுழுத்தி - னனவு - சேவசைதன்யத்திலும், லயம் - படைப்பு - ஈசசைதன்யத்திலு மெனச்சொக்க.

பேதவொன்பது பிரமவியாபகத்தில் மாயை கிஞ்சித்தவேறுபடுதல். இனி பிறகு மிடுக்கிவரு வேகவிருத்தவி ளீசனெனவும், இங்ஙனமுண்டாகி

ன்ற யாவைக்குங் காத்தாவா விருத்தலின் பதியெனவும், அவை யனைத்தையும் பிரேரகப்படுத்தலி னிறையெனவுங் டோள்க

மாயையான துண்மையான பிரமத்துடனே யத்தியா சயிக்கியமாயடங் கிக் கிஞ்சித்து வெளிப்படும்போது - அதற்கே சுத்தசத்துவ மாயாவிருத்தியென வும், இந்நிருமலத் துதித்த பிரமப் பிரதிபலனசசாயை நிருமலமாய் விளங்கலி னஃதே சர்வஞ்ஞதுவாதி குணவிசிஷ்டானுண வீசனெனவுமாம் (கச)

(கவி - கூடு அ - கை. வேறு.)

மேற்கூறிய மலின சததுவாவித்தையிற சீவர்கடோன்று மியல் பிணைத் தென அணாதது கின்றது

அப்பரற குபாதி யாகி யமோககா ரணியா மாயை
பொய்ப்புறு மவித்தை யெண்ணிற் போத்திரு பசுவென் றேது
மொப்பருஞ் சீவர்க் கெலலா முபாதியாய் மோகஞ் செய்யு
மெய்ப்புறு பகுதி பாச மெனச்சம குணமா நின்று.

[பொழிப்புரை.]

அப்பரற குபாதியாகி யமோக காணியா மாயை” எ - து மாயையெ ன்பது, முற்கூறிய பரனுக்குபாதிவடிவாகின்று மோகரகித காணியாகிற்கும். “பொய்ப்புறு மவித்தை யெண்ணிற் போத்திரு பசுவென்றேது மொப்பருஞ் சீவர்க்கெல்லா முபாதியாய் மோகஞ்செய்யும்” எ - து பொய்யெனற்கியைந்த வவித்தையென்ப தெண்ணிறந்த போத்திருவெனவும், பசுவெனவுரு சொல்லத் தக்க வொப்பிலலாத சீவாக்குகெல்லா முபாதியாகின்று மோகத்தைச்செய் யாகிற்கும் “எய்ப்புறு பகுதிபாசமெனச சமகுணமாகின்று” எ - து இளைக்க த்தக்க மூலப்பிரகிருதியானது போககியாத்தமகததுவத்தினுற் பாசமெனகூற ப்பட்டுக் குணத்திரயசமானாவத்தையாகின்று எ - று காரணமென்றபாலது - காரணியென்றாயது, சுத்தமாயாசத்தியை நோக்கியென்க போத்திருவெனல் - அதுபவிப்பவனை. அவித்தையை யுபாதியெனல் - மயகருந்தகைமை பற்றியும், உபாதியமோககாரணியெனல் - மயககம் வினைவியாமை பற்றியுமென்க. இவ் விரண்டே துக்களால் சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய குணங்களும் - கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ முதலிய குணங்களும் வந்தமைகாண்க அதோமுகத்திற்கும் - ஊர்த்தமுகத்தி ற்கு மியைந்துநிற்பது வேறின்றமையின், சீவர்களுக் கொப்பருமென்றடைசெக டெத்தார். குணத்திரியத்திற்குப் பகுதி சமமாநிற்றலின், சமகுணமா நின்றென்க ி. பகுதிக்கு - எய்ப்புறுவென்றடைகொடுத்தது - அளவிறந்தபிறவினைத் தற் றினைப்பய்யுண்டாக்குந் தகைமைபற்றியென்க. ஏனையபாசங்கள் - பகுதியே ல்வதன்முறையின், பகுதிபாசமெனப்பட்டது. வித்தைக் கவித்தை வேறா னமையின் பொய்ப்புறுமவித்தையென்றார்.

(கவி - சு.சு. அ - கை.)

முற்கூறிய தம்பிரதான ரூபமான பிரதிருதியிற் காலதத்துவம் தோன்றுமியல் பிணையதென வுணர்ந்துகின்றது.

அவித்தையின் விம்பித் துள்ள வாருயிர் நுகர்ச்சிக காகத்
துவக்குறு காரி யங்க டோற்றிட வெதிர் குறித்த
வுவப்புறு மீசனோக்க மாத்திரத் துற்ற லர்ந்து
பவப்படு காலமாகி யதுகொடு பரிண மித்து.

[பொழிப்புரை.]

அவித்தையில் விம்பித்துள்ள வாருயிர் நுகர்ச்சிக காகத் துவக்குறுகாரி யங்க டோற்றிட”எ - து. முன்னாகூறிய வலித்தையினிடத்திற் பிரதிபிம்பித்த நிறைந்தவுயிர்களின் போகானுபவ நிமித்த முடலுக்கியைந்த காரியங்களெவையோ, அவையனைத்து முண்டாகுமாறு “எதிராகுறித்த வுவப்புறு மீசனோக்க மாத்திரத்துற்றலாந்து”எ - து. தனக்கெதிராகச் சங்கற்பித்த - ஆனந்தவடிவமான மீசனோக்கின மாத்திரத்தி லுடனே யெங்கணும் பரவி. “பவப்படு காலமாகி யதுகொடு பரிணமித்து”எ - து பவத்திறகியைந்த காலதத்துவமாகி யதுகாரணமாக மாறுபட்டு எ - று துவக்கு-காரணவாருபெயர். நுகர்ச்சிக்கியைந்தகாரியம்-சத்தபரிசாகிகளை, இவையனைத்துஞ் சடமாதலினெதிரொன்றா, உவப்புறு மீசனென்றது - அன்பருக் கினிமைபற்றியெனக் பால்தயிராதலைப் பரிணமித்தலென்றார். காலமாயதும் - பரிணமித்ததும் பகுதியெனக் பிரதிபிம்பித்தலைவிம்பித்தலெனல் - மருஉ

வித்தையாப் பிரதி விம்பரான வீசரன் தனது கடாக்கூத்தனின லவித்தையாப் பிரதி விம்பரான சீவாகன மயக்கம் நீங்கத் தனுவாதிகளைக் கொடுக்குநிமித்தவ காலதத்துவ முண்டாயிற் றென்பதுகருத்து (சுசு)

(கவி - சு.சு. அ - கை.)

மகத்தத்துவத்தி னுற்பத்தியுங் குணமு மிணையவென வுணர்த்துகின்றது

இருமக தத்து வந்தா னெனநிற்கு மதுதா னீரபெய்
தரும்விதை முனையா மன்முன் போலிரா தாதல் போலக்
வருவெனும் பகுதி யோடிக் காரமு மாகா மற்பெயர்
வருவென நிறுவி கற்ப வுருகி வலத்தை யாகும்.

[பொழிப்புரை.]

இருமக தத்துவந்தா னெனநிற்கு மதுதா னீர்பெய் தரும்விதை முனையா மன் முன்போ லிராதாதல்போல ” எ - து. பெரிதாகிய மகதத்துவ மெனக்கூ றப்பட்டு நிற்கு மநிலையது நீர்விட்ட விதையானது முனையாமலும், முன்போ லிராமலு மெவ்வனமாதிரிக்குமோ வதுபோல, “ கருவெனும் பருதியோ டாங்கா, ரமு மாகாமற் பொய்யுரமுறு நிருவிகரப வருநடுவெவத்தையாகும் ” எ - து. கரு ப்பம்போல்வதாகிய மூலப்பிரகிருதியு மாகாமல அகங்காரதத்துவமு மாகாமல் கற்பித ஞான சம்பந்த முள்ள நிர்விகரப வடிவமான மத்தியகத வவத்தை யெ னப் படுவதாம். எ - று தனத திஷ்டான நிலை மறந்ததாற் பொய்யுர மெனப் பட்டது. உதாரணம்; என்னே நானறியே னென்னல் கருப்பம் போல வதின், பரு தியைக கருவென்றார் திரிகுணமாக விரியாமையி னிருவிகரபமெனப் பட் டது.

பிரகிருதிக்கு விதையும் - மகதத்துவத்துக கூறினவிதையும் - அகங்காரசு ததிற்கு - அங்குரவிதையு முவமித்த தென்க. நடுவென்றமையின் முதற்பிரகிருதியு மீறநிலகங்காரமுங் கொள்க விதை நீரினுப்பி னங்குராதி விருகமுண்டாதற கேதுவாதலபோலப் பிரகிருதி யுன்முகத்தான் மகதத்துவமாத லாங்காராதி சகமுண்டாதற கேதுவென்க. (கௌ)

(கவி - சுஅ. அ - கை)

மேற்கூறிய வகங்காரதத்துவத்தி லுதித்த குணத்திரியநாம மினையவென வுணாத்துகின்றது

கொன்மக தத்து வத்திற் குணபேத முரூபபொய ஞான மன்சவி கற்பமாக வருமுத லத்தி யாச

மென்முத லாங்கா ரந்தோன் நிமிகுணஞ் சதது வந்தான் பின்வரு மிராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குணமென் றாகும்.

[பொழிப்புரை.]

கொன்மக தத்துவத்திற் குணபேத முரூபபொய் ஞான மன்சவி கற்பமாக” எ-து. பெரும்பாலு மகதத்துவத்திற் குணபேதமுற்று மிகவு மித்தையா ஞானத்தினால் விகற்பவடிவமாக. “வருமுத லத்தியாச மென்முத லாங்காரத் தோன்றிகுணம்” எ - து. வருகின்ற முதலத்தியாச மெனக்கூறு முதலகங்காரத்திற் தோன்றுகின்ற குணங்கள். “சத்துவந்தான் பின்வரு மிராசத்தஞ் சொற்பெருந்தமோகுணமென் றாகும்” எ - து. சாத்துவதும் - பின்னொட்டாததும் மிராசதம் - பெரிதாகச்சொல்லப்பட்ட தாமதமெனப் பெயர்பெறுவனவாக

வேதாந்தகுணங்கள்.

ம.க. ௨. ௩. கொண் - யனனென்பன - இடைச்சொற்கள். உருவென்பது செய்
யரவேன்னும் வீணையெச்சம் சவ்விகற்புமாதலின், பொய்ஞானமென்றார். ஒன்
று மற்றொன்றாகத்தோற்றுவதுதத்தியாசம்.

விருட்சத்துக் கங்குரமுதலாவதுபோலச் சகத்தோற்றத்திற் ககங்காரமு
தலாதலி னிவ்வகங்காரத்தை முதலென்றா (கௌ)

(கவி - ௬௬. ௮ - கை.)

முன்னா கூறிய திரிவிதகுணங்களி னுருவங்களும் - இவைகாரணமாக
வந்த வவற்றினினைப்பெயாகளு முினையவென வுணாததுகின்றது

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி யுருவங்கள் பிரகா சம்பின்
புரைப்பிர விருத்தி மோக மென்குவர் புகல்கு ணங்க
ணிகாப்பெயா தான்வை காரி நிகழுநதை சதம்பூ தாதி
விரிப்பருங் குணங்கண் மூன்றுந் தருவமேல் விளம்ப லுற்றும்.

[பொழிப்புரை.]

உரைப்பருஞ் சத்துவாதி யுருவங்கள் பிரகாசம் பின் புரைப்பிர விருத்தி
மோக மென்குவர்” எ - து சொல்லறகரிய சாத்துவிதமுதலிய குணங்களின்வ
ழுவங்கள் ; பிரகாசமும் - பின்னாகூறப்படும பிரவித்தியும் - மோகமுமெனச்
சத்துக்கள் கூறாநிறபர் “புகல்குணங்க ணிகாப்பெயாதான் வைகாரி நிகழுந
தைசதம் பூதாதி” எ - து இவ்வகங்கூறிய குணத்திரியங்களின் முறைப்பெ
யர்கள் - வைகாரி - விளங்காநின்ற தைசதம் - பூதாதியெனப்படுவனவாம் “வி
ரிப்பருங் குணங்கள் மூன்றுந் தருவமேல் விளம்பலுற்றும்” எ - து விரிவாகச்
சொல்லறகரிய விம்மூன்று குணங்களுந் தருவனவற்றை யினிச்சொல்லுதும்
எ - று சத்துவாதி-தருவ - வினையாலணையும் பெயா.

குணங்க ணிகாப்பெயொனறது, சத்துவப் பிரகாசத்தில் வைகாரியும்-ரஜ
சின் பிரவிருத்தியிற - றைசதமும் - தமசின்மோகத்திற பூதாதியு மெனக்கொ
ள்க.

வீதையின் னுதித்த வங்குரமே மூன்றிதழானதுபோல, மகத்தத்துவத்தி
லுதித்த வங்குரமே முக்குணமாயிறமென்க (கௌ)

(கவி - ௭௦. ௮ - கை.)

முன்னா கூறிய தனித்தனி குணங்களினின் னுதிக்குத் தத்துவங்களினை
மொத்தமாக அணித்துகின்றது.

சததுவ குணத்திற் றேன்றுந் தயங்குமுட் கரண நான்கும்.
'புத்தியிற் தியங்க னோந்தும் போந்துதித் திமிமி ராச
தத்தில்வாக் காகி யைந்துந் தரும்பிரா ணுதி யைந்து
மத்தமோ குணத்திற் றேன்று மகல்விசும் பாதி பூதம்.

[பொழிப்புரை.]

சததுவ குணத்திற் றேன்றுந் தயங்குமுட் கரண நான்கும் புத்தியிந்திய
ங்களைந்தும்” எ - து சாததுவகுணத்தில் விடாதுமுதுகின்ற வந்தக்கரணங்க
ளுக்கும்-ஞானேந்திரியங்களைந்து முதிக்கும். “போந்துதித்திடு மிராசத்தின்
வாக்காகி யைந்துந் தருபிரா ணுதியைந்து” எ - து இராசதகுணத்தில் வா
கு முதலிய கன்மேந்திரியங்களைந்தும் - உடலுக்கையெந்த பிராணதிவாயுக்களைந்
தும் வந்துதிக்கும். “அத்தமோகுணத்திற் றேன்று மகல்விசும் பாதிபூதம்”
எ - து அந்ததாமதகுணத்தி லெங்கணும் வியாபித்த வாகாயமுதலிய பஞ்ச
பூதங்களுதிக்கும். எ - று, புறம்பின்மையி னகல்விசும்பென்றா பஞ்சிகரித்
தென்றதனால், விசும்பாதிபூதமெனலையபஞ்சிகரிதமாக்குக. அன்றேல் - முந்
ணும்

கரண நான்கென்பன ; மனம் புத்தி-சித்தம்-ஆங்காரமும், புத்தியிந்திய
ங்களைந் தென்பன , செவி-மெய்-கண-நா-மூக்கும், வாககாதி யைந்தென்பன ;
வாககு - பாதம் - பாணி - பாயுரு-உபஸதமும், பிராணதி யைந்தென்பன, பி
ராணன் - அபாணன் - உதானன் - வியாணன்-சமானனும், இப்பத்தொன்பது
ஞ்ஞகருமதேகமும் - விசும்பாதி பூதமென்பன; விண - காற்று-அக்கினி-அப்
பு-மண் - இவ்வைந்துந் தூலபூதமுமா மெனக்கொள்க (எ0)

(கவி - எக. அ - கை.)

அவ்வனம் பஞ்சிகரித்த பூதத்தினின் றுலகமாதலும் - அந்தக்கரணங்
ள் சேட்டித்தலும் - அவற்றிற் கதிதேவதைகளாநின்றலு மினையவென வுணர்
த்துகின்றது.

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சி கரித்துல காகி நிற்குஞ்
செப்பிய கரண நான்கின் செயல்கடா நினைதத லநதப்
பொய்ப்பொரு டினிதன் மானம் புரிதல்சின் தித்த றிங்க
டிப்பிய நான்மு கன்கேத் திரிபுராந் தகன்றே வன்றே.

[பொழிப்புரை.]

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சிகரித் துலகாகி நிற்கும்” எ - து முன்ன்க றிய
வபஞ்சிகரித் பஞ்சபூதந் தூலமாகப் பஞ்சிகரித் துலகாகிநிற்கும். “செப்பிய

வேதாந்தஞானாமணி.

ஊனனின் செயல்கடா நினைத்தலத்தப் பொய்ப்பொரு ளெனின் மாணம் புரிதல்கித் தித்தல்” எ - து. முன்சொல்லிய மனமுதலிய நான்கு கரணங்களின் செயல்களாவன; அந்தப்புதாதி மித்தையாப்பொருளை நினைத்தலும் - நிச்சயித்தலும் - அபிமானித்தலும் சிந்தித்தலுமாம். “திங்கடிப்பிய நான்முகன் கேத்திரி புரார்தகன் தேவு” எ - து. இவற்றின் தேவதைகளாவன; சந்திரனும் - சிந்தப்பிரமனும் - விட்டுணுவும் - உருத்திரனுமாம். எ - று. அன்று-ஏ-அசைகள். தனக்கெனச் சொரூபமொன்றின்மையின், பூதாதிகளைப் பொய்ப்பொருளுள்ளார்.

கரணநான்கின் செயல்கள், தேவு, எனவே, மனதிற்குச் சங்கற்பித்தலும்-சந்திரனும், புத்திக்குத் துணிதலும்-பிரமனும், சித்தத்திற்குச் சிந்தித்தலும்-விஷ்ணுவும், அகங்காரத்திற்கு அபிமானமு - முருத்திரனுமாம்.

பஞ்சேகரித்தலென்பது; தன்மாத்திரையின் றமோருணபூதங்களை யொன்றிரண்டாகப் பகுத் தலின் முற்பாதியைந்தை நிறுத்திப் பிறபாதியைந்தி லொவ்வொன்றை நந்நான்காக்கி யிவற்றை முற்பாதியிற் றன்னமிசம்விட்டு மற் றவைக் கிவ்விருபதையுங் கொடுக்க ஸ்வயாமிசம் பாதிபு மேனையவமிசம்பா தியுஞ் சேர்ந் தொன்றாதலை. (எக)

(கவி - எஉ. அ - கை.)

இந்தக் கரணங்கட்குத் தானமும் - ஞானேந்திரியங்கட்குப் புடைபெயர்ச்சியும் - அதிதேவதைகளும் - தானமு மினையவென வுணாத்துகின்றது.

இக்கரணங்க டான மிதயஞா னேந்தி யங்கட் குய்க்குறு தொழிலாங்கேட்ட லுறல்காண்ட லுண்டன் மோத்த நிக்ருமா ருதமே நன்மித் திரனுயர் வருண னேமி தக்கச வினியாக் தெய்வந் தானங்கா தாதி யாமே.

[பொழிப்புரை.]

இக்கரணங்கடான மிதயஞா னேந்தியங்கட் குய்க்குறு தொழிலாங்கேட்ட லுறல்காண்ட லுண்டன் மோத்தல்” எ - து. இந்தமனமுதலிய வகக்கரணங்கட்குத் தான மிருதயமாம், ஞானேந்திரியங்கட் கெய்தத் தொழிலாவன; கேட்டல் - பரிசித்தல் - பார்த்தல் - புசித்தல்-முகர்தலாம் “திக்கு மாருதமே நன்மித்திரனுயர் வருணனே தக்கச வினியாக் தெய்வந் தானங்கா தாதி யாம்” எ - து. அதிதேவதைகளாவன; திக்கும் - காற்றும் - ஸ்வேனூரியனும் - சிறந்த வருணனும் - முருத்தல்கவினியுமாம். தானமாவது; காது முதலியனவாம். லுண்டன் - லுய்க்குறுமென்பதில் பாரமொன்றுமில்லை. தக்க - அகவினி

யென்றபாலது - தக்கசுவினியென்றாயது-விகாரம். ஆதியென்றதனால், மெய் வாய் கண் மூக்கைக் கொள்க.

கரணங்களென்னும் பன்மைகூறிக் தானநீதயமென நடுநிலையைக்கூறி
னமையிற் புத்திக் கல்து மனதிற்குக் கண்டமுஞ் சித்தத்திற்கு நாபியு மகங்கா
ரத்திற்குச் சர்வாங்கமுமாமெனவும், காதாதியென்றது ; மெய் - கண்- நா-மூக்
கெனவும், ஞானேந்திரியங்கட்குத் - தொழில் - தெய்வம், தானமெனவே, நி
லே சுரோத்திரத்திற்குக் கேடடலும் - திகரும் - காதும், தொக்குவிற்கு - உற
லும் - மாருதமும் - மெய்யும், சட்சவுகருக் காண்டலும் - மிதநிரலும் - நேத்தி
ரமும், சிங்குவைகரு - உண்டலும் - வருணனும் - நாவும், ஆக்கிராணத்திற்கு
மோத்தலும் - அசுவினியும் - மூக்குமா மெனக்கொள்க (எஉ.)

(கவி - எஉ. அ - கை - வேறு.)

மேற்கூறிய ஞானேந்திரியங்களி னுட்டொழிலும் - கண்மேந்திரியங்
ளின் புறத்தொழிலு மினையவென வுணாத்துகின்றது.

புத்தியிந்தி ரியங்கடா முணருவதாம் விடயம்

புறமெனவே யுள்ளமுணர் திடுஞ்செவிகள் புதைப்பி

னுயத்தபிரா ணதியொலி கேட்கையன்ன திகளை

யுன்னுமபோ தழல்குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின

மெத்துமக விருளறித லுற்காரா திகளின்

விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும்

வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுணர்த்த னடத்தல்

வழங்கல்விட லானந்தித் திடுதலென வறியே.

[பொழிப்புரை.]

புத்தியிந்தி ரியங்கடா முணருவதாம் விடயம்புறமெனவே யுள்ளமுணர்
ந்திடும"எ-து. அறியுந்தகையினவாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்து மெங்கனம் பு
றம்பிலுள்ள விடயங்களை யறியுமோ வதுபோல - அகத்திலுமறியும், எங்ஙன
மெனின். "செவிகள் புதைப்பி னுய்த்தபிரா ணதியொலி கேட்கை யன்னதி
களை யுன்னுமபோ தழல்குளிர்ச்சி யறிதல் விழிமூடின மெத்துமக விருளறித
லுற்காரா திகளின் விளங்குசுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும்" எ-து.
காதாதிமுடியவிடத் தியல்பாகவே ஆகவாச நிகவாசங்களைச் செலுத்தும்பிரி
ணன் முதலிய பஞ்சவாயுக்களின் சத்தங்களைக்கேட்டலும் - அன்பபாணிக
ளை யுன்னுமிடத் துட்டணதங்களை யறிதலும் - கண்களைமுடியவிடத்த து
யிதா. இன்னுள்ள வகவிருளையறிதலும் - அகப்புறமுதலியவற்றிற் செனக்குஞ்

கைதலத்தொளியம்மி.

ஊழறித்தலும் - வாசனையறிதலு மேற்கூறிய முறையின்வண்ணமாம். “வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுணாத்த ஷடூத்தல் வழங்கல்விட லானந்தித்திடுதெல்லெவறி” எ - து. முன்னா றினாயே நிறுத்திவைத்த கன்மேந்திரியங்களைநினை செட்டைகளாவன; வாக்கால் வசனித்தலும் - காலானடத்தலும் - கையாலிடுதலேற்றலும் - பாயுருவால் மலசல விசர்ச்சனஞ்செய்தலும் - உபஸ்தத்தா லானந்தித்தலு மாமெனவறிதி. எ - து. ஏ - அசை. உடையிற் கோட்டென்னு முத்தியால் - சீதோஷ்ணதி யென்றமையின், வெம்மை - தண்மை - மென்மை - வண்மை - தின்மை - நொய்மை - சீர்மை - சர்ச்சனா - என்னு மெட்டுறுகளையும், இருளென்றமையின், ஒளி - வெணமை - முதலிய பஞ்சவர்ணங்களையுங்கொள்க. ஒலிகேட்கை - காதும். அழல் குளிர்ச்சியறிதல் - தொகரும். இருளறிதல் விழியும். சுவையறிதல் - நாவும். கந்தமறிதல் - மூக்குமெனலை முறையே யென்றமையாற் கொள்க, இராசதத்தில் வாக்காதியைந்தமென முன்னர் கூறியிருப்பதால் வைத்தகருமேந்திரியத் தொழிலென்றா. சுவைகந்தமென்றதனால், நாவையும் - மூகையும் வருவிக்க. அவவவற்றின் புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தியதால், வாக்காதிகளைந்தையும் வருவித்தாம் உய்த்தவென்பதில் யகரம் ஆசெதுகை.

கருமேந்திரியமென்றது, தொகுதியொருமை பிராணதியென்றமையின், வியான - அபான - சமான - உதானனையுங்கொள்க முறையே யென்றமையின், அகத்தில் வியான வாயுவினாற் சத்தத்தையும் - பிராண வாயுவினாற் பரிசுத்தையும் - அபானவாயு வினால் ரூபத்தையும் - சமானவாயுவினால் ரசத்தையும் - உதானவாயுவினாற் கந்தத்தையு மறியுமென்பதாயிற்று. அன்னாதியென்றமையின்பானமுதலிய வுணவுகளையும் - உறகாராதி யென்றமையின், வாந்தியேப்பங்கனினு விதயகண்டங்களிற் கரித்தல் காரத்தலையுங் கொள்க (எங்)

(கவி - எச. அ - கை.)

முன்னர்கூறிய கன்மேந்திரியங்களி னதிதேவதைகளும் - அவற்றின்ஸ்தானங்களு-மவற்றால் விளையுந் தாபத்திரயங்களு-மில்வதிதேவதைகளே யீசனுக்கு மூன்றவத்தைகளு மாமெனலை நிராயே யுணர்த்துகின்றது

அருங்கிமக பதியிரவி மிருத்தியுபிர சேச

ஊதிதெய்வம் வாய்முதலாந் கோளகங்க டான

மித்தியாவக ஸூட்கரண மிருவகைவிந் திரிய

மென்னவரு பதினான்கு மத்தியான் மிகமாந்

தக்குவினா டுறுவிடய மாகிபவு திகமாந்

தருமதிதே வதையாதி தெய்வீக மாமிப்

மங்கலே மீத்திரியம் விராட்புருஷ் கருமெய்

முகபிபான் உருப்பந் கருமதையா மந்திரிய மிக்கே.

[பொழிப்புரை.]

அங்கமக பதியிரவி மிருத்தியு பிரசேச னாததெய்வம்” எ - து. அக்கினியும்-தேவேந்திரனும் - சூரியனும் - யமனும் - பிரசாபதியுங்-கன்மேந்திரியங்கட் கதிதேவதைகளாம். “வாய்முதலாந கோளகங்க டானம்” எ-து. வாக்குமுதலிய கோளகங்களே யவ்வீந்திரியங்கட் கிடமாம்-“இங்கிவைக ஞட்கர்ண மிருவகையிந திரிய மென்னவரு பதினான்கு மத்தியான் மிகமாம்” எ-து. இங்கேகூறிய விவைகளுக்குள் - அநதககரணநான்கும், ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள் பத்துமென வழங்குவரும் பதினான்கு மாநியாத்மீகமாம். “தங்குமிவற் றுறுவிடய மாதிபெள திகமாம்” எ - து இவ்வனந் தங்கிய விவைகளுக்குரிய விடயங்க ளாதிபெளதிகமாம்-“தக்மீதிதே வதையாதி தெயவீகமாம்” எ - து தக்கசந்திரன் முதலிய பதினான்கு தேவதைகளே யாதிதெயவீகமாம். “இப்புநகவோ யிந்திரியம் விராட்புருடறகு” எ - து இத்தேவாகளே விராட்புருடனுக் கிந்திரியங்களாம். “அதுமெய பொன்கருப்பற்கு” எ - து இரணியகருப்பனுக் கவவிந்திரியங்களே சூகசுமதேகமாம். “அதுமறைப்பா மந்திரியாமிக்கு” எ - து அநதததேகமே யநதிரியமிகக்குததமோருபமான வாவரணமாம். எ - து. எ - அசை கோளகம்-இடம் உறுவிடயம் - சம்சையாதி பதினான்கை

முற்கூறிய கன்மேந்திரியங் கட்டுத் தெயவமும் - தானமுமென்றது; றீரலே, வாக்கிற்கு - அங்கியும் - வாயும், பாதத்திற்கு-மகபதியுங்-காலும், பாணிக்கிரவியுங்-கையும், பாயுருவிற்கு-மிருத்தியுவுங்-குதமும், உபஸுத்தத்திற்கு-பிரசாபதியுங்-சூயயமுமாம், உளாயிறகோடலென்னு முததியால், விடயம் பதினான்காவன, சம்சய-ரிசசய-சாஞ்சல்ய-அபிமான, சதத-பரிச ரூப-ரச-கெநத, வசன-கமன-தான-விசர்க்க-வாநந்நங்களாம் சம்சயாதி நான்கு மொருபொருளிடத்தில் வைத்து, விடயம் பதினான்கு மெனக் கூறுவாரு முளா அக்ககரணம்-பதினான்கிருந் தனித் தனியே விடயங்க ளிருத்தலி னங்ஙனங் கூறுதல மரபன்மென்க.

(பதசாரம)

விடயங்களை நுகாதற கிந்திரியங்களை யியக்குளு சந்திராதியருக்குத் தேவாம்சமிருத்தலி னதிதேவதையெனவும்--இவைகள் சகமாகிய தூலவிடயங்களை யறிதற்கிடமாயிருத்தலின், விராட்புருடனுக் கிந்திரியங்களெனவும்--அவ்வீந்திரியங்க ளவ்விடயங்கட்டுக் காரணமான சூகசுமமாயிருத்தலின், பெருநகர்ப்பார் கதுமெய்யெனவும்--இவைக ளொன்றுத் தோன்றாமற் காரணமான தமநிலை யுடையிருத்தலின், மறைப்பா மந்திரியாமிக்கெனவுங் கூறுதலெனவே யுள்ளதுக்குத் தூலநி மூன்றுதேகமு மாவிற்று.

வேதாந்தஞானாமணி.

(கவி - எடு - அ - கை.)

நீசவாயுக்களி னிலககணங் கூறுவான் வேண்டிப் பிராணுதி சத்தவாயு
க்களி னிலக்கண மினையவென வுணர்த்துகின்றது.

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுச வாச

நிகவாச மியற்றுமபா னன்குதத்தி னுற்றுச்

சென்றொழிய மலசலங்க ளொழித்தலுறுஞ் சமானன்

சேர்ந்துந் தி யன்னரச முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு

மென்றுமுதா னன்களமுற் றுற்காரம் புரியு

மிருந்தங்க மெங்கும்வியா னன்பரிக்கு முடம்பைக்

குன்றுதலி னாகன்கேசாம் பாவித்தல் வினைக்குங்

கூர்மனா ல் விக்கலொடு தேக்குவரு மனறே.

[பொழிப்புரை.]

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுச வாச நிகவாச மியற்றுமபா னன்
குதத்தி னுற்றுச் சென்றொழிய மலசலங்க ளொழித்தலுறும்” எ - து, பிராண
வாயுவான திதயஸ்தானத்திற் றங்கிரின் றுகவாச நிகவாசங்களைச் செயயாநிற்
கும். அபானவாயுவானது குதஸ்தானத்திலடைந்து தேகத்தினின்று நீங்க மல
சலங்களை நீக்கிக்கொண்டிருக்கும், “சமானன சேர்ந் துந்தியன்ன ரச முறு
ப்பனைத்தும் பகுக்கு மென்றுமுதா னன்களமுற் றுற்காரம் புரியும்” எ - து
சமானவாயுவானது நாயிஸ்தானத்தினின் றுண்டவனனரசத்தை யவயவமு
ழுவதும் வியாபிககச்செய்யும், உதானவாயுவானது கண்டஸ்தானத்திற் றங்கி
யெப்போதும் வாந்திபண்ணும்படியாகச் செய்யும், “இருந் தங்கமெங்கும் வியா
னன் பரிக்கு முடம்பைக் குன்றுதலி னாகன்கேசாம் பாவித்தல் வினைக்குங் கூர்
மனா ல் விக்கலொடு தேக்குவரும்” எ - து, வியானவாயுவானது சாவாங்கமும்
வியாபித்துநின்று தேகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும், சமதுஞ் சுருங்காத நா
கவாயுவானது சோம்பலையுங் கொட்டாவியையும் விளைத்துக்கொண்டிருக்கும்,
கூர்மனென்னும் வாயுவினால் விக்கலு மேப்பமு முண்டாகும், எ-று அன்று -
எ - அசைகள், பிராணன் - இயற்றும், அபானன் - ஒழித்தலுறும், சமானன் -
பகுக்கும், உதானன் - உற்காரம்புரியும், வியானன் - பரிக்கும், நாகன் - விளை
க்கும், கூர்மனா ல் வருமெனமுடிக்க, உசவாச நிகவாசமெனல் - காற்றைவாங்
கலும், வினைத்தலுமெனக்கொள்க.

(எடு)

(கவி - எசு - அ - கை.)

முன்னிதுத்தமுறைபா லேனைய முன்றுவாயுக்களி னிலக்கண மினை
யவெனத்துகின்றது.

துமமலுட னிருமல்வருங் கிரிகரனு னகுதல்
 சொல்லுதலார் தேவதத்த னூற்சோக ராக
 மென்மைதருந் தனஞ்செயனத் தனஞ்செயனும் வாயு
 வியனுயிர் போ யைநநாளின் லீங்கிவெடித் தகலு
 மிம்மையினு காதிபுற வாயுக்க னைந்தா
 யிசைத்திடுங்கன் மேந்திரியங் கட்கவைசேட் டிகருந்
 தன்மையாம் பிராணாதி பஞ்சவா யுக்க
 டாமியக்கும் விடாமன் ஞா னேந்திரியங் களையே.

[பொழிப்புரை]

துமமலுட னிருமல்வருங் கிரிகரனு னகுதல் சொல்லுதலார் தேவதத்த
 னூற்சோக ராக மென்மைதருந் தனஞ்செயன்” எ - து. கிரிகரனென்னும் வா
 யுவினால துமமலு ிருமலு முண்டாகும். தேவதத்தனென்னும் வாயுவினால ந
 கைத்தலும் பேசுதலு முண்டாகும் தனஞ்செயனென்னும் வாயுவினால் தன்
 பவின்பங்கள் மெல்லவீனையும் “அத்தனஞ்செயனும் வாயு வியனுயிர் போ யை
 நநாளின் லீங்கி வெடித்தகலு மிம்மையி னாகாதி புறவாயுக்க னைந்தா யிசைத்தி
 டெங்கன் மேந்திரியங் கட்கவைசேட் டிகரும்”எ - து அநத தனஞ்செயனென்
 னும் வாயுவானது நிறைந்த வுயிர்நீங்கிய வைநதநாளிற் சரீரநீங்கிக் கபாலம்
 வெடித் திச்சரீரத்தினின்று நீங்கும் நாகன்முதலிய புறவாயுக்களானவை யை
 ந்தெனக் கூறப்படுவ கனமேந்திரியங்களுக் காதாரமாகிறபதா லவையசையும்.
 “தன்மையாம் பிராணாதி பஞ்சவாயுக்க டாமியக்கும் விடாமன் ஞானேந்தி
 ரியங்களை” எ - து தத்த மியலபிணிபனவாகிய பிராணன்முதலிய பஞ்சவா
 யுக்களும் ஞானேந்திரியங்க னைந்தையும் விடாம லசைத்துக்கொண்டிருக்கும்.
 எ - று. ஏ - அசை இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் எனவெதுகைவந்தது,
 மெல்லினவெதுகைபற்றியென்க “என்னை”வருக்கெறடினம் வந்தாலெதுகை
 யு மோணையுமென் றெருக்கப்பெயரா னுணாக்கப்படுமென் நிலக்கணமிருப்பதன
 லென்க.

நாகாதி புறவாயுக்க ளெனவே, பிராணாதி யந்தரவாயுக்களெனவும், மே
 ற்கூறும் வயிரம்பனாதி ய - அகவாயுக்களெனவுமாம். ஆகவே, புறம்பிலுள்ள
 கன்மேந்திரியங்களைச் சேட்டிப்பித்தலின், நாகாதியைப் புறவாயுக்களெனவும்,
 இடையிலுள்ள ஞானேந்திரியங்களை யசைப்பித்தலின், பிராணாதி யு யந்தர
 வாயுக்களெனவும், அகத்திலுள்ள வந்தக்கரணங்களை யசைப்பித்தலின், வயிர்
 ம்பனாதி யை யுக்களெனவும் கொள்க.

(கவி - எள். அ - கை.

வைரமபன்முதலிய பஞ்சவாயுக்களின் றொழில்களும் பஞ்சபூதங்களின் றொழில்களுந் தாமங்களும் அதிதேவதைகளு மிணையவென வுணாததுகின் றது

சாற்றின்வயி ரம்பன்முக கியன்பிரபஞ் சனனந

தரியாமி யொடுமகாப் பிராணனெனும் பெயாகொள
காற்றிவைகள் சீவசம் பந்தமா யேயுட்

கரணங்க ளியக்கியிடு மணமுதலேந திற்கும்
பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்டி கரணம்
பாகமொடு விரகமிடங் கொடையர்குந் தரும
மாற்றலுறந திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா
மயனொடரி யரனீசன் சதாசிவன்றே வதைகள்.

[பொழிப்புரை.]

சாற்றின்வயி ரம்பன்முக கியன்பிரபஞ் சனனந தரியாமி யொடுமகாப் பிராணனெனும் பெயாகொள காற்றிவைகள்” எ - து சொல்லுமிடத்தில வயிர ம்பன் - முககியன் - பிரபஞ்சன் - அநதரியாமி - மகாப்பிராணனென்னும் பெயர்களைக்கொண்ட விநதவாயுக்கள் “சீவசம்பநத மாயே யுட்கரணங்க ளியக கிவிடும்” எ - து சீவனுடன் சம்பநதப்பட்ட நதக்கரணங்களைதையு மியக்கி விக்கும். “மணமுத லேநதிற்கும் பாற்றிகழும் வியாபாரம் பொறைபிண்டி கரண ம் பாகமொடு விரகமிடங் கொடையாகும்” எ - து மணமுதலிய பஞ்சபூதத் திற்கு மவ்வவற்றி னிடமாகிகழும் தொழில்கள், பொருத்தலும்-பிண்டிகரித்த லும் - அன்னபானுதிகளைப் பாகமாக்கலும் - ஈரத்தை யுலாததலும் - சமஸ்த்த த்திற்கு மிடங்கொடுத்தலுமாம். “தரும மாற்றலுற திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா மயனொடரி யரனீசன சதாசிவன்றே வதைகள்” எ - து, அவற்றி ன் றாம்ங்கள், மிகவும் வலியுள்ள கடினமும் - நெகிழ்ச்சியும் - வெப்பமும் - பரிசுமும் - வெளியுமாம் இவற்றிற் கதிதேவதைகள், பிரமனும் - லிஷ்ணுவும் - ஐருத்திரனும் - மகேசனும் - சதாசிவனுமாம். எ - று, மணமுதலேநதிற்கு மிணையு, வியாபாரமும் - தருமமும் - தேவதைகளுந் தனித்தனி வந்தமைகா

பரிசும் - பரியெனக் கடைக்குறையாயிற்று, வயிரம்பனுதிய பஞ்சவாயுக் கள் இவசம்பந்தமா யுட்கரணங்களை யியக்கியிடுமென்றது ; உள்ளத்தை வயிர ம்பனும் - மணமுத லும்கையிலும் புத்தியைப் பிரபஞ்சனும் - சித்தத்தை யுந்

ரியாமியும் - அகங்காரத்தை மகாப்பிராணமும் - அசைப்பித்தலாம். மண்முத
லேந்திற்கும் வியாபாரம் - தருமம் - தேவதையென்றது ; கிரலே மண்ணிற்குப்
பொறுத்தலும் - வன்மையும் - அயனும், நீரிற்குப் பிணடிகரித்தலும் - நெகிழ்
செயு-மரியும், தீக்குப் பாசித்தலும்-மழற்செயு-மரனும், காற்றிற் குலர்த்தலும்-பரி
சித்தலும் - மயேசனும், லீணணிற் கிடங்கொடுத்தலும் - வெளியும்-சதாசிவனு
மாம் இவற்றி லுறபத்திக கிரமப்படி யுள்ளமுஞ் சோத் தந்தக்கரண மைந்தெ
னக்கூறியது. (எஎ)

(கவி - எஅ அ - கை.)

அபஞ்ச பூதங்களின் குணங்களுந் திரிபுடியி னிலககணங்களு மிணைய்
வென்வுணாததுகின்றது

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்முட்

ககனத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண் டேறுடனே
யந்தமுலுக் கொலியொடுமூன் றறற்கிரத மொடுநான்
கைந்துமண மொடுபுவிக்கென் றறிகதிரி புடிகண்
முந்துஞ் திருஞான ஞேயமா மிவற்றின்
மூலவகங் காரஞ்சேர் சீவசை தன்னிய
நந்துஞ் திருமனத்திற் கதுவறிவு ஞான
நவின்றபவு திகவிடய ஞேயமென வறியே.

[பொழிப்புரை]

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்முள்” எ - து. கந்தமுதலாகச்
சொல்லப்பட்டவைந்துமேயப்பஞ்சபூதத்தின் குணங்களாம். அக்குணங்களுள்.
“ககனத்திற் கொலியொன்றே வளிக்கிரண் டேறுடனேயந்தமுலுக் கொலியொடு
மூன் றறற்கிரத மொடுநான்கைந்து மணமொடு புவிக்கென்றறிக” எ-து. ஆகா
யத்திற் கொலியொன்றும் - காற்றிற்குச் சத்தபரிசமிரண்டும் - அழகியவக்கனி
கஞ்ச சத்த பரிசு வொளி மூன்றும- தண்ணீருகஞ்ச சத்தபரிசுவொளி ரசம் நர
ன்கும்-மண்ணிற்குச் சத்த பரிசு வொளி ரச கந்தமைந்தமென விசாரித்தறிதி.
“திரிபுடிகண் முந்துஞ் திருஞான ஞேயமா மிவற்றுள்” எ - து. திரிபுடிக
ளாவன; முதலிலுள்ள ஞாதிருவும் ஞானமும் ஞேயமுமாம். அவைகளில்; “மூ
லவகங் காரஞ்சேர் சீவசை தன்னிய நந்துஞ் திருமனத்திற் கதுவறிவு ஞான
நவின்ற பவுதிகவிடய ஞேயமெனவறி” எ - து. மூலவகங்காரத்தோசும்பக்
கித்த சீவபோதமே குன்றுத-ஞாதாவும்-அந்தக்கரண பிரிதிபுலனை-சைதன்யவி
மே ஞானமும் - முன்னர்கூறிய பூதப்பவுதிகவிடயமே ஞேயமுமாமெனவறிதி.

எ - து. எ - அகை. எனவே, சத்தபரிசாதிசனில் - ஆகாயத்திற்கொன்றும், கா
நீற்றிரண்டும், அக்கினிக்குமுன்றும், சலத்திற்குநின்றும், மண்ணிற்கைந்து
மென்றாயிற்று. அறிவாறு-மறிவும்-அறிப்பொருளுந்-திரிபுழயெனக்கொள்க.
பூதமு மறிப்பொருளாதலின், பவுதிகத்தோடு பூதத்தையும் வருவித்தாம்.
அறிப்பொருளை விடயமென்றா. (எஅ)

(கவி - எகூ. அ - கை.)

பூதமுதற பிரமமிறுவாயுள்ள விருபத்தொன்பது தத்துவங்களை யுமினை
யவென வுணர்த்துகின்றது.

ஈங்குமன மிருபத்து நான்காவ தாகு

மிருபத்தைந் தாவதுதான் மூலவகந் கார

மாங்கதனை யடைதலுறு சிதாபாச சீவ

னறையினிரு ப்ததாறு மவன்மாயை மருவு

மோங்கொளியா மீசனிரு பத்தேழா மவனவ்

வுயிர்முதலார் துரியனிரு பத்தெட்டா மவன

கீங்கலரு மீசனதிட் டாத்திருவாம் பிரம

கிகழ்த்தினிரு பத்தொன்ப தாவதுவா மன்றே.

[பொழிப்புரை.]

ஈங்குமன மிருபத்து நான்காவ தாகு மிருபத்தைந்தாவதுதான் மூலவக
ங்காரம்” எ - து. இவ்விடத்தில் மனமானது - இருபத்துநான்காந் தத்துவமா
ம், மூலவகங்காரமான திருபத்தைந்தாவது தத்துவமாம். “ஆங்கதனை யடை
தலுறு சிதாபாச சீவ னறையினிரு பத்தாறுமவன்” எ - து அந்தமூலவகங்
கார சம்பந்தமுள்ள சிதாபாச சீவனானவன் சொல்லுமிடத் திருபத்தாறுவது
தத்துவமாவான். “மாயை மருவுமோங்கொளியா மீசனிரு பத்தேழா மவனவ்
வுயிர்முதலார் துரியனிரு பத்தெட்டாமவனாம்”எ-து.மாயாசம்பந்தமுள்ள மிக
மேலாகாசுபுமானவீச னிருபத்தேழாவது தத்துவமாவான்.அந்தவுயிருக் கதில்
மாயையினின்றும், கூட்டலத னிருபத்தெட்டாவது தத்துவமாவான் “கீங்கல
மீசனதிட் டாத்திருவாம் பிரம. கிகழ்த்தினிரு பத்தொன்ப தாவதுவாம்”
எ - து. கீங்கலவரிய வீசனுந், கதிட்டானமா கின்றன்ன பிரமத்தைப்பற்றிச்
சொல்லும், த் திருபத்தொன்பதாவது தத்துவமாம். எ - து. அன்று - எ - அ

மூலங்காரத்தின் சத்துவத்திற் கரணநான்கும், ஞானேந்திரியமைந்து மாகவொன்பதும், இரண்கின் வாயுவைவந்து கன்மேந்திரியமைந்து மாகப்பத் தும், தமசின் பூதமைந்து மிவ்விருபத்து நான்கின் முதன்மையான மனமுமி வற்றைத்தானென் றபிமானித்திருக்கு மகங்காரமு- மதற்காதாரமான சீவனு- மதற்குவியாபகமான வீசனு-மிவ்விரண்டிற் கதிஷ்டானமான கூடஸ்தனும்- பிரமமுமாக விருபத்தொன்பதும் தத்துவமாமென்க.

வினா இவ்வனமாயி னேனையநூல்களிற் சத்துவத்திற்பத்து-மிரஜசிற் ப ததுந்-தமசிற்பதினென்று மிவைகட்டுக் காரணமான - அவிததை-விததை-சி வன்-சசன் - பிரமமைந்து மாகமுப்பத்தாறெனக் கூறியதென்னை?

விடை இந்தூலாகிரியர் சத்துவத்தினுதித்த பத்தில் முன்னுதித்த ஞா னமொன்றை யகங்காரத்திலடக்கி யொன்பதெனவு,மிரஜசிவத்தித்த பத்தும் ப த்தேயெனவுந், தமசிவத்தித்த பதினென்றில் - அஸ்தி-மாமிசம்-சருமம்-நரம்பு- உரோமம்-மசைச - யென்கின்றவாறையு மிவற்றின்காரணமாய பஞ்ச பூத த்திலடக்கியு முன்னீக்கிய ஞானத்தை யகங்காரானமாவெனச் சேர்த்தும்,அ வித்தை விததை யிரண்டையுஞ் சீவேஸ்வரரிலடக்கியும், பிரமத்தைக் கூடஸ், தரெனவிரிதது மாகவிருபத்தொன்பதெனக் கூறினானென்க.

வினா இந்தூலின் முதலூறிய வாயுகள் பதினைந்தைப் பின்னீந்தாகக் கூட்டியதென்னை?

விடை. நாகாகியென்ற புறவாயுகளைநதையும் பிராணதியைந்நிலும், வ யிரம்பனாதிய வாயுவைவந்தையுஞ் சீவனிலு மடக்கியதாவென்க.

வினா. அற்றேல் - வயிரம்பனாதிய வாயுக்களைச் சீவனிலடக்கியதென்னை?

விடை. இவ்வைந்தும் விராட்புருடனது பஞ்சவாயுக்களாதலிற் சீவச ம்பந்தமா யிருந்ததென்க.

வினா. அற்றே-லித்தத்துவங்க ளடங்கியவிடத் துள்ள சீவனிடத்திருக்கி ன்ற தெங்ஙனம்?

விடை இருபத்துநான்கு தத்துவங்களொடுங்கிய சுழுத்தியவத்தை-விட பிராணனைசத லனுபவமிருந்தவினாலும், பிராணனுமல்லவென்ற-சகிஷ்ணு- ன் போதக் கவியினுது மிருக்கின்ற தெனக்கான்க.

வினா. அந்நனமாயி னிச்சீவனிடத் திவ்வாயு வெந்துமிருக்கின்றது

விடை, சிவனுக்குச் சங்கற்பரூபமான வந்தக்கரணங்களை யசைப்பித்தலி னாவனது ஜீவசத்தியாயிருக்கின்றதென்க. இதனா விப்பிரான னன்றென்பது தோன்ற மகாப்பிரானனை நாமம்வந்தது.

முற்கூறிய சிவர்கட் கவித்தையினீக்கமும் வித்தையினுக்கமு முண்டாரு ரிமித்த மதற்குச் சாதனமாகக் காலமுதம்பெளதிகமீரூய தத்துவநக ளீசரன து கிருபாதிருஷ்டியு லவாந்தரமாக வுண்டாயிற்றென்க (எக)

(கவி - அ. ௦. ௮ - கை.)

முன்னர்கூறிய கிருஷ்டிக ளிருவிதமாமென வுணர்த்துகின்றது

தெரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகையாங் கிரம
சிருட்டியுக பற்சிருட்டி யெனமூலப் பகுதி
விரித்தமக தத்வமக மூந்தன்மாத் தினாயும்
விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யொடுபஞ்ச பூத
மூலாத்வவற்றிற் பிரமாண்ட பிண்டமுத லாய
வுலகுதயந் தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலின்
மருத்துவசத் தலையாதி போற்சிவத்தின் மாயா
மயநாடி வருவநிகழ் வேயுகபற் சிருட்டி.

[பொழிப்புரை.]

தெரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகையாங் கிரம சிருட்டியுக பற்சிருட்டி யென" எ - து. முன்னாதெரிவித்த மாயாகாரியத்தோற்றங் கிரமசிருஷ்டி யு கபற்சிருட்டியென விருவகையாநிற்கும் "மூலப்பகுதி விரித்தமக தத்வமகமு ந் தன்மாத்தினாயும் விளங்கு சத்தப் பிரகிருதி யொடுபஞ்சபூதம்" எ - து. மூ லப்பகுதியும் - அதினின்று விரியப்பெற்ற மகதத்துவமும் - அகங்காரதத்துவ மும் - பஞ்சதன்மாத்தினாயும் - விளங்குகின்ற சத்தப்பிரகிருதியும் - தூலபஞ்ச பூதமும், "உலாத்தவற்றிற் பிரமாண்ட பிண்டமுதலாய வுலகுதயந் தான்கிர மசிருட்டி" எ - து. இங்ஙனங் கூறியவற்றினின் றெழுந்த பிரமாண்டமும் - பிண்டமும் - இவையுடையவன பிறவுமானின்றன்ன வுலகத்தோற்றமே கிரம சிருட்டியெனவும்; "நிறைகடலின் மருத்துவசத் தலையாதி போற்சிவத்தின் மாயாமயநாடி வருவநிகழ்வேயுகபற் சிருட்டி" எ - து. பெரியகடலின்கண் கா த்துவத்துவமு மூலமுதலியவை எவ்வனமோ - அதுபோல - சிவத்தி ன்கண் மாயகாரணமாக வெழு மதின்மயமானின்றன்ன நாமரூப்பிரபஞ்ச மூலமுதலியே யுகபற்சிருட்டியெனவும் பெயர்பெறும். எ - து. தெரித் தவிரித்தவென்க. பிறவினைகள். காரியத்தோற்ற மென்பதனாற் செகத்தை

பிரமாண்டமென்பது, பஞ்சபூதாகாரமாய் வலகமுதலியு யாவஞ் சேர்ந்
தொன்றாயிருக்கு மண்டமனைத்துங்ஊழியது பிண்டமென்ப, தவற்றிற் சஞ்ச
ரிக்கப்பட்ட பஞ்சபூதாகாரியமான பௌதிகவடிவமான தேகங்களாம். பிரமா
ண்டத்தைப் புவனபோகமெனவும், பிண்டத்தைத் தனுக்ரணமெனவுங்ஊள்
க அவற்றை யண்டத்தினுள்ள வலகபேதங்களைப் பிண்டித்த பொருளென்பா
ருமூளர் அந்நுனங்கூறுதல் சீவர்கட்குத் தேகாதி தத்துவந் தோன்றினமை
யானு, மவாககே பிரதானமா யிச்சிருட்டி வந்தமையானு குற்றமாமென்க

பிரகிருதிமுதற் பிருதிவிபரியந்த மொன்றின்பின் னென்றடைவாகவுதி
ததல கிரமகிருஷ்டியு, மொருங்கேயுதித்த லுக்கப்ற் கிருஷ்டியுமாமென்க (அ).
(கவி - அக. அ - கை.)

நிராவிகார பிரமததில விகாரமானின்றள்ள சகமாதிமூன்று மெங்ஙனந்
தோற்றினவென்ற குததரவகூறுகின்றது

சுருதிசித்த மாதவின லிவையுடன்பா டாகுந்

தூயபரப் பிரமமாம விகாரமிலா விறையாற

றருதலெங்ஙன காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னிற்

றாளிலாக் கதிர்ச்சிலையி விச்சையிலா தெழுந்த

பரிதியின லழல்வரல்போற பரசிவனுன மூலப்

பகுதியிடை மகதாதி காரியங்கள் வரற்குக்

கருதின்முர ணிலையாகு மெனப்புக்ல்வ ரறிஞர்

காரியங்க டோற்றுதனல் வகையவையிண டிரைப்பாம்.

[பொழிப்புரை.]

சுருதிசித்த மாதவின லிவையுடன்பா டாகும்” எ - து வேதசம்மதமா த
லா லிவ்விருவகை கிருட்டியு மெமக்கு முடன்பாடாகும், “தூயபரப்பிரமமாம்
விகாரமிலா விறையாற றருதலெங்ஙன காரியங்கள் சடப்பகுதி யென்னில்”
எ - து பரிசுத்தபிரமமெனப்படும் நிர்விகாரசிவத்தினுல மாயாகாரியங்களுயு
ஞ் சடரூபமாகவு நின்றள்ள சகமாதி மூன்றுபிரிவுக் ளெங்ஙனந் தரப்பட்டிண
வென்னில், “தாளிலாக் கதிர்ச்சிலையி விச்சையிலா தெழுந்த பரிதியினு லுழல்
வரல்போற் பரசிவனுன மூலப் பகுதியிடை” எ - து. புடைபெயர்ச்சியின்றி
ய ரூபியகாந்தகக்ல்லி விச்சாவெத்தனமின்றி யுதித்த பூதரூபியன லுக்கினிசெ
னிக்ருமாறுபோன்று, பரமசிவனுல் மூலப்பகுதியினிடத்தில், “மகதாதிசிவநி

இவ்விருததிரிசி நான்குபேதமும் பிரமத்திற் சுகமுண்டாகும் பேதங்க ளுக்குத் திட்டாந்தமெனக் காண்க முறையென்றதனால் விருத்தி-படம் வீடா தலும்,பரிணாமம் - பால்தயிராதலும், ஆரம்பம்-ஆந்துபடமாதலும், விவர்த்தக ம் - ரச்சு சர்ப்பமாதலுமாம். வருத்துமென்றது, பிராந்தியிறை பயகம்பனாதி யுண்டாதல் திட்டாந்தம்-உவமை - ஒருபொருட்கிளவி (௮௨)

(கவி - ௮௩. ௮ - கை)

உணமையான பிரமத்தி லின்மையான செகசீவபரந் தோற்றமாயி னந் தப்பிராந்தி யாருக்குவருமெனற வினாவிற்கு விடை யினையதென வுணாதது கின்றது

பொய்ப்பொருளாகப் பிதமாயிற றவிகாரி யாகப்
பொருந்துமுயி ரிடத்தெனின்முன் பிராந்தியார்க் கென்னி
லொப்பில்சதி பதிரதிமா லுருவச்சொற் பனந்தா
னொருமுனிவன பாலுதிப்பி னதனாலக கவனுக்
கெப்பமுது மிலாததுபோற் சான்றாமான் மானி
லிலங்குகுண வருவமாம பகுதியினான் மருளு
மெய்ப்பரிய ஞாதிருவும் பிராந்திஞா னமும்பொய
விடயனோ யமும்வரினு மவற்கிடையூ நிலையே.

[பொழிப்புரை]

பொய்ப்பொருள்கற பிதமாயிற றவிகாரி யாகப் பொருந்துமுயி ரிடத் தெனின்முன் பிராந்தியாக கென்னில” எ - து. பிரிதிவிழுத னாததத்துவமி றுவாக்கிடந்த பொய்ப்பொருள்களாகிய தத்துவங்க ளென்றும் நாவிகாரியாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கு மான்மாவினிடத் தெங்குணங் கறபிதமாகவுதித்த தெ னின் ; முற்கூறிய பிராந்தியானது யாருக்கெனவினாவரும் அநுமணம்வரின்” “ஒப்பில்சதி பதிரதிமா லுருவச்சொற் பனந்தா னொருமுனிவன் பாலுதிப்பி ன தனாலக கவனுக் கெப்பமுது மிலாததுபோற் சான்றாமான் மானி லிலங்குகுண வருவமாம் பகுதியினான் மருளும்” எ - து நிகரில்லாத கற்புடைத் தலையுங் தலையனுங்கூடி யதுபவிக்கும் ரதிகாங்கிசை யென்னுமுருவமாக யோர்சொற்ப னமான தோயோசீஸ்வரனிடத்தி லுதிக்குமாயி னச்சொற்பனத்தகாலத்தி ன் மாகநின் னுள்ள வந்தயோசீஸ்வரனுக்கு யாதோர்கலக்கமு யில்லாதனையுந் து போன்று, என்றுஞ் சாட்சியாகநின் னுள்ள வான்மாவினிடத்தில் விளங்குகின் ற ஞ்ஞாநுபமாவின் னுள்ள மூலப்பிரகிருதியினால் மருளத்தக்க. பொய்ப்பொரு ளாதிருவும் பிராந்திஞானமும் பொய்விடய னோயுமும் வரினு மவற்கிடையூ

வேதத்தொகுப்பின் மீது.

இது, மெய்யுடைய மொழி - பிராந்தியமான - மித்தியாவிலுள்ள மொழி - மொழி - தானேவரும். வரினும், அந்தவான்மாவாகி புருஷனுக்குக் கலக்கஞ்சற்றியில்லை. எ - டு. ஏ - அசை. யோகேஸ்வரனுக்குத் தன்பாலெழுந்த மோகசொற்பனத்தார் சற்றுங் கலக்கமில்லாவாறுபோன்று, ஐயந்திரி பின்றி வினங்கு மான்மாவுக்குத் தன்பாலெழுந்த பிராந்திநிரிபுடியார் சற்றுங் கலக்கமில்லையென்பது கருதது யகரவெதுகையிரண்டும் - ஆசெதுகை. இலாததுபோலியென முடிக்க

சீசசரிஷ்டையையுடைய யோகிக் கிசசாககிரத்திர பிராரததவசமா யெவ விதவனுபவம் வந்தாலு மவற்றைத் தனதுபிரமாநந்தமா யனுபவித்தவி னிவவு வுமானங் கூறியதென்க ஆயினனென்னுமபன்மை - ஆயிறறெனல பன்மை யக்கம். உயிரவிகாரியென்றதனா கூடஸதனும். ஆகவே, அஃதேபிரம மென்பதாயிற்று. முனிவன்போல வாதமா, கனவைய்போலச் சங்கறபம். சதிகேளி மயசகம்போலத் திரிபுடிகள் (அங்)

(கவி - அச. அ - கை.)

சீவாகள மறைப்பைநீங்குவான்வேணடி யுண்டாய செககிருட்டியிற் சீவ கற்பித் திணையவென வுணாததுகின்றது.

இறைவனாற் றீரூன்றியமா யாமயமா மூலக

மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினு லதனுண்
மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்திகற் பிதமா

மற்றொருபோக் கியவடிவ மேவிரூப்பு விடயம்
வெறுவிதாம் வெறுப்புவிட யத்தினொடு னொதுமல்

விடயமெனத் திரிவிதமா மவையாலை யென்னின்
முறைபின்வனி தாதிபுலி யெழுவாய்வீழ் துரும்பு

முதலானவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந் துடையோர்.

[பொழிப்புரை.]

இதைனாற் றீரூன்றியமா யாமயமா மூலக மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினு லதனுண்" எ - டு. பரமசிவனாற் கற்பிதமாகச்செனித்த மாயாமயமா யாமயமா யாமயமா தனதுகற்பிதவடிவினுல் முன்னிருந்தவா நெங்கனமோ வ மெய்யிருந்தபடியிருக்கும், அங்னமாயவடிவத்தினுள், "மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்திகற் பிதமா மற்றொருபோக் கியவடிவ மேவிரூப்பு விடயம் வெறு விதாம் வெறுப்புவிட யத்தினொடு னொதுமல் விடயமெனத் திரிவிதமாம்" எ - டு.

மறைவுக்குடன்படாத சிவனது புத்திவிருத்தியிற் கற்பிதமாகவெழுந்த வேறொருபோக்கியவடிவமே - பிரியவிலையமும், அதற்குமாறாய் வெறுப்புலிடயமும், உபேட்சாவிடயமுமெனத் திரிவிதமாநிற்கும் “அவை யாவையென்னின் முறையின்வனி தாதிபுலி யெழுவாய்மீழ் துரும்புமுத லனவா மெனமொழிவர் மூற்றுமுணர் துடையோர்” எ - து. அந்தத்திரிவிதமானவை யாவையெனின், முன்னிதுத்தமுறையே பொன்முதலியனவும் - புலிமுதலியனவும் - மீழ்கின்ற துரும்புமுதலியனவுமாமென மூற்றுமுணர்ந்த சததுக்கள் சொல்லவர். எ-று. நொ-துன்பப்படு து-உண என்பனபுணர்ந்து, நொதுமென்றாயது. ()

(கவி - அரு. அ - கை.)

ஈஸ்வரசிருஷ்டியி னொருமையுஞ் சீவசிருஷ்டியின் பன்மையு மிணையவென வுமமானபூரவகமாக வுணர்த்துகின்றது.

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பி

னெய்துமுயிர் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமுமோர்

தேசவிட யததுறுதற் கெவ்வாறிங் கென்னிற்

றிட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியா திகடாம்

பேசிலொரு தகையாயப்போத் திருபுத்தி தன்கம்

பிதநானு விதத்தினு லவைதமைப்பெற் றோனுக்

காசைவிட யமதாகிப் பெற்றாற்குவெறுப் பாகி

யரியதுற விக்குபேட சாவிடய மாமே.

[பொழிப்புரை.]

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பினெய்துமுயிர் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமுமோர் தேசவிட யததுறுதற் கெவ்வாறிங் கென்னில்” எ - து. ஈஸ்வரசிருஷ்டியான வேகாகாரமும் - அதின்பின்ன ருயிரகற்பிதமாக வெய்திய நானு வித போகாகாரமு மோர்தேசவிடயத்தி லடைதற கேதின்கெவ்வாறெனனில். “றிட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியா திகடாம் பேசிலொரு தகையாய” எ - து. இதுபற்றிக்கூறுந் திட்டாந்தமாவது ; ஈஸ்வரகற்பிதமாயுள்ள விரத்தினமுதலியவைகள் பேசுங்கா லொரேபிரகாரமாயும். “போத்திருபுத்தி தன்கற்பித நானு விதத்தினு லவைதமை பெற்றோனுக் காசைவிட யமதாகி” எ - து. சிவனது புத்திவிசுற்பங்கள் பலவாறாகச் சிதைந்துநிற்குங் காரணத்தா லந்தவிரத்தினத்தினையடைந் தவனுக்குப் பிரியவஸ்துக்களாயும். “பெற்றாற்கு வெறுப்பாகி யறிவதுறவித் குபேட்சா விடயமாம்” எ - து. ஈஸ்வரகாரணத்தா லவை யவஸ்துப்பெற்றோனுக் கவை யப்பிரியவஸ்துவாயும், மிக்க நிஷாமியம் வாய்த்தோ

தூய கிவ யிருதசையதாபுரிந்ரும். எ - து. தாம்-எ - அசைகள். மணியாதிக
கி - ஒருதசையாய் - துசைவிடயமதாதி - வெறுப்பாதி - உபேட்சாவிடயமாகி
நிற்குமெனமுடிக்க. விடயமெனலை - வெறுப்பாகியெனற்குங் கூட்டுக. மணியா
தியவை - ஈஸ்வரசிருட்டியெனவும், இவற்றிலெய்திய விருப்பு வெறுப்பு வுபே
ட்சையாகிய மூன்றஞ் சீவசிருட்டியெனவும் கொள்க. (அரு)

(கவி - அசு. அ - கை.)

இன்னு மிவ்விருவகை சிருஷ்டிக ளிங்ஙனமாகவு நிறகுமெனலை யுணர்த்
துகின்றது

அப்பொருடா னேவிளங்கித் தோன்றுறுதற் கின்னு
மறைதுமோர் திட்டாந்தத் தோன்றியவோர் மாது
மெய்ப்பரிசோர் திறமாகப் போத்திருக்கள புத்தி
விருத்திகர பிதத்தினுற் றுதைக்கு ம்களாய்த்
தப்பில்கொழு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குத்
தாயாகி மாதலற்கு மருகியா யிருப்ப
ளிப்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு
மிலங்குயிர்தற் பிதமுமென விருதிறத்துற் றிடுமே.

[பொழிப்புரை]

அப்பொருடானேவிளங்கித் தோன்றுறுதற் கின்னு மறைதுமோர் திட்டாந்தம்” எ - து. அந்தவீஸ்வரசிருட்டிகளிலொன்றே யெவாக்கும் விளக்கமாகத் தோன்றுமவண்ண மின்னு மோதிஷ்டாந்தங்கூறுதும். “தோன்றியவோர் மாதுமெய்ப்பரிசோர் திறமாகப் போத்திருக்கள் புத்திவிருத்திகற்பிதத்தினுள்” எ - து. ஈஸ்வரசிருஷ்டிகாரணமாக வுதித்தவொருஸ்திரீ-தனதுதேகத்தன்மைப்போசையேகாசமாகவிருக்க, சீவர்களின் பேதபுத்தி விகரபத்தால். “தாலைக்கு ம்களாய்த் தப்பில்கொழு நற்குக் காதலியாகி மகற்குத் தாயாகி மாதலற்கு மருகியா யிருப்பன்” எ - து. தனது தன்மைக்கு ம்களாயும் - குற்றமற்ற தன்மை காய்கனுக்கு மனைவியாயும் - தன்மைகளுக்குத் தாயாயும் - தன்மாமனுக்கு மரும்களாயும் - இருப்பன். “இப்பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு மிலங்குயிர்தற் பிதமுமென விருதிறத்துற்றிடும்” எ - து. இவ்வாறே சகல விடயங்களும் வீஸ்வரசிருஷ்டியெனவும் - இவங்காவின்ற சீவசிருஷ்டியென்று விருதிறத்ததாயிற்றும். எ - து. எ - அசை. மாது - மகனாய் - காதலியாகி - தாயாகி - மருகியாய் - இருப்பவெனமுற்கூ. இவ்வாறுதக்க பெயர்மதமெனவுணர்த்தமாம். வெண்பலவக்களவாசிருட்டியெனவும் 3 புத்திரியாகிய பேத

விதம்பங்க எவ்வடிவுக்குவந்தது சிவசிருட்டிபெனவுங் கோடற்குமாநெண்ணை ?
இன்றாமையால் மறக்கற்க, மறுப்பார், தம்மையாபாதார், அவர்கள் மதல்
தொனன் கையமெண்ணை? இன்றாமையாற் மம்முள்முரணுவர், மெய்ப்பரிசெ
ன்பதில் - யகரம் - ஆசெதுகை. (அக)

(கவி - அள. அ - கை.)

இதுகாறு மிருவகை சிருட்டிகளையுங்கூறி யினி சாஸ்திர மசாஸ்திர மி
னையவென வுணாத்துகின்றது.

அண்ணனிரு மிதபிரபஞ் சந்தான்வா தீப்ப

தல்லாமை யானுநா லாசிரிய நெறியால்

நண்ணலரு முத்திசா தனமாகுந் தன்னு

னமுவவொண்ணு மையினுனு மனையதுதா னிற்க

வெண்ணரிய சீவகற் பிதமாய வவைதா

மிருப்பிரபஞ் சங்கன்சாத் திரத்தொடசாத் திரமாம்

கண்ணுமசாத் திரப்பிரபஞ் சத்திறனு மிரண்டாம்

கழறிற்றீ விரமந்த மெனவவையின் னொப்பாம்.

[பொழிப்புரை.]

அண்ணனிரு மிதபிரபஞ் சந்தான் வாதிப்ப தல்லாமை யானுநா லாசிரி
ய நெறியா னண்ணலரு முத்திசா தனமாகுந் தன்னு னமுவொண்ணு மையி
னுனு மனையதுதா னிற்க" ஏ - து. ஈஸ்வரசிருஷியாகிய பிரபஞ்சமெனப்ப
டுவது ; உயிர்களை வருத்தற்பாஸ்தன்னாமையானும், சுவானுபவ நெறித்தாலன்
றிச் சுருதிகுருநெறித்தா லடைதற்கரிய முத்திக்குச் சாதனமாநிற்குந் திறத்ததா
னும், உலகத்திரிசிரமாதவி னெவரு மிதனைக் கடக்க வொண்ணாமையினுனு
மந்தக்காரிய மிருக்கட்டும். "எண்ணரிய சீவகற் பிதமாய வவைதா மிருப்பிரப
ஞ் சங்கன்சாத் திரத்தொ டசாத் திரமாம்" ஏ - து. எண்ணி யளவ்தெற்கரிய
சீவகற்பிதமெனப்படுவை ; சாத் திரப்பிரபஞ்சம்-அசாஸ்திரப பிரபஞ்சமென
வருகூறுடையனவாகிற்கும். "கண்ணுமசாத் திரப்பிரபஞ்சத் திறனு மிரண்
டாம் கழறிற்றீ விரமந்த மெனவவையின் னொப்பாம்" ஏ - து. வருத்தற்கி
மாயு வசாஸ்திரப்பிரபஞ்சமென்பது ; சொல்லுமிடத்துத் தீவிரமெனவும், ம
ந்தமெனவும் - இருகூறதாகிற்கும். இனியவற்றையின்னொக்குதும். எ - து.
உயிர்க ளவாவாவிடத்துச் சுதந்தர்களில் வணத்தத்தல்பெய்யாமையும், தான
சுதந்த சடந்தந்தவையையும் - தன்னுவிருத்தமான சத்திதானந்தப் பொரு

வேதாந்தஞானமணி.

விருத்திற்றதெனவுங்காட்டித்-தன்னைவிட்டதனை நாடற்குத் தான்சாதனக்கரு
விடா நின்றது மியற்கையாகத் தன்புலுடைமையி னுலகையிவனனங் கூறினா.
-ரென்க. (அஎ)

(கவி - அஅ. அ - கை.)

இவ்விருவகையி னிலக்கண மினையவென வுணர்த்துகின்றது

சீவபர விசாரணையே யுணர்த்தலரி தாஞ்சாத்
திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதி விசமுங்
காவலுறு சாதிகரு மாதிகமொ டேதான்
கருதுமனக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின்
மேவுறுமில் விருதிறமு மாருயிர்மெய்க் காட்சி
விரோதிகளா தலின்ஞானம் பயிற்றகு முன்ன
ரோவுவசாத் திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்க் ஞான
வுதவியா யான்மகாட் சியின்பின்விடு வதுவாம்.

[பொழிப்புரை.]

சீவபர விசாரணையே யுணர்த்தலரி தாஞ்சாத் திரப்பிரபஞ்சம்” எ - து
இவேசரதிலக்கணங்களை விசாரித்துக்கொண்டிருத்தலே தனக்குவசனமாக நி
ற்றல் சான்றிரப் பிரபஞ்சமெனப்படும் “காமாதிகளே தீவிரமுங் காவலுறுசா
தி கருமாதிகமொடே தான் கருதுமனக் கற்பிதமே மந்த மசாதிரத்தின் மே
வுறு மில்விருதிறமும்” எ - து காமக்குரோதாதிகள் வயத்தினிற்பதே தீவிர
ப்பிரபஞ்சமும் - விதிக்கடங்கிய வருணசிரமதன்ம முதலியவற்றோடு தாமுட
ன்பட்டிச் சங்கற்பிகரு மனக்கற்பிதமே மந்தப்பிரபஞ்சமுமாதலி னிவ்விருதிற
த்தையே கூறப்படுவது, அசாதிரப் பிரபஞ்சமெனப்படும், “ஆருயிர்மெய்க் கா
ட்சி விரோதிகளாதலின் ஞானம்பயிற்றகு முன்னரோவு” எ - து. தீவிரம்.
மந்தம் - என்னுமில்விரண்டு மாத்மதெரிசனத்திற்கு விரோதமாயிருத்தலின்,
ஞானப்பியாசஞ் செய்தற்குமுன்னரே நீக்கற்பாலவாம். “சாத்திரப்பிரபஞ்
சந்தான் மெய்க்ஞான வுதவியா யான்மகாட்சியின்பின் விடுவதுவாம். எ - து
சாத்திரப்பிரபஞ்ச மெனப்படுவது ; உண்மைஞானம் வாய்க்குமளவு முதலி
யாகின்ற ஆத்மதெரிசனம் வாய்த்தபின்னர் நீக்கற்பாலதாம். எ - து. என
வே, சாத்திரப் பிரபஞ்சமே முத்தியமெனப்படும். மந்தமென்பதிலும்மை
பெருமை.

வனாத்மலாபமான ஸ்ற்றின்பத்தையடையு முத்தியாதியகூறல். தீவிரமென்றது; வனிதாதிபோக சம்பத்தின்மேற் கீர்மிப்பது. மந்தமென்றது; வருணச்சிரமதாமப்படி சொக்காபேகையாற செய்யுங்கீருமம்

(பதசாரம்.)

நானுகியபிரமத்தி லததியாசமாகத்தோற்றிய மூலாஞ்ஞானத்தினற்றோன்றாத தன்னை யதாத்தமாகத தரிசிக்குமிதிதஞ் சீவர்களுடைய வயித்தையா நாசத்தின்பொருட் டசுரானுகிரகத்தினுலுண்டான சரீரத்தினின்று மிச்சநநமரணப பிரவாக ரூபத்திற்கேதுவான காமாதிகளாகிய தீவிரத்தையீக்கிமேற்செய்யுங் கர்மங்களின் மனுஷாந்தமாதிய ஈகங்களை யனுபவிக்கும் பதப்பிராப்திகட்கேதுவாகுவ காமரூபமான மந்தததைகீக்கி மேனிஷகாமமான சந்திருத்தியங்களினற் சித்தசுகத்தியு மதனாற சாதனசதுஷ்டயமு முண்டாதலின், தீவிரமந்தங்களையுடைய வசாத்திரபபிரபஞ்சம ஞானம்பயிற்றகுமுன்ன மோவுவவெனவும், இச்சாதனத்தினற் பரமாதம விசாரமபிறந ததனான் மனனமுமதனா னிதித்தியாசனமு மதனாற சமாதியுங் கூடினவிடத்தி லங்ஙனம் விசாரித்தவிசாரம் நீங்கலிற் சாததிரபபிரபஞ்ச மெய்ஞ்ஞானவுதவியா யான்மகாட்சியின்பின் விவெவெனவுங் கூறினா இவ்விரண்டும் விவதாயினும் அசாத்திர மான்மீலாபத்தைக கொடாமலுஞ் சாததிர மண்டைககொடுதது நீங்குமாதலின், இச்சாததிரப பிரபஞ்ச முமூடசுககண முக்கியமாக விரும்பத்தக்கதாயிற்று

வினா ஆத்மதரிசனததுக்கு விரோதமான தீவிரமந்தமிரணடையுமுடைய வசாத்திரப பிரபஞ்சத்தை விடத்தக்கதுதா னேனைய வொன்றை யெற்றினுககு விடத்தக்கது?

விடை பரமாதமவிசாரணையா லாத்மதெரிசனமாயினு மதற்கதிஷ்டா னமான கூடஸ்தபிரமாயிககியத்தி லிவவிருதன்மையு நீங்குமிடத தண்டை விசாரிக்குஞ் சாததிரபபிரபஞ்சமு நீங்குதலாலென்க. (அக)

(கவி - அக. அ - கை.)

சீவனுக்கு மூன்றுபாதியும் - எட்டததியாசமும் - ஐந்தவத்தையுங் கூறுவான்வேணடி, யிக்கவியில் மூன்றுபாதிகளி னுமங்கடும் - அவற்றி லொன்றினிலக்கணமு முணாத்துகின்றது.

தீவிரமந்த் தங்களுயிர் காட்சியுற்ற பின்னுந்

திகழ்முத்தி பெற்றன்பொருட்டு விழிவனவென் றறிக

புரமுறு மவிச்சிண்டு பாதிபதி விம்போ

பாதிபதி ஈத்தியா சோபாதி யெனவே ,

மேவுமுபா திகளொருமூன் மளவவற்றை முறையே
விளம்பியிழம் சுழுத்தியுரு வரீமவித்தை தானே
யாவரண வவிச்சின்னோ பாதிபாம் பிரத்தி
கான்மாவிற் கதனதுகா ரியமாம்புத் தியினில்.

[பொழிப்புரை.]

தீவிரமம் தங்களுயிர் காட்சியுற்ற பின்னூர் திகழ்முத்தி பெறற்பொருட்டு
விவேகவெண் றறிக¹ எ - து. தீவிரமும் - மந்தமுமாகிய விவ்விரண்டையு மா
தம்மதேரிசனம் வாய்த்தபின்னும் விளங்காநின்ற வைக்யமுததியடை தற்கு விட
த்தருவனவாமென் றறிதி. “பாவமுறு மவிச்சின்னோ பாதிபதி விம்போ பாதி
புட னத்தியா சோபாதி யெனவே மேவுமுபா திகளொருமூன் றுள்” எ - து.
பாவித்தற்கியைந்த - அவிச்சின்னோபாதி - பதிவிம்போபாதி-அத்தியாசோபா
தி - என்றேற்றற்கியைந்த வுபாதிதன் மூன்றுள்ளனவாம் “அவற்றைமுறையே
விளம்பியிழம் சுழுத்தியுரு வாமவித்தை தானே யாவரண வவிச்சின்னோ பா
தியாம் பிரத்தி கான்மாவிற் கதனது காரியமாம் புத்தியினில்” எ - து அவற்
றைக் கிரமமாகச் சொல்லுமிடத்துச் சுழுத்திவடிவமானின்றள்ள வலித்தையே
யாவரணமுனப்படு மவிச்சின்னோபாதியாம். பிரத்தியகாத்மாவிற் கதனது கா
ரியமானின்றள்ள புத்தியின்கண். எ - று. தான் - ஏ - அசைகள்

அவிச்சின்ன - உபாதி - அவிச்சின்னோ பாதியெனவும், பதிவிம்ப - உ
பாதி - பதிவிம்போ பாதியெனவும், அத்தியாச உபாதி - அத்தியாசோபாதி
யெனவும், கிரமொழியீற்று அகரமும் - வருமொழிமுதலி னுகரமுங்கெட்டுக்
கமலபத்திரோதகம்போல - ஓகாரமாதல், வடநூல்விதிப்படி குணசந்தியாமெ
ன்க.

வினா - ஞானப்பியாசத்துக்குமுன் அசாத்திரப்பிரபஞ்சமும், ஆத்மதேரி
சனத்திற்குப்பின் - சாத்திரப்பிரபஞ்சமும், முத்தியின்க ணிவ்வுபயப்பிரபஞ்ச
மும் விடுமென்றதில் ஞானப்பியாசத்திற்குமுன்னே யசாத்திரப்பிரபஞ்சத்தை
விடவேண்டுமென்ற ததுபகையாதலின் விடத்தக்கதுதான். ஆத்மதேரிசனத்தி
ற்குப்பின் சாத்திரப்பிரபஞ்சத்தின் லட்சியார்த்தம் வெளிப்படுதலி னதன்வாச்
செய்தத்தன் தானே விடத்தக்கதுதான். இவ்வுபயமு முத்திபெறற்பொருட்டு வி
டவேண்டியதின், ஆத்மதேரிசனம்பெறு முத்திவேண்டு?

விடை - ஆத்மதேரிசனஞ் ஈவன்முத்தியெனவும் திகழ்முத்தியென்பது -
அவ்வாசத்தினை அமித்தேவனமுத்தியே விதேவதேவியா மெனவன் கொண்க.

(கவி - கூ. அ - கை.)

ஏனைய விரண்டொடிகளினிலக்கணமும், ஞானசத்தியாசங்களி னுமங்க
ஞ மினையவென வுணர்த்துகின்றது

பற்றியவான் மாபதிவிம் பித்திடுத றுளே

பதிவிம்போ பாதிபாம் புத்திகத மாய

முற்றுசுக துக்கங்க ஞாயிற்றுக்கர்தல் போல

முயலுதலே யத்தியா சோபாதி யாசு

முற்றவத்தி யாசவிலக் கணமதுவே றென்றை

யொன்றாகக் கருதலிப்பி வெள்ளியது போல

மற்றதுநால் வகைப்படுமா மித்தையுட னிதர

மற்றிதரே தரஞ்சத்தி யங்களினு லன்றே.

[பொழிப்புரை.]

பற்றியவான் மாபதிவிம் பித்திடுத றுளே பதிவிம்போ பாதிபாம்” எ-து. தங்கிய வாத்தாவானது, பிரிதிவிம்பித்தலே பிரிதிவிம்போபாதிபாரும் “புத்திகதமாயமுற்றுசுக துக்கங்களுயிராகாதல் போல முயலுதலே யத்தியாசோ பாதிபாரும்” எ-து. அந்தக்கரண சம்பந்தமாகவாய்த்த மிக்கசுகதுக்கங்களை யறுபவிக்குமாறுபோன்று, ஆத்மா விடாதுமுயற்சிப்பதே யத்தியாசோபாதியென்பதாம் “உற்றவத்தி யாசவிலக் கணமதுவே றென்றை யொன்றாகக் கருதலிப்பி வெள்ளியதுபோல” எ - து. இங்ஙனமெய்திய வத்தியாசவிலக்கணமெனல் ; இனிஞ்சலை வெள்ளியெனக் கருதுமாறுபோன்று, ஒன்றை மற்றொன்றாகக்கருதலாம் “மற்றதுநால் வகைப்படுமா மித்தையுட னிதர மற்றிதரே தரஞ்சத்தி யங்களினுல்” எ - து அந்தவத்தியாசமானது ; மித்தையாதியாசம் - இதரத்தியாசம் - இதரேதரத்தியாசம் - சத்தியாத்தியாசம் - எனநான்குவகைப்படும். எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள். இப்பி வெள்ளியதுபோலெனலை - மித்தையாதியாசமுதலிய நான்கிற்குங்கொள்க

சீழுத்தியவத்தையிற் பிராக்குகாக் கட்டுண் டிருத்தலி னுபாணவிச்சி ன்னோபாதியெனவும், அந்தக்கரணப் பிரதிபலனனாகிக் கனவிற் றைஞ்சனாக வலினைப்பார்த் திருத்தலின் பிரதிவிம்போபாதிபையெனவும், மனோசுற்பித்தத்தி ண்டான துக்கரூபமான விடயங்களைக் கமம்போலக்கருதி கனவின் கண்ணடை தற்கு விசுவனாகமுயலுதலி னத்தியாசோபாதிபையெனவும், ஆத்மாவின் கவர்த்த மரசுவர்த்ததுபோலத் தோற்றினைவெனக் (கவி)

பெருந்தருளாயனி

(கவி - கூக. அ. - கை.)

முற்கூறிய வந்தியாசவிலக்கண மீனையவென வுணர்த்துகின்றது

நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சி வரல்போ
னித்தமுறு மான்மசந் நிதியதனின் முறையே
சரிப்பினொடு காண்டனினை வுறலறிதல் வரலாற்
றஞ்ஞால மெய்மித்தி யாத்தியா சந்தா
னிரிப்பருமிந் தியங்களே யிதராத்தி யாச
மிதரேத ராத்தியா சங்கரண மாகும்
தரிப்பரிய மூலவகங் காரமது தானே
சத்தியாத் தியாசமெனச் சாற்றுவந்தக் கவலோ.

[பொழிப்புரை.]

நெருப்பினொடு புணர்ச்சியாற் புனற்கழற்சி வரல்போ னித்தமுறு மான்
மசந் நிதியதனின் முறையே சரிப்பினொடு காண்டனினை வுறலறிதல் வரலால்”
எ - து. அக்கினிசம்பந்தத்தாற் சலத்துக குட்டணத்தன்மை வருமாறெங்ஙன
மோ - அதுபேரலச், சதோதயமாகவிளங்கு மான்மசந்நிதியில் முறையே - போ
க்குவரத்தும் - காணுதலும் - நினைத்தலும் - அறிதலும் - வருதலினால் “தருந்
ஞால மெய்மித்தி யாத்தியா சந்தா னிரிப்பருமிந் தியங்களே யிதராத்தியாச மி
தரேத ராத்தியா சங்கரண மாகும்” எ - து. தக்கதூலசரீரமே - மித்தியாத்தி
யாசமாமெனவும், நீகதற்கரிய விருவகை யிந்நிரியங்களே - இதராத்தியாசமா
மெனவும், அந்தக்கரணங்களே - இதரேதராத்தியாசமாமெனவும். “தரிப்பரி
ய மூலவகங் காரமது தானே சத்தியாத்தி யாசமெனச் சாற்றுவா தக்கவா.
எ - து. நிலைத்தற்கரிய மூலவகங்காரமே - சத்தியாத்தியாசமாமெனவுரு சத்
துக்கள் கூறாநிற்பர். எ - று. ஏ - அசை இக்கவி - நோநிரனிறையணி. தூ
லுருதலியநான்கின்சேட்டைகளை - ஒவ்வொன்றாகத் தெரிவித்ததேனு மவவவ
ந்நிற்குரிய பலவற்றையுங்கொள்க.

பஞ்ச-அங்கம்-பஞ்சாங்கமெனவந்ததுபோல, மித்திய அத்தியாசம்-மித்
தியாத்தியாசமெனவும், இதர - அத்தியாசம் - இதராத்தியாசமெனவும், சத்தி
ய - சத்தியாசம் - சத்தியாத்தியாசமெனவும் வந்தது திர்க்கசந்தியும். தேவ
இந்திரன் - தேவேந்திரனென்றாற்போல, இதர - இதரமென்பது - கிலைமொ
ழிந்தது - அதாரமும் - வருமொழிமுதலின் - இதரமுங்கொட்டி - ஏகாரகதோன்
து - இதரேதரமென வந்தது குணசத்தியுமாமெனச், முறையே பெயர்நமையிற்
சத்திய - சத்தியேதத்திற்கு, காண்ட-விந்நிரியங்களுக்கும், நினைத்த-லந்தத்தா

ணங்களுக்கும், அறிதல்-மூலவகங்காரத்திற்கு மெனக்கொள்க. கூடத்தனதுசந்
நிதியை யடுத்திருத்தலா லகங்காரமுதலிய நான்கிற்கு மித்தொழில் ஞானடா
யினவென்க. எனவே, யிவைகட் கோரறிவு தனியேயின்மென்பது பெற்றும்.

(பதசாரம்.)

நித்தியமானவாத்மா வனித்தியமானதேகசம்பந்தமாய் அதன் சரித்தலக்
கியின் றொழிலைத் தனதாகப்பாவித்தலின் மித்தியாத்தியாசமெனவும், தனக்கு
வேறாய் விந்திரியங்களின் றொழிலைத் தனதாகக்காண்டலி னிதராத்தியாசமெ
னவும், மனமாதியவற்றை யானெனனெனச் சங்கற்பிக்குஞ் சங்கற்பத்தைத் து
னதாகப்பாவித்தலி னிதோதராத்தியாசமெனவும், தானல்லாததைத் தானாகக்
கருது முகங்காரத்தைத் தானாகவறிதலின் சத்தியாத்தியாசமெனவும் கூறினார்.

அத்தியாசோபாதியி லுண்டான நான்கத்தியாசத்தி னிலக்கணமுணர்த்த
கியதென்க (கூ.)

(கவி - கூஉ. அ - கை.)

அகங்காரத்மாவிற் றுள்ள வேனைய நான்கில் மூன்றத்தியாசங்கள் னில
ககணமினையவென வுணர்த்துகின்றது-

ஆங்காரான் மாவிற்கு நானெனலாற் கயிற்றி

னரவமென நிருபாதி காத்தியா சந்தா

ஞங்கார வியலான்மா விற்குநான் கருத்தா

வாமெனலாற் சிவப்புலம் போற்சோபா திகமா

மீங்காகுங் கரணதரு மான்மாவிற் கிச்சா

மியநானென் றிருத்தலின லலைபுனலிற் புக்க

வீரங்கதினின் விம்பமெனத் தத்தருமாத் தியாச

மெனவுரைப்பர் நான்கும்ப வானெனநிற் கையினால்.

[பொழிப்புரை.]

ஆங்காரான் மாவிற்கு நானெனலாற் கயிற்றி னரவமென நிருபாதி காத்தியா. சந்தான்” எ - து. அகங்காரான்மாவிற்கு, நானென்னுந் தன்மைவருவதில் ரச்சுப்பம்போல நிருபாதி காத்தியாச மெனப்பவெதாம். “ஆங்கார வியலான்மா விற்குநான் கருத்தாவா மெனலாற் சிவப்புலம்போற்சோபாதிகமாம்” எ - து. புக்கத்திற்பற்றிய சிவப்புப்போல, அகங்காரத்தை வியல்பாகவுடைத்து

வேதாந்தகுணசாமணி.

வந்தாவிற்கு - நான்குதர வேண்டுக தன்மைவருவதற் சோபாதிக்காத்தி
யை மெனப்படுவதாம். “நன்குருங் கரணதரு மான்மாவிற் கிச்சாயியனெ
ன் திருத்தலினு அன்புணவிற்பூக்க வீர்த்ததிரின் விம்பமெனத்தத்தருமாத்தி யா
ச மெனவுணாப்பர் நான்குமீப வானெனநிற் கையினால்” எ - து. அலைகையு
டைய சலத்திற் பிரிதிபலித்த குளிர்ச்சொருந்திய சந்திரவிம்பத்தைப்போல-
இவ்விடத்திலெழுந்த வந்தக்கரண பரமாத்மாவிற் கிச்சாயி யமகமென் றிருப்
பதால் தத்தருமாத்தியாச மெனப்படுவதாமெனச் சத்துக்கள்கூறாநிற்பர். நான்
குமீபவானென் நகன்கொண்டு நின்றலால். எ - து. திருபாதிகாத்தியாசம்-கயி
ற்றரவுபோலவும், சோபாதிக்காத்தியாசம் - படித்திற்காணுஞ் சுவப்புப்போலவு
ம், தத்தருமாத்தியாசம் - சலப்பிரிதிவிம்பம்போலவும், நிற்குமெனவுணர்க. ()

(கவி - கூட. ௮ - கை.)

ஏனைய வேரத்தியாசத்தி னிலக்கணமும் - ஐந்தவதைக்களிஞமு மி
ணைவென வுணர்த்துகின்றது.

மைத்தர்முத லாயின ருடனான்மாவிற்கு

மண்ணுலகிற் பற்றியத்தர் விவகார மெனவே

யந்தமுறுஞ் சம்பந்த மாத்திராத் தியாச

மாமென்ப ரிவ்வத்தி யாசங்க டம்மா

னத்துநிர் விகாரியான் மாவென்னப் பெற்றா

நவிறருமைத் தவத்தையுள வவையாவை யென்னிற்

றொந்தமுறு நனவொடுசொப் பனஞ்சுழுத்தி துரியந்

துரியாதீ தத்தானு மவற்றியல்பு மொழிவாம்.

[பொழிப்புரை.]

மைத்தர்முத லாயின ருடனான்மா விற்கு மண்ணுலகிற் பற்றியத்தர் வி
வகார மெனவே யந்தமுறுஞ் சம்பந்த மாத்திராத் தியாச மாமென்பர்” எ-து.
கூப்பலிலிருப்போர் விவகாரத்தைப்போல - பூமியிற் புத்திரர் முதலானருட
ன் சம்பந்தித்திருப்பதின லாத்மாவிற்கழகிய சம்பந்தமாத்திராத்தியாச மெனப்
படுவதாயெனச் சத்துக்கள் கூறாநிற்பர். “இவ்வத்தியாசங்க டம்மா னத்துநிர்
விகாரியான் மாவென்னப் பெற்றும்” எ - து. இவ்வீனக்கூறிய விவ்வெட்ட
த்தியாசத்தினிற் குறைவின்றி நிறைந்த வான்மாவை நிர்விகாரியாமெனக்கா
ண்பவற்றும். “நவிறருமைத்தையுள வவையாவை யென்னிற் றொந்த
முறுமெனவொடுசொப் பனஞ்சுழுத்தி துரியந் துரியாதீத் தானு மவற்றியல்பு

மொழிவாம், எ - து. சத்துக்களாற்சொல்வப்பட்ட வைந்தவைத்தைகள் லெ
றாகவுள்ளன. அவையாவையெனக் கேட்கில், விடாதுதொடர்ந்துவரும் - சாக்
கிரமும் - சொப்பனமும் - சமுத்தியும் - துரியமும் - துரியாதிரமும் - அவற்
றின் நன்மைகளை யினிக்கூறுதும், எ - து.

வினா. அற்றேல் - இங்ஙனங்கூறிய வகங்கரான்மா யாது?

விடை. மேற்கூறுதலாற்காண்க. ஆன்ம சந்திரியி லகங்காரான்மா, அக்
ங்காரவியலான்மா, கரணதருமான்மா, அகங்குடும்பான்மா, வாசியநாஞ்ஞமாம்,
கரணதருமான்மாவென்றலி னீற்றிலுள்ளவான்மாவை யிந்திரியதரு மான்மா
வெனக்கொள்க. எனவே, கன்மேந்திரியங்களை யங்ஙனந்தூலதேக மென்றலி
னிரவற்றின் முன்னையவிரண்டிந் தருமியெனவும், பின்னைய விரண்டிந் தரும்
மெனவுமாம் இவ்வததியாசங்க டுனது சந்திசித்தையினாற் றேற்றினுந் தான்
திற் சம்பந்தமின்றி யிருத்தலின், ஆத்மா நிருவிகாரியெனலாம். அவற்றின்சம்
பந்தங்களைத் தானறிந்து கொண்டிருத்தலிற் சமுசார மாதமாவிற் கெனினுங்
மையும்.

கூடஸ்தன திச்சாயெதனமின்றி யவனது சந்திய நாயலபாக நான்
கத்தியாசமும், அகங்காரசம்பந்தமாக நான்கத்தியாசமுமாகிய வவ்வெண்வகை
யத்தியாசங்களுமவாந்தரமா யுனடானது போலத் தோற்றிய வென்க. (கரு).

(கவி - கூச. அ - கை.)

மேனிறுத்த வைந்தவத்தைகளுள் - சாககிரா வஸ்தையி னிலககணமி
னையவென வுணாத்துகின்றது

பெருந்தூல வைம்பூத மீனாந்திந் திரியம்

பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவா

மருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித குணமோ

டகாரவெழுத் தரிதெய்வம் விழியிடமே யாக

விருந்தாகு மிதயமல ரட்டதள கதிரில்

விசுவசி வனும்விராட் டிறையுமொருங் கடைந்த

வருந்தாவில் விடயங்கள கரணமனைத் தானு

மருவிருகர்ந் திடுதல்சாக் கிரமதா மன்றே.

[பொழிப்புரை.]

பெருந்தூல வைம்பூதமீனாந்திரியம் பிராணபஞ்சகமொடுநாற் கரண
மிவை யுருவா மருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித குணமோ

ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள் பத்தும்-பிராணன்முதலிய வைந்துவாயுக் களும்-மனமுதலிய னன்குரணங்களுமாகிய விலைகளே யோர்வழுவமா னின்றன - அரியதூலசரீரத்தில் "சாத்துவித குணமோ டகாரவெழுத் தரிதெ ய்வம் விழியிடமே யாகவிருந்தாகு மிதயமல ரட்டதள கதியில், எ - து. சா த்துவிதகுணமும் - அகாரவெழுத்தும் - தெய்வம்விஷ்ணுவும் - ஆகியவிவற்றிற் கிடங் கண்ணாகநிற்கப் பொதுமையாகின்றன - இருதயமாகிய வெட்டிதழக் கமலத்தில்," விசுவ சீவனும் விராட்டிதழை மொருங்கடைந்து "வருந்தாவில்வி டயங்கள் கரணமனைத்தானு மருவி நுகாந்திடுதல் சாக்கிரமதாம்" எ - து. விசு வனென்னு நாமமுள்ள சீவனும் - விசுட்டென்னு நாமமுள்ளசிவனும் - ஒருங் கேகூழின்று பலமுயற்சிகளால் வருந்தி வனிதாதி விஷயங்களை யெல்லாக்கா ரணங்களாலும் கூடி யனுபவித்தலே சாக்கிராவஸ்தையெனப்படுவதாம் எ-று அன்று - ஏ - அசைகள்.

கதி - இடம். கரணமனைத்தானு மென்றமையின், அந்தக்கரணம் பிராண பஞ்சகத்தோடுகூடி ஞானேந்திரியங்களி னின்றும் கன்மேந்திரியங்களால் வி டயங்களை யனுபவித்தல. விழியிடமென்ற-ததனுள்ளிருக்கும் பாவைவழுவான ரூபமெனக்கொள்க.

முற்கூறிய சான்றாகிய ஜீவாத்மா தூலசரீரத்தி னுள்ள விருதயகமலத்தி ல் - விசுவநாமத்தோடும் விராட்டிடன்கூடியிருந்து நேததிரஸ்தான முன்னி லையிற் சகலவிடயானு பவங்களை யிந்திரியங்களாற் புசிப்பது சாக்கிரா வததை யென்க. (கச)

கவி - கூடு. அ - கை.)

சொற்பனாவஸ்தைய னிலக்கண மிணையவென வுணாததுகின்றது.

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியினின் றொழிந்த
பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதனவி னின்று
விஞ்சுரசோ குணமுகர வெழுத்ததிதெய வந்தான்
விரிஞ்சனிதங் களமாக் கல்ஸ்தய மென்னுங்
கஞ்சமலர்க் கன்னிகா கதியிறை சதனங்
கணககர்ப் பனுமருவி கன்னின்லா தனையை
பெஞ்சமெனங் கரணத்தா லனுபவிக்கை தானே.
தூலசரீரத்திடுசொப் பவமென்று திகழ்த்துவாழ் தயிஞர்.

[பொழிப்புரை.]

பஞ்சபூதமுஞ் சித்தபுத்தியினின் றெழிந்த பதினேழின் மயமாஞ்சூக்கு மதனுவி னின்ற" எ - து பஞ்சமகாபூதமும் - சித்தமும் புத்தியுமாகிய விய் வேழினின்றும் நீங்கிய பதினேழின் மயமா நின்றாள்ள சூகருமசீரத்தி லிருந் து "விஞ்சுரசோ குணமுகர வெழுத ததெய வந்தான் விரிஞ்சுனிடங் களமா க நல்லிதய மென்னுங் கஞ்சமலாக் கன்னிகாகதியில" எ - து. ஏனையராசதரு ணமும் - உகரவெழுததும் - அதிதெய்வம் பிரமனுமாகிய விவர்க்கிடங் கண்ட மாநிக நல்லவிய மென்னுந் தாமரைபூப் பொகுட்டில "தைசதனுங்களை கர்ப்பனும்மருவி" எ - து தைசதனென்பவனும் இரணிய கருப்ப நென்பவனும் மொருங்கே கூடிநின்று "நனவின் வாதனையை நெஞ்சமெனுங் கரணத்தாள் றுபவிககை தானே நிகழந்திடுஞ் சொப்பனமென்று நிகழ்ததுவா மூதறிஞர்" எ - து. மனமென்னு மந்தக்கரணத்தினு லுபவியப்பதே நிகழாரின்றசொப்பன வஸ்தை யெனச சததுக்கள் கூறாநிறபா எ - து

நின்றெழிந்த பதினேழென்பன - மனமு மகங்காரமும் பிராணபஞ்சக முந் தசேநதிரியமு மெனவும் , இடங்களமென்பது - அதுள்ளிருக்கு மன மெனவுங்கொள்க

முற்கூறிய சான்றாகிய வந்தராதமா சூடசுமதேகத்தினுள்ளுள் விருதயக் கலப்பொகுட்டிற் றைசதனு யிரணியகருப்பனெடுங்கூடிக் கண்டஸ்தானமுன் னிலையில் வாசனாவிடயங்களை மனதினாறுபுசிப்பது சொப்பனவாதையெனக் ()

(கவி - கூக. அ - கை.)

சூழத்தியவதையை னிலககண மினையவென வுணாததுகின்றது

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களுகு போல

விரிந்தகா ரியங்கடையுட் கொண்டுவா தனையோ

டாய்ந்தவான் மாசிரயத் தவததையற விருக்கு

மரும்பகுதி மயமாகா ரணவுடம்பிற் றமமே

யேய்ந்தகுண மகரவெழுத் தரன்றெய்வ மிதய

மிடமாததத் கமலமலர்ப் பொகுட்டுருடு கதியி

லோர்ந்தபிராஞ் ஞானம்பரனு மாய்ப்பிரமா நந்த

முறுமாயா விருத்தியெனு துண்கரணந் தன்னால்.

[பொழிப்புரை.]

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களுகு போல" எ - து. பலவாறுகச் செ ன்றுமேய்ந்து திரியுங் குஞ்சுகளைச் சிறகிலடக்கி நித்தினாசெய்யும் பெண்பட்டி

வேதாந்தஞானமணி.

பைப்போல. “விரிந்தகா சிவங்கனையுட் கொண்டொ தனையோ டாய்ந்த வான்
மா சிரயத்தவத்தை யறவருக்கு மரும்புருதி மயமாங் காரணவுடம்பில” எ-து.
பலவாறாகவிரிந்த விருத்திபேதகாரியங்களை யுள்ளடக்கக்கொண்டு - அந்தச்சா
க்திராதி வாசனையுட் ணர்நிலையதாக வாய்வுற்ற வான்மாலி னனுசாரத்திலேனை
ய விரண்டவத்தைகளு மாறும்படி யிருக்கின்ற வரிதாகிய பிரகிருதிமயமாரின்
துள்ள காரணசரீரத்தில். “தமமே யேய்ந்தருண மகரவெழுத தான்றெயவ மி
தயமிடமாத் தத்கமல மலாப்பொகுட்டு நடுக்கதியில்” எ - து. இனையநத தாம
தருணமும் - அகரவெழுத்தும் - தெய்வமுருத்திரனும் - ஆகியவிவற்றிற்கிட மி
தயமாநிற்க , அந்தத்தாமரைப்பூவினது நடுப்பொகுட்டின்னண “ஓநத பிரா
ஞ்ஞனும் பரனுமாய்ப் பிரமரீந்தமுறு மாயாவிருத்தியெனு துண்கரணந் தன்
னூல்” எ - து. அந்நிலையை யங்கேயுணர்ந்துகின்றதுள்ள பிராஞ்ஞனென்பவ
னும் - அந்தரியாமியென்பவனும் - ஒருங்கேகூடி மாயாசம்பந்த விருத்தியென்
னு துண்ணிய கரணவிருத்தியிறை பிரமாநந்தத்தை யதுபவிக்கும் எ - து. ஓந
ந்தவென்பதில் - ரகரவொற்று - இனவெதுகை

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்குகென்றமையின், அளகு - பெண்கோ
ழியாயிற்று. அவத்தையெனப் பொதுவாகக்கூறினமையி னீரவத்தையென
வுங், காரணதேகத்தைசு சுட்டிவருதலிற் பகுதியை யவித்தையெனவுங் கூறினா
ம். இதயமிடமென்று - அதனுள்ளிருக்கு துண்கரணமெனக் கொள்க மா
யாவிருத்தியெனு துண்கரணமென்ற தவித்தையானமறைபட்டு மெலிந்துநின்
றவித்தை எனவே, சுழுத்தியினவித்தையினூங், கனவின் மனத்தினூனும், ந
னவிற் கரணங்களினூனும், புசித்தலாம் பிரமாநந்தமென்று ; அவித்தைக்
ளனைத்து மிறந் தவற்றால்வராகின்ற துன்பங்க ணீங்கியவிடத்துள்ள சுகம்

முற்கூறிய சான்றாகிய பரமாத்மா, காரணதேகத்திலுள்ள பிராஞ்ஞனா
யவ்வியாகிருதனென்னும் பரனோடுங்கூடியிதயகமலப்பொகுட்டுமெத்தியி லித
யமுன்னிலையிற் பிராஞ்ஞவிருத்தியினூ லானந்தமனுபவிப்பதே சுழுத்தியவத
தையென்க. (கூச)

(கவி - கூள. அ - கை.)

ஏனைய துரியந் துரியாதீதமென்னு மிரண்டிலக்கணங்களையும், தாவரங்க
ளெற்றற்பூல வவத்தையினையு மினையவென வுணர்த்துகின்றது.

அனுபவித்தல் சுழுத்தியா மிந்நனவா திகண்மு
வவத்தையென முத்தரும மூப்பாமுத் தானம்

மனவழக்கர் தவிர்த்துபரந தனைச்சிந்தித் துடலே
வருதுரிய மபபரமான் மாவின்மன மடங்கள்
முனமுனாததல் செயதுரியா தீதமெனப புகல்வர்
மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்குள பெறுதலிருட் சுழுத்தி

[பொழிப்புரை]

அனுபவித்தலசுழுத்தியாம்” ஏ - து. இங்ஙனம் பிரமானந்ததையதுபு
வித்தற்கையநதது சுழுத்தியவஸ்தை யெனப்படுமாதாம். “இந்நனவாதினை மூ
வவதையொடு முததரும் முப்புர முததானகீ பினுமுததெயவங்க ளெனும்
பரியாயநாமம் பெறவுணத்த சாககிரதது” ஏ - து இங்ஙனங் கூறிய சாககிரமு
தலிய மூன்றவததைகளும் - மூன்றுதருமங்களும - சாககிரமுதலிய மூன்றுத
ருக்களும் - அவற்றிற்குரியதானங்களும் - இவையல்லாத பிரமனமுதலிய மு
ததெயவங்களுமெனக கூற்றகையநத பரியாயநாமங்களேறக வுணத்த சாககி
ராவஸ்தையில் “ததகமல மழிந்த மனவழக்கர் தவிர்த்து பரநதனைச் சிந்தித்தி
டலே வருதுரிய மபபர மானமாவின் மனமடங்குள முனமுனாததல் செயது
ரியா தீதமெனப புகல்வர்” ஏ - து முற்கூறிய கமலநீங்கி மனோவழக்கமுநத
விரந்து பிரமததைத்தியானிப்பதே தொன்றுதொடுவருந் துரியமெனப்படுவ
து, அபபரமான்மாவினிடத்தில மனதுலயிப்பதே முன்னகூறிய துரியாதீத
மெனப்படுவதெனச சததுக்கள சொல்லுவாராகுள “மொழிந்தவற்றுட் டாவர
ங்குள பெறுதலிருட்சுழுத்தி” ஏ - து இங்ஙனங் கூறிய வைந்தவததைகளுள்,
விருட்சமுதலியவைக ளேற்றற்பாலது - இருளமயமாநினதுள்ள சுழுத்தியவ
த்தையாம் ஏ - று ஏ - அசை

துரியனில - சீவேசுரையாயும், அதீதத்திற-கூடஸதபிரமததையுங் கொ
ளக

ஏற்றினுகுகெனருலநனவில- விசுவ விராடடையுங், கனவில - தைசத்
விரணியகருப்பனையுரு, சுழுத்தியிற் - பிராஞ்ஞனையும் பரனையுங் கூடமினதா
லென்க.

பதசாரம்

சாககிராதிமூன்றை மூன்றவத்தையெனவும், அவை மூன்றுதன்மையா
யிருத்தலின் - முத்தருமமெனவும், மூன்றுதேகமாயிருத்தலின் - முப்புரமென்
வும், இருதயங் கணடம் நெத்திரமென மூன்றிடமாயிருத்தலின் - முத்தன்
மெனவும், மும்மூர்த்திகளா யிருத்தலின் - முத்தெய்வங்களெனவும், இங்ங்
ங் கூறிய கேவலசுழுத்தியாதிய மூன்றுமுதலியவாவு நீங்கியவீடர் தத்கமலமழி
ந்து மனவழக்கர் தவிர்த்தெனவுங் கூறினார்.

வேதசந்தஞ்ஞாமணி.

தீத்கமலம்ழிந்தென்றது - கேவலசுழுத்தி நிகழமிதயத்தை நீங்கி யச்சுழுத்தியி னனவாதி யாவினிடத்து நிகழ்தலை

முற்கூறிய சான்றாகிய ஞானாதமா , அவததாததிரய விவகாரமியாவுமி ன்றிலிட்சணமானவிடத் துள்ள சீவசைதன்னியனாயப் பிரத்தியேகாத்மனை கூடிச் சாக்கிரசுழுத்தியென்னுஞ் சமாதியிற் சின்மாததிரமா யனுபவிப்பதே துரியாவத்தையெனவும், சான்றாகிய ஆந்தாத்மா ; இவ்வறியுந்தன்மையனை துநீங்கினவிடத்துள்ள கூடஸ்தனாயப பரமாநந்தத்தைக்கூடி யாவந் தன்மயமாகச் சகசத்திலனுபவிப்பதே துரியாதீதவவத்தையெனவும் விளக்கியதென்க

(கவி - கூடி. ௮ - கை.)

தேவாமுதலிய வறுவரடையு மவததைகளிலையென வுணாததுகின்றது.

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு கனவாம்

விண்ணவாக்கு நனவுநாக கம்மூன்று மாகுந

கலங்கலறு மருளாக்குத் துரியம்வர யோகி

கட்குலரு வதுதுரியா தீதமுதன் மூன்று

மலங்கலுறு மனிதாக்குத் தமிறறாமே தோன்றி

வருபந்த மாமேனை யிரணமிமியோ கததா

விலங்குமுத்தி சாதனமா மவைகளிலொன் றினிலொன்

றிலாமையினும் காலதே சங்கணிய மம்பொய்.

[பொழிப்புரை.]

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தியொடு கனவாம் விண்ணவாக்கு நனவுநாக கம்மூன்று மாகும்” எ - து. மிருகமுதலியவைக ளடையற்பாலன - சுழுத்தியுந கனவுமாம் தேவாகளுக்கரசு - சாக்கிரமும், மனிதாளுக்கரசுச் சாகிரமுதலியமூன்றுமாம். “கலங்கலறுமருளாக்குத் துரியம்வர யோகிகட்கு வருவது துரியாதீதம்” எ - து. சஞ்சலமற்ற வுன்மததருக்குத் துரியமும் - மேன்மையான யோகிகளுக்கு வரற்பாலது துரியாதீதமுமாம் “முதன்மூன்று மிகுங்கலுறு மனிதாக்குத் தமிறறாமேதோன்றி வருபந்த மாமேனை யிரணமிமியோகத்தா லிலங்குமுத்தி சாதனமாம்” எ - து. சுகதுக்கத்தால் மொந்து ன்றெற்று மனிதார்களுக்குச் சாக்கிரமுதலிய மூன்றுந் தம்மிறறாமே தோன்றி வருகின்ற பந்தசாதனமாயிருக்கும், துரியந் துரியாதீதம்க்கிய வேலையவி ன்றென்று யோகந்தாரணமாகச் சதோதயாமாகவிலங்கு முத்திசாதனமாநிற்கும், துணைகளி னொன்றினிலொன் றிலாமையினும் காலதே சங்கணியமம்

பொய் ” எ - து. இவ்வைந்தவத்தைகளுந்தத்தமக்கு னொன்றிலொன் றில் லாமையினுற் காலதேச வஸ்துகளினியமம்பொய்யாகமுடியும். எ - து. இன ந்தழுவிய வஸ்துவென்றும் விலங்குமுதலென்றமையின், பறவையும் ஊர்வனவு ம் சலசெந்துக்களுங்கொள்க. மருளொன்றது, ஒருதெய்வவயப்பட்டவன். எனவே, அறிவின்வயப்பட்ட துவாய்நின்ற துரியனாயிற்று.

முற்கூறிய பஞ்சாவததைகளுள் பரிசுவறிவு வொன்றையுடைய தாவர வுயிரகட்கு மறறொன்றுந் தோன்றாதிருத்தலி னவைகட்குச் சுழுத்தியொன் றேயெனவும்; பரிசு மிரதவிரண்டறிவும் நீரிலவாழும் நததுமுதலிய வுயிரகட் கும், பரிசுமிரசங்கநதமாகிய மூன்றறிவுஞ் செல்லுமுதலிய லூவனவுயிரகட் கும், பரிசு மிரசங்கநதமுருவமாகிய விரநானகீறிலும் வண்டாதி யியிரகட்கும், சத் தமாதி யையறிவும் நடப்பன - பறப்பனவாகிய - பசுபகூழிமுதலியவுயிரகட் கும், கனவைப்போலத் தோற்றியநினைவு சுழுத்தியைப்போல மறைதலி னிந்நா ன்கு வருப்பிறகுஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தியிரண்டேயெனவும்; ஐந்தறிவையு டைய தேவாகட்குத் தோற்றியநினைவு மறையாதிருத்தலி னவாகட்கு நன ிவான்றேயெனவும்; இவ்வைந்தறிவையுமுடைய மானிடவுயிரகட்குத் தோ றறியநினைவு ஒருகாற மெரிவாயிருத்தலின் நனவும், ஒருகாற றேன்றியுந்தோ ன்ருதிருத்தலிற் கனவும், ஒருகாற றேன்றியுந் தோன்றாதிருத்தலிற் சுழுத்தி யுமாகும். ஆதல்பற்றி மூன்றேயெனவும், மருளாககு, ஆசானனுக்கிரகம்பெ ற ருதமவிசாரணையி னுதயமான வறிவு சொப்பிரகாசமாய விளங்கலிற் துரிய மொன்றேயெனவும்; வரயோகிகட்கு, அவநனந் தோன்றியதறிவாநதமாயநீ தப்படடிருத்தலிற் துரியாதீதமொன்றேயெனவும்; முன்மூன்றவத்தையு மான் மாவை மறைக்குமெனவும், மேலிரண்டவதையு மாதமாவை வெளிப்படுத்து மெனவுங் கொள்க

வினா இங்ஙனமாயின், தேவாமுதலிய வறுவகையாருநிற்க மனிதரொ ருவாககே யிம்மூன்றவத்தை வந்தகாரணமெனின ?

விடை தேவர்களுக்குச் சாகசிராவத்தையினினைவன்றி மறைப்பின்மை யினாலு, மேனைய வைநதிறகு மறைப்பன்றி நினைவின்மையினாலு, மானிடர்க கவ்விரண்டு மிருத்தலினாலு, மிவ்விரண்டு நீங்கியவிட முத்தியடைதற் காதா ரமாதலினாலு வந்தனவென்க.

வினா. அறநெல்- மூப்பத்தாறு தத்துவங்களோடுபுகழி. விவகரிப்பது சா க்கிரமெனவும், இவற்றில் அஸ்திமுதற்பதினொன்றுநிற்க; ஏனையவிரூபத்தைத் து தத்துவங்களோடும் விவகரிப்பது சொப்பனமெனவும், இவற்றில் மனமுந லிய விரூபதுநிற்க; ஏனைய வைந்துதத்துவங்களோடும் விவகரிப்பது சுழுத்தி யெனவும், இவற்றில் வித்தையவித்தையிரண்டு நின்ற, ஏனைய மூன்றுதத்துவங் களோடும் விவகரிப்பது துரியமெனவும், இவற்றில் ஜீவீச னிரண்டுந்

வேதாந்தஞ்ஞானமணி.

வந்த வேளைய பிரமமொன்றும் விவகரிப்பது துரியாதீதமெனவுங்கொள்க இவ
 னத்தவத்தை யு மானிடவுயர்கட்டுச் சூருதாயத்தி னித்தியப்பிரளயம்போலத்
 துயிலினும் விழிப்பினும் சியஜிப்படி யனுபவமிருக்கச் சுரோத்திரியனுக் கிர
 ண்டும், விராத்திரியனுக்கு மூன்றுமெனக் கூறியதென்னே?

விடை மானிடவுயிரகட் கீவ்வைந்தவத்தை யுளவாயினும் விராத்திரிய
 னுறியாமையின் மூன்றவத்தையிற் சஞ்சரிக்குமிடத் தவ்விரண்டு மிவற்றின
 டங்கிற்றவலி னிவாகட கம்மூன்றேயெனவும், சுரோத்திரிய னறிவினா லீவ்வி
 ரண்டினுஞ் சஞ்சரிக்குமிடத் தம்மூன்று மிவற்றிலடங்குபோதலி னிவாகட
 கிரண்டேயெனவுங் கூறியதென்க.

இவ்வைந்தவத்தையுரீக்குமிடத்த மிவைகளி னிலக்கணமு மிவற்றை
 யடைந்தவர்க ளிலக்கணமு முணாததியதென்க. (கௌ)

(கவி - கூக. ௮ - கை.)

இவ்வைந்தவத்தைக் கிரிடைவிடாது தததமக்குள் மாற்றிறமினு மங்ஙன
 மாகாது பிரம மொருதகைத்தாநிறறலையும் - நனவுகனவுகளைப்போலச் சுழுத
 தியின்க ணறிவுள்ளவகவிலையே யென்றவினாவிற்குத் தரும் விடையையும்இ
 னையவென வுணர்த்துகின்றது

சொற்றவவத் தைகளிலனு சூதனு யறியுந்
 துரியனே யுளனனவு கனவிலறி வுண்மை
 பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெறலுரைப்பி னெழுந்த
 பிறிதொன்று மறியாது சுசத்துறங்கி னேனென்
 றுற்றதிரு நினேவுமனு பவஞ்சுழுத்தி யதனி
 லுறதுவரா தெனுமருத்தா பத்தியினுற் பொருள்கண்
 முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குதலெனக்கா ரியங்கண்
 முழுதையுமுட் கொண்டபே ரவித்தையிரு ளினையும்.

[பொழிப்புரை.]

சொற்றவவத் தைகளிலனு சூதனு யறியுந் துரியனே யுளனனவு கன
 விலறி வுண்மை பெற்றனம்” - “து. மேற்கூறிய பஞ்சாவத்தைகளினு நீங்கா
 மணிநிபேஷம் கூட வுதனொருவனெயாம். சாக்ரத்தினுஞ் சூர்ப்பனத்தினுமறி
 னுண்மைபெறலை ஐயயத்திரியின்றி யேற்கப் பெற்றனம்.” “அச்சுழுத்தி யினிற்
 பி னெழுந்த பிறிதொன்றுமறி யாது சுசத்துறங்கி னேனென் றுற்
 மேற்கூறிய சுழுத்தியவத்தையி னுணர்த்தச்சொன்மைய பிறியாது

க வேற்கப்பெறுவதைப் பற்றிச் சொல்லுமிடத்து. ஒருவ னித்தினாயைவிட் டெழுந்து வேறொன்றுங் காணாமற்சுமிக நன்குறவகினென்று சொல்லப் போந்தது. “இருநினைவு மனுபவஞ் சுழுத்தியத்தனி லுறாதுவரா தெனுமருத்தா பத்தியினால்” எ - து. இருவிதமான நினைப்பு மனுபவமுஞ் சுழுத்தியின்கண்ணில் லாமல வராத்தென்னுந் திஷ்டாருத்தாபத்தியினால். “ பொருளாண முறறுமடக கிருளவிழிகாண குதலெனக காரியங்கண முழுதையுமுட்கொண்டபேரவித்தையிருநினையும்” எ - து. சமஸதபொருள்களையுந் தன்பாலடக்கிய விருளை விழிக ள்காணுமாறு போன்று, மாயாகாரியங்களினதையுந் தன்பாலடக்கிகொண்ட பெரிதாகிய வலித்தையென்னு மிருனையும் எ-று துரியனையென்பதிலுள்ள வேகாரம் - தேற்றம் அதுகுதம் - நீங்காமை, எனவே, பரிபூரணமெனப்பெற் றும், அவத்தைகடோறு மாங்காங்கு நிகழ்வதைச் சாட்சியாக நின்றுகாண்டலி ன, துரியனையுள னனவுகனவி லறிவுணமை பெற்றனமென்றா. (கக)

(கவி - ௧௦௦. அ - ௧௧.)

சுழுத்தியில் மனோவிர்ததி சகாயமின்றிச் சவாதுபவந்தோற்றலி னங்கே யறிவுளதென்பதற் கையமின்றென வுணாததுகின்றது.

அந்தவவித் தையினதுகுக் குமவிருத்தி தன்னி

லலையுமரத் திலையிடையின் வெண்ணிலாத் துளிபோல்

வந்திலங்கி யடங்குநிசா னந்தகூற் றினையும்

வருகரணந் தராபேட்சை யின்றியே யான்மா

மூந்துகாசெய் சுழுத்தியினி லனுபவிக்கை யாலே

மொழிந்ததனி லறிவுளதா மேதுமறி யாமை

நந்துசுகத் துறங்கினே னெனற்கேது விடய

ஞானமிலா மையுங்குடும்ப சிவர்த்தியுமா முறையே.

[பொழிப்புரை.]

அந்தவவித் தையினதுகுக் குமவிருத்தி தன்னி லலையுமரத் திலையிடையின் வெண்ணிலாத் துளிபோல் வந்திலங்கி யடங்குநிசா னந்தகூற் றினையும்” எ - து. மேற்கூறிய வலித்தையினது குக்குமவிருத்தியிற் காற்றினால் லலை ந்துகொண்டிருக்கு மரத்தினதிலைகளி னிடை யிடையேவந்து தோற்றும் லை ன்ணிலாவின் துளிகளைப்போல வுதித்து விளங்கியடங்கு நிசாந்தக்கூறுபாட்டி னையும். “வருகரணந் தராபேட்சை யின்றியே யான்மா மூந்துகாசெய் சுழுத் தியினி லனுபவிக்கை யாலே மொழிந்ததனி லறிவுளதாம்” எ - து. வரந் தாமதுவந்தாக வோரபேட்சையின் மூந்தி யாத்தாவானது மூந்தி

சுருத்தியவத்தையின் ஊதுபவித்துக்கொண்டு வருதலால் - முன்மொழிந்த சுருத்தியவத்தையின்கண் ஸ்திரமாக வநிவுண்டாயிருக்கின்றதாம். “ ஏதுமறி யாமை நந்து சுகத்துறங்கி னென்னென்றே கேதுவிடயஞான மிலாமையுங்குடும்ப நிவிர்த்தியுமாமுறையே ” எ - து. அவ்விடத்து யாதொன்றுமறியாது மிக்க சுகத்துட னுறங்கினே னெனக்கூறுதற்குக் காரணம் முறையே விஷயஞான மின்மையுங் குடும்பபார நிவிர்த்தியுமாம். ஏ - து அதுபவித்தலுக்குச் செயப்படு பொருள்கள் - அவித்தையிருளினையும் - ஆனந்தக்கூற்றினையு மெனக்கொள்க இங்கே யேதுமறியாமையெனலை - எதிமறைவின்மையெச்சமாக்கு. “ நந்தல் - வளர்தல்.

சூக்குமவிருத்தியெனறது, சுருத்தியவத்தையிலுள்ள பிராஞ்ஞானெழுழி ல். குடும்பநிவர்த்தி, துக்கரூபமாகிய நந்தநீக்கம் நிசாநந்தகூற்றென்பது, பிர மானந்தாமிச லேசமெனல் இதனைச்சமாதியின்க ணவநவமாய் விளங்குமாந ந்தமெனினு மமையும். முறையேயென்றமையின், விடயஞானமின்மை யறியாமைக்குங், குடும்பநிவர்த்தி சுகத்துறங்கினே னென்பதற்குங் கொள்க (க00)

(கவி - க0க. அ - கை.)

உயிர் சூச்சிதானந்தமெனலை யுவமானபூவகமாக வுணர்த்துகின்றது.

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியாவா நந்த
மயவுயிருண் டெனலொருவ ராகிலுமான டறிந்தே
னென்றலில தேதுகா ரணமெனிலோர் பொருளை
பெடுப்பீர் முழுகினே னுண்டிளதென் பதுமேற்
சென்றலது புகலவொணு ததுபோலக் கருமச்
செயலினு லெழுந்துதுணை யாங்கரணங் கூட
னன்றியதி லறிந்தபொருள் கூறெனா தாகு
மாதலினு லுயிர்ச்ச்சி தாநந்த வொளியாம்.

[பொழிப்புரை.]

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியாவா னந்த மயவுயிருண் டெனலொருவ ராகிலுமான டறிந்தே னென்றலில தேதுகா ரணமெனில்” எ - து. மிக்க சு ருத்தியவத்தையின் ஊதற்குச் சாட்சியாக வானந்தமயமாகின்றன வாத் தா லுண்டெனக்கூறுதல்; ஒருவராகிலு மவ்விடத்தறிந்தேனென்று சொல்லா னதற்குக் காரணம்பூதெனில். “ துப்பொருள் பெடுப்பு நீர்முழுகினுண்ணெ னென்பது மேற் சென்றலது புகலவொணு ததுபோல ” எ - து. தவநிவிர்த்த

வொருபொருளை யெடுக்கவேண்டி நீரில்முழுகினான் ; அவ்விடத்திருக்கின்ற தென்பதைக் கரையிற்சென்றலலாமநீ சொல்லக்கூடாமை யெங்ஙனமோ, அதுபோல் “கருமச் செயலினுலெழுந்து துணையிங் கரணங் கூடி னன்றியதி லறிந்தபொருள் கூறொணு தாகு மாதலினு லுயிர்ச்சி தாந்த வொளியாம்”¹.
எ - து.* ஓகருமங்கருதி யதைச் செய்யவேண்டுமென்னுஞ் சங்கறபத்தினு லெழுந்திருந்து, அதற்குத் துணைக்கருவியாக நின்றாள வந்தக்கரண சம்பந்தத்தி னாலன்றி யநீரி லறிந்தபொருளைச் சொல்லக்கூடாததாரும் ஆகையா லாத் மா சச்சிதாந்த சொப்பிரகாசவடிவினதாம் எ - று

தோன்றுந் தோற்றத்தெனப் பாடமோதுதலுமுள கரணங்கூடினன்றி யதி லறிந்தபொருள் கூறொணுதென்றமையின், கூடத்த னறிவுமயமா மென்பதுபெற்றம முறகூறிய வைந்தவத்தையி னிடையினுள்ள சுழுத்தியினு மறிவுண்டெனவிளக்கி யிவற்றையறிக்கின்ற விசுவ தைசத பிராஞ்ஞ சேவன் சாக்ஷி யென்றதற் கிமமுறையே யிவைகட் கதிஷ்டானமான சதது சித்து ஆனந்தந் தித்தியம் பூரணமென்னு மைந்ததுதன்மையுமுடையதே யாத்மாவெனவும், இவற்றிற் கெகிாமறையாய வைந்துதன்மையுமுடையதே யனாத்மாவெனவுந் தோன்ற விளக்கியதெனக்காண்க

வினா அறவேல - துரியத்தினுள்ள சேவனையு மதித்ததினுள்ள சாக்ஷியை யு மிங்ஙனங்கூறலாமோ ?

விடை சொற்றவவத்தைகளி லனுஞ்ஞதையறியுந் துரியனே யுள்ளென் னுமிடத்து, உள்ளென்பது நித்தியமும், அனுஞ்ஞதென்பது பூரணமுமாகவி ளங்கலினனும் இச்சேவனுக்கு நித்தியததுவமும், இச்சாட்சிக்குப் பூரணததுவ மு மிருத்தலினறாணென்க.

வினா அறவேல-ஆன்மாவுக் கிவவைவதுதன்மையுங் கூறலாமோ ?

விடை உயிர் சச்சிதாந்த வொளியாமெனவு, மசத்தாதி யைந்தநீங்க வந்த சத்தாதிராமமேயன்றிச் சுபாவமன்றெனவு முறகூறியிருக்கின்றதே யுத தரமுமாமென்க

இவ்வைந்தவத்தையு மனாத்மாவெனவு மிவற்றையறிவது கற்பித்தாமா வெனவு, மிவையாவுமா யவையலலாத சொப்பிரகாசமே யாத்மாவெனவும் விளக்கிய தென்க

(க0க)

(கவி - க0உ. அ - கை)

யஞ்சகோசங்களினுமமு மவற்றின் மூன்றிலக்கணங்களு மினையெவன் வணங்குகின்றது

வேதாந்தஞானமணி.

அன்னமொடு பிராணன்மனம் விஞ்ஞான மிக்க
 வாந்த மயமாமைங்கோசமுள வவைதாஞ்
 சொன்னமுறை சுக்கிலசோ ணித்ததாய் நின்ற
 தூலவுடம் பன்னமய கோசஞ்சூக் குமமெய்
 மன்னலுறு பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண
 மயகோச மனமுஞா னேந்தியமும் புணரிற்
 பன்னுமேன மயகோசந் துரியன்சிற்காயை
 பதிதலொடு லோகாந்த குந்தமே போனது.

[பொழிப்புரை.]

அன்னமொடு பிராணன்மனம் விஞ்ஞான மிக்க வாந்த மயமாமைங்
 கோசமுள” எ - து. அன்னமயம் - பிராணமயம் - மனோமயம் - விஞ்ஞான
 மயம் - மிக்கவானந்தமயம் - எனக்கேரிசங்களைந்துளவாம். “அவைதாஞ் சொ
 ன்னமுறை சுக்கிலசோ ணித்ததாய் நின்ற தூலவுடம் பன்னமய கோசம்”
 எ - து. அஷ்வைந்தாவன ; மேற்கூறியமுறைப்படி சுக்கிலசுரோணித்ததையு
 டையதாகித் தழிப்புற்றுநின்ற தூலசரீரமே - அன்னமயகோசமெனப்படுவதா
 ம். “சூக்குமமெய மன்னலுறு பிராணனும்வாக் காதியுமே பிராண மயகோச
 ம்”எ - து. சூக்குமசரீரத்தி நிலைபெற்றுள்ள பிராணவாயுவும் - வாககுப்பாணி
 முதலிய கன்மேந்திரியங்களுமே பிராணமயகோச மெனப்படுவதாம். “மனமு
 ஞானேந்தியமும் புணரிற் பன்னுமேன மயகோசம்” எ - து. மனதும்-
 ஞானேந்திரியங்களு மொன்றாகக்கூடுமிடத்துச் சொல்லப்பட்ட மனோமயகோ
 சமெனப்படுவதாம் “துரியன் சிறசாயை பதிதலொடு லோகாந்த குந்தமேபோ
 ன்று” எ - து. பிரத்தியகாத்மாவினது சைதன்யசசாயையானது புணர்ச்சி
 யோடு-இரும்பைநுனியிலுடைய வீட்டியைப்போல. எ - று எஞ்சிய-ஆமென்
 னு மாக்கவினைமுற்றை - நான்கிடத்து மொட்டுக.

குந்தமென்றது, வருஞ்செய்யுள் முதலிலுள்ள வகங்காரத்திற் குவமித்த
 ல். அஃதொருவனிடமாய் வருவதுபோலக் கூடஸ்தன லறிவுதோன்றுமென்
 ன். கோசமென்றது-உறை. அஃது கட்டுமுதலியவைகளை மறைப்பதுபோல இ
 வவைந்தல் கூடத்தனை மறைத்துநின்றலா லங்கணமுருவகித்தது. (க0உ)

(கவி - க0உ. அ - கை.)

இதன் கோசங்கள் நிலக்கணமம் அறினரது கொள்கைய

இருந்தவகங் காரமுஞ் னேந்தியமும் கூடி
 னிசைத்தலுறும் விஞ்ஞான மயகோச மாறும்
 பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம
 புகல்விடய தரிசனசா மீப்பியசை யோகந்
 தரும்பிரிய மோதமொடு பிரமோத மென்னத்
 தக்கவையு மாந்த மயகோச நானென்
 றரந்தைதரும் விஞ்ஞான மயகோச வடிவா
 மாங்காரந் தனையான்மா வென்பரறி விழந்தோ.

[பொழிப்புரை.]

இருந்தவகங் காரமுஞ் னேந்தியமும் கூடி யிசைத்தலுறு
 மயகோச மாறும் ” எ - து தங்கநின்றவகங்காரமும் - ஞானேந்திரியங்களும் &
 புணருங்காற சொல்லப்பட்ட விஞ்ஞானமய கோசமெனப்படுவதாம். “பெரு
 நுந்துகா ரணதேக ரூபாவித் தையுந்தாம புகல்விடய தரிசனசா மீப்பியசை
 யோகந்தரும் ” எ - து பொருந்திய காரணசரீரவடிவாயுள்ள வலித்தையும் -
 சொல்லுகின்ற வனிதாதி விடயக்காட்சியும் - அவற்றோடு சமீபித்தலும்- அவ்
 றைப் புணர்தலுமெனப் பொருடருகின்ற “பிரியமோதமொடு பிரமோதமெ
 ன்னத் தக்கவையு மாநந்தமய கோசம் ” எ - து, பிரியமும் - மோதமும்- பிர
 மோதமும் - எனக்கூறத்தக்கவைகளு மாநந்தமயகோச மெனப்படுவதாம்.
 “நானென் றரந்தைதரும் விஞ்ஞான மயகோச வடிவா மாங்காரந் தனையான்
 மா வென்பரறி விழந்தோ ” எ - து துன்பத்தை வினைவிக்கத்தக்க விஞ்ஞா
 னமயகோச வடிவாயுள்ள வகங்காரத்தை நானென்றுகூறு மான்மாவெனப்
 புதியீனா கூறாநிற்பா எ - று அவித்தையும் - எனனத்தக்கவையு மாநந்த
 மயகோசமென முடிக்க விடயதரிசனம் - சமீபம் - சையோகம் - பிரியம் -
 மோதம் - பிரமோதம் - எனநிரனிறையாகப் பொருடருதலின், இது நிரனி
 றையணியாம் தாம் - அசை

அவித்தையானது, விடயதரிசனத்தி லுதிக்கும் பிரியமும், சாமீப்பியத்
 திலுதிக்குமோதமும், சையோகத்தி லுதிக்கும் பிரமோதமுமாகிய விம்மொன்று
 டன்கூடி னைந்தமயகோசமாம். அவற்றுள், அநதக்கரணவிருத்தி யுடங்கிநின்ற
 லின் - அவித்தையெனவும், அநவனுள்ள சுகத்தையறிதலின் - பிரியமென
 வும், அச்சுக்குச்சமீபமா யிருத்தலின், மோதமெனவும், அச்சுத்தோடுங் கூடிநி
 றலின் - பிரமோதமெனவும் வந்தனவெனக்கொள்க.

அதிவிழந் தொன்றது; பாரமார்த்திக கூடத்தரிவஞ்கணத்தெரியா
 தேயிதமான வகங்காரத்தையே யாத்மாவெனக் கொள்ளுஞ் சிவமதஸ்தனா

வழிவழிவழி கொள்ளுவோ சைவசித்தாந்தி யென்பாருமுள் அங்ஙனங் கூறி
 னுமையும. ஆகந்தமயகோசத்துக் கதிதூமாய வாத்மா விஞ்ஞான மயகோச
 த்துக் குரித்தாகிய வகங்காரமுகாமையி னங்ஙனங் கூறுவா ராத்மஞான மில
 லாதவ னென்காணக

பிரமத்தைத் தரிசிப்பிக்குமித்த மதனைமறைக்கும் பஞ்சகோசத்தை நீக
 கவேண்டி யவற்றி னிலககண முணாததியதென்க (க௦௩)

(கவி - க௦௪. ௮ - கை.)

அகங்காரமானது கற்பித்ததமாவென் றறிவிப்பானவேண்டித் தூலமுத
 ல மனமீரூய தத்துவங்கையறியுஞ் சத்தி சுயமாயதற்கின்றென வுணாத்துகி
 ன்றது

நீலகுண விசேடமொடும் பலவிசே டியப்தா
 னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலினாததே னெனிஞன்
 றாலதனு வொடுங்கேட்ப னுனெனிலிந் தியத்துஞ்
 சூழ்வனா னெனிற்கரண முடனும்வேத தியமாயச்
 சாலவுயர் துரியனிற் கையாலேயாங் காரந
 தானுன்மா வன்றாகி லசேதனவாங் காரஞ
 சிலமொடு புறவிடய மறிவதென் னெனிலூ
 சிக்கலின்முன் னூசிசேட் டித்திடுதல் போலும்.

[பொழிப்புரை.]

நீலகுண விசேடமொ டுபலவி சேடியப்தா னிகழ்தரவேத தியமாதல
 போல்” எ - து. நீலகுணமாகிய விசேடத்தோடு புஷ்பமென்னும் விசேஷிய
 மானது விளங்க வெளிப்படுததுமாறுபோன்று “இதைத்தெனெனிஞன் றால
 தனுவொடுங் கேட்பனெனி லிந்தியத்தஞ் சூழ்வனெனினிற் கரணமுட
 னும் வேத்தியமாய்ச் சாலவுயர் துரிய னிறகையாலேயாங்காரந தானுன்மா வன்
 ருகி” எ - து. யானினைத்துவிட்டேனென்றால் - தூலசரீரத்தோடும், யான்
 கேட்டேனென்றால் - ஞானேந்திரியத்தோடும், யான்யோசிப்பேனென்றால் -
 அந்தந்தரணத்தோடும், பிரத்தியட்சமாய் மிகவுமேலாகவிளங்கிய வான்மா
 வென்போ னிருக்கப்பெறுதலா லகங்காரமாம். ஆன்மாவெனப்படுவதன்று,
 ஆங்ஙனமாயின். “ அசேதனவாங்காரஞ் சிலமொடு புறவிடய மறிவதென்
 னெனிலூசிக்கலின்முன் னூசி சேட்டித்திடுதல்போலும்” எ - து. அறிதலிழந்த
 பஞ்சகோசமானது கொள்கதனைக் கண்ணியமாயின் விஷயங்களை யறிவாரென

னெனக்கேட்பையாயின், காந்தக்கல்லின்முன் - இருப்பூசியான தெங்ஙனஞ்
சேட்டிக்குமோ வதுபோலுமெனவறிக. எ - று. “சினேவினசினையொடு முத
லொடுஞ்செறியு மென்பதினால்” யானினைத்தேனென்பது முத்லியமும் மும்
வந்தவாறுகாணக.

துரியனாக குறபலமும் - அகங்கார சம்பந்தமான தூலாதிகட்கு நீலகி
றமு முவமிதததென்க. வேத்தியம் - வெளியாய்க் காண்குதல். அகங்கார மான்
மாவன்றென்றமையிற், துரியனே யாத்மாவென்பதாயிற்று துரியனேதனுவா
தி தத்துவங்களைச் சாட்சியாயநின்றதிற்றலி னவனேயாத்மாவெனவும், அகங்
கார மங்ஙன மறியாமையின், அநாத்மாவெனவங்காணக

.வின அங்ஙனமாயின், புறவிடயங்களை யறிலதேங்ஙனம் ?

விடை. அவனது சந்திரீன விசேடததாலென்க

வின. அறறேல - ஆதமாவிறகு மநாதமாவிறகும் விடயங்களையறியுந்தன்
மை யொன்றென்ற லிவாகட்குப் பேதமெனனை ?

விடை - ஆகாயமானது, பிருதிவியாதிய நான்கூறுத்தினுங் கூடியிருந்
துங் கூடாம லதற்குச் சாக்ஷியாயிருப்பதுபோலச் சினமாதிரமான வாத்த்மா
வானது தனுவாதிலிஷயங்களுடிகூடி யதன்றொழிலகனையறிந்து மவற்றிற்
சம்பந்தப்படாமற் சாக்ஷியாயறிவதும், மாணிக்கச் சாயைபற்றின பழக மச்சா
யை தனதாகக்காட்டல்போல, வாத்தமாவினதுபூரணமான சிறசாயையிற் கி
ஞ்சித்தமிசம்பெற்ற வங்ங்காரம் விடயங்களிற் சம்பந்தமா யவற்றிற் ககதுக்கங்
களைத் தானறிவதுபோலக் காட்டுதலாம்

கேட்பனா நென்றமையின் பரிசிபபன் - காண்பன் - உண்பன் - மோ
ப்பனென்னு ஞானேந்திரியங்களுடனும், இந்தியமெனப்பொதுவாகக் கூறின
மையின், வசனிபபன் - கவனிப்பன் - கொடுபபன் - ஆநந்திபபன் - விசர்க்
கிப்ப நென்னுங் கன்மோதியங்களுடனும்; சூழவனானென்றமையி, னிசசயி
ப்பன் - சிந்திபபன் - அபிமானிபபனென்கிற வாதககரணங்களுடனுங்கூடி ய
வற்றின் குணகுணங்களுக்கு விலட்சணமாயிருந் தறிவது துரியனென்பது
பெற்றும் (க0ச)

(கவி - க0டு. அ - கை.)

அகங்காரமானது பிரமப்பிரகாசங் காரணமாக விடயஞானத்திற் கூழ
ன்று சுழுத்தியி லடங்குநிலைமை யினையவென வுணர்த்துகின்றது.

வெயிலினிடைக் காட்டிபடி மக்கலமுண் மனைபை
வினக்குதல்போ லேதுரியன் தன்றிருச்சந் நிதிபு;

வேதாத்தஞ்ஞாமணி.

செய்யுதுதம் சைதன்யப் பதிவிம்பம் தன்பா

லெய்தலும்பெற் றிடுதலினு லிச்சடவாங் காரம்

பயில்விடய வுணர்வினெடு நனவுகன வுழன்று

பகாசுழுத்தி தனி லடங்கு மவ்வழக்க முரைப்பிற்

செயிர்தருமால் காரமடங் குறுசுழுத்தி தன்னிற்

செயியவித்தை யுட்கவருந் துயிர்கதவு மின்றி.

[பொழிப்புரை.]

வெயிலினிடை காட்பெழி மக்கலமுன மனையவிளக குதலபோல”
எ - து சூரியசநநிதானத்திற் காட்டப்பெற்ற கண்ணடியானது, அறைவீட்
டை விளககுமாறெவ்வனமோ, அதுபோல, “சூரியன்றன்றிருச சநநிதிய னிய
லுதுதம் சைதன்யப் பதிவிம்பம் தன்பாலெய்தலும்” எ-து ஆன்மாவினது - சி
ரேஷ்டமாகிய சநநிதானத்தில் நிகழும் தனதுசைதன்யப் பிரிதியிம்பமானது
தன்பாலடையப்பெறவும் “பெற்றிடுதலினு லிச்சடவாங்காரம் பயில்விடய வு
ணர்வினெடு நனவுகனவுழன்று பகாசுழுத்திதனி லடங்கு மவ்வழக்கமுரைப்பி
ல்” எ து. அங்ஙனம்பெற்றவதனாற் சடமாரின்றள்ள வநதவகங்காரமானது
நிகழும் விடயுவுணர்ச்சி காரணமாக நனவுகனவுகளிற் பலவாறுழன்று சொல
லப்பட்ட சுழுத்தியின்க னெடுங்கிரிநரும். அவ்வாறானநெறியைச் சொல்லுமி
டத்து. “செயிர்தருமால் காரமடங்குறு சுழுத்திதன்னிற் செயியவித்தை யுட்க
வருந் துயிர்கதவு மின்றி” எ - து. காமாதிகளை வீணாவிக்கத்தக்க வகங்காரமா
ன தொடுங்கத்தக்க சுழுத்தியவத்தையில, திடமாகிய வலித்தையென்னு முட்க
வரும் - நித்திரையென்னுங் கதவுமில்லாமல் எ - து அவித்தை யுட்கவருந்,
துயிர்கதவும் - உருவகம். (க0டு)

(கவி - க0சு. அ - கை.)

இன்னு மகங்காரத்தி னிலையையினை யுணர்த்துகின்றது.

நடுக்கமறு தீபமாத் தனைத்தானே விளக்க

னவில்பிரத்தி கான்மாவின் சோதியாம் பின்னர்த்

தொடக்கிவரு காலகரு மாதிரி ரணனாற்

றுயிர்கதவக் திறந்திடவவ் வலித்தையது தன்னி

லுக்குமுத லவத்தைமக தத்துவமார் தெற்றி

யடுத்திருந்தாக் காரமெனும் வெண்பளிக்கு மணிதான்

புணர்ந்தலருந் துரியலுட்ப்பதிவிம்பம் பதியப்

பட்டிமுதலாக் பொற்றினு லெண்ணெய் திந்து

[பொழிப்புரை.]

நடுக்கமறு திபமாத் தனைத்தானே விளக்கி னவில்பிரத்தி கான்மாவின் சோதியாம்” எ - து. அசைவற்றதீபத்தைப்போலத் தன்னைத்தானே விளக்கி க்கொள்ளுதல் முற்கூறிய பிரதிகாந்தமாவினது சொப்பிரகாசமாகும். “பின்ன ராத தொடக்கவரு காலகரு மாதிரி ரணனாற் றுயிர்க்க்தவந் திறந்திட” எ - து. பின்பு விடாமறறுடாந்துவருகின்ற காலகருமுதலியவைகள் மகாபிராண னென்னும் வாயுவிலை நித்தினாயென்னுங் கதவைததிறக்க “அவவலித்தைய து தன்னி லடுக்குமுத லவததைமக தததவமார தெற்றி யடுத்திருநதாங் கார மெனும் வெண்பளிக்குமணிதான்” எ - து முறையவலித்தையி லடுத்திருந்த முதலயித்தையென்னு மகதததுவமாகிய வாசற்படியிற் சோநிருந்த வகங்கார மென்னும் வெண்பளிங்குகலலானது “படைததருந் துரியகடாப பதிலிம் பம்பதியப் பட்டுமுனம் போற்சீவ னென்னவென்று” எ - து. செய்தற்கரிய வாழ்ம்பிரகாசமானது பிரிதிவிமபிக்க வதனை யமையப்பெற்று முன்போலச் சீவனென்று சொல்லும்படியாகவே யிருநது எ - று திபமெனல - உவமை மகதததுவமாந்தெற்றி - அகங்காரமெனும் வெண்பளிக்குமணி-இவையுருவ கம்

கருமாதியென்றதனா - லிசசையும், ஞானமுங்கூட்டுக. ஏனவே, உயிர்க ளின திச்சா ஞானக கிரியைகளென்பனவாம் சமீரணனென்றது; சீவசம்பந் தமான மகாபிராணன. முதலவததை மகதததுவ மென்றமையின, இதற்கு க காரணமான வலித்ததை மூலபிரகிருதி யென்பதுபெற்றும்

வினா அஃதை யிசசமுத்தியிற் கூறலாமோ?

விடை. இங்ஙனம் பிரமததையே கூடததனாகக் கூறுதலி னஃதி லா ரோபிதகிரமப்படி. பிரகிருதியாதிய மூன்றையுங் கூறினானாக

வினா சுமுத்தியில மகாபிராண னிருக்கின்றதெங்ஙனமோ?

விடை. அலித்தையி லடங்கியிருந்த வறிவின் புடைபெயர்ச்சியே காற் றுதலினு,மஃதே ஜீவசம்பநதமா யிருத்தலினு,மதுவெ யுள்ளிருந்து துயி ற்கதவததைத் திறப்பதற்கு மடைப்பதற்கு மேதுவாயிருத்தலினு,ம, பணடி, தபாமர சாதாரணமாயச சுமுத்தியவத்தையிற் பிராணனிருக்கின்ற தனுபவத் தினு மசுமுத்தியிற் பிராணனுண்டென்பதற கையயின்றென்க. (கஃ)

(கவி - கௌ. அ - கை-இதுவுமது.)

சொற்பனமா நடுமனைய விளக்கியே பொறிவாழ்து
சுருங்கையினிற் பேசாதுவெண்புள்ளில் விளக்கு

முற்பகருங் காலகரு மாநிசமீ ரணனான்

மூடலுமத் துயிற்கதவங் காரியவாங் கார

நற்படிக மணியவித்தை தனிஸடங்கச் சென்று

நனவுகன வெனுமுன்றி னடுமனைக ளிருளாத்

தற்படிக மணிக்கதவு மறிவொளிதன் முதலாந்

தனித்துரிய விளகையடைந் தேகமா மன்றே.

[பொழிப்புரை.]

சொற்பனமா நடுமனையைவிளக்கியே பொறியாஞ் சுருங்கையினிற்போ
ந்து“ எ - து. சொற்பனமென்னு நடுவீட்டை விளங்கச்செய்து, ஐம்பொறியெ
ன்னும் பலகணிவாயிலாக வெளிப்பட்டு „ நனவெனு முன்றில் விளக்குமுற்ப
கருங் காலகருமாநிசமீ ரணனான் மூடலுமத்துயிற்கதவம்”எ-து. சாக்கிரமென்
னுமுற்றத்தில் விளக்குகின்ற முற்கூறிய காலகருமாதிகள் மகாப்பிராணனா லந்
ததித்தினாக்கதவை மூடவும். ” காரியவாங்கார நற்படிக மணியவித்தை தனிஸ
டங்கச் சென்று” எ - து. மகதத்துவகாரியமாகிய வகங்காரமென்னு நலபபடி
கக்கல்லான தவித்தையிடத்தடங்குமாறுசென்று. “நனவுகனவென முன்றின
டு மனைகளிருளாத் தற்படிக மணிக்கதவு மறிவொளிதன் முதலாந் தனித்துரிய
விளக்கையடைந்தேகமாம்”எ-து “சாக்கிரசொற்பனமென்னு முற்றம் நடுவீடு
முதலியவைக ளிருளாகும் வண்ணந் தானாகிற படிக்ககலவிற்பிரிபிலித்த தன
க்கு முதலாயுள்ள ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய வொப்பற்ற வாத்தம்ப் பிரகாசத்
தையடைந் தேகமாக விளங்கும் எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். சொற்பன
மா நடுமனை - பொறியாஞ்சுருங்கை - நனவெனுமுன்றில - துயிற்கதவம் - அ
கங்காரநற்படிகமணி - இவை யருவகவலங்காரம் விளக்கி - போரது - சென்
று - அடைந்து - ஏகமாமெனமுடிக்க.

ஆத்மாவின் சிற்சாயை தங்கியவிடத் தவைபோலத் தோற்றிய வகங்கா
ரமானது, அவத்தாத்திரியங்களிற் சஞ்சரித்தவற்றிலடங்கும்போது தானவத்
தையிலுந் தான்பெற்றிருந்த சிற்சாயை யதன்காரணமான வாத்தாவினிடத்தி
லு மடங்கு மென்க. (கௌ)

(கவி - ௧௦௮. ௮ - கை.)

ஆத்மாநாதம் விளக்கண மினையவென வுணர்ததுகின்றது.

இத்திறமிக் ககமினது பரவாபர வங்க

நிலங்குண வாகியுந் தனவிகா, மாநி

யுய்த்துணரு முயிர்வேறென் றிருத்தலினு லென்று
முரைத்தவக மான்மாவன் றெனவறிக புறம்பு
வைத்தவிட யங்கடமக் கான்மாவாய்ப் பரமான்
மாவிற்கு வேத்தியமா தலிற்சடா சடமா
யுத்தமதின் முன்பின்போ லொளியிலதா மகந்தைக்
காகஞ்சிற் சாயையான் மாவுடனும் புணர்ச்சி.

[பொழிப்புரை]

இத்திறமிய ககமினது பாவாபா வங்க ளிலங்குநன வாதிக
மாகி” எ - து இங்ஙனமிவருள்ள வகங்காரத்தி னறிவறியாமை விளங்குகின்
ற சாக்கிரமுதலிய வவததையின்கண விகாரமுடையதாகி “உய்த்துணரு முயி
ரவேறென் றிருத்தலினு லென்று முரைத்தவக மான்மாவன் றெனவறிக”
எ - து சென்றறியும் பிரதகியேகாதமாவென வென்றிருப்பதினான் முற்கூறு
ய வகங்கார மெப்போது மாதமாவலவென்று ளியறிநகிடுதி “புறம்புவைத்த
விடயங்கடமக் கான்மாவாய்ப் பரமானமா விற்கு வேத்தியமாதலில” எ - து.
புறம்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள, விடயங்களுக் கான்மாவாகவும், பிரதகியேகான்
மாவிற்கறிப்பொருளாகவு மிருக்கப்பெறுதலின் “சடாசடமாயுத்தமதின்முன்
பின்போ லொளியிலதா மகந்தைக் காகஞ்சிற் சாயையான் மாவுடனும் புணர்ச்
சி” எ - து சடசித்தாயுந் கணனுடிகு முன்பின்போல விஸமரீணயுளதாயு
ந் தஸமரீண யிலதாயு நிறகினற வகங்காரத்திற்குத் தூலதேகத்தோடுஞ் சிற்
சாயையோடு மாத்மாவோடு தாதாத்தியமுளவாம் எ - து உய்த்துணருமெ
ன்பதில யகரவொற்று - ஆசெதுகை ஆம்புணாச்செயனவே - தாதாதமியத்
திரயமெனப்பெற்றும்

ஆடிகுமுன்பொளியும் பின்பிருட்டுமாதலபோ லகங்காரத்திற்குமுன்பு
சித்தும், பின்பு சடமுமாம் ஆகவே, இவ்வகங்காரஞ் சித்திற்குச் சடமுஞ்
சடத்திற்குச் சித்துமாதலிற் சிறுசடவடிவமென்க.

வினா. அற்றேல் - ஒருபொரு ளிருதன்மை யடையுமோ?

விடை. அத்தம்போ லிருக்குமென்க.

வினா. அற்றேல் - கணனுடியின்பி னிரதப்பூச்சினு லிருட்டுவந்ததன்றி
ச் சுபாவமன்றே?

விடை. இவ்வகங்காரத்திற்கு முன்பு சிற்சாயர்வெளியும் பின்பு சட்டிச்
சாயாமலினு முருத்தலி னிங்ஙனமாயிற்றென்க.

வேதாந்தஞானாமணி.

வினா. அற்றேல் - முன்சடமெனக் கூறிப் பின்சிடமெனக் கூறலா
மோ?

விடை. சடமாயிருந்த வாடிக்குச் சூரியனெளியைவாங்கி யிருளைவிளக்
கும் தெளிவொன் றிருப்பதுபோல, விவ்வகங்காரஞ் சடமாயினுங் கூடஸ்தனெ
ளியைவாங்கி விடயங்களை விளக்குதலி னிங்ஙனங் கூறலாயிற்றென்க. ஒளி -
அறிவும், இலது - அறியாமையுமெனக் கொள்க

முன் - பின் - ஒளி - இலதெனுமிந்நானகு மும்மைத்தொகை

(கருத்து)

சாக்கிராதியவத்தைகளில விகாரத்தோடுஞ் சஞ்சரிகு மகங்காராதி யவ
த்தைகட்கு விலட்சணனுயிருந் தறியுந் துரியனே யாத்மாவெனவு, மங்ஙனஞ்
சடசித்துருபமாயச சஞ்சரிகு மகங்காரந் கற்பிதாத்மாவெனவு, மவன்சஞ்ச
ரிக்குஞ் சாகிராதியவத்தைக ளாத்மாவெனவுந் தெரிவித்ததெனை (க0அ)

(கவி - க0க ஆ - கை.)

முன்னா சடசித்தென்ற வகங்காரத்திற்கு வருஞ் சம்பந்தங்களினுற
றாதாத்மத்திரிய முணாததுகின்றது

வெப்பினே னுனெனலாற் சிற்பதிலிம் பந்தான்

மேவுமாம் காரசம் பந்தத்தாம் றூல

மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லனவறிதல் கரும

வினைவாகிக் கருமசமா நானறிந்தே னெனலாற்

றப்பரிய சிற்சாயை யுடனவவாங் கார

சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்தியள வாகப்

பொய்ப்பரிசி னியல்பாகு நான்கருத்த னெனலாற்

புணர்ச்சியிலான் மாவினுட னனையதின்சம் பந்தம்.

[பொழிப்புரை]

வெப்பினே னுனெனலாற் சிற்பதிலிம் பந்தான் மேவும்” எ - து, யானி
யையுடையனென் றிருத்தலால் ஞானப்பிரிதிலிம்புத்தனும். “ஆங்கார சம்
பந்தத்தாம் றூலமெய்ப்படுவ வெம்மை முத லனவறிதல் கருமவினைவாகிக் க
ருமசமா நானறிந்தே னெனலாற் றப்பரிய சிற்சாயையுடன்” எ - து, அகங்கா
ரத்தினால் றூலத்தே சம்பந்தமாயிருத்தலாம். உப்தான முதலி

யவைகளை யறிதற்கியைந்த கருமத்திற்கு வினைவாகி நிறமலர் கன்மஜாதாத்மியமெனப்படுவதாம் யானறிந்தேனென் றதுபவமிருத்தலாற் கெடாதசிற் சாயை சம்பந்தத்ததாம். “அவ்வாங்கார சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்தியள வாகப்பொயப்பரிசினியல்பாகும்”எ-து. அநதவகங்காரசம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன் முத்திகாறு மெய்யாக நிறமலர் சகஜ தாதாத்மியமெனப்படுவதாம் “நான் கருத்த நெனலாற புணாசசியி லான்மாவினுட னீனையதின சம்பந்தம்”எ-து. நான்காத்தாவென்பதின லசங்கமான பிரத்தியேகாத்மாவினுட னவவகங்கார சம்பந்த மிருத்தலால எ - று தாதான்மியமெனபது-ஒன்றுபடல

(பதசாரம்.)

சிற்சாயைதங்கிய வகங்காரமானது, நானிச்சாரூபி யென்பதனி லிருந் து தூலசம்பந்தத்தினு லதன்கண்மமான சிதோஷ்ணாதி சுகதுகங்களை யறித் லே கன்மஜாதாத்மியமெனவும்—அவ்வகங்காரமானது, சீவனுடன்கூடி நர் னறிந்தேனென்ப தியலபாயிருத்தலிற் சகஜதாதாத்மியமெனவும்—அவ்வகங் காரம், ஆத்மசம்பந்தத்தினு னுன்கருத்தாவென் றறிவது பிரமையாதலிற் பிரந் திஜ தாதாத்மியமெனவுங் கூறினா

(இதனதுகருத்தது)

அவங்காரசம்பந்தமான வித்தாதாத்மியத்திரயங்களுர லீவ்வகங்கார மா தமாவன்றெனபதை யுணாததியதெனக (க0௧)

(கவி - கக0 அ - கை.)

முன் னிநதுவினயென்ற கவிமுத லிதுகாறு மாயையினுணடாய நி ரிஸயங்களி னிலககணங்களைப் பருத்தறினெற திரிசியவிலேக மிவவளவென ககூறி, மேலித்திரிசியத்தை நீகருநிமித்த மிவற்றைச சங்கிரகமாகச சுருக்கி யாத்மாவி லாகந்துகமாகத்தோற்றின வஞ்ஞானமுதலிய வேழுவத்தையி னில க்கணங்கூறுவான்றொடங்கி யிச்செய்யுளி னவவேழுவத்தையி னுமமுணர்த்து கின்றது.

இசைப்பிலது பிராந்திஜென் னியமாகு மெனனு

மிவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சியவிலே கந்தான்

மிசைப்புக்ல்வ வஞ்ஞான மாவரண மிக்க

விட்சேபம் பரோட்சம்ப ரோட்சுரா னம்பின்

வசைப்படுத லுறஞ்சோக நிவிர்த்தியதன் மீது

வருநிரன் கிசதிருத்தி யெனுமவத்தை யேழுந்

வேதாத்தஞ்ஞானமணி.

திசைப்புறத லுறஞ்சீவர்க் காவனவா மிவற்றின்
 றிறமனைத்து முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம்.

[பொழிப்புரை.]

இசைப்பிலது பிராந்திஜென்னியமாகு மென்னு மிவைமுழுதுஞ் செப்பு
 திரி சியவிலே கந்தான் ” எ - து. சொலலுமிடத தந்தசமபந்தமே பிராந்திசெ
 ன்னிய தாதான்மியமெனப்பபிம். இங்ஙனமாகக் கூறிய விவைமுழுவதுஞ்
 சொலலுகின்ற திரிசியவிலேகமெனப்பபிவதாம் “ மிசைப்புக்கல்வ வஞ்ஞான
 மாவரண மிக்கவிட்சேபம் பரோட்ச மபரோகூ ஞானம்பின் வசைப்பபித லு
 றுஞ்சோக நிவித்தி ” எ - து “மேலேசொல்லப்பபிவன ; அஞ்ஞானமும்-ஆ
 வரணமும் - மிக்கவிட்சேபமும் - பரோட்சஞானமும் -அபரோட்சஞானமும்-
 பின்னர் குறத்ததையடைகின்ற துககத்தினின்றுநீங்குதலும் “ அதன் மீது
 வரு நிரங்கிசு திருத்தியெனு மவததை யேழுந திசைப்புறத லுறஞ்சீவர்க் கா
 வனவாம் ” எ - து. அதற்குமேலுண்டாகுந் தடையற்றவானந்தமு மென்கின்
 நவவத்தைகளேழுமாம். இவவேழும் திகைத்தலே யியல்பாகவுடைய சீவர்க
 ளுக் காகவேண்வெனவாம் “ இவற்றின் றிறமனைத்து முறைபிறழா தினியெ
 டுத்துமொழிவாம். எ - து இவற்றின் றன்மைகளினததையு மொழுங்காகவி
 னியெடுத்தசு சொலலுதும். எ - று. திகைப்பெனல, திசைப்பெனறயது - எ
 துகைகோக்கிவந்த விகாரம். அம்சமென்பது, அங்கிசமெனறயது -தென்மொ
 ழிபற்றியென்க

வினா அங்ஙனந திரிசியவிலேகமெனக் கூறியிவனவததையென வே
 றுபிரித்ததென்கை ?

விடை. இந்நூல திருக்கு திரிசியமெனனு மிரண்டில் திரிசியத்தி னவி
 ப்பிராயமான வஞ்ஞானவரண விட்சேபததையும், திருக்குவினவிப்பிராயமா
 ன வபரோட்சாதி மூனறையு, மித்திரிசியததை விதெற்குந் திருக்குவைப்பற
 றுதற்கு மேதுவாக மத்தியிலுள்ள பரோட்சஞானமுமான வேழவததையும்
 பற்றுதலும் விதெலுமாதலி னிவறறையுந் திரிசியத்திலடக்கிக் கூறினானு
 மிவை மலினாவத்தையை நீக்குஞ் சுத்தாவத்தையெனத் தோன்றப் பிரித்தா
 னென்க (கக0)

(கவி - ககக. அ - கை)

மேற்கூறிய சுத்தாவத்தையினு ளஞ்ஞான மாவரணமென்பவற்றி னில
 க்கனயினையவென வுணர்த்துகின்றது

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர் கித்துப்
 போலியாஞ் சேனையர் கருதிவிசா ரத்தின்
 மயினைமொரு தன்சொருப் மாகியபே ரொளியா
 மமத்தறிய நிலையறியா திருத்தியெனு ஞானம்

பின்னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத் தின்று
பிரத்திகான் மாத்தோன்றா தெனுங்கலக்க மிரண்டும்
'பன்னியவஞ்ஞானகா ரியமாகு மென்னப்
பகர்தருமா வரணமென்பா பலகலைகற் றுணர்ந்தோர்.

[பொழிப்புரை.]

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலியறுமோர் சித்துப் போலியாரு சீவ
னுயா சுருதிவிசாரதின் முன்னமொரு தன்சொருப மாகியபே ரொளியா மு
தறுறிய நிலையறியா திருநதிடலஞ்ஞானம்" எ - து அறபநெறிகளையெந்
சமுசார்த்தையுடையவனாய் தன்னைத்தா னுணாதற்கு வலியற்ற வோசித்
துப்போலியாகின்றான் சீவனுனவன் பிரபலசுருதி விசாரணையடைவதற்கு
முன்ன ரொப்பற்ற தனதெதார்த்த சொருபமாகின்றான் சுயம்பிரகாசமாகிய
மேலாயதுரியநிலையை யறியாதிருப்பதே யஞ்ஞானமெனப்படுவதாம். " பின்
னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத் தின்று பிரத்திகான் மாத்தோன்றா தெனுங்
கலக்க மிரண்டும் " எ - து. பின்னொருகாலததி லாண்மவிலக்கண மொருவரி
ணையதெனக் கூறுமிடத் தலிலையென்றும், அந்தப்பிரததியகாதமா வுண்
டெனிற றேன்றாதாவென்று மெய்துவ கலக்கமாகிய ஈஸ்வரிநபாதியாகிய வி
ரண்டும் " பன்னியவஞ்ஞானகா ரியமாகு மென்னப் பகாதருமர் வரணமெ
ன்பா பலகலைகற் றுணர்ந்தோர் " எ - து முறகூறிய வஞ்ஞான காரியமாகு
மென்று சொல்லத்தக்க வாவரணமெனச் சகலகலை தோநதுணர்நதவல்லோர்
கூறாநிற்பா எ - று இன்றெனலை - நாஸ்தியெனவும், தோன்றாதெனலை-நபா
தியெனவுங் கொள்க இவ்விரண்டையு மேற்கப்பாலது - ஆவரணமெனப்பெ
ற்றும் (ககக)

(கவி - ககஉ. அ - கை.)

நிறுத்தமுறையா லேணைய விட்சேபமுதவியமுன்றி னிலக்கண மினை
யவென வுணாததுகின்றது

கருத்தனுமொண் கருமபலப போத்திருவுந் தானாய்க

கருதியுடம் பபிமானி யாஞ்சீவன் றானே
யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ் சுருதிகுரு வுண்மை

யுரையாலுண் மிசிரொனவே யறிதலசத் தென்று

நிரைத்தமுத லாவரண நிரித்தகமாம் பரோட்ச

நீபிரம மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால்

வரத்துரியன் றுனெனவே யறிந்திதே னபாவா

வரணநிரித் தகமாகு மயிராட்ச ஞானம்.

வேதாந்தஞ்ஞானம்.

[பொழிப்புரை.]

சுருத்தனுமொன் கருமபலப் போத் திருவுந் தானுக்கருதியுடம் பபிமா
னியாஞ்சிவன் றானே யுபாத்தலரும் விட்சேபம்” எ-து. காத்தாவும் - ஒள்ளி
யகருமபலத்தை யதுபவிக்கும் போக்தாவுந் தானெனவேகினைத்துத் தூலவுடம்
பையபிமானிக்கு முபிமானியாகிய சிவன் றானேயெனக்கூறாநிற லரிதாகிய
விட்சேபமெனப்படுவதாம் “சுருதிருகு வுண்மையுரையா னுணரியிரெனவே ய
றிதலசத் தென்று நிராத்தமுத லாவரண நிவிர்த்தகமாம் பரோட்சம்” எ-து பிர
பலசுருதியி னுண்மையுரையானுஞ் சற்குருவி னுண்மையுரையானும் பிரதநிய
காத்மா வுண்டென வுண்மையாகவேயறித லசத்தென்று முன்னாகூறிய முத
லாவரணமானது ; நிக்ரகமாகத்தக்க பரோட்சமெனப்படுவதாம் “நீபிரம மெ
னும்வேத மொழிவிசாரத்தால் வரத்துரியன் றானெனவே யறிந்திடுத லபாவா
வரண நிவிர்த்தகமாகு மபரோட்சஞானம்” எ - து. நீயேபிரமமெனக்கூறும்
பிரபலசுருதிமொழியை விசாரிக்கும் விசாரத்தாற் பிரத்தியகாதமாத் தானென்
றதுபூதிவரத் தெளிந்திடுதலே முன்னரபாவமெனக்கூறிய விரணடாமாவரண
மானது நிக்ரகமாகத்தக்க வபரோட்ச ஞானமெனப்படுவதாம். எ - று முத
லாவரணமெனலால் - இரண்டாவதாவரணமெனக் கூறினும். அசத்தாவரண
மெனலை - நாஸ்தியெனவும், அபாவாவரணமெனலை - நபாதியெனவுங் கொ
ள்க. ஆமென்னுமாக்கவினைமுற்றை மூன்றிடத்தும் வருவிகக

ஞானமென்பதைப் பரோகூத்துடனுங் கூட்டினும். பரோகூஞானத்
தால் நாஸ்தியும், அபரோகூஞானத்தால் நபாதியுமாய் வாவரணநிவகிற்றெ
ன்க.

நீபிரமமெனும் வேதமொழியென்பது, நீயேபிரமம் பிரமமேகி யென்றவி
டத்துள்ள தேற்றேகாரத்தி லவ்விருதன்மையுரிநகிச் சுயம்பிரகாசஞான வாத்
மனே தானென விளங்கு மத்துவிதஸ்வரூபமாம். (ககஉ)

(கவி - ககஉ. அ - கை.)

வினைய விரண டவத்தைகளி னிலக்கன மினைபவென வுணர்த்து கின்

தூரியநிலை யடைந்ததறி னுன்கருத்த னுன்போத்
திருவென்னுஞ் சிவவுருத் துக்கமகன் றிடுத
மச்சோக நிவிர்த்தியாஞ் செய்நீத

பரிவினிரங் கிசுதிருத்தி யிரண்டுமப ரோட்ச

மாரு மறிவுருவா மான்மாவிற் றென்றுங்

தெரியுமப ரோட்சமுள தாதலினு லவற்குச்

சேர்த்தலெவ்வா மஞ்ஞான முதலனவிங் கென்னில்

[பொழிப்புரை.]

திரியநிலை யடைந்ததற்பி னுன்கருத்த னுன்போத்திரு வென்னுஞ் சேவவு
ருத் துகமகன்றிடுத லரியதெனு மச்சோகநிலிந்தி” எ - து ஆன்மசாட்சரூ
ப்கார நிலையை யுள்ளவாறடைந்து, அதன்பின்னா நான்கன்மகருத்திரு -
நான்கன்மபலப் போத்திருவெனக் கூறுஞ் சிதாபாசவடிவமான துக்ஷ
த்தி னின்று நீங்குதலே களைதற் கரியதெனத்தக்க துககநிலித்தியெனப்ப
டுவதாம் “ யாஞ்செய்தே யடைதலுறு பலனைத்து மடைந்தனமென்
றமைதல் பரிவினிரங் கிசுதிருத்தி” எ - து யாமரியதவங்களைச் செய் தடைத்
திகையாத பயனைத்தையு மடைந்து புதைப்பற்றிருந்தனமென் றமைதிபெற
லே துகமமற தடையற்றவானந்த மெனப்படுவதாம் “இரண்டு மபரோட்சபல
மாகும” எ - து இங்ஙனங்கூறிய விவ்விதரண்டு மபரோட்சஞானத்தின் மேலா
ய பயனைப்படுவதாம் “அறிவுருவா மான்மாவிற் கென்றுங் தெரியுமபரோ
ட்ச முளதாதலினு லவற்குச் சோதலெவ்வா மஞ்ஞானமுதலன விங்கென்னி
ல” எ - து ஞானமே வடிவாவியுளவரும் பிரத்தியேகாத்மாவிற் கெப்போதுந்
தன்னைத்தா னுணர்த்தக்க வபரோட்சஞான மியல்பாக வுண்டாயிருத்தலினு
லவ்வான்மாவிற கஞ்ஞானமுதலிய வேழு மிங்குவந்தடைதற் கேதென்னை
கொலோவெனக் கேட்பையாயின் எ - து, ஏ - ஈற்றசை சோகமென்றது -
கூடஸ்தனில்லையென்றதுன்பம்

(இதனதுகருத்து.)

அவாங்கனாகோசரமாய்த் தானேதானாய் விளங்குமதிதமான கூடத்தன்
தனதுலீலா விபூதியினு லெவ்விடத்து மதுமதுவாய் விளங்குந் தன்னை யறியு
நிமித்தமுண்டான சங்கற்ப மந்தா முகத்ததனோக்கி யதிறகரையாது பகிர்முக
நோக்கத்திற றனது நிரதிசயம் வெளிப்புடாமையை யானறியே னென்ற சங்
கற்பத்துக்கு முன்னுள்ளவிட மஞ்ஞானமும், அஃது விசாரததாற் றேடுமிடத்
தவ்வதீத மிவ்விருத்திக் கெட்டாமையா னில்லையெனக் காண்ப தாவரணமும்,
அவ்வனுபவம் விளங்கவில்லையே பெணவருத்தி விரிகின்ற விருத்தியையுடையது
து விட்சேபமும், ஆசிரியனுலங்கிரதிசய மிருக்கின்றதெனக் கூறுமுத்தியினு
னமர்ந்திருக்குமிடத்து முன்னில்லையென்ற மயக்கநிலி யிருப்பதாக, நிச்சயிப்
பது பரோஷமும், அவ்வாசிரியன்கருதியுத்தி யனுபவத்தால் வெளிப்படுத்து
மிடத்து முன்னோன்றுகின்ற மயக்கநிலித் தானாகக்காண்பது - அபரோஷமும்

ம், இவற்றான் முன்னில்லை பென்ற வதனால் வந்த கத்திருத்துவ போத்திருத
துவமாகிய துன்பங்கன்குவுதே சேர்க்கிவித்தியும், இவ்விடத்திற் "நனகரு
த்தானே யுள்ளவிற்பம் விளங்குவது நிரங்கிசதிருத்தியுமா மென்க (ககந)

(கவி - ககச. ௮ - கை.)

முற்கூறிய வுவமேயம் போதமாம்படி யிவ்வவத்தைகள் வந்தகாரண நன்
றாக விளக்கவேண்டுமென்ற வினாவைநோக்கி யுலமான பூருவமாகக கூறுவா
ன் றொடங்கிய வஞ்ஞானி நான்கவததையி னிலக்கண முணாத்து கின்றது

கூடந்துநதி பதின்மர்தமையெண்ணுங்கா லொருவன்

கண்டிநவ புருடாப்பத் தாமவன்ற னெனவே

யடைந்தறியா திருத்தலே யஞ்ஞானம் மததா

மவனிலைகா ணப்படா னென்னுமிரு பிராந்தி

யிடும்பைதரு மாவரண நதியுளவ னிறந்தா

னெனுந்துக்கம் விட்சேபம் ழேறொருவன் மொழியாம்

கிடந்தொரு துறக்கமென வுளனெனவே யறிதல்

கிளர்ந்தவவ னிலையென்ற லொடுபகைத்தல் பரோட்சம்.

[பொழிப்புரை.]

கூடந்துநதி பதின்மர்தமையெண்ணுங்கா லொருவன் கண்டு நவபுருட
ஹப் பத்தாமவன்ற னெனவேயடைந்தறியாதிருத்தலேயஞ்ஞானம்" எ - து.
பத்துப்பே ரோர்பிரவாகமான வாற்றைக்கடந் தக்கனாயில் தம்மைத்தா மெ
ண்ணுங்கா லவாகளிலொருவ றென்பதுபேறா யெண்ணிக் கண்டு பத்தாவது
புருடன் தானெனவே தெளிவுற்றறியாது தறிபோனிற்றலே யஞ்ஞானமென
ப்படுவதாம், "பத்தாமவனிலை காணப்படாநென்னு மிருபிராந்தி யிடும்பைத
ருமாவரணம்" எ - து பத்தாவா னிலையென்னு நாஸ்திகமும் - இருநதாற
காணப்படாநென்னு நபாதிகமுமாகிய விவ்விதரன்மையக்கமுந் துன்பத்தை
யே தரத்தருந்த வாவரணமெனப் படுவதாம், "நதியுளவ னிறந்தா னெனுந்துக்
கம் விட்சேபம்" எ - து. இவ்வாற்றி லவனிறந்துவிட்டா னென்னுந்துக்கமே
விட்சேபமெனப்படுவதாம், "வேறொருவன் மொழியாம் கிடந்தொரு துறக்க
மென வுளனெனவே யறிதல் கிளர்ந்தவவ னிலையென்ற லொடுபகைத்தல் ப
ரோட்சம்" எ - து. வழிபோக்காகிய வொருவனது மொழியினு லிம்மை து
ந்நமையென்று கலக்கமுற்றோன் துக்கமற்ற மறுமை கவர்க்கமொன்றுளதென்
தறிந்தாற்போலப் பத்தாவா னுயிரோ டிக்குக்கின்றனென் றறிந்துகொள்ளு
முற்கூறிய பத்தாவா னிலையென்பதனோடு முரணாயுள்ள பரோட்சமெ
யஞ்ஞானமுதலிய நான்கும் - துக்கவினை யெஞ்சிகள்
(ககச)

(கவி - ககடு - அ-சுக.)

ஏனையமூன்றிறகு முவமானவ கூறுகின்றது.

சங்கைநவ புருடரொடு முறையெண்ணி நீயே

தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யறித

விங்குவரு தசமனகா ணப்படா னெனலோ

டிகலுமப ரோட்சமா நதியிலிறத் தனனென்

றங்குவரு துயரகறல் சோகநிவிர்த் தியதா

மடைந்ததன தியனிலையிற் சுகித்திருத்த றுனே

துங்ககிரவ் கிசதிருத்தி யெனவறிக வினிமேற

றெல்வேத வாககியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம்

[பொழிப்புரை.]

சங்கைநவ புருடரொடு முறையெண்ணி நீயே தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்தபடி யறிதல்” எ - து ஐயத்தையுடைய வொன்பதுபுருடரோடுமுறையே யெண்ணி நீயேபததாவானெனக் கூற; அவன்தன்னைத்தானே யிருந்தபடி யிருந்தறிதலே “இங்குவரு தசமன் காணப்படாநெனலோ டிகலு மப ரோட்சம்” எ - து இப்போதிவ் கெண்ணிககையி லகப்பபட்ட பீத்தாவானிருந்தாற் காணப்படாநு வென்பதனோடு மாறாயுள்ள வபரோட்சமெனப்படுவதாம். “மாநதியி லிறந்தனனென் றங்குவரு துயரகறல் சோகநிவிர்ததியதாம்” எ-து பெருநதியிற் பத்தாவா னிறந்தனனென் றதுகாரணமாகவங்கெழுந் துக்கம்போதலே துககநிவிர்ததி யெனப்படுவதாம் “அடைந்ததன தியனிலையிற் சுகித்திருத்த றுனே துங்ககிரவ் கிசதிருத்தி யெனவறிக” எ - து தனக்குவாய் த்த தனதுசபாவநிலையிற் சுகித்திருத்தலே மேலாய் தடையற்றவானந்த மெனப்படுவதாமெனத் தெரிந்திடுதி “இனிமேற றெல்வேத வாககியமாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம்” எ - து. இனிமேல் பழைய வேதமகாவாககியங் காரணமாகவெழும் பரமாதமாயிககிய விசாரணையை யாமெடுத்துரைக்குதும் எ - று.

தீசமனென்பது, ஆன்மா. ஏனையவொன்பதும், விசுவன் - தைசதன் - பிராஞ்ஞன் - வைசுவானரன் - சூத்திரான்மா - அந்தரியாமி - சிற்சொலிதை - பொற்புவிசாந்தன் - பிரசாபத்தியனுமாம். வேற்றெருவென்றது, ஆசிரியன். அஞ்ஞானம், தன்னைமறந்தவுறியாமை. ஆவரணம், முழுதுந் தெரியாமன்மறைத்தல். விட்சேபம், அவனிற்ந்தானென்றதனால் வருந்துதல். பரோட்சம், இருக்கின்றனென்கின்ற நிச்சயம். அபரோகம், பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பது. துக்ககிவிர்த்தி, மரித்தானென்றதனால்வருந் துன்பநீக்கம். நிரங்கிசதிருத்தி, மரித்தானென்றவுணிக் கண்டதனால்வந்த சுகம்.

வேதாந்தஞ்ஞானமணி.

வினா. ஈற்றவைமூன்று மவத்தையாய் தென்னை ?

விடை. ஏனையநான்கு நிகியவிடத் துதித்ததாதலி னென்க

(இவவிரணகெவியினது கருத்து)

தீசமனுக்கு முன்னும்பின்னுமின்றி விசாரணாகாலத்தி லவாந்தரமாக வி
வ்வவத்தைகடோன்றி நீங்கினதுபோல,வான்மாவிற்கு மிங்ஙனமேதோன்றி
நீங்கிற்றெனபது (ககரு)

(கங் - ககங். அ - கை.)

முறகூறிய வேழவததைகளி லாசிரியர்முகமாய்ச் செய்யுஞ் சுருதிவிசா
ரத்திற் பரோட்சஞானததா லுண்டான வான்மரிச்சயததை யபரோட்சமாய்
விளக்குவான்கருதி வேதங்களின் முடிவான மஹாவாக்யங்களி னிலககண
ங் கூறுவான்றொடங்கி யிசசெய்யுளின் மூன்றுவாக்கியங்களி னிலககண மு
ணாத்துகின்றது

விரிந்தவிதி ரிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தகமா

வேதவாக் கியமூன்று திறனாகு மவற்றுள்

வருந்திமக முதலனசெய் கென்றல்விதி விடுக

மதுபான திகளென்கை ரிடேதம்விதி யின்றித்

திருந்துசிவ ஷயிரயிககப் பொருடனையே தெருட்டல்

சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மெனனப்.

பொருநதுமறை நான்கினுநான் ஞானவானுசித் தார்த்த

போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே.

[பொழிப்புரை.]

விரிந்தவிதி ரிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ தகமா வேதவாக் கியமூன்று திற
னாகு மவற்றுள் ” எ - து. விரிவாயுள்ள விதியெனவும், ரிடேதமெனவும்,சித்
தார்த்தபோதக மெனவும் வேதவாக்ய மூன்றுதிறத்தனவாரிற்கும்.அம்மூன்ற
னுள்,“வருந்திமக முதலனசெய் கென்றல் விதிவிடுகமதுபான திகளென்கை
ரிடேதம் ” எ - து மிகவும்வருந்தி யாகமுதலியவைகளைச் செய்திடுதியெனக்
கூறலேவிதிவாக்கிய மெனப்படுவதாம். மதுமாமிக முதலியவைகளை யேற்ற
தெய்வென்கூறலே ரிடேதமெனப்படுவதாம். “விதியின்றித் திருந்து சிவ
ஷயிரயிபொருடனையே தெருட்டல் ” எ - து. திரிசயவியுப்பான் துழிவிதி

கடந்துபரமாத்மாயிக்கப்பொருளை, மயங்காவாறுதெளிவித்தலே. “சித்தார்த்த போதகவாக் கியமாகு மென்னப்பொருந்தும்” எ-து சித்தார்த்த போதகவாகிய மெனப்படுவதாமென் றமைந்திருக்கும் “மறைநான்கினு நான்குளவாஞ் சித்தார்த்தபோதகமாகிய மகாவாகியங்கள்” எ-து நான்கு வேதங்களிலுஞ்சித்தார்த்தபோதகமாகிய மகாவாகியங்க ணுன்குள்ளனவாம் எ - று. அன்று - வ - அசைகள்

சித்தார்த்தபோதகம், நிச்சயப்பொருளை விளக்குதல் எனவே, கூடஸதப் பிரமாயிககியததைக் கூறவந்த மகாவாகியமென்க

இவ்வனங்கூறவந்த மறைநான்கினும் நான்குளவாஞ் சித்தார்த்தபோதக மகாவாகியமெனவே, இருக்கு + யகா - சாம்-அதாவணமென்னு நான்குவே தங்களினுமுறையே, பிரஞ்ஞானம்பிரமம் - அகம்பிரமாஸ்மி-தததொமசி-அய மான்மாப்பிரமமென்ற விவையே யந்நான்கென்க

வினா அறநேல-இவ்வனங்கூறிய வேதம் விதி நிஷேதமான கருமத்தை யுங் கூறியதெனின ?

விடை அககருமங்களின் சிறுமையும் ஞானத்தினபெருமையுந் தோன்ற வவற்றைநீக்கி யிதின யடைதற்கென்க

வினா யாகாதிகளை விதிப்படி செய்கவென்ற விதிவாக்கியங் கருமமாம் மதுபானாதிகளை விடுகவென்ற நிஷேதவாக்கிய மெவ்வனங் கருமமாம் ?

விடை விலகக்குகவென்றது மோவிதியாதலி னஃதாவ் கருமமே யாயி மறென்க

வினா. அறநேல - இவ்வேதங், கருமம் பதவி ஞானமென மூன்றுகாண்டமாகக் கூறிய திவணிரண்டாகக் கூறியதெனின?

விடை இவ்விரண்டிற்கும் நடுவாயிருந்த பத்திகுத தனக்கென வோருருவியின்றி யவ்விரண்டிற்குங் கருவியாயக் கருமத்தைச் சேரி னஃதையும் விலக்கலா லஃதை யவற்றினடக்கிக் கூறியதென்க. (கக௯)

(கவி - கக௯. அ - கை.)

முற்கூறிய வேதங்களிற் சரமவேதத்தின் முடிவிற்குமுஞ் சித்தார்த்த போதகமான தத்தொமசியென்னு மஹாவாக்யமும் மதனிலக்கணங்களும் வினங்கவுணர்த்துகின்றது.

உணர்த்தவையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறை புகலு

மோங்குதத்தொ மசிமகா வாக்கியமங் கதற்குப்
பரத்தலுறு தற்பதந்தொம் பதமொட்சி பதமாய்ப்
பதமூன்றாஞ் சிவமுயிரங் கவற்றயிக்க முறையே
யருத்தமென லாம்பதமே பதார்த்தமொடி வாக்கி
யார்த்தங் கடமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்றாம்
விரிக்கிலவை தாஞ்சாமா னுதிகர ணம்பின
விசேடவிசே டியமிலக கணமொடிலக கியமாம்.

[பொழிப்புரை]

உணர்த்தவையுட் சிறந்ததுநற் சாமமறை” எ - து முறையிய நான்கு வேதங்களினுள் மேலாகச்சிறப்பற்றது நல்லசாமவேத மெனப்படுவதாம் “புக லு மோங்கு தத்தொமசி மகாவாக்கியம்” எ - து சொல்லதக்க மேலாய - தத் - தொம்-அசியெனல் மகாவாக்கியமெனப்படுவதாம் “அங்கதற்குப் பரத்த லுறு தற்பதந் தொம்பதமொ ட்சிபதமாய்ப பதமூன்றாம்” எ - து அவ்வாக்கி யத்திற்கு விரிவாயுள்ள தற்பதந் தொம்பத மசிபதமெனப் பதமூன்றாகும் “சிவ முயி ரங்கவற் றயிக்க முறையே யருத்தமெனலாம்” எ - து அப்பதங்கட்குப் பிரமமும் - கூடஸ்தனும் - அவ்விரணடி. னயிக்கியமுமாகிய விமமூன்றும் மு றையே யருத்தமெனப்படுவதாம் “பதமே பதார்த்தமொடி வாக்கியார்த்தங்கட மகஞ்ச் சம்பந்தமுறை மூன்றாம்” எ - து பதமும் - பதப்பொருளும் - வாக்கி யார்த்தமுமாகிய விமமூன்றிற்கு முறையே சம்பந்தமெனல மூன்றுவகைப்படு ம், “விரிக்கி லவைதாஞ் சாமானுதி கரணம் பின் விசேட விசேடிய மிலகண மொ டிலககியமாம்” எ - து பகுத்துக்கூறுவகா லவை சாமானுதிகரணம்-பின் னா - விசேடணவிசேடியம் - இலக்கணவிலக்கியங்களாம் எ - று.

முறையே யருத்த மென்றமையின், தற்பதத்திற்குச் சிவமும், தொம்ப தத்திற்கு - உயிரும், அசிபதத்திற்கு - அயிக்கியமுங்கொள்க.

சாமானுதிகரண சம்பந்தமென்பது ; தத்தொமென்ற துவிதபதஞ் சம்பந் தமாயிருத்தலின், சமானமும் - இவ்விரண்டு மசிபதமா யிருத்தலின், அதிகர ணமும் - இம்மூன்றுபதமு மொன்றாய்ச் சம்பந்தித்திருத்தலின், சம்பந்தமுமா ம். விசேடணவிசேடிய சம்பந்தமென்பது, பரசிவரின் றறகிழமையை விசேடி த்தல், விசேடணமும் - அவ்விசேடணத்தி னொருமையான ஆனாயென்னும் பொருளாய்க் காண்பது, விசேடியமும் - இப்பொருண்மூன்று மொன்றாய்ச் சம்பந்தித்திருப்பது, சம்பந்தமுமாம். இலக்கணவிலக்கிய சம்பந்தமென்பது, இம்மூன்றுபொருளு மேகமாயிருத்தல், இலக்கணமும் - ஏகமென்பதின் நிச்ச

யமாய்விளங்குவது, இலக்கியமும் - அங்ஙன மெகமென்றுஞ் சுயமென்றும் பிரிவின்றிச் சம்பந்திப்பதே, சம்பந்தமுழாம். கூடஸ்தபிரமாயிக் கியம் போத மாமபடி. கரதலாமலகம்போல விளங்குகூறுதலீ னுணர்த்தவையுட் சிறந்ததுந ற் சாமமறைபுகுலு மோங்கு தத்தொ மசுமஹா வாக்கியமென்றார். முறைமூன் றாமென்றமையின், தத்தொமசியென்ற பதங்கட்குச் சாமானுதிகரணிய சம்பந் தமும், அது - நீ - யாயினவென்னும் பதார்த்தங்கட்கு விசேஷணவிசேஷிய ச ம்பந்தமும், இப்பதார்த்தமுள்ள வாககியாராததங்கட் கிலககணவிலககிய சம்பந் தமுழாம்

சாமவேத மகாவாக்கியத்தின் பதமும் பதார்த்தமும் வாக்கியார்த்தமுமா கிய விம்மூன்றிறகுமுள்ள சம்பந்தமு மதனானுண்டாய பரமாத்மாயிக்கமான வத்துவிதஸ்வரூபமுமே பிரயோசனமென்க. (கக௯)

(கவி - ககஅ. அ-க௯.)

முற்கூறிய மஹாவாகியத்தின்கண் முன்னுள்ள விரணடுபதத்தினிலக் கண முணர்த்துகின்றது

அறைதலுறு பதார்த்தங்கட் கிருபொருளிங் குளவா
மவைவாச்சி யார்த்தமில்க் கியார்த்தமென வவற்றுண்

முறைமைதரு விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற
மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமுமொன் றாகிப்

பிரிதலற நிற்புழிதம் பதத்திற்கெய் துறுவ
பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக்கி யார்த்தமபி தார்த்த

நெற்கொளவிசு வாதிகளுந் துரியனுமொன் றாகி
நிற்புழிதொம் பதத்திற்கு வரும்மூ வகையும்.

[பொழிப்புரை.]

அறைதலுறு பதார்த்தங்கட் கிருபொருளிங் குளவா மவை வாச்சியார்த்த மிலக்கியார்த்தமென” எ - து முற்கூறிய பதப்பொருளிரணமுற்கு மிரண்ட ருததங்க ளுள்ளனவாம். அவைகள் வாச்சியார்த்த மிலக்கியார்த்த மென்பன. “அவற்றுள் முறைமைதரு விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமுமொன் றாகிப் பிரிதலற நிற்புழி” எ - து. அவ்விவரங் பதார்த்தங்களு ள் முறையாகச் சொல்லுகின்ற விராட்புருடன் முதலாகிநின்ற மூவுருவாகியவீ சனும் - அந்தப்பிரமமு மெகமாகிப் பேதமற்றுநிற்குகமால். “தற்பதத்திற் கெய் துறுவ பெயர்வாச்சி யார்த்த முக்கியார்த்த மபிதார்த்தம்” எ - து. தற்பதத்திற்

செய்துவனவாகிய பெயர்கள் வாச்சியார்த்தம் - முக்கியார்த்தம் - அபிதாத்தமென்பனவாம். “நெற்கொள்விச வாசிகளுந் துரியனுமொன்றாகி நிற்புழி தொம்பதத்திற்கு வருமம்மூவகையும்” எ - து. அதுபோல நெறியாகக் கொள்ளப்பெற்ற விசுவன்முதலிய மூன்றுருவசீவாகளுங் கூடஸ்தனு மேகமாகிநிறகுங்காற் றொம்பதத்திற்கு வருவனவாகிய பெயர்கள் வாச்சியார்த்தமுதலிய மூன்றுமாம் எ று. பிரமமூர் துரியனுமென்பதனால்,அதிஷ்டானத்தை வருவிகக

வாச்சியார்த்தம், வாசகப்பொருள் முக்கியார்த்தம், இவ்வாசகப்பொருளின் குணத்தி னிலக்கணப்பொருள் அபிதாத்தம், இவ்விவகணப பொருளே விராட்டாதி நாமமாய்த தோற்றல். முக்கியார்த்த- மபிதாத்தமென்பன, வாச்சியார்த்தத்தின் பேதங்களாம் இவை பிரமகூஸ்தாகடகாபாசமாகத் தோற்றிய வுபாதிநாமங்கள்

பிரமசநிதானத்தி னீசுரன் விராட்டாதி மூன்றினுடன்கூடிச் சிருஷ்டியாகிய தொழிலகளைச் செய்வது,கூடஸ்தசநிதானத்திற் சீவன விசுவாதி மூன்றினுடன்கூடி யிராகத்தவேஷங்களால் விஷயங்களைப் புசிப்பதும், வாச்சியார்த்தமெனத் தெரிவித்ததென்க. (ககஅ)

(கவி - கககூ. அ-கை.)

முற்கூறிய விரண்பெதங்களி னிலக்கியார்த்த விலக்கண மிணையவெனவுணர்ந்துகின்றது

தற்பதத்தி னுக்குவிராட் புருடாதி யகன்ற
தனிரூபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ்
சொற்பரவு சோதிததற் பதார்த்தமென நிற்குந்
தொம்பதத்திற் சூழ்மவிச வாசிகளின் வேறும்
பொற்பினிரு பாதிகமார் துரியனிலக் கியார்த்தம்
பொருந்துறுசோ திததொம்ப தார்த்தமென வாமல்
விற்பரவு மிலக்கணவிட் டதுவும்கிடா ததுவும்
விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகையா மன்றே.

[பொழிப்புரை.]

தற்பதத்தி னுக்கு விராட் புருடாதி யகன்றதனிரூபா திகப்பிரம மேயிலக்கி யார்த்தஞ் சொற்பரவு சோதிததற் பதார்த்தமென நிற்கும்” எ - து. முற்கூறியதற்பதத்திற்கு விராட்புருடன் முதலிய மூன்றுமகன்று நின்றவொப்பநிற்குபாதிகப்பிரமமே - இலக்கி யார்த்தமெனவும் யாவராலும் துதிக்கப்பெற்ற சேஷனைக் கிண்பத தற்பதார்த்தமெனவும் பெயர்பெற்றுநிற்கும். “தொம்பதத

திற குற்றவிசு வாதிகளின் வேறும் பொற்பினிரு பாதிகமார் துரியனிலக்கியா
ர்ததம் பொருந்துறுசோ திததொம் பதார்த்த மெனவாம்”எ - து மேற்கூறிய
தொம்பதத்திற கையநத விசுவன்முதலிய மூன்றிறகு மாறாயுள்ள சொப்பிரகா
சுததோடு நிருபாதிகமும் வாயத்த்கூடஸ்தனே யிலக்கியார்த்தமெனவும்,பொரு
ந்திய சோதனைக்கியைநத தொம்பதாரத்தமெனவு நிற்கும் “அவ்விற்பரவு மில
ககணை விட்டதுவும் விடாததுவும் விட்டுவிடாததுவு மெனமூவகையாம்”எ-து.
அநதப்பிரகாசம் பொருந்திய விலககணையாவது, விட்டதெனவும் - விடாததெ
னவும்-விட்டுவிடாததெனவும் - மூவகையாகநிற்கும் எ - று அன்று - ஏ - அ
சைகள்

இலக்கியாராததம், இலககணையாலறியு முணமைப்பொருள்க எனவே,அ
துநீயெனனும் பதங்கட்கிலக்கியுப பெருள பிரமகூடஸ்தாராதலின், இலக்கி
யாராத மெனவும் - அப்பதங்களைச் சோதனை செயதவிடத்துச் சேடித்து நிறற
லின், சோதித தத் தொம்பதாரத்தங்களைனவும் - நாமங்களவநதன. இவைபர
சீவாகளின் யதாரத்தமாயுள்ள நிருபாதிக நாமங்களைச் சொல்லுதலாம் தேகாதி
தன்மைகளை விட்டுச் சீவனைலட்சியிப்பதால் விட்டவிலககணையெனவும், சாவ
தத்துவாதி தன்மைகளை விடாம லீசனை லட்சியிப்பதால் விடாத விலககணை
யெனவும், இவைகட்காதாரமாயு மியாவுமாயும் விளங்குகின்ற பிரம கூடஸ்த
னா விட்டும் விடாமல அததுவிதத்தை லட்சியிப்பதால் விட்டு விடாத விலக
கணை யெனவுமாம்

விராட்டாதி நான்குபாதியு நீங்கிய பிரமத்தையும், விசுவாதி நான்கு பாதி
யு நீங்கிய கூடஸ்தனையும், பிரத்தியட்சமாயககாணபது-இலக்கியாராததமெனத
தெரிவித்த தெனக (ககக)

(கவி - கஉ0. அ - கை)

முன்மகாவாககியத்திற கூறிய வஸ்து நிச்சயத்தைப் பின்னும் ஸதிரப்ப
தெதுவதற்காக வறபுறுத்திச் சொல்லிய மூன்றிலககணைகளை யுதாஹரண பூ
ருவகமாகக் கூறுவான்றொடங்கி யிச்செய்யுளின் மூன்றுதாஹரணமு மவற்றி
னிரணடி. னிலககணங்களு முணாத்துகின்றது.

கங்கையினி விடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லுங்

கவன்குநத மொடுசோயந் தேவதத்த னெனுஞ்சொல்

நிலகிலைவக ஞாதாரணமா மவற்றினுக்குக் கங்கை

யெனுமொழிநீர் வடிவாந்தன் முககியார்த் தத்தைத்

தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிடமாகா மையிறு
 மணந்து கரை காட்டுத்தன் முக்கியார்த் தத்தைத்
 துங்கமுறு குந்தமொரு வீடாமற்குந் தத்தைச்
 சுமப்பவனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திக துணரிந்தே.

[பொழிப்புரை.]

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லுங்கவன்குந்தமொடுசோ
 யந் தேவதத்த னெனுஞ்சொல் லிங்கிவைக ஞதாரணமாம்” எ - து கங்காநதிக
 ணிடைச்சேரி யிருக்கின்றதென்னும் வசனமும் - செல்கின்ற குந்தமென்னும்
 வசனமும் - சோயந் தேவதத்தனெனப்படுவனவாம். “அவற்றினுக்குக் கங்கை
 யெனு மொழி நீாவடிவார் தன்முக்கி னீர்த்தத்தைத் தங்குமிடைச் சேரிதனக்
 கிடமாகா மையிறு மணந்துகரைகாட்டும்” எ - து. அவ்வுதாரணங்க்குக்கங்
 காகி யென்னுஞ் சொல்லானது - சலவடிவாரின் றுள்ள தனதுமுககி யார்த்த
 ததைப் பொருந்திய விடைச்சேரிக்கிடமாகப் பெருமையி னதனைவிட்டுக் கரை
 யைக்காட்டாரிற்கும், “தன்முககியார்த்தத்தைத் துங்கமுறு குந்தமொழிவிடாம
 ற் குந்தத்தை சுமப்பவனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திக துணரிந்து” எ - து சிறப்
 புற்ற குந்தமென்னுஞ் சொல்லானது தனது முககியார்த்தத்தை விடாமற நன்
 னைச் சுமப்பவனைக் காட்டாரிற்கும்-எனத்தெளிவுற் றுணரநகிதி எ - று எ -
 அசை. கங்கையென்னுமொழி - தன்முககியார்த்தத்தைத் தணந்து கரைகாட்டு
 மெனவும், குந்தமென்னுமொழி - தன்முககியார்த்தத்தை விடாமற குந்தத்தை
 ச் சுமப்பவனைக் காட்டுமெனவு முடிக்க.

கங்கையென்பது ; தேகாதிப் பிராஞ்ஞனீரூய வொன்பதிற்கும் - இடை
 ச்சேரியென்பது ; இவற்றை நீங்கிய சீவனுக்கும் - குந்தமென்பது ; விராட்டா
 தி யந்தரியாயி யீரூய வொன்பதிற்கும்-இவற்றைவிடாமனின்ற குந்ததாரியை
 ஈசனுக்கும்-சோவென்பது ; அவனென்னுமீசனுக்கும் - அயமென்பது , இவ
 னென்னுஞ் சீவனுக்கும் - தேவதத்தனென்பது ; அத்துவிதத்திற்கு முவமித்த
 தாம், இவ்வுதாசுரணங்கள் காரணகாரியோபாதிசுரணர் சம்பந்தமான பரசிவாகளை
 வெளிப்படுத்து நிமித்த மிவ்விரண் டிலக்கணயான வுவமானத்தில் வாசகியா
 ர்த்த லட்சியார்த்த விலக்கணமுணர்த்தியது. (கஉ௦)

(கவி - கஉக. அ - கை.)

முன்னிறுத்தமுறையான் மூன்றாவதிலக்கணையி னிலக்கணங்களை யுவ
 மாண பூர்வமாக வுணர்த்துகின்றது.

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்த னென்னு

மொழியுள்ளமுத லவனென்னு மொழியிறந்த விலு

தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்டனார் தேவ
தத்தனைக்காட் டிடுமிவனென் மொழிநிகழ்கா லத்தி
லுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன் றனையே
புணர்த்திடுமீவ் விருத்ததரு மப்பொருள்க ளீரண்டு
மன்னுதல்செய் யயிக்கமுறா மையினுலப் பொருட்கண்
வருவிருத்த தருமங்க ளனையினையும் விட்டே.

[பொழிப்புரை.]

முன்னமொழி தருசோயந் தேவதத்த நென்னு மொழியுண்முத லவ
நென்னு மொழியிறந்த காலந் தன்னில்வரு தேசவயோ விசிட்டனார் தேவ
தத்தனைக் காட்டிடும்” எ - து. முன்னர்கூறிய சோயந்தேவனென்னு மொ
ழியுள் - முதற்கணுள்ள வவனென்னுமொழி யிறந்தகாலத்தில் வருகின்றதேச
மும் - வயதிலுயர்ந்தவனுமாகிய புருஷனையே காட்டிவிடும் “ இவனென்
மொழி நிகழ்காலத்தி லுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன் றனையே புணர்த்
திடும்” எ - து. இவனென்னு மிரண்டாமொழியானது - நிகழ்காலத்தி லுண்
னற்கியைந்த-அந்தத்தேசத்தையும் - அந்தவயதையுமுடைய புருஷனையே கா
ட்டிவிடும் “இவயிருத்த தருமப்பொருள்க ளீரண்டு மன்னுதல்செய் யயிக்கமு
றாமையினு லப்பொருட்கண வருவிருத்த தருமங்க ளனையினையும்விட்டி
” எ - து. இந்தப்பேததன்மங்களை யேற்றற்கியைந்த விவ்விருண்டுபொருள்களும்
நிலைபெறற வயிக்கியத்துக் குடன்படாமையினு லப்பொருள்களினிடத்தில்
வராரின்ற பேததாமங்களினையையு மொழிதது. எ - து. ஏ - அசை. முதலவ-
னென்றதனால் - பின்னவனெனக்கொள்க.

சோவென்னும் பதத்திற்கு - அவனெனவும், அயமென்னும் பதத்திற்கு-
இவனெனவுங்கொள்க. விருத்தமென்பது-வேறுபாடுடையது. அதுவென்னு
மீசனுக்குச்-சோதேவதத்த நெனவும், நீயென்னுஞ் சீவனுக்கு - அயந்தேவத
த்தனெனவு முவமித்ததென்க. இஃது-விட்டுவிடாத விலக்கணியான வுமமா
னத்தின் வாச்சியார்த்தவிலகண முணர்த்தியது. (கஉக)

(கவி - கஉஉ. அ - கஉக.)

முன்றாமிலக்கணிய னிலக்கியார்த்த மினையவென புணர்த்துகின்றது.

விருத்தமறு தருமமார் தேவதத்தன் றனையே
விடாதுகொளி னவனாவனே விவனாவனே யென்னும்

தெரித்தலரி தாயதா தான்மியககூடுமறும்

மேரீனிதை விட்டுவிடா விலக்கணையி னெடுதா

னருத்தவிலக் கணைபாகத் தியாகவிலக் கணையென்

றறைதலினு விதுவேதத் தொம்மசிவாக் கியத்திற்

குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென வுண்மை

[ம்.

யுணர்ந்துடையோ ரஃதெவ்வா மெனின்முறையே யுரைப்பா

[பொழிப்புரை.]

விருத்தமறு தருமமார் தேவததன் றீனையே விடாதுகொளி னவனிவ
னே யிவனவனே யென்னுந் தெரித்தலரி தாயதா தான்மியங் கூடுமும் ” எ -
து. பேதங்களுக் கிடம்பெறாத தாமததையுடைய புருஷனையே விடாதுபற்றி
ல் - அப்புருட னிப்புருடனேயெனவும் ; இப்புருட னப்புருடனேயெனவுங்
கோடற்கியைந்த யாவராலு மறிவித்தற்கரிய வைக்கியமானது வந்துகூடும்.
“ தேரீனிதை விட்டுவிடா விலக்கணையி னெடுதா னருத்தவிலக் கணைபாகத்
தியாகவிலக் கணையென் றறைதலினுல் ” எ - து ஆராய்ந்துணருமிடத் தித
னை விட்டுவிடாத விலக்கணையெனவும் - அருத்தவிலக்கணையெனவும் - பாகத்
தியாக விலக்கணையெனவுங் கூறுதலினுல், “ இதுவே தத்தொமசி வாக்கியத
திற் குரைத்திடுவ ருதாரணமா யுரியதென வுண்மை யுணர்ந்துடையோ ரஃதெ
வ்வா மெனின்முறையே யுரைப்பாம் ” எ - து மெயம்மையுணர்ந்த சத்துக்கள்
தத்துவமசி வாக்கியத்திற் கிதுவே தக்கவுதாரணமெனக் கூறாநிறபர் அஃதெ
ங்ஙனமெனக் கேட்பையாயின், முறையே யதனைக்கூறுதும். எ - று ஆல் -
அசை. அறைதலினுலெனந் கெழுவாய-மறையெஞ்சியது.

விட்டுவிடாத விலக்கணை, அருத்தவிலக்கணை, பாகத்தியாக விலக்கணை
யென்பன வொருபொருட்கிளவி வேடங்களைவிட்டுப் புருடனைவிடாமற் கொ
ள்ளுமிடத் தவ்வேதத்தோடும் புருடனை யொன்றாகக்காணுதலின் விட்டுவி
டாத விலக்கணையெனவும், அதன்பொருளைமாத்திரங் காட்டுதலின் அருத்த
விலக்கணையெனவும், இவ்விருத்ததருமமாகிய பாகுபாட்டை நீக்குதலின், பா
கத்தியாக விலக்கணையெனவுங் கொள்க. இஃது - உவமஞ்ஞனங்கூறிய விட்டுவி
டாத விலக்கணையி னிலக்கியார்த்த முணர்த்தியது (கஉஉ)

(கவி - கஉக. அ - கை.)

முற்கூறிய மஹாவாக்கியத்தின் யதார்த்தஸ்வரூபத்தை லட்சியிக்குநிமி
த்த மிதற்கூறிய மூன்றுபொருளை மூன்றுவிலக்கணையால் வெளிப்படுத்துவா
ர்க்குநி மூன் முன்னிலனென்கின்ற பேததன்மத்தை நீக்கிப் பின்பவனேயிடு

னிவனே யவனென்கிற வபேததன்மத்தை லிளக்கிவிதத வுவமானப்படி யுவமேயத்தின் வாச்சியாராததம்விளங்க வணர்கதகின்றக

தற்பதவாச் சியார்த்தமென லெலாமறிதன் முதலாஞ்
சட்குணங்கொள் பரோட்சனாஞ் சிவன்றையே யுணர்த்து
முற்பகருந் தொம்பதமுக கியமெனல்சிற் றுணர்வு
முதலாய வீனகுண விசிட்டவப ரோட்சக்
கற்பிதசீ வனையுணாதது மிம்முரண்கொள் பொருட்கே
கத்துவங்கூ டாமையினிவ் விருபொருளு மடையும்
பற்பலவாம் பரோட்சமுட னபரோட்ச மாகப்
பகைத்ததரு மததிறங்க ளனத்தினையும் விட்டே.

[பொழிப்புரை.]

தற்பதவாச் சியாராததமென லெலாமறிதன் முதலாஞ் சட்குணங்கொள் பரோட்சனாஞ் சிவன்றையே யுணர்த்தும்” எ - து. தற்பதத்தின் வாச்சியார் த்த மெனப்படுவது, சாவஞ்ஞத்துவமுதலிய வாறுகுணங்களையுந் தனக்கியல் பாகக்கொண்ட பரோட்சனாகிய சிவனையே யுணர்த்தாநிற்கும், “முற்பகருந்தொ ம்பதமுக கியமெனல்சிற் றுணர்வு முதலாய வீனகுணவிசிட்டவபரோட்சக்கற் பித சீவனையுணாததும்” எ - து முன்னா கூறிய தொம்பதவாச்சியாராததமெ னப்படுவது - கிஞ்சிஞ்ஞத்துவமுதலிய வீனகுணங்களின் மேலாய வபரோட் சனெனப்படுங் கற்பிதாத்மாவாகிய சீவனையே யுணர்த்தாநிற்கும், “இம்முரண் கொள்பொருட் கேகததுவங் கூடாமையி னிவ்விருபொருளு மடையும்” எ - து மாறாயுள்ள விவவிருவகைப்பொருட்கு மையிக்கஞ்சாதித்தல கூடாமையி னிவ்விருவகைப்பட்ட பொருளு மடைதற்கெய்த. “பற்பலவாம் பரோட்ச முட னபரோட்ச மாகப் பகைத்ததரு மத்திறங்க ளனத்தினையும்விட்டு” எ - து. பற்பலபேதமாயுள்ள பரோட்சமுட னபரோட்சமாக மாறாகப்பெற்ற தர் மத்தினிலைகளைத்தையு மொருங்கெவிட்டு, எ - று. ஏ - அசை சிவன்றையே யென்றதனால் - சீவனையேயென்றும் ஈனகுண விசிட்டனென்றதனால் - மேலாஞ்சட்குணங்கொள் விசிட்டமெனக்கொள்க. அபரோட்சகற்பித சீவ னென்றதனால் - பரோட்ச நாவிகற்ப சிவனென்றாயிற்று சாவஞ்ஞத்துவ மு தலிய சட்குணங்களுக்கு மாறாயவற்றைச் சிறுதுணர்வுமுதலாய வீனகுணமெ னக் கொள்க.

சுகத்திற்குக் காரணனெருவ னுண்டென கிச்சரிப்பதா லீசனைப், பரோட் சமெனவும், காரியமாய தாவதேகத்தோடும் விடயங்களை யனுபவிப்பது கா ட்சியாயிருத்தலிற் சீவனை யபரோட்சமெனவும், கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ சர்வஞ்ஞத்

துவாதி விருத்தத்தருமங்கட் கழிக்கங்கடாமைமி னிம்முரண்கொள் பொருட்
கேகத்துவங் கூடாவெனவும், முற்கூறிய சர்வஞ்ஞத்துவ கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ ரு
ணங்களான விருத்தாமிசத்ராத நீக்கவேண்டுமாதலின், பற்பலவாம் பரோட்
சமுட ண்பரோட்சமாகும் பகைத்தருமத்திறங்க ளினைத்தினையும் விட்டே
பெனவுங் கூறினார். இஃது தற்பத தொம்பதத்தின் வாச்சியார்த்த பேதமான
சீவேசுரர்களுக்கேகத்துவங்கூடாதென்னு மிலககண முணர்த்தியது. (க௨௩)

(கவி - க௨ச. ௮ - கை.)

முற்கூறிய மகாவாக்கியத்தி னிலக்கியார்த்தங்க ளினையவென வுணாத்
துகின்றது.

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற
விலக்கியமாப் பிரமகூ டத்தவுயிர கொள்ளிற்
புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே யென்னப்
பொருந்துதா தான்மியம்வந் துறுமெனவே யறிக
புகரிலா வசிபதமில் விலக்கியார்த் தத்திற்
பரோட்சவப ரோட்சங்கண் மாயாகத் பிதமென்
துகலிலா னுணர்த்தியுறு பதமாமிம் முறையா
லொன்றாகு மறிவேயுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம்.

[பொழிப்புரை.]

இகலிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற விலக்கியமாப் பிரமகூ டத்தவுயிர
கொள்ளில” எ - து அங்ஙனம்விட்டதனால் முரணெய்தற கிடம்பெறாத வ
றிவுமாத் திரமாக மிஞ்சிநிற்கப்பெற்ற விலட்சியார்த்தமாகப் பிரமத்தையும் பி
ரத்தியேகாத்மாவையு மேற்குமிடதது. “புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே
யென்னப் பொருந்துதா தான்மியம்வந் துறுமெனவே யறிக” எ - து, குற்ற
மற்ற பிரமங் கூடத்தையெனவும் - கூடஸ்தன் பிரமமெனவும் - ஏற்றற்
கையுந்த வைக்கலிலைமை வந்தடையுமென்றே விசாரித்தடைதி, “புகரிலாவசி
பதமில் விலக்கியார்த் தத்திற் பரோட்சவப ரோட்சங்கண் மாயாகத் பிதமெ
ன்று” எ - து, சொல்லுங்கரிய வசிபதமான திங்ஙனங்கூறிய ஸட்சியார்த்தத்
தில் - பரோட்ச மபரோட்ச மென்னப்பட்ட விவவிரண்டையு மாயாகப்பித
மென்று. “உகலிலா துணர்த்தியுறு பதமா மிம்முறையா லொன்றாகு மறிவே
யுண் டெனல்வாக்கி யார்த்தம்” எ - து, மாறின்றி யுணர்த்திநின்றற் கையந்த நி
யமாயினதாகும் - இங்ஙன மிருப்பது கோக்கி, யில்வாரூய நெறியின வறிவு
கொண்டேயுண்டி னக் கணிப்பது முற்கூறிய மகாவாக்கியார்த்த மெனப் பரிவ

தாம். ஏ - று. இவ்வைந்து கவிகளினால் மகாவாக்யத்தின் வட்சியாத்தம்வெளிப்படுத்துவா னுதலிய மூன்றுவிலக்கணியினால் லவமானவுவமேயப்படி தூலமுதலிய வற்றிற் சம்பந்தமான காரியவுபாதிக்களைவிட்டு, அவத்தாத்நிரய விலட்சணமான சீவதூரியங்கடற் ததீதமாய் நிற்பது கூடஸ்தன்னெனவும், விராட்டுமுதலிய வற்றுட் சம்பந்தமான காரணோபாதிக்களைவிட்டு - அவற்றிற் காதாரமான பரதூரியமுங்கடற் ததீதமாய் நிற்பது பிரமமெனவுங் கூறவந்தது, இக்கூடஸ்த பிரம வைககியமான வத்துவிதஸ்வரூபமே பொருளெனக் காட்டற கென்க, அதினசம்பந்தமியாதெனின்; கவகைககணனுள்ள விடைச்சேரி சத்திககின்ற தென்னுமிடத்தில - அச்சுவகை சத்திககுமாவென் நதனைவிட் டதன்களையிலுள்ள விடைச்சேரியின் சத்தமென்று காண்பதுபோலத் தூலாதிகளாற் றெரிவிககின்றதென்ற வசனத்தில சடமானதேகாதிக்கள் தெரிவிககுமாவென்றதனைவிட் டதனிடமாயிருந்த சீவன்றெரிவிக்குமெனக் காண்பது விட்டவிலக்கணியெனவும்; குந்தஞ்செலகின்றதென்னில - அக்குந்தந்தனியே செலலுமாவென்றதனைவிடாமற் குந்தத்தைச் சுமப்பவனைக் காண்பதுபோல, ஞானஞ்செல்கின்ற தென்னி லுத்துதனியே செலலுமாவென் நதனைவிடாம லதற்காதாச மான வின்புருவமாகிய வீசனைக்காண்பது விடாதவிலக்கணியெனவும்; சோயந்தேவதத்தனென்பது, சோ - அவனென்னு மீசனே - அயம் - இவனென்னுஞ்சிவன். தேவதத்தனென்பதி லிவ்விரண்முனியிக்கமானவஸ்து. இத்தேவதத்தனை யவ்விரண்முடததுங் கூட்டிச் சோதேவதத்தனென்னின், அங்ஙனமுதயகாலத்திற் காசித்தலத்தி லில்லறததோடுங் கூடியிருந்தவன் போல, விராட்டாநியவற்றிற் கூடியிருந்தவீசனும், அயந்தேவதத்த நென்னின் - இங்ஙன மாத்தசாமத்திற் சிதம்பரத்திற் றறவோடுங் கூடியிருந்தவன் போலத் தூலாதிகட்கு விலட்சணமாயிருந்த சீவனும் வாச்சியாததமாகவும; உதயார்த்த சாமமென்னுங் காலமுங் காசி சிதம்பர மென்னுந் தேசமுந், துறவிகிரகஸ்தனென்னும் வேடமுமாய் வில்விருத்த தருமங்களைவிட் டிவ்விரண்டுகாலத்து மிவ்விரண்டு தேசத்து மிவ்விரண்டுவேடத்து மிருந் தவ்விருத்தமான வவனே யிவ னிவனே யவனென்னு மொருபுருடனாகக் காண்பதுபோல, அனுகிரகஞ்செய்த ஸந்தையடைதலென்னுங் காலமும் - அகிலான் ட மண்டமென்னுந் தேசமுஞ் - சமவ்ந்தவியஷ்டியென்னும் வேடமுமாய் வ்விருத்த தருமங்களைவிட் டவ்விரண்டுகாலத்து மிரண்டிதேசத்து மிரண்டு வேடத்துமுள்ள வ்விருத்தமான அப்பிரமமே இக்கூடஸ்தனிக்குடஸ்தனையப்பிரமமென வேகமானவிடத்துத் தன்னைவிடாம லவைகளைத் தனதுதேஜசாய்விட்டிருத்த லிலக்கியாததமாகவுங் காண்டலி நிதனை விட்டுவிடாத விலக்கணியெனவுங்கொள்க.

வினா. அற்றேல் - இவ்வாக்கியாததவிசார மிங்ஙனங்கூறிய விருவர்க ளி லியாவார்க்கெனின்?

விடை. சீவர்க்கேயென்க.

வினா. அற்றேல் - சீவன் தொம்பதத்தை விசாரித் ததனா னீக்கவேண் டிய ஞாலாதி யவத்தைகளனைத்தையுநீக்கி யதனுடன் நனதுசங்கற்பமும் நீங் கிநின்றவிடத்திற் சேடித்தகூடஸ்தனே தானாகவிளங்க,மேலிவனுகுத் தற்பத விசார மியாதுக்கெனின் ?

விடை. இவனந்தாமுகத்திற் றாலாதி யவத்தைகளனைத்தையு நீக்கின சீவன் தனக்கு மேனின்ற கூடஸ்தனிலதீதமா யதன்மயமாநிற்பினு மச்சீவகூ டஸ்த மத்தியிலுள்ள வித்தையாருபமான பிரகிருதிநீங்காம லடங்குகிறதும் அ ங்ஙனாகின்று பாகியப்படும்போ தவ்வவத்தைகடோன்றும் ஆதலி னப்பிரகிரு திகசிக்குமித்தந் தற்பதசோதனையும் பண்ணவேண்டிற்றெனக.

வினா. அங்ஙனஞ்செய்யாவிடி னென்னை ?

விடை. பிரகிருதிகசிப்பிஞ் சுவானுபவவிலாசமு மறையுமென்க

வினா - அங்ஙனமறைதற்குப் பிரமாண முளதோ ?

விடை. (சொருபானந்தத்தில்) 'தொம்பதத்தி லுபாதிகெடசு சொருப மதாமதுவே தொன்மையதாந் தற்பதசோதனை செயவும்வேணநிற், தம்பவுடன் மூன்றினுக்குஞ் சீவனுக்கு முதலாய்ச் சாற்றதன்மாத் திகாப்பகுதி தானுமிரு ப்பதினா னம்பரிபூ ரணமறைந்து ஞானமின்றி முனம்போ னுமுயி ராதலினா னைதருட்டடியே, யிம்பருபாதியும்போய் நிருபாகிகமாமதனா லெப்பொருளப பொருளாகி யிருப்பதுதன் னியல்பே, என்பதனாற்காண்க.

வினா. அற்றேல் இங்ஙனந்தற்பத விசார த்தாற் சீவர்க்குப் பயனென்னை ?

விடை. முன்பு தொம்பத விசாரத்தா லந்தாமுகத்திற் றாலாதி கற்பனா வத்தைகள் சம்பந்தமான வாச்சியாத்த சொருப ஜீவத்துவம்நீங்கி லட்சியரா த்தப் பிரத்தியகாத்ம ஸ்வரூபமான கூடஸ்த னானதுபோலத் தற்பதவிசாரத் தாற் பாகியத்தினுள்ள விராட்டாதிதாகத் தோற்று மவத்தைகளின் சம்பந்த மான வாச்சியாத்தஸ்வரூபமாகிய வீசத்துவம் நீங்கி லட்சியராத்தமான பிரம மா யது விதுவென்னுந் துவிதநீங்கி யத்துவித சுத்த ஓசைதன்னியனான நிரதிச யானந்தமாயும் பிரகிருதி முதலியயாவுந் தனது சிற்றிரகாசமாயும் அசம்புறமி ன்றிய சுவானுபவமாயும் விளங்கவேயென்க.

வினா. அற்றேல் - இவ்விசார மீசன்செய்யாதிருந்த காரணமென்னை ?

விடை. அவனும் விராட்டாதி ய காரணோபாதியிற் கட்டுப்பட்ட டிருப்ப தை விசாரித்தல்லவா வவ்வுபாதிகளைநீக்கி மேனின்றபிரமத்தைத் தரிசித்து அ திகந்தமாகவேண்டு மங்ஙனம் விசாரியாமற் பிரமமாகின்ற தெங்ஙனம் ?

விடை. அவ்வீசன் மாயைமுதலிய வவத்தைகளிற் கூடியிருக்கினுஞ் சீவர்களைப்போல மறைப்பின்மையி னவநின்னங்கூடா தவைகட்கதீதமான பிரமத்தைததரிசித் ததுவாகவிளங்குவனாதலா லவனுக்கீவ் விசாரம் வேண்டுவதின் றென்க?

வினா அற்றேல் - இம்மாயாப் பிரதிவிம்பராய் விராட்டாநிய வவத்தைகளைப் பெற்ற வீசன் பிரமவிசாரஞ் செயயா தெவநன மாயையைநீக்கிப் பிரமத்தை யடைவான் ?

விடை சுத்தமாயையிற் பிரதிவிம்பிக்குமீபாதே மறைப்பின்றித் தனக் காதாரமான பிரமத்தைத் தரிசித்தே யிருந்தானென்க

வினா அற்றேல் - அவன் 'மாயையான் மறைபடவில்லையோ ?

விடை. கணமுன்னின்ற கண்ணாடி நேரோதடையாயிருக்கினு மதனும் மறைவுபடாம லெப்பொருளும் விளங்குத்தோற்றுவது போலச சுத்தமாயை நின்மலமாதலி னஃதிறகூடியிருக்கினும், பிரமதரிசனத்துக்குத் தடையின்மையின் கூடாதவனே யாமென்க

வினா அற்றேல் - இத்தடையின்மை கட்புலனுக்கேயன்றிக் கைபரிசுத்திற் கின்றாயதுபோல, இச்சுத்தமாயை பிரமத்தையறிதற்குத் தடையின்றேயன்றி யனுபவத்திற்குத் தடைதானே.

விடை. அவ்வுனுபவ மாகத்திற்கின்றி யறிவிற்கேயாதவினா, மவாகள் நித்திய முத்த றொன்று சுருதி சொல்லு கையினா மவாகட்குத் தடையேயின் றென்க.

வினா. இவ்வநனங்கூறிய சுருதிகள் ஓரிடத்தின் மாயாசகிதனெனவு மோரிடத்தின் மாயாரசகிதனெனவுங் கூறியதென்னை ?

விடை. மாயாப்பிரதி விம்பரா யதுகருவியாகச் சிருஷ்டியாதிகளைச் செய்தலிற் சகிதனெனவும், அம்மாயையின் யதார்த்த ஸ்வரூபந்தெரிந் ததன்வயமா காதிருத்தலின் ரகிதனெனவுங் கூறிற்றென்க?

வினா. அம்மாயையோடு கூடியிருந்து மதன்வயப்படவில்லை யென்பதற்கு மேற்கோளுளதோ ?

விடை. நவநீதகைவல்யத்தில் ; "அச்சுவத்தமென் றொருமர மதிலிரண்டரும் பற்வைகள்வாழும், நச்சுமங்கொருப் பறவை யம்மாக்கனிறன்றுந்நென்

திண்ணு, மெச்சுமன்கொருபறிவைகின்னாடுதன வியங்கியப்பொருளாக, வைச் சுழாமறை சீவனியீசனை வருத்தவா றறிவாயே. பென்னுங்கவியிற் காண்க.

வினா. அற்றேல் - இம்மகாவாக்கிய விசாரஞ் சீவனுக்குவேண்டுமது மீசனுக்கு வேண்டாதது மியாதுகாரணத்தாலோ?

விடை. சீவன் றனதுகாரணத்தை மறந்தமையானும், ஈசன்மறவாமையானுஞ் சீவனுக்கே வேண்டிற்றென்க

வினா. அற்றேல் - இச்சீவனுக்கே மகாவாக்கியார்த்த விசாரமென்றால் தற் முன்பினுள்ள வனுபவத்தை விளக்கவேண்டுமே?

விடை. அவாங் மனோகோசர சுயஞ்சை'தன்னிய நிரதிகுசு சுகானுபவேத்தியமே, வேதமொழிந்த சசுதிதானந்தம்போலப் பரசீவசுகத்தாகத் தோற்று ம், அங்ஙனந் தோற்றலையே ஆகமங்க ணிசுமெனக்கூறிலி னதுகாரணமாக மதங்களைனத்து மனுஷ்டித்துவரும். இவற்றி, லானந்தமென்பது - பரம். சித்தென்பது - சீவன். சத்தென்பது - சகம். இவற்றி னடுநிலையாரின்ற சுகானுபவ சங்கற்பரூபமான சீவன் - அச்சுகத்திலுநித ததில்விளங்கி யதிலடங்கித் தனது மறைப்பினின்று நீங்கித் தெளிதலி, னச்சுகவடிவான மீசனுக்கே பஞ்சுகித்தி யமெனவும் ; அதற்கு முன்னிலை சீவனெனவும், அவனனுபவத்திற்குச்சுகத் தெனவும் வந்தன. அங்ஙனமுன்னசீவன் றனது சுகானுபவ நிமித்தம் ஸ்புரணரூபமா யனுபவிக்கப் பகாமுக்கப்பட்டுச் சத்துபபோலத் தோற்றுஞ் சுகதவிஷயத்திற் சுகிக்கவரும்போது சந்நமு மதிலடங்கும்போது மாணமு மெய்துமாதலின், நல்லினை தீலினை சொகுகநரகமாதிய பலவாறஞல் வருந்துவது சீவோயன்றி யேனையோரன்றும். இங்ஙனம் வருந்துவது தன தந்தரங்கமான சுகத் தைநாடியே விஷயத்தையனுபவித்தலா லசசுகமுணமையின்றித் தோற்றன்மாத்திரமாய்த் தோன்றி மறையும். அங்ஙனந்தோன்றும்போது சுகமும் மறையும் போது துக்கமுமாகக் காண்டலி னிச்சுகதுக்கமென்னுஞ் சந்நமாணப் பிரவாக ரூபமானசாகரத்திலவீழ்ந்தலெவன். அங்ஙனமலையும்போ திவன்யதாத்தந்தெரிவிக்கு நிமித்த மாதியாக விளங்கிய நாதரூபமான வேதமானது ; சுகமென்னு மீசனைத் தந்தமெனவும் ; சித்தென்னுஞ்சீவனைத் தொம்பதமெனவும்; அவ்விரண்டின தொருமையாய வஸ்துவையசிபதமெனவும்; மகாவாக்கியமாகப் பகுத்துக் கூறியதென்க.

வினா. இச்சத்தே சுகத்தென்பதற்கு மிவ்வாக்கியானுபவ மிச்சீவனுக்கே பெண்பதற்கு மேற்கோளுளவோ?

விடை. "வினக்குமிரவிபு மலரு முண்டாமுண்டாம் விசொளியும் பகற பொழுதும் விளையும்போலத், துணக்கமில்லித் துண்டாகிதுண்டா ஞாலந் தோ

ற்றரவு மாத்திரமே சொரூபமாகுங், கிளாததபர மார்ததத்தா லில்லையென்ன
க் கேட்டலுமே பாறகடல்போற் கெம்பீரத்தா, லளக்கரிதாய்ச் சீதளமா யமல
மாகியற்புதமா நின் மொழியென்றண்ணல் சொல்வா நென்னும வாசிட்டக்க
வியும்; ஆனந்தோபிரமமெனு மிரண்டாம வாககியுத்தினு லகண்டாகார, வர்
நந்தம் பிரமமாய்த துன்பறியா வின்பமா மாதலாலே, யாநந்த மாநந்தி யெனு
ம் வடிவ மிரண்டுமற வளவிலாத, வாநந்தனூ சீவனிட ததாதலரல வாககியுத்
தி னயிக்கங் கூடுமென்னு மகாவாச்சியமுமென்க

வினா இவைநிறக , இம்மகாவாககிய ரூபமான சச்சிதானந்தமே பிரமா
தி ஸ்தம்பபரியந்தமும் நிறைநகிருக்கின்றனவென லெங்ஙனம் ?

விடை இச சச்சிதானந்தா தீதமாகிய சுததபிரமந ததவிலாசத்தி
னாற நன்னேனோக்குதற்குஞ்குமாய விடத தவவினபந தானாயிருக்கும்
அஃதவவறிவிற கெட்டாமற் கொடுக்காமாயவிடத் தெதிரிட்டித் தோன்றிய
விடயமாகவு, மதை யனுபவிக்கவந்த வறிவே விருத்தியாகவு, மிங்ஙனம்
பிரிவுபட்ட விடத்திற றேன்றாத சததேமூலாருஞ்ஞானமாகவு மிருக்கும்.
இதுநிறக , முறகூறிய வறிவினு ளீனநதமு மாநந்தது ளறிவும் பிரகி
பலித தேகதேசத்திற பிரகிருதிமுதற பிண்டபரியந்தங் கற்பிதமாகத் தோ
ன்றிசின்றன இவற்றிற்காதாரமான வறியாமையு மாங்காங்கு மறைதது
நிறகும் இம்மறைப்பா லெய்துஞ் சிறற்றிவையு மதனாலனுபவிக்குஞ்சிறற்
பத்தையுமுடைய சீவன தனது கதகனம் நிஷ்காம புண்ணியபிரபாகத்தி
னாற சித்தசுத்தியு மதனாற் சாதனசதுட்டயமு மதனாற் சறகுருகடாடசமு
மெயதப்பெற நதனா லாத்மவிசாரஞ்செய்யத் தொடங்கி முனபிரதிபலித்திறங்
கிய விடயஞானத்தி லனுபவித்துக்கொண்டிருந்த விடயானந்த ரூபமான தூ
லாகி மூன்றுசரீரமு மித்தையெனக்கண டவற்றைநீக்கியவிடத் தாங்காந் கொ
ன்றற்கொன் நதிகரிப்பாய வியாபித்திருந்த விசுவாதி மூனற்றிவையு மதனால
னுபவிக்குஞ் சிறற்பின்பங்களையுங்கண டப்பாற் றுரியவறிவையு மதனாலனுபவி
க்கும் பேரின்பத்தையுங்கண டவற்றினொருமையைக் கூடஸ்தனென வகத்தி
ற் றெளிந்ததே தொம்பத விசாரமாதலினனும், இவற்ற லவித்தையாரூபமான
படிவங்களைநிக் முறகூறிய கூடஸ்தன தொருமையாய் சித்ரூபமாகிய விராட்
டாகி மூன்றுசரீரத்தையு மவித்தையெனக்கண டவற்றை நீக்காமனீக்கி யாங்
காங் கொன்றற்கொன் நதிகரிப்பாய் வியாபித்திருந்த வைசுவானரனாகிய விம்
மூன்றறிவையு மதனா லனுபவிக்கு மாநந்தத்தையுங்கண டப்பாற் பரதுரியமா
ன வறிவையு மதனா லனுபவிக்கும் பரமாநந்தத்தையுங்கண டவைக் ளொரு
மைப்படலைப் பிரமமெனப் புறத்திற் றெளிந்ததே தற்பதவிசாரமாதலினனும், மி
வற்றான் மாயையும் வித்தையாரூபமான படிவங்களினைத்தையு நீங்கிய விச்சீவ
னே யவித்தைநீங்கின வித்தையாரூபமான வீசுவனென(மேற்கோள்); “து
ரியமாகிய போதமோ துளக்கமற நனைத்தின் - கரியதூயிருந் திடம்பர னை”

வெண்க் கண்டே னென்னுஞ் சசிவன்னபோத மிருப்பதா லதுவென்னும்பிரம
மே நீயென்னுங்கூடஸ்தனும்-நீயென்னுங்கூடஸ்தனே யதுவென்னும்பிரமமு
மெனக் கவப்பதே யசிபதவிசாரமாதலினாலு, மிவற்றாற் பிண்டாண்டங்களுங்
கிஞ்சிக்குத்துவ சர்வக்குத்துவங்களு மிவற்றா னெருமைதோன்றாமற் செய்
த மூலாஞ்ஞானமுமான வித்துவிதங்க ணீங்கியவிடத் தெழுந்த நிரதிகயானர்
தவினக்கமே யுண்மையான வத்துவிதஸ்வரூப மாதலினாலும், இஃதே.முத்து
ரியமுங்கடந்த குருதுரியமாதலினாலு, மங்ஙனம்விளங்குதல் முற்கூறிய ஜீவ
னது யதார்த்த சொரூபமாதலினாலு, மிவனுக்கே மகாவாக்கியவிசாரமு மத
னாலுள்ள நிரதிகயானந்நானுபவமு மாமெனக்காரணக இவ்வைந்துகவிகளின்
கருத்து; முற்கூறிய வுமமான வுவுமேயப்படி பரமாத்மாயிக்கமாக வியைந்
த வத்துவித சுயஞ்சைதன்னியமே யாவுமாய விளங்குகின்றதென்பது. சுசாதி
கமாதியை இகலென்றார். (க௨ச)

(கவி - க௨ரு. அ-கை.)

முற்கூறிய மஹாவாகியார்த்த மெஞ்ஞான்றாஞ் சுபாவசித்தமான வத்
துவிதமாக விளங்க மததிறிற் சீவேசுசூதத பிரமமாகப்பிரிந்து மொருமையு
மான கற்பனை யாகந்துகமாயத்தோற்றி நீங்கிறென்பதற் குவமான முணாத்
துகின்றது.

தூயதத்தொ மசிமகா வாக்கியத்தி னாலே
தூரியபரற் குளதேகத் துவமென்கை கடாதி
யரயவுபா திகளகற்றி விசும்பொனறே யெனவு
மகற்றிமணி தததன்மை பிராமணை நீ தானே
மாயவன்கா னெனவுன்கன் னனைவேடு கழித்து
மகன்குந்திக் கெனவுமொரு தசமனைமாய் துயரம்
போயகல வொழித்துநீ யேதசம னெனவும்
புகலுதல்போற் சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி.

[பொழிப்புரை.]

தூயதத்தொ மசிமகா வாக்கியத்தி னாலே தூரியபரற் குளதேகத் துவ
மென்கை” எ - து. பரிசுத்தமான தத்தொமசி மகாவாக்கியத்தினால் கூடஸ்த
பிரமத்திற்குரியதைக்கியமென்பது “கடாதி யரயவுபா திகளகற்றி விசும்பொ
ன்றே யெனவும்” எ - து. கடமுதலியவாகவுள்ள வுபாதிக்கெனப்பட்டவைக
ளை யொருங்கேயொழித்து, ஆகையமொன்றேயெனவும். “அகற்றி மணி தத்தன்
வது பிராமணை நீதானே மாயவன்கா னெனவு” எ - து. மணி கக்கண்ணமைய

நீக்கி யிராமனைநோக்கி நீயேவிஷ்ணுவெனவும், “கண்ணனை வேடுகழித்ததுமகன் குந்திக் கெனவும்” எ - து. கானமகாராசனைநோக்கி யவனது வேடுத்தன்மையை நீக்கிக் குந்தமாதேவி புத்திர னீயேயெனவுந் “ஒருதசமனை மாய்துயரம் போயகல பொழித்து நீயே தசமனெனவும் புகலுதல்போற சபாவசித்த மாரு வதே யன்றி” எ - து பதநாவாண நோக்கி வருத்துகின்ற துன்பநீங்குமாறொருங்கே யொழித்து நீயே பத்தாவா னெனவுந் தெரிவிப்ப தெவ்வனமோ வது போல முரணுறாத சபாவசித்தமாநிற்ப்தே யன்றி வேறென்னையுளது. எ - து. வேறெனையுளதெனல்-ஒழியிசை

கூடமென்றமையின் - அதனுள்ளிருக்கு மாகாயமும், ஆதியென்றமையின்-கடசலப்பிரதிவிமபாகாயமுமகாயமுமேகசலப்பிரதிவிமபா காயமுங்கொள்க சபாவசித்த மென்றது, சபாவம், இயற்கை சித்தம், நிசம் எனவே, பிரமத்திற் சிவேசுரனாகப்பிரிந்ததும் விசாரத்தினு லொன்றுபட்டது மியலபாகவே யின்றெனக் அன்றியுமென்பது, அன்றியென வும்மைதொகருகின்றது. அவ்வும்மைமேறகூறுவதைக்காட்டுஞ்சுயவாகாயத்திற்குக் கடாகாயமாகிய நா ன்குபாதிபும் வந்ததும் நீங்கியதும், திருமாலுக் கிராமனென்னு மனிதத்தன்மை வந்ததும் நீங்கியதும், கண்ணனுக்கு வேடுத்தன்மை வந்ததும் நீங்கியதும்; பத்தாவானுக்கு மரித்தா னிருந்தானென்னு முபாதிவந்ததும் நீங்கியது மெவ்வனஞ் சபாவமாயினரோவவ்வனமே சுயஞ்சைதன்னியத்திற்சிவேசுரபேதம் வந்ததும் நீங்கினதுமின்றிச் சுயமாகவே யாவுந்தற்பிரகாசமாய விளங்குகின்றதெனக்காண்க

(இதனதுகருத்தது)

வேதாரத்திலுள்ள மஹாவாகியாராத நிச்சயமான பிரமஸவருபத்தி ன் கிவவுபாதிகள் வந்ததும் போனதுமின்றி யென்றுஞ் சதோதயமாய விளங்குகின்றதே யதாராதமென்பது. (௧௨௫)

(௧வி - ௧௨௬. அ - ௧௧.)

முனமகாவாகியததார கூறிய பேதாபேதமெனலினறிய வத்துவிதவ ஸ்துவின் சபாவசித்தமே சுருதிசம்மதமெனத் தோன்றப் பேதாபேதமான அரத்தவாதமுத லேகாதசவாதவ கூறுவான்ருடங்கி யிச்செய்யுளின் சவேதபேதவாத முணர்த்துகின்றது.

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்முத்தி விரும்ப
முதவருத்த வாதமெழிற் பதுமையைததே வெனல்போ
லிருமைதரு முபாசன பரமணிதன் றன்னை
பித்திரனென் பதுபோலத் துதிபரமா னினையே.

யருமரசென் பதுபோல ஷபசாரி கந்தா

னக்கினிமா னவகனெனும் வாக்கியமே போல

வுரிமைதரு சகுணசா திரிசமிது கோவி

னுடம்பென்கை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே.

இருமலர்க்குத் துறக்கமெனல போன்முத்தி வீருப் பமுதவருத்த வா தம்”

எ - து மிக்கவனபோ டருசகிக்கு மோமலருக்குச் சுவாககம் வாயக்குமென லெவ்வனமோ வதுபோல, முததிவீருப்பம் வாயக்குமென லருத்தவாத் மென ப்படுவதாம் “எழிற்பதுமையைத் தேவெனலபோ லிருமைதரு முபாசனபரம்”

எ - து. விசித்திரமாக வமைத்த விககிரகத்தைத் தேவதையாகக்கோட் லெவ்வனமோ வதுபோலக் கோடற்பாலது சிறப்புள்ள வுபாசனபரவாதமெனப்படு வதாம். “மனிதன்நன்னை யிநதிரனென் பதுபோலத் துதிபரம்” எ - து. ஓம

னிதனைத் தனக்குப் பயன்வேண்டித் தேவேந்திரனெனத் துதிக்குமாறுபோன் று துதிக்கற்பாலது துதிபரவாதமெனப்படுவதாம் “ஆன்னையேயருமரசென்ப துபோல வுபசாரிகந்தான்” எ - து. அடிமையையே மேலாயவரசனெனக் கூ

றுமாறெவ்வனமோ வதுபோலக் கூறற்பாலது - உபசாரிகவாதமெனப்படுவதா ம். “அக்கினி மாணவகனெனும் வாக்கியமேபோல வுரிமைதரு சகுணசா திரி சம்” எ - து. இப்பிரமசாரி நெருப்பெனக்கூறு முலகவசன மெவ்வனமோ வா

துபோல, வசனித்தற்பால துரிமையாயுள்ள சகுணசாதிரிசவாத் மெனப்படுவ தாம். “இதுகோவினுடம் பென்கைபோற் சாதிவியத்தியாம்” எ - து. இத்தே கமானது பசுவினுடம்பெனக் கூறுமா றெவ்வனமோ வதுபோலக் கூறற்பால

து சாதிவியத்தி வாதமெனப்படுவதாம் எ - று அன்று - ஏ - அசைகள்.

சகுணசாதிரிசமென்றது, சகுணம் - குணம் - சாதிரிசம் - ஒப்பு எனவே, ஒன்றின் குணத்தை மறநென்றின் தாக ரூபகப்படுத்தல் சாதி, வேறறுமை. வியத்தி, ஒற்றுமை. அபேக்ஷிததலா லடையக்கூடாத வஸ்துவை ஈசுரனுடைய வியல்பான சொரூபத்தி லொருபுஷ்பாசனை செய்தா லதற்கே சொரக்கபலங் கிடைக்குமென்ற கண்மகாண்ட வசனம்போல, வொருவனுக்கு நிராசையினாலு ண்டான முத்திவீருப்பத்தினு லடையலாமென்ற - அருத்தவாதமும்; சிநதிக் கப்படாதவஸ்துவை யொரு விககிரகத்தினிடத்திற் றனது பிரியத்தைவைத் த ன்போடு முபாசிகுமுபாசனையே தேவதாநுபமாய்த் தனதிஷ்டப்பிராபதி த ருவதுபோல, எதிரிட்டவஸ்துக்களைத் தனதுருவமாகச் சிந்தித்தலி, னசசிந் தனையா லடையலாமென்ற வுபாசனபரவாதமும், புகழ்த்தக்கடங்காத வஸ்து வை மனிதனைத் தேவனாகத் துதிக்கி னத்தேவனாவதுபோலச், சேவினைசிவமா கத் துதித்தலிற் சேவனே சிவமாக வடையலாமென்ற துதிபரவாதமும், பெரு மை சிறுமையின்றிய வஸ்துவை ஆனை யரசனென்பதுபோல, வடிவார்களாகி ய சேவர்களாகிய சிவமாகவுபசரித்துக் கூறுதலா லடையலாமென்ற உப சாரிகவாதமும்; உருவகப்படாத வஸ்துவை பக்கினியை மாணவக னென்பது

போலச், சிவத்தின்குணத்தைச் சிவனிடத்திற் காண்பித் ததனா லடையலாமென்ற சகுணசாதிரிசுவாதமும்; உறுப்பில்லாத வஸ்துவையலைதாழமுதலிய வவயவங்கள் கோவின்வழுவமாக விளங்குதல்போலச், சிவேகரசுகததுக்கள் சிவத்தி னவயவங்களாய்விளங்கலா லடையலாமென்ற சாதிரியத்திவாதமு மிணையவென்க.

வினா. இங்ஙனங்கூறுதற்கு மேற்கோளுளவோ?

விடை. நிரலே - காலானமுதற்பூமி கைவந்தான் முத்தியுங்கை வந்ததா மே யெனவும் , ஐயமின்றித் தெய்வவுருத நியானித்தா லதுவா மெனவும், சிவன் சிவலிங்கமாகு மவாககே பாவங்கள் போகும் பறந்தெனவும், ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையோனுங் கங்கைவாரா சடைக்கரந்தாராக கன்பராசி லவர்கண் டிரியாம்வணங்குங் கடவுளாரே யெனவும் , உயிாச்ச்சிதாநந்த வடிவா மெனவும் , பலபொழுதுங் கணமூடிச் சமாதியிருந்தான் விழித்துப் பார்த்தபோது பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்குளெல்லாந் தோன்றுமொரு படமானானே யெனவுங் , உடைத்ததனாற் காண்க

(கஉக)

(கவி - கஉஎ. அ - கை.)

முன்னி றுத்த முறையா னெந்துவித வபேத வாதங்களி னிலகணமுணாதது கின்றது.

கடத்தொடுமட் கநரியமென் வாக்கியமே போலக்

காரியகா ரணநீலோற் பலமெனும்வாக் கியம்போல்

விடுப்பில்லுண குணிதயிர்பாற் கபேதமெனல் போல

விகாரமே வாரிகணங் கட்டேக மெனல்போ

லடுத்தவஞ்சாஞ் சிகம்விம்பப் பதிவிம்பங் களினுக்

கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிவிம்ப வாத

மெடுத்துணரி லெனவிங்ங் னபேதபர மாக

விசைப்பனவெல் லாஞ்சுருதி விரோதமென வறியே

[பொழிப்புரை.]

கடத்தொடுமட் கநரியமென் வாக்கியமே போலக் காரியகாரணம்"எ-து. கடத்துடன் மண்ணிற் கேசத்துவம்வாய்க்குமெனக்கூறும்வசனமெனவருமோ அதுபோல, வாய்க்கும்வசனம்காரியகாரண வாதமெனப்படுவதாம். "நீலோற்பலமெனும்வாக் கியம்போல் விடுப்பில் ளுணகுணி" எ - து. நீலோற்பல மென்னு

ம் வாக்கிய மெங்ஙனமோ வதுபோல, வாய்த்தற்கியைவது - பேதியாதருணரு ணீர் வாதமெனப் படுவதாம் "தயிர்பாற் கபேதமெனல் போல விகாரம்" எ - து, தயிருக்கும்பாலுக்கும் வாய்ப்பு தபேதமெனக் கூறுமா நெங்ஙனமோ வதுபோ ல, வாய்த்தற்கியைவது விகாரவாத மெனப்படுவதாம் "வாரிகணங்கட் கேக மெனல் போலடுத்த வஞ்சாஞ்சிகம்" எ - து சலமான தலையாதிணங்கட் கேகத்துவம் வாய்க்குமென லெங்ஙனமோ வதுபோல, வாயத்தற்பாலது-அம் சாம்சிக வாதமெனப்படுவதாம் "விம்பப் பதிவிம்பங்களினுக் கயிக்கமெனலபோ ல் விம்பப் பதிவிம்பவாதம்" எ - து, விம்பப் பிரதிவிம்பங்களுக் கேகத்துவம் வாய்க்குமென லெங்ஙனமோ வதுபோல, வாயத்தற்பாலது விம்பப்பிரதிவிம் ப வாதமெனப்படுவதாம். "எடுத்துணரி லெனவிங்ஙன பேதபர மாக விசைப்ப னவெல் லாஞ்சருதி விரோதமென வந்" எ - து. இங்ஙனமாக வெடுத்தனை ருமிடத் தபேதநிலையாகக் கூறப்படுவனவனைத்துஞ் சுருதிகருவிரோதமாக மு டியுமென வறிதி. எ - து. ஏ - அசை,

இப்பதினென்றுஞ் சுருதிவிரோதமென் றமையான், முற்கூறிய நான்கு ஞ் சுருதிசம்மதமென வாயிற்று. ஆதாரவாதேய ரகிதமான வஸ்துவிறகனவ ய மைத்துக் கூறுகின்ற காரணகாரியவாதமும், பண்பு பண்பிரகிதமான வஸ்து விற் கவையமைத்துக் கூறுகின்ற குணகுணிவாதமும்; அவ்ருத்த விருத்தரகித வஸ்துவிற கவையமைத்துக் கூறுகின்ற விகாரவாதமும்; ஒன்றே பலவு மாகா த வஸ்துவிற கவையமைத்துக் கூறுகின்ற-அம் சாம் சிக வாதமும்; ஒன்றிற்கூ டி மற்றொன்றாகத் தோற்றுவஸ்துவிற கவையமைத்துக் கூறும் விம்பப்பிரதி விம்பவாதமும் பொருந்தாதெனக் இவ்வவைத்துவாதமும் பேதத்திற கபேதரு சாதித்தல். காரணமாகிய மிருத்திகை காரியமாகிய கடமாகச் சொல்லுதல் கார ணகாரியவாதமும், குணமாகிய நீலநிறங் குணியாகிய புறபலத்தி லிருக்கிற தென்று சொல்லுதல் குணகுணிவாதமும், ஒன்றின்றன்மைகெட மற்றொன்று கச்சொல்லுதல் - விகாரவாதமும்; அமிசமானசலம் தன்னமிசங் குமிழியா கச்சொல்லுதல் - அமிசாம்சிகவாதமும்; விம்பமாகிய சூரியன் -சலத்திற பிர திவிம்பமாகக் காட்டுதல் - விம்பப் பிரதிவிம்ப வாதமும். இங்ஙனமாக வி வைனை யபேதத்துவம் பேசினு மறிதற்ககீதமான வஸ்துவையறிந் ததிலகீத மாகு நிமித்தஞ் சாதனமாகக் கற்பித்துக் கூறினதேயன்றி யதாத்தமன ருத லிற் சுருதி விரோதமென்றா.

வினா. அற்றேல்-அதிதமான யதாத்தம் அறிதலான கற்பனைக் கெங்ஙன ன் கிடைக்கும்?

விடை. பலகறை தேட விரத்தினங் கிடைத்தது போற் கிடைக்கு மெ ன்க.

வினா. இங்ஙனங் கிடைத்தல் விடயம் அஃகிதென்றே?

விடை ஒன்றைத்தேட வொன்று கிடைத்தல்போல்-வறிதலைத்தேட வ
கிதங்கிடைத்ததென்க

வினா அறநேல் - தேடினது கிடைக்குமெய்ன்றித் தேடாததெம்ங்ணங்
கிடைக்கும்?

விடை. தேடல் பொருணயத்தைப் பற்றியாதவிற பலகறைநயத்திற்
ரத்தினத்தினய மளவின்மையாதலபோல, வறித வின்பநயத்தைப்பற்றியாத
லினிவ்வறித விற்பத்திற கதீதவினபமளவின்மையி னவ்விற்பந்தேடாததே
ட்டததாற றுனெவருமென்க

வினா. அறநேல் சுவானுபவத்திற்குப் பிரயோசனமின்றிய வாதங்களை
ச் சுருதி கூறிய தெற்றினுககு?

விடை கடவுபாதிநீங்கின கடாகாயத்திற்கு மகாகாயத்திற்கு மயிக்கம்
வருவதுபோல, மூலானுஞான நீங்கின கூடஸ் தனுக்கும் பிரமத்திற்கு மயிக்க
ஞ் சொல்லு நிமித்தங் கடாகாய மகாகாய மெனக் கூறினதாலென்க

வினா. மெய்யான விமப ரூரியனிடத்திற சலவுபாதி நீங்கினபோ ததிற்
பொய்யாகத் தோன்றிய பிரதிவிம்பரூரியனயிககிய மாகவிலையோ ?

விடை சலவுபாதிநீங்கவே, அக்கறபனாரூரியனும் நீங்கன் மாதிரமேய
ன்றி யயிககியமாக விலையென்க ஆயினும், வேறு தோனாராத பிரயோசனத்
தைக் கருதி யயிககியங்கூறியதுபோலப் பிரமத்திற்குஞ் சகத்திற்கு மயிககிய
ங் கூறினதே யன்றி இச்சகந்தோன்றற்குக் காரணமான மாயை பிரதிவிம்பரூ
ரியன றேன்றற்குக் காரணமானசலம் விம்பரூரியன் கிரணத்திறசோஷித்தது
போலப் பிரமப்பிரகாசத்திற் சோஷிக்கிற பிரமமே சுபாவமாக விளங்குமென்
பது தோன்றக் காரணமான பிரமங் காரியமான சகம்போலத்தோற்றிறநென
க் கறபனாவயிக்கியங்கூறல, யதாராத வயிககியந்தோன்றற்கே பூருவபட்சமா
கச் சுருதிக்கூறினதேயன்றிச் சித்தாந்தபட்சமன்றென்க.

(இவ்விரணகெவியின்கருதது)

யதாரத்தத்திற்கும் யதார்த்தத்திற்கு மயிககியமேயன்றி, யதார்த்தத் திற்
குங் கற்பனைக்கு மயிககிய மின்மையாற் சுருதிவிரோதமெனக் கூறியதென்க.

(கவி - கஉஅ. அ - கை.)

பூருவபட்சமாகக் கூறிய சுருதிவாக்கியத்திறை சித்தாந்தமாகிய மூத்தி
யெங்ஙனங் கூடுமென்ற வினாவிற குவமான பூருவகமாகக் கூடுமென்பதற் குத்
தர முணர்த்துகின்றது.

அவ்வகிலங் கட்கெல்லாம் பொய்ம்மையே புகலு

மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி லினைய

லெவ்வமது சுருதிவிசா ரத்தின லுண்மை

யெனுமுத்தி கூடுமென லெவ்வாறிக் கென்னி

லவ்வியமென் சொப்பனமா தணைவினன் மெய்ம்மை

யாயவீ ரியவொழிவுங் கற்பிதமாம் வடிவிற

செவ்வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டின லிட்டஞ்

சேர்தலும்போ னூலுணர்வான் முத்தியுஞ்சித் திக்கும்.

[பொழிப்புரை]

அவ்வகிலங் கட்கெல்லாம் பொய்ம்மையே புகலு மரியதாம் வேதாந்த ப
“க்கமதில்” எ - து. திரிசியருபமாயுள்ள வந்தப்பிரபஞ்சங்க ளினைத்திரகு மித
தையெனலையே பிரதிவாதிக்கு மரிய வேதாந்தபட்சத்திற். “இனைய வெவ்வம
து சுருதிவிசா ரத்தின லுண்மை யெனுமுத்தி கூடுமென லெவ்வாறிகுகென்னி
ல்” எ - து, இத்தகைத்தாய குற்றமற்ற பிரபலசுருதி விசாரணையின லுண்மை
யாகிய முத்தி கைகூடுமெனக் கூறுத லெவ்வாறிக் கேற்கப்படுமெனக் கேட்
பையாயின் “அவ்வியமென் சொப்பனமா தணைவினன் மெய்ம்மை யாயவீ ரிய
வொழிவும்” எ-து தனக்கெனச் சொருபமில்லை யெனப்படுஞ் சொப்பனஸ்த்
ரீயைக் கூடுவதின லுண்மையாய விந்திரியம்விடுதலும் “கற்பிதமாம் வடிவிற
செவ்வியவொண் கடவுள்வழி பாட்டின லிட்டஞ் சேர்தலும்போ னூலுணர்
வான் முத்தியுஞ் சித்திக்கும்” எ - து. கற்பனையாக வியற்றிய விககிரகங்களில
வற்றைச் செம்மையாய வொள்ளிய கடவுளாகப் பாவீததுச் செய்யும் வந்தனை
வழிபாட்டின லவரவாக்கியைந்த விட்டப்பலப்பிராப்தி வாய்த்தலு மெங்ஙன
மோ வதுபோலச், சுருதிவிசாரத் தோச்சிஞானத்தினல் முத்தியுந் தடையின்
றிவாய்க்கும். எ - து. முத்தியுமென்பதிலும்மை - இறந்ததுதழீஇய வெசசம்.

அவ்வியமென்பது, அவ்வியமென வெதுகைநோக்கி வந்தது. அ.ரீககம்.
வியம் - வடிவம். எனவே, பொய்வடிவமாயிற்று பொய்யானபெண்ணைக் கூ
டின மெய்யானவீரியமும், பொய்வடிவத்தைத் தேவென வுபாசித்தலின் மெ
ய்யான விஷ்டப்பிராப்தியு முண்டாவதுபோலச், சித்தினிலக்கணம் வெளிப்படு
ந்து மலிப்பிராய முட்கொண்ட சுருதி சடத்தினிலக்கணம் வெளியாகக் கூறி
து மதன்கருத்தையுணரும்போ ததனந்தரங்கமானசித்தே வெளிப்படுமென்க.

வினா. அற்றெல் - சுருதி கற்பித்துக்கூறிய பொய்யினுலாயமெய்யும் பொ
ய்யாக வேண்டுமென்ப றி மெய்யாதற்கேதென்றீர் ;

விடை பொய்யான சொற்பனசிம்மத்தால் மெய்யான சாக்கிர முண்டா வதுபோல, மெய்யேயாயிறறென்க. இதற்குமேற்கோள்; சுதனியில்வெள்ளிபோ லத் தோன்றியதோற்றமான, சத்தியும்பொய்யேயென்றும் சத்திசாதனமாவந் த, முததியும் பொய்யாமென்னின மோகித தினாவிலங்கா, னித்தினாதெளி யுமாபோ னிருவாண நிலைமெய்யாமே யென்ற கைவலயநவநீதத்தாற காண்க.

(இதனதுகருத்து)

சுருதிகூறிய கற்பித்ததினும் யதாரததாமசமே விளங்கவி னதிலவெளிப் படும் பிரயோசனமும் யதாரததமே யாமென்பது (கஉஅ)

கவி - கஉக. அ - கை)

இங்ஙனஞ் சுருதியினால் ஞானமுண்டாயினு மதற்கு முரணான வஞ்ஞா னி மூன்றி னிலக்கணமு மவற்றை நிவிரததிகஞ்ஞா கிரவணதி மூன்றிமாமு முணாததுசேறது

அருமையெனு முத்திவிலக காகமூன் றுளவா
மஞ்ஞான மையம்விப ரீதமென வவற்றிட
பிரமமல னொன்னகை யஞ்ஞான நானப்
பிரமமோ வலனோவென் றிடலையஞ் சுருதி
வருமினிய யுத்திகளா னன்பரமா யினுமுன்
வளாசிவ பாவமுண்டென் குதல்விபரீ தந்தான்
நருமுறையி லஞ்ஞான திகக்குமுர னாகுஞ்
சுவணமொடு மனனநிதித தியாசனங்க ளன்றே.

[பொழிப்புரை]

அருமையெனு முத்திவிலக காகமூன் றுளவா மஞ்ஞான மையம்விப ரீ தமென” எ - து அடைதற்கு ரிக்கவருமையெனக் கூறு முத்திகு விரோத மாக - அஞ்ஞானம் - சந்தேகம் - விபரீதமென - மூன்றுளவாம் “அவற்றுட் பிரமமல னொன்னகை யஞ்ஞானம்” எ - து. அம்மூன்றனு ளஞ்ஞானமென ப்படுவது , யான் பிரமசொருபமல்லன் - எனக்கூறுதலாம் “நானப்பிரமமோ வலனோவென் றிடலையம்” எ - து. சந்தேகமெனப்படுவது - யானந்தப்பிரம மோ வல்லனோவெனக் கூறுதலாம், “சுருதிவரு மினிய யுத்திகளா னன்பர மா யினுமுன் வளாசிவ பாவமுண் டென்குதல் விபரீதந்தான்” எ - து. சுரு திகாரணமாகவரு மினியயுத்திகளால் யான்பிரமமென் வேற்கப்படுமாயினும்,

வேதாந்தஞானாமணி.

தொன்றுதொட்டுவளநதுவருஞ் சீவபாவமுண்டெனக் கொளளுதலாம். “தரு முறையி லஞ்ஞான திகட்டுமுர ணாகுஞ் சுவணமொடு மனநநிதித் தியாசனங் கள்” எ - து. இங்ஙனந தாற்கியைநத முறைமைப்படி - அஞ்ஞானமுத லிய முன்றிற்குஞ் - சிரவணம் - மனனம் - நிதித்தியாசன மெனப்படுபவைகள் மாறாயுள்ளனவாம். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள். முரணாகுமென்றதனால், ரோநிரனிறையெனக்கொள்க. இக்கவிமுதல - கநாந - கவிவரையுஞ்சிரவணத் தைப்பற்றியது

முறையினென்றமையின்-சுவண மஞ்ஞானத்தையும்,மனன மையத்தையு ம், நிதித்தியாசனம் விபரீதத்தையும் விலக்குமெனக்கொள்க. (கஉக)

(கவி - கநஉ. அ - கை.)

முதகூறியசிரவணதிகளினிலக்கண மினையவென வுணாததுகின்றது.

சூதகா திகளினிடைச் சுருதிவிசா ரத்தாற்
றுணிவுதோன் றுதலெனவே சிவமொடுபி ரயிக்க
மோதுமா ரணமொழியின் றுற்பரியங் கேட்கை
யுயர்சுவணங் கேட்டபொரு ளுத்தியிற்சிந் தித்த
நீதினமா மனனமவற் றுற்றுணிநத பொருளிற்
சித்தமசை வறவிருத்த னிதித்தியா சனநதான்
மேதையா கியசுவண ஞானத்தா லான்மா
மெய்மையா முக்கியத்தாற் சுவண மங்கி யெனலாம்.

[பொழிப்புரை.]

சூதகா திகளினிடைச் சுருதிவிசா ரத்தாறுணிவுதோன் றுதலெனவே”
எ - து. ஆசனசமுதலியவற்றில் - சுருதியிறகூறுங் காமகாண்ட விசாரத் தி டத்தியானத்தெளி வெங்ஙனந தோன்று மதுபோல. “சிவமொடுபி ராயிக்க மோதுமா ரணமொழியின் றுற்பரியங் கேட்கை யுயர்சுவணம்” எ - து சி வேஸ்வர வையிக்கியததையே பிரிதிவாதிகரும் பிரபலசுருதியின் மிக்கதாற்ப பரியத்தை வழவுறுதுகேட்டல் - மேலாய சிவவணமெனப்படுவதாம் “கேட்ட பொரு ளுத்தியிற் சிந்தித்த நீதினமாமனனம்”எ - து இங்ஙனங் கேட்டபொ ருளை யுத்தியினுள் யோசித்தல் - குறமற்ற மேலாய மனனமெனப்படுவதாம் “அவற்றாற்றுணிந்தபொருளிற் சித்தமசைவற விருத்த னிதித்தியாசனநதான்”
எ - து. இவ்விரண்டா லையந்திரிபறத் துணிவுற்றபொருள் யாதோ வகிற சித் தமுசைவற விருக்கச்செய்த னிதித்தியாசன மெனப்படுவதாம். “மேதையா கி யசுவண ஞானத்தா லான்மா மெய்மையா முக்கியத்தாற் சுவண மங்கியென லாம்” எ - து. மேலாய சிவவணஞ்ஞானத்தாலும் - ஆன்மாவே யுண்மையாமெ

னக் கொள்ளு முக்கிய ஞானததாலுஞ் சிரவணத்தை யங்கியெனக்கூறலாம்.
எ - று சுருதி - ஆரணமெனல் - ஒன்றாயினும், இடநோக்கிக் - காமகாண்ட
மெனவும், ஞானகாண்டமெனவுங் கொள்க உம்மையிரண்டு மெஞ்சிநின்றன.

சிரவணத்திற்கு, அங்கியையுவுமித்தார. அங்கியென்பது, அங்கங்ஙையுண்ட
யது எனவே, சவணமங்கியும், ஏனையவிரண்டு மங்கங்களுமாம் இவற்றை மே
றகூறுப

சென்மார்திரப பழக்கத்தினுற கற்பிதமாகியசடங்குகிஞ்சித்துதோற்றத்தா
ல் தான்சித்தென்பதை மறப்பது அஞ்ஞானமும், இதனைக்கெடுப்ப திச்சடத்தை
க காண்பவன் - சித்தேயென்னுங் கேளவியே சவணமும், இக்கேள்வியிருந்து
மழக்கடி. சடந்தோற்றலால், நான்சித்தோ வலனோ வெனமயங்கல் - ஐயமும்,
இதனைக்கெடுப்பது முன்னுள்ள சித்துத தானெனக்கண்டதைச் சிந்தித்திருக்
கின்றதே மனனமும், இச்சிந்தனத்தாலுண்டாய சித்துத தானாயினு முற்கூறி
ய சுகசீவ பரமுண்டெனக் காணகுதல் விபரீதமும், இதைக்கெடுப்பது முற்சிந்
திப்பிலுதித்தது தானாகிய சித்தே யாவூமாய விளங்குகின்றதென றறிந்ததே
தெளிவான நிதித்தியாசனமுமாம்

சுவானுபவத்திற்கு விலக்கான வஞ்ஞானதிகள்வரி னவற்றை யாங்காங்
கு சிரவணதிகளி னனுஷ்டானத்தினுற கெடுக்கவேண்டுமெனபது (கங்0)

(கவி - கக.க. அ - கை.)

முற்கூறிய சிரவணதி மூன்றனுள் - சிரவணமே முக்கியமெனத் தோன்
றவும், ஏனையவிரண்டு கவுணமெனத் தோன்றவும், உவமானபூரவகமாக வவ்
விரண்டி னிலக்கணங்களை யுணர்த்துகின்றது

ஏனையவோ ரிரண்டுமதன் றுணையெனலா லங்க

மெனலாகு மஃதெவ்வா மெனிற்பொருளக் டிகழ்த்து

மானதோர் சுடரரசைவிற கருமவலி யின்றா

மாதலினால் வளிதடுக்குந் தினாயெனலா மனன

மேனியிர்வான் நிரிதூண்டி யொளிர்வித்தல் போலும்

விளம்புரித்த தியாசனமென் றறிந்திடுக தெரிந்து

மோனையா மெனவுடைத்த சவணத்திற் குள்ள

முறையிலுற வகையிலிங்க தாற்பரிய முனாப்பாம்.

[பொழிப்புரை.]

ஏனையவோ ரிரணமெதன் றுணையெனலா லங்கமெனலாகு மஃதெவ்வா
றெனில்” எ - து மற்ற மனன நிதித்தியாசன மெனப்படுமிரண்டு மந்தச சிரவ
ணத்தின் றுணையெனக்கூறுதலா லங்கமெனப்படுவதாம் அஃதெவ்வனமெனக்
கேட்கின். “பொருள்க முகழ்த்து மானதோர கடரசைவிற கருமவலி யின்ற
மாதலினுல வளிதடுக்குந் தினாயெனலா மனனம்” எ - து இருளிற கிடக்கும்
பொருள்களை விளக்குவிகுந் தாமமான தோதிபத்துக்குண்டேனும், அஃதலை
யுமிடத் ததனை நிறுத்தத்தக்க தொழிலவன்மை தன்பாலிலையெனக் கூறப்படு
தலா லத்திபத்தை யலையப்பண்ணுங் காற்றைத் தடுக்கத்தக்க தினாயைப்பொல
ச் சொல்லப்படுவது மனனமெனப் படுவதும் “மேனிமாவான் நிரிதூண்டி
யொளிராவித்தல்போலும் விளம்புநிதித் தியாசனமென் றறிநதிடுக” எ - து நன
னாகப் பிரகாசிகும்படி திரியைத்தூண்டிப் பிரகாசிக்கச் செய்வதுபோலும், மு
ன்னாகூறியநிதித்தியாசன மெனப்படுவது மெனத் தெரிநதிடுகி “தெரிநதுமோ
னையா மெனவுரைத்த சவணத்திறகுள்ள முறையிலறு வகையிலிங்க தாற்பரிய
முரைப்பாம்” எ - து இங்ஙனந்தெரிநது முதலிலுள்ளதாகச் சொல்லிய சிரவ
ணத்திற குண்டான முறைமைப்படி யறுவிதலிங்க தாற்பரியத்தைக்கூறுதும்
எ - று மனனம் - தினாயெனலாம், நிதித்தியாசனம் - ஒளிராவித்தல்போலுமெ
ன முடிக்கினு மமையும் எழுவாய - மோனை - முதலென்பன - ஒரு பொருட்
கிளவி

முற்கூறிய சிரவணத்தி லுதயமான ஞானத்தைத் தீபமாகவும், அதிதீபம
புறவிருத்தியான காற்றினாலணையாம லகவிருத்தியிறை சிநகிகு மனனமாதி
ய காப்பே தினாயாகவும், அநதஞானதிபத்தைச் சதோதயமாகப் பிரகாசிப்பிக
ருந் தெளிவாகிய நிதித்தியாசனமே தூண்டுகோலாகவு முவமித்தல

அரணியாற கடைந்தெடுத்த வங்கியா னேற்றிய தீபம்போல ஆகமுதலி
ய வவத்தைகளை நீக்கினவிடத்துள்ள அத்துவிதப்பிரகாச சுயஞ்சைதன்னியரு
சிரவணத்தினு லாதலினஃதையங்கி யெனவும், இங்ஙனமுண்டான சிறப்பிரகாச
தீபந் துவிதவாதத்தா லணையாமற் றற்சிநதனமாகிய தினாயாற்றடுக்குதலாலஃ
தே மனனமும், அச்சிறப்பிரகாசத்தைத் தெளிவாகிய தூண்டுகோலா னன்ற
ய் விளங்கச் செய்தலா லஃது நிதித்தியாசனமுமாம். இவ்விரண்டு மச்சிரவண
த்திற்குச் சகாயமாதலா லங்கமெனலாயிற்று

(இதனதுகருத்து)

“சிரவணத்தினின் விசேடண விசேடியங் கூறியதென்பது. (கங்க)

(கவி - கஙஉ அ - கை.)

முன் முக்கிய மெனக்கூறிய சிரவ்ணத்திற்குச் சுவேதலிங்க தாற்பரியங் கூறுவான்றோடங்கி யிச்செய்யுளி னுபக்கிரம முபசங்காரமாகிய பிரதமலிங்கத் தி னிலககணமுணாததுகின்றது.

அவைகளுபக் கிரமமுப சங்கார முடனே
யப்பியா சம்பினபூர் வதைபலமோ மீற்ற
நவிலருத்த வாதமுற் பத்தியென லாகு
நற்சிருட்டி முன்சகமெய்ப் பரமாயிற் மென்றுஞ்
சிவமதற்குச் சுவகதா திகளிலையென நகண்டரு
செப்புலதே யுபக்கிரமஞ் சகஞ்சிவத்தின் மாயத்துப்
பவமகலத் துரியற்குப் பிரமமுட யினக்கம்
பகர்ந்தத்து விதங்கூற லுபசங்கா ரந்தான்.

[பொழிப்புரை.]

அவைக ளுபக்கிரம முபசங்காரமுடனே யப்பியா சம்பினபூர்வதை பல மோடுற்ற நவிலருத்தவாத முற்பத்தியெனலாகும்” எ - து, முறகூறியசடவித் தலிங்கமாவன , உபக்கிரமம் - உபசங்காரமோடி - அப்பியாசமும் - அபூர்வதை யும் - பலமும் - அந்நகத்திதாச சொலலும் அர்த்தவாதமும் - உற்பத்தியும்- என ப்படுவனவாம். “நற்சிருட்டி முன்சகமெய்ப் பரமாயிற்றென்றுஞ் சிவமதற்குச் சுவகதாதிக ளிலையென் நகண்டரு செப்புலதே யுபக்கிரமம்” எ - து, நலலசிரு ட்டிக்குமுன் - உலகமானதுணமையான பிரமசொருபமா யிருந்தெனறும் - அந்தப்பிரமத்திற்குச் சுவகதாதிமுன்று மிலையெனறும் - பூரணத்துவஞ் சாதி ப்பதே யுபக்கிரம மெனப்படுவதாம் “சகஞ்சிவத்தின் மாயத்துப் பவமகலத்து ரியற்குப் பிரமமுட னயிக்கம் பகர்ந்தத்துவிதங்கூற லுபசங்காரந்தான்” எ-து, உலகத்தைச் சிவத்தின்க ணதுவாகக களைத்துப் பிறவிக்கடலகலுமாறு கூடஸ் தனுக்கும் பிரமத்துக்கு மைக்கியங்கூறி யததுவிதஞ்சாதிப்பதே யுபசங்காரமெ னப் படுவதாம் எ - து

சிருட்டிகு முன் பின் னெப்போதுஞ் சத்தாகத்தோன்றி விளங்குவதே யுபக்கிரமமும், இவ்ஹனந்தோன்றிய சத்தினம்சமாகச சகசேவரங்களைக் களைப் பதே யுபசங்காரமுமாம்

(இதனதுகருத்து.)

அததுவிதத்தி லுண்டாகிய ஸ்மரண முதித்து விளங்கி யொடுங்குமிடத் தும் அவ்வத்துவித ஸ்வருபமாகவே விளங்குமென்பது.

(கவி - கூட. அ - கை.)

ஏனைய வைந்தனு னான்கி னிலக்கன முணர்த்துகின்றது.

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென வறிக
கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து மறித்துங்
தேறவுரைத் திடலப்பியாசமார் துரியன்
றிகழ்பிரமா ணுதீத னென்கையபூர் வதையாம்
பாறிலுயி ரொன்றறித லெலாமறித லென்கை
பலம்பிரத்தி கான்மவுரு வாம்பிரமம் தனக்கு
மாறரிய வைந்தொழில்கத் திருத்துவஞ்செப் புறுதல்
வயங்கருத்த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்தே.

[பொழிப்புரை.]

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென வறிந்திடுகி. “கூடத்தனே பிரமமென மறித்
துமறித்துந் தேறவுரைத்திட லப்பியாசமாம்” எ - து கூடஸ்தனே பிரமமெ
ன்று மீனமீண்டுந் தெளிய வுணர்த்துவது-அப்பியாசமெனப்படுவதாம். “து
ரியன் றிகழ்பிரமா ணுதீத னென்கை யபூர்வதையாம்” எ-து. தேகியென்போ
ன் விளங்காகின்ற வஷ்டவிதப் பிரமாணங்களுக் கப்பாற்பட்டவனென்பது-அ
பூர்வதை யெனப்படுவதாம். “பாறிலுயி ரொன்றறித லெலாமறித லென்கை ப
லம்” எ - து. பேதமின்றி விளங்கு மோருயிரை மாத்திரங் காரணகாரியமி
றந்து விசாரிக்கத்தக்கவா றுணாதல சமஸ்தவுயிரானையும் விசாரித்துத் தெளிந்
தது போலுமெனக் கோடல் - பலமெனப்படுவதாம் “பிரதிகாண்ம வுருவாம்
பிரமந்தனக்கு மாறரிய வைந்தொழில்கத் திருத்துவஞ்செப் புறுதல் வயங்கருத்
த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்து” எ - து. கூடஸ்தசொருபமாக விளங்கும்
பிரமத்திற்கிடையி லீங்காத பஞ்சகிருத்தியங்களையும் - காத்திருத்துவத்தையு
முளவாகச் சாதித்தலே விளங்காகின்ற அருத்தவாத மெனப்படுவதாமெனத்
தெரிந்து மதித்திடுகி. எ - று ஏ - அசை. ஐம்பதென்றும்போல - ஐந்தொழி
லென்றாயிற்று.

(பதசாரம்.)

சாமவேதத்திற் பிரத்திகாண்மாவே பிரமமென வொன்பதுதரம் போதி
த்தனே கூடஸ்தனே பிரமமென மறித்து மறித்துந் தேறவுரைத்திட லப்பியா
சமென்றார். முற்கூறிய வண்ண மியாளுஞ் சிங்மாத்ரிசமாகக் கிந்திக்குமிடத்

திற சகலீவபர் தோன்றி னஃதின்சபாவமே யிங்ஙனம் தோன்றுவதெகை க
ண்டவற்றை யஃதேயெனப் பழகுவதே பப்பியாசுமெனவும்—இங்ஙன மப்பி
யாசித்த அச்சிததி லதீதமாதலே யபூருவதையெனவும்—இத்திரியாதீத மியர்
வுமாய் நிறைந்திருக்கின்றமையால் அதனையறித லியாவையு மறிந்ததாதலே ப
லமெனவும்—இங்ஙனம்விளங்கிய சத்தனுக்கும், அஃதின் சத்தியாகிய சகலீவப
ரங்களுக்கூகு சிருட்டியாதி காததிருத்தவஞ் சொல்லுவதே யருத்தவாதமென
வுமாம்

(இதனதுகருத்து.)

முதற்கட்சொன்ன விலிங்கத்தா னிச்சயித்த பொருளின் ஐயநிரிபின்
றி யனுபவமாக வனுஷ்டத்தற்கும், அங்கனமனுபவித்த பொருள் அதிதமா த
ற்கும், அவ்வதிதமே யாவுமாய் விளங்குதற்கு, மங்ஙனம் விளங்குதலே மாகாத்
திருத்துவ மென்பதற்கும் இந்நான்கிலிங்கமும் வந்தனவென்பது (௧௯௯)

(கவி - ௧௯௪. ௮ - கை.)

முன்னிறுத்தமுறையா னுறபததி¹ யிலிங்கவிலககணங்கூறி மேன் மன
னத்துக்குச் சகாயமான வுத்திமுதன் மூன்றிலககணங் கூறுவான்றொடங்கி
முன்னுத்தியி னிலககண முணாததுகின்றது

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங்
காரணமென் பதுபோலப் பிரமமே முன்னம்

படைத்தசகத் காரணமென் கினறதுப் பத்தி.

பகருத்தி தருக்கமனு மானயிலை மூன்று

மடித்துவரு மனைசக காரிகளா மவற்று

ளாருயிரக ளனேகம்வியா பகமெனவே கூறுந்

தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாய மதத்துட்

சாற்றுமுயி ரெலாழுடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால்.

[பொழிப்புரை.]

கடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குலண்டு தனையுங் காரணமென் பது
போல” எ - து. கடோபாதிக்கு மண்ணையும் - நூலுக்குக் கோசகாரப்புழுவை
யு முபாதானமெனக் கூறுமாறுபோன்று. “பிரமமே முன்னம்படைத்த சகத்தா
ரண மென்கின்ற துற்பத்தி” எ - து. முன்னாபடைத்த பிரமமே சகத்திற்கு
முதற்காரணமெனக் கூறுதல் - உற்பத்தி யெனப்படுவதாம். “பகருத்தி தருக்க
மனுமான மிவைமூன்று மடித்துவரு மனை சககாரிகளாம்” எ - து. சொல்லு

ப்பட்ட வுத்தி - தருக்கம் - அனுமானமென்னப்பட்ட விம்மூன்றுஞ் சிவணத்திற்குப்பின்ன ரடுத்துவரு முன்னத்திற்குத் துணைக்கருவிகளாம். “அவற்றுளா ருயிர்க ளனேகம்வியா பகமெனவே கூறுந் தடுப்பரிய சாங்கியமே முதலாயம தத்துள்” எ - து. மேற்கூறிய மூன்றனுள் பாதாநிகேசவரையு நிறைந்த சீவா க ளனேகமெனவும் - ஏகமெனவும் வாதித்துக்கொண்டிருக்கு மிதனால் யாவ ராலுந் தடுத்தறகரிய சாங்கியமத முதலிய பலமதங்களுள், “சாறமுமுயி ரெலா முடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால்” எ - து. சொல்லப்பட்ட வெலலாவகைபப ட்ட வுயிருந் தனிதனி தேகங்கடோறுஞ் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால், எ - று இது ஞானம். இவ்வுவமானங்களா லுபாதானமெனக் காட்டப் பிரமமேயென ல் தேற்றம். இதுமுதலிரண்டெவியு மனனத்தைப்பற்றியது

உற்பத்தி, உண்டாதல் ஆகவே, இங்ஙனமுண்டாதற் குபாதானகாரண ம் பிரமமெனபதாயிற்று

வினா. இங்ஙனமிருக்க விசசகத்திற் குபாதானகாரண மாயென்று சி லாகூறுவ தென்னை?

விடை. சுத்தியி விரசிதபுத்தி மயக்காற் றோற்றலபோலப் பிரமத்திற் ச கத்தற்பத்தி மாயாமயக்காற் றோற்றலினென்க

வினா அறறேல்- இவரிங்ஙனங் கூறிய காரணமென்னை?

விடை இச்சகஞ் சச்சிதாநந்தாமசமாதலி னிதற்குக் காரணம் பிரமமெ னக் கூறினொன்க. எனவே, அவரதுதிருஷ்டிககுச சகம் நாமரூபமாதலினு, மிவரது திருஷ்டிககுச சச்சிதாநந்தாம்சமாதலினு மிங்ஙனம் வாததென்க. கடத்திற் குபாதானகாரண மிருத்திகையு மம்மிருத்திகையிற் கடமாதற்குப் ப கருவமுள்ள சத்தியு மென்பவைபோலவாம். காரணகாரியங்கட் கொன்றற்கொ ன்று சம்பந்தங்களைக் காட்டி யவைகட் கதீதமான பிரமத்தை யாறுலிங்கத்தா ற் றரிசிப்பித்தலென்க

(இதனதுகருத்து)

மூற்கூறிய சிவணத்தினு லுதயமான வாழ்மொருப மாநிமத்தியாந்த ரசிதமா யெக்காலத்து மொருபடித்தாய்ச் சதோதயமாக விளங்குமென்பதைச் சடுவிதலிங்க தாற்பரியத்தால் விளக்குவித்ததென்பது. (ககூச)

(கவி - ககூரு - அ-கை.)

(இதுவுமது)

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகரச தனம்

நேனோக்கன் நெனிந்போசத் திதிபுகலொ னாதாம்

வந்தவுடம் பெத்திறத்து மிவன்வினையால் வரலான்
மற்றிவறகே யெனின்வினையு மெவர்க்குமிலையோதான
முந்தையுடம் பபிமானத் தாற்செய்வினை யிவற்கே
முற்றுமெனி னவவபிமா னமுமுநதை யுடல்சே
ரந்தவுயி ரனைத்திறகு மிலையோதா னிவவா
றனவத்தை நீக்கலரி தனேகவுயி ரெனலால்

[பொழிப்புரை.]

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம்” எ - து இந்தத்தேக மிவனுககே யுரித்தாகு
ம “போகசாதனமற நேனோக் கனறெனில்” எ - து இதத்தேகத்தா லனுபவி
க்கும் போகசாதன மிவனுககேயனறி யேனையோக்காமா - ஆகாதெனில்,
“போகத்திதி புகலொணாதாம்” எ - து சிலையினமையின போகத்தினிலைமையிவ
வரையறையதெனச் சொல்லக்கூடாததாம் “வந்தவுடம்பெத்திறத்து மிவன்வி
னையால் வரலான் மற்றிவறகே யெனின்” எ - து வாயத்தேக மெவலித்ததா
னேக்குமிடத்து மிவனமுன்ன ரியற்றிய வினையாரணமாக வருவதின லந்த
வினை யிவனுககே யுரித்தாமெனின் “வினையுமெவாக்கு மிலையோதான” எ - து
அங்ஙனமாய வினையும் யாருக்கிருந்து யாருக்கிலலை யெவாக்குமிலையோ, “முந்
தையுடம் பபிமானத் தாற்செய்வினை யிவற்கே முற்றுமெனின்” எ - து பூவ
செனம் வுடம்பை யானென றபிமானித்த வபிமானங்காரணமாகமுன்னரியற
றிய வினை யிவனுககே வாயக்குமெனக் கூறின் “அவவபிமானமு முநதையு
டலசே ரந்தவுயி ரனைத்திறகு மிலையோதான” எ - து அங்ஙனமாய வபிமா
னமும் பூர்வசென்மவுடலைச் சோந்த வுயிரகளைத்திறகு மிலையோ “இவ்வா
றனவத்தை நீக்கலரி தனேகவுயி ரெனலால்” எ - து உயிரக் கனேகமெனக்
கூறலா லிங்ஙனமே யனவததாதோடும் வந்தேதீரும்-அதினைத் தடுப்ப தெவா
க்குமரிது எ - று மற்று - தான - அசைகள்

அநாதியுயிரொபை பாடமோதுவாருமுளா போகஸ்திதி, போகச்யவஸ
து - பொசிப்பதனிலைமை இலையோவெனற வெதிமறையோகார மிருக்குமெ
னபதைக்காடமெ அனவததை, முடிவுபெற்றமை கக்ஷ

(கவி - கக்ஷ அ - கை.)

(இதுவுமது.)

செப்பரிய வேகான்ம பக்கத்திற் போகத்
திரியிலையென் றனேகான்ம பக்கமது கொளினு

‘மிப்பரிசு மிருபோகத் திதிக்கூடா தாயில்’
 - நிச்சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே யென்னிற்
 பற்பலவி லேகான்ம பக்கமதில் விம்பப்
 பதிவிம்ப நியாயத்தாற் கரணவசை வாதி
 மெய்ப்பரிய பலதிற்ந்தா லெண்ணிறநத போக
 விளைவுகூ டெலெளிதென் குதலுத்தி யாமால்.

[பொழிப்புரை.]

செப்பரிய வேகான்ம பக்கத்திற் போகத் திதியிலையென் றனேகான்ம பக்கமது கொள்ளு மிப்பரிசு மிருபோகத் திதிக்கூடா தாயில்” எ - து. சொல்லு தற்கரிய வேகான்மபக்கத்திற் போகஸ்திதியான திலையென்று - அநேகான்ம பக்கத்திற் போகஸ்திதியான திலையென்று - அநேகான்மபக்கத்திற் கொண் டாலு மிந்தததன்மை மிக்க போகஸ்திதியை யேறக்கூடாதாயிற்று “இச்ச ங்கை யிருமதத்து மொக்குமேயென்னில” எ - து இங்ஙனமாக வந்த சங்கை கள் முற்கூறிய விரணமெதத்தினு மொததுவருமே யெனக்கேட்கில் “பற்பல வி லேகான்ம பக்கமதில் விம்பப் பதிவிம்ப ஞாயததாற் கரணவசை வாதி மெ ய்ப்பரிய பலவிதத்தால்” எ - து பலவேறு கூறுபாடுக ளிலலாத வேகான்மப க்கத்திற் விம்பப்பிரதிவிம்ப ஞாயததாலு மக்ககரண புறக்கரண வசைவாதிக ளை மெய்யென் றேற்றற்கரிய பலவித வேதுகளாலும் “எண்ணிறநத போக விளைவு கூடுத லெளிதென்குத லுத்தியாம்” எ - து அளவிறநத போகவிளைவெ ய்த லெளிதெனக் கூறுதலே யுத்தியெனப்படுமெ எ - று ஆல - அசை. நகர வொற்று - இனவெதுகை யகரவொற்று - ஆசெதுகை கொள்ளுமென்பதி லும்மை - இழிவுசிறப்பு

ஆத்மா , சாங்கியத்திலேகமெனவும், ஏனையமதத்திலநேகமெனவுங்கூ றுப. அவற்றுள் , சரீரங்கடோறுங் கூடியிருத்தலி னுதமாவேகமாம். அங்ஙன மாயி னித்தேக மிவனுக்கே சுகத்தைக் கொடுப்பதன்றி மற்றவார்களுக்குக் கொ டுமையா லாதமா வநேகமேயாம் ஆயின், அப்போகத்திற்கு நிலைசொல்லக்கூ டாமையா னாத்மா வேகமேயாம். இவன்கண்மத்திற் கீடாய் தேகம்வருந் லிவ னுக்கே போகமென்பதனா லாதமா வநேகமேயாம், யாவார்களுங் கண்ம மிருப்ப தனா லாத்மா வேகமேயாம். இவன்பிமானத்தாற் செய்தகனம் மிவனுக்கே வ ருதலா லாத்மா வநேகமேயாம் இவன்பிமான மிததேகங்களி னுள்ள வாத்மா வுக்கெல்லா மிருத்தலி னாத்மா வேகமேயாம்.என்றவிடத் தொன்றுமுற்றுப்பெ னு தனுவத்தாதோஷ முண்டாமென விவரறைக்கியேகான்மபக்கத்திற் போ கத்திலையென் றநேகான்மபக்கத்தைக் கொள்ளினு முற்கூறியவண்ண மிதற்கு ம் போகத்திற் யிலையென வரும். அங்ஙனம்வரி னிவயிருபட்சத்திற்கு மொ

கருமாயினு மேகாதம்பகத்தில் விம்பமாகிய வாத்தமாவானது , கரணசலத்திற் பிரதிவிம்பமாய நானாவிதமாயிருத்தலிற் பலவிதமான போகானுபவ மெளிநிற் கூடுமெனவும், பிரதிவிம்பமபோல வநேகானம்பகக் கும் விம்பம்போலவேகான் ம பககருமாதலா னிவவநேகான்மபககங் கற்பிதமெனவும், ஏகான்மபக்கம் ய தாராததமெனவுங்கண் டதனைநீக்கி யிஃதை யொப்பதலே யுத்தியெனக் காண்க

(இதனதுகருத்து)

முற்கூறிய பிரமஸ்வரூபத்திற் கென்று மிடைபூறின்றித் தானேதானாய விளங்குமெனபதற் கையமின்றிக் காக்குமித்த முண்டான மனனத்திற்குள்ள யுத்தியானதொன றநேகமெனனு மையத்திற்குப் பகையாக வரிகுருமெனபதையறிவித்ததெனபது (கருக)

(கவி-கூட. ௮ - கை)

முற்கூறுதொழிந்த தாக்க வனுமூன மிரண்டுங் கூறிற் பெருகுமெனநிறுத்தி மேனிதித்தியாசனத்திற் குருவமான மந்திரயோகமுதலிய வைநதையுங் கூறுவான் ஞொடங்கி யவற்றினுமங்க ளுணாததுகின்றது

தருக்கவனு மானவிலக கணங்கடா மிசிரா

சாரியாகண் முதலானோர் கண்டனா திகளில்

விரித்தமைத லாலிதுதான் சுவானுபவ நூலாய

விளங்குதலா லீணடுபாபிற் பெருகுமெனாங் கருத்தா

லுனாககிலம் திரயோகம் பரிசயோ கம்பின்

னுயாபாவ யோகமுட னபாவயோ கந்தான

மெரித்தம்கா யோகமெனு மிவைகளோ னாநதும்

திருக்கின்ற நிதித்தியா சனவடிவ மாமால்.

[பொழிப்புரை.]

தருக்கவனு மானவிலக கணங்கடர் மிசிரா சாரியாகண் முதலானோர் கண்டனா திகளில் விரித்தமைதலால்” எ - து தருக்கம் - அனுமானம் - என்னு மிவ்விரண்டி னிலககணங்களை - அருஷ்மிசிராசிரியாகண் முதலினோ-அளவு கண்டு கண்டனமுதலியவைகளில் வெளிப்படத் தெரிவித்திருப்பதினாலும். “இதுதான் சுவானுபவ நூலாய் விளங்குதலா லீணடுபாபிற் பெருகுமெனாங் கருத்தா லுனாககிலம்” எ - து இந்நூல் சுவாநுபூதி நிலையமீத்திர முனாததந்

வேதாந்தஞ்ஞாபணி.

இயைந்த நூலாய்வினங்குதலாலும் இங்கே யவற்றைச் சொல்லின் மிகவுரிபு
 மென்னுங்கருத்தாலு மிவற்றைக் கூறுகிலம் “மந்திரயோகம்பரிசு யோகம்பரி
 ன் னுயர்பாவ யோகமுட. ஸபாவயோகந்தான் றெரித்தமகா யோகமெனு மி
 வைகளோ னார்தும்” எ - து. மந்திரயோகம் - பரிசயோகம் - உயாவாகியபா
 வயோகம் - அபாவயோகம் - மயக்கங்களைத் தெரிவித்த மகாயோகம் எனப்படு
 மிவைகளைந்தும் “நிகழ்கின்ற நிதித்தியாசனவடிவமாம்” எ - து விளங்காநின்
 ற நிதித்தியாசன வடிவமெனப்படுவனவாம். எ - று ஆல - அசை சுவாதுபவ
 மெனல - தன்னைத்தா னுள்ளவாறு தரிசித்தலை இவ்வைந்தும் நிதித்தியாச
 ன வடிவமெனலால் - அங்கமெனப்பெற்றும் கண்டமென்பதில - கடைக்
 குறை

[23]

(கங்ள)

(கவி - கருஅ. அ-கை.)

மேற்கூறிய பஞ்சயோக விலக்கண மினையவென வுணாத்துகின்றது

ஒங்காரா திகளனுசந தானத்தாற பரத்தி
 னுள்ளமடங் குதலேமந் திரயோக மதனோ
 டங்காரு மனபவன மொன்றாய் மூலததி
 னிருஞ்சுழினை வழிசென்று சென்னிநடு விருந்த
 தேங்கான்ம வொளியின்மனோ லயமாதல் பரிசஞ்
 சிரந்நுறக்கஞ் செவிதிகைக் கிருசுடாகள விழிதிப
 பாங்காய முகமுந்நி விசுமபுநிலம் பதமாம்
 பரமனுரு வாயவிராட் புருடவடி வெணினும்

[பொழிப்புரை.]

ஒங்காரா திகளனுசந தானத்தாற பரத்தி னுள்ளமடங் குதலேமந் திர
 யோகம்” எ - து பிரணவமுதலிய மந்திரங்களை யிடைவிடாது தக்கவாறு சிந்
 தித்தலாற சிவோதயமா யதினகண மனம் ரமித்தலே - மந்திரயோகமெனப்ப
 டிவதாம் “அதனோ டங்காரு மனபவன மொன்றாய் மூலததி னிருஞ்சுழினை
 வழிசென்று சென்னிநடு விருந்த தேங்கான்மீ வொளியின்மனோ லயமாதல் ப
 ரிசம்” எ - து அந்தமந்திரயோகத்தோர் மிகவே விவகரிக்கும்மனமும் - பிராணவா
 யும் - ஒன்றாய்க்கூடி மூலாதாரத்திற் சிறந்த சுழிமுனை மார்க்கமாகச்சென்று
 சிரசின்மத்தியி விருந்த வியாபகமான வாத்தம்பிரகாசத்தில மனமையாது ல
 வித்திருப்பதே - பரிசயோகமெனப்படுவதாம். “சிரந்நுறக்கஞ் செவிதிகைக் கிரு
 சுடாகள விழிதிப்பாங்காய முகமுந்நி விசுமபுநிலம் பதமாம் பரமனுரு வாயவி
 ராட் புருடவடி வெணினும்” எ - து. சிரசு-கவர்க்கமும், காது - திக்குகளும்,

திரிசியவிவேகம்.

இருவழிகள் - சூரியசந்திரர்களும், நெற்றிகளும் - அக்கினியும், இவைகளிருத் தற்குப் பாங்காக வமைந்த முகமும், நாபி - ஆகாயமும், பாதம் - நிலமமாக வமைந்த விவைகள் - பரமசுருபமாக விளங்கிய வீராட்புருடனுக்கு வடிவமெனக் கூறினும் எ - று. இது - குளகம்

விராட்புருட வடிவமென்றது, பூமி யந்தர சொக்கங்களை யவயவமாகவி யாபிததுநின்ற பேருருவை

(கருஅ)

(கவி - கருகூ. அ-கை.)

(இதுவுமது)

அன்றியள வறுபெருந்தோட் படைபணியோ நிறை
வண்ணல்வடி வெனினுநினைந் தவயவங்க டம்மி
லொன்றென்றாய விடுத்திந்ந வவயவிமாத் திரமா
யுணமையாம் பிரமத்தின் மனமடங்கல பாவஞ்
சென்றனவுங் கரணமுறா வொருபிரமந் தன்னிற்
சிந்தையடங் குதலபா வம்படைப்பி லொழிவி
நன்றெரித நெரியாமை யிடத்தினோ பரிசாய்த்
தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மனமிறன்மா யோகம்.

[பொழிப்புரை.]

அன்றியள வறுபெருந்தோட் படைபணியோ நிறை வண்ணல்வடி வெனினுநினைந் தவயவங்க டம்மில்” எ - று இவ்வாறன்றியு மளவிந்த பெரிய புஜங்களையும் அவைகட்கியைந்த வாயுதங்களையும் - ஆபரணங்களையும் - தனக் கலங்காரமாகப் பொருந்திய பரமசிவத்தின் வடிவென விவற்றைக்கூறினு மிதுகாறு நினைப்பூட்டிவந்த வவயவங்களில் “ஒன்றென்றாய விடுத்திந்ந வவயவிமாத்திரமா யுணமையாம் பிரமத்தின் மனமடங்கல பாவம்” எ - று ஒவ்வொன்றாகச் சோதனையா னியதிகளைந்து மிஞ்சுகின்ற வவயவிமாத்திரமாக வு மெதாத்தமமாகவும் விளங்கும் பிரமசொருபத்தின் மனமலயிப்பதே பாவ யோகமெனப்படுவதாம். “சென்றனவுங் கரணமுறா வொருபிரமந் தன்னிற் சிந்தையடங் குதலபாவம்” எ - று இவ்வனஞ் சென்றடையாநின்ற மனத்தா லெட்டொணாத வொப்பற்ற பிரமத்தின் மனோலயமாதலே யபாவயோக மெனப்படுவதாம். “படைப்பிலொழிவி நன்றெரித நெரியாமை யிடத்தினோ பரிசாய்த் தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மனமிறன்மா யோகம்” எ - று சிந்தித்த காலத்தும் - சுவகாரகாலத்தும் - ஞானகாலத்தும் - அஞ்ஞானகாலத்தும் - ஞாபடித்தாகவின்று தானேதானாக விளங்கும் பிரமத்தின்கண் மனோலயமாதலே மகாயோக மெனப்படுவதாம். எ - று.

வேதாந்தஞானாமணி.

அண்ணல்வடிவென்றது ; பரமனுருவை. எனவே, விராட்டாதிய ஜீவே சுரச்சுவகளை வயவவங்களுக்கவுடையது. அவயவியென்றது, இவவவயவங்களை யுடையவனை. எனவே, அவைகளை நீக்கித் தனியேநிற்பவன். கரணமுறா வொருபிரமமென்றது ; அவாவமனாகோசரமான சுத்தசைதன்னியததை

பிரணவானு சந்தானத்தாற பிரமமுதயமாதலின மநதிரயோகமெனவும்- இடைபிங்கலைகளை யடைத்துச் சுழிமுனைமாககத்திறசென்றுமூலாதாரமுதலாக் கிணையீறான தானங்களினுள்ளதேவதைகளோடுங்கூடி மேற்பிரமாநாதத்தி னுள்ள பிரமத்தோடுங் கலத்தலிற்பரிசயோகமெனவும்-ஜீவேசுரச்சுவகளுனைத தைபு மவயவமாகக்கண டவைகளை நீக்கினவிடத்துள்ள வவயவியைப் பிரம மாகப் பாலித்தலிற, பாவயோகமெனவும்-அங்ஙனம் பாலிசுருமனதிற ககோ சரமானவிடத்துள்ள பிரமத்திற பாவனாதிதமாயநிறறவி. னபாவயோகமெனவு ம்-சங்கற்ப முதித்தொடுங்கினவிடத்து மறிவறியாமையிடத்துமொருதன்மை யாய விளங்கும்பிரமமே தானாயவிளங்கலின், மஹாயோகமெனவுங் கூற்றா.

வினா இங்ஙனங்கூறிய வைநதினனு மொவ்வொன்றினும் பிரமத்தைய டைதலின், இவைகட்குத் தாரதமமியம் வந்ததென்ன ?

விடை ஒன்றென்ப தின்றி யாவுமாய நிறைநதிருக்கின்ற பிரம மிவவட் சுரத்தி னடங்கிநின்று வெளிப்பட்டதெனக் கண்டமையானும், அங்ஙனநிறை ந்துள்ள பிரம மித்தேகாககிரத்தின வெளிப்பட்டதாகத் தரிசித்தமையானும், அவயவங்களை நீக்கினவிடத்துள்ள வவயவியைப் பாகரும் பாவனையா லுதய மாமென்றமையானும், அப்பாவனையிறந் ததிதமாய விளங்குமென்றமையானு ம், மனமுதித்தவிடத்தொடுங்கி னுணமைவள்ளங்குகின்ற தெனறமையானும், இவ்வைநதிற்கு மேகதேசமான தோஷங்களு மிவை யொன்றற்கொன றறிவு வியாபித்துவருதலி னுயாவுதாமுலான தாரதம்மியங்களு முண்டாகும் இம்மு ன்ணிலைக ளியாவும்பிறிச சிந்திகரு மனதின் கணிறைநதிருக்கின்ற சுத்தசைத ன்ணியமே யெங்குநிறைந்திருக்கின்றதெனனு மத்துவிதவஸ்துவே முக்கியமெ னவும், ஏனைய வைந்துயோகங்களுங் கவுணமெனவும் வந்ததாலெனக்

இவைகளில் மநதிரயோகத்திற பிரம முதித்ததென்பதற்கு மேற்கோள, (பிரமகேத) தீமரந்தொறு மடைந்தழி வுறது தெரிவா, காமனின்றர ணியால வடிவு காணு மதுபோலாமுடம்பிலறி வின்றிமறை கின்ற வமல, னேமெனும் பொருளுணர்நகிட வுடம்பின் வெளியா மென்பதனானும், பரிசயோகமென பதற்குதாரணம் (வாதஜூர்புராணம்) முகருணம்புல னைந்துடனடக்கிமூலவா யுனை யழைத்திரு வழியைச், சிக்கெனும்படி யடைத்தொரு வழியைத் திறந் துதாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த், தக்கவைந்தெழுத் தோரெழுத் தரு வாந் தன்மைகண்டவர் தரும்பெரு வெளிக்கே, புக்கமுந்தின ரொமதுருப்பெறு

வர் புவியில்வேட்டுவ னெடுத்த மன்புழுப்பேரில், என்பதனானும்; பாவயோகமென்பதற்குதாரணம் (வாசிட்டம்) களையறுபரமாகாசங் கதித்தறப் பருத்த கண்டம், புனையறு மதன்கீழெலலை யற்றவிண பொற்றூட்டுக்குச், நிராபயின்முடிபுதிக்கு நீண்டற வுயாந்ததோள்க, ஞாயுயிரா நானுலோக மொள்கொளா யுதங்களாமே யென்பதனானும், அபாவயோகம் (சுருதிராரம்) தனித்த சுவானுபவா தீதம் பிரமோக மேதாற் றுனவன யிருப்பதுஞ்சங் கற்பததானு, மனிததமென விட்டிழிற குனியமாதலானு மதுமறவாவிடி னினைவா யழிதலானு, மினித்தநிட்டை சாதகமா யிருத்தலானு மேதுமலல மூடமென்றே யியம்பலானு, தொனித்த சுபாவமுங் கடந்த வதித்தானே சுயம்பிரகா சமமெனவே சொலவாதாமே யென்பதனானும், மஹாயோகமென்பதற்குதாரணம் (ஞான வாசிட்டம்) ஆங்குதுவே யதீதபத மாதலாலே யதுகிஞ்சி லனறெங்கு மதுவே யாகும், பாங்குதுவீ டென்றும்ப ருலகினிலை பாதலத்திற பூதலத்திற பார்க்கிலிலை, வீங்கியவா சைகனெலலா மிறந்தகாலே விரிந்தமன மிறப்பதுவே வீ டென்றோது, மோங்கியவீ டெனககுளதென றுள்ளெயெனண முண்டாகின் மீணமென முறப்பலிக்கும் இன்னும், சகத்தான துதயலயமாசினற தெவ்விடமோ வவவிடத்தின மனோலயமாகுதே மஹாயோகமெனற பிரமாந்த விவேகசமுத்திரமெனனு நூலினுங் காண்க

(இவவிரண்டு கவியினதுகருத்து,)

இவவைவையோகமு நிதித்தியாசனத்துக் கங்கமாகவுரு சடசமாதிக் கனு கூலமாகவுங்கன டிவற்றிற கதீதமான பொருளைச் சகசத்தி லனுஷ்டிக்கும்படியாகக் கூறினொன்பது (கங்க)

(கவி - ௧௪௦ அ - கை.)

முற்கூறிய சிரவணதிமூன்றினுகருகு சலிலங்காதி மூன்றுபொருளினற் பிரமானுபவ முண்டாயினு மதற்குடையுறான பிரதிபந்த மூன்றுண்டெனக் கூறுவான்றொடங்கி யவற்றினுமும் பூதப்பிரதிபந்த விலககணமு முணாத்துகின்றது

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப

பதிபந்தம் வாததமா னப்பதிபந் தம்பி

னிகழ்ந்தவா காமியப் பதிபந்த முத்தி

நேயமொடு துறந்துகுரு பரணையறிந் தடைந்து

மகிழ்ந்துசவ னாகிகமுற் றிடினுமுன் னுகர்ந்த

வனிதாதி விடயசுக் வாதனையாற் றினமும்

புருஷமன் நிலைகலக்கி யுயிருண்மை யுறமற்
போக்கியிட றனைப்பூதப் பதிபந்த மென்பா.

[பொழிப்புரை.]

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும் பூதப் பதிபந்தம் வாத்தமானப்பதி பந்தம்பி னிகழ்ந்தவா காமியப் பதிபந்தம்” எ - து. பூதப்பதிபந்தம் - வாத தமானப் பதிபந்தம் - பின்னர்நிகழு மாகாமியப்பதி பாதங்களெனப் படுபவை முன்னர்கூறிய வான்மாயி னுண்மைநிலைக்கு மாறாக வாராநிற்கும் “முத்திநே யமொடு துறந்துருரு பரணையறிந் தடைந்து மகிழ்ந்து சுவணதிகமுற றிடினும்” எ - து. முத்தியடையவேண்டுமென்னு மிககவவாவோடு துறந்து தக்ககுருபர ணையறியவேண்டிய விலககணங்களா லறிந்தடைந்து - மனமகிழ்ந்து - சிரவ ணமுதலியவற்றைத் தீரத்தெளியப்பெறினும் “முன்னுகாந்த வனிதாதி வீடய சுகவாசணையாற் றினமும் புருஷமன் நிலைகலக்கி யுயிருண்மை யுறமற் போ க்கியிட றனைப்பூதப் பதிபந்தமென்பா” எ - து. நெறிகளிற புருஷ மனதினது நிலையைக்கலக்கி - உயிர்தனதுணமை நிலையை யடையாவாறு போகும்படி செ ய்தலைப் பூதப்பதிபந்தமென வறிவுடையோரா கூறாநிற்பா எ - து. துறந்து-அ றிந்து - அடைந்து - மகிழ்ந்து - உறறிடினும் - எனமுடிக்க (கச0)

(கவி - கசக. அ - கை.)

ஏனைய வீரனடு பிரதிபந்தங்களி னிலககண முணாததுகின்றது

மடிவீடையா சத்தியபி மானமொடு குதாக்க
மறுகிடுஞ்சிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து வாதி
யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுற தழித்த
ஸதுவாகும் வர்த்தமா னப்பதிபந் தங்காண்
விடலரிய சநயின்னுஞ் சிலவடைந்தா லன்றி
விடாதுபிர மாதியுல கிச்சையெனுந் தோட
மொடுமருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினு மான்ம
வுண்மையுற தழித்தலா காமபதி பந்தம்.

[பொழிப்புரை.]

மடிவீடையா சத்தியபி மானமொடு குதாக்க மறுகிடுஞ்சிற் றினஞ்சேர்த லுத்தலத்து வாதி யடைதலின்மெய் தெரிந்துமுயி ருண்மையுற தழித்தலதுவா னம் வர்த்தமா னப்பதிபந்தங்காண்” எ-து. மாற்றுகையந்த விடையவிச்சையும்-

அபிமானமும்-முறைபிறழ்ந்து வாதித்தலும் முறைபிறழ்த்தக்க வற்பயினத்தோடு சேர்தலு மாகிய விவற்றாற் சாபல்யமுதலிய விழிகுணங்களை யடைதற்கீடம் பெறலின் முன்னுணமை தெரிந்திருநது மிப்போதவ்வுணமையை யுயிரடையாவா நழித்தல்யாதோ வதுவே - வர்த்தமான்ப் பதிபந்தமெனப்படுவதாம், “விடலரிய சநமின்னுஞ் சிலவடைந்தா லன்றி விடாதுபிர மாதியுல ங்ச்சையெ ளுந் தோட மொடுமருவி மறைப்பொருளை யுணர்ந்தி னும்” எ - து, விட்டுநீங்கறகரிய செநநங்களை யின்னுஞ் சிலவெடுத்தாலன்றிச் சத்தியலோக முதலியவுலகின்கண வைத்தவிச்சை யென்னுந் தோடம்விடா தவற்றோடுகூடிப் பிரபலசுருதியி னுணமைப்பொருளை யுணர்நதாலும், “ஆன்ம வுணமையுறாதழித்த லாகாமபதிபந்தம்” எ - து அவ்வாபாச நிலைமை - ஆன்மாவானது தனதுண்மை நிலையை யெய்தாவா நழித்தலே - ஆகாமியப் பதிபந்தமெனப் படுவதாம், எ - று, ஆகுமெனலை - எனையவிடததுமொட்டுக

பூதப்பிரதிபந்தம் ; ஆத்மதெரிசனமாகிய முன்னனுபவித்த விடயானுவ வத்தைச சிந்தித்தல் வாததமானப் பிரதிபந்த மிப்போது காட்சிப்பட்ட விஷயங்களி விச்சையுண்டாதல ஆகாமியப்பிரதிபந்த மேலவரும் விடயலாபங்களைக் கருதிநிறநல் இவையே, இறந்தகால மெநிகாலம் நிகழ்கால மென்பனவாம்; சபலமென்பது , நிலையின்றி மின்போலத தோன்றிமறைதலை, எனவே, சித்த மொருநிலையினில்லாது சஞ்சலப்படுதல, குருமுகமா யாதமவீசாரஞ் செய்யுமிடத்து முன்னனுபவித்த விடயவாசனைதாககி மனங்கலங்குவது பூதப்பிரதிபந்தமும், அங்ஙனம்வீசாரித்த மெய்யுணாவை யிப்போது விடயாசத்தியாதிகளாற் கெடுப்பது-வாததமானப்பிரதிபந்தமும், இன்னுஞ் சிலபிறப்பெடுத்துப் பெரும்போகங்க ளனுபவித்தாலல்ல திசைசவிடாதென்கின்ற சங்கற்பம்-வஸது நிச்சயநதெரிநது மஃதாகவொட்டாமற செயவ தாகாமியப் பிரதிபந்தமுமாம் பிரதிபந்தம் - தனக்குவேறுகுகின்ற பநதிப்பது

(இவவிரண்டு கவியின்கருதது)

பூதாதிப் பிரதிபந்தங்கள் சிவவணுதி யனுசந்தானத்தினாலுண்டான வுண்மைஞானத்தை யறிந்து மஃதை யாகவொட்டாம லிடைபூறுசெய்வதை நீக்குதற்காக வுணர்த்தியதென்பது (கசக)

(கவி : கச௨. அ - கை)

முன்னா கூறிய பதிபந்தங்கள் மூன்றிற்குமாறா ஞானமுதலிய மூன்றையு மவற்றி ஞாமங்களையும் ஞானத்திற்கெயநத காரணமூன்றினிலகணங்களை யு மினையவென வுணர்த்துகின்றது.

பந்தமவை மூன்றிஷ்டியுங் கூந்திடுவான் பயில்வ”

பகர்ஞான வபிராக முபநதியா மவற்றிஸ்

வேதாந்தஞ்ஞாமணி.

வந்தனுரு மிலக்கணங்கா ரணமொடுதான் சொரூப
மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனிஞா னக்கு
முந்துசுவ ணூதிகமே காரணமான் மாவு
மூலவகங் காரமும்வே ருக்குதலே சொரூப
நந்துமகங் காரகத மயற்குத்தான் கரியாய்
நணுகுசலே காரியமென் றறைகுவாமு தறிஞா.

[பொழிப்புரை.]

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்திடுவான பயில்வ பகாஞான வைராக மு
பரதியாம்” எ-து அந்தப்பந்தங்கள் மூன்றையுங் கடக்கவேண்டியவாறு கடப
பான்வேண்டி முயலத்தகுவன - சொல்லப்பட்டஞானம் - வைராகம் - முபர
தி - எனப்படுவனமூன்றும். “அவற்றில வந்தனுரு மிலக்கணங்கா ரணமொடு
தான் சொரூப மருவுகா ரியமெனவே தனித்தனி” எ - து அம்மூன்றில தனி
த்தனியே - காரணம் - சொரூபம் - பொருந்திய காரியமென்று இலக்கணமாக
வந்தமையும் “ஞானக்கு முந்துசுவ ணூதிகமே காரணமான்மாவு மூலவக
ங் காரமும்வே ருக்குதலே சொரூபம்” எ - து ஞானமடைதற்கு முதன்மையா
நின்றள்ளன கிரவணமுதலியமூன்றுமாதலா லவையேகாரணமெனப்படுவன
வாம். ஆதமசொரூபமும்-மூலவகங்காரமும் வேறெனப் பகுத்துக்காட்டலேசொ
ரூப மெனப்படுவதாம். “நந்துமகங் காரகத மயற்குத்தான் கரியாய் நணுகுத
லே காரியமென் றறைகுவாமு தறிஞா” எ-து சென்மந்தோறும் வளநதுவ
ரு மகங்காரசம்பந்தமான பிராந்திக் கான்மா சாக்ஷியாகநின்று விளங்குவதே
காரியமெனப் படுவதாமெனச் சத்துக்கள் கூறாநிற்பா. எ - து

சீவணாதி யென்றதனால், மனநிதித்தியாசனமுங் கொள்க ஞானத்திற
குச் சவண - மன - நிதித்தியாசன விசாரணையே காரணமும், அவற்றா ல
ணாம் சம்பந்தமின்றி யாத்மாவைத் தனியே தரிசித்தல் சொரூபமும், அநாத்
மசம்பந்தமான வறியாமைக்குத் தான்சாட்சியாய்விளங்குவதே காரியமுமாம்

(இதனதுகருத்து)

இங்ஙனங் கூறிய விசார ஞானத்தினு லாகாமியப் பிரதிபந்த நீங்குமெ
ன்பது. (கசஉ)

(கவி - கசஉ. அ - கை.)

மூன்றிதத்தமுறைபா னேனைய விசன்மற்குத் தாணூதி மூன்றினில
சென்மந்தோறும் தனித்தனி.

வேண்டும்வயி ராக்கியத்திற் குற்றவனி தாதி
 விடயத்தி னிலையாமை முதலாய குற்றங்
 காண்டலது காரணமெத் திறத்தானு மதனைக்
 கழன்றிடுதல் சொரூபம்பின் புறமைகா ரியமா
 மாண்டவுப ரதிக்கியமா திகளேகா ரணஞ்சூழ்
 மனமொடுங்கல் சொரூபமாம் புறக்கருமந் தன்னின்
 மீண்டுபுகு மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பா
 விளம்பலுறு ஞானுதி கட்கவதி மொழிவாம்.

[பொழிப்புரை]

வேணமெவயி ராக்கியத்திற் குற்றவனி தாதி விடயத்தி னிலையாமை மூ
 தலாய குற்றங் காண்டலது காரணம்” எ - து எவரும் வேண்டற்பால தாக்கிய
 வைராக்கியத்திற் கெங்கணுமுள்ளமாதாமுதலிய விடயங்களி லியலபாகவமை
 நத நிலையாமைமுதலிய குற்றங்களையே முக்கியமாகக் காணுதலயாதோ - அது
 வே காரணமெனப் படுவதாம் “எத்திறத்தானு மதனைக் கழன்றிடுதல் சொரூப
 ம், “எ - து எவ்விதத்தாலேனு மக்குற்றங்களை நீக்கமுயலுதல் சொரூபமெனப்
 படுவதாம் “பின்புறமை காரியமாம்” எ - து பின்னரெப்போது மதுவராமற்
 காப்பது காரியமெனப்படுவதாம். “மாண்டவுப ரதிக்கியமா திகளே காரணம்”
 எ - து, சிறந்தவுபரதிக் கியமரிய மாதிகளை விடாது செயதலே காரண மெனப்
 படுவதாம் “சூழ் மனமொடுங்கல் சொரூபமாம்” எ - து அநாத்தங்களையேபல
 னை விடாதனுபவிக்கக் கருது மனதொடுக்கமே சொரூப மெனப்படுவதாம்.
 “புறக்கருமந் தன்னின் மீண்டுபுகு மயலறுதல் காரியமென் றிசைப்பா”எ-து.
 முன்னரொழித்தபொருக்கியவகாரத்தில முனபோல மறுபடியுஞ்செல்லுமயக்க
 மணுவணுவாக நீங்குதலே காரியமெனப் படுவதாமெனச் சத்துக்கள் சொல்லு
 வார்கள் “விளம்பலுறு ஞானுதி கட்கவதி மொழிவாம்” எ-து. மேலாகச்சொ
 லலத்தக்க ஞானமுதலிய மூன்றிற்குமுள்ள வவதிகளைச் சொல்லுதல் எ - து.

வனிதாதியெனவே, பஞ்சுணை - செளக்கியபோசனம் - கந்தம் - வஸ்தி
 ஶரம் - ஆபரணம்-தயிலம் - தாம்பூலமும்; நிலையாமையெனவே, எதிரிட்டுத் தோ
 ற்றும் விடயங்களியரவு மனித்தியமாதலும்; இயமாதிகளெனவே. நியமம்-ஆ
 சனம் - பிராணயாமம் - பிரதிகியாகாரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதியும்,
 ஞானுதியெனவே, வயிராகமும் - உபரகியுந் கொள்க. புறத்தொழில், பாது
 விடத்திற் செல்லுஞ் சரியை கிரியைகள். அவதியென்பது, அளவு. முற்றி யி
 வைராக்கியத்திற்கு விடயங்களிற் றோஷநிருஷ்டிவருவதே காரணமுந்நிழல்
 முண்டான விடயவாசனை நீக்குதலே சொரூபமும், அங்ஙனம் நீக்கிதுவியுந்

வேதாந்தகுளாமணி.

த்திற் பின்னிசை பிறவாததே காரியமுமாம் உபரதிஃ கட்டாங்கயோகஞ் செ
ய்வதே காரணமு, மவற்றின் மீனமொடுங்குதலே சொரூபமு முன்னீக்கின க
ருமங்களிற் றிரும்பமயககம் வராததே' காரியமுமாம்

(இதன்கருதது)

இங்ஙனங்கூறிய வைராக்கியத்தினால் வரத்தமானப பிரதிபந்தமும், உபர
தியினும் பூகப்பிரதிபந்தமும் நீங்குமென்பது (கசுந)

(கவி - கசுசு. ௨ - கை)

. நிறுத்தமுறையான் ஞானதிகட்கு மூன்றவதியி னிலககணங்களை யுண
த்துகின்றது

தக்கதே கான்மபா வம்போலப பிரமம்

தானென்னுந திண்மைஞா னத்தினுக்கா மவதி

மிக்கபிர மாதிபதந் துரும்பெனவே நினைத்தல்

விளம்புவயி ராக்கியத்திற் கவதிசுமுக தியன்போற

றொக்ககரு மங்களனைத் தினையுநினை யாமை

தோன்றுமுப ரதிக்கவதி யாகுமிவை மூன்றும்

புக்கொருவ னடைந்திடுமே விதுமுன்னம் விடாது

புரிந்தமா தவத்தின்வலி யென்றறிக தெரிந்தே.

[பொழிப்புரை.]

தக்கதே கான்மபா வம்போலப பிரமம் தானென்னுந திண்மைஞானத்தி
னுக்கா மவதி' எ - து இயைந்ததேகததையே யான்மாவாகப பாலித்த பாவம்
போல - பிரமத்தையே தானெனப்பாலிககுந திடமே ஞானத்திற்கவதியாகும்.
“மிக்கபிர மாதிபதந் துரும்பெனவே நினைத்தல் விளம்புவயி ராககியத்திற் கவ
தி” எ - து. மேலாயசத்தியலோக முதலிய பதப்பிராப்திகளைத் துரும்பாகநினை
த்தலே சொல்லப்பட்ட வைராக்கியத்திற் கவதியாம். “சுழுத்தியன்போற் றொக
க கருமங்களனைத் தினையு நினையாமை தோன்றுமுப ரதிக்கவதியாகும்” எ-து.
வலிகற்பமாயுள்ள சேட்டைகளைத்தையுஞ் சுழுத்தியவத்தையிலிருப்பவனை
போல தினையாமலிருத்தலே தோன்றப்பட்ட வுபாதிக்கவதியாகும். “இவைமூ
புக்கொருவ னடைந்திடுமே விதுமுன்னம்விடாது புரிந்தமா தவத்தின்
யென்றறிக தெரிந்த” எ - து. இங்ஙனங்கூறிய விவைமூன்றையு மொரு
கருமத்தல்திற் றியைந்தவாறு புருந்தடைவதுமி ன்ந்த நிலைமை ஐன்மார்த

ரங்களிற ஞானிடைவிடாது செய்த மகாதவத்தினது பஃமென் ஞராய்ந்துணர்
தி. ஏ - து. ஏ - அசை

பிரமாத்ரி பதமென்றமையின், பிருதிவிலோக பதப்பிராப்தி பரியந்தமும்
கொள்க. அஞ்ஞானகாலத்திற நேகந்தானயிருப்பதுபோலப் பிரமந்தானய வி
ளங்குதல் ஞானத் திற்கும், பதப்பிராப்திக ளனைத நினையுந துருமபாக வுபே
க்ஷித்தல் வைராக்கியத்திற்கும், கருமங்களனைத்தினு முனமொழாமையே யுபரதி
ககு மவநிசுளாம்

(இதனதுகருதது)

ஞானி மூன்றினிலைமையி னளவு கூறிய தென்பது (கசச)

(கவி - கசரு. அ-கை.)

முற்கூறிய ஞானிகளின் பலமினையவெனவு, மவற்றுள் ஞானமேமு
ககியமெனவு, மேனையவிரண்டுங் கவுண்மெனவு முணாததுகின்றது

குறையகலும் வயிராக முபரதியா மிரண்டுங்

கூடிஞா னங்கூடா தாயின்முத்தியரிதா

முறுமினிய மிசையுலக பதங்கிடைக்கு ஞான

மொன்றுமடைந் தவையிரண்டு மிலையேனு நிற்க

முறியுமர நெடும்பனையோன் விழநினைவின் நேனு

முறியவிழல் போலவே தேகார்த மதனிற்

பெறுவனுயர் முத்தியினை யுடறகமைந்த வினையாற்

பிறந்திடுந்துக் காணுபவ முளதாத நில்லணம்.

[பொழிப்புரை]

குறையகலும் வைராக முபரதியா மிரண்டுங் கூடிஞா னங்கூடாதாயின்
முத்தியரிதாம்” ஏ - து சகலஞ்ஞானகருந தீர்த்தக்க வைராக முபரதி யென்ன
ப்பட்ட விரண்டும்வாய்த்துஞானமாத்திரம் வாய்க்காவிழ னைக்கியமுத்தியுடை
த லரிதாரும். “உறுமினியமிசையுலக பதங்கிடைக்கும்” ஏ - து. அரிதேனுமெ
ளிகில் வாய்க்கத்தக்க விம்மைக்கு மேலாய வினியசத்தியலோக முதலிய பத
ப்பிராப்திகள் கிடைக்கும். “ஞான மொன்றுமடைந் தவையிரண்டு மிலையேனு
நிற்க” ஏ - து. ஞானமாத்திர மடைந் தஹ் விரண்டையு மடைகிலனேனு மி
ருக்கட்டும். “முறியுமர நெடும்பனை யோன் விழநினைவின்நேனு முறிய விழல்
போலவே தேகார்த மதனிற் பெறுவனுயர் முத்தியினை” ஏ - து. முறிந்துவிழ

தபாலதாகிய மரத்தி னீண்டநிலையி லேற்றிற்போன் விழுதற்குத் தனக்கிச்சை யின்றேனும் - மரமுறிந்துவிழ வதனோடு தானொககவிழுதல்போலத் தேகாந்த த்தின்மேலாய வைக்கியமுத்தியைத் தப்பாம லடைவன - ஆயினும். “உடற கணமந்த வினையாற பிறந்திடுந்துக் கானுபவ முளதாத் திறணனம்” எ - து. லுந்த ஷடலுக் கியைந்த வினையாண மாகத் தானே வருந்துககத்தை யறுபவிக்கு ம னுபவம் வாய்கரு மென்பது சத்தியமே எ - று ஏ - அசை

பணை - பிராரத்ததேகத்திற்கும், விழல்-முத்தியிடைதற்கு முவமித்தல். தேகாந்தமதனிற் பெறுவனுயா முத்தியென்றமையினை-சத்தியோமுத்தியெனவும், உடறகணமந்த வினையென்றமையின் - சஞ்சிதகாமிய நீங்கின பிராரத்த வினை மாத்திரமெனவும், துக்கானுபவ முளதாத் திறணனமென்றமையின் - பிராரத்தத்தால்வருஞ் சுகதுக்க மனுபவிப்பனெனவும் பெற்றும் பெறவே,வைவராக வுபரதியில்லாதவன சுகதுக்கமனுபவிப்பானென்பது, மிச்சுகதுக்கங்கள் பு சித்துநீங்குவதேயன்றி மேல்வினைவிற கேதுவாகாவென்பதுங் கண்டாம்

(இதனதுகருத்து)

வைவராக முபரதிகடகுப் பதப்பிராபதியே பலமன்றி முததியினறென்பதும், ஞானமொன்றிற்கு முததியே பலமென்பது, மிம்மூன்றுங் கூடியிருக்கிற சுகதுக்கமின்றிச் சத்தியோமுத்தனாவென்பதுமெனக் (கசுரு)

(கவி - கசுசு. அ - கை)

பரணாதி மூன்றினு லுதயமான ஞானமபரோட்சமாதற் கேதுவான சமாதிகூறுவான றொடங்கியதற்குச் சாதனமாயுள்ள ஞானபூமிகளி னேழி னுமமு மவற்றி னிரணமுநிலக்கணமு முணாதுதுகின்றது

சாற்றரிய சுவேச்சைவிசா ரணைதனுமா னசிசத்
வாபத்தி யசஞ்சத்தி பதார்த்தாபா வனையே
மேற்றுரிய காமியெனு மிவற்றினைமூ தறிஞர்
விளங்குசத்த ஞானபூ மிகளென்ப ரவற்றுட்
டோற்றிநொன் மூடனு யிருந்தகா ரணமென்
சுருதிருரு வாலறிவ லெனநினைதல் சுவேச்சை
மாற்றரிய சுருதிருரு வாற்சிறிது தோன்றும்
வைவராகத் துறுதல்சதா சுவேச்சா ரணையே.

[பொழிப்புரை.]

சாற்றரிய சுவேச்சைவிசா ரணைதனுமா னசிசத் வாபத்தி யசஞ்சத்தி பதார்த்தாபா வனையே” எ - து. சொல்லற்கரிய சுவேச்சை - விசாரணை - தனு

மானசி - சத்வாபததி - அசம்சத்தி - பதாத்தாபூவுணீ. "மேற்றறியு காமியெ னு மிவற்றினைமூதறிஞா விளங்குசத்த ஞானபூமிகளென்பா" எ - து. 'மேலா ய துரியகாமியென்னப்பட்ட யிவைகளைப் பேரறிவையுடைய சத்துக்கள் விளங்காதின்ற ஞானபூமிக ளேமெனக்கூறுவர். "அவற்றுட் டோற்றிடு நான்மூட் றா யிருந்தகா ரணமென் சுருதிக்குரு வாலறிவ லெனகினைதல் சுவேசசை" எ-து. அவேழுபூமிகளுள் - உணமைபோற றேற்றுகின்ற என்னையானறியாமல் மூட்றாயிருந்த காரணம் யாதாலோ யாதுபற்றியோ வதனைச் சுருதியினு ளு ளுருவினா னு மாராயநறிவென்று நினைப்பதேசுவேசசையெனப்படுவதாம். "மாற்றறிய சுருதிக்குரு வாரகிறிது தோன்றும் வைராகத துறுதல்சதா சாரவிசா ரனை" எ - து நீகமகரிய சுருதிக்குருவினா கிஞ்சித்துத தோன்றும் வைராக் கியததா லெய்துவதாகிய சதாசாரப் பிரவிாததியே விசாரனை யெனப்படுவதா ம். எ - று வ - அசை

ஞானபூமியென்பது, ஞானம்வ்னைதற கேதுவான ஸதானம் ஆலென் பது, சுருதியினுங் கூடமுறும்

நிஷ்காம புண்ணிய பரிபாகததாற சுதநதரமா யுதித்தஞான மவ்வியத்த மாயிருந் ததைக்கொண்டு விடயங்கனியாவையுந் துககமெனக்கண்டும்-தத்தெரி சனம் வியததப் படாதிருந்த தியாதுகாரண மெனபா - தோற்றிடு நான்மூட் றா யிருந்தகாரணமென்னெனவும், இவவறியாமையை நீக்கு மேதுவைக் கொ ண்டி நீக்கக்கருதினா னெனபா - சுருதிக்குருவா லறிவெனவும், அங்ஙன முள் ள துககததைநீக்கிச் சுதததைவிருமபினா னென்பா - சுவேசசையெனவும், ம ஹாவாக்கியததினா னும் பிரமோப தேசததினா னும் விளங்கும் பரமசுகஞ் சிறிது தயமாமென்பா - சுருதிக்குருவாற சிறிது தோன்றுமெனவும், அதனாற பிரமா திபதந் துரும்பாகத தோன்று நிராசையுண்டாமெனபா - வைராகத துறுதலெ னவும், அதனா லாதமாநாதம் விவேகஞ்செய் தநாதமாலைநீக்கி யாதமாலைப் பூரண மாக விசாரிததா னென்பா - சதாசார விசாரனை யெனவுங் கூ றினா (கசுசு)

(கவி - கசுஎ. அ - கை.)

ஏனையவற்று ணன்கி னிலக்கண முணாத்துகின்றது

மருவலுறு சுவேச்சைவிசா ரனைவலியால் விடய

வலியறுத றுன்றனுமா னசியவற்றின் பயில்வால்
விரவுகன வாயவுல் கினைக்கனவென் மெண்ணி

மெய்த்தவான் மாவுண்மை கருதல்சத்வா பத்தி°

பரவலுறு முலகுதோன் றுதுகழுத் தியன்போற்
பகரறிவு மாத்திரையாய் நிறறலசஞ் சத்தி
யொருவிவா சனையனைத்து மிகுதுயிலோன் போல
வுயிரானந் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா வனையாம்.

[பொழிப்புரை.]

மருவலுறு சுவேச்சைவிசா ரணைவலியால் விடய வலியறுத றுன்றனுமா
னசி" எ - து. முன்னாவாய்த்த சுவேச்சை விசாரணையென்னு மிரணமுனவ
லிமையால் விடயவலிமை தானேநித்தல்யாதோ வதுவே தனுமானசியென
ப்படுவதாம். "அவற்றின் பயில்வால் விரவுநன வாயவுல கணைகனவென் றெ
ண்ணி மெய்த்தவான் மாவுணமை கருதல்சதவா பததி" எ - து அம்மூன்றி
னப்பியாசவலியால் மிசிரிப்பிததுள்ள சாககிரப்பிரபஞ்சததைக கனவாகந்னை
த்து - யதார்த்தமான வான்மாவின் துண்மைவழுவம் யாதோவென வதனைக
காணக் கருதல் சத்துவாபதியெனப்படுவதாம் "பரவலுறு முலகுதோன் று
துகழுத் தியன்போற் பகரறிவு மாதிரியாய் நிறறலசஞ் சத்தி" எ-து நீக்கமி
ன்றிப் பரவிய வுலகென்பது சமுந்ந்தோன்றாது சுழுத்தியவததையுடையவனை
ப்போலச் சொல்லப்பட்ட அறிவுமாதிரமாகநிற்ற லசம்சத்தியெனப்படுவதா
ம். "ஒருவிவா சனையனைத்து மிகுதுயிலோன் போல வுயிரானந் தத்தொடுங்
கல் பதார்த்தாபா வனையாம்" எ - து. பூவவிடய வாசனையனைத்திலு நீங்கி ய
திக நித்தியையுடையோனைப்போல, ஆன்மாவானது தனதானநத்தி லொடுங்
ருவதே பதார்த்தாவனை யெனப்படுவதாம் எ - று உலகைச் சங்கற்பவழ
வெனக் காட்ட நனவாயவுலகென்றா. வேறின்மையி னுண்மாவை யானந்த
மென்றும். ஆமெனலை - கடைசிலைத்தீபமாக்குக்

விடயவலியறுதல்; விடயாசத்திரீககம். நீங்கவே, மனஞ்சிறுரு மெனக்
கொள்க. கருதல், நிறற்ல், ஒடுங்கலென்பன வொருபொருளைக் குறித்தேயாம்.

முற்கூறிய விரண்டொழியி னப்பியாச முதிர்ச்சியினை லென்பா - சுவே
ச்சை விசாரணைவலியாவெனவும்; அதனால் விடயவவாவிற்குச் சீரணம் வந்த
தென்பா - விடயவலி யறுதலெனவும்; அதனால் மனமனுததுவமாய்க்குறுகி
யதென்பார்-தனுமானசி யெனவும், இங்ஙன மறிவுவளர்த்து மனஞ்சிறுகலு
மாகப் பழகிவருதலென்பார் - அவற்றின் பயில்வாவெனவும், அதனால் சாக்கிர
த்தி னிச்சயமாகத் தோற்றப்பட்ட திரிசியங்கன் சொப்பனத்தைப்போல மித்
தையாகக் காண்பானென்பார் - நனவாயவுலகினைக் கனவென்றெண்ணி யென
வும்; இங்ஙனமெண்ணியவிடத் தாத்மசத்தைத் தரிசித்தானென்பார் - மெய்த
தலாகிய வுண்மைகருதல் சத்துவாபத்தியெனவும்; இவ்வனுபவத்தினுற் சொ
ப்பனப்பின்பஞ்சு மனதேயெனக்கண்டவிடத் தச்சொப்பனந் தோன்றாது மன

மாத்திரமாய் நிறபதுபோல் முன்கனவெனக்கண்பு - ஷல்கங் காண்பானாகிய நி
ருசகுமாத்திரமாய் நிறகுமென்பார் - உலகுதோன்றது சுழுத்தியன்போற் பக
ரறிவு மாத்திரையாய்நிற வசம்சத்தியெனவும் ; இங்ஙனம் நிறறலே வாசனா
ட்சயமாய்ப் பிரமாநந்தம் வெளிப்படுமென்பார் - ஒருவ்வாசனை யனைத்து மிரு
துயிலோன்போல, வுயிராநந்தத் தொடுகலெனவும் ; இப்போ தாநந்தமானவி
டத்துச் சாவமுந் தன்மயமாய் விளங்குமென்பார் - பதார்த்தாபாவனை யென
வுங் கூறினார் - கங் - கவிமுதலிதுகாறு நிதித்தியாசனத்தைப்பற்றியது

(கவி - கச அ. அ - கை.)

மறறென்றி னிலககணதையும் - இனிச்சமாதிகுபயின் பெயரையு மி
னையவென வுணாததுகின்றது

உணடிலையென் னுமலகங் கிருதிநிரங் கிருதி

யுறமலறி வருவாய வத்துவித பத்ததுட்
கண்டதொரு வறுங்குடம்போ லுடபுறஞ்சு னியமாங்

கதிதுரிய காமியா முபரதியை யடைநது

கொண்டிலக லுறுதிரிசி யானுவே தம்பின்

கூறலுறு சததானு வேதநிரு விகற்ப
மெண்டருசட் சமாதிகளாம் புறமொடக மென்னு

மிருபேத மடைந்தவற்றை முறையினிவன் மொழிவாம

[பொழிப்புரை]

உணடிலையென் னுமலகங் கிருதிநிரங் கிருதியுறமலறி வருவாயவத்துவி
த பத்ததுள்” எ - து உண்டென்று மில்லையென்றொ சொல்லாம லகவிவகார
த்தையும் புறவிவகாரத்தையு நிகரகித தற்வேவடிவா நினதுள்ள - அத்து வித
பத்தினுள் “கண்டதொருவறுங் குடம்போ லுடபுறஞ்சு னியமாங் கதிதுரிய
காமியாம்” எ - து அனுபவமாகக் கண்டது வோவறுங்குடம்போல வகம்பு
றமென்பதின்றிச் சூனியமாதின்றிலை யாதோ வதுவே துரியகாமியென்பபடு
வதாம் “உபரதியை யடைநது கொண்டிலக லுறுதிரிசி யானுவே தம்பின்கூற
லுறு சததானு வேதநிரு விகற்பம்” எ - து இங்ஙனமாய்புபரதியை யடைந்து
கொண்டு விளங்குகின்ற - திரிசியானுவித்தம் - பின்கூறப்பட்டசததானுவித்த
ம் - நிர்விகற்பமெனற்கியைந்த “எண்டருசட் சமாதிகளாம் புறமொடக மென்
னு மிருபேத மடைந்தவற்றை முறையினி வனமொழிவாம்” எ - து. புறமகமெ
ன்னு மிரண்டுபேத்தா வெண்ணத்தக்க சட்சமாதிகளாகிய விவற்றையுடைவ
னாதலி னிவைகளை முறையே யிவ்விடத்தெடுத்துக் கூறலும், எ - து. பொரு
ளைக்குப்பற்றி - அடைந்தென்பதை யுடைவனாதலினைன்றும் .

நிரங்கிருதியென்பது : நிரங்கிருதியெனக் கெடுதலவிகாரமாயிற்று. புறமொடகமென்றமையிற், புறத்தின் மூன்றும் அகத்தின் மூன்றமாகச் சட்சமாகியாம். இவ்வனுசந்தான நிரிசியத்தை யனுசரித்துவருதலால், நிரிசியானு வேதமெனவும், திருக்குவான சத்தையனுசரித்து வருதலால், சத்தானுவேதமெனவும் ; இவ்விரண்டையு மனுசரியாமற் சவயமாய விகற்பமின்றிச் சச்சிதநந்தமாய வருவது நிருவிகற்பமெனவும் ; நிரிசியத்திற் றன்னைக்காண்பது புறமெனவும் , தேகர்தியக்ககரணத்திற் றன்னைக்காண்பது அகமெனவுங்கொள்க.

(பதசாரம்)

முற்கூறிய நெருங்குநு பவத்தினால் - சததசததெனவும், பாகியாநதரமென்பன முதலிய பேதமியாவுமின்றிச் சின்மாத்நிரமான வததுவிதன்வருபத்தைத் தவிர மறஞென்றுமில்லாததே துரியாதீதமென்பா-துரியகாமி யாமெனவுங் கூறினா.

சரிதையாதி மூன்றுங் கடந்த ஞானபாதத் திறகுச சாதன மான கவேசை விசாரணை தனுமானசி யென்கின்ற மூன்று மப்பியாசபூமியெனவும், சததுவாபத்தி - அசமசத்தி - பதாத்தாபாவீன - துரியமென்கின்ற நான்கு மனுபவ பூமியெனவும், இவற்றினிரலே - பிரமவிதது - பிரமவரன் - பிரமவரியான் - பிரமவரிட்ட னெனல் சீவன்முததாகளது தாரதம் மியங்க ளெனவும், இன்னுமில்வனுபவமாகிய புருடனுக்குமுற்கூறிய மூன்று பூமியுஞ் சாககிரமும் - நான்காம்பூமி சொப்பனமும் - ஐந்தாம்பூமி சுழுததியும் - ஆறாம்பூமி துரியமும் - ஏழாம்பூமி துரியாதீதமு மெனவுங்கொள்க

(இம்மூன்றுகவியினதுகருத்து)

இவைக ளப்பியாசத்திற் றாரதம்மிய மாதலன்றியு மனுபவத்தினுந் தாரதம்மிய மிருப்பதைக்கண டிவ்வவதிகட் கதீதமாகவேணடி. யினுஞான பூமியினிலக்கணங்களை யுணராதியதென்பது. (கசுஅ)

(கவி - கசுசு. ௨ - கை.)

மேனிற்றுத புறசசவவிகற்ப சமாதியினிலக்கண முணர்த்துகின்றது
கடாதிவிட யத்தினிலொன் றினைக்குறித்து நாம்
கற்பனையோ மிருவமெனு மாயையதன் றிறத்தைத்
கடாதுவிடத் தத்திபா திப்பிரிய மென்னுஞ்
சச்சிதந நந்தமாம் பிரமத்தின் றிறத்தை

விடாதனுசந் தானஞ்செய் திடுதலே புறத்து

மெயத்திரிசி யானுவே தப்பெயர்கொள் கின்ற

கெடாததொரு சவ்விதரப சமாதியென லாகுந்

கிளந்தபுறச் சததானு வேதமது கிளப்பில்.

[பொழிப்புரை.]

கடாதிவிட யத்தினிலொன றினைக்குறித்து நாமகற்பனையோ டிருவமெ
னு மாயையதன றிறததைத் தடாதுவிதது' எ - து கடமுதலிய விடயங்களி
லொன்றைக் குறித்துக் கொள்ளு நாமமுங் - கற்பனையும்-உருவமும் - என்னு
மாயாகாரியங்களையும்-அம்மாயையையும்-அதின்வலியையும்-தடையின்றி விடு
தது "அத்திபாதிப் பிரியமென்னுஞ் சச்சிதானந்தமாய பிரமத்தின் றிறத்தை
விடாதனுசந் தானஞ்செய் திடுதலே" எ - து அதிபாதிப் பிரியமென்னத்தக்
க சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய பிரமத்தி னெதாரத்தநிலையை விடா தனுசந்தா
னஞ் செயதுவருதலே "புறத்து மெயத்திரிசி யானுவே தப்பெயர்கொள் கின்
ற கெடாததொரு சவ்விதரப சமாதியென லாகும" எ - து புறத்தின் மெய்யா
ன திரிசியானுவித்தப் பெயரைக் கொள்கின்ற வென்றுங் கெடாததாகிய வொ
ப்பற்ற சவ்விதரப சமாதியெனப்படுவனவாம் "கிளந்தபுறச் சததானு வேதமது
கிளப்பில்" எ - து முனகவியிறகூறிய புறச்சததானுவித்தத்தைக் குறித்துச்
சொல்லுமிடத்தில எ-று

காணப்பட்ட திரிஸயங்களின் மாயையின் றன்மையான நாமரூபத்தை
நீக்கிப் பிரமாமசத்தால யதாரத்தமாக விளங்கிய சச்சிதானந்தமாயப் பழகவே
ண்டுமென்பார - கடாதிவிடயங்களி லனுசந்தானஞ் செய்தலெனவும் , அங்ங
னஞ் செய்தல பாகியத்திலென்பார - புறத்தெனவும் , அஃது திரிசியத்தைய
னுசரித்து வருதலெனபார - திரிசியானுவேதமெனவும் , அங்ஙனஞ்செய்தல
விடயங்களின் வேறுபாடெனபார - சவ்விதரப சமாதியெனவுங் கூறினார்

(இதனதுகருத்து)

புறம்பிலுள்ள விடயங்களி னாமரூப திருஷ்டியின்றிச் சச்சிதானந்த திரு
ஷ்டியாகப் பழகவேண்டுமெனபது (சசக)

(கவி - கரு. அ - கை.)

மேனி றுத்தமுறையா லேனையவற்றுட் புறச்சத்தானுவித்த முதலிய மூ
ன்றுசமாதியி னிலகண மிணையவென வுணாததுகின்றது.

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்

தர்னெனவே தியானித்த லதுவாகு மென்க

விச்சமா திகல்பயின்ற வலியினுற் றேன்று
 மிரும்பிரமா நாதநிலை தனின்மனஞ்சென் றொடுங்கி
 நிச்சலமா யலையில் கடல் போலிருத்தல் புறத்து
 நிருவிகற்ப சமாதியா மனோகதகா மாதிக்
 கச்சமறு கரிதானென் றெண்ணுதலுட் டிரிசி
 யானுவே தபபெயாகொள் சவ்விகற்ப சமாதி.

[பொழிப்புரை]

சச்சிதா னாதவுரு வாகுவதே பிரமந தானெனவே தியானித்த லதுவா
 ருமென்க” எ - து சச்சிதானந்த சொரூபமாக விளங்குவதிகியாதோ வதுவே
 பிரமமெனப்படலா லதனைக்கண்டதுதானென்றே விடாது தியானித்தலே மு
 ற்கூறிய சத்தானுவித்தமாமெனக்கொள்க “இச்சமாதிகள் பயினைவலியினுற
 றேன்று மிரும்பிரமா னாதநிலை தனின் மனஞ்சென் றொடுங்கி” எ - து. இங
 னனமாய விச்சமாதிகளி லிடையிடாது பயின்றுவந்த வலியினிலேமையா லெ
 மு மேலாய பிரமாநாதநிலையில் மனமானதுசென் றொடுங்கி “நிச்சலமா யல
 யில்கடல் போலிருத்தல் புறத்து நிருவிகற்ப சமாதியாம்” எ - து யாதோ
 சேட்டையுமின்றி நிஸ்தாங்கமபோ லமைதி பெற்றிருப்பதே புறத்து நிரு
 விகற்ப சமாதியெனப்படுவதாம் “மனோகத காமாதிக் கச்சமறுகரிதானென்றெ
 ண்ணுதலுட் டிரிசி யானுவே தபபெயாகொள் சவ்விகற்பசமாதி” எ - து. மன
 தினுள்ள காமக்குரோதாதிகளைப் பற்றிக் கலங்கு மச்சமற்றபாலதாகிய சாட்சி
 யேதானென் றெண்ணுத லகத்திரிசியானுவித்தமெனப் பெயாகொண்ட சவ்வி
 கற்ப சமாதியெனப் படுவதாம் எ - று

முன்னனுசந்தித்துவந்த சச்சிதாநந்தமே பிரமசத்தென வனுசந்தித்து
 வருதலே புறச்சத்தானுவேத மெனவும், இவற்றாலுதயமான வானந்தத்தின் ம
 னங்கனானது நிறைவு - புறத்து நிருவிகற்ப சமாதியெனவும், இத்தேகாதியந்தக்
 கரணங்களால் வருவ காமக் குரோதாதிகளின் சேட்டைக்குத் தான்சாட்சியா
 ய்க் காண்பதை - மனோகத காமாதிகளுக்குக் கரிதானெனவும், இஃதக் விடயத்தி
 லனுசந்தானமாதலி னுட்டிரிசியானுவேதமெனவும், அஃது தனக்கு வேறுபா
 டாயிருத்தலி னுட்சவ்விகற்ப சமாதியெனவுங் கூறினா

(இதனதுகருத்து.)

சச்சிதாநந்தமே பிரமமாகவு மதனாலுதயமான பிரமாநந்தத்தின் மனங்க
 ளையது மகத்தினுள்ள சகலதத்துவங்களுக்கும் தான்சாட்சியா யிருப்பதுமாகவு
 வந்துவருவதெனப்படு.

(கவி - கருக. ௮ - கை.)

அகச் சததானுவேத முதலிய விரணசெமாதிகளி னிலககணமுணாதது
கின்றது

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளி யுருவர்

தானெனச்சிந தித்திடலுட் சத்தானு வேதம்

பொங்குறுதன் னனுபூதி ரசநதோன்று மதனாற்

புகன்றதிரி சியஞ்சத்த மெனுமிரண்டு மகன்றே

யிங்கசைவி நீபமெனப் பந்தமற விருத்த

லிலங்குமக நிருவிகற்ப சமாதியிவ்வா றுணா

தங்கலற வொழுகுமியோ கிக்குமன மெங்கே

சரிககுமாண் டாண்டெலாஞ் சமாதியென லாமே.

[பொழியபுரை.]

சங்கமறு சச்சிதானந்த வொளி யுருவர் தானெனச்சிந தித்திடலுட் சத்தானு வேதம்” எ - து அசங்கமா நின்றுள்ள சச்சிதானந்த சொப்பிரகாச வடிவ மே தானெனச் சிந்தித்திடுதல் யாதோ வதுவே யகச்சததானு வித்தமெனப்ப வெதாம் “பொங்குறுதன் னனுபூதி ரசநதோன்று மதனாற் புகன்றதிரி சியஞ் சத்தமெனு மிரண்டுமென்று” எ - து மேலிடுகின்ற தனதனுபூதி ரசநதோன்றுங் காரணத்தான் முறகூறிய சததானுவித்தந் திரிசியானுவித்த மெனப்படுமி ரண்டு மொருங்கே யகன்று “இங்கசைவிரீபமெனப் பந்தமற விருத்த லிலங்குமக நிருவிகற்ப சமாதி” எ - து இங்கே யசைவிலலாத நீபமெனவனமோ வ துபோலப் பந்தசம்பந்த மற்றிருத்தலே விளங்காநின்ற வகநிருவிகற்ப சமாதியெனப்படுவதாம் “இவ்வாறுணா தங்கலற வொழுகுமியோ கிக்குமன மெங்கே சரிககுமாண் டாண்டெலாஞ் சமாதியெனலாம்” எ - து இங்குனமாயவா றுவிதசமாதியினனும் யாதோன்றினும் பற்றுதலற வொழுகும் யோகீஸ்வரனுக் கவரவாமன மெங்கெங்கு செல்லுகின்றதோ வந்தந்தவிடமெலலாஞ் சமாதியெனக் கூறலாம் எ - து ஏ - *அசை

(பதசாரம்)

சங்கத்தியாகமாய்த தனித்துவிளங்கிய சச்சிதாநந்தமே யாத்மாவெனவு ம் ; இச்சிந்தன மகதநி லனுசரித்துவருதல், அகச்சத்தானுவேதமெனவும் ; அவற்றானுண்டான வாத்தாநந்தத்தின்முன் பழகின விரண்டிரீங்கி மனங்கரைந் து நிச்சலமாய் நிற்பதே, அகநிருவிகற்ப சமாதியெனவும் ; இவற்றா னிவன்மு

ன மானந்தவடிவமாய் நின்றலிற் சஞ்சரிக்கு மாண்டாண்டெலாஞ் சமாதியென
வுங் கூறினார்.

வினா. திரிஸ்யானுவேதத்திற்குஞ் சததானுவேதத்திற்குஞ் சுவவிகற்பச
மாதியென வொன்றாய்ச் சொல்வ தியாதினாலோ?

விடை. நாமரூபமான திரிஸ்யத்தை விகற்பித்துச் சச்சிதாநந்தத்தைக்
கிரகித்தலினாலுஞ், சச்சிதாநந்தமே பிரமமெனச் சிந்திக்கும் பேதமிருத்தலினா
லு, மிவ்விரண்டிற்கு மொரே நாமமவந்ததெனக்

ஆன்மா ஆனந்த வடிவமென்றதற்கு மேற்கோள, மனநிறைந்திடினமுத
மாய் நிறைந்திடுமெவையர், தனதுதாட்செருப புலகெலாந் தோனமூசசுநதரம்
போலென்னும் - வாசிட்டுக் கவியினாலுங் காணக்

(இதனதுகருத்தது)

புறச் சததானுவித்தசமாதி மூன்றுந் தற்பத்சோதனையாம். அவற்றின்மு
ன்னையவிரண்டும் வாச்சியாரத்தமான வீசனையும், பின்னையவொன்றும் லட்சி
யார்த்தமான பிரமத்தையும் விளக்கும் அகச்சமாதியுனறுந் தொம்பத்சோத
னையாம். அவற்றின் முன்னையவிரண்டும் - வாச்சியாரத்தமான ஜீவனையும், பி
ன்னையவொன்றும் - லட்சியாரத்தமான கூடஸ்தனையும் விளக்கும் இவ்விரண்
டு மசிபத்ததின் வாச்சியாரத்தமெனவு, மிவற்றினயிககமான வத்துவிதஸ்வரூ
பமே லட்சியாரத்தமெனவு மிவ்ருணமனுபவ முள்ளவனே சதாசமாதியை யு
டையவனு மென்பது. கசள - கவிமுடலிதுகாறுஞ் சமாதிபற்றியது (கருக)

(கவி - கருஉ அ - கை.)

முற்கூறிய சமாதிகளா லனுபவமான ஞானத்திற்குப் பல முன்பொது
வாகக்கூறினதன்றி யதன்சிறப்பைத் துக்காபாவமுத ஞானகாகத்தொகுத்தது ம
வற்றின் முதலொன்றை நான்காக வருத்ததுங் கூறுவான் றொடங்கியவற்றினு
மு மவைகளிற் றுக்கானுபவந்தோன்ற விகலேரூக துக்கவிலக்கணமு முணாத
துகின்றது.

தக்கமா ஞானபல நான்குதுக்கா பாவஞ்

சருவகா மாப்தியொடு கிருதகிருத் தியமே

தொக்கபிராப் திப்பிராப் பியங்கொனு மிவற்றுட்

சொல்லியதுக் காமாவ மிகபரத்தா விசண்டாம்

பொய்க்குமோ தூல்வுடம் பெழிலொழிதி நூற்றம்

புருபிணிகண் முதலனவுங் கநரியதே கத்து

மிக்ககா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ வாதி

வியாதிகடகு விததாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை.

[பொழிப்புரை.]

தக்கமா ஞானபல நானகுதுக்கா பாவஞ் சருவகா மாப்தியொடு கிருத்திருத் தியமே தொக்கபிராப திப்பிராபியங்களுனு மிவற்றுள்” எ - து தருந்த மேலாய பலனாளுளவாம் அவை , துக்காபாவம் - சாவகாமாபதிகம் - கிருத்திருத்தியம் - மிகுந்தபிராபதிப பிராபியமெனபன இவ்வாறு கூறியவற்றுள், “சொல்லிய துக்காபாவ மிகபரததா லிரண்டாம் பொய்க்குமோ தூல்வுடம் பெழிலொழிதி நூற்றம் புருபிணிகண் முதலனவும்” எ - து முறகூறிய துக்கா பாவமெனபது , இகமும் பரமும் எனனு மேதுக்களா லிரண்டுவிதமா யிருக்கும் அவற்றுள், நசிக்கத்தக்க வோ தூல்வுடம்பினில குருபத்துவருந் - தூக்கந்தமும் - இடைவிடாது வந்துகொண்டிருக்கும் வியாதிகளு மிவைபோல்வனவும் “காரியதே கத்து மிக்ககா மாதியுங்கா ரணத்தினிலவ வாதி வியாதிகடகு விததாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை” எ - து குடசுமதேகத்தின் மிகுந்த காமகருரோத் முதலியவைகளும், காரணதேகமாகிற் வலித்தையி லவநன மாககூறிய வாதிவியாதிகளுக்குப் பீசமானின்றுள்ள பூவவாசனையுமே யிகலோகதுக்கமாம் எ - று. பொய்க்குமெனபது, ஆசெதுகை ஆமென்பது, எஞ்சுகின்றது.

துக்காபாவம், துக்கமினமை சாவகாமாபதி, யாவிலுநிறைந்திருக்கின்ற கததையடைதல் கிருத்திருத்தியம், செய்யவேண்டிய சாதகங்களினைத்து செயதுமுடிந்தது பிராபதிப்பிராபியம், அடையவேண்டிய பொருளையடைதல் துக்காபாவ மிகபரததா லிரண்டெனறமையின், துக்கமு மவநனமே யிரண்டாயின பிணிகள்முதலன வெனறமையின், வாத பித்த சிலேத்துமங்களாலும், விஷஸ்பரிச முதலனவற்றிற்குக் கீறிப்பாய்ச்சன் முதலியவற்றாலும் தாலததிறகுவருந் துன்பங்களும், காமாதியென்றது ; இராகத்துவேஷங்களாற்கு கருமத்திறகுவருந் துன்பங்களும், விததாம்வாசனையென்ற, திவல்ரணமற்றும் காரணமான வாசனையாற் காரணத்திறகுவருந் துன்பங்களு மெனக்கொள்க. கொள்ளவே, இததூலாதி மூன்றுதேகங்களால்வருந் துன்பங்களே யிகலோகதுக்கங்களாயிற்று.

(இதனதுகருத்து.)

இலோகதுக்காபாவம் வருவிப்பான் கருதி யில்லிகதுக்க நீங்குநிமித்த மிம்மூன்று சரீரங்களால்வருந் துன்பங்களைத் தரிசிப்பித்ததென்பது. (கருட.)

(கவி - கருட.அ - கை.)

இகலோக துக்காபாவமும் - பரலோக துககமுமாகிய விவ்விரண்டி னி லக்கண மிணையவென புணர்த்துகின்றது.

மித்தையெனு மாயாகா ரியவுடம்பா திகளின

வேறாய துரியஞா னத்தின்மே லாக
வைத்தவொரு போகபோத் திருக்களிலா மையினான்

வரஞானிக் கவலிமும்பை மூன்றுமிலா திருத்தல்
பொய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமென லாகும்

புண்ணியம்வந் தென்றுபோம பாவமென நின்ற
சித்தமுறு சிந்தனையே பரலோக துக்கந்

தெரியினெனப் புகன்றிடுவர் திருக்கறுநல் லறிஞா.

[பொழிப்புரை.]

மித்தையெனு மாயாகாரிய வுடம்பா திகளின் வேறாய துரியஞா னத்தி ன்மேலாக வைத்த” எ - து மித்தையெனக் கூறத்தகு மாயாகாரியமாகிய தூல வுடல் முதலியவைகளி னின்று மாறாயுள்ள துரியஞானத்தினு மேலாகவைத் துள்ள, “ஒருபோக போத்திருக்க ளிலாமையினான் வரஞானிக் கவலிமும்பை மூன்றுமிலா திருத்தல் பொய்த்தவிக லோகதுக்கா பாவமெனலாகும் ” எ-து ஒருபோகமு மதனையனுபவிக்கும் போகத்தாக்களும் வேறினமையினமேலாய ஞானவானுக் கந்ததுக்கங்கள் மூன்றுமிலலாதிருத்தலே பொய்யா நினதுள்ள விகலோக துக்காபாவ மெனப்படுவதாம், “புண்ணியம்வந் தென்றுபோம் பாவ மெனநின்ற சித்தமுறுசிந்தனையே பரலோக துககந் தெரியினெனப் புகன்றிடு வர் திருக்கறுநல் லறிஞா ” எ - து, புண்ணியமும் பாவமுமாகிய விவ்விரண்டி ம் என்றுவந் தென்றுபோமோ வெனக் கவலையுற்றுநின்ற சித்தத்திறங்கிய வா லோசனையே விசாரிக்குமிடத்துப் பரலோகதுக்கமென வையந்திரிபற்ற நல்ல சத்துக்கள் கூறாநிப்பா, எ - து, வேதாந்தியெழுதிய வேனையோர் மாயையெ னையுண்மையெனச் சதயியாகக்கோடலை மறுக்க மித்தையெனு மாயையெ ன்றார், அம்மாயையி னுபாதேயமாகிய பூதபௌதிகங்களை யெககாலத்து மித் தையெனற்கு முரணென்னையென விளக்க “மாயாகாரிய வுடம்பா” திகளி ன்வேறாய துரியஞானமென்றா” பொய்த்தவென்பதில் யகரம் - ஆசெதுகை.

வினா. பரலோக துக்கத்தைக்குறித்து வந்த பாவவெறுப்பும், புண்ணியவி ருப்பும் துன்பமாகின்றன.

விடை. இங்ஙன மிவற்றைக் குறிக்கும்போதே வருமோ வாராதோ வென் மனதிறகைய மாதலினு மங்ஙனங் கிடைப்பினு மஃது மிக்கதுக்கத்தை ப்போலத் தூலத்திற்குச் சுரமாதி. நோய்களினுஞ், சூட்சுமத்திற்குக் காமநோயாதிய வனிதாதிய போகங்களினுங், காரணத்திற் காதிவியாதி யாதிய வாசனைக ணிறைநதிருப்பதினூந் துன்பமேயாயிற்றென்க

வினா அறநேல - வனிதாதிபோகங்களை யனுபவிக்குமின்பமுந் துன்பமாயின தென்ன?

விடை. துககருப்பமான விஷயவிற்பமுந் துககமேயன்றி மற்றொன்றாகாமையாற் துககமேயாமென்க

(இதன துகருத்து)

துன்பவடிவமான சரீரத்திரயங்களை யு மவற்றை யனுபவிக்கு மங்ஙகாரா ன்மாவையு நேதிகளைநது மேற சேடித்திருநத பிரத்தியகான்மஸவரூபசுகத்திலிருப்பதே யிகலோக துககாபாவமெனவு, மிமமையிற் செயத பாவமெங்ஙன நீங்கு மறுமைக்குவேண்டிய புண்ணியமெங்ஙன முண்டாகுமெனக் கருதிச்சாவப் பிராயசசித்த முத்தசெயவதனோடு தேகாநத்திற் பரலோகத்தை விரும்பி வருநதுவதே பரலோக துககமெனவு முணாதியதெனபது (கருந்)

(கவி - கருச - அ-கை.)

வினையபரலோக துககாபாவமினையவென வுணாததுகின்றது

ஞானநிலை யடைதலுநதா மமையிலையி னீர்போன்

ஞானியிரு வினையுமுற மையினுலிந் தனத்திற்

நீநனுரு மனலில்விற் கிலாததுபோற் கருமச்

செயலிலவ னுமவனி லஃதிரா மையினுன்

மானமுலுண் வனத்திலுற ததுபோல ஞான

மயனைவினை யாவுமுற மையினுலச் சிந்தை

தானவனி லெழாதிருத்த நனையுடைப்பா மேலோர்

தக்கபர லோகதுக்கா பாவமென வன்றே.

[பொழிப்புரை.]

ஞானநிலையடைதலுந்தா மனாயிலையி னீர்போன் ஞானியிரு வ்னையுமு றுமையினால்” எ - து ஆத்மஞானத்தை யடைந்தமாததிரததில் தாமனாயிலை யினீ ரெங்ஙனமோ வதுபோல, ஞானவான் நலவ்னை தீவ்னையெனனு மிரண டையு முறப்பெறுமையினனும் “இந்தனத்திற் றீநணுகுமனலில விற்கிலாதது போற் கருமச் செயலி லவனுவனவி லஃதிராமையினால்” எ - து விற்கிலக்கி னியிருக்கும் - அக்கினியிலோ விறகு கிஞ்சிதது மிராது, எங்ஙனமோ வது போல, கன்மானுஷ்டானங்களி லவனிருப்ப னவனிடத்திலோ வந்தக் கன்மா னுஷ்டானங் கிஞ்சித்து மிராது, இங்ஙனமாய வேதுவிலனும், “மானழ லுண் வனத்திலுறா ததுபோல ஞானமயனை வ்னையாவு முறுமையினால்” எ - து தீபறியெரியும் வனதகில மிருகங்க ளெங்ஙனநிலையுறுவோ வதுபோலச் சற்றுவ கலகமுறா தறிவேவடிவா விளங்குபவனை யெவ்வித மா ன வினையுங் கிடடனுகாமையினனும், “அச்சிந்தைதா னவனிலெழா திருத்த ற்னையுரைப்பா மேலோர தக்கபர லோகதுக்கா பாவமென” எ-து அந்தப்பர லோக சிந்தை யவனிடத்தி லெங்ஙனமெழு மங்ஙன மெழாதிருக்கு நிலையைச் சத்துக்கள் அடையத்தக்க பரலோக துக்காபாவ மெனக் கூறாநிற்பா எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள் சிந்தைதானெனலை - சிந்தையெயெனத தேற்றமாக கினுமமையும். இனவெதுகையாதலின், தீநணுகுமென்றா உறுமையினால்-இ ராமையினால் - உறுமையினால் - அவனி லச்சிததை யெழாதென முடிக்க. பர லோக மெஞ்சிநின்றதைக் குறிக்க, அச்சிந்தையென்றா

ஞானிகருக் கமலபத்திரததையும், அக்கினியையும், வனததையும், வினை கஞ்ச சலததையும், விறகையும், மாணையுமவமி தத்தென்க

வினா. இங்ஙனங் கூறிய வினைக் ளெங்ஙனநீங்கிறே?

விடை அக்கினியினா லெரிக்கப்பட்ட விற கவகக்கினி மயமாய நீங்கி னதுபோல, முன்னுள்ள சஞ்சிதவினை ஞானத்தா லெரிக்கப்பட்டவை ஞான மயமாய் நீங்கிற்றென்க

வினா. பின்னுள்ள வாகாமியத்தால் வரும் வினைக் ளெங்ஙனவதெங்ஙனம்?

விடை காடாக்கினியா யெரிக்கின்றவனத்தில் மிருகாதிக ஞ்ணடாதலும் வருதலு மின்றயதுபோல, ஞானமயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற சத்துக்களிடத்தி லவ்வினைகளுண்டாதலும் வருதலு மின்றென்க

வினா. அற்றேல் - அவ்வினைக் ளெரியுமென்றும் வாராவென்றுங் கூறின மையி னதந்தேன் சொருபமுண்டோ?

விடை அவைக டமதுதொழிலே யன்றி லவைகட்கோ சொருபமின்
'நென்க எனவே, அவை தமதுதொழிலாதலின் நனது சங்கற்ப நீங்கவேயவை
க ணீங்குமெனவும், அந்நீக்கமே ஞானவியாபகமாய் விளங்குமெனவும், அங்ங
னம் விளங்கலே யிவயினைகளுண்டாதற கேதுவின்மெனவுங் காண்க.

வினா பிராரததவினை யனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்ற தெனனை ?

விடை அவவினை ஞானோதயமாதற்கு முன்னரோ யமைத்ததாலென்க.

வினா அற்றேல - அதினுணுண்டாகும் வினைக ணீங்குவதெங்ஙனம்?

விடை அவவிருவினைகளு மிவினைப புகழ்வாராபாலொன்றும் இகழ்வார
பாலொன்றமாக நீங்குமென்க

வினா அற்றேல-இவையிங்ஙனமிருக்க வினைகளை யொருமுதலாக நினைத
திவனைநீங்கிற் புறத்திற்சேருமெனச் சிலாகூறுவதெனனை ?

விடை அவவினை பரிபூரணஸவரூபமான தன்னிடத்தி லேகதேச சங்க
ற்பத்தா ணுண்டானதென்றறிந் தவற்றைத் தனது நிருவீகற்பத்தாற் றணாகத்த
தெரியாத சிற்றறிஞ் சுவங்ஙனங் கூறுவனொன்க

(இவவிரண்டுவின துக்குதது.

இங்ஙனங் கூறிய புணனியபாவமாகிய விருவினைகளு நீங்கினவிடத் தவ
ற்றிற் சிந்தையெழுந்து சினைமாதிரமாய் விளங்குகின்றதே பரலோக துககாபா
வ மெனவு, மிந்நான்கினுற் றுகக நிவாத்தியான சுகத்திலிருப்ப னெனவுங் கூ
றியதென்பது

(கருசு)

கவி - கருரு. அ - கை)

மேனிமுத்த முறையாற் சாவகாமாபதியினிலக்கணமுணாத்துகின்றத

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சாவபவு மாதி

மிரணியகர்ப் பரீந்தமாய் மேன்மேல்வேண் டிற்ற

எல்லாந் தங்களுலாம் பற்றிலா வறிஞ்

னணுகுதலான் ஞானவகொண் டநிசிவத்தின் கூறுய்த

தொல்லாந் தங்களுலா நிற்கையினு லவற்குத்

துவமிலகண் டாந்ந சித்திதோன றுதலே

பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்கள்

புகன்றிடுவர் சர்வகா மாப்தியென வன்றே.

[பொழிப்புரை.]

எல்லாவாழ வினையுமுறுஞ் சார்வபு மாதிரியாகப் பார்த்தமாய்மேன்மேல் வேண்டிற நல்லாநந தங்களுளாம்” எ - து. பலவேறு விதமாக கற்பித்துநின்ற சமஸ்த வாழவுகளையு மடைத்த பாலவாகிய சாவபூமன்முதலிரணியகருபப நிறுவாக மேன்மேல் வேண்டிறுநின்ற சற்குணேத்தரமான வானந்தங்களினததையும், “பறநிலா வந்நு னனுக்குதலான் ஞானங்கொண்டறிசிவத்தின் கூறய்த தொல்லாநந்தங்க ளெலா நிறகையினுல ” எ - து இருவகைப்பறறுவ கமுன்ற ஞானவா னடைநதிருப்பதினனு மெய்யுணாவு காரணமாகக் கொண்டறியத்தகக் சிவத்தின் கூறாக முன்னர்கூறிய வானந்தங்க ளனைத்து நிறகையினுனும் “அவற்குத் துவமிலகண டானந்த சித்திதோன்றுதலே ” எ - து அந்தஞானவானுக் கிரணடறற வகணடாநந்தசித்தியுதிப்பதே “பொலலாத வினையகையைக் கடந்தபெருந்தவாகள புகன்றிவொ சாவகாமாபதியென” எ - து சாவகாமாபதி யாமென்று பொலலாத வினையகையினின்ற கட்டந்த பெருந்தவத்தையுடைய சத்துசுகள கூறநிற்பா எ-று அனறி - ஏ-அசுகள் நனுக்குதலால் - நிறகையினுல - தோன்றுத லெனமுடிக்க ஆதமாநந்தம் - பிரமாநந்தமெனலே - துவமென்றா

சாவபுமாதிரி இரணியகாப்பார்த்தமென்று, துவாத்சவாநந்தங்களாம் அவையாவன; மனுஷாநந்தம் - மனுஷகந்தாவாநந்தம் - தேவகந்தா வானந்தம்-பிதூரானந்தம் - ஆசானசதேவாநந்தம் - கருமதேவாநந்தம் - தேவாநந்தம் - இந்திராநந்தம் - பிரகஸ்பதியாநந்தம் - பிரசாபதி யாநந்தம் - விராட்டா நந்தம் - இரணியகர்ப்பாநந்தங்க ளென்பன

பிரசாபதியை விராட்டிலடக்கி - யேகாதசமாகக் கூறுவதுமுள. சாவபூமன்முதற் பிரகஸ்பதியீரூய வொன்பதுஞ் சீவாகளனுபவிக்கு மாநந்தங்களும், ஏனையமூன்று மீசுரர்களனுபவிக்கு மாநந்தங்களுமாம் சிவத்தின் கூறென்பது, பிரமாநந்தசமுத்திரத்தி லிவவாநந்தங்க ளனைத்துந் தரங்க புறபுத பேனதிவலைகளாம். இவவாநந்தங்க ளனைத்துந் தானாயிருக்கின்ற ஞானி , இப்பிரமாம்சமான வானந்தங்களனைத்திற்கு மதீதமான நிரதிசயாநந்தமாய நின்றலின், அகண்டாநந்த சித்தியையுடையவ னென்பதாயிற்று. ஈசரி லந்தரியாயியைக்கூற தொழிதல் ; மேற் பிரமத்திற் கடுத்தபடியாய் நிறறலினுனென்க

(இதனதுகருத்து)

கிஞ்சிஞ்ஞத்துவஞ் சர்வகஞ்ஞத்துவங்களினுண்டான வானந்தங்களனைததை புத் தனதம்சமாநக்கண் டவற்றிற்கதிதமான நிரதிசயாநந்தமாய யிருத்தலே சர்வகாநந்தி யென விளக்கியதென்பது. (கருதி)

(கவி - கஞ்சு. அ - ஐக.)

மேனி றுத்த முறையாற கிருத கிருத்தியத்துவ விலககண மினையவென
வுணாத்துகின்றது

தத்துவஞா னத்திறகு முன்னமீங கடையத்
தக்கவிட்டம் பெறவரிட்ட வொழிவிற்கு வேணடி
வைத்தவுழ வாதிகளுந் துறக்கமுதல் பெற்றகு
மகமுதலா யினவுமுத்தி சாதனமா ஞான
சித்தியுற மிகுசவண திகமுமறி ஞாக்குச்
செய்வனவாந் தத்துவஞா னத்தின்பின குடுமப
புத்தியொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையினுற்
புகன்றவுழ வாதிதொழி வியாவுமிலை யாமால்.

[பொழிப்புரை.]

தத்துவஞா னத்திறகு முன்னமீங் கடையத் தக்கவிட்டம் பெறவரிட்ட
வொழிவிற்கு வேணடி. வைத்தவுழ வாதிகளும் 'எ - து தத்துவஞான மடைத்
தகு முன்னரோ யிங்கடையத்தக்க தனதிட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வத
ற்கும் - இஷ்டமில்லாதவைகளை யொழித்தற்கும் வேணடி. யிவைகாரணமாக
வேற்படுத்திய வுழவுத்தொழின் முதலியவைகளும் "துறக்கமுதல் பெற்றகும்
கமுதலாயினவும்" எ - து சுவாககாதிபதவிக்களை யடைதற்கையாத யாகோபா
சனாதிகளும் "முத்தி சாதனமா ஞான சித்தியுற மிகுசவண திகமும்" எ - து,
முத்திகுஞ்சு சாதனமாயுள்ள வயிககியஞானம் வாயப்பானவேணடி. மேலாய்சி
ரவண முதலியவைகளை யியற்றலும் "அறிஞாகுஞ்சு செய்வனவாந் தத்துவஞா
னத்தின்பின்" எ - து அறிவுடை யவாகளுக் கியற்றற பாலனவாகிய தத்துவ
ஞானம் வரயத்தபின்னர். "குடும்பபுத்தியொடு பலபோகத் திச்சையிலா மையி
னுற் புகன்றவுழ வாதிதொழி வியாவுமிலையாம்" எ - து குடும்பத்தைப்பாதுகா
க்கவேண்டுமென்னும் புத்தியும், பலவாறாயபோகங்களில் வைக்குமிச்சையுஞ் ச
ற்றுமில்லாமையா லதுகாரணமாகமுன்னர்கூறிய வுழவுமுதலிய தொழிலினை
த்து மில்லையாமென வறிதி. எ - று. ஆல் - அசை. உழவாதிகளும் - மகமுதலா
யினவும் - சிரவணதிகளும் - தத்துவஞானம் வாய்த்தபின்னர் - அறிஞாக்கு
வேண்டுவதின்மையின் - உழவாதிதொழில் யாவுமிலையென்றார்

உழவாதிதென்றமையால், வாணிப கோபாலன மாதிகளும்; மகமுதல
ன வென்றமையின், உபாசனையும், திரிவேணிசங்கமத்தின் மீரித்தன் முதலான

வைகனும் ; சவணுதியென்றமையின், மன்னநிதித்தியாசன சமாதிபுங்கொள்
க. யாவுமியென்றது, வருணசிரம தருமங்களான விதிநீடேத ரூபமாதிய க
ண்மங்களை. (கருக)

(கவி - கருக. அ - கை)

(இதுவுமது)

வந்தசிறு சாளரத்திற் றேற்றுபர மாணு
வான்கதிரின் மிகுமொளியிற் றேற்றிடா வாபோ
ணந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரும
ஞானியிடை தோன்றாமை யாலியற்றத் தக்க
முந்தாமக முதலனவிக் கிலைபிரமா நந்த
முதலுண்மை யெய்தலாற் சவணுதி யெல்லாஞ்
சிந்தையுற வியற்றுமள வாருமதா லிதுவே
செப்பியவக் கிருதகிருத் தியததுவமென் றறியே.

[பொழிப்புரை.]

வந்தசிறு சாளரத்திற் றேற்றுபர மாணு வான்கதிரின் மிகுமொளியிற்
ற்றேற்றிடா வாபோல்” எ - து ஆகாயத்தினின் றிறங்கெச்சிறிய பலகணிதவா
ரத்திற் றேற்றுக்கிற் பரமானுககள் வானஞ்சியனது மிககவொளியில தோற்
றதிருப்ப தெவ்வனமோ வதுபோல, “நந்தலுறு சிற்றறிஞன் விடயமாங் கரு
ம ஞானியிடை தோன்றாமை யாலியற்றத் தக்கமுந்தாமக முதலனவிக் கிலை”
எ-து. நசித்தற்கியைந்த வற்பவறிவினனது விடயபலங் காரணமாக வெய்துங் க
ருமங்கள் ஞானவானது சந்தியிற் றேன்றாமையின வியற்றற்பாலனவாகிய
முதலினின் றுள்ள யாகாதி கிருத்தியங்க ளிவனுக்கெல்லையாம். “பிரமாநந்த முத
லுண்மையெய்தலாற் சவணுதி யெல்லாஞ்சிந்தையுறவியற்றுமள வாரும்” எ-து.
பிரமாநந்தமுத லிவ்வாக்கிடந்த கிரத்சயானந்தமாகிய வுண்மையை யடைந்
திருப்பதினாற் கிரவணமுதலிய வெல்லாவுழைப்புகளுஞ் சிந்தையிற் றெளியுமா
றியற்றுபரிபந்தம் வேணவெதாரும். “அதா லிதுவே செப்பியவக் கிருதகிருத்
தியத்தவமென்றறி” எ - து. அக்காரணத்தா லிங்ஙனங் கூறியநிலையே முன்
கார்கூறிய வந்தக்கிருத கிருத்தியமெனப் படுவதாமென் றுராயந்தறிதி. எ-று.
எ-று. அகை, பரமானுக்கள் போற் கருமங்களும், ஞானியப்பிரகாசத்தைப்போல்-
ஞானியிப்பென வுலகித்தவாதுவான்க.

சிறநறிஞனெனவே, பேரநிலையுங்கூட்டி ஜீவேச கருமமெனக் கொள்
க ஞானியென்றது, இப்பேதஞானமின்றியசுத்தசைதன்னியத்தை யுடை
யவீன. சிந்தையுற வியற்றாமளவென்றது; சவணாகியான சாதனங்கள் சாத்தி
யமாகிற பரியந்தமேயன்றி மேல்வேணவெதின் நெனல்

(இவவிரணடுகவியினதுகருதது.

இகபோகரிமித்தந தேகயாத்திரைக்குவேணடிய வழவாழிகளும், பரபோ
கரிமித்த மிலிங்கதேகயாதிரைக்கு வேணடிய யாகாழிகளும், நீருவாணககரி
மித்த மாதமயாதிரைக்கு வேணடிய சவணாழிகளும், ஞானமுண்டானபின் பி
யாவுந தன்மயமாய் விளங்கலினிவையனைததுஞ செயதுஞ செய்யாமறகயமா
ய்ப் பிரகாசித்தலா விதுவே கிருதகிருததியத்தவமு மென்பது (கரு௭)

(கவி - கரு௮. ௮-கை.)

முன்னிறுத்தமுறையா னின்றள்ள பிராப்திபிராப்பியவிலககணமும்-
சாட்சாத்தகார மிருவகைத்தாயதி னுமங்களு மினையவென வுணர்த்துகின்றது.

முறறலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்தான்

முததிவிருப் பரியகுரு வழிபாடு பெருநூல்

வெற்றிதரு சவணாதி யறிவறியா மைகளின்

விவேகமிகு மஞ்ஞான வழிவொடுதன் னுண்மை

பெற்றுசமு சாரதுக்க ரிவிர்த்திசா நந்தப

பேறெயத லேபிராப் திப்பிராப பியமாம்

பற்றுமுயா முத்திவகை பிரணடாகு மவைதாம்

பகர்சீவன முத்தியொடு விதேககை வல்யம்.

[பொழிப்புரை.]

முறறலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா கந்தான் முததிவிருப் பரியகுரு வ
ழிபாடு" எ - து.முடிந்தமேலாய புண்ணியபரிபாகமு மதனாலெழுமுத்திவிருப்ப
மும் - அரிதாகிய குருவுக்குவழிபாடுசெய்தலும் "பெருநூல் வெற்றிதரு சவண
தி யறிவறியா மைகளின் விவேகம்" எ - து. பிரபலகருதி யேற்றலும் வெற்றி
தரறபாலதாகிய சிரவணாழிகளும் ஞானஞ்ஞானங்களி னிலைமையை யுணர்த்த
கக விவேகமும், "மிகுமஞ்ஞான வழிவொடுதன் னுண்மைபெற்று" எ-து. பெ
ருகிய வஞ்ஞான நாகமுந் தனதுண்மை ஞானமுமெய்தப் பெற்று. "சமுசர்

ர துக்கநிவிர்த்தி நிசானந்தப் பேபெய்தலே பிராப்திப் பிராப்பியமாம்” எ - து. அதனற் சமுசார துக்கநிவிர்த்தியும் நிசானந்தப்பேறு மொன்றன்பின் னொன்றாக வெய்தலே பிராப்திப்பிராப்பிய மெனப்படுவதாம். “பற்றுமுயர் முத்திவகை யிரண்டாகு மவைதாம் பகர்சீவன் முத்தியொடு விதேககை வல்யம்” எ - து. பின்னர் பற்றத்தக்க மேலாயமுத்திவகை யிரண்டாகிற்கும். அவைகள் ; சொல்லப்பட்ட சீவன்முத்தியும் விதேகமுத்தியு மெனப்படுவனவாம் எ - று. புண்ணியபரிபாகம் - முத்திவிருப்பு - குருவழிபாடு - பெருதூல - சவ னாதி - அறிவறியாமைகளின் விவேகம் - அஞ்ஞானவழிவு - தன்னுண்மைஞா னப்பேறு - சமுசாரதுக்கநிவிர்த்தி - நிசானந்தப்பேறு - எய்தலே பிராப்திப் பிராப்பியமாமென முடிக்க

சீவன்முத்தி, சீவன் சிவமாகவிளங்குதல் விதேககைவல்யம், நாமரூப ரகிதமான ஞானவடிவமாதல்.

(இதனதுகருத்து)

புண்ணியபரிபாகமுதற் சம்சாரதுக்க நிவிர்த்தியீரூய தசவிதபதங்களை யடைந் தவற்றைநீக்கி நிரதிசயாநந்தத்தை யடைதலே பிராப்திப் பிராப்பியமெ ன்பது. (கருஅ)

(கவி - கருகூ. அ-கை.)

இங்ஙனம் ஞானபலம்பெற்ற மகான்க ளிருதிருத்தராவரெனக் கூறுவா ன்வேண்டி முதல் சீவன்முத்தனிலககண மினையவென வுணர்த்துகின்றது

அறிவுடையோர்க் ககமான்மா வொடுவருசம் பந்த

மகறவினும் பிறருடல்போற் றன்னுடலந் தனிலு

முறுதிதரு மபிமான மின்மையே யாகி

யுண்ணுமனு பவ்வொப்பால் வருபிரா ரத்த

வறுதுகாவுண் டாஞ்சமுத்திப் பாலாதி போல

மந்தானு சந்தான மாதலிற்றே காகி

கெழியபிமா னங்கமுன்றுங் கடமுதிததுஞ் சுழலுங்

திக்கிரிபோல் வாதனையா லுறல்சீவன் முத்தி.

[பொழிப்புரை]

“அறிவுடையோர்க் ககமான்மா வொடுவருசம் பந்த மகறவினும்” எ - து. மகான்களுக்கு யானான்மசொருபமென்ற விளக்கத்தோடு முன்னர் வந்து கொ

ண்டிருந்த வஞ்ஞானசம்பந்த மனுமனுவா வகனீறுவருதலினால் “பிறருடல் போற் மன்னுடலந் தனிவ முறுதிதரு மபிமான மின்மையே யாகி” எ-து. பிறருடலின்கண தமக கபிமானவழுத்த மெங்ஙனமின்றோ வதுபோலத்தமது டலின் கண்ணும் ஸ்திரமான வபிமானஞ் சற்றுமில்லாமல் “உண்ணுமனுபவ வொப்பால் வருபிராரத்தவறுதுகாவுண்டாஞ் சுழுத்திபாலாதிபோலமந்தானுச ந்தானமாதலின்” எ-து எல்லாபோலுமுண்ணு மனுபவ வொப்பமைதியால் வ ரற்கையந்தபிராரதவமாகிற வறியவனுபவந் தன்பாலுடையதாகும் உடைய தா யினும்-அதுசுழுத்திபோலும்-குழந்தை முதலிய வைகள் போலுந் தன்பாற் றி னைத் துணையுநதோன்றாது மந்தமா யனுஷ்டிக்கு நிலையை தாதலில் “தேகாதி செறியபிமானங்கழன்றுங் கடமுதிததுஞ் சுழலுந் திகிரிபோல வாதனையா லுற ல் சீவன்முதலி” எ - து தேகமுதலியவற்றில் மிககழுநகிய வபிமான மகன்றே விமெ-அகலினுங் கடமுதிததபின்னருஞ் சுழலாநின்ற சககரம்போல, பூவவாச னைகாரணத்தாற்றிஞ்சிததுத்தங்கி நிறறல் சீவன்முதலி யெனப்படுவதாம். எ-று. இன்மையேயாகி-அபிமானங்கழன்றும-வாதனையாலுறல் சீவன்முதலியென மு டிகக தேகோகமெனலே மறுகக - அகமான்மாவென்றா ஓவ்வொருவருக்கும் அயலுடம் பபிமானஞ் சற்றுமெங்ஙன மின்றோ வதுபோலத்தமதுடலின் கண னு மின்மையைத்தன்னுடலநதனிவ முறுதிதருமபிமானமின்மையேயாகியெ னப் பட்டது ருசிபற்றியன்று, உதராக்கினி வதைக்கெனக் காட்ட - வருதுகா வுண்டா மென்றா

அகறலின லென்றமையின, இருதயக்கிரந்தி வருவிக் கப்பட்டது பாலா தியென்றமையின, உனமததனையுங்கொளக் மந்தம், கூடாமையின்மை அனுச ந்தானம், அபியாசித்தல எனவே, யாவுமிததையென நீக்கியும் பிராரத, பபு சிதது நீங்கவேண்டி விடயவாசனைகளைப் பகுப்பினறிக் காடாக்கினியபபோ ல வனுபவிப்பது வாசனையெனப்பது, முன்னனுபவித்த சமஸ்காரசேடம் அஃ து மித்தேகமொழிகின்ற பரியந்தம் வாசனையிருப்பது போலத் தோற்றல் என வே, சஞ்சிதாகாமிய நீங்கின பிராரததமெனவு, மஃதுகுலாலன நிகிரி கடமெ ட்த்த விடத்துங் கிஞ்சிததுத்தானே சுழன்று நிற்பதுபோலவுமாம்

வினா ஆகவே, மாயை நசிக்கி னதன காரியமான தேகநசிக்க வேண டமே?

விடை நசித்தேயிருக்கின்றது

வினா எங்ஙனம்?

விடை ஞானோதயமான போதே யவ்விததயாருபமான காரணதேக நசி த்திருக்கின்றது.

வினா. அற்றேல் - அஃது நசிக்கி னதன் காரிய மான தூலதேக மிருக் குமோ ?

விடை. தகதமானபடங் காற்றுவருமளவு மிருப்பதுபோல ஞானாக்ஷி யினால் தத்தமான விததேகம்பிராரதத நீசகம் வருமளவு மிருக்கு மென்க

(இதனதுகருத்து.)

ஈவானுபூதியைப்பெற் றவங்மனமடைந்த சுகவடிவத்தோடுங் கூடித்தேகா பிமானமின்றிச் சுகிதநிருப்பவனே சீவன்முத்தனென்பது (கருக)

(கவி - கசு0. அ - கை.)

நிறுத்தமுறையான் ஏனையவிதேகமுதலிய னிசுககணமுணாத்தி யின்னு ஞ் சீவன்முத்த னிலககணங் களவாககு நன்குவிளங்குமாறெடுத்த துணாதது கின்றது

பரமமா ஞானந்தோன் துதலுமே கஜிர்முன்

பாயிருள்போ லஞ்ஞானத் துடனதன்கா ரியமாம்

புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிதெ றுனே

புகலரிய விதேககை வல்லியமென் றிசைப்ப

ருரமுறுமில் கிதுவாகா சீவன்முத்தி புனதென்

றுணாப்பதெவ்வா றெனிற்கயிற்றி னாவமயக் கொழிந்தும்

வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப னுதி

மருவுதல்போன் ஞானத்தாலஞ்ஞானங் கெடினும்.

[பொழிப்புரை.]

பரமமா ஞானந்தோன் துதலுமே கஜிர்முன் பாயிருள் போல்" எ - து மேலாய ஞானஞரிய னுதித்தவுடன் பூதஞரியன்முன் னென்கனும் பரவியவி ருனென்னுமோ வதுபோல. "அஞ்ஞானத்துடனதன்கா ரியமாம் புரமுதலா யினவனைத்து மகன்றிதெ றுனே புகலரிய விதேககை வல்லியமென்றிசைப்ப ன" எ - து. தானலதைத் தானென் றுணரு மருகும் - அதுகாசணமாக வதன் காரியமா வந்துகிக்குத் தேகமுதலிய வனைத்து மொருங் ககல்வதுவே - சொல லித்தரிய விதேககைவல்லியமென் றறிஞர் கூறுகிறார். "உரமுறு மிங்கிதுவா கிசீவன்முத்திபுனதென் றுணாப்பதெவ்வாறெனின்" எ - து. இங்கேகிடமாகப்

பொருந்தியவிதேகமுததி நிலையினதாகாத சீவன்முததி யொன்றுளதென்றுரைப்ப தெவனனமேற்கப் படுவதெனில் “கயிற்றி னரவமயக் கொழிந்தும் வருமதன்காரியமாகும் பயகம்பனாதி மருவுதலபோன் ஞானத்தா லஞ்ஞானங் கெழுநு”-எ-து.பழையில்-அதுவே பாம்பாகத் தோற்றிய மயக்கமொழிந்தும்-அதுகாரணமாக வரற்கியைந்த வதன்காரியமாக நின்றுள்ள பயம் நடுக்கமுதலி யவைகளாகலாதெங்ஙனம் வருமோ - அதுபோல-ஞானகதப் பிரத்தி யட்சததா லஞ்ஞானங் கெழுநும். எ - து. கதிஞொன்றமைமின் - பரமமா ஞானமெனலை ஞானஞரிய னென்றும்

ஞானத்திற்குச் சூரியனும, அஞ்ஞானத்திற்குஞ்ஞங் கயிற் றரவமும், பிராரத்தத்திற்குப் பயகம்பனாதியு முவமித்தல்

(இதனதுகருதது.)

சூரியப்பிரகாசத்தின்முன் னநதகார மதன்மயமாவதுபோலச ிறப்பிரகாசத்தின்முன் ஜகசீவபர மதன்மயமாயவிளங்குவதே விதேகமுததி யென்பது.

(கவி-கௌக. அ - கை.)

பிரமஞான மெய்தியும் பிராரத்ததேகமிருப்பது சாமபிரதாயம்விருத்தியாதற்கென வுணாததுகின்றது

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு

மதனானும் பிரமஞா னந்தோன்றும் பொழுதே

சிதைதருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழியு மாயிற்

றிகழ்பிரம வித்தியா சம்பிரதாயத்தின

கதியொழியு மதனானும் பரசிவனாற் பிரமன்

கமலன லுயாபிரசா பதியவனான் மனுவற

புதமனுவான் மனிதருணாந் தனனொனவே முறைமை

புகல்சுருதி விரோதமா மதனானு மன்றே.

[பொழிப்புரை.]

அதனதுகா ரியமாகுமுடம்பாதி நிற்குமதனானும்” எ - து. அஞ்ஞானத்தினது காரியமானின்றுள்ள தேகமுதலியவைக ளிருப்பதினானும் “பிரமஞானந்தோன்றும் பொழுதே சிதைதரு மஞ்ஞானமுட னுடம் பொழியு மாயிற்”, எ - து. பிரமஞான முதையமாயபோதே யஞ்ஞான நசிக்ரீம். அவ்வஞ்ஞான

னத்துடன் தேகஸ்மரணையு முழியும்- அவ்வனமொழியில், “திசுபிரமவித்தி
யா சம்பிரதாயத்தின் கதியொழியு மதனனும்” எ - து விளங்குகின்றபிரமவி
த்தையின் சாம்பிரதாய நிலைமையொருவருக்குத் தெரியாதொழியுமேதுவினா
ம் “பரசிவனா பிர்மன் கமலனா லுயாபிரசா பதியவனன்மனு” எ - து. பரம
சிவனா பிர்மனும், அநதப் பிரமனால் மேலாய பிரசாபதியும், அநதப் பிரசாபதி
யால்மனுவென்போனும் “அற்புதமனுவான் மனிதருணாந தனனொனவே மு
றைமை புகல்கருதி விரோதமா மதனனும்” எ - து. அநதவற்புதமான மனுவி
னால் - மனிதர்களுணாந்தானான் நிவலிதமாய சாம்பிரதாய நிலைமையைச்சொ
ல்லுஞ் சுருதிக்கு விரோதமா முடியுமேதுவினாந் எ - று அன்று - ஏ-அசை
கள் அதனனுமெனக் கூறிய விம்மூன்றேதுவால் - சீவன்முத்த னுடம்போடு
கூடியிருக்க வேண்டு மென்றாயிற்று (ககக)

(கவி - ககஉ. அ - கை)

சீவனமுத்திதனமை யுணடாதற் கொருவாநேதுவாயுள்ள சஞ்சிதமுத்தவி
ய மூன்றுவினையு நீங்குகியைநத விலக்கண மினையவென வுணாததுகின்றது

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகு நற்சீவன் முத்தி

சித்தித்தற குற்றபிரா ரததவா தனையோ

டஞ்ஞான விலேசசற பாவவுடன் பாட்டா

லாகநிலை யுஞ்சிடாக் குபதேசா திகமு

மெஞ்ஞானந்நு கிடைத்திடுமா லிச்சீவன் முத்தற

கிரிதருசஞ் சிதமங்கி புகுமுளிபுற போல

மெய்ஞ்ஞானத் தாற்பிரா ரதததுகாந் தொழியு

மேலவினேகூ டாதனதி காரியா தலினால்.

[பொழிப்புரை]

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகு நற்சீவன் முத்தி சித்தித்தற குற்றபிரா ரததவா
தனையோ” எ - து. ஐயத்திரிபற நன்ருணாந் ஞானவானுக் குரித்தாயிருப்ப
து கல்லசீவன்முத்தி யென்பபடுவதாம் அநதச்சீவன்முத்தியாயப்பதற் கியைந்
த பிராரத்த வாசனையோடு “அஞ்ஞான விலேசசற பாவவுடன் பாட்டா லா
கநிலை யுஞ்சிடாக் குபதேசா திகமுமெஞ்ஞானந்நு கிடைத்திடும்” எ - து. அஞ்
ஞானச் சுருக்கமும் ஞானப்பெருக்கமும் மெவரு மேற்கத்தருந்த அடன்பாட்டா
ல் தேகமிருக்கவேண்டு மெனலும், அதுபற்றிச் சீடர்களுக் குபதேசிக்க வே
ண்டெனது மெய்ப்போது மிவ்வாய்மொழி யர்வரிடத்தும் கிடையாநிற்கும். “இ

சீவன் முத்தம் கிரிதருஞ் சிதமங்கி புகுமுனிபுற் போல மெய்ஞ்ஞானத்தா
ல்' எ - து. இங்ஙனமாய சீவன்முத்தனுக்குரிய சஞ்சிதவினையான தவனிட
த்து விளங்காநின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தீயிலு லக்கீனியில்வழுநத துட்பமாகிய
வுலாந்தபுல லெங்ஙனமோ வதுபோல வெநிரதவிலும். ' பிரா ரதததுகாந் தொ
ழியு மேலவினைகூ டாதனதி காரியா தலினால்' எ - து பிராரததவினையான்
கதுபவிததே தீரற்பாலது - இனிவினையு மாகாமியவினையோ - இநதசசீவன்மு
த்த னினிபபிறந்ததற்கதிகாரியல்லனாதலின் நன்பாலடையக கூடாது எ - று.
ஆல - அசை ஞானியெனனாது - செஞ்ஞானியென்றது - ஐயநநிரிபநலைக, கா
ட்டற்கென்க இலேசம் - அறமபாதல. இதனால் - சீவன்முத்தனதுதேக மவ
னது பிராரத்துவததையும் - இசசநததி வளாநதுயதற குரிய நிலையையுங் காட்
டபபெற்றும்

முற்செய்யுளினுள்ள வானுருபிறகுச சீடாகருபதேசாகிகமு மெஞ்ஞான்
றுங் கிடைத்திடுமென்பது பயனிலை அஞ்ஞான லேசமென்றமையிற் சற்பாவ
மிகுதி வருவிககப்பட்டது சீவனமுத்தி சித்தித்ததற்கென்பது, ஏனையோரக்கு
மதுசித்திக்குரிமித்தம் உபதேசாதியென்றமையின், பிரமத்தியானமுங்கொள்
க பிராரததவாசனையாற் கிஞ்சிதகாலந், தேகமிருபபதும், அஞ்ஞானலேசத்தா
ற சீடனை மரபிற்செல்லச சித்சித்தலும், சற்பாவமென்றதால் பிரமத்தியானஞ்
செய்தலுஞ் சீவனமுத்தனுக் குணடென்க எஞ்ஞான்றுமென்பது, ஜீவன்முத்
தியுள்ள பரியநதமாம் ஆகவே, ஜீவன்முத்தனாகவே விதேகமுத்தியாமென்க.

(இதனதுகருத்து)

மாயாகாரியமான தேகமிருப்பதுபோலத தோற்றிய ஜீவன்முத்தனுக்கு
ப பூரணஞானத்தாற் சஞ்சிதமும், புசித்தலாற் பிராரத்தமும், பிரமானுசநதா
னத்தினு லாகாமியமுமாகிய விம்மூன்றுவினையு நகிகுமென்பது (ககஉ)

(கவி - ககக..அ - கை.)

பிராரத்துவகன்மத்தைத் தரற்கியைநத சஞ்சிதவினையானது - இனித்தே
கத்தைத் தரற்பாலதன்றோவென்ற வினாவிற்குத்தர முணாத்துகின்றது.

பெற்றவுயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தானே

பிராரத்த போகத்தை யளிக்குமெனி லதுமே

லுற்றவுட லுற்பத்தி தனையுமியற் றுறுமென்

றுணாப்பிவ்வுறு விதைதகர்ச்சிக் கன்றியே முனைக்க

மற்றதுதான் காரணமன் றதுபோல ஞான

மடிகரும துகர்ச்சியினு னேயொழிவ தாகி

வேதாந்தஞானாமணி.

யற்றமுறும் பிறவிமேல் வினைத்திடுதற் கேது *

வாகாதென் நியம்பிடுவ ரறிவறிதக் கவரே.

[பொழிப்புரை]

பெற்றவுயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை தானே பிராரத்த போகத்தை யளிக்குமெனில்” எ - து. தானடைந்த மேலாகியவைகையுஞ்ஞானத்தா னளித் தசஞ்சிதவினையே மீண்டும்பிராரத்துவத்தா லெய்தும் போகத்தைத் தருமென க்கூறில். “அதுமே லுற்றவுட லுற்பத்தி தீனையுமியற் றுறுமென் றுறாப்பில்” எ - து. அப்பிராரத்துவ வினைகாரணமாகவரு மாகாமியவீனையானது - மேல்- தன்னால்வரற்பாலதாகிய தேகோற்பத்தியையும் வரச்செய்யுமே - அங்ஙனம்வ ரச்செய்யுமெனக் கூறுதியேல், “வறுவிதை நுகர்ச்சிக் கன்றியே முளைக்க மற் றதுதான் காரணமென் றதுபோல” எ - து வறுத்தவிதையானது - உண்ணற் கு யோக்கியதையே யன்றி - முளைத்தற் கதுயோக்கியமாகாதகாரண மெங்ங னமோ வதுபோல, “ஞான மடிகரும் நுகாச்சியினு னேயொழிவ தாகியற்ற முறும் பிறவிமேல் வினைத்திடுதற் கேது வாகாதென் நியம்பிடுவ ரறிவறி தக்க வர்” எ - து. ஞானத்தினு னளிக்கத்தக்க பிராரத்துவ கன்மத்தை யறுபவித்த வினாள் - மேலாகாமியவினை வருதற் கிடம்பெறும் னளிகரும்; அதனு லினிப் பிறவியை வினைத்திடுதற்குத் தான்காரணமாகாதென்று தன்னைததானறியத்த க்க சத்துக்கள் கூறாநிற்பர், ஏறு, ஏ-அசை, சஞ்சிதத்திற்கு வறுத்தவிதையை யு வமிக்கவே யதன்வாசனுசேடம்-பிராரத்தமென் றாயிற்று. இத்தனதுகருத்து-ச ஞ்சிதவினை நசித்தற்கிடம்பெறலின் மேலாகாமியவினை யெங்ஙனமவரற் கிடம் பெறும்-பெறாமையாற் பிராரத்தவினை யறுபவித்தே தீரவேண்டுமென்பது

(கவி - ககச. அ - கை.)

பெத்தனுக்கு முத்தனுக்கும் பிராரத்துவ மிருப்பினும் - முத்தனுக்கு ம றைப்பின்மையா லினியெய்தாதெனலை யுணர்த்துகின்றது.

அறைந்ததுகர் வினையதுதா னுலோகயுத் திகாக

எதிகரியா துறுநார்க்கே யோருடம்பு தன்னிற்

செறிந்துதுகர் வாமவற்றி னதிகிருத ராகிச்

சிறுத்தமா புருடர்க்குத் தசசங்கை யுடம்பி

ஹைந்தலது தீர்க்கிடா தெனிலுமறைப் பின்றி

யுறுதலா லொருவனுக்கின் வினைமமுதற் பேதம்

பிறந்திடினு மவனுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற

பெற்றிபோ லாகுமென வுணர்ந்திடுவீர் தெரிந்தே.

[பொழிப்புரை.]

அறைந்ததுகா வினையதுதா னுலோகயாத திராக ளதிகரியாது” எ - து. முற்கூறிய பிராரத்துவ வினையானது, உலோகநடைகளி லதிகரியாமல். “உறு நரர்க்கே யோருடம்பு தன்னிற் செறிந்து துகாவாம்” எ - து. பிறழாது தன் னிலைகண்டுநிற்கு மனிதருக்கே யோருடம்பிற்றானே மிககவறுபவித்தற்றூய் தாம். “அவற்றி னதிகிருதராகிச் சிறந்தமா புருடாகருத தச்சுவகை யுடம்பி னு றைந்தலது தீர்ந்திடா தெனினும்” எ - து அவ்வுலகநடைகளின் மிகருடைய வராகிச் சிறப்புறறுகின்ற - மது - வியாசாதிய மகான்களுக்குப் பததென்னுங் கணக்குள்ள தேகங்களிற் சேர்ந்தனுபவித்தாலன்றி வினையொழியாதெனக் கூ றினும். “மறைப்பின்றி யுறுதலா லொருவனுக்கிங் கினைமைமுதற பேதம் பிறந் திடினும்” எ - து. தன்னைமறக்கு மறைப்பெனல் சற்றுமின்றிச் சதோதயமா கவினங்கலா லவநுமைய லொருவனுங் கினைமைமுதல வயோதிகமி றுவாக்கூ றும் பேதமுதித்திடினும் “அவனுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற பெற்றிபோ லா குமென வுணர்ந்திடுவீர் தெரிந்து” எ - து- அம்மகாபுருஷனுக் கோருடம்பே யாநின்ற தன்மையெவ்வனமோ - அதுபோல்வதாகுமெனச் சுருதியுத்தியாற் றெரிந் தனுபவத்தா லுணர்ந்திடுகி எ - று எ - அசை எனவே, தனதனுபவ சாட்சாதகார நிலையினி னநகலாரெனப் பெற்றும். பெறவே, தனதுடல் பேத பருவ முணராரானக கண்டாம்

லெளகீகநடையுள்ள மானிடாக்கோர்ஜென்மத்தினும், வைதீக நடையு ள்ள தேவாம்சமான வியாசாதி ரிஷிகளுக்குத் தசஜென்மத்தினும் பிராரத்தக ன்ம மனுபவித்து நீங்குமாயினு மிவர்களுக்கு வருகின்ற தறியாம லனுபவிப்ப துழ் அவாகடகு வருவதறிந் தனுபவிப்பதுமாமென்க.

வினா அறநேல் - பிராரத்த மோர்ஜென்மத்திற் கமைத்ததேயன்றித் த சசன்மத்திற் கமைத்ததென்பதற்கு மேற்கோளுளவோ ?

விடை. விஷ்ணுவிற் கோர்பிராரத்தந் தசாவ தாரத்தி னீங்குதலே யா மென்க.

(இதனதுகருத்து.)

ஜென்மத்திற்குந் தசஜென்மத்திற்கும் பிராரத்தசன்ம மொன்றாயமைத் திருக்கின்ற தென்பதைத் தெரிவித்ததென்பது. (ககச)

ஞானங் கருமத்துக் குட்பகையாநிற்கப் புசிப்பெங்ஙனங் கூடுமென்ற வி
னாவிற் குத்தாமுணர்த்துகின்றது.

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொயம்மைசா திக்கு

மெய்ஞ்ஞானந் தனக்குமவைக் குண்மைசா திக்கு
முடலினுகர் வினைக்குமொன்றம் கொன்றுவிரோ தமதா
யுண்மையினுன் ஞானிக்கு நுகர்வெங்ங னென்னிற்

கெடுகனவு முதலவற்றுண் மைதுனா திகளாங்

கேடினுகர் வாதல்போற் பிராரத்த போக
விடயங்க ஞண்மையா மலதாகா தென்னும்

விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுமுர னாவால்.

[பொழிப்புரை.]

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொயம்மைசா திக்கு மெய்ஞ்ஞானந் தனக்
கும்” எ - து. விடயமெனப் படுபவைக ளனைத்திற்கு சித்தியத்துவமென்றேசா
திக்கு முண்மைஞானத்திற்கும் “அவைக குண்மைசா திக்கு முடலினுகா வி
னைக்குமொன்றம் கொன்று விரோ தமதா முண்மையினுன் ஞானிக்கு நுகா
வெங்ங னென்னில்” எ-து அவ்விடயங்களுக்கரசு சத்தியத்துவஞ் சாதிகளென்ற
தேகங்காரணமாக யதபவிக்கும் பிராரத்தவவ்வினைக்கும், ஒன்றற்கொன்று வி
ரோதமாயிருப்ப துண்மையாகவிளங்கலின், ஞானவானுகருப் பிராரத்தவினை
யை யதபவித்த லெங்ஙனங் கூடுமெனக் கேட்பையாயின “கெடுகனவு முதல
வற்றுண் மைதுனாதிகளாங் கேடினுகர் வாதல்போல” எ - து. கணத்திற் றே
ன்றியழியுஞ் சொற்பனமுதலியவறறன், ஆலிங்கன முதலியனவாகக்கூறுங்
கெடுதலில்லாத போகாநபவம் வாய்த்தல்போல. “பிராரத்த போக விடயங்க
ஞண்மையா மலதாகா தென்னும் விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வு முரணா”
எ - து. பிராரத்த போகவிடயங்க ஞண்மையாக முழுவதேயன்றி யாகாதென்
கின்ற சித்தியின்மையின், பிராரத்தவவ்வினையும் - மெய்யுணர்வும் விரோதமா
காவாம், எ - து. ஆல் - அசை. உடலிருக்குமளவு முணர்வுவென்ஊதலி னிங்ங
னங்கூறினானென.

கனவுமுதலென்றமையி னிந்திரசாலமும், மைதுனாதி பென்றமையின்
பொத்தாதிதொத்தமும், முரணுபென்றமையின் ஞானிக்குப் பிராரத்தபோ
கமுமுண்டெனக் கொள்க.

(இதனதுகருத்து.)

மிததையான சொப்பன வனிதையினிடத்தே மிரதிரசாலவிததையினி
டத்து நிசமானமைதுமுஞ் சொக்காதிதோற்றமுங் காண்பதனால் விரோத
மில்லாததுபோல, இன்மையானபிராரத்தத்திற்கு முணமையான ஞானத்திற்
கும் விரோதமின்மையாற பிராரத்தபோகஞ் சீவன்முதத னனுபவித்துத் தீர்
வதுணமையே யெனபது (ககரு)

- கசுசு. அ - கை.)

3. சகவகாணதிருக்கப் பிராரத்துவ மெங்ஙனதுகாவதெ
ன்ற வினாவிற்கு - இருவகைப்பிரமையால் விடைபகாவானவேணடி. யிங்கே நி
ருபாதிக்கப் பிரமையி னிலக்கண மினையவென வுணாததுகின்றது

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்ளி

மாய்தல்போ லறிவின லஞ்ஞானக் கெடலு

மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையின

லெங்ஙனமாம் வினைப்போக நுகாச்சியெனி லிப்பி

தந்தவிர சிதநிருபா திகப்பிரமை யாகுந்

தன்மையின லுணாதளவில் வெள்ளியுரு வொழியும

பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாகு மதனும்

பகாநததுபோ லன்றாமற மெங்ஙனெனி லுணாப்பாம்.

[பொழிப்புரை.]

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை வெள்ளி மாயதல்போ லறிவின
லஞ்ஞானக் கெடலு” எ - து இடையிலவந்த பிராந்தி யொழிந்தவகண
மே கிளிஞ்சில காரணமாகவெய்திய வெள்ளிப்பிராந்தி யெங்ஙனங் காண்தொ
ழியுமோ வதுபோல-விசாரஞானத்தின லஞ்ஞானங்கெட்ட வகணமே. “இ
ந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா மையின லெங்ஙனமாம் வினைப்போக நுகாச்சி
யெனில்” எ - து. இந்தவுலகமெனல் சற்றுமே காணப்படுதலில்லை. இல்லாதி
ருக்க வெங்ஙனம் பிராரத்துவபோக நுகாதற்கையுமெனக் கேட்கில் “இப்பி
தந்த விரசித் திருபாதிக்கப் பிரமையாகுந் தன்மையின லுணாதளவில் வெள்ளி
யுருவொழியும்” எ - து நமதுபிராந்திகாரணமாகக் கிளிஞ்சில தந்த வெள்ளி
யெனல் - திருபாதிக்கப்பிரமையெனப்படுவதாம் இங்ஙனமாய் குணங்காரணமா
க விசாரித்துணர்ந்த வகணமே வெள்ளியென்கின்ற பிராந்தியடிவ மொழிந்

தனிமம், “பந்தமுறு மிதுசோபா திகமாரு மதனாற் பகர்ந்ததுபோ லன்றமுற றென்கனெனி லுரைப்பாம்” ஈ - து. அநவனமாகாது பந்தமுற்கியைந்த விச் சைத்து சோபாதிக மெனப்படுவதாகும். அக்காரணத்தா லிதுமுன்னர் கூறி ய நிருபாதிகம் போல்வதன்றும்-அஃதெவனமெனக் கேட்கினி னிச்சொல்லு தம். ஏ - ரு.

தோற்றமேயிலாமையி னென்ற தேற்றேகாரம் ; சகத்திலவையிலை யெனக் காட்டிற்று. நிருபாதிகம்-உபாதியின்மை எனவே ; சகத்தோற்ற மின் மையெனவும், சோபாதிகம் - உபாதியிருத்தல்போலத தோற்றுதலெனவும்பெ ற்றும். (ககசு)

(கவி - ககௌ.அ - கை.)

சோபாதிகப்பிரமையி னிலககண மினையவென வுமமானபூவகமாக வுணாத்துகின்றது.

தடத்தினுயர் கரையினமா வோன்றடத்துப் புனலிற்
 றுனதோ முகமாக விருப்பதுபொய் யென்றே
 படைத்ததெளி வுளமொழிருப் பினுமதோ முகமாம்
 படிவந்தோன் றுதல்போல மூலவகங் கார
 ம்மித்துவரு சீவபா வாதிகமே மித்தை
 யறிதுரியன் றுனெனவே யுணரினுஞ்சீ வாதி
 தொடுத்தவுல குறுதலினுற் சீவன்முத்தன் றனக்குத்
 துய்க்கும்வினைப் போகவிவ காரமுடன் பாடாம்.

[பொழிப்புரை.]

தடத்தினுயர் கரையினமா வோன்றடத்துப் புனலிற் றுனதோ முகமா க விருப்பதுபொய் யென்றே” எ-து. ஓர்தடாகத்தி னுயர்ந்தகரையி லிருப்போ ன் - தடாகஜலத்திற் றுன்றலைமீழதாக விருக்கீக் காண்பதுபொய்யெனவே. “ப டைத்ததெளி வுளமொழிருப் பினுமதோ முகமாம் படிவந்தோன் றுதல்போல” எ - து. தான்கொண்ட தெளிந்தசித்தத்தோ டிருப்பினும் நிரிலதோமுகமாகக் காணத் தனதுவடிவ நீங்காதுதோன்றுத லெங்ஙனமோ வதுபோல. “மூலவக ங்கார மித்துவரு சீவபா வாதிகமே மித்தை யறிதுரியன் றுனெனவே யுண ரினும்” எ - து. மூலவகங்காரங் காரணமாக வதனைப்படுத்துவருகின்ற சீவபாவ முத்திறனைக்கே முழுதுமித்தை, அவைதானல்ல - விஸட்சணமாக நின்றறி

யுங் கூடஸ்தன் றானென்றே யையந்திரிபற வுணரினும் - "சீவாதி தொடுத்தவு
ல குறுதலினுற் சீவன்முததன் றனக்குத் துய்க்கும்வினைப் போகவிவ காரமுட
ன் பாடாம்" எ - து சீவபாவமுதலியவைகள் சம்பந்தித்த வுலகெனப்படுவது
காணப்பட்டிகொண்டிருத்தலாற சீவன்முததனென்போனுக் கறுபவித்தற்கி
யைந்த பிராரததாறுபவ போகத்தையேற்று விவகரிப்ப துடனபாடாம். எ-று.
தடாகச்சாயை பொய்யாயினு நீங்காதுநிறறலபோல-தேகாதிப்பிரபஞ்சம் பொ
ய்யாயினு நீங்காதுநிறறலின் பிராரத்துவ மகலாதென்பது கருத்து.

சீவபாவாதிகமென்றமையின், விகற்பமுங்கொளக எனவே, சங்கற்பவி
கற்ப மித்தையென்பதாயிற்று

வினா சுத்தியி விரசிதப்பிராநதி நீங்கினமாதிரததிற பின னந்தமயக்
கந் தோனாறாதுபோல, ஞானமுதித்தமாதிரததி னனஞானமழிதலி னதன்
காரியமான சுகததோற்றமு மதனபோகமு மெவ்வனமுண்டாம்?

விடை இரசிதப்பிராநதி நிரூபாதிகப்பிரமையாதலி னீங்கும், இச்சகஞ்
சோபாதிகப பிரமையாதலி னீரின்கண தானதோமுகமாயிருத்தன் மித்தை
யெனத்தெரிந்து மத்தோற்ற நீங்காததுபோலச சித்துருவமாகிய தான் சுகசீவ
பரமாயததோற்றுதன் மித்தையெனத தெரிந்து மவைநீங்காமற் றோற்றலின்
பிராரததப்புகிப பிருத்தற கையமின்றென்க.

(இவ்விரண்டு கவியினதுகருத்து)

நிரூபாதிகப பிரமையாகிய சுததிகாரசிதந் தோற்றன்மாத்திரமேயன்றிப்
பிரதிபலியாமையி னிவ்வன மஃதைநீக்கிச சோபாதிகப்பிரமை, சலத்திற பிர
திபலித்தசாயை அச்சலமுள்ள பரியநந் தோற்றுதலபோல மாயாப்பிரதிபல
னஞ் சுகததாதலினு மஃதுள்ளமட்டு மிஃதுந் தோற்றுமதனனு மஃதும் பி
ராரததமுடிவி னீங்குதலினு மப்பிராரததானுபவத்தை யையமின்றி யங்கே
ரிககவேண்டுமென்பது (கௌ)

(கவி - கசுஅ. ௮ - கை.)

பிராரததுவபோக மனுபவிக்குஞ் சீவன்முத்தனுக் கெயதற்பாலவாகிய
மைத்திரியாதி நான்குருணங்களி னிலககண மினையவென வுணர்த்துகின்றது.

சீவன்முததர்க் குரியனவா மயித்திரியே கருணை

திகழ்முதித முபேட்சையெனுஞ் சற்குணங்க ளவற்றுள்ள

மேவுறுசற் புருடரொடு நட்புமயித் திரியா

மெலிதருதுக் கிகளிடத்தி னிரக்கமே கருணை

யேசுவஹம் புண்ணியர்பால் விருப்பமே முதித
முலப்புவெறுப் பிரண்டிமிலா துலகிலவ மியற்றும்
பாவினை விடுதலே யுபேட்சையென வறிக
பயனைந்து சீவன்முததர்க் குளவவையீண் மொப்பாம்.

[பொழிப்புரை]

சீவன்முததற குரியனவா மயித்திரியே கருணை திகழமுதித முபேட்சை யெனுஞ் சறகுணங்க ளவற்றுள்” எ - து மைத்திரி - கருணை - விளங்காரின்ற முதிதம் - உபேட்சை - என்னுஞ்சறகுணங்க ணுன்குஞ் சீவன் முத்தாகருக கே யெய்தற்பாலனவாம் - அந்நான்கனுள “மேவுறுசற புருடரொடு நட்பும யித் திரியா மெலிதருதுக கிகளிடத்தி லிரக்கமே கருணை” எ - து அரிதிறகி டைகருஞ் சன்மாக்காகளோடு நட்புபுரிதலே மையித்திரியெனப் படுவதாம். மிகவும்வருநதுகின்ற விசனமுறுவாரிடத்தியலபாக விரக்கமுறுதலே கருணை யெனப்படுவதாம் “ஓவறுநற்புண்ணியாபால விருப்பமே முதித முலப்புவெறுப் பிரண்டிமிலா துலகிலவ மியற்றும் பாவினை விடுதலே யுபேட்சையெனவறிக” எ - து. இடையிலவிடாதுயற்றும் நலபுண்ணியவான்க ளிடத்திலவைக்கும் விரு ப்பமேமுதிதமெனப்படுவதாம் விருப்புவெறுப்பெனப்படு மிரண்டிமிலலாம் லு லகின்கண தீங்கையே விடாதுயற்றும் பாவின்கள் பா லணுகாமையே யுபேட்சை யெனப்படுவதாமென வறிதி. “பயனைந்து சீவன்முத்தாக குளவவையீண் மொ ப்பாம்” எ - து இவையன்றியுஞ் சீவன்முத்தாகருக கைந்துபயனுளவா மவற்றை யீங்கெடுத்துச்சொல்லுதும். எ - று. தேற்றேகாரத்தையும் - ஆமென்னு மாகக வினைமுற்றையும் - இல்லாவிடத்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க இலாது விடு தலெனமுடிக்க. எந்தக்காரணத்தாலேனு மெனக்குறிக்க-மெலிதருதுககிகளெ ன்றா, நற்புண்ணியாபால விருப்பம்வைத்தல - இனிமேன்மேற செலலு நெ றிக்குரியராதல் பற்றியென்க

(இதனதுகருத்து)

சீததுக்க டனதுருவமாரிற்றலி னவரிடத்து நீங்காதவன்பே மயித்திரியு ம், பவக்கடலிற் சுழல்வாரா நோக்கி யேனோ வாளா துக்கிக்கின்றாக ளிவாக கெண் நித்திங்கொழியுமென்னு மிரக்கமே கருணையும், ஈசராற்பணமாகச் செ ய்யும் புண்ணியரிடத்தி லவாரோக்குச் சித்தசுததிககேதுவா யகமுகப்படுங் கு றியால்வரும் விருப்பமே முதிதையும், இராகத்துவெஷங்களாற் சுசதுக்கங்களை யனுபவிக்கும் பாவினைத் தரும்பென விருப்பு வெறுப்பின்றி விடுதலே யுபே ட்சையும், இந்நான்கு முவோகானுக்ககக கிமித்தமாச் சீவன்முத்தனிடத்தி னி னுமென்பது.

(கசுஅ)

(கவி - கசுசு. அ - கை)

சீவன் முத்தாக்குரிய பயனைந்தினிலக்கண, மிணையவென வுணாத்துகின்றது

ஞானரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே

நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற்பா வந்தா

னாவறறுண் மருவுமவா சனையழிவு மனத்தி

னடக்கங்க ளாறபுத்தி நிருமலமா யிருத்தன்

ஞானரக்கை மனம்பொறிகட் கொருமையே தவமாம்

ஞானியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாத

மானமனக் கிலேசமற லேதுகக வொடுக்க

மவற்றிறா பந்தமறல் சுகாவிற்பா வந்தான்.

[பொழிப்புரை]

ஞானரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முடனே நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற்பா வந்தா னாவறறுண் ” எ - து அப்பயனைந்தாவன - ஞானரடசை - தவம் - சகலசம்வாதம் - சொல்லப்பட்ட துக்கநிவித்தி - சுகாவிற்பாவமாம் - இவ்வனமாயவைந்தனாள் “மருவுமவா சனையழிவு மனத்தி னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலமா யிருத்தல் ஞானரக்கை” எ - து எவாபாலுமெய்தும் வாசனா நாசமும் - மனதையடக்கு மியமாதியே துக்களாற புத்திநிருமலமா யிருத்தலுமே ஞானரடசையெனப் படுவதாம் “மனம்பொறிகட் கொருமையே தவமாம்” எ - து மனதிறகு மைம்பொறிகட்கு மேகாக்கிரக முழுவதே தவமெனப் படுவதாம் “ஞானியென வுலகமெலாம் வழிபடல்சம் வாதம்” எ - து. இவனுண்மையான ஞானவானென வுலகிலுள்ளோ ரனைவரும் வந்துவழிபடுதலே - சம்வாதமெனப் படுவதாம் “ஆனமனக் கிலேசமற லேதுககவொடுக்கம்” எ - து, அஞ்ஞானத்தா லெய்தறபாலவாய மனக்கிலேசங்க ளொருங்ககறலே - துக்க நிவித்தியெனப்படுவதாம். “அவற்றிறா பந்தமறலசுகாவிற்பா வந்தான்” எ - து. இவ்வனமாய வரநான்கேதுக்களாற பந்தமனைத்து மொருங்ககறலே சுகாவிற்பாவ மெனப்படுவதாம். எ - து. தேற்றேகாரத்தினால் - ஆமென்னு மாக்கவின் முறறை - இல்லாவிடத்து வருவித்துரை கொள்க.

உலகமென்பது; அஃதுடையவர் மேனிற்றலின், ஆகுபெயர். எவாமென்றது; ஆபாலபண்டிதொனக்கொள்க. உலகமெனப் பொதுவாகக் கூறினமையின், மூவுலகமெனினுமமையும். மனக்கிலேசமென்றது ; அஸ்தாதி பஞ்ச

க்கிலேசமாம். சுகாவிற்பாவமென்றது ; சுசம்பிரகாசமாயுண்டாதல். வாசனாட் சபரிமான் மனது தத்துவஞானத்திற் கணாந்துநின்றலே ஞானரக்கையும், அம்ம ணயித்திரியங்கட் கொருமையா யபரோட்ச ஞானத்தை நாழிற்றலேதவமும், இங்ஙனஞ்செய்தல் மெய்த்தவமென வுலகோர் வழிபடலே சம்வாதமும், இவற் றான் மனோதுன்பயின்மையே துக்கவொடுக்கமும், அதனாற் சகலபந்தமுநீங்கி நித்தியாநந்த முண்டாதலே சுகாவிற்பாவமுமாம். (ககக)

(கவி - கள௦. அ - கை.)

இவைபன்றியுஞ் சீவன்முத்தனுக்குரிய தசவிதவடையாள விலககணமு மிவனதருள்பெற்ற மாணக்காழுதலிய நால்வாநாமங்களு மினையவென வுணா த்துகின்றது.

குறிகளோர் பத்துளவா ஞானமயற் கவைதாங்
 குரோதமின்மை வயிராக மைம்பொறிக ளடக்க
 ஸறமுதவு சமைதமையே சனப்பிரியத் துவமே
 யலோபமொடு கொடையபய நிருமதமென் றறிக
 நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருதா சீனர்
 நிலையில்பா விகளென்னு நால்வகையோ ரிடத்து
 முறையினனுக் கிரகம்வந் துறுமருள்கொள் சீவன்
 முத்தன லென்பரவை முறையினெடுத் துணாப்பாம்.

[பொழிப்புரை.]

குறிகளோர் பத்துளவா ஞானமயற்கவைதாங் குரோதமின்மை வைரா கமைம்பொறிக ளடக்கல்” எ - து. ஞானமேவடிவாயுள்ள சீவன்முத்தனுக் கி யைந்த குறிகளப்பத்தாம் - அவையாவன - குரோதமின்மையும் - வைராக்கிய மும் - பஞ்சேக்கிரியங்களை யடக்குதலும். “அறமுதவு சமைதமையே சனப்பிரி யத்துவமே யலோபமொடு கொடையபய நிருமதமென்றறிக” எ - து. நன்னெ றிகளையே தரற்பாலனவாகிய சமையும் தமையும் யாவர்க்கும் பிரியமாகக்காண் கையும் - லோபகுணமின்மையும் - உதாரத்துவமும் - நிர்ப்பயமும் - அகங்கார மின்மையு மெனவறிதி. “நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருதா சீனர் நிலையில்பா விகளென்னு-நால்வகையோ ரிடத்தும்” எ - து. சன்மார்க்க, குணமெய்திய சீடா தரும் - அன்புளும் - உதாரினரும் - ஒழுக்கினியுறுத பால்களும் - என ப்படு நால்வகையோரிடத்தும். “முறையினனுக் கிரகம்வந் துறுமருள்கொள் சீ வன் முத்தன லென்பரவை முறையினெடுத் துணாப்பாம்” எ - து. அருள்கூர்

ந்த சீவன்முத்தன ஸ்வரவர்க்கியைந்த நெறியின்வண்ண மறுக்கிரகம் வந்தெய்
மெனசசத்துக்கள் கூறாநிற்பா - அவற்றைக் கிரமீப்படி யீண்டெடுத்துச் சொல்
லுதும். எ-று. சத்துக்கள் - தோன்றாவெழுவாய். ஏ - எனலிரண்டும் எண்ணு
ம்மைப் பொருடரநின்றது.

நீனக்கு வேறான வஸ்து வொன்றின்மையிற் குரோதமின்மையும்; தன்
னைத்தவிரப் பிரியவஸ்து வொன்றின்மையி னிராசையுற் றிருப்பதே வைராக்
கியமும், பொறிகளை விடயங்களிற் செல்லவொட்டாமன் மெய்யுணாவிற செலு
த்துவதே யைம்பொறிக ளடக்கலும், அகத்திற் கற்பனையெழாம லடக்கி யதா
ராதத்திற் செலுத்துவதே சமையும், புறத்திற் றிரிசியத்தி லெழுவொட்டாமல
வறறினுள்ள சததினி றுத்துவதே தமையும், மகான்கள் சங்கத்திற்கூடி ரமித்
திருந்தலே சனப்பிரியத்துவமும், தற்பிரியத்தைச் சீவரடையவேண்டு மென்கி
ன்ற வன்பிருத்தலின் அலோபமும், தனக்குள்ள வஸ்துக்களியாவையும் விரு
ம்பினாபாற கொடுத்துவிடுவதே கொடையும், சம்சாரதுக்க பயத்தினற் சரண
கதியடைந தவனைக காக்குந் தன்மையே - அபயமும்; தனது நிச்சய மிங்ங
னமெனமகித திருந்துஞ் செருக்கின் மையே நிருமதமுமாமெனக கூறினா.

(இதனதுருந்து.)

சீவன்முத்தனது ஸ்வரூபநதெரிந தடையுநிமித்த மவரதடை யாளங்களை
க் கூறினதென்பது (கஎ0)

(கவி - கஎக. ௮ - கை.)

சீவன்முத்தன சீடன்முதலிய நால்வருமெய்தும் பிரயோசனவிலக்க
ணமினையவென வுணர்த்துகின்றது

தெரிவரிய சீவன்முத்தன் றனைநம்பு மதனா

சீடர்க்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா டதனைப்

புரியுமுயர் பத்தர்க்கு நல்வினையு மவன்றன்

புனித்புற சரிதமது கண்டவுதா சினர்க்

குரியபுண் ணியலயமு மவன்றன்வடி வினைக்கண

ணுறுதன்முத லானவற்றூற் பாவிக்குப் பாவ

விரிவுமுறு மென்பரகர்த் தாதருக்கா தியின

ஸெங்ஙனெனின் முத்தனற் பிசமோப தேசம்.

[பொழிப்புரை.]

தெரிவரிய சீவன்முத்தன் றனைநம்பு மதனா சீடர்க்கு முத்தியுமன்பொ
டுவழிபா டதனைப் புரியுமுயர் பத்தர்க்கு நல்வினையும்" எ - து இனையனென

யாவாரானு முணர்த்தற்கரிய வேன்முத்தன் சிவவடிவமாக நம்புங் காரணத்தால் விரியெடுத்த சீடர்களுக் கையீக்கமுத்தியும் - மிக்கவன்போடு வந்தனை வழிபாட்டை யிடைவிடாது புரியுமுயாத பத்தர்களுக்குச் சற்கிருத் தியமும். “அவன்முன் புனிதமுறு சரிதமதுகண்ட வுதானீனர்கருய புண்ணியலயமும்” எ-து. அச்சீவன்முத்தனது பரிசுத்தமான சரித்திரத்தை வாசித்துணர்ந்த வுதானீனர்களுக்கு அம்முத்தனுக்குரிய புண்ணியநாசமும். “அவன் முன்வடிவீனக்கண்ணுறுதன் முதலான வற்றாற் பாவிகட்குப் பாவவிரிவுமுறு மென்பா” எ - து. அச்சீவன்முத்தன தருவத்தைப் பார்த்தன் முதலியவற்றாற் பாவிகளுக்குப் பாவவிருத்தியு முண்டாகுமெனச் சததுக்கள் கூறநிற்பர் “அகாத்தா தருக்காதியினு லெங்கனெனின் முத்தனாற பிரமோபதேசம்” எ - து யாதியற்றினுங் காததிருத்துவ மெய்தற் பெறுதலீவன் முத்தனாற் தருக்கமுதலிய வற்றைக் கொண்டு பிரமோபதேசமெய்த லெங்கனம் வாய்க்குமெனின். எ - று சீடாக்குமுத்தியும் - பத்தாக்கு நல்வினையும் - உதானீனர்குப் புண்ணியலயமும்-பாவிகட்குப் பாவவிரிவு முறுமெனமுடிக்க.

உதானீனமென்பது, உபேகை யெனக்கொள்க கொள்ளவே, சத்துக்களின் பரிசுத்த நடையககணமும், வழிபடாதிருத்தலி னஃதவமான மாதலிற் பூருவபுண்ணிய ஸ்யமுண்டாமென்க தருக்காதி யென்றமையின், வேதாந்த வாக்கிய சத்திய தாற்பரிய வனுசூல தாகக திருஷ்டாந்தாதிகளி னயததின்புர சுரமூல கொள்க.

தீவிரதரபகருவத்தா லிவவோ நமமையிரட்சிக்கத்தகவவொன நம்பிச்சரண கதியை யடைந் திவரதனுக்கிரகமாகிய பிரமோபதேசத்தினாற பிரமமே தானாக நின்றலிற் சீடர்க்குமுத்தியும், பிரிவில்லாத வன்பினுலிவவோ நாமடையத்தகக கதியை யடைவிக்கத்தகவவொன வழிபாடுடைய பத்தர்களுக் கீசரார்ப்பணமா கச்செய்யு நல்வினையும், அவரது சரித்திரத்தினுல விளங்கிய பரிசுத்த நடைய க்கண்டுஞ் செல்வச் செருக்கினு லோலாடசிய மில்லாதவர்களுக்குப் புண்ணிய ஸ்யமும், அவரது வடிவை நோதரிசிக்கும்போ தவா கடாக்கூந்தங்கலிற் பாலிகட்குப் பாவவிரிவு முண்டாமெனக் கூறினார்

வினா.முன்னனுக் கிரகமெனக்கூறிப் பின்தருமஸ்யமான நிக்கிரகம் வரலாமோ?

விடை. காமிய தருமத்தா லுண்டான வைஸ்வரிய மமதையான் மகா ன்கனை லட்சியா தவமதிப்புண்டானதினாற் புண்ணிய நசிப்புவரும், வரின் பின் னன்புண்டாதற் கேதுவாதலி னஃதுங் கிருபையே யெனக்கொள்க.

(இதனதுகருத்து.)

வேன்முத்தன் யடைந்தவர்களின் பங்குவத்திற்குத் தருந்தபயனுண்டாத லுக்கூறியதென்பது.

(௧௪௧)

(கவி - களஉ அ - கை.)

அகாத்தததுவமுள்ள சீவன்முத்தனால் மகாவாக்கியாததத்துக கதுகூல
மாயுள்ள திஷ்டாநத மாதியவற்றான் வெளிப்படுத்தும் பிரயோசனத்தோடுமு
பதேச மெங்ஙனமா மெனறவினாவிற் குத்தர முணாததுகின்றது

மறைப்பகலு மொருபிரம சொரூபமா தவினான்

மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற கணுக்கிரகஞ் செயவு

மொறுபுறவும் வருமவினையி னோராலத தொழிலக

ஞறுதல்போற சாதகாதம் பகருவபே தததாற

சிறப்புறுநல லுபதேசா திகண்ஞானிக் கெயதுஞ்

செப்பியவிவ விலக்கணமொ டிராதுபல முறையாற

றுறப்பிலருட் சீவன்முத்த ரிருப்பதென்கொ லென்னிற

றுணிவுதோன் றறமுதுநா ரொகுததபரி சுரைப்பாம

[பொழிப்புரை]

மறைப்பகலு மொருபிரம சொரூபமா தவினான் மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீ
சற கதுக்கிரகஞ் செயவு மொறுபுறவும் வருமவினையி னோராலத தொழிலக
ஞறுதல்போல” எ - து மறைப்பென லுறப்பெறாது சதோதயமாக விளங்கு
மொப்பறற் பிரமசொரூபமாநிறநலின விருப்பு வெறுப்புக்குடன்படாத மாயா
ரகித வீசனுக்குச் சறநுததியமுடையோரா லதுக்கிரகஞ் செயதலுந தீவீனையு
டையோரால வெறுப்புசெயதலும் ஆகியதொழிலக னெங்ஙனம் வாய்க்குமோ
வதுபோல “சாதகாதம் பகருவபேதததாற சிறப்புறு நலலுபதேசாதிகண ஞா
னிக் கெயதும்” எ-து அப்பியாசிகளுடைய பகருவபேதகாரணங்களாற் சிறந்த
நலல வதுக்கிரகஞ் செயதன முதலிய வைகள் சீவன முததனுகு வாய்க்கும்.
“செப்பிய விவவிலக்கண மொடிராதுபல முறையாற றுறப்பிலருட்சீவன்முத்த
ரிருப்பதென்கொ லென்னில” எ - து இவ்வாறுகூறிய விலக்கணங்களோடு அ
ழியாதவருடைய சீவன்முத்தா நிலலாதுபலவேறு விகற்பநெறியா லிருப்ப
தென்கொண்டோ வஃதறிகிலனெனக் கேட்கில் “துணிவுதோன் றறமுதுநா
ரொகுததபரி சுரைப்பாம” எ - து ஸதிரமான நிச்சயந்தோன்றுமாறு பழ
மையாய் வேதாநத சாஸ்திரங்களைத் தொகுத்துக் கூறியதன்மையை யிங்கேசொ
ல்லுதும். எ - று. எனவே, ஈசனைப்போல ஞானியு மவரவாபகருவததுக் கியை
நதவாறழிப்ப னென்றாயிற்று.

(இதனதுகருத்து)

இராகத்ததுவேஷமின்றிச் சுவாயம்புவழிவமான வீசனுக்குச் சீவர்கணல
வினை தீவினையைக்குறித் தவாகட்கணுக்கிரக நிககிரக முண்டாவதுபோலவீரு

பு வெறுப்பின்றிச் செயஞ்சைதன்னிய சொருபமா விளங்குகின்றஜீவன்முத்
தனுக்காத்மாக்களின் பகருவஞாரதம்மியங்களைக் குறித்துச் சினைக்ஷ ரனைக்ஷ
கிரமமான வுபதேசாதிக ஞ்ஞாந்தநு கையமின்றென்பது (௧௭௩)

(கவி - ௧௭௩ - ௮-கை.)

சீவன்முத்த னொருபடித்தா யிராமற் பலவிதமாயிருப்ப தியாதின லென்
றவினாவேநோக்கிப் பிராரத்த சமஸ்கார நான்கினால் வந்ததெனக் கூறுவான்
றொடங்கியவற்றினுமமு மவற்றின் மூன்றினிலக்கணமு முணர்த்து கின்றது

வந்தனையும் பிராரத்த வாசனைதி விரமே

மத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான் காகும்

பந்தமறு ஞானியா யினும்போகத் தழுந்திப்

பசுப்போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாதநினாயா யிருத்தன்

முநதுனாசெய தீவிரம்போ கச்சிறப்புற் றிடினு

மொழியான்ம தற்பரனாய் வினோதமேபுரிநது

மைந்தனொன விருத்தன்மத் தியம்போக மனைத்து

மாற்றிமிது மைபோலா நந்தமுறன் மந்தம்

[பொழிப்புரை]

வந்தனையும் பிராரத்த வாசனைதி விரமே மத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொ
ருநான் காகும்” எ-து வந்தனைதற் பாலவாகிய பிராரத்தவ வாசனை யெனல்-
தீவிரம் - மத்தியம் - மந்தம் - சுத்தம் - எனநான்காம், “பந்தமறு ஞானியாயி
னும் போகத்தழுந்திப் பசுப்போலத்தன்மகிழ்ச்சி மாதநினாயாயிருத்தல்” எ-து
பந்தமற்ற ஞானவானுயிருக்கினும் போகத்தின்க ணமுந்திப்பசுவைப்போல வா
த்மாநந்த மாதநிரமாயிருத்தல், “முநதுனாசெய்தீவிரம்” எ - து, முன்னாகூற்
ய தீவிரமெனப்படுவதாம் “போகச் சிறப்புற்றிடினு மொழியான்ம தற்பரனாய்
வினோதமே புரிநது மைந்தனொன விருத்தன் மத்தியம்” எ - து, விடயபோகங்
களில் மீக்குறறு நிற்பினு முன்னாகூற்ய வாத்தமலவருபன யெவாகரு மினிய
வினோதங்களையே செயது பாலபாப்போல வீருத்தல் - மத்தியமெனப்படுவதா
ம், “போகமனைத்து மாற்றிமிது மைப்போலா நந்தமுறன் மந்தம்” எ - து, சகல
போகங்களு மொருங்கேயொழிதது மிதுனம்போல நிசானந்தமுற றிருத்தல்ம
ந்தமெனப் படுவதாம், எ - து,

11. இது னுணர்பது, சுரதலீலையி லுண்டாகும் விஷயாரந்த மெனக்கொள்க
ஜீவன்முத்தன் சுதுதுக்கங்களின் முழுகியிருப்பினு முன்பின்னுணராது சதபிரி

யம் விடாம லனுபவித்தலிற் பசுவைப்போலெனவும், விட்யபோகங்கள் வீசே
டமாயுண்டாயினுந் தானவைகட்குச் சாட்சியா யீப்போகங்களை வினையாட்டா
கப் பார்த்திருத்தலிற் பாலரைப்போலெனவும், வரீரநின்ற போகங்களைத்தை
யுமித்தையென நீக்கினவனும நீக்கப்படுபொருளு மினறித டனனென்ப மாத்
திரமா யிருத்தலின் மிதுனமபோலெனவு முவமித்ததென்க (களங்)

(கவி - களசு அ - கை.)

மற்றநானகாவத னிலககணமு மிரநானகிலெயதும் பயனுமினையவெ
னவுணாததுகின்றது

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகான் மாவி

ஹற்றதற் பரனாகிப் பரமுத்த னெனவே

யிலகுசுகத துடனிருத்தல் சுத்தவா சனையா

மென்பரிந்நால வகையாகுங் கருமவா சனையாற்

நலைமகொணமுத் தாகளவேறு வேறாய வொழுக்கஞ்

சாரினுஞ்செந் நெறிகோண நெறிபெறுமா நதிக

ளலைகடலிற் புகுதல்போன் முடிவினின்மெய்ப பரமா

யமாதருநன் முத்திசுக மொருபரிசென றறியே.

[பொழிப்புரை]

உலகவழக் ககன்றுநிரு பாதிகான்மாவி ஹற்றதற் பரனாகிப் பரமுத்தனெ
னவே யிலகுசுகத துடனிருத்தல் சுத்தவாசனையா மென்பா” எ - து உலக
ங்காரணமாக வழங்கும் லவுக்கேதாமங்களி னினுந் நீங்கி நிருபாதிகமானினுள்
ள பரமான்மாவி னிடத்திற்பொருந்நிய ததேகசித்தனாயப் பரமுத்தனைப் பேர
லசசுதோதயமாக விளங்கும் பரமசுகத்திருத்தலே சுத்தவாசனையெனப் படுவ
தாம்-எனச் சத்துக்கள கூற்றிற்பா, “இந்நால வகையாகுங் கருமவாசனையாற்
லைமகொண முத்தாகள வேறுவேறாய வொழுக்கஞ் சாரினும்” எ-து இங்ஙன
ங்கூறியநாலவகை யெனப்படும பிராரத்துவகனம் சமஸ்காரத்தால மேன்மையு
ற்ற சீவன்முத்தாகள் பல்வேறு வகைப்பட்ட வொழுக்கத்தி னிற்பினும் “செந்
நெறி கோணநெறி பெறுமாநதிக ளலைகடலிற் புகுதல்போல” எ - து நேராக
வுங் கோணலாகவுஞ் செலலுநிலை எய்தற்பாலவாகிய பெரியநதிகள் - அலை
கையுடையசமுத்திரத்தில விழுதலெங்ஙனமோ வதுபோல, “முடிவினின்மெய்
ப்பரமா யமாதருநன் முத்திசுக மொருபரிசென்ற” எ-து. பிராரத்துவமுடிவி
ல் - உண்மையான பிரமசொருபமாக வமர்ந்திருக்கின்ற நல்லமோட்ச வ்ன்ப
மோபடித்தா மென்றறிதி எ - று வ - அசை

யாவுமாய்விளங்காநின்ற பிரமாநந்த திருத்தலீற பரமுத்தனைப போலெனவும், முத்தர்களென்னும் பன்மை - பிரமவித்தன் - பிரமவரன் - பிரமவரியான் - பிரமவரிட்டனெனவும், வேறுவேறாய் வொழுக்கமென்பது - அவர்களனுஷ்டான தாரதம்மியமெனவும், விவகாரங்களினுற போகங்களிறகூடனுந்தற்பிரியத்திற றீவிரமாயுறநிருத்தலிற பிரமவித்தனுக்குத் தீவிரவாசனையெனவும், அவ்விவகாரங்களினுள்ள போகங்களைத்தினுக்கு மத்தியனாயிருந்து சாட்சியாய்நிதலிற பிரமவரனுக்கு மத்தியவாசனையெனவும், அவ்விவகாரபோகங்களினைத்துநீங்கிப் பரமசுகத்தின மந்தகதியா யடங்குகிறதலிற பிரமவரியனுக்கு மந்தவாசனையெனவும், வாசனாட்சயத்திற நத்துவஞானமானது பரிசுத்தமாய் விளங்கலிற பிரமவரிட்டனுக்குச் சுத்தவாசனையெனவுங் கொள்ள

(இவ்விரண்டுகவியின துகருத்தது)

குருமுகமாய விசாரிக்கு மாதமஞானவிசாரத்தா னித்தியாநந்தபோத முதயமாயினும் பிராரத்த தேகசம்பந்தத்தினு டையியாச தாரதம்மியங்களுக்கினு மனுபவமாகிய முததிபலமொன்றையென்பது தோன்ற விகாசமாய்விளங்கவுணாததியதென்பது (கௌச)

(கவி - கௌ. அ-கை.)

முன்னாகூறிய வபியியாசத்தின்கணுள்ள பிராரத்தவாசனை நான்கும் மூன்றுவிதமாக வதுபவித்துத் திருமுறைமை யினையெனவுணாததுகின்றது

இச்சையுட னனிச்சைபிற ரிச்சையெனு மிவற்றா

லீயம்பலுறு பிராரத்த மூன்றுவகைப் படுமா

லக்கரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வாரு

மபத்தியஞ்செய் திடறனக்கே கேடெனவிவ கறிந்தும்

வைச்சுமது புரிவித்த லிச்சைசெய்யே னெனினு

மன்னவாதம் மாணைபோற் செய்வித்த லனிச்சை

யிச்சையனிச் சைகளின்றி யிருந்துமய லோரா

லின்பதுன்ப துகர்வித்தல் பிறரிச்சை வினையாம்.

[பொழிப்புரை.]

இச்சையுட னனிச்சைபிற ரிச்சையெனு மிவற்றா லியம்பலுறு பிராரத்த மூன்றுவகைப் படும்” எ - து. இச்சையும் - அரிச்சையும் - பிறரிச்சையும் - எ

னப்படு மிம்மூன்றற சொல்லறகியைநத பிராரத்துவங்களை மூன்றுவகையாக நிற்கும். “அச்சுரர்க ளானும்விலக் குதற்கரிய வரீகும்”எ-து. அந்தத்தேவர்களான மிவற்றைத தடுத்தறகுக் கூடாதனவா யிருக்கும். “அபத்தியஞ் செய்திடறனக்கே கேடெனவிங் கறிந்தும் வைச்சுமது புரிவித்த லிச்சை” எ - து.பத்திய நதவறுதலதனக்கே கேடெய்துமெனவிங்கறிந்து மதனைமதியாது - மதுமாமி சாதி யுண்ணச்சம்மதிககச்செய்தல் - இச்சாபிராரத்துவமும் “செய்யே னெனினு மன்னவாத மாண்போற செயவித்த லனிச்சை” எ - து அங்ஙனங்கோடற குடன்படேனெனக்கூறினு மரசனாககினையா லெங்ஙனங் கோடறகியைய வேண்டுமோ வதுபோல வுடன்படச்செயவித்த லநிச்சாபிராரத்துவமும் “இச்சை யனிச்சைக ளின்றி யிருநதுமய லோரா லின்பதூன்ப துகாவித்தல் பிறரிச்சை வினையாம்”எ-து இச்சாபிராரத்துவ மனிச்சாபிராரத்துவஞ் சற்றுமின்றி யிருந்தும் - அன்னியரா லின்பதூன்ப மனுபவிககச்செய்தல்-பரரிச்சாபிராரத்துவமுமாம் எ - து ஆல-அசை

நானிவை யனுபவிகககூடாத காரியமென நன்றாயத்தெரிந்திருந்து ம தன்பழநிலலாம் லனுபவிககவருவது இச்சையெனவும் , தனக்கிச்சையின்றி யினு மவற்றை யனுபவிககச் செய்வது- அரிச்சையெனவும் ; தனக் கவ்விர னெடுமின்றியினும் பிறரன்புக்காக வனுபவிககப்படுவது பிறரிச்சையெனவுங் காண்க

(இதனது கருதது)

விருப்பு வெறுப்பு வுபேகையான விவைகளாற பலவதகாரமாக வனு பவித்துத்திவது பிராரத்த கன்மங்களாமென்பது (கஎடு)

(கவி - கஎசு. அ - கை.)

முறகூறிய பிராரத்தகன்மங்களுள்ள ஜீவன்முததாகணடை பலவாயினு மவாக்குணமை யொன்றேயென வறபுறுத்தற குவமான பூருவகமாக வுணாத் துகின்றது

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரத்த வினாவா

லெண்ணில்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன்முததர்க் கிந்த

மெய்ப்பொருளை வசிட்டனா ரதன்றுருவா சன்சீர்

வியாதனெடு சுகன்வாம தேவனருட சனக

னொப்பரிய பரதனெழிற் கௌதமனே முதலா

புளர்வருத்த னுபேத் முணர்த்தலுறு பிங்ஙன் .

றுப்புதவு பிராரத்தங் கொள்ளினஞ்ஞா னிக்குஞ்
சுத்தனுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழிவாம்.
[பொழிப்புரை.]

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரத்த வினைவா லெண்ணிலபல வொழுகுமா
ஞ் சீவன்முத் தாக்கு” எ - து பிராரத்தகன்ம வினைவினா லிங்ஙனங் கூறிய த
ன்மை மூன்றுவகையாநிற்கும் இஃதென்றியுஞ் சீவன்முத்தாகருக்குப் பலவே
றுவகைப்பட்ட வொழுகுகள்க ளளவிலலனவாயிருக்கும் “இஃத மெய்ப்பொரு
ளை வசிட்டனா ரதன்றுருவா சன்சீர வியாதனெடு சுகன்வாமதேவனருட சன
க நெப்பரிய பரதனெழிற கௌதமனே முதலாயுளா” எ - து இங்கே கூறி
வந்த வுண்மைப்பொருளை - வசிஷ்டன் - நாரதன் - துருவாசன் - கோத்திபொ
ருந்தியவியாசன் - சுகன் - வாமதேவன் - அருளையுடையசன்கள் - ஒப்பிடற்க
ரிய பரதன் - அழகியகௌதமன் - முதலாயினோ - உடையவராவா “வருத
தனா பேத முணாதத்தலுறு மிங்ஙன் றுப்புதவு பிராரத்தங் கொளின்” எ - து
இங்ஙனம் வர்த்திததுவருந் தாரதம்மியபேத முணாததற்கையுந்த போகமாயு
ள்ள பிராரத்துவத்தை யிவ்வாறுகொள்ளின் “அஞ்ஞானிகளுக்கு சுத்தனுக்கும்
வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழிவாம்” எ-து அஞ்ஞானிக் கும் ஞானவானு
க்கும் வேறுபா டெங்ஙனமுளவாமெனின் - அதனை மொழிக்குது. எ - று

(இதனதுகருதது)

முத்தியைப்பெற்ற ஞானியானவாகள் சீவனமுத்திததன்மையோடு நா
னூதிதமான நடைகளையுடையவாகளாய விாததியையடைந்து வருவதற்கு வசி
ட்டமுனியாதிய பெரியோர்களை மேற்கோளாக வெடுத்ததுணாததிய தென்பது.

(கவி - கள. அ - கை)

அங்ஙனம்வினாவிய பேதத்திற்குத்தர முணாததுகின்றது

மண்ணுலகில் விராத்திரியர் சுரோத்திரியா தமக்கு
மறையொழிதன் மொழிதலா லன்றியுணன் முதலா
யெண்ணவருஞ் செயலான்வே நிலாமையது போல
விதயபந்த முறலொழித லாலன்றிப் போக
முண்ணுநிலை யதனலஞ் ஞானமுடை யோர்க்கு
முணர்வுமய மாய்நின்ற சீவன்முத்தர் தமக்கு
கண்ணிவரு வேறுபா டிலையெனவே கவில்வர்
ஞானநூல்பலவுணர்ந்த கல்லுணர்வி னவளோ.

[பொழிப்புரை.]

மணனுலகில விராத்திரியா சுரோத்திரியா தமசுரு மறையொழிதன் மொழிதலா லன்றி” எ - து, உலகினகண விராததிரிய ரென்போருக்குஞ் சுரோத்திரிய ஞானபோருக்கும் வேதாததியயனமின்மையாலு முணமையாலுமே பேதமுளவாமன்றி “உணன்முதலா யெண்ணவருஞ் செயலான்வே ற்லாமையது போல” எ - து உண்டலுறங்கல முதலியவாக வெண்ணிடற்கையநத முயற்சிகளால வேறுபாடெங்ஙன மின்றோ வதுபோல, “இதய பநதமுற லொழிதலா லன்றி” எ - து இதயத்தினகண விடாதுநின்றாள பநதநிவிராததிரியாற் பேதமுறுதலேயன்றி “போக முண்ணுநிலை யதனாலு ஞானமுடை யோக்கு முணாவுமய மாயநின்ற சீவனமுததா தமசுரு” எ - து சுகதுக்கபோகமாகிய பிராரத்துவ காமத்தை யனுபவிக்கு நிலையினு லஞ்ஞானமயமா நின்றோர்க்கும் - ஞானமய மாயவிளங்குஞ் சீவனமுததாசுருக்கும் “நண்ணிவரு வேறுபா டிலையெனவே நவிலவா ஞானநூலபலவுணாநத நலனுணாவி னவா”எ-து. உண்டாயவருகின்ற வேறுபாடு சற்றுமில்லையென்றே யானமசாஸ்திரமா நின்றாள் பலவற்றையு நனகுணாநத மெய்யுணாவுடைய சததுக்கள் கூறாநிற்பார். எ - து. ஏ - அசை

மறையொழிதல மொழிதலென்றதை நிராநிராயாய மறையொழிதலைவிராததிரியருடனு மொழிதலைச சுரோத்திரியருடனுங் கூட்டுக விராததிரியனென்பவன், அனுலோமப்பெண்ணிற்கும் பிரதிலோமவானுக்கும் பிறந்தவன் அனுலோமப்பெண கீழாயபீசத்திற்கு மேலாயயோனிகும் பிறந்தவன் பிரதிலோமன் மேலான பீசத்திற்குங் கீழான யோனிகும் பிறந்தவன், சுரோத்திரியனென்பவன் பிரமோபதேசத்தைக் கேட்கும்ந்தணன்

(இதனது கருதது)

பெத்தனுக்கு முததனுக்கு மகம்பாவ நீங்கலு மோங்கலுமேயன்றி மற்றைச செயகைகளினுற பேதமினறென்பது (கௌ)

(கவி - கௌ. அ. அ - கை.)

சீவன நனது கற்பிதவொழிவிற்குச் சம்மதித்துப் பிரமமாதற் குடன்படுமோ வென்ற வினுவிற கியைந்தவுத்தர முணாததுகின்றது.

தத்துவஞா னாததினா பிரமமடைந் திடுமேற்

றறுகண்வரிப புலிகண்டோன் போற்சேவத துவூந்தா

னத்தலையே யழிந்திடுமா தலினால் சீவ

னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கடவு டன்மைக்
குய்த்தவா தரவினாற் கங்கைமுத் லவற்று

னொழிப்பதனுக் கிசைவாநரத் துவமதுபோ லென்றும்
பொய்த்தலிலாத் துரியவடி வாம்பிரமத துவத்திற்
பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங் குடன்படுஞ்சீ வன்றான்

[பொழிப்புரை.]

தீததுவஞா னதகிறாபிரமமடைந்திடுமேற் றறுகணவரிப் புலிகண்டோ
ன் போற்சீவத்துவந்தா னத்தலையே யழிந்திடுமா தலினால்” எ - து. உண்மை
ஞான விளக்கத்திறா பிரமசொருபம வாயகருமாயின், கோபக கணகளையும்-
வரிகளையுமுடைய புலியைக்கண்டோ னெவ்வாறுமாவனோ வதுபோலச், சீவ
த்துவமானது - அக்கணமே நசித்துவிடும் ஆகையால், “அச்சீவ னழிவுதனக்
குடன்படுமோ வெனில்” எ - து அந்தச்சீவன் றனதுகற்பனா நாசத்துக் குட
ன்படுமோவெனக் கேட்கில் “கடவுடன்மைக் குயத்தவா தரவினாற் கங்கைமு
த் லவற்று னொழிப்பதனுக் கிசைவாநரத் துவமதுபோல” எ - து. தேவத்தன்
மை யடைதற்குச் செலுத்தற்கியைந்த மிக்கவாசையினாற் கங்கை யமுனைமுத
லிய நதிகளில் மானிடத்தன்மையை யொழிப்பதற்கெவ்வாறு முடன்படுவரோ
வதுபோல, “என்றும் பொய்த்தலிலாத் துரியவடி வாம்பிரமத துவத்திற் பொ
ருந்தத்தன் கேட்டினுக் கிங்குடன்படுஞ் சீவன்றான்” எ - து. எப்போது நசியா
ம லொருதகைத்தா விளங்குஞ் சிறுசோதிவடிவாயுள்ள பிரமத்தன்மையில் பே
தமின்றிறிகச் சீவனானவன் றனதுகற்பனா நாசத்துக் கிவ்விடத்தகுடன்படும்
எ - று

கங்கைமுதலென றமையின், யமுனா சரஸ்வதி கூடிய திரிவேணி சங்கம
மெனக் கொள்க

(பதசாரம.)

தீன்கணனிதாற் றனதுருவத்தைக் காண்பதுபோலத்தற்பிரக்ஞையாற் ற
ன்னைக்கண் டமைவானென்பா - தத்துவஞானதகிறாற் பிரமமடைந் திடுமெ
னவும்—ஆணவத்தைக்கெடுக்குங் கொடிய நோக்கென்பா - தறுகணனெனவு
ம்—சமாதியின்கண் ணவநவமா யுதயமான வனுபவமென்பார்-வரியெனவும்-
சீவன்றனக் காதாரமான சிவத்தைப் பார்க்கச் சிவந் தனக் காரோபமான சி
தாபாசனைப்பார்க்க வில்விருபார்வையு மொத்தவிடத் தவ்விருதன்மையு நீங்கி
ச் சுயஞ்சைதன்னியமா யதனாற் சங்கற்பநாசம் வருமென்பா - புலிகண்டோ

ன்போற சீவத்துவ மத்தலையே யழிந்திடுமெனவும்—சங்கறப்ந் தனதழிவான
வதித்ததிற் குடன்படுமோவென்பாரா - சீவனழிவு தனக்குடன்படுமோ வென
வும்—மணணின்கண மனிதவேடம் பூண்டவன் விண்ணின்கண டேவ்வேட
ம் பூணுரிமத்தங் கங்கையாதியி னித்தேகத்தை விடுவதுபோலச் சீவவேடம் பூ
ண்ட துரியன் நனது யதாரத்தவழுவமாகிய பிரமஸ்வரூபத்தை யடையுரிமித்
தங் கறபிதநுபமான சீவசிதாபாசத்துவத்தைச் சமாதியாதியவற்றினு லொழி
க்க விருமபினுனென்பாரா—கடவுட்டனமைக் குயத்தவாதரவினா கங்கைமுதல
வற்று ளொழிபதனாக கிசைவா நரத்துவம்போலெனவும்—பரமாதமாயிக்க
மான பரத்தத்துவநானுயத் துவிதநீங்கினுனென்பாரா - பொயத்தலிலாத துரிய
வழுவாம பிரமத்துவத்திற் பொருந்தத் தனகேடடினுகுகிங் குடன்படுஞ் சீவன்
ருனெனவுங் கூறினா

வினா தேகவழிவைச் சீவனழிவாக வுவமானத்திற் கூறியதென்னை?

விடை தேகியைக்காணாது தேகத்தைத் தானெனக் காண்பதாலென்க..

வினா சீவன நனதுலாபத்திற் குடன்படுமெனாது தனதுகேடிற கு
டன்படுமென்ற தென்னை?

விடை சங்கறப்நு சத்திற்ககாந்தலே சித்தாய விளங்கலினாலென்க.

(இதனது கருத்து)

சீவசிதாபாசன நனதவிருத்தாமசமான சுயஞ்சித்தை நோக்கினவிடத்தி
ற் நனது விருத்தாமசமான சகலகற்பனைகளு நீங்குமென்பது (கஎஅ)

கவி - கஎசு அ - கை)

இங்ஙனங்கூறிய சீவனமுத்தாக்கு முன்னுள்ள ரிஷிகளைப்போலச் சாபா
னுக்கிரக சாமாததியங் காண்கிலமே யிவாகளை ஞானியென்ற தெங்ஙனமென
ற் வினாவிற்குத்தர முணாததுகின்றது.

வாதரா யணன்முதலோரோ போற்சாப முடனே

மற்றருளசெய வலியுடையோன் றத்துவஞா னத்தோ

னேதிலா னலனெனினவ வலிதவத்தின் பலமா

மிலங்குதத் துவஞான பலமன்றா மாயின்

மாதவமே ஞானத்திற் கேதுவெனுஞ் சுருதி

வழக்கினுற் றவமிலாக்குத் தத்துவஞா னந்தா

னேதெனிலாஞ் சாபாநிக் குச்சகா மியமே

யேதுநிட்கா மியதவுஞா னத்தினுக்கென் றறியே.

[பொழிப்புரை]

வாதரா யணன்முதலோரோ போறசாபமுடனே மறறருளசெய வலியுடை யோன்” எ - து வியாசாமுதலியரிஷிகளைப்போல - சாபமும் - அதற்கெதிராம றையாயவனுக்கிரகமு மென்னப்பட்டசாமாந்தியமுடையவனே. “தத்துவஞா னத்தோ னேதிலா னலனெனிலவ வலிதவத்தின் பலமாம்” எ - து மெய்யு ணாவுடையவனாவ னிவற்று னேதுமில்லாதவன் ஞானியல்லனெனக்கூறில், அந்தச்சாமாத்தியந் தவத்தினது பலமாகமுடியும் “இவங்குத்தவவஞானபலம ன்ற மாயின் மாதவமே ஞானத்திற கேதுவெனுஞ் சுருதி வழக்கிறுற நவமி லர்க்குத் தத்துவஞா னநதா னேதெனில்” எ - து சதோதயமாக விளங்குமெ ய்யுணாவின் பலனல்லவாகும். இவ்வனமாயின், மெய்யுணா வுத்திறகேதுமக த்தானதவமே யெனக்கூறுஞ் சுருதிநெறிகாரணத்தாற நவமில்லாதவார்களுக்கு மெய்யுணா வெவ்வனம் வாயகருமெனக் கேட்கில் “ஆஞ் சாபாநிக் குச்சகாமி யமே யேதுநிட்கா மியதவஞா னத்தினுக்கென் றறி” எ-து. வாயத்தற்பாலவா கிய சாபானுக்கிரகங் கட்டுக் காரணம் - காமியத்தவமெனவும், மெய்ஞ்ஞான த்திறகுக் காரணம் - நிட்காமியத் தவமெனவு மறிநதிடுதி. எ - று ஏ - அசை ஏதெனலைத் தவமிரணடினுக்குமொட்டுக்

சுக் காமியமென்பது, சொக்காதிபோகங்களை யனுபவிக்கவிரும்புவதும், நிட்காமியமென்பது, அவலிசைசயின்றித் தன்னிடத்தமைநது நிறறனுமாம்

வினா. சிதகியுள்ள சாபானுக் கிரகசாமாதியங் காமியத்தவத்தின் வலி யேயன்றி ஞானத்தின் வலியல்லவென்ற லிதற்குத் தவமேதுவெனச் சுருதி கூறியதென்னை?

விடை. ஞானத்திற்கு நிட்காமியத்தவ மேதுவாதலினுனெனக்

வினா இந்நிட்காமியத் தவத்திற கவவலிமை யின்றியுயதென்னை?

விடை. இஃது ஞானோதயத்தி னசிப்பதா லிதற்கவவளவு சத்தியில்லை யென்க.

வினா. சாபாநிக் குக் காமிய மேதுதானே யதற்கவ்வலி வநததென்னை?

விடை. அக்காமியஞ் சித்தியையுண்டாக்கித் தானீங்காமல விருத்திய ண்டந்த வருதலிஞ் னென்க.

வினா. அந்நேல - அச்சித்தியின லிம்முத்திக்குப் பிரயோசன மின்றோ?

விடை கோசரமகோசரத்திற் கெங்ஙனம் பிரயோசனமாமெனக்

(இதனதுகருத்து)

ஞானமாதிரிமபெற்ற சீவன்முத்தனுக்குச் சாபானுக்கிரக சாமாததியம்
மேற் சந்நிரணத்திற் கேதுவாகலி னஃதுவேணடுவதின்றென்பது (கௌ)

(கவி - கஅ௦. அ - கை)

ஞானத்தான முத்திபெற்றநீருக்கும் வியாசாதி மஹாரிஷிகளுக்கிச்சித்திவ
ந்த காரணமியாதென்ற வினாவிற்குத்தர முணர்த்துகின்றது

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானமவலி யிரண்டு

மேவுமே யெனிலவாகட கிருதவமு முள்வா
மாதலின லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமே

யாயினெவ்வொன் றேயடையு மதனானமா றின்ற

மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலாக ளாகி

விதியிறத துவஞானி களைக்கிரியா நிட்ட

ரோதுவார நின்றையெனி னவாதமக்கு விடயத்

துழல்பவரா னின்றையா நலிதகுழைவின றுமால்.

[பொழிப்புரை]

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானமவலி யிரண்டு மேவுமே யெனில்' எ-து
வியாசாமுதலிய ரிஷிகளுக்கு முத்தி சித்தியெனப்படு மிவவிரண்டு நிலையுமவா
யத்திருந்தனவே - யாதுகாரணத்தாலோ வெனக்கேட்கில் "அவாகட கிருதவ
மு முள்வாமாதலின லவ்விரண்டு மாகுமொரோர் தவமேயாயி னெவ்வொன்
றேயடையு மதனான் மாறின்றாம்" எ - து அந்தவியாசா முதலிய ரிஷிகளுக்கு
மேற்கூறிய விரணடுதவமு முள்ளனவாம். ஆதலின லவற்றாலெய்தும் பலமி
ரண்டு மவாகட்கேயாகும் ஒவ்வொருதவ மொவ்வொருவருக்கே யாயின - ஒவ்
வொரு பலனே வந்து வாய்க்கும். அந்தக் காரணத்தால விரோத மில்லையாம்.
"மேதையாஞ் சாபாதி வலியிலாகளாகி விதியிறத துவஞானி களைக்கிரியாநிட்
டரோதுவார நின்றையெனின்" எ - து. சிரேஷ்டமாகிய சாபாநுக்கிரக வல்ல
மை யிலலாதவாகளாய விதிநிட்டேதங்கடந்துள்ள சீவன் முத்தர்களைக் கண்மா

தவ்஢ாக னிந்தைசெயவராக ளெனககேட்கில “அவ்ாதமக்கு விடயத் துழல பவரா னிந்தையா தலிறகுறைவினரூம்” எ - து அநதக்கனமிகளுககு விடய . த்தின்கண்ணே மாறதுழலு நிரமூடாகளா னிந்தைவருமாதலி னதனூல்மகான களுககு குறைவிலலையாம் எ - று ஆல - அசை விதியெனறதனூல, ரிடேத மவருவிததாம்

வினா ஞானிகட் கிகசாமியததவ மினறென்பதென்னை ?

விடை தனககு வேற யனிததமாயுள்ள சிவலோகாதி பதததையடைய விருப்பமின்றாதலி னானுந தனககு வேறின்றயத தானேதானாய விளங்குமி டத் தொனறுவேணடுதலுந தனாளுதலு மினமையாநலினு டெனக சாமியத் தவததாற சித்தியு ிஷகாமியததவததான் முத்தியும் வருமாயினு முத்தியினறி ய சித்தியோககுச சாபானுககிரகசாமாதிய முண்டாயிருநதும் பிறாக்கு வி னோதமாயத தனககுப் பயனினறியிருத்தலி னிந்திரசாலமுதலான விததைசெ ய்வோனாகவும், சித்தியினறிய முத்தியோககுச சாபானுககிரக சாமாதிய மி ன்றயினும் பிறாககு வினோதமின்றித் தனககுப் பயனயிருத்தலி னிவன்வித தையைப் பாககுளு செலவனாக விருத்தலி னீவோரி லேறபோ ரதிகமாகார போல் முத்தியுள்ள ஞானவானுககுச சித்தியுள்ளோர சமானுதிக மாகாொன்க.

வினா அங்ஙனமாயின, முத்திமாததிரம பெற்றனாநிக கிசகித்திமுத்தியு ம பெற்றவாக ளதிகரலரோ ?

விடை தனககெனவின்றிப் பிராரதத்ததினாற சாபானுககிரக சாமாததி யமுண்டாம் அவையுண்டானவிடத தகம்பாவமிருத்தலினு, மவவகம்பாவ மிவாகட் கினமையினு மதிகராலானக

வினா அங்ஙனமாயி னியாவரு மவாகளை முககியமாசக கூறுவதெற்றினு ககு ?

விடை சீவாகள வேதத்தினுள்ள மஹாவாககியநிச்சய முணமையாகக கொணடு முத்தியையடையுநிமித்த மவவாதீகியாததநிச்சயததைச சுருக்கிச சொல்வதில் விசுவாசநதோன்றி யசசாபானுககிரக சாமாததியததினாற பயமு ணடா யதனவழி யொழுக்கவேணடி யீசுரநியதிப்படி வந்தவாகளாதலினு லெ ன்க.

வினா அற்றேல - இச்சாபானுககிரக சாமாததியமில்லாத ஞானிகளை ய ித்திடய கன்றிகள் துஷிப்பாகளே ?

விடை. அவர்களை விடயமோகத்தை யுடையோ தூஷித்தலினதனு லக் கன்மிகளுக் கோருறைவின்றாயதுபோல விக்ஞன்மிகள் தூஷிப்பினால் ஞானிகளோ குறைவுமின்றென்க

(இதனதுகருத்து)

இச்சித்திக ளீசரனுடைய வலலபமாதலி, னிவையுள்ளவர்களைத் தேவ ததனமையாக நமபி யவாகளால் விதிககப்பட்ட விதிப்படி யுயிராக னொழுகவே ணடி யவாகட் கிவவிநோதமாயுள்ள சாபானுககிரக சாமாததிய மீசரானுககிர த்தினு லுண்டாயிறறென்பது. (கஅ௦)

(கவி-கஅக. அ - கை)

முற்கூறிய ஜீவன்முத்தன் பிராரதத வசததாற பலவிதநடையை யுடையவனுனாலு மஃதவனது சித்ததுவிலாசமாகக் காணவேண்டுமென வுணாத்து கின்றது

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினையா சனையா

லுண்பொருள்கள் பலகவர்ந்து மவுனமே யுற்றும்

பலதிறங்கண் மொழிநதுமுப தேசநெறி புரிந்தும்

பரிதவித்து மகிழ்நதுமிக வேடங்குள் புனைநதுங்

கலைதறநது முடையுடுத்துக் கல்விபல பயின்றுங்

கல்லாது மாதாமுயக் கிடையுற்று மிவவா

றலகிறந்த நடையுறினு மருளவினையாட் டென்றே

யவன்றனையும் புகவைய மொருசிறிது முராமல்

[பொழிப்புரை.]

உலகிறந்த சீவன்முத்தனுகர்வினையா சனையா லுண்பொருள்கள் பலகவா நது மவுனமே யுற்றும்” எ - து. வெளகேகநடை வைதீகநடையெனல் சற்றமு ள்ளத்தின் கணின்றிய சீவன்முத்த னென்போன் றள்ளற கொண்ணாத பிரார த்துவகன்மசமஸ்காரத்தா லனுபவிகின்ற வஸதுககளைப் பலவாகக்கிரகித்தும்- மவுனமாகவிருந்தும் “பலதிறங்கண் மொழிநதுமுப தேசநெறி புரிந்தும் பரித வித்து மகிழ்நதுமிக வேடங்கள் புனைநதும்” எ - து நவநவமாக விளங்கு மனு பூகித்திறங்களைப் பற்பலவாக வெடுத்துச்சொல்லியும் - உபதேசித்தற்கியைந்த நெறிகளைச் செய்தும் - பிறவிநோய்க்காக விசனமுற்றும் - அந்நியமின்மைப்

றி மகிழ்ந்தும் - மிகவும் பலவேறுவிகற்ப வேடங்களைப் புனைந்தும் “கலைதற
ந்த முனையுடுத்துங் கல்விபல பயின்றுங் கல்லாது மாதாமுயக் கிடையுற்று
மில்லா றலகிறந்த நடையுறினும்” எ - து வஸ்திரந்தரித்தல் சற்றுமின்றியும் -
அதனையுடுத்தும் - பலவேறைய கல்விகளிற் பயிற்சியுற்றும் - யாதொன்றுங்கல்
லாது மாதார்கள்பாற் புணாசசிவேணடி யவர்களை யகலாதிருந்தும் - எனக்கூற
ப்படுவனவாகிய விவநன மளவிறந்த நடகைகளினிற்பினும் “அருள்வினையா
ட் டென்றே யவன்றனைநம் புகவைய மொருசிறிது முறாமல்” எ - து இவை
யனைத்துங் கிருபாவினோத லீலையென்றே சநதேகஞ் சற்றுமெய்தாம லநதச்சீ
வன்முத்தனைச் சிவசொருபமென்றே நம்புவாயாக எ - று ஏ - தேற்றம் இங்
குள்ளவும்மையனைத்தும் - எண்ணுமமை

(இதனதுகருத்து)

சீவன்முத்தனா செய்யப்பட்ட பலவிதமான நடைக ளுலோகா னுககிர
கமாகவேயன்றி யவற்றா லவனுக்கோ பலாபலமின்மையின், அநநடைகளை
யாத்மவுல்லாசமென்றே காணவேண்டுமென்பது (கஅக)

(௨௭ - கஅஉ.அ - கை)

விதேகமுத்த னிலககணமு மஃதையடைதற கேதுவான நித்திய கரும
முதலான வனுஷ்டானமர பிரபதாக்க கூறுவானரோடங்கி நித்தியகரும மா
கியவாறு முணாத்துகின்றது.

என்றுமெவ் விடத்தினுமோ ருடம்புமுறா தொன்று

யிருந்தச்ச்சி தாரந்த சிவசொருப மாத

னன்றிதரு விதேககை வல்லியமென் றிசைப்பா”

நவின்னவிதை யெய்துமா ரெவவாறிக் கென்னிற

பொன்றலினித் தியகருமா னுட்டான மதனாற்

புண்ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவவொழி வதனாற்

குன்றலறு சித்தசுத்தி யதனற்பொய்க் குடும்பக்

குறறநெகிழ் வதனன்மெய்த் துறவுதாற வதனாற்.

[பொழிப்புரை.]

என்றுமெவ விடத்தினுமோ ருடம்புமுறா தொன்றுயிருந்தச்ச்சி தாரந்த
சிவசொருப மாத னன்றிதரு விதேககை வல்லியமென் றிசைப்பா” எ - து.
எந்தகாலத்திலேனும் - எவ்விடத்திலேனும் - எழுவுகைத்தோற்றத்தில் யாதோ
ருடம்பு மாகாமற் பேதமின்றி யொன்றாயிருந்த சச்சிதானந்த சிவசொருபமா

தலே யெவற்றினு மெலாய நன்றிதருகின்ற விதேககைவல்லியமெனச் சத்து கள்கூடூற்றிற் பர் “நவின்றவிதை யெய்துமா நெவ்வாறிங் கென்னில்” எ - து. இங்கேசொல்லிய விர்தவிதேகமுத்திரிவேயை யிரிகெய்துமாக்க மெனினமென க கேட்கின் “பொன்றலினித தியகருமா னுஷ்டான மதனாற் புண்ணியமப் புண்ணியத்தாற பாவவொழி வதனாற் குன்றலறு சித்தசத்தி யதனாற்பொய்க் கு மெம்பக குறறநெகிழ வதனான்மெய்த்துறவுதுறவதனால்” எ - து. உயிரகள் வழி படற கென்று நசியாதுகின்றள்ள நித்தியகன்மானுஷ்டானமும், அக்கன்மா னுஷ்டானத்தாற புண்ணியமும், அப்புண்ணியத்தாற பாவநாசமும், அப்பாவ நாசத்தா லென்றுஞ் சுருங்காத சித்தசத்தியும், அநதசசிததசத்தியாற பொய் யாகிய குடுமபத்தாலவினைநத பநததளாசசியும், அநதபநதத்தளாசசியால் மெயத்ததுறவுபூண்டலும், அநதமெயத்ததுறவு பூண்டலால் எ - து இதுமுதற் பின்னாமுனறுகவியுங் குளகம்

(பதசாரம்)

காலதத்துவமென்பா, என்றுமெனவும்—சகலபுவனபோகங்களு மென் பா, எவவிடத்தினுமெனவும் - சராசரவுயிரகளாகிய பௌதிகமென்பா, ஒரு டம்பெனவும்—இவையாவும்பின்றென்பா, உருதெனவும்—பரிபூரணமா யிரு நததென்பா, ஒன்றாயிருந்தெனவும்—காலததிரயத்தினு மழிவின்றி நித்தியமா யிருந்ததென்பா, சததெனவும்—ஆதிமத்தியாநதரகித சதோதயமாய விளங்கு மென்பா, சித்ததெனவும்—தடையற்ற நிரதிசயாநதமென்பா, ஆநத மென வும்—மூன்றும் பிரிவின்றி யொன்றாயமங்குகரமாய விளங்குகின்றதே பிரம மென்பா, சிவசொருபமெனவும்—அஃதே யுண்மையான தென்பா, ஆதலெ னவும்—அஃதேயதிதபதமான முத்தியென்பா, விதேககைவல்லிய மெனவுங் கூறினா

விதேகமுத்தியென்பது, தேகஞ்சின்மாததிரமாதலை எனவே, சீவன்ரு த்தியிற சீவனசிவமாய விளங்குவதுபோலப் பிராரததானுபவ நீகததிற நேக ந தேகியின் தேஜசர் யாநநதமாததிரமாயச சேடித்ததுநிற்பதென்க.

வினா அறநேல - உலகாபபோல ஞானவான்களுக்கு முயிர்பியவு மங்ஙனம் பிரிநததேகத்தைத் தகனஞ்செய்யவுங் கண்டிருக்கின்றோமே யெங்ங னம் பூரணமாயிறோ ?

விடை. பஞ்சபூதபௌதிகங்க ளூரணமாகவிளங்க வித்தேகமாத்நிரமாக விளங்கவில்லை யிஃது மங்ஙனமே விளங்குமென்க.

வினா அறநேல - இச்சகம் பூரணநிருஷ்டியாய்ப் பார்க்கிற பூரணமாய்த் தோன்றுவதேயன்றிப் பூரணமாய்க் களையாததுபோலத் தேகமு மங்ஙனம்பா ராகுமிடத் ததுவாயத் தோன்றுவதேயன்றி யஃதாய்க் கணையவில்லையே ?

விடை. அஸ்தியாதிய கடினரூபமாயுள்ள வித்தேக மோர்சித்தியினுற பரமானுரூபமாய்ப் பந்தனம்பீண்ணின வீட்டின்கணின்று வெளிப்படுதலபோலச் சைதன்னியசிந்தனையாற் றேகஞ் சைதன்னியரூபமாதற்குச் சந்தேகமென்னெயன்க.

வினா. அற்றேல - இங்ஙனமாயினதற்குப் பிரமாணமுண்டோ?

விடை. பரத்தில வியாச வசிஷ்டாதிய மஹாரிஷிகளு மிகத்தி லாசாரிய சுவாமிகள் முதலியோரு மினனு மானிககவாசகசுவாமிகள் தேகசேடமின்றிச் சோதியாய்க் கணாதாரொன்பது மினனு மலலமாப்பிரபுதேவா ஜீவன்முத்தித் திசையிற ருனே கோரககா கட்கம்பரிசியாமற் சாயையா யிருந்தாரொன்பது மின்னுமநேகமு முண்டென்க

வினா. அற்றேல - யாவரு மேனனுஷ்டிககவிலை?

விடை. கிஞ்சிகளுததுவமான ஜீவன் சாவகளுததுவமுள்ள சிவததைச் சிந்தித் ததுவீயென்னும பகுப்பற்ச சுததசைதன்னியமாதற்கேகிருட்டிதொடங்கியிதுகாறும் வருந்தாம வருத்தத்திற களவினமையா யிருத்தலி னிச்சுடததைச் சித்தாகக கணாதற்குள்ள வருத்த மிவவளவென மட்டிடக்கூடாமையா லெவரு மனுஷ்டிக்கும்படி சுருதிகள சொல்லாமையா லாகிரியரும் நிரந்தரமா யதுஷ்டிககச் சொல்லவிலையாதலி னேகதேசத்தி லுண்டென்க

வினா. இனிச் சீவனமுத்தியில விதேகமுத்தித்தன்மையும் விதேகமுத்தியிற் சீவன்முத்தித்தனமையு முண்டென்பதெங்ஙனம்?

விடை. சீவனமுத்தித் தனமையாயிருந் துபதேசாதிகள செய்யுமிடத்து ந்தேகமின்றிச் சாயைமாதிரமாயிருந்த வலலமாப்பிரபுதேவாபோல வருப்பது சீவன்முத்தியின விதேகமுத்தியெனவும், விதேகமுத்தித் தன்மையாற் பரிபூரணமாயிருந்துஞ் சுகசீவபரங்களை யியக்காம வியக்குவிக்கும் பரமேசனைப் போல விருப்பது விதேகமுத்தியிற் சீவன்முத்தியெனவுங் கொள்க.

(இதனதுகருத்து.)

விதேகமுத்தித்தன்மை யிஃதென விளங்கக்கூறினயது (கஅஉ)

(கவி - கஅஉ.அ - கை.)

நிறுத்த முறையான் முத்தி விருப்பமாகிய பதினொருவித மரபுணர்த்துகின்றது.

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும வொடுக்க

மொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னும்
பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற்

புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத னானே
யததுவித ஞானமத னுலவிச்சை நாச

மதறைபொயத் துவிதமயக் கழிதலத னானே
மெத்தசுக துக்கநிலை வழிவதனால் விருப்பு
வெறுப்பறுத லதனாலொண விதிவிலக்கோய வதனால்.

[பொழிப்புரை]

முத்திவிருப் பதனானே புறக்கரும வொடுக்க மொழிந்ததனால் யோகநிலை முயற்சியது தன்னால்” எ - து முத்திவிருப்பும் - அந்த முத்திவிருப்பால் - புறக்கருமநாசமும் - அந்தப்புறக்கரும நாசத்தால் - யோகநிலையை யடைதற்கியைந்த முயற்சியும் - அங்ஙனமாய் முயற்சியால் “பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய வினைவாற் புகலருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியதனானே” எ-து என்று நசியாத வாத்தமப்பிரியமும் - அவ்வாத்தமப்பிரியத்தால் - சொல்லறகரிய மகாவாக்கிய வாராய்ச்சியும் - அவ்வாராய்ச்சியால் “அததுவித ஞானமத னுலவிச்சை நாச மதறைபொயத துவிதமயக் கழிதலதனானே” எ - து அததுவிதனானமும் - அவ்வததுவிதனானததால் - அவிததையாநாசமும் - அந்தவவிததையா நாசத்தால்-பொய்யான துவிதமயக் கொழிதலும்-அந்தத்துவிதமயக்கொழிவால் “மெத்தசுக துக்கநிலை வழிவதனால் விருப்பு வெறுப்பறுத லதனாலொண விதிவிலக்கோயவதனால்” எ - து எவருமெச்சுகின்ற சுகத்துக்கநிலை பொழிவாதலும் - அவ்வொழிவால் - விருப்புவெறுப்பொழிதலும் - அவ்வொழிவால் - ஒளரிய விதிவிலக்குக் கெயப்புக்காண்டலும் - அங்ஙனம் எயப்புக்காண்டலால் எ - து ஏகாரமூன்றும் - அசைநிலைகள் (கஅங்)

(கவி - கஅச. அ - கை.)

முன்னிறுத்தமுறையா லிருவினையாதிய மூன்றினிலக்கணமு மிவவிருபது சோபானத்திறகு மதிதமாணு விதேககைவலலிய விலக்கணமுமுணாததுகின்றது

வினையிரண்டி மகறலத னுறறேக பாவ

விச்சிந்தி யதனானே பாசமெலா மொழிதல

பினையறைந்த வதனானே பராபரமாய் முடிவாய்ப்

பெயாசாதி குறிபெறா தொன்றாகி வாக்கு

மனமிறந்து நித்தியா நந்தமய மாகி

மறுவிலா விதேககை வல்லியம்வந் தெய்து

மெனவறிந்து துணிந்திகெ சுருதிசுரு பரண

வின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறுமுத் தமரே.

[பொழிப்புரை.]

வினையிரண்டு மகறலத னுறநேக பாவ விசசிநதி யதனானே பாசமெலா மொழிதல் பிணையறைந்த வதனான்” எ - து நலவினை திவினையென்னு மிரண டிவினையு நாசமெய்தலும் - அந்தநாசத்தால - தேகான்மடித்திரீங்கலும் - அநரீ ககத்தால் - பாசமனைத்துமொருங்கொழித்தலும் - முடிவிற்கு நியவிரதப் பாச வொழிவால் “பராபரமாய முடிவாயப்பெயாசாதி குறிப்பெறு தொன்றாகி வாக கு மனமிறந்து” எ - து பராபரமாகவும் - எவற்றிற்குமுடிவாகவும் - இன்ன பெய-ரின்னசாதி - இன்னகுறி - எனப்பெறு தேகமாகவும் - மனோவாகருக் கெட்டாது. “நித்தியா நந்தமய மாகி மறுவிலா விதேககை வல்லியம்வந் தெய து மெனவறிந்து துணிந்திகெ” எ - து, நித்தியாநந்தமயமாகவும் வீனருகு கள ங்கமற்ற விதேககைவல்லியம் வந்துவாய்கருமென்று திரிப்பாக வறிந்துதெளிதி. “சுருதி குருபரண வின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறு முத்தமா” எ - து இதுசு ருதிசுருவாற பேரின்பவீட்டைதற்கு நெறித்ததாதலி னிதனைசுத்துக்கள் விரு ம்பாநிறபா” எ - று ஏகாரமூன்றும் - அசைநிலைகள்

(இம்மூன்றுகவியினது பதசாரம்)

உதயபூருவ மைந்து கடிக்கைக்குள்ளான வுஷக்காலத்தில் விழித்துசு கசி யோடுவ கூடத தான்வழிபடுகடவுள் வணக்கத்தோடும் விதிப்படி மலசல வுப யததுவார சுத்திசெய்வதே சவுசவீதியெனவும்—மேறறந்ததாபன சப்தததுவா ரசுத்திசெய்வது தந்ததாபனவிதியெனவும்—திரித்தததிற் படிந்து மனோசரீர சு த்திசெய்வது ஸாரணவிதியெனவும்—மூன்றுசுத்தியோடு தான் சிவசொருபமா க விபூதிதரிப்பது அனுஷ்டானவிதியெனவும்—பிரணவாதி மந்திரங்களா லுரு வேறறுவது செபவீதியெனவும்—பூதசுத்திமுதலிய பஞ்சசுத்திகளோடுந்தான் சிவசொருபமாயிருந்து சோடசவுபசாரத்தோடு சிவத்தைப்பூசிப்பது பூசாவிதி யெனவும்—மேற்பிராணபலியோடுகூட வரீம்மதிருப்தி பண்ணுவிப்பது பொ ஐனவிதியெனவும்—ஆகியசபதவிதிகளு மிங்ஙனம்பரான காலத்திலுஞ் செய கின்றது மிடையிற் றியானபரண யிருப்பதுமாதலின் நித்தியகருமா ஐஷ்டா னமெனவும்—இவ்வனுஷ்டானஞ் சமகருமமாய்த் தாய்தான புண்ணியலி சேடமாதலிற் புண்ணியமாமெனவும்—அத்தாய்மையாற் பாவகருமஞ்சோதற் கிடமின்மையிற் பாவவொழிவெனவும்—அதனீக்கம் கிருமலமாதலிற் குன்றல துநீத்தசுத்தியாமெனவும்—அச்சுத்தசுத்தியின் விடயத்தி னுண்மை தெரிதலி

ற பொய்க்குடும்பக குற்றநெகிழ்வா மெனவும் அதேதோஷ திருஷ்டியினு லொ
ன்றினும் பற்றின்மையின் மெய்த்துறவாமெனவும்—அவ்விரத்தி சுவேதுவா
யிருத்தலின் முததிவிருப்பமா மெனவும்—அம்முத்தி விருப்ப மகமுகத்திற்சார்
ந்து பாகியகன்மமொடுங்கலிற் புறக்கருமவொடுக்கமா மெனவும்—அவ்வொடுக
க மனோநிககிரகத்தை நாடலின் யோகநிலை முயற்சியாமெனவும்—அம்முயற்சி
தனித்திருப்பதை நாடலிற் பொய்ததலறு துரியவீழ்வா மெனவும்—அத்துரி
யமிஃதென வறியும் பரமாத்ம விசாரஞானம் வேணடுதலிற் புகலருமாவாககி
ய வாராயச்சியாமெனவும்—அவ்வீசாரம் அபேதமாதலி னதன்சாரமான வத
துவித ஞானமாமெனவும்—அவ்வததுவிதஞான மபரோட்சமாதலி னவித்தி
யா நாசமாமெனவும்—அவிததையாநாசத்தில அகடீத மெனனும் பிராந்தி
நீங்கலிற் றுவிதமயக கொழிதலாமெனவும்—அவ்வொழிதலி லின்ப தன்ப
நீங்கலிற் சுகதுக்க நினைவொழிவாமெனவும்—அவ்வொழிதலி னிராகத்து
வேஷமின்மையின் விருப்புறவறுப் பறுதலெனவும்—அஃது நீங்கவே யிது
செய்யத்தக்கது செய்யத்தகாத தென்னுஞ் சங்கற்பவக்கற்பமின்மையினவீதி
விலக்கோயவாமெனவும்—இவற்றூற சொக்கநரக மின்மையின் வீணையிரண்
டுநீங்குமெனவும்—இந்நீங்கத்தில நாமரூபபாவனை யின்மையிற் நேகபாவ விச
கிநியாமெனவும்—இவ்விசகிநியினு அவாவனைதது மன்பாயக கணாதலிற்
பாசமெலா மொழித் லெனவும்—அப்பாசமாசிய மூலாஞானம் நசித்தவிடத்
திற பரமாகிய வீசுரத்தன்மையு மபரமாகிற் சீவத்தன்மையுநீங்கி யானுயென்
னும்பிரமகூடஸ்த வயிககமான வததுவிதசொருபமாதலிற் பராபரமெனவும்—
இவ்வததுவித பதத்திற்கு மேலொருபதமுமின்மையின் முடிவாயெனவும்—
இதற்கோருருவ மின்மையிற் போபெறுதெனவும்—இஃதொன்றி னமசமாகா
மையிற் சாதிபெறுதெனவும்—இஃதிங்ஙன மிருக்குமென வோரடையாளமி
ன்மையிற் குறிபெறு தெனவும்—இஃதெவரும் பரிபூரணமாக நிறைநிறுத்தலி
னென்றாகியெனவும்—இஃதை வாககினுற் றுநிககத்தொடங்கி னததுதிமுடிவு
பெறு ததிற்கணாதலின் வாககிறந்ததெனவும்—இஃதை மனதினா சிநதிககத்
தொடங்கினச்சிநதனத்தின் மனமஃதாயக கணாதது போதலின் மனமிறந்த
தெனவும்—இங்ஙன மியாவறு கணாந்தவிடத்து நிரதிசயாநந்தமாய நிறைந்துநி
ற்றலின், நித்தியாநந்த மயமாகியெனவும்—இக்களங்கங்களைத்து நீங்கத் தா
னேதானாய விளங்கலின் மறுவிலா விதேககைவல்லிய மெனவுநகூறினா.

இங்ஙனம் விதேககைவல்லியத்தை யடையுநிமித்த துதலிய நித்திய கரு
மானுஷ்டானமுதற் பாசமீரூய மரபிருபதில் மூனையவெட்டும் பாகியசாத
னமெனவும், இடையின் மூன்றும் ஆந்திரிய சாதன மெனவும், மேலொன்று
ஞ் சாத்திய மெனவும், ஏனையவெட்டு நீங்கல் சாதன சாத்திய மெனவுங்
கொள்க.

வினா இவற்றில வஸ்துநிச்சய முபக்கிரமத்திலாவது உபசங்காரத்திலா
வது கூறாது மத்தியிற் கூறியதென்னை?

விடை. அவ்வஸ்து சர்வதோமுகமாயிருந் தியாவுமாய விளங்குதலனுபவ மாதலினுஞ், சுருதிகள் மத்தியகத ஸ்வரூபமென விளம்புத்தலினும், விசார த்தி லொன்றிற் சார்பிலலாது நெநிலையாய் விளங்குதலினுஞ், சாதனத்திலாசிரியரூபதேசவனுஷ்டானத்தி லியாவிற்குஞ் சாட்சியாய்க் காண்கையினுஞ், சாத்தியத்தி லியாவும்பரிபூரணமாய் விளங்குதலினும் மரபினுமத்தியகதமே கூறினொள்க

வினா. இங்ஙனங் கூறிய மரபிற் சீவன்முத்தித் தன்மையைக் கூறு துவிதே க கைவல்லிய மாத்திரங் கூறியதென்னை?

விடை. சீவன்முத்தியே விதேகமுத்தியாதலி னென்க

வினா அறறேல்-அஃதிரண்டாகக் கூறுவதென்னை?

விடை. தத்தப்பட மென்னுமிடத்திற் படத்திற்கு நாமரூபமிருப்பதுபோ லத் தோற்றுவுதுமாத்திரமே யன்றி யஃதின்மைபோல, ஞானத்திறாற் றேக பாவநீங்கியு மிருப்பதுபோலத் தோற்றுவுது மாததிரமே யன்றி யஃதில்லா மையா லத்தோற்றத்தைச் சீவன்முத்தியெனவும், அஃதுநீங்கினதே விதேகமு த்தி யெனவும், நாளை நாவென்றாற்போலக் கூறினொள்க

(இம்முன்றுகவியினதுகருத்து.)

அதிதிவிர பகருவவான்கள் விதேகமுத்தியை யடையுஞ் சோபானமா பிங்ஙனமெனவு, மிங்ஙன மஃதையடைந்த ஸவானுபவ வுலலாசமீனைய தென வு முணாத்தியதென்பது

(கஅச)

(கவி - கஅரு. அ - கை.)

இந்நூற் பெருமையையு மிஃதையடையதக்க வதிகாரியினியலபையு முணாததுகின்றது.

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொற் பொருளை

விளங்கியிடக் கரதலா மலகமெனக் காட்டிப்

போதமய மாகியபே ராநந்தத் தழுத்துங்

பொருவிசந்த விர்தூலை முததிபெற்றம் குரிய சாதனங் கிளையுமடைந் தெவரானு மென்றுங்

தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி

யாதாவி னாருட்ருவன் றனைத்தேடி யுருகு

மன்புடையோ தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்தே.

[பொழிப்புரை.]

வேதமுத லாகியநூ லனைததிலுஞ்சொற 'பொருளை விளங்கியிடக் கர, லாமலகமெனக்காட்டி' எ-து வேதமுதலாயுள்ள வெல்லாநூல்களிலுஞ் செ ல்லப்பட்ட பொருள்யாதோ - அதனை - எவர்க்கு நன்குவிளங்குமாறு - உள் ள்கை நெல்லிக்கனிபோற் காட்டி "போதமய மாகியபே ராநந்த தழுத்து பொருவிகந்த விநநூலை" எ - து ஞானமயமாயவிளங்கும் பேராநந்தநிலையி ல, முதததக்கக வொப்பற்ற விந்தஞானசாஸ்திரத்தை "முத்திபெற்ற குரிய ச, தனநான் கிளையுமடைந தெவரானு மென்றுந தபெரிய பிறவிநோய் தணிப், தனுக கெண்ணி" எ - து ஐக்கியமுத்தியெய்தற்குரிய சாதனசதுஷ்டயங்களை யடையுமாறடைந்து யாவராலேனு மென்றுந தடுதந்தகரிய பிறவிநோய் தெ, லைப்பதற் கெண்ணமுற்று "ஆதரவி னருடகுரவன றனைத்தேடி யுருகு மன் புடையோரா தமைக்காணி னளித்திடுக வுவந்த" எ - து மிககவாசைகொண், கருணைக்கடலாகிய ஞானஞ்சாலை யெங்கணுந்தேடி மனமுருகுகின்ற வன், டையமாணுகசா யாவரோ - அவர்களைக்காணின் மிகமகிழவுகொண்டு தந்தி, டி எ - று ஏ - அசை பொருளை - காட்டி - அழுத்தும் - இநநூலெனவும் , , டைந்தது - எண்ணி - தேடி - உருகுமன் புடையோனொனவு முழிகக

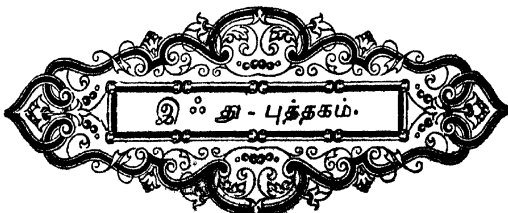
(இதனதுகருதது)

தீவிரதரபகுவமுள்ள சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனை வதிகாரிக்கே யிச்சவானுபவநூல்பிறந்தமையி னவனுககே யிநநூ லுரித்தென்பதை யுணர், ததியதென்பது (கசுரு)

வேதாந்தஞ்ஞளாமணி.

மூலமுமுனையோடு முற்றுப்பெற்றது

ஸ்ரீசற்குருவேநமா.

செய்யுள்கராதி.

பக்கம்.

பக்கம்.

அகிலகாரணம்	அ0	இத்திறத்தீசன்	அங
அங்கமகபகி	ககஉ	இத்திறமிந்	கருஉ
அண்ணநிருமி	கஉஎ	இந்தவுடம்	ககஉ
அதனது	உஉஎ	இந்துவினை	கங
அத்தியா	ருச	இந்நிலனிற்	நங
அத்தவலி	கசங	இப்பரிசு	உசரு
அப்பரற்	க0ரு	இருந்தவநங்காரம்	கசஎ
அப்பிரம	க0	இருமகதத்துவர்	க0சு
அப்பெரும்	க0க	இறைவனாற்	கஉச
அப்பொரு	கஉக	ஈங்குமன	ககஅ
அருமறை	கஉ	ஈசனிருமித	சஉரு
அருமையெனு	கஅரு	ஈசனென்றிடி	கக
அருவிரா	எஎ	உடம்பினை	கக
அவித்தை	க0சு	உணமுலை	உ0க
அவைகளுப	கஅக	உணாத்தவிரண	க
அவ்வகிலங்	கஅச	உணாத்தவைதா	கக
அறியவுணா	உக	உணாததவையுட்	ககச
அறிவுடையோ	உஉச	உணாப்பருளு	க0அ
அறைதலுறு	ககரு	உலகநிலை	உஉ
அறைந்ததுகா	உரு0	உலகவழக	உசங
அனுபவித்தல்	கஙஅ	உலகிறந்த	உருங
அணையதொரு	கஎ	எல்லாவாழ	உகக
அணையவன	உஅ	என்றுமெவ	உருச
அன்றி	ககஎ	ஏனையவோ	கஅஎ
அன்னமொடி	கசக	ஒருமலாகரு	கஎக
ஆகமுதலன	ருரு	ஒங்காராதி	ககக
ஆங்காரான்மா	கஙங	ஒர்வடிவாகி	அஉ
ஆதலினால்	ருக	கங்கையினில்	ககஎ
ஆத்தமுடன்	கஅ	கடத்தினுக்கு	ககக
இகலிலா	கஎஉ	கடத்தொடி	கஅக
இக்கரண	கக0	கடத்துநி	கக0
இசையிலது	ககரு	கடத்துநா	ந0
இதனது	உசச	கடாதி	உக0

	பக்கம்.		பக்கம்.
தந்தமுதலா	க௧௭	ஞானரகை ௨௯௭
கருத்தனுமொண	க௬௭	தகத்தேகான்ம ௨௦௪
காய்ந்துள	௭௪	தககமா ௨௧௪
குறிகளோரா	௨௩௮	தடத்தினுயா ௨௩௪
குறையகலும்	௨௦௬	தத்துவஞானத ௨௨௧
கூறுமிவை	க௯௦	தருக்கவனு	... ௧௯௬
கொன்மத	௧௦௭	தருணமா	.. ௧
சங்கமறு	௨௧௩	தற்பத்தினுகு ௧௯௯
சங்கநவ	௧௯௧	தற்பதவாச ௧௭௧
சச்சிதானந்த	௨௧௧	திருநதிய ௪௭
சத்துவகுண	௧௦௯	திவிரமநத ௧௯௯
சமைதமை	௧௭	தும்மலுடன்	.. ௧௯௬
சாதகாகளா	௨௪	துரியசிலை	.. ௧௬௮
சாற்றரியசேவ	௭௧	தூயத்ததொ ௧௭௮
சாற்றரியசுவே	௨௦௯	தெரித்தகாரி ௧௨௦
சாற்றியவச	.. ௮	தெரிவரிய ௨௩௯
சாற்றின்வயி	௧௧௯	நடுக்கமறு ௧௬௦
சித்திரப்பட	௭௯	நானூரிப ௨௯
சோகொண்ட	.. ௨	நித்தியமான ௧௯
சேவசேதன	௧௦௦	நியமசத்தி ௮௭
சேவனென்றி	.. ௯௦	நிரவயவ	.. ௪௮
சேவனெனசன்	.. ௯௦	நின்றிதயந	.. ௧௧௪
சேவன்முததா	௨௩௬	நீங்கியவிகார ௮௬
சேவபரவிசாரணை	௧௨௮	நீர்விழந ௭௬
சுருதிசித்தமா	௧௨௧	நீலகுண ௧௪௮
சுருதியினுளேக	.. ௬௦	நெருப்பினெடு	.. ௧௩௨
சுசகனம்	.. ௨௬	பகாரதவுயி ௧௯௯
சுசகாநிக	௧௮௭	பகற்பொழுது ௩௨
சுத்திரான்மக	.. ௭௮	பஞ்சபூதம் ௧௩௯
சுஞ்ஞானி	.. ௨௨௮	பந்தமவை ௨௦௧
சுப்பரிய	.. ௧௯௩	பரமமாரா ௨௨௯
சுற்பன	.. ௧௬௧	பற்றியவா	.. ௧௯௧
சுற்றவ ௧௬௧	பின்னமொடு ௧௮
சுன்னிலை	.. ௧௬௧	புகலுலகாயுத	.. ? ... ௩௯